

प्रकरण	अध्याय	श्लोक	प्रकरण	अं.	श्लोक	प्रकरण	अं.	श्लोक	प्रकरण	अं.	श्लोक
प्रकरण	अध्याय	श्लोक	प्रकरण	अं.	श्लोक	प्रकरण	अं.	श्लोक	प्रकरण	अं.	श्लोक
एतच्छ्रुत्याध्ययनफलं	१	१०४	श्रुतिहेतुपेष्टांतमाह	१	१५	स्वाध्यायादेः मोक्षहेतुः	१	१८	भोजनादायनं चावसनं	१	५१
आचारधर्मप्रधानः	१	१०८	दशकर्मोपेतस्त्रा	१	१६	वसमाह	१	१९	श्रद्धया अन्नं संजोतं	१	५४
ग्रंथार्थानुक्रमणिका	१	१११	धिकारः	१	१७	जातकर्माह	१	२०	अमृद्व्यामोजनं निषिद्धं	१	५६
इति मयमोऽध्यायः	१		धर्मानुष्ठानयोग्यदे	१		नामकरणमाह	१	२१	भोजनोपपत्तिः	१	५८
धर्मसागान्यलक्षणं	१		शानाह	१	१८	स्त्रीणां नामकरणमाह	१	२२	अभिभोजननिषेधः	१	५९
कामाक्ष्यनिषेध	१		ब्रह्मवर्तदेशीय सद्वार	१	१९	निष्क्रमणान्नशरीरे	१	२३	ब्राह्मदितोर्थे नावमः	१	६०
व्रतादयः संकल्पनाः	१		कुरुक्षेत्रादिब्रह्मर्षि	१	२०	अथ दूढाकरणं	१	२४	नन्मपितृतीर्थेन	१	६१
अन्तर्मनस्यनकापिक्रिया	१		देवानाह	१	२१	अथोपनयनम्	१	२५	ब्राह्मदितोर्थे व्याह	१	६२
धर्मप्रमाणान्याह	१		तद्देशीय ब्राह्मणादा	१	२२	अथोपनयनकालावधि	१	२६	आचमनविधिः	१	६३
धर्मस्य वेदभूततामाह	१		चारं शिरोन्	१	२३	अथ ब्राह्म	१	२७	सव्यापसव्यमाह	१	६४
श्रुतिस्मृत्यादितथैर्मा	१		मध्यदेशमाह	१	२४	कृष्णाजिनिदिधारणं	१	२८	विनष्टे पूर्वदंडादौ दितो	१	६५
धनुषेयः	१		आर्यावर्तमाह	१	२५	मौज्यादिधारणं	१	२९	पंचाक्षम्	१	६६
श्रुतिस्मृत्योः परिचयः	१	१०	यस्य देशमाह	१	२६	मौज्यालोके कुशादिमे	१	३०	केशां ताव्यसंस्कारः	१	६७
नासिकनिंद	१	११	वर्णधर्मादिकमाह	१	२७	खल्वार्याः	१	३१	स्त्रीणां संस्कारमंत्रकं	१	६८
चतुर्दशधर्मप्रमाणमाह	१	१२	हिजानां वैदिकमंत्रैर्मा	१	२८	उपवीतमाह	१	३२	स्त्रीणां वैवाहिकविधिः	१	६९
श्रुतिस्मृत्योर्विरोधेभ्यः	१	१३	प्राधान्यादिकं कार्यं	१	२९	अथ दंडाः	१	३३	वैदिकमंत्रैः	१	७०
निर्वस्तनीः	१		गर्भाधानादेः पापस्य	१	३०	अथ भिक्षा	१	३४	उपनीतस्वकर्माह	१	७१
श्रुतिहेतुपेष्टमयं प्रमाणं	१	१४	यद्देवमुलमाह	१	३१	मादुसुखादिकाम्यभोजनफलं	१	३५	वेदाध्ययनविधिमाह	१	७२

प्रकरण	अध्याय	प्रकरण	अः	श्लोः	प्रकरण	अः	श्लोः	प्रकरण	अः	श्लोः	
गुरुयदनविधिः	३	७३	कामासक्तस्ययागाद	२	९७	असत्शिष्यायविद्या	२	११३	कनिष्ठमानुलादिवदं	२	१३०
गुरोराशयाध्यापनविशेषः	३	७३	योनफलदाः			नवक्तव्या			ननिषेधः		
अध्यपनादावन्तेवप्रणवः	३	७४	जिनैर्द्रियस्वरूपमाह	२	९८	सन्धिध्यापवक्तव्या	३	११५	मानुषस्त्रादयोशुरुस्त्री	३	१३१
अध्यापनायामः	३	७५	एकैर्द्रियासंयमोपनिवारकः	३	९९	अध्ययनेविनावेद्य	२	११६	वत्पूज्याः		
प्रणवाद्युत्पत्तिः	३	७६	इन्द्रियसंयमस्सपुरुषा	२	१००	हणनिषेधः			भ्रातृभार्याद्यभिवादने	३	१३३
सावित्र्युत्पत्तिः	३	७७	यहेतुत्वे			अध्यापकानामन्यतममाह	३	११७	ज्येष्ठभगिन्याद्यभिवादने	३	१३३
सावित्रीजपफलं	३	७८	अयसंध्यात्रयवदनं	३	१०१	अविहिताचरणनिंदा	३	११८	पौरसस्यादौ	३	१३४
सावित्रीजपाकरणेपापं	३	८०	संध्याहीनः शुद्धवत्	३	१०३	गुरोराभिवादानादौ	३	११९	दशवयोर्यपिब्राह्मणः क्ष	२	१३५
प्रणवव्याहृतिस्मावि	३	८१	वेदपाठाशक्तीस्मावित्री	२	१०४	सुद्धाभिवादने	३	१२०	त्रियादिभिः पितेवंग		
त्रीमशंसा			मात्रजपः			अभिवादनफलं	३	१२१	विन्नादीनिमान्यलकारानि	२	१३६
प्रणवमशंसा	३	८४	नित्यकर्मादौनानध्यायः	३	१०५	अभिवादनविधिः	३	१२२	रथास्तुदादेः पंथादेयः	३	१३८
मानसजपस्याधिक्यं	३	८५	अपयज्ञफलं	३	१०७	प्रत्यभिवादाने	३	१२५	स्नातकस्यपंथााराज्ञा	२	१३९
इन्द्रियसंयमः	३	८८	समावर्त्तनीतंहोमादि	२	१०८	प्रत्यभिवादानाज्ञानेदोषः	३	१२६	पिदेयः		
अथैकादशेन्द्रियाणि	३	८९	कर्त्तव्यं			कुशलमभ्यादौ	३	१२७	अथाचार्यः	३	१४०
इन्द्रियसंयमेनसिद्धि	३	९३	कीदृशः शिष्योऽध्याप्य	३	१०९	दीक्षितादेर्नामग्रहण	२	१२८	अयोपध्यायः	३	१४१
नर्तुमोगी			इत्याह			निषेधः			अययुरुः	३	१४२
विषयोपेक्षकः श्रेष्ठः	३	९४	अप्रयोज्येवदंननुयात्	३	११०	परस्व्यादेर्नामग्रहणनि	२	१२९	अथत्रल्लिक्	३	१४३
इन्द्रियसंयमोपायमाह	३	९६	निषेधातिक्रमेदोषः	३	१११	विषयः			अध्यापकमशंसा	३	१४४

मन्त्र	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
मात्रादीनामुक्त्यर्थः	२	१४५	वेदमनधीत्यवेदांगान्य	२	१६८	होमाद्यकरणे	२	१८७	यानादौगुरुणासहोपवेशने	२	२०४
आचार्यग्यत्रेयुत्वं	२	१४६	विद्याध्ययननियेधः			एकगृहभिक्षानियेधः	२	१८८	परमगुरौगुरुवद्वृत्तिः	२	२०५
शाल्योप्याचार्यः पितृव्यान्तः	२	१४७	द्विजत्वनिरूपणार्थमाह	२	१६९	निमित्तित्तस्यैकान्तमौलने	२	१८९	विद्यागुरुविषये	२	२०६
अत्र दृष्टान्तमाह	२	१४८	अनुपनीतस्यानधिकारः	२	१७०	क्षत्रियवैशेष्येनैकान्त	२	१९०	गुरुपुत्रविषये	२	२०७
वर्णक्रमेण ज्ञानादिना	२	१४९	कृतोपनयनस्य वेदाध्ययन	२	१७१	सौजन्यम्			गुरुस्त्रीविषये	२	२१०
ज्येष्ठ्यम्	२	१५०	गोदानादौ नव्यदंडादयः	२	१७२	अध्ययने गुरुहिते च	२	१९१	स्त्रीसमायकच्युनं	२	२१३
मूर्धन्यं	२	१५१	एते नियमा अनुष्ठेयाः	२	१७३	यत्वं कुर्यात्			मात्रादिभिरैकान्तवा	२	२१५
शिव्यापमधुगवर्णा	२	१५२	नित्यस्थानतर्पणहोमादौ	२	१७४	गुरुज्ञाकारिलमाह	२	१९२	समिषेधः		
मयोक्तव्याः	२	१५३	ब्रह्मचारिणो नियमाः	२	१७५	गुरौ स्मृतेश्चपनादि	२	१९३	सुवतीगुरुस्त्रीविंदने	२	२१६
भरस्वाङ्गनः संयममाह	२	१५४	कामादेनः पार्तनियेधः	२	१७६	गुरोस्त्राकरणप्रकारः	२	१९४	गुरुशुश्रूषाफलम्	२	२१८
परद्रोहादिनियेधः	२	१५५	स्वभरेतः पार्ते	२	१७७	गुरुसमीपे चान्यल्पनियेधः	२	१९५	ब्रह्मचारिणः प्रकार	२	२१९
परेण गमने कृतेनैषिक्त	२	१५६	अन्वार्थिजिज्ञासुणा	२	१७८	गुरोर्नामग्रहणादिकं	२	१९६	त्रयमाह		
मान्सायि	२	१५७	द्याहरणः			कार्यम्			सूर्योदयास्तकालस्वापे	२	२२०
अत्र मनुर्दोषः	२	१५८	वेदपठोपेतगृहादि	२	१७९	गुरुनिर्दायवर्णनियेधः	२	२००	संध्योपासनमव्यंकार्यं	२	२२१
अनेन विधिनावेदो	२	१५९	द्याकर्त्तव्याः			गुरुप्रविवादकरणफलं	२	२०१	स्त्र्यादेः श्रेयः करणे	२	२२३
धेतव्यः	२	१६०	गुरुकुलादिभिक्षायां	२	१८०	समीपगतां गुरुं पूजयेत्	२	२०२	त्रिवर्गमाह	२	२२४
वेदान्तास्य श्रेष्ठत्वं	२	१६१	अभिरात्मा भिक्षानियेधः	२	१८१	गुरुचीदियसोऽनेन किं	२	२०३	पित्राचार्यादयो नाव	२	२२५
वेदान्तास्य सत्कृतिः	२	१६२	सापंगानर्हमिसमिधः	२	१८२	वित्तकथयेत्			मन्तव्याः		

प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अं	श्लो
तं पां सुश्रुयाकरणादौ	२	२२८	अथ ब्रह्मचर्यविधिः	३	१	वर्णनां धर्म्यविवाहाह ३	३३	असवर्णाविवाहविधिः ३
तैयामनादरनिंदा	२	२३४	गृहस्थाग्रमवासमाह ३	३	२	पैशाचास्तरविवाहनिंदा ३	३५	दारोपगमने ३
मात्रादिसुश्रूयाया मा	२	२३५	गृहीतवेदस्वपिनाद ३	३	३	अथ द्वाहविवाहलक्षणं ३	३७	ऋतुकावायि. ३
धान्यं			भिः पूजनं			देवविवाहलक्षणं ३	३८	दारोपगमनिंदिताका ३
नीचादेरपि विद्यादिग्रहणं	२	२३८	कृतसमावर्तनोविवा	३	४	आर्षविवाहलक्षणं ३	३९	सुगमतिथौषुत्रोत्तिः ३
आपदिस्त्रियादेरप्य	२	२४१	इंक्षुर्पात्			मात्रापत्यविवाहलक्षणं ३	३०	स्त्रीपुन्युसकोत्स ३
धेतव्यं तेषां पादप्रक्षा			असपिंदाया विवादा	३	५	आसुरविवाहलक्षणं ३	३१	नीहेतुमाह
लज्जादिनकार्यम्			विवाहे निंदितकुलानि	३	६	गांधर्वविवाहलक्षणं ३	३३	वानमस्थस्यापि क्र
क्षत्रियादियुगवति	२	२४२	अथ कन्यादोषा.	३	८	राक्षसविवाहलक्षणं ३	३३	तुगमनमाह
वासनिषेधः			कन्यालक्षणम्	३	१०	पैशाचविवाहलक्षणं ३	३४	कन्याविक्रयेदोषः ३
यावज्जीवगुरुशुश्रूषणे	२	२४३	पुत्रिकाविवाहनिंदा	३	११	उदकदानाद्वलक्षणस्य	३५	स्त्रीयन्यग्रहणेदोषः ३
गुरुदक्षिणादौ	२	२४५	सवर्णास्त्रीप्रस्ता	३	१२	विवाहः	३५	वरादत्यमपिनग्रहीतव्यं ३
आचार्यमृतैतसुत्रा	२	२४७	चातुर्वर्ण्यस्य भार्यापरिगणनं	३	१३	ब्राह्मादि विवाहफलं ३	३७	कन्यायै धनदानमाह ३
दिसेवनम्			ब्राह्मणस्त्रयोः श्रद्धा	३	१४	ब्राह्मादि विवाहेऽसम्	३९	वस्त्रालंकारादिना
यावज्जीवगुरुशुलसे	२	२४९	स्त्रीनिषेधः			ओत्सतिः	३९	कन्यामृपयितव्या
वाफलम्			होनजतिविवाहनिषेधः	३	१५	निंदितविवाहे निंदित ३	४१	कन्यादिपूजनापूजनफलं ३
इति द्वितीयोऽध्यायः			श्रद्धाविवाहविषये	३	१६	प्रजोत्सतिः	४१	उत्सवेषु विशेषतः पूज्याः ३
			अष्टौ विवाहप्रकाराः	३	२०	सवर्णाविवाहविधिः ३	४३	दंपत्योः संतोषफलं ३

प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.
स्त्रियोऽलंकरणादि	{	६१	बलिदिव्येदेवफलमाह	{	९३
दानादाने	}		भिक्षादानम्	{	९४
कुलापकर्षकर्मणि	{	६३	भिक्षादानफलं	{	९५
कुलोत्कर्षकर्माह	}	६६	सक्त्याभिक्सादिदानं	{	९६
पंचमहायज्ञानुष्ठानमाह	{	६७	आपात्रदानफलं	{	९७
पंचस्तूना	{	६८	सत्पात्रदानफलं	{	९८
पंचयज्ञानुष्ठाननित्यकर्तव्यं	{	६९	अतिथिसत्कारे	{	९९
पंचयज्ञानाह	{	७०	अतिथ्यन्वर्चननिदा	{	१००
पंचयज्ञाकरणेनिदा	{	७२	प्रियक्वचनजलासनदानादी	{	१०१
पंचयज्ञानामांतराण्याह	{	७३	अतिथिलक्षणमाह	{	१०२
अशक्तौ ब्रह्मयज्ञ	{	७५	परपाकमुचितनिषेधः	{	१०४
होमीकर्तव्यौ	}		भातिथिः प्रत्याख्यातव्यः	{	१०५
होमाहुल्यामुत्ति.	{	७६	अतिथिमोज्ञयिता	{	१०६
गृहस्थाग्रमशसा	{	७७	संपन्नभोक्तव्यम्	{	१०७
मथाद्यर्चनमवश्यं कर्तव्यं	{	८०	बहुवतिथिषु यथा	{	१०८
नित्यआहुताह	{	८२	योग्यपरिचर्या	{	१०९
पित्रर्थब्राह्मणभोजने-	{	८३	अतिथिर्यपुनः पा	{	११०
बलिदिव्येदेवकर्माह	}	८४	केन बलिकर्म	{	१११

प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
वेदपारागदिक्तेनमोजयेत् ३	१४५	१७९	श्रुद्रयाजकमतिग्रहविषय ३	१७९	१७९	गंधपुष्पादिनातेषामर्चनं ३	२०९	२०९	मकरण	अ	श्लो.
मातामहादिनपिया ३	१४८	१८०	सोमपिक्यादिमोज ३	१८०	१८०	तैरनुज्ञातोहोमंकुर्यात् ३	२१०	२१०	व्यंजनादिदाने ३	२१६	२१६
द्रोणजयेत् ३	१४९	१८३	नदानेनदिएफळ ३	१८३	१८३	अन्यभावेविषमस्य ३	२१२	२१२	सोदनक्रोधादिक्रमकार्यं ३	२१९	२१९
ब्राह्मणपरीक्षणे ३	१४९	१८३	पंक्तिपावनानाह ३	१८३	१८३	पाणोहोमः ३	२१२	२१२	विमेषितव्यंजना ३	२२१	२२१
मौनप्रतितादयोनिपिष्टा ३	१५०	१८७	ब्राह्मणनिमज्जणे ३	१८७	१८७	अपसव्येनअनौकरणादि ३	२१४	२१४	दिदानं ३	२२१	२२१
अथत्राद्रेनिग्निब्राह्मणा ३	१५१	१८८	निमंत्रितस्यभिषमाः ३	१८८	१८८	पिंडदानादिविधिः ३	२१५	२१५	वेदादिब्राह्मणायश्चापयेत् ३	२३२	२३२
अध्ययनमूल्यब्राह्मणनिदा ३	१६८	१९०	निमंत्रणंस्त्रीछत्या ३	१९०	१९०	कुशमूलैकशवपर्वणं ३	२१६	२१६	ब्राह्मणान्परितोषयेत् ३	२३३	२३३
अपत्तेरदानेनिष्क्रुद्ध ३	१६९	१९१	मोजनेदोषः ३	१९१	१९१	अनुमनस्करादि ३	२१७	२१७	सोहित्रंवाह्यंलतो ३	२३४	२३४
परिवेनादिलक्षणमाह ३	१७१	१९२	निमंत्रितस्यस्त्रीगमने ३	१९२	१९२	प्रसवनेजनादि ३	२१८	२१८	मोजयेत् ३	२३५	२३५
पारवेदनसंवधिनांफलमात्रं ३	१७२	१९३	क्रोधादिकंसोक्ताकर्त्री ३	१९३	१९३	पित्रादिब्राह्मणान्मो ३	२१९	२१९	दोहित्रातिलकुतपा ३	२३५	२३५
दिधिपूषतिलक्षणमाह ३	१७३	१९३	चनकार्यम् ३	१९३	१९३	जयेत् ३	२१९	२१९	दयःप्रशस्ताः ३	२३६	२३६
कुंडगोलकावाह ३	१७४	१९४	पितृगणोत्पत्तिः ३	१९४	१९४	जीवतिपितरिपिताम ३	२२०	२२०	उष्यान्मोजनंह ३	२३६	२३६
तपोर्दानविषयः ३	१७५	१९५	पितृणाराजतपात्रंमशंसं ३	१९५	१९५	हृदिपार्वणम् ३	२२०	२२०	विशुणाद्यकथनं ३	२३८	२३८
स्तेनार्थयानपच्यति ३	१७६	१९६	देवकार्यास्थित्वायविशिष्टं ३	१९६	१९६	मृतपितरिजीवति ३	२२१	२२१	मोजनेरुष्णीषा ३	२३८	२३८
तयाब्राह्मणमोजनंकार्यं ३	१७७	१९७	देवकार्यस्यापितृकार्यगतं ३	१९७	१९७	पितामहेपार्वणं ३	२२१	२२१	दिनिषेधः ३	२३९	२३९
अंधाद्यसंनिहितेवा ३	१७७	१९७	देवाद्यंनंपितृकार्यं ३	१९७	१९७	पित्रादिब्राह्मण ३	२२३	२२३	मोजनकालेब्राह्मणा ३	२३९	२३९
क्षणमोजनम् ३	१७८	१९८	अथआहदेशः ३	१९८	१९८	मोजनविधिः ३	२२३	२२३	नृचांडालादयोनप ३	२३९	२३९
श्रुद्रयाजकनिषेध ३	१७८	१९८	निमंत्रितानामासनादिदानं ३	१९८	१९८	परिवेषणविधिः ३	२२४	२२४	अप्यसुः ३	२४१	२४१

प्रकरण	अं	श्लो.	प्रकरण	अं	श्लो.	प्रकरण	अं	श्लो.
तद्देशान्तरं ज्ञानदोषोपपत्तिः	३	२४२	अद्विहितान्तादयः	३	२५७	कृष्णपक्षापराध्याशास्तं	३	२७८
भिक्षुकादिभोजने	३	२४३	आहाराण्यनिरुज्यव	३	२५८	अपसज्यकुशादयः	३	२७९
अन्ननिदध्यान्नदाने	३	२४४	रमार्थनम्	३	२५९	सन्निध्याद्विनिषेधः	३	२८०
उच्छेषणं भूमिगतं	३	२४५	पिंडान्नगवादिस्थोदधातु	३	२६०	प्रतिमासं आद्वैतशराशक्तौ	३	२८१
दासस्यांशः	३	२४६	पितामहपिंडं स्त्रिया	३	२६१	सारनेरनौकरणे	३	२८२
सपिंडनपर्यंतं विसे	३	२४७	प्रक्षणीयम्	३	२६२	तर्पणफलं	३	२८३
देवादिरहितं आह	३	२४८	ततो ज्ञात्वा दीनभोजयेत्	३	२६३	पितृणां परंसा	३	२८४
सपिंडीकरणदूर्द्धावर्णं	३	२४९	अवशिष्टान्नेन गृह	३	२६४	त्रियसासृगभोजने	३	२८५
आहो उच्छिष्टं सूदायनदेयं	३	२५०	वर्जितं	३	२६५	इति तृतीयोऽध्यायः	३	२८६
आह भोजनः स्त्रीगाम	३	२५१	नित्यादयः पितृणां	३	२६६			
नमिषेधः	३	२५२	मासं त्वं सिद्धः	३	२६७	महानर्यागार्हस्थ्यकालमाह	३	२८७
ह्यभोजनान्नदिना	३	२५३	मांसादिविशेषेण	३	२६८	शिलोच्छ्वादिनास्त्रीवेत्	३	२८८
नान्वाभयेत्	३	२५४	तुम्हिकात्वाः	३	२६९	उपनिवार्यसंग्रहं कुर्यात्	३	२८९
सुपांस्तिष्ठति ब्रह्मः	३	२५५	सुधुदानेन मायादिआह	३	२७०	अन्नापि दीनकर्ममाह	३	२९०
शेषान्नं न दत्तं ज्ञातो	३	२५६	गजच्छायादौ	३	२७१	ऋताद्यर्थक्यनम्	३	२९१
विनियुजान्	३	२५७	अद्वयादानं	३	२७२	क्रियद्वनमर्जयेत्तत्राह	३	२९२
एकोद्दिष्टादिभिर्माह	३	२५८	पितृपक्षे प्रशस्तास्तिथयः	३	२७३	अभ्यस्तान्निकप्रशंसा	३	२९३
अपराधदयः	३	२५९	सुममतिश्चिन्तादिप्रशस्तं	३	२७४	यजनाध्यापनादिजीवने	३	२९४

प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो
नवान्नयाद्वाकरणे	४	२७	मार्गदोविष्णुनादिनिषेधः	४	४६	अतिभोजनादिनिषेधः	४	६२	आर्द्रपादवपुःफलानि	४	७७
शान्तिनोतिथिपूर्वज्येष्	४	२८	मूत्रादौसूर्यादिदर्शनिषेधः	४	४८	अंजलिनागलपनादिनिषेधः	४	६३	केशभस्मादौनानिषेत्	४	७८
पाण्ड्याद्यर्चननिषेधः	४	३०	विष्णुचोत्सर्गविधिः	४	४९	मृत्पादिनिषेधः	४	६४	पतितादिभिर्नसंवसेत्	४	७९
श्रोत्रियादीन्यज्येत्	४	३१	दिवादाहुदस्युरवादि	४	५०	कांस्येषादमसालजभि	४	६५	शूद्रायव्रतकथनादिनिषेधः	४	८०
ब्रह्मचार्यादिष्योः न्नदानं	४	३२	अंधकारादौस्वेच्छासुस्तः	४	५१	नादिष्ठांडेभोजननिषेधः	४	६६	शिरःकंदूयनस्नानादौ	४	८३
क्षत्रियादेर्धनग्रहणे	४	३३	यूत्रादौअग्न्यादिसं	४	५२	यज्ञोपवीतादिपरधृतं	४	६६	क्रोपेनशिरःप्रहारके	४	८३
सतिविभवेक्षुधानसादेत्	४	३४	मुखनिषेधः	४	५३	नधारयेत्	४	६७	शय्यग्रहणे	४	८३
सुविःस्वाध्यायादियुक्तःस्थान	४	३५	अग्नौपादग्रतपनादिनिषेधः	४	५३	अविनीतयानवृषादिनिषेधः	४	६७	तैलेनस्नानस्यसुन	४	८३
दंडकमंडल्यादिधारणं	४	३६	अग्नेर्लेपनादिनिषेधः	४	५४	धुर्यलक्षणमाह	४	६८	सौलस्यशने	४	८३
सूर्यदर्शननिषेधः	४	३७	संध्याभोजनाभूमिलिस्नानादौ	४	५५	प्रेतधूमनखादिदहननिषेधः	४	६९	अक्षत्रियसजादिप्रतिग्रहे	४	८४
वत्सरज्युलंयनेजलेभ	४	३८	जलेमूत्रादिप्रक्षेपनिषेधः	४	५६	तृणच्छेदनादिनिषेधः	४	७०	तैलिकादिप्रतिग्रहे	४	८५
तिविंबनिराक्षणेदोषः	४	३८	मृत्युगृहस्थापसुप्तोत्थापनादौ	४	५७	लोष्टमर्दनादेर्भेदफलं	४	७१	शास्त्रोल्लापकराजप्रतिग्रहे	४	८७
मार्गेगवादीन्द्रक्षिणा	४	३९	भोजनादौदक्षिणहस्तः	४	५८	मालाधारणगोयानादौ	४	७२	तामिस्ताद्येकविंशति	४	८८
तः कुर्यात्	४	३९	जलाधिर्निर्गानवारये	४	५९	अद्वारेणगृहगमनादौ	४	७३	नरकानाह	४	८८
रजसत्यागमनादिनिषेधः	४	४०	तुंद्रधंसुर्नदर्शयेत्	४	६०	अक्षयनस्थादिभौ	४	७४	ब्राह्मसुहृत्सन्निषेधः	४	९२
मार्ययसहभोजनादिनिषेधः	४	४३	अथार्भिकग्रामयास	४	६०	जननिषेधः	४	७५	प्रातः कृत्यादि	४	९३
काव्यविशेषेच्छादर्शननिषेधः	४	४४	एकाकीगमने	४	६१	सन्नोतिलभोजनेनप्रशयने	४	७५	अस्यायुःकीर्त्त्यादि	४	९४
नगरस्नानादिनिषेधः	४	४५	शूद्ररज्यवासादिनिषेधः	४	६१	दुर्गममनमलदर्शननदीतरणे	४	७६	वर्द्धकले	४	९४

प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
आवर्ण्यउपाकर्मकार्ये	४	९५	शयानादयोनाथीयिन्	४	११२	क्षत्रियसर्पविमानावन्तयाः	४	१३५
पुष्येवत्सर्जनास्वर्गकर्म	४	९६	अभावस्यादयोध्यय	४	११४	आत्मावमाननिषेधः	४	१३६
हृतेउत्सर्जनेपक्षिणा	४	९७	नेतिविद्वाः	४	११४	प्रियसत्यकथनम्	४	१३८
न्यायेतव्यम्	४	९८	सामर्थ्यनोसतिवेदांत	४	११२	वृथावादनं कुर्यात्	४	१३९
ततोर्वेदं दुर्हानि	४	९८	रंनाधीयत	४	११२	उषःकालादावज्ञानेन	४	१४०
हृष्योपवेत्	४	९९	वेदत्रयदेवताकथनं	४	११२	सहस्रमंत्रं	४	१४०
अस्पृष्टपदनिशांते	४	९९	गायत्रीजपानंतरं वेदपठः	४	१२५	हीनांगाद्यास्तोत्रनिषेधः	४	१४१
स्वापनिषेधः	४	१००	गवाद्यंतस्यगमने	४	१२६	उच्छिष्टस्पर्शसूचीददर्शने	४	१४२
नित्यंगाव्यादिवत्	४	१००	शुचिदेशेऽनुविनाथ्येयं	४	१२७	स्वकीयेद्विस्पर्शादौ	४	१४४
अथानध्यायानाह	४	१०१	भूतावप्यवास्या	४	१२८	मंगलाचारस्तुक्तः स्यात्	४	१४५
वर्षक्रांतिकानध्यायमाह	४	१०२	दौनस्वीगमनं	४	१२८	वेदाध्ययनस्यप्राधान्यं	४	१४६
अकालिकानध्यायमाह	४	१०३	रागस्मानाशक्तस्त्वानभिषे	४	१२९	अष्टकाश्चाद्विषयकार्यं	४	१५०
सर्वकालिकानध्यायमाह	४	१०५	सुगीदित्क्षायांलघननिषे	४	१३०	अग्निगृहदूतसूत्रपुस्तकः	४	१५१
संध्यागर्जनौ	४	१०६	आलम्बीमिनः चतुः	४	१३१	पूर्वर्णित्त्वानपूजादि	४	१५३
नगरदौनिलानध्यायः	४	१०७	यगमन्ने	४	१३१	पूर्वस्तेवादिदर्शनम्	४	१५३
आदर्शोजनग्रहणा	४	१०८	स्तुत्येष्टेष्टादौनितिषेत्	४	१३३	आगतवृद्धादिस्तुतारं	४	१५४
दौत्रिगमम्	४	१०९	शत्रुचौरपरस्त्रीसेवानिषे	४	१३३	श्रुतिस्मृत्तादिताचारः कर्मः	४	१५५
मंगलपुत्तुक्तोनाधीयत	४	१११	परदारभित्वा	४	१३४	आचारफलं	४	१५६

प्रकरण	अं	श्लो.	प्रकरण	अं	श्लो.	प्रकरण	अं	श्लो.	प्रकरण	अं	श्लो.
मत्स्याप्रकरणनिर्देश	५	१५	अथयातकाः	५	५१	आचार्यतत्त्वत्रादिमरणे	५	८०	गजादीनामशौचाभावे	५	१३
मत्स्यामत्स्यानाह	५	१६	मांसवर्जनफलं	५	५३	श्रीत्रियमातुल्यादिमरणे	५	८१	यज्ञःसद्यः शौचं	५	१४
सर्पवानरादिनिषेधः	५	१७	सपिंडानांदशाहद्यशौचं	५	५८	गजाध्यापकादिमरणे	५	८२	कज्यादिहृतानांसद्यः शौचं	५	१५
मत्स्यापंचनसनाह	५	१८	अथसपिंडता	५	६०	संपूर्णाशौचमाह	५	८३	राशौशौचाभावस्तुतिः	५	१६
लशूनादिप्रक्षणाप्रयश्चित्तं	५	१९	जननेमातुरस्तृणत्वं	५	६२	अग्निहोत्रार्थस्तानाच्छुद्धिः	५	८४	क्षान्नपर्यहृतस्वस	५	१८
यागार्थयज्ञहिंसाविधिः	५	२२	शुक्रपातेपरपूर्वापहामरणे	५	६३	स्पर्शभिमित्ताशौचं	५	८५	द्यः शौचम्	५	१८
पशुविन्यापिप्रस्थानि	५	२४	शवस्पर्शसिमानौदक्रमरणे	५	६४	अशौचनिर्देशने	५	८६	अशौचांतकृत्यं	५	१९
मांसप्रक्षणे	५	२७	गुरोर्मरणाशौचम्	५	६५	मनुष्यास्थिसर्शो	५	८७	असपिंडाशौचमाह	५	१००
प्रोक्षितमांसप्रक्षणनियमः	५	३१	गर्भस्त्रावेरजस्तस्मादुद्धौ	५	६६	ब्रह्मचारीआव्रतसमा	५	८८	असपिंडनिर्हरणे	५	१०१
एथामांसप्रक्षणनिषेधः	५	३३	बालाद्यशौचम्	५	६७	पनान्नयेतोदकदाना	५	८९	अशौच्यन्नप्रसूणे	५	१०२
आदेमांसमोजनेनिंदा	५	३५	ऊजद्विगार्पिकस्पर्श	५	६८	दिनकुर्यात्	५	९०	निर्हरकानुगमने	५	१०३
अयोक्षितमांसंनभक्षयेत्	५	३६	भिरतनं	५	६९	नपनितादीनामुद	५	९१	ब्राह्मणशूद्रैर्ननिर्हास्येत्	५	१०४
यशार्थवधप्रशंसा	५	३९	नास्थानिसंस्तारादि	५	७०	कदानादि	५	९२	ज्ञानादीभिशुद्धिसापनानि	५	१०५
पशुहृदनकालनियमः	५	४१	बालस्त्योदकदाने	५	७१	व्यभिचारिण्यादीनां	५	९३	अर्थशौचप्रशंसा	५	१०६
वेदाविहितहिंसाविषेधः	५	४३	सहाध्यायिमरणे	५	७२	नौदकदानं	५	९४	क्षमादानजनपत्तयां	५	१०७
आत्मभरतेच्छयाहर्नने	५	४५	वाग्दानस्त्यशौचम्	५	७३	ब्रह्मचारिणः पित्रादि	५	९५	भिशोधकानि	५	१०८
वधबंधननकर्तव्यं	५	४६	हविथप्रक्षणादि	५	७४	निर्हरणे	५	९६	समलनदीस्तोहिजमुद्धौ	५	१०९
मांसवर्जने	५	४८	अथविदेशस्त्याशौचं	५	७५	शूद्रादीन्दक्षिणादितोनिर्ह	५	९७	गान्धमनसात्मबुद्धिमुद्धौ	५	११०

प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो
महामस्यानं	६	३१	एककालेभिस्त्वनरणं	६	५५	विषयानभिलाषः	६	८०	राजप्रशंसा	७	६१
परिवानककालमाह	६	३३	विद्याकालः	६	५६	आत्मोद्यानं	६	८२	राजद्वेषनिंदा	७	१३
त्रयन्वयोदिस्रोणेण	६	३४	लाभालाभेर्द्विविधा	६	५७	परिव्रज्याफलं	६	८५	राजस्यापितथर्मनि	७	१३
परिव्रजेत्	६	३४	दीनकार्ये	६	५७	वैदसंन्यासिकमाह	६	८६	चालयेत्	७	१३
अरुणमशोऽन्धनपरिव्रजेत्	६	३५	पूजापूर्वकभिक्षानिवेधः	६	५८	चलारआयमाः	६	८७	दंडोत्पत्तिः	७	१४
पुनमनुत्साधनपरिव्रजेत्	६	३६	इन्द्रियान्निग्रहः	६	५९	सर्वाभिप्रफलं	६	८८	दंडप्रणयनं	७	१६
गजापत्येपिंरुला	६	३८	संसारगतिकथनं	६	६१	गृहस्थस्यश्रेष्ठत्वं	६	८९	दंडप्रशंसा	७	१७
परिव्रजेत्	६	३८	सुखदुःखयोर्द्विधर्मोहिन्	६	६२	दशविधधर्मः सो वितव्यः	६	९१	अयथादंडनिषेधः	७	१९
अमयदानफलं	६	३९	नलिंगमात्रधर्मकारणं	६	६६	दशविधधर्माह	६	९३	दंडोपेयुदंडाकरणेभिन्दा	७	२०
भिसृष्टः परिव्रजेत्	६	४१	भूमिनिर्गस्थपर्यटने	६	६८	दशविधधर्मनिरूपणफलं	६	९३	पुनर्दंडप्रशंसा	७	२२
एकाकीमोक्षार्थेचरेत्	६	४२	क्षद्रजंतुर्हिंसाप्रायश्चित्तं	६	६९	वैदसेवाभ्यसेत्	६	९५	दंडप्रणेताकीदृशदुःखमाह	७	२६
परिव्रजकनियमः	६	४३	प्राणायामप्रशंसा	६	७०	वैदसंन्यासफलं	६	९६	अधर्मदंडेऽज्ञादोनांदोषः	७	२८
सुकलक्षणं	६	४४	ध्यानयोगेनस्नानपर्ययेत्	६	७३	इतिपद्योऽध्यायः	६	९६	सर्वोदनांनदंडप्रणयनं	७	३०
जीवनादिकामनाशहित्यं	६	४५	ग्रहसमाधात्कार्मुक्येति	६	७४	राजधर्माह	७	९	सत्यसंधादिनादंड	७	३१
परिव्रजकाचारः	६	४६	सोऽसाधककर्माणि	६	७५	कृतसंस्कारस्यमजारक्षणं	७	२	प्रणयनं	७	३१
भिक्षाग्रहणे	६	४७	देहस्वरूपमाह	६	७६	रक्षार्थेभिन्दाद्यंशा	७	३	शत्रुभित्रविप्रादिषु	७	३२
दंडकमंडलादयः	६	४८	देहत्यागेदृष्टानमाह	६	७८	द्राजोत्पत्तिः	७	३	दंडविधिः	७	३२
भिक्षायात्राणि	६	४९	भ्रियामिषियेषु पुण्यपापपत्यागः	६	७९				न्यायवर्तिनोपासः प्रशंसा	७	३३

प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.
दुर्वृत्तसाधोनिंदा	३४	७	अन्याप्यमात्रा	६०	७	ब्राह्मणानां वृत्तिः	८३	७
राजकुलसुहृदसंज्ञा	३७	७	सुकुर्यान्	६१	७	दानप्रशंसा	८४	७
विनयग्रहणं	३९	७	आकर्मांतःपुराध्यासाः	६२	७	पात्रदानफलमाह	८५	७
अविनयनिंदा	४०	७	दूतलक्षणं	६३	७	संग्रामे आहूताननिर्वर्तिन्	८७	७
अत्र दृष्टान्तमाह	४१	७	सेनापत्यादिकार्यं	६४	७	संमुखमरणस्वर्गः	८९	७
विनयाद्रज्यादिमासिदृशं	४२	७	दूतप्रशंसा	६५	७	कूटास्त्रादिभिषेधः	९०	७
विद्याग्रहणं	४३	७	प्रतिरज्जौचित्तदूते	६६	७	संग्रामे अवधानाह	९१	७
दंष्ट्रियजयः	४४	७	नजानीयात्	६७	७	भीतादिहनेनेदोषः	९४	७
कार्मन्त्रोद्यजव्यसनत्यागः	४५	७	जांगलदेशावयणे	६८	७	संग्रामे पराज्युपसह	९५	७
कामजदशाव्यसनात्याह	४७	७	अथ दुर्गप्रकाराः	७०	७	तत्स्यदोषः	९५	७
त्रोपजादव्यसनान्याह	४८	७	अस्त्रान्मादिदुस्ति	७५	७	येन यज्जितं तद्भूतं तस्यैव	९६	७
सर्वभूलोभत्यागः	४९	७	दुर्गकुर्यात्	७७	७	राज्ञः श्रेष्ठवस्तुदानं	९७	७
अतिदुःखदव्यसनानि	५०	७	संदरीभायोसुहृदेव	७७	७	हस्त्यभ्यादितर्पणं	९९	७
व्यसननिंदा	५३	७	पुरोहितादयः	७८	७	अलब्धं लब्धुमिच्छेत्	१०१	७
अयसचिवाः	५४	७	यज्ञादिकरणं	७९	७	नित्यमभ्यपदात्सादिशिक्षा	१०२	७
संधिविग्रहादिचिन्ता	५६	७	करग्रहणे	८०	७	नित्यमुद्यतदंढः स्यात्	१०३	७
मोक्षमिचिचार्योद्वेगार्थः	५७	७	अध्याध्यासाः	८१	७	अमात्यादिदुःसायनकार्यः	१०४	७
ब्राह्मणसंनिधयः	५८	७	ब्राह्मणानां वृत्तिदानं	८२	७	प्रकृतिभेदादिगोपनीयं	१०५	७
प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.
अर्थीदिचिन्ता	१०६	७	ब्राह्मणानां वृत्तिः	८३	७	ब्राह्मणानां वृत्तिः	८३	७
विजयविनोदिनो	१०७	७	दानप्रशंसा	८४	७	दानप्रशंसा	८४	७
वशीकरणं	१०९	७	पात्रदानफलमाह	८५	७	पात्रदानफलमाह	८५	७
सामदंडप्रशंसा	११०	७	संग्रामे आहूताननिर्वर्तिन्	८७	७	संग्रामे आहूताननिर्वर्तिन्	८७	७
राज्यरक्षा	१११	७	संमुखमरणस्वर्गः	८९	७	संमुखमरणस्वर्गः	८९	७
प्रजापीडनेदोषः	११२	७	कूटास्त्रादिभिषेधः	९०	७	कूटास्त्रादिभिषेधः	९०	७
प्रजारस्योस्तरं	११३	७	संग्रामे अवधानाह	९१	७	संग्रामे अवधानाह	९१	७
ग्रामतप्याधिपत्यादयः	११४	७	भीतादिहनेनेदोषः	९४	७	भीतादिहनेनेदोषः	९४	७
ग्रामदोषनिवेदनं	११६	७	संग्रामे पराज्युपसह	९५	७	संग्रामे पराज्युपसह	९५	७
ग्रामाधिकृतस्य वृत्तिमाह	११८	७	तत्स्यदोषः	९५	७	तत्स्यदोषः	९५	७
ग्राम्यकार्याण्यन्येन	१२०	७	येन यज्जितं तद्भूतं तस्यैव	९६	७	येन यज्जितं तद्भूतं तस्यैव	९६	७
कर्तव्यानि	१२१	७	राज्ञः श्रेष्ठवस्तुदानं	९७	७	राज्ञः श्रेष्ठवस्तुदानं	९७	७
अर्थनिर्तकः	१२२	७	हस्त्यभ्यादितर्पणं	९९	७	हस्त्यभ्यादितर्पणं	९९	७
तच्चरितं स्वयंप्रजानीयात्	१२३	७	अलब्धं लब्धुमिच्छेत्	१०१	७	अलब्धं लब्धुमिच्छेत्	१०१	७
उत्क्रोचादिग्राहक	१२४	७	नित्यमभ्यपदात्सादिशिक्षा	१०२	७	नित्यमभ्यपदात्सादिशिक्षा	१०२	७
शासनम्	१२५	७	नित्यमुद्यतदंढः स्यात्	१०३	७	नित्यमुद्यतदंढः स्यात्	१०३	७
मोक्षमिचिचार्योद्वेगार्थः	१२६	७	अमात्यादिदुःसायनकार्यः	१०४	७	अमात्यादिदुःसायनकार्यः	१०४	७
वणिक्करग्रहणे	१२७	७	प्रकृतिभेदादिगोपनीयं	१०५	७	प्रकृतिभेदादिगोपनीयं	१०५	७

प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.
अन्यात्मकग्रहणे	११९	७	धर्मकामादिचिंतने	१५१	७	परराष्ट्रपाडेने	१५५	७	तत्तोरानिभोजनादयः	११४	७	तत्तोरानिभोजनादयः	११४	७
धात्यादीनां करग्रहणे	१२०	७	दूतसंमेषणादयः	१५२	७	परमकृतिभेदादि	१५७	७	अस्वस्थः श्रेष्ठमा	११५	७	अस्वस्थः श्रेष्ठमा	११५	७
श्रीत्रियात्करं	१२३	७	अयमकृतिमकारः	१५६	७	उपायाभावयुद्धेत्	१५८	७	तेषुभिः क्षिपेत्	११६	७	तेषुभिः क्षिपेत्	११६	७
गुणहीयान्			अभिप्रकृतयः	१५८	७	जित्वात्राहणादिपू	१५९	७	इति सप्तमोऽध्यायः			इति सप्तमोऽध्यायः		
श्रीत्रियशक्तिकल्पने	१२४	७	अयषड्गुणाः	१६०	७	जनंमजानामभयदा								
शाफ्रादिव्यवहारिणः	१२७	७	संस्थादिसकारः	१६१	७	नंच								
सत्यकारः			संवितियहृदि कलाः	१६९	७	तद्दृश्यायतद्रज्यदाने	१७२	७	व्यवहारादिदृक्कः	१८	७	व्यवहारादिदृक्कः	१८	७
शिल्प्यादिकं कर्मकारयेत्	१३८	७	बलिष्ठपसंश्रयणे	१७५	७	करग्रहणादि	१७६	७	समांशविशेषत्			समांशविशेषत्		
स्वल्पानिमित्तुकर	१३९	७	आत्मानं अधिकंकुर्यात्	१७७	७	मित्रप्रशंसा	१७७	७	कुलशास्त्रादिभिः	१८	७	कुलशास्त्रादिभिः	१८	७
ग्रहणनिषेधः			आगांमिगुणदोषनिंता	१७८	७	शत्रुगुणाः	१७८	७	कार्येप्येत्			कार्येप्येत्		
तीक्ष्णभुदुतावरणं	१४०	७	राजरक्षा	१८०	७	उदासीनगुणाः	१८१	७	अष्टादशविवादानाह	१८	७	अष्टादशविवादानाह	१८	७
अमालेनमहत्कार्यचिंतने	१४१	७	अभिरत्नपानविधिः	१८१	७	आत्मार्यसूत्यादित्याः	१८१	७	धर्ममाश्रित्यानिर्णये	१८	७	धर्ममाश्रित्यानिर्णये	१८	७
दत्तुमिच्छाम्	१४३	७	शत्रुसंविभिन्नादौ	१८६	७	आपदिशुपयचिंतने	१८२	७	कुर्यात्			कुर्यात्		
मजापालनस्य येष्ठं	१४४	७	सावधानम्			अथराजोभोजने	१८४	७	सप्तमशतौ विद्वांसं	१८	७	सप्तमशतौ विद्वांसं	१८	७
समाकाशः	१४५	७	यूहकरणे	१८७	७	अन्नादिपरीक्षा	१८६	७	नियुज्यात्			नियुज्यात्		
एकान्तो गोप्यमंत्रणम्	१४७	७	जलादौ सुदृक्कारः	१८७	७	विहारादौ	१८७	७	सन्निवृत्त्यणैः सह	१८	७	सन्निवृत्त्यणैः सह	१८	७
मंत्रपाकालेऽप्यथ	१४९	७	अभानि रूपयोग्यानाह	१८८	७	आसुधादिदर्शने	१८९	७	कार्येप्येत्			कार्येप्येत्		
पसारणम्			सैन्यपरीक्षणम्	१८८	७	संस्थासुपास्यमणिचिन्ते	१८९	७	तत्समाग्रंसा	१८	७	तत्समाग्रंसा	१८	७
						तादि	१९४	७	अधर्मसमासदोषः	१९	७	अधर्मसमासदोषः	१९	७

प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.	प्रकरण	अ	श्लो.
सदसितसमेवकर्म्यं	८	१३	अनुब्राधनहारकशासनं	८	२९	सत्यादिनाय्यवहारपरयेत्	८	४५	एकोपिपमीविस्ताक्षी	८	७७
अथर्मवादिशासनं	८	१४	अस्तामिकयनरक्षणकालः	८	३०	सदाचारमानरणीयं	८	४६	स्वभाववचनंसा	८	७८
धर्मोत्तमक्रमेणोपेक्षः	८	१५	द्रव्यरूपसंख्यादिकथनं	८	३१	अशादाने	८	४७	क्षिणोगृहसुः	८	७९
दुर्यवहारराजादौ	८	१८	अकथनेदंडः	८	३२	अयदीनाः	८	४३	साक्षिप्रभे	८	७९
नामधर्मः	८	१९	प्रणष्टद्रव्यावृष	८	३३	अभिपोक्तुर्दंडादिः	८	४८	साक्षिभिःसत्यवक्तव्यं	८	८१
अधिपत्यधियापे	८	२०	झागग्रहण	८	३४	धनपरिमाणमित्याकथने	८	४९	रहःकृतकर्मआ	८	८४
कार्यदर्शनेनद्रुनियेधः	८	२१	चौरघाननम्	८	३५	साक्षिभावने	८	६०	त्यादिर्जानाति	८	८७
राष्ट्रनास्तिकदुर्भि	८	२१	निध्यादौयद्भागग्रहणं	८	३५	अयसाक्षिणः	८	६१	ब्राह्मणादिसाक्षिप्रभे	८	८७
क्षादिनिषेधः	८	२३	परनिधौअनृतकथने	८	३६	साक्ष्येनिषिद्धाः	८	६४	असत्यकथनेदोषः	८	८९
लोकपालान्यगम्य	८	२३	ब्राह्मणनिधिविषये	८	३७	रुचादीनरुद्रादयः	८	६८	सत्यप्रशंसा	८	९३
कार्यदर्शनम्	८	२४	गजानिधिप्राप्यादौ	८	३८	साक्षिणः	८	६९	असत्यकथनफलं	८	९३
ब्राह्मणादिक्मेण	८	२४	विप्रायदेयं	८	४०	वादिताक्षिणः	८	७०	पुनःसत्यकथनप्रशंसा	८	९६
कार्यपश्येत्	८	२५	चौररुद्रधनराजादानव्यं	८	४१	बालादिसाक्ष्यादौ	८	७२	विषयभेदेनासत्यफलं	८	९७
स्तरवर्णादिनाअ	८	२५	जातिदेशधर्मावि	८	४३	साक्षिदेहे	८	७३	निंदितब्राह्मणान्	८	१०२
ध्यादिप्राप्तेत्	८	२७	सौधेनकरणीयं	८	४३	साक्षिणःसत्यकथनं	८	७४	शूद्रवत्पृच्छेत्	८	१०३
बालधनराज्ञारक्षणायं	८	२८	राजाविवादोत्थाप	८	४४	मित्यासाक्ष्येदोषः	८	७५	विषयभेदेऽसत्य	८	१०३
प्रोक्षितपतिकादि	८	२८	नादिनकार्यं	८	४४	श्रुतसाक्षिणः	८	७६	कथनेदोषः	८	१०५
धनरक्षणम्	८	२८	अनुमानेनतत्त्वनिश्चिनु	८	४४		८		अनृतकथनप्रमायश्चित्तं	८	१०५

प्रकरण	अं.	श्लो.	प्रकरण	अं.	श्लो.	प्रकरण	अं.	श्लो.
त्रिपदासाक्षकथने	१०७	१०७	अधर्मदंडनिदा	१२७	१२७	वदिप्रकाशः	१५२	१५२
पराजयः	१०८	१०८	दंड्यपरित्यागे	१२८	१२८	पुनर्देशल्यकरणे	१५४	१५४
साक्षिभोगे	१०९	१०९	वारंदंडधिकुंदंडादि	१२९	१२९	देशकालशब्दौ	१५६	१५६
असाक्षिविवादशपथः	११०	११०	असरेपवादपरिमाणौ	१३०	१३०	दर्शनप्रतिष्ठास्यले	१५८	१५८
वृथाशपथदोषः	१११	१११	नाह	१३१	१३१	प्रतिष्ठायादिक	१५९	१५९
वृथाशपथप्रतिषेधः	११२	११२	प्रथममध्यमोत्तमसाहा	१३२	१३२	गंपुत्रैर्नदयं	१६०	१६०
संवमाह	११३	११३	कृपादानेदंडनियमः	१३३	१३३	दानमतिमूल्ये	१६२	१६२
विवादःसत्योच्चार	११४	११४	अथरुद्धिः	१३४	१३४	मिरादिष्टयनेमतिस्तुति	१६३	१६३
दिशपथं	११५	११५	आधिस्यले	१३५	१३५	कृतमिष्टौ	१६४	१६४
भूदशपथे	११६	११६	बलादाधिमोगनिषेधः	१३६	१३६	कुटुंबार्थकृतपदं	१६५	१६५
शपथंशुभिमाह	११७	११७	आधिमिस्त्रेयादौ	१३७	१३७	बलकृतंनिवर्त्तं	१६६	१६६
अथपुनर्वदः	११८	११८	धेन्नादौभोगेपिन	१३८	१३८	मातिभावादिनिषेधः	१६७	१६७
लोभादिशासास्त्रे	११९	११९	सत्वहानि	१३९	१३९	अमाहमर्थनगृह्णीयात्	१६८	१६८
दंडविशेषः	१२०	१२०	आधिसीमादौन	१४०	१४०	मास्त्रत्यागेदोषः	१६९	१६९
दंडस्पहस्तादि	१२१	१२१	भोगेसत्वहानिः	१४१	१४१	अवलरक्षणादौ	१७०	१७०
दशस्थानानि	१२२	१२२	बलादाधिमोगेर्दंडविः	१४२	१४२	अधर्मकार्यकरणेदोषः	१७१	१७१
अपराधमपेक्ष्य	१२३	१२३	हैरुपवादाधिकृत	१४३	१४३	धर्मेणकार्यकरणं	१७२	१७२
दंडकरणं	१२४	१२४	दिनिसंवति	१४४	१४४	धनिकेनधनसाधने	१७३	१७३

प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.
अन्यांकन्यां दर्शयि	८	२०४	चोरदूते	८	२३३	अथवाक्पारुष्यदंडः	८	२६६	वनस्पतिच्छेदने	८	२८०
लग्नाविवाहे	८	२०५	शृंगादिदर्शने	८	२३४	ब्राह्मणाद्याक्रोशे	८	२६७	मनुष्याणां दुःखात्	८	२८६
उन्नतादिकन्याविवाहे	८	२०६	रुकादिहृतस्यले	८	२३५	समवर्णक्रोशे	८	२६९	सारेणदंडः	८	२८६
पुनोहितदक्षिणादाने	८	२०७	शस्ययानकदंडे	८	२३७	शूद्रस्याहिजाक्रोशे	८	२७०	समुत्थानव्ययदाने	८	२८७
अथव्यौहिदक्षिणा	८	२०९	सीमागिवादस्यले	८	२४५	धर्मोपदेशकर्तुः	८	२७२	द्रव्यहिंसायां	८	२८८
संप्रयससुखीने	८	२११	सीमादृष्टादयः	८	२४६	शूद्रस्यदंडः	८	२७३	चार्भिकभांडादौ	८	२८९
दत्तानपक्रिया	८	२१२	उपच्छेदनिर्माणादिगानि	८	२४९	श्रुतदेशजात्याक्षेपे	८	२७३	यानादेशातिवर्त्तनानि	८	२९०
श्रुतिस्यले	८	२१५	मौगिनसीमान्वयेत्	८	२५३	क्राणाद्याक्रोशे	८	२७४	रथस्वाभ्यादिदंडने	८	२९३
संवैद्वान्तिर्क्रमे	८	२१८	सीमासाक्षिणः	८	२५३	मात्राद्याक्रोशे	८	२७५	भार्यादिताडने	८	२९९
क्रीलालुशयः	८	२२१	साक्ष्युक्तांसीमां वधीयात्	८	२५५	परस्परपतनीयाक्रोशे	८	२७६	अन्यथाताडनेदंडः	८	३००
अनाभ्यापदोषव	८	२२४	साक्ष्यदानविधिः	८	२५६	अथदंडपारुष्यं	८	२७८	अथस्तेननियग्रहणे	८	३०१
नीकन्यादाने	८	२२४	अन्यथाकथनेदंडः	८	२५७	शूद्रस्यब्राह्मणादि	८	३०९	चौसादितोऽभ्यदानफंडः	८	३०३
मित्र्याकन्यादूषणकथने	८	२२५	साक्ष्यभावेयाम	८	२५८	ताडने	८	३०९	राजाधर्मधर्मेष	८	३०४
दूधिनकन्यानिदा	८	२२६	सामंतादयः	८	२५८	पादादिग्रहारे	८	३८०	घोराभामाग्री	८	३०४
अथसप्तपदी	८	२२७	सामंतानांमृषाकथ	८	२६३	महतासहोपवेशने	८	३८१	अरक्षयांकरग्रहणनिंदा	८	३०७
अथस्वामिपालविवादे	८	२३९	नेदंडः	८	२६३	निधीचनदौ	८	३८२	पापनियग्रहसाधुसमग्रहणे	८	३१०
क्षीरश्रुतिस्यले	८	२३१	गृहादिहरणेदंडः	८	२६४	केशग्रहणादौ	८	३८३	बालरुद्धादिषुसमा	८	३१३
पालदोषेणनष्टस्यले	८	२३२	मानास्वयंसीमानिर्णयंरुयान्	८	२६५	लगस्थिभेदादौ	८	३८४	ब्राह्मणस्वरुणस्तेने	८	३१४

प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो	अ	प्रकरण	श्लो	अ
अशासनान्तोदोषः	३१६	८	विज्ञानादोषः	३१७	८	कन्यादूषणे	३१८	८	सासाजिकाद्यमोजने	३१९	८	अयमकग	३२०	८	रजकस्यवस्त्रप्रक्षालने	३२१	८
परपापसंस्लेषणे	३१७	८	णादिदंडः	३१८	८	अंगुलिप्रक्षेपादौ	३१९	८	अयमकग	३२०	८	व्यभिचरितस्त्रा	३२१	८	तंतुवायस्यसूत्रहरणे	३२२	८
राजदंडेनपापनाशे	३१८	८	अस्तेयान्याह	३१९	८	जरायोदंडे	३२०	८	सवस्त्राभिशास्तादौ	३२१	८	आरयोदंडे	३२२	८	पण्यमूल्यकरणे	३२३	८
कूपघटादिहरण	३१९	८	चौरयाजनादौ	३२०	८	पथस्थितेस्फूटग्रहणे	३२१	८	शूद्रादेगक्षितोक्त्या	३२२	८	आरयोदंडे	३२३	८	राज्ञामतिपिदानां	३२४	८
प्रपापेदने	३२०	८	पथस्थितेस्फूटग्रहणे	३२१	८	दासाम्बादिहरणादौ	३२२	८	दिगमने	३२३	८	आरयोदंडे	३२४	८	निहरणे	३२५	८
धान्यादिहरणे	३२१	८	अथसाहसमाह	३२२	८	साहससमानिदा	३२३	८	ब्राह्मणस्यगुप्ताभि	३२४	८	आरयोदंडे	३२५	८	अकालविक्रयादौ	३२६	८
सूचणीदिहरणे	३२२	८	साहससमानिदा	३२३	८	हिजातेः शस्त्रग्रहणकाल	३२४	८	मागमने	३२५	८	आरयोदंडे	३२६	८	विदेशविक्रये	३२७	८
महापम्बादिहरणादौ	३२३	८	आततायिग्रहणे	३२४	८	परदाराभिमर्षणेदंड	३२५	८	ब्राह्मणस्यानवधदंड	३२६	८	आरयोदंडे	३२७	८	अर्थस्त्रापने	३२८	८
सूत्रकार्यसादिहरणे	३२४	८	परदाराभिमर्षणेदंड	३२५	८	परस्वार्ह संभाषणे	३२६	८	गुप्तवैषयक्षत्रिय	३२७	८	आरयोदंडे	३२८	८	शुलादिपरीक्षा	३२९	८
हरितधान्यादौ	३२५	८	परस्वार्ह संभाषणे	३२६	८	स्त्रीसंग्रहणे	३२७	८	योगमने	३२८	८	आरयोदंडे	३२९	८	अयतरिसुलं	३३०	८
निरन्ययसान्ययथा	३२६	८	स्त्रीसंग्रहणे	३२७	८	भिक्षुकादीनांपर	३२८	८	अयुसास्त्रियादिगमने	३२९	८	आरयोदंडे	३३०	८	गर्भिण्यादीनांतपरिसुलं	३३१	८
न्यादौ	३२७	८	भिक्षुकादीनांपर	३२८	८	स्त्रीसंभाषणे	३२९	८	साहसिकादिदूष्य	३३०	८	आरयोदंडे	३३१	८	नाविकदोषेणवस्तुनाशे	३३२	८
सौयसाहसंक्षणा	३२८	८	स्त्रीसंभाषणे	३२९	८	परस्वार्ह संभाषणे	३३०	८	राज्यप्रशमा	३३१	८	आरयोदंडे	३३२	८	वैषयादेवर्णिज्याकरणे	३३३	८
त्रेताभिस्तेये	३२९	८	परस्वार्ह संभाषणे	३३०	८	नटादिस्त्रासंभाषणे	३३१	८	कुलपुत्रोहितादित्यागे	३३२	८	आरयोदंडे	३३३	८	स्त्रियवैश्येन	३३४	८
चौरहस्तच्छेदादि	३३०	८	नटादिस्त्रासंभाषणे	३३१	८	पणेनदोषः	३३२	८	मात्रादित्यागे	३३३	८	आरयोदंडे	३३४	८	दासकर्मादौ	३३५	८
पित्रादिदंडे	३३१	८	पणेनदोषः	३३२	८				विमयोर्वीराज्ञानधर्मकथने	३३४	८	आरयोदंडे	३३५	८	शूद्रदासकर्मकारयेत्	३३६	८
सप्तोदंडे	३३२	८										आरयोदंडे	३३६	८			

प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.
श्रुदोदासान्मुच्यते	८	४१४	रूपप्रशंसा	९	४६	सप्तपदीपूर्वस्तीत्यागो	९	७२
अयसमदशदशसमकाराः	८	४१५	अव्यभिचारफलं	९	४७	दोषवतीकन्यादाने	९	७३
भार्योदासादयोऽधनाः	८	४१६	व्यभिचारफलं	९	४८	स्त्वतिमकल्पप्रवसेत्	९	७४
वैष्यभूद्रौसकर्म	८	४१७	बीजक्षेत्रयोर्बलाबलं	९	४९	प्रोषितभर्तृकानियमाः	९	७५
कामधितव्यौ	८	४१८	परस्त्रीषुबीजवपननिषेधः	९	५०	संवत्सरंस्त्रियंमतीक्षेत्	९	७६
दिनेदिनेआयव्यय	८	४१९	स्त्रीषुसंयोरैकलं	९	५१	योगार्तस्वाम्यतिक्रमो	९	७७
निशिक्षणं	८	४२०	सकृदंशभागद्वयः	९	५२	क्षीवादेनस्त्रीत्यागः	९	७८
सम्यग्व्यवहारदर्शनफलं	८	४२१	क्षेत्रमाधान्यं	९	५३	अधिवेदने	९	७९
॥ इत्यष्टमोऽध्यायः ॥			अथस्त्रीधर्मः	९	५४	स्त्रियोगद्वयपाने	९	८०
			प्रातुःस्त्रीगमनेपातित्यं	९	५५	सजात्यास्त्रियाधर्म	९	८१
			अथभियोगः	९	५६	कार्यनान्यथा	९	८२
अथस्त्रीपुंघर्मः	९	५७	भनियोगोद्वितीयपु	९	५८	गुणिनेकन्यादानंनिरुणाय	९	८३
अथस्त्रीरक्षा	९	५८	त्रोत्सादनं	९	५९	स्वयंवरकालः	९	८४
जायाशब्दार्थकथनं	९	५९	कामतोऽगमननिषेधः	९	६०	स्वयंपोषितदत्तालं	९	८५
स्त्रीरक्षणीयायाः	९	६०	भियोगनिंदा	९	६१	कारत्यागः	९	८६
स्त्रीस्वभावः	९	६१	वर्णसंस्कारकालः	९	६२	ऋतुमतीविवाहेन	९	८७
स्त्रीणांमंत्रैर्नक्रिया	९	६२	वाग्दत्ताधिक्ये	९	६३	शुल्कदानम्	९	८८
व्यभिचारभाषाद्विज्ञे	९	६३	कन्यायाःपुनर्दाननिषेधः	९	६४	कन्यावरयोर्विपनियमः	९	८९
स्त्रीत्वाभिगुणाभवति	९	६४						

प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.
विषममजाधिकं ज्यैष्ठ्येनै	११९	१	अनेकमानुविभागः	१४९	१	अथयुत्रिंशानिदिशः	१८२	१	अथअनंशः	२०१	१
क्षेत्रजनविभागो	१२०	१	अनूटभूटपुत्रस्य	१५५	१	द्वादशपुत्राणां पूर्व	१८४	१	क्षुवादिक्षेत्रजाजं	२०३	१
अनेकमानुफालां ज्यैष्ठ्ये	१२३	१	प्रागभिषेधः	१५५	१	पूर्वः श्रेष्ठः	१८४	१	शभागिनः	२०३	१
जन्मतो ज्यैष्ठ्यम्	१२५	१	सजानीयानेक	१५६	१	क्षेत्रजादयो रित्यहः	१८५	१	अविभक्तार्जितधने	२०४	१
पुत्रिकाकरणे	१२७	१	मानुविभागो	१५६	१	क्षेत्रजादीनां पिता	१८६	१	विद्यादिधने	२०६	१
पुत्रिकायाधनयाहिलं	१३०	१	भूटस्यसमावभागाः	१५७	१	महधने	१८६	१	शक्तस्यांशोपेक्षणे	२०७	१
मातुः स्वीधनं दहितुः	१३१	१	दायादादायादबांधवं	१५८	१	सपिंडादयो धनहः	१८७	१	अविभाज्यधने	२०८	१
पुत्रिकापुत्रस्यधन	१३२	१	कुपुत्रनिंदा	१६१	१	आस्थापधिकारः	१८८	१	नखोद्दारे	२०९	१
ग्राहिलम्	१३४	१	औरसक्षेत्रजनविभागो	१६२	१	गजाधिकारः	१८९	१	संसृष्टधनविभागो	२१०	१
पुत्रिकोरिसयोविभागो	१३५	१	क्षेत्रजानं रमौरसोस्तौ	१६३	१	मृतपतिकानियु	१९०	१	विदेशादिगतस्पन	२११	१
अपुत्रपुत्रिकाधने	१३५	१	दत्तकादयोगौत्र	१६५	१	कापुत्राधिकारः	१९०	१	भागलोपः	२११	१
पुत्रिकायाहोविधं	१३६	१	रित्यभागिनः	१६५	१	औरसयोनर्मविभागो	१९१	१	ज्येष्ठपुणभृत्यः स	२१३	१
पौत्रमौत्रयोर्धनभागित्वं	१३७	१	औरसादिद्वादश	१६६	१	मातृधनविभागो	१९२	१	मभागाः	२१३	१
पुत्रशब्दार्थः	१३८	१	पुत्रलक्षणम्	१६६	१	स्त्रीधनान्याह	१९४	१	विकर्मस्थाधनमाहति	२१४	१
पुत्रिकापुत्रकर्तृकथादे	१४०	१	दक्षीपुत्रस्यसमाभागित्वं	१७९	१	समजस्त्रीधनाधिकारिणः	१९५	१	ज्येष्ठस्यासाधारणकरणे	२१४	१
दत्तकस्यधनग्राहकत्वे	१४१	१	क्षेत्रजादयः पुत्रम्	१८०	१	अमजस्त्रीधनाधिकारिणः	१९६	१	जीवसित्तु कविभागे	२१५	१
कामजादेर्नधनग्राहकत्वं	१४३	१	तिनिधयः	१८३	१	साधारणलक्षधनं न्युत्तरं	१९९	१	विभागानंतरोत्तरं	२१६	१
क्षेत्रजस्यधनग्राहकत्वे	१४५	१	सौत्तोरसैदत्तकाद	१८५	१	स्त्रीणामलंकरणमविभाज्यं	२००	१	न्यस्थले	२१६	१
			पौनर्कन्याः								

क्र.सूची	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.
१३	अनपत्यधर्मेमा	१९	२१७	मायाश्चिन्ताकरणे	१९	२३५	तेयांशासन	९	२६२
	पुराधिकारः			महापातकिंदंडः			चौराणां निग्रहोदंडः	९	२६३
	अणधनयोः समं विभागः	१९	२१८	प्रायाश्चित्तकरणेनां व्याः	१९	२४०	तस्करान्नेषणं	९	२६४
	अविभाग्यमाह	१९	२१९	महापातकेत्रा	१९	२४१	लोभप्रदर्शने	९	२७०
	अथ द्यूतसमाह्वयः	१९	२२०	ह्राणस्य दंडः			चौराश्रयदायकदंडः	९	२७१
	द्यूतसमाह्वयनिषेधः	१९	२२१	स्त्रियां देदंडः	१९	२४२	स्वधर्मच्युतदंडने	९	२७३
	द्यूतसमाह्वयार्थः	१९	२२२	महापातकिधनग्रहणं	१९	२४३	चौरशुपद्रवे	१९	२७४
	द्यूतादिकाणि दंडः	१९	२२३	आह्राणपीडने दंडः	१९	२४८	धार्तवे दंडः	१९	२७५
	पावडादिदेशाभि	१९	२२४	वर्ध्यामोक्षणे दोषः	१९	२४९	राज्ञः कोषहारका	१९	२७५
	वासयेत्	१९	२२५	राजाकंदकोष्ठकरणे	१९	२५३	दयोदंड्या	१९	२७६
	दंडदानाशक्तौ	१९	२२६	यत्नं कुर्यात्	१९	२५३	संधिच्छेदे	१९	२७७
	स्त्रीवालादिदंडे	१९	२२७	आपरि रक्षाफलम्	१९	२५३	ग्रंथिभेदेने	१९	२७७
	नित्युक्तस्य कार्यहने	१९	२२८	तस्कराद्यशसने दोषः	१९	२५४	चौरलोभप्रधारणादौ	१९	२७८
	कुटशासनवाल	१९	२२९	निर्मयि राज्यवर्द्धने	१९	२५५	तडागगारभेदेने	१९	२७९
	वर्धादिकरणे	१९	२३०	प्रकाशाप्रकाशत	१९	२५६	राजभार्गोमत्तादिस्त्रागे	१९	२८२
	धर्मकृतं व्यवहारं	१९	२३१	स्तरज्ञानं	१९	२५७	मिथ्याचिकित्सने दंडः	१९	२८४
	ननिवर्त्तयेत्	१९	२३२	प्रकाशाप्रकाशत	१९	२५७	प्रतिमादिभेदेने	१९	२८५
	आधर्मकृतं निवर्त्तये	१९	२३३	स्तरानाह	१९	२५८	मणीनामपवेधादौ	१९	२८६

प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.	अ.	प्रकरण	श्लो.
ब्रह्मसंन्यासः	१०	१२३	क्रियालोपानुरूपल	१०	१२३	आपद्धर्ममाह	१०
सप्तसाहस्रं	१०	१२३	लंगच्छति	१०	१२३	विक्रयेवर्ज्यनि	१०
पुत्रेराज्यं दत्वा	१०	१२३	दस्यव	१०	१२३	स्त्रीसादिविक्रयफलं	१०
प्रेमान्त्यासा	१०	१२३	वर्णसंस्काराणां कर्माण्याह	१०	१२३	ज्यायसीदृष्टिनिषेधः	१०
वैश्वदेवमाह	१०	१२३	पंडालकर्माह	१०	१२३	परधर्मजीवननिंदा	१०
शूद्रधर्माह	१०	१२३	कर्मणापुरुषज्ञानं	१०	१२३	वैश्यशूद्रयोरापद्धर्मः	१०
इति नवमोऽध्यायः	१०	१२३	वर्णसंस्करनिंदा	१०	१२३	आपादिनिमस्यहीन	१०
			एषां विमाद्यर्थेना	१०	१२३	याचनादि	१०
			णत्यागः श्रेष्ठः	१०	१२३	प्रतियहनिंदा	१०
अध्यापनं ब्राह्मणस्यैव	१०	१२३	साधारणधर्माः	१०	१२३	याजनाध्यापनोद्दिष्टानां	१०
वर्णानां ब्राह्मणः प्रकृ.	१०	१२३	सप्तमे जन्मनि ब्राह्म	१०	१२३	प्रतियहहादिपापनाशो	१०
अथ हिंजनवर्णकथनं	१०	१२३	ण्यं शूद्रलंघन	१०	१२३	शिल्पोच्छोजीवने	१०
अथ सज्जतीयाः	१०	१२३	वर्णसंस्कारेऽप्येष्टम्	१०	१२३	धनयाचने	१०
पितृजातिमहशाः	१०	१२३	वीजहोत्रयोर्वलाबले	१०	१२३	सप्तविंशतिगमाः	१०
अथ वर्णसंस्काराः	१०	१२३	षट्कर्मणि याह	१०	१२३	दशजीवनहेतवः	१०
अथ ब्राह्म्याः	१०	१२३	ब्रह्मणजीविका	१०	१२३	दृष्टिजीवननिषेधः	१०
ब्राह्मोत्पन्नादि संकीर्णाः	१०	१२३	क्षत्रियवैश्यकर्माह	१०	१२३	राक्षसापद्धर्ममाह	१०
अथोपनेयाः	१०	१२३	हिजानां श्रेष्ठकर्माह	१०	१२३	शूद्रस्य आपद्धर्मः	१०
नेमु कर्मणा उत्तरेण छंति	१०	१२३					

प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो
यज्ञोपाध्यायिका	११	११	द्विजस्यस्वशक्त्यावैरिज्य	११	३१	द्विजस्यस्वशक्त्यावैरिज्य	११	३१	ब्रह्महत्यादिसमान्याह	११	५४
देवैर्नम्रहणम्			क्षत्रियादिवो	११	३४	क्षत्रियादिवो	११	३४	उपपातकान्याह	११	५९
षडुपवासोआहारग्रहणे	११	१६	र्येणारिज्य			र्येणारिज्य			जातिभ्रंशकराण्याह	११	६७
ब्रह्मस्वादहरणनिषेध	११	१८	ब्राह्मणस्यानिष्टंनदूयात्	११	३५	ब्राह्मणस्यानिष्टंनदूयात्	११	३५	संस्त्रीकरणाण्याह	११	६८
असाधुधनहत्या	११	१९	अल्पविद्युर्यादे	११	३६	अल्पविद्युर्यादे	११	३६	अपात्रीकरणाण्याह	११	६९
साधुभ्योदोमे			होतृनिषेध			होतृनिषेध			मल्लिनीकरणाण्याह	११	७०
यज्ञशीलादिधनप्रशसा	११	२०	अन्वदक्षिणादाने	११	३८	अन्वदक्षिणादाने	११	३८	अथब्रह्मवधमायश्चित्तं	११	७३
यज्ञाद्यर्थविप्रस्य	११	२१	अल्पदक्षिणयज्ञनिदा	११	३९	अल्पदक्षिणयज्ञनिदा	११	३९	गर्भत्रियोस्त्रिवैश्यवधे	११	८७
सोनादोनदड			अग्निहोत्रिणस्त	११	४१	अग्निहोत्रिणस्त	११	४१	स्त्रीस्मृद्वधनि	११	८८
क्षुधावसन्यस्य	११	२२	दक्षणे			दक्षणे			क्षेपहरणादौ		
निकल्पने			मूद्रासधनेनाग्निहोत्रनिदा	११	४३	मूद्रासधनेनाग्निहोत्रनिदा	११	४३	अथस्त्रापानमायश्चित्तं	११	९०
यज्ञार्थमुद्राभिक्षानिषे	११	२४	विहितकरणादौ	११	४५	विहितकरणादौ	११	४५	संस्त्राकराः	११	९४
यज्ञार्थेज्जन्भिक्षि	११	२५	प्रायश्चित्ता			प्रायश्चित्ता			अथस्त्रवर्णस्तेयमा	११	९९
लानरक्षणीयम्			कामाकामकृतपापे	११	४५	कामाकामकृतपापे	११	४५	यश्चित्तम्		
देवब्रह्मस्वहरणे	११	२६	प्रायश्चित्तिसमर्गनिषेध	११	४७	प्रायश्चित्तिसमर्गनिषेध	११	४७	शुरूत्त्रीगमनमायश्चित्तं	११	१०३
सोमयागाशक्तौ	११	२७	पूर्वपापेनकुशांधादय	११	४८	पूर्वपापेनकुशांधादय	११	४८	गोवधाधुपपातक	११	१०८
वैश्वानरयागः			प्रायश्चित्तमवश्यंकर्त्तव्यं	११	५३	प्रायश्चित्तमवश्यंकर्त्तव्यं	११	५३	प्रायश्चित्तम्		
समर्थस्यानुकल्पनिषेध	११	२८	पंचमहापातकान्याह	११	५४	पंचमहापातकान्याह	११	५४	अवकीर्णिमायश्चित्तं	११	११८

प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो
जातिभ्रंशकरमायश्चित्तं	११	१२४	जातिभ्रंशकरमायश्चित्तं	११	१२४
संस्त्रीकरणादिमायश्चित्तं	११	१२५	संस्त्रीकरणादिमायश्चित्तं	११	१२५
क्षत्रियादिवधमायश्चित्तं	११	१२६	क्षत्रियादिवधमायश्चित्तं	११	१२६
मार्जारादिवधमायश्चित्तं	११	१२७	मार्जारादिवधमायश्चित्तं	११	१२७
हयादिवधमायश्चित्तं	११	१२८	हयादिवधमायश्चित्तं	११	१२८
व्यभिचरितस्त्रीवधे	११	१२९	व्यभिचरितस्त्रीवधे	११	१२९
सर्पादिवधेदानाशक्तौ	११	१३०	सर्पादिवधेदानाशक्तौ	११	१३०
क्षुद्रजंतोसमूहवधदौ	११	१३१	क्षुद्रजंतोसमूहवधदौ	११	१३१
सृक्षादिछेदनादौ	११	१३२	सृक्षादिछेदनादौ	११	१३२
अन्नजादिसत्त्ववधे	११	१३३	अन्नजादिसत्त्ववधे	११	१३३
दुयौषध्यादिछेदने	११	१३४	दुयौषध्यादिछेदने	११	१३४
अमुरव्यसृष्टापान	११	१३५	अमुरव्यसृष्टापान	११	१३५
प्रायश्चित्तं			प्रायश्चित्तं		
स्त्राभांडस्थजलपाने	११	१३७	स्त्राभांडस्थजलपाने	११	१३७
मूद्रोच्छिष्टजलपानादौ	११	१३८	मूद्रोच्छिष्टजलपानादौ	११	१३८
स्त्रागंधाघ्राणे	११	१३९	स्त्रागंधाघ्राणे	११	१३९
विण्मूत्रस्रासं	११	१४०	विण्मूत्रस्रासं	११	१४०
सृष्टसो जने			सृष्टसो जने		

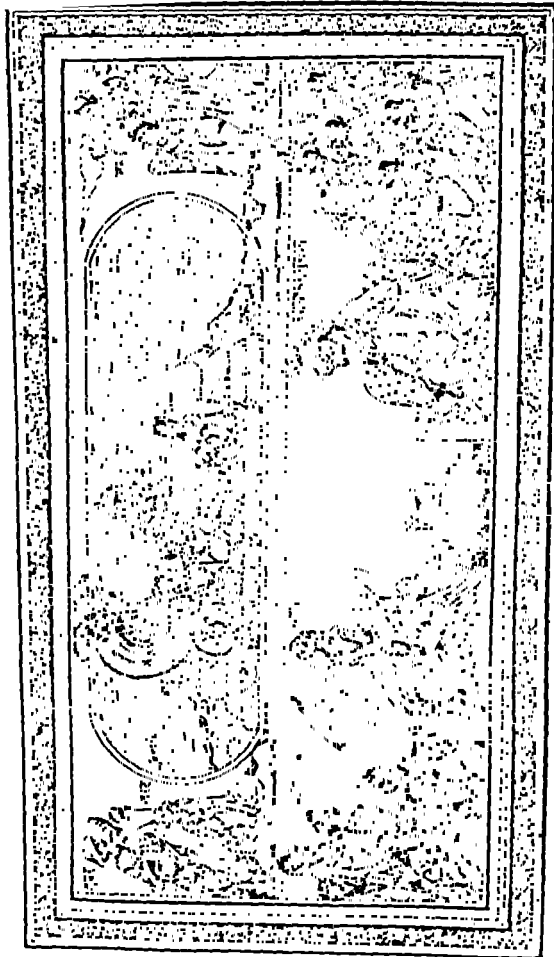
प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.	प्रकरण	अ.	श्लो.
युनः संस्कारे दंडा-	१११	१५१	सज्जानीयाध्यादिस्तेपे	११	१६२	पतितस्यांशादिनिवृत्तिः	११	१८५	जलेजलविनावा	१११	२०२
दिनिवृत्तिः	१११	१५२	मनुष्यादिहरणमा	११	१६३	हृतमायश्चित्तसंसर्गः	११	१८६	मुत्रादित्यागे	११	२०३
अभोज्यान्वस्त्रीमुद्रा	१११	१५३	यश्चित्तं	११	१६४	पतितत्त्रोणामन्नादिद्वेषः	११	१८८	वेदोदितकर्मादित्यागे	११	२०४
च्छिद्राप्रपद्यमांस	१११	१५४	त्रपुसीसकादिहरणे	११	१६५	पतितसंसर्गनिवेध्यादि	११	१८९	ब्राह्मणस्यत्वे कृते	११	२०५
मसृणे	१११	१५५	भक्षयानशय्यादिहरणे	११	१६६	बालप्रादित्यागः	११	१९०	ब्राह्मणावगूरणे	११	२०६
मुक्तादिमसृणे	१११	१५६	सुक्कान्मुद्रादिहरणे	११	१६७	नास्यवेदत्यक्तमायश्चित्तं	११	१९१	अनुक्तमायश्चित्तस्यले	११	२०७
सूकरादिविण्मूत्रमसृणे	१११	१५७	मणिमुक्तरजतादिहरणे	११	१६८	गर्हिताजितधनत्यागः	११	१९३	अथमाजापत्यादि	१११	२०८
शुक्रसूनास्याज्ञा	१११	१५८	कार्पासशुक्रादिहरणे	११	१६९	असत्यातिग्रहमायश्चित्तं	११	१९४	व्रतनिर्णयः	११	२०९
तमांसमसृणे	१११	१५९	अगत्यागमनमायश्चित्तं	११	१७०	हृतमायश्चित्तसा	११	१९५	अथव्रतांगानि	११	२१०
कुक्कुटरससृका	१११	१६०	वडवारजसत्वादिगमने	११	१७१	स्यंपृच्छेत्	११	१९६	पापंनगोपनीयम्	११	२११
दिमसृणे	१११	१६१	दिवायैशुनादौ	११	१७२	गोप्योधासदानंत	११	१९७	पापानुतापे	११	२१२
मासिकान्मसृण	१११	१६२	चंडाल्यादिगमने	११	१७३	असंसर्गः	११	१९८	पापावृत्तिनिंदा	११	२१३
मायश्चित्तं	१११	१६३	व्यभिचारैस्त्रोणां	११	१७४	आस्ययाजनपतित	११	१९९	मनस्सुदृष्टिपर्वतं	११	२१४
बहन्चारिणोभयु	१११	१६४	मायश्चित्तम्	११	१७५	क्रियाकृत्यादौ	११	२००	तपःकुर्यात्	११	२१५
मांसमसृणे	१११	१६५	चंडालीगमने	११	१७६	वेदशरणागतत्यागे	११	२०१	तपःप्रशंसा	११	२१६
बिडालादुच्छिदा	१११	१६६	अथपतितसंसर्गमायश्चित्तं	११	१७७	आदिदंसनमायश्चित्तं	११	२०२	वेदाभ्यासमशंसा	११	२१७
दिमसृणे	१११	१६७	पतितस्वजीवतप	१११	१७८	अपांत्यमायश्चित्तं	११	२०३	अथरहस्यप्रपायश्चित्तं	११	२१८
अभोज्यान्वमुसायं	१११	१६८	चमेतक्रिया	१११	१७९	उद्गादियानमायश्चित्तं	११	२०४	इत्येकादशोऽध्यायः	१	२१९

प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो	प्रकरण	अ	श्लो
अथशुभाशुभकर्मफलं ११	३	१५	आत्मज्ञानस्य भा	१२	८५	मत्तस्मानुमानंश	१२	१०५
कर्मणिमानः प्रवर्तकं १२	४	२६	धान्यम्	१२	८६	व्याः प्रमाणानि	१२	१०६
त्रिविधमानसकर्मणि १३	५	३१	वेदोदितकर्मणः	१२	८७	धर्मशलक्षणं	१२	१०८
चतुर्विधवारिकर्मणि १४	६	३२	श्रेष्ठत्वम्	१२	८८	अकथितधर्मस्य ले	१२	१०९
त्रिविधपशापरकर्मणि १५	७	३३	वैदिककर्मद्विविधं	१२	८९	अयशिश्टः	१२	११०
मनोवाक्कायकर्मभोगे १६	८	३४	प्रवृत्तिनिवृत्तकर्म	१२	९०	अयपरिवत्	१२	१११
त्रिदंडपरिचर्या	१५	३५	फलम्	१२	९१	सूरीणां निपरिवत्	१२	११२
स्वेजज्ञपरिचर्या	१६	३६	समदर्शनम्	१२	९२	आत्मज्ञानं पृथक्कृत्याह १२	११८	११८
जीवात्मपरिचर्या	१७	३७	वेदाभ्यासादौ	१२	९३	वाय्वाकाशादीनां	१२	११९
जीवानमानं त्यो	१८	३८	वेदबाह्यस्मृतिनिंदा	१२	९४	उद्यमाह	१२	१२०
परलोके पंचभौ	१९	३९	वेदमशंसा	१२	९५	आत्मस्वरूपमाह	१२	१२१
तिक्रमशं	२०	४०	वेदशस्य सेनापत्यादि	१२	९६	आत्मदर्शनमवश्य	१२	१२२
भोगानंतरमात्मा	२१	४१	वेदज्ञप्रशंसा	१२	९७	मनुष्यम्	१२	१२३
निर्दीयते	२२	४२	वेदव्यवसायिभिः श्रेष्ठत्वं	१२	९८	एतत्संहितापाठफलं	१२	१२४
धर्मधर्मबाहुल्याद्भोगः	२३	४३	तपोविद्याभ्यां	१२	९९	इति बाह्योऽध्यायः	१२	१२५
त्रिविधगुणकथनं	२४	४४	मोक्षः	१२	१००			

॥ इति मनुसंहितायां सूत्रपत्रमसमाप्तम् ॥

अथसटीकमनुस्मृतिप्रारंभः

श्रीगणेशायनमः औनसोभगवतेवासुदेवाय

गौडेनंदनवासिनाश्रिमज्जनैर्वेद्यैर्वेद्यांकुलेश्रीमद्भट्टदिवाकरस्यननयःकुछूकभट्टोभ
वत् कारथामुत्तरवाहिजन्तुनयानोरेसमंपंडितैस्तेनेयंकियतेहितायविदुषाम्बर्थमुक्तावली १ सर्वज्ञस्यमनोरसर्वविदपिव्याख्यापि
यद्वाङ्मयंयुक्त्यातद्गुडुभिर्यतोमुनिर्वरेतद्गुडुव्याहृतम् ताव्याख्यामधुनानैरपि कृतांत्यायांबुबाणस्यमेभक्त्यामानववाङ्मयेभय-
भित्रेभूयादशोबेध्वरः २ भोमांसवदुसेवितासिक्कहृदस्तर्कः समस्ताः स्थमेवेदांताः परमास्मबोधगुरवोयूपंमयोपासिताः आताव्याकर
णाभिबालसखितायुषाभिरभ्यर्थयेमातोयंसमयोमद्वक्तृविद्वतोसाहाय्यमालंब्यताम् ३ देषादिदोषराहितस्यसतोद्दितायमन्वर्थतस्य-
कथनायममोद्यतस्य देवाद्यादिक्विदिहस्त्वलनंथापिनिस्तारकोभवतुमेजगदंतरात्मा ४ मानववृत्तावस्थांज्ञेयाव्याख्यानचामयोद्दिना
प्राचीना अपिरुचिराव्याख्यानृणामशेषाणाम् ५ मनुमेकाग्रमासीनमित्यादि अत्रमहर्षिणांपरमविषयमभ्येमनोः श्रूयतामित्यु-
त्तरदानपर्यंतंश्लोकचतुष्टयेनैतत्सशास्त्रस्यमेक्षावत्पर्युक्ताभिपियसंबंधमयोजनान्युक्तानि तत्रधर्मैवविषयस्तेनसहवचनसंदर्भरू-

श्रीकृष्णायनमः मनुमेकाग्रमासीनमभिगम्यमहर्षयः प्रतिपूज्ययथान्यायमिदं वचनमभ्युवन् १

पस्यमानवशास्त्रस्यप्रतिपाद्यप्रतिपादकलक्षणःसंबंधः प्रमाणांतरासन्निहृष्टस्यस्वर्गापवर्गादिसाधनस्यधर्मस्यशास्त्रैकगम्यत्वात् प्रयो-
जनंतुस्वर्गापवर्गादितस्यधर्माधीनत्वात् यद्यपिपल्लुपगमनादिरूपः क्रामोप्यत्राभिहितस्तथापिक्वतुक्ताभिगामीस्यात् स्वदारनिरतःस
देतिक्वतुक्तादिभियमेनसोपिधर्मैव एवंचार्यजिनमपिक्वतामृताभ्याजोवेनेत्यादिभियमेनधर्मैवेत्यवगंतव्यम् भोक्षोपायत्वेनाभिहित
स्यात्साधनस्यापिधर्मलाहर्षविषयत्वमोक्षोपदेशकत्वात्साधनस्यशास्त्रस्योपपन्नम् धर्मैवैतद्विद्वत्तद्वैषजंभेषजतायादिति बृहस्पतिरप्याह वेदाद्योपनि
षद्ग्रन्थाच्चवेदमूलकतयाप्रामाण्यंनयाचछांदोग्यब्राह्मणेऽश्रूयते मनुर्वैयक्तिचिद्वत्तद्वैषजंभेषजतायादिति बृहस्पतिरप्याह वेदाद्योपनि
षद्ग्रन्थाद्यान्यंहिमनोःस्मृतम् मन्वर्थविपरीतायुतास्मृतिःसानशास्यते तावच्छास्त्राणिशोभंतेतर्कव्याकरणात्त्रिधर्मार्थमोक्षोपदेशा
मुनयविवन्वदृश्यते महाभारतेयुक्तम् पुराणंमानवोधर्मःसांगोवेदश्चिकित्सितम् आज्ञासिद्धाभिचलारिनहंतव्यानिहेतुभिः विरोधि
नोद्गादितर्कैर्नहंतव्यानि अतुक्कलस्तभीमांसादितर्कःप्रवर्तनीयएव अतएववक्ष्यति आर्षधर्मोपदेशंचवेदशास्त्राविरोधिना यस्तर्कणा
नुसंधर्मेनसधर्मैवेदनेतरइति सकलवेदार्थोदिमननाम्ननुमहर्षयइदंदितीयश्लोकवाक्यरूपंप्रउच्यतेअनेनेतिवचनमभ्युवन् श्लोकस्यादो-

मनुभिर्देशो मंगलार्थः परमात्मन एव संसारस्थितये सार्वज्ञैश्चर्यादिसंपन्तमनुरूपेण प्रादुर्भूतत्वात् तदभिधानस्य मंगलान्तिशयत्वात्
वक्ष्यति हि एनमेकैव दत्वाग्निं मनुमन्ये प्रजापतिमिति एकाग्रविषयांतरा व्याक्षिप्तचित्तं आसीनं स्मरवोपविष्टं दृशस्यैव महर्षिप्रभोत्तर-
दानयोर्योग्यत्वात् अभिगम्य अभिमुखंगत्वा महर्षयो महान्तं च ते ऋषयश्चेति तथा प्रतिपूज्य पूजयित्वा यद्वा मनुना पूर्वस्वागतासनं दत्त्वा
दिनासृजितास्तस्य पूजा क्लृप्तेति प्रतिशब्दादुच्चाप्यते यथान्यायेन न्यायेन विधानेन प्रभः कर्तुं युज्यते प्रणति भक्ति श्रद्धातिशयादिना वक्ष्य-
न्ति न पृष्टः कस्यचिद्द्रुशान्नान्यायेन पृच्छत इति अभिगम्य प्रतिपूज्य अनुवन्ति क्रियात्रये पि मनुमित्येव कर्म अनुवन्ति तत्रा कथितक-
र्मेता अनुविधानोद्दिष्टमकलान् १ किमनुवन्तित्यपेक्षायामाह भगवन्तित्यादि ऐश्वर्यादीनां भगवद्बोवाचकः तदुक्तं विष्णुपुराणे ऐश्वर्य-
स्य समग्रस्य चोपस्य यशसः श्रियः ज्ञानं वैराग्ययोश्चैरुषण्णां भगवद्गीतारणा मनुवंते न संबोधनं भगवन्ति यर्गात्रा ह्य ए क्षत्रियवैश्यभूद्राः
सर्वे च ते वर्णाश्चेति सर्ववर्णैः तेषामंतरप्रभवानांच संकीर्णजानांचापि अनुलोमं प्रति लोमजानां अवष्टस्य कृण्वन् मृतीनां ते वा विजात

भगवन्सर्ववर्णानां यथावदनुपूर्वशः अंतरप्रभवानांच धर्मान्निवक्तुमर्हसि २ इममेको ह्यस्य सर्वस्य वि-
धानस्य स्वयं भुवः अचित्यस्याग्रमेयस्य कार्यतत्त्वार्थवित्प्रभो ३

रज्जात्पंतरत्नादृणशब्देनाग्रहणादृथक्रमः एतेनास्य शास्त्रस्य सर्वोपकारकत्वं दर्शितम् यथावत् यो धर्मेयस्ववर्णस्य येन प्रकारेणाहं
तोत्यनेनाग्रमधर्मादीनामपि प्रभः अनुपूर्वशः क्रमेण जातकर्म तदनुनामधेयमित्यादिना धर्मान्नोऽस्मभ्यं वक्तुमर्हसि सर्वधर्माभिधाने योग्या
भवसितस्माद्ब्रह्मीत्यधेयमध्याहार्यम् यत्तु ब्रह्म हत्यादिरूपा धर्मकीर्तनमप्यत्र तत्त्वायाश्चित्तविधिरूपधर्मविषयत्वेन न स्वतंत्रतया २
सकलधर्माभिधानयोग्यत्वे हेतुमाह लोमं कदत्त्यादि हि शब्दो हेतौ यस्मात्त्वमेकोऽद्वितीयः अस्य सर्वस्य मत्पक्षानुगतस्य स्पृत्याद्यनुमेयस्यैव वि-
धानस्य विधीयते ३ नेन कर्माण्यग्निहोत्रादीनि रतिविधानं वेदस्तस्य स्वयं भुवः पौर्णवेयस्याचित्यस्य बहुशाखाविभिन्नत्वादित्यत योपरिच्छे-
तुमयोग्यस्य अग्रमेयस्य मोमांसादिन्यायनिरपेक्षतया ३ नवगम्यमानममेयस्य कार्यमनुष्ठेयमग्निहोत्रादि तत्त्वं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनंतं ब्र-
ह्मेत्यादिवैदांतवेदम् तदेवार्थः प्रतिपाद्यभागस्त्वेत्तीतिकार्यतत्त्वार्थवित् मैधानिथिस्तु कर्मभोमांसावासानयाचेदस्य कार्यमेव तत्तत्स्वरूपोऽर्थः

स्ते वेत्ताति कार्यान्तत्त्वा र्थी विदितव्याच्चे तन्म वेदानां ब्रह्मण्यपि प्राप्तास्तु पगमान् स्कार्यमेव तत्स्वरूपः ३ र्थः धर्माधर्मव्यवस्थापनस
मर्थत्वात्सप्रोदितसंबोधनम् ३ सतैः पृष्टस्तथासम्यगित्यादि समनुस्तेर्महर्षिभिरुक्तानेन प्रकारेण पूर्वोक्तेन न्यायेन प्रणतिभक्तिश्च द्रा
तिवायादिना पृष्टस्तान् सम्यक् कृत्या तत्त्वं मत्कवाच श्रूयतामिति उपक्रम्य अभितमपरिच्छेद्यमोजः सामर्थ्यं ज्ञानतत्त्वाभिधानादौ यस्य स तत्त्वा
अतएव सर्वज्ञसर्वशक्तितया महर्षिणा भविष्यति प्रश्नविषयः महात्माभिर्महानुभावैः आर्च्यपूजयित्वा आहुः पूर्वस्यांचनेत्येवं तस्मै स्वरूपमिदम्
धर्मस्याभिधानमपि पूजनपुरःसरमेव कर्तव्यमित्यनेन फलितम् ननु मनुमणीतत्वे अस्त्यशास्त्रस्य स पृष्टः प्रत्युवाच इति न सुक्तम् अह
पृष्टो ब्रवीतीति युज्यते अन्यमणीतत्वे च कथं मानवीयं संहितेति उच्यते यायेयाचार्याणामियं शैल्यस्त्याभिप्रायमपि परोपदेशमिव व
र्णयंति अतएव कर्माण्यपि ज्ञेयानि फलार्थत्वादिनिर्जोभिनेरेव सूत्रं अतएव तदुपर्यपि बादरायणः संभवादिनिबादरायणस्यैव शरीर
कस्मै चम् अथवा मनुर्पादि द्वाधर्मास्तिच्छियेण मृगुणा तदाज्ञयोपनिबद्धः अतएव वक्ष्यति एतद्वयं मृगुः शास्त्रं थावयित्व्यत्यशेषत इत्य

सतैः पृष्टस्तथासम्यगभितौजामहात्मभिः प्रत्युवाचाचार्च्यनान्सर्वान् महर्षीच्छ्रूयतामिति ४
आसीदिदं तमोभूतमप्रज्ञातमलक्षणम्

तौ युज्यत एव स पृष्टः प्रत्युवाच इति मनुर्पादि पृथगेपि निबद्धत्वाच्च मान
वोयसं हि तेतिव्यपदेशः ४ श्रूयतामिति उपक्षिप्तमर्थमाह आसीदिदमिति ननु सुनिर्नाधर्मविषयप्रश्ने तत्रैवोच्यते दातुमुचितं
तत्तौयममस्तुतः प्रत्युपदेशायां कारणलीनस्य जगतः स्थितिकरणावतारः अत्रमेधातिथिः समादधे शास्त्रस्य महाप्रयोजनत्व
मनेन सर्वेण प्रतिपाद्यते ब्रह्माद्याः स्थावरपर्यन्ता संसारगतयोधर्माधर्मनिमित्ता अत्र प्रतिपाद्यंते तमसाच हुस्तेषां वेदिताः कर्महेतुर्न
तिच वक्ष्यति च एनादृक्षात्स्वजीवस्य गतीः स्वेनैव चेत्तसा धर्मतोऽधर्मतश्चैव धर्मेदद्यात्सदा मन इति ततश्च निरतिशयेत्यर्थहेतुधर्म
स्तिक्षिपरीत आधर्म्यः तदूपपरिज्ञानार्थमिदं शास्त्रमहाप्रयोजनमर्थेतिव्यमित्याद्याभ्यायतात्यर्थमित्युक्तेन गोविंदराजस्यापीदमेव समा
धानम् नैतन्मनोहरम् धर्मस्तिरूपप्रभेयैर्धर्मस्य फलकीर्तनतदव्यापस्तुतम् धर्मोक्तिमात्राद्विशालस्य मर्थवत् किंच कर्मणां फलनिर्दे
ति शंसेत्युक्ते महर्षिभिः द्वादशो वक्ष्यमाणान्तावस्तुमादौ न युज्यते इदं तु वदामः सुनिर्नाधर्मविषये प्रत्येजगत्कारणतया ब्रह्मप्रतिपा

दन्तर्धर्मकथनमेवेतिनामस्तुनामिधानम् आत्मज्ञानस्यापि धर्मरूपत्वान्मुनेय धृतिः क्षमादमोस्त्येयौ च भिदियानिग्रहः धीर्विद्या
सत्यमक्रोधोदशक्रुपमिदशविधमभिधाने विद्याशब्दवाच्यमात्मज्ञानमर्थलेनोक्तम् महाभारतेऽपि आत्मज्ञानेति
ज्ञानधर्मः साधारणोऽप्येवात्मज्ञाने धर्मलेनोक्तम् याज्ञवल्क्येन तु परमधर्मलेन यदाह इत्याचारदमहिंसादानं स्वाध्यायकर्म च अये
तु परमधर्मो यदोगेनात्मज्ञाने धर्मलेनोक्तिः जगत्सारणत्वं ब्रह्मलक्षणं अतएव ब्रह्ममीमांसयो अथानो ब्रह्मजिज्ञासेति सूत्रानन्तरं ब्र-
ह्मज्ञानसुर्गकथनाय जन्मापस्ययत इति द्वितीयसूत्रं भगवान्वादसंयणः शृणिनायस्य जगतो यतो जन्मादिस्मृष्टिस्थितिप्रत्ययमिति सू-
त्रार्थः तथा च सुतिः यतो वा इमानि भूतानि जायन्ते येन ज्ञातानि जीवंति त्ययं त्वमिदं शान्तिरिति ज्ञासस्व तद्ब्रह्मैतं प्राधान्येन जग-
दुत्पत्तिस्थितिलयमिदं पादानं ब्रह्ममभिपादनं आत्मज्ञानरूपपरमधर्मवर्णनाय प्रथमाध्यायं कृत्वा संस्कारादिरूपधर्मैतदंगत-
याद्वितीयाध्यायादिक्रमेण वक्ष्यतीति न काश्चिद्विशेषः किंच मनो न च वाक्यानामेव स्वरसादयं मदुक्तोऽर्थो लभ्यते तथा हि धर्मपट्टे

अमृतकर्ममविज्ञेयं प्रसुप्तमिव स र्वतः ५

मनु ब्रह्मजगतः कारणं भुवन् आत्मज्ञानं परं धर्मं विज्ञेति त्विदं त्वक्तमुक्तवान् प्राधान्यात् प्रथमाध्याये साधुतस्यैव कीर्तनम् धर्मो न्यस्तुत
दंगत्वात् सुक्तो वक्तुमनंतरम् इदमिदं ध्यासेण सर्वस्य प्रतिमा समानत्वात् जगन्निर्दिश्यते इदं जगत्तमोऽधुतं तमसि स्थितं लीनमासीत्
मः शब्देन गुणरत्नाम कृतिर्निर्दिश्यते तम इव तमः यथा तममितीनाः पदार्थाः अध्यासेण न प्रकाश्यन्ते एवमकृति लीना अपि भावाना
वगम्यन्ते इति गुणयोगः प्रत्ययकाले स्मृत्स्वरूपतया प्रकृतौ लीनमासीदित्यर्थः तथा च सुतिः तम आसीत् तमसा गृह्णमय रति प्रकृतिरपि
ब्रह्मात्मना अव्याकृतासीत् अतएव अमृतज्ञानममृतसंस्कलप्रमाणमोक्षतया प्रत्यक्षगोचरः प्रज्ञात इत्युच्यते तन्मभवतोत्यप्रज्ञातं अ-
लक्षणमननुमेयं लक्ष्यते नैनेति लक्षणं विंगतं तदस्पनास्तीति अलक्षणं अमृतस्य तर्कयितुमशक्यं तदानीं वाचकस्थूलशब्दाभावात्
शब्दतोऽप्यविज्ञेयं तदेव च प्रमाणत्रयं सतर्कं द्वादशाध्याये मनुना श्रुतं अतएवाविज्ञेयमित्यर्थोपत्याद्यगोचरमिति धरणीधरस्या
पि व्याख्यानात् न च नासीदेवेति वाच्यं तदानीं सुतिरिति सिद्धत्वात् तथा च श्रूयते तद्देतं तद्व्याकृतमासीच्छांदोग्योपनिषच्च सदेव सो

म्येदमग्र आसीदंजगत्सदेवासीद्ब्रह्मात्मना आसीदित्यर्थः सच्छब्दो ब्रह्मवाचकः अतएव प्रकृतमिव सर्वतः प्रथमार्येतत्सिः स्वकार्या
 क्षममित्यर्थः ५ अथ किमप्युदित्याह ततः स्वयंभूर्भगवानित्यादि ततः प्रलयवसानानंतरं स्वयंभूः परमात्मा स्वयंभवति त्वेच्छया शरा
 रपरिग्रहं करोति न लितरंजावत् कर्मयत्तदेहः तथाच श्रुतिः स एकधा भवति द्विधा भवतीति भगवानेव यो दि स पन्नः अव्यक्तो बाल्यक
 रणागोचरः योगाभ्यासावसेय इति यावत् इदमहाभूतादि आकाशादीनि महाभूतानि आदिग्रहणात् महदादौ निचयं जयन् अव्यक्ता
 वस्यं प्रथमं सूक्ष्मरूपेण ततः स्थूलरूपेण प्रकाशयन् दृत्तोजाः दृत्तमप्रतिहतमुच्यते अतएव दृत्तिसर्गतापनेषु क्रम इत्यत्र दृत्तिरप्रतिपात
 इति व्याख्यातं जयादित्येन दृत्तमप्रतिहतमोजः सृष्टिसामर्थ्यस्य सतथा तमोनुदः प्रकृतिप्रेरकः तदुक्तं भगवद्गीतायाम् मयाध्यक्षे-
 ण प्रकृतिः संप्रपन्नं सचरचरमिति ग्राहुरासीत्प्रकाशितो बभूव तमोनुदः प्रलयवावस्थां संसक इति लुमेधातिथिगोविंदराजौ ६ यो सावित्रि

ततः स्वयंभूर्भगवानव्यक्तो व्यंजयन्निदम् महाभूतादि दृत्तोजाः ग्राहुरासीत्तमोनुदः ६ यो सावतींद्रि
 यग्राहूः सूक्ष्मोऽव्यक्तः सनातनः सर्वभूतमयोचित्यः स एव स्वयमुद्भूतो ७ सो भिध्याय शरीरात्स्यात्सिम्ह
 स्तविंविधाः प्रजाः अपएव ससर्जार्दोना सुबीजमग्रासृजन् ८ यो साविति सर्वनामद्वयेन सकललोके दंपुराणेति हा

सादिप्रसिद्धं परमात्मानं निर्दिशति अतोद्विग्राहूः ईद्विगमतोत्पत्तवर्त इत्यतोद्विगमस्तद्ग्राहू इत्यर्थः यदा ह व्यासः नैयासौ च सूक्त-
 ग्राह्योनच शिष्टैरपीदृशैः मनसा तु ममन्नेन गृह्यते सूक्ष्मदर्शिभिः सूक्ष्मो च हि रिद्विगोचरः अव्यक्तो व्यक्तिरवयवः तद्वहितः सनातनो
 नित्यः सर्वभूतमयः सर्वभूतात्मा अतएवावित्यः इत्यत्र यापरिच्छेत्तुमशक्यः स एव स्वयं उद्भूतो महदादिकार्यरूपतया ग्राहू बभूव उत्पूर्वो
 भ्रातिः ग्राहू भवेवर्त्तने धातूनामनेकार्थत्वात् ७ सो भिध्यायेति सपरमात्मानानां विधाः प्रजाः सिम्हस्तरभिध्यायापो जायंता मित्यभि-
 ध्यानभावेणापएव ससर्ज अभिध्यानपूर्विकां सृष्टिं वदतो मनोः प्रकृतिरेवाचेतनाऽस्वतंत्रा परिणमत इत्यप्यंशोन संमतः किंतु ब्रह्मी वा
 व्याकृत शक्त्यात्मना जगत्कारणमिति त्रिदोषे दांत सिद्धांत एवाभिमतः प्रतिष्ठाति तथा च छांदोग्योपनिषत् तदेक्षत बहुस्य प्रजायेये-
 ति अतएव शरीरकसूत्रे कृता व्यासेन सिद्धांति मीक्षतेर्नाशब्दमिति ईद्विगमेषी क्षणश्रवणात् न प्रधानं जगत्कारणं अशब्दन विद्वा
 ने शब्दः सुतिर्यस्य तदशब्दमिति सूत्रार्थः स्वाच्छरीरात् अव्याकृत रूपात् अव्याकृतमेव भगवद्वाक्स्त्रीयवेदांत दर्शने प्रकृतिसदेव

तस्यचशरीरं अथाकृतशब्देनपंचभूतबुद्धीन्द्रियकर्मेन्द्रियमाणमनः कर्माविद्यावासनाएवस्मरूपतयाशक्त्यात्मनोस्थिताअभिधीय
नेअव्याकृतस्यचब्रह्मणासिहमेदामेदस्वीकारात् ब्रह्माहैतंशक्त्यात्मनाचब्रह्मजगद्रूपतयापरिणमतइत्कभयमप्युपपद्यतेआदौ
स्वकार्यभूमिब्रह्मांडसृष्टेः प्राक् अपांसृष्टिश्चैयंमहदहकारतन्मात्रमेणबोद्धव्यामहोभूतादिव्यंजयन्नितिपूर्वाभिधानात् अनंतर
मपिमहदादिस्मृष्टवस्यमाणत्वात् तास्त्वुबीजंशक्तिरूपंआरोपितवान् ८ तदंडमभवद्देभिमिति तद्बीजंपरमेश्वरेच्छयाहेमंडम
भवत्तुहेमभिवहेमंशुद्रिगुणयोगात्तनुहेममेवतदीयैकशक्तेनभूमिनिर्माणस्यवस्यमाणत्वात् भूमेश्चाहेमत्वस्यप्रत्यक्षत्वादुपचा
यत्रयणम् सहास्रादित्यस्तत्त्वप्रभनसिन्नेडेहिरण्यगर्भोजातवान्येनपूर्वजन्मानिहिरण्यगर्भोहमस्मीतिभेदाभेदभावनायाप
रमेत्यरोपासनाकृतातदीयंडिगशरीरावच्छिन्नजीवमनुग्रविषयस्वयंपरमात्मेवहिरण्यगर्भरूपतयाद्रुर्भूतः सर्वलोकानांपितामहो-
जनकःसर्वलोकपितामहइतिवातस्यनाम ९ इदानीमागमप्रसिद्धनारायणशब्दार्थनिर्वचनेनउक्तमेवाद्यैद्रयनिआपोनाराइत्यादि

तदंडमभवद्देमंसहस्रांशसमप्रभम् तस्मिन्नूजज्ञेस्वयंब्रह्मासर्वलोकपितामहः ९ आपोनाराइतिप्रो
क्ताआपोवैनरसूनवः तायदस्याग्रनपूर्वतेननारायणः स्मृतः १० यत्तत्कारणमव्यक्तंनित्यंसदसदात्म
कम् तद्विस्मृष्टः सपुरुषोलोकेब्रह्मेति कीर्त्तते ११

आपोनाराशब्देनोच्यते अष्कनाराशब्दस्याप्रसिद्धेस्तदर्थमाहयतस्ता
नरास्त्यस्यपरमात्मनःसूत्रवोपत्याभितस्येदमित्यणप्रत्ययः यद्यपिअणिकृतेऽपीप्रत्ययः प्रातस्तथापिछांदसलक्षणैरपिस्मृतिषुव्यव-
हारात्सर्वविषयच्छ्रुदसिविकल्पान्तद्विनिपाक्षिकोऽपीप्रत्ययस्तस्याभावपक्षेसामान्यलक्षणमासेतापिकृतेनाराइतिरूपसिद्धिः आपोः
स्यापरमात्मनोब्रह्मरूपेणावस्थितस्य पूर्वमयनमाश्रयं इत्यसौनारायण इत्यागमेधास्मातः गोविंदराजेनतुआपोनराइतिपठितंन्यारव्यान्
चनरायणइतिप्राप्तेअन्येषामपिटृश्यतद्वितीर्षत्वेननारायणइतिरूपम् अन्येत्वापोनाराइतिपठेति १० यत्तत्कारणमव्यक्तमित्यादि
यत्तद्विनिर्वाणमभ्यालोकवेदादिसर्वप्रसिद्धं परमात्मानंभिर्दृष्टान्तिकारणंसर्वोत्पत्तिमतं अव्यक्तंबहिरिन्द्रियागोचरंनित्यंउत्पत्तिविनाशर
हितंवेदान्तसिद्धत्वात् सत्त्वभावम् प्रत्यक्षाद्यगोचरत्वात् असत्त्वभावमिव अथवासद्भावजातमसदभावः तयोरात्मभूतम् तथाचश्रुति

येतदात्म्यमिदं सर्वमिति तद्विस्तृष्टस्तेनोत्पादितः स्फुररुफः सर्वत्र ब्रह्मो विकीर्त्यते ११ तस्मिन्मण्डले स भगवानित्यादि तस्मिन् पूर्वोक्तेऽसम्-
 ह्यावक्ष्यमाणं ब्रह्मानेन संगत्सरसु धित्वा स्थित्वा आत्मानं वाण्डं हि धामवतिनि आत्मगतन आनमात्रेण तदण्डं हिसंलङ्घयन् १२ ताभ्यां
 सशकलाभ्यांचेत्यादि शकलं संलङ्घयन् ताभ्यामण्डलाभ्यामुत्तरेण दिवं स्वर्लोकां अपरेण भूलोकां उभयोर्मध्ये आकाशादिशब्दानां सलदि-
 षिः महासौख्यं सुदुर्लभं अपांस्थानं स्थिरं निर्मितवान् १३ इदानीमहं द्वादशमेव जगन्निर्माणमिति दर्शयितुं तत्तत्सूक्ष्माह उद्ब-
 हं त्वान्मन्त्रैरेत्यादि ब्रह्मा आत्मानः परमात्मानः सकाशात्तेन रूपेण मन उद्भूतवान् परमात्मान एव ब्रह्म स्वरूपेणोत्पन्नत्वात्परमात्मान एव च ब्र-
 नः सृष्टिर्वेदांत दर्शनेन यथानात् न तथा च श्रुतिः एतस्याज्जायते प्राणो मनः सर्वेन्द्रियाणि च खं चासु ज्यैष्ठिगपश्च पृथ्वी विश्वस्यधारिणी
 मनश्च श्रुतिमिदं त्वान् युगपज्ज्ञानानुसन्ति लिंगाच्च सत् अमत्यक्षत्वादसंदिग्धमनसः पूर्वमहंकारतत्वं अहमित्यभिमानात्स्य कार्यसु

तस्मिन्मण्डले स भगवानुधित्वा परिवत्सरम् स्वयमेवात्मानो ध्यानात्तदण्डमकरोद्दिधा १२ ताभ्यां सशकला
 प्रयांच दिवं भूमिं च निमग्नं मध्ये व्योमदिशश्चाष्टावपांस्थानं च शांभ्यतम् १३ उद्बहं त्वान्मन्त्रैरेव मनः स
 दसं दत्तं त्वकम् मनसश्चाप्यहंकारमभिमतारमीश्वरम् १४ महान्तमेव चात्मानं सर्वाणि त्रिगुणानि च

क्तं ईश्वरं स्वकार्यकरणक्षमम् १४ महान्तमेव चात्मानमित्यादि महान्तमिति महदाख्यं तत्त्वं अहंकारात्पूर्वपरमात्मान एवाव्याकृतं शक्ति-
 रूपमकृतिमहितादुद्भूतवान् आत्मान उत्पन्नत्वात् आत्मानमात्मोपकारकत्वाद्वायान्यभिहितानि अभिधास्यंते च तान्युसृजति मतिम
 र्वाणि सत्त्वरजस्तमोगुणयुक्तानि विषयाणां शब्दस्पर्शरूपरसगंधानां ग्राहकाणि शनैः क्रमेण वेदांतमिदं न ओत्रादीनि द्वितीयाध्या-
 यवक्तव्यानि पंचबुद्धौन्द्रियाणि च शब्दात्संनपाव्यादीनि कर्मेन्द्रियाणि शब्दतन्मात्रादीनि च पंचोत्पादितवान् नन्वाभिधानपूर्वकसृ-
 ष्यभिधानाद्देवां तमिदं न एव मनोरभिमत इति प्रागुक्तं तत्र संगच्छते इदानीमहं द्वादशमेव जगन्निर्माणमिति दर्शयितुं तत्तत्सूक्ष्माह उद्ब-
 न एवाकाशादिक्रमेण सृष्टिरुक्ता तथा च तैत्तिरीयोपनिषत् तस्मादा एतस्मादात्मान आकाशः संभूतः आकाशाहासुः वायोरग्निः अग्ने-
 रापः अद्भ्यः शशिवीर्यं इत्येते प्रकृतिरतो महद्वादिक्रमेण सृष्टि रिति भगवद्वाक्स्फुरीय दर्शने व्युपपद्यत इति तद्विदो व्याचक्षते अव्याकृ-

धारणं अहंकारात्मना वस्थितं ह्यमन आविशत्यहंकारादुत्पद्यत इत्यर्थः अययवैः स्वकार्यैः शुभाशुभसंकल्पस्फुरदुःखादिरूपैः स्वरूपैर्बहिरिन्द्रियागोचरैः सर्वभूतकृत्स्नवैत्पिनिभिन्मनोजन्मशुभाशुभकर्मप्रभवत्वाज्जगतः अव्ययमविनाशि १८ तेषामिदं तु समाप्तामित्यादि तेषां पूर्वप्रकृतानां महदहंकारतन्मात्राणां संसंख्यानां पुरुषादात्मन उत्पन्नत्वात् तद्वृत्तिग्राह्यत्वाच्च पुरुषाणां महोजसंस्वकार्यसंपादनेन वीर्यवतां स्वरूपाया मूर्तिमात्राशरीरसंपादकभागास्ताभ्य इदं जगत्तन्मन्त्रं संभवत्यनन्वयान्नयत्कार्यं तद्विनाशित्वकारणेत्येते कारणं तु कार्यपेक्षया स्थिरं परमकारणं तु ब्रह्म नित्यं शुभासनीयमित्येतद्दर्शयितुमयमनुवादः १९ आद्याद्यस्य गुणं तेषामित्यादि एषामिति पूर्वतरन्लोकैकदा विशन्ति भूतानीत्यत्र भूतानां परामर्शः तेषां चाकाशादिक्रमेणोत्पत्तिक्रमः शब्दादिर्युगवत्तान्त्रवस्थते तत्राद्याद्यस्याकाशादेर्गुणं शब्दादिकं वाच्यादिः परः परः प्राप्नोति एतदेव स्पष्टयति योयदिति एषामध्ये यो यो यावत्तां पूरणो यावतिथः व तोरिदुक् सप्त द्वितीयादिः द्वितीयोद्दिगुणः तृतीयस्त्रिगुण इत्येव भादिर्मन्वादिभिः स्मृतः एतेनैतदुक्तं भव

तदा विशन्ति भूतानि महान्तिसहकर्मभिः मनश्चावयवैः स्वरूपैः सर्वभूतकृदव्ययम् १८ तेषामिदं तु समाप्तां पुरुषाणामहंजसां स्वरूपाभ्यो मूर्तिमात्राभ्यः संभवत्यव्ययाद्ययम् १९ आद्याद्यस्य गुणत्वेषामवाप्नोति परः परः यो यो यावत्तथैव सप्ततद्वहुणः स्मृतः २० सर्वेषां तु सनामानि कर्माणि च पृथक् पृथक् वेदशब्देभ्य एवादी पृथक् संस्थाश्च निर्ममे २१

ति आकाशास्य शब्दो गुणः वायोः शब्दस्पर्शो तेजसः शब्दस्पर्शश्च प्राणि जगं शब्दस्पर्शश्च परसाः भूमेः शब्दस्पर्शश्च परसर्गं थाः अत्र यद्यपि नित्यचोप्सयोरिति हर्वचनेनाद्यास्याद्यस्येति प्राप्तं तथापि स्थितौ नाछंदः समानविषयत्वात् स्फुणं सुगुणिति प्रथमाद्यस्य स्फुल्लकृतेनाद्याद्यस्येति स्फुणमितिः २० सर्वेषां तु सनामानां स्थादिसपरमात्मादिरूप्यगर्भरूपाणां स्थितः सर्वेषां नामानि गोजाते गौरिति अन्वजाते रन्व इति कर्माणि ब्राह्मणस्याध्ययनादीनि क्षत्रियस्य प्रजारसादीनि पृथक् पृथक् यस्य पूर्वकल्पेयान्यस्तत्त्वं आदौ सृष्ट्यादौ वेदशब्देभ्य एवावगम्य निर्मितवान् भगवता व्यासेनापि वेदगर्भांसां स्यां वेदपूर्विकै व जगत्सृष्टिर्व्युत्पादिता तथा च शरीरकस्त्वं शब्द इति चेन्नातः प्रभवान् प्रत्यक्षास्तु मानाभ्यां अस्वार्थः देवतानां विग्रहवत्वे वैदिके व आदिशब्दे देवतावर्तिनि विरोधः स्यात् वेदस्यादिमत्त्वप्रसंगादिति चेन्नास्ति विरोधः कस्मादतः शब्दादेव जगतः प्रभवः इत्युक्तेः प्रलयकालेऽपि सूक्ष्मरूपे

णपरमात्मनिवेदराशिः स्थितः स इह कल्पादौ हिरण्यगर्भस्य परमात्मन एव प्रथमदेहि मूर्तेर्मनस्य च स्थांतरमनापन्नः संसृतप्रभुः स्येव प्रा-
दुर्बलितेन प्रदोषस्थानीयेन स्फुरनरतिर्यगादिप्रविभक्तं जगत् अभिधेयमूर्तेर्निर्भिमीते कथमिदं गम्यते प्रत्यक्षांशुमानाभ्यां श्रुतिस्मृतिभ्य
मित्यर्थः प्रत्यक्षं श्रुतिरन्वये क्षत्वात् अनुमानं स्मृतिरनुमीयमानस्तु तिसापेक्षत्वात् तत्राचश्रुतिः एतदिति यै प्रजापतिर्देवान् सृजता सृजद-
ग्रइति मनुष्यानिदव इति पितृन्नुत्तरिः पवित्रमिति ग्रहानावसव इति स्तोत्रं विष्णोर्निशस्त्रमिति सौभगोत्यन्याः प्रजाः स्मृतिस्तु सर्वेषां तु स-
नामानोत्पादिकामानादिप्रणीनां एव पृथक् संस्थाभ्यो नित्योक्तिः क्रीड्यव्यवस्थाः कुलालस्य यदनिर्गणं कुर्वेदस्य पदनिर्माणमित्यादिका विभा-
गेन निर्भितवान् २१ कर्मात्मनश्च देवानां भित्यादि सन्नह्यादेवानां गणमसृजत् प्राणिनां मिद्रादीनां कर्माणि आत्मा स्वप्नावो येषां तेषां मया-
णिनां च यावादीनां देवानां साध्यानां च देवविशेषाणां सम्ब्रह्मं यज्ञं च ज्योतिषो मादिकं कल्पांतरे यत्पुमीयमानत्वाभित्यंसाध्यानां च गणस्य पृ-

कर्मात्मनां च देवानां सोऽसृजत् प्राणिनां प्रभुः साध्यानां च गणं सूक्ष्मं यज्ञं चैव सनातनम् २२ अग्निवायुरविष्य
स्फुत्रयत्र ह्यसनातनम् दुदोहूय जसिद्धयर्थं मृगयन्तुः सामलक्षणम् २३ कालकालविभक्तीश्च न स्त्राणि
ग्रहास्तथा सरितः सागरान् शैलान् समसा निविषमाणि च २४ तपोवाचं रतिं चैव कामं च क्रोधं भोक् च सृष्टिं स
मज्जं चैव सांस्त्रष्टुमिच्छन्निमाः प्रजाः २५

यगवचनं सूक्ष्मत्वात् २२ अग्निवायुरविष्यस्तित्यादि ब्रह्माक्षरयन्तुः सामं सज्ञं वेदत्रयं
अग्निवायुरविष्य आकृष्टवान् सनातनं नित्यं वेदापौरुषेयत्वात् एवमनोरभिमतः पूर्वकल्पे ये वेदास्त एव परमात्ममूर्तेर्ब्रह्मणः स-
त्वात्कृताः तानेव कल्पादौ अग्निवायुरविष्य आचक्यन्तीति शङ्कनीयः तत्राचश्रुतिः अग्नेर्ऋग्वेदो वायो यजुर्वेद आदित्यास्त
द इति आचर्षणार्थत्वाद्ब्रह्मोर्नाग्निवायुरगोणामकथितकर्मत्वात् कल्पादानं तैव यज्ञसिद्धयर्थं त्रयीसंघातत्वात् यज्ञानां आधीनस्य क्षीरच-
त्तं विद्यमानानामेव वेदानामभिव्यक्तिप्रदर्शनार्थं आचर्षणवाचकोर्गोणोद्बुद्धिः प्रयुक्तः २३ कालं कालविभक्तीभ्येत्यादि अत्र समजं स्फुर-
श्लोकवर्तिनीक्रियासंबध्यते आदित्यादिक्रियाप्रचयं रूपं कालं कालविभक्तीर्मासं सर्वयनाद्याः न स्त्राणि कृत्तिकादीनि ग्रहान् सूर्यादीन् सरि-
तौ नदीः सागरान् समुद्रान् शैलान् पर्वतान् समानि समस्थानानि विषमाणि उच्चनीचं स्तराणि २४ तपोवाचं भित्यादि तपः प्राजापत्यादिवान्

चाणीरन्तिचेतः परितोषं कामभिच्छांक्रोधंचेतोविकारं दुर्मातन्ध्योकोक्ता पूर्वज्जोकोक्तांचसृष्टिचकार सृज्यत इति सृष्टिः कर्मणि क्तिन् इ
माः प्रजावक्ष्यमाणादैवादि काः कर्तुमिच्छन् २५ कर्मणांचेति धर्मोयज्ञादिः सत्त्वकर्तव्यः अधर्मोऽब्रह्मवधादिः सनकर्तव्यः इति कर्मणां
विभागाय धर्माधर्मौ न्यवेचयत् पृथक्तेनाभ्यधात् धर्मस्य फलं सुखं अधर्मस्य फलं दुःखं संधर्माधर्मफलभूतं दुःखं परस्परविरुद्धैः सुखदुः
खादिभिर्मिमाः प्रजाः योजितवान् आदिग्रहणात् कामक्रोधरागद्वेषक्षत्पिपासाशोकमोहादिभिः २६ अपण्योमात्रेति दशाहर्द्यापंचा
शोमहाभूतानां याः सूक्ष्माः पंचतन्मात्ररूपा विनाशिन्यः पंचमहाभूतरूपतया विपरिणामिन्यः ताभिः सह उक्तं वक्ष्यमाणं चेदमवमुत्सृज्यते
अनुपूर्वशः क्रमेण सूक्ष्मात् स्थूलं स्थूलात् सूक्ष्मतरमित्यनेन सर्वशक्तेन ह्यणोमानससृष्टिः क्रदान्ति तलनिरपेक्षा स्यादितो मांशं कामपनि
नापन्नत् द्वारेणैवेयं सृष्टिरिति मध्ये पुनः पूर्वोक्तं स्मारितवान् २७ यं लु कर्मणि पति सप्रजापतिर्येजातिविशेषं व्याप्रादिकं यस्यां क्रियायां ह

कर्मणांचविवेकार्थधर्माधर्मौल्यवेचयत् दंष्ट्रयोजयच्चेमाः मरुदुःखादिभिः प्रजाः २६ अण्व्योमात्रा
विनाशिन्योदशार्द्धानां तु याः स्मृताः ताभिः सार्द्धमिदं सर्वं भवत्युत्तुर्वशः २७ यत्तु कर्मणि यस्मिन्सन्य
युक्तप्रथममभुः सुगदेवस्य भजे स्तृज्यमानः पुनः पुनः २८ हिंसा हिंसे मृदु क्रूरधर्मा धर्मादृतानृते य
दास्यसोऽदधात्सर्गे तत्तत्स्य स्वयमाविशेत् २९

रपि स्तृज्यमानः स्वकर्मवशेन तदेवाचरितवान् एतेन प्राणिकर्मसाक्षेपं प्रजापतेरुक्तमाधयजानि निर्माणं न रागद्वेषाधीनमिति दर्शितम् अतएव वक्ष्यति यथाकर्मतेषो गार्हस्थ्यावरजंगममिति २८ एतदेव प्रपंचयति हिंसा हिंसेत्यादि हिंस्त्रकर्म-
मिहादेः करिमारणादिक अहिंस्त्रं हरिणादेः मृदुदयाप्रधानं विमादेः क्रूरं क्षत्रियादेः धर्मो यथा ब्रह्मचार्यादेः गुरुशुश्रूषादिः अध-
र्मो यथानस्यैव मांसमेषुनसेवादिः क्रतुसत्यंतच्च भार्येण देवानां अनृतमसत्यं न दपि प्रायेण मनुष्याणां तथा च श्रुतिः सत्यवाचोदे-
वा अनृतवाचो भुव्या इति तेषां मध्ये यत्कर्म स प्रजापतिः सर्गादौ यस्याधारयत् स्तृष्ट्युत्तरकालमपि स तदेव कर्म प्राक्तना दृष्टवशा-
त् तत्सपमेव भजे २९

अत्र दृष्टानमाह यथ

यथावसंन्यादिभूतवक्तुर्विन्हाभिचूतमंमर्यादीनि कृतपुरुषेस्वकार्यावसारं स्वयमेव माप्नुयति तथादेहि-
नोपि हिंसादीनि कर्माणि ३० लोकानां त्विति भूलोकानां बाहुल्यार्थमुपैवाहूरुपादेभ्यो ब्राह्मणक्षत्रिवैश्यैश्चान्यथाक्रमं निमित्तं
वान् ब्राह्मणादिभिः सायं मातरग्नावाहुनिः प्रक्षिप्तास्तृपमुपतिष्ठते सूर्यादृष्टिः दृष्टेरन्ममन्नात्तृपजा बाहुल्यवस्यति च अग्नौ प्रास्ता
हुनिः सम्यगादित्यभित्यादिदेव्याश्चक्ष्मा अथादित्यो ब्राह्मणादिभिर्माणं ब्राह्मणो न विशंकनीयः शुभिसिद्धत्वात् न याचक्षुतिः ब्राह्मणोऽ
स्य भुस्वमाभीदित्यादि ३१ दिवा कृत्वेति सत्रस्यानिजदेहं द्विसं इ कृत्वा अर्द्धेन पुरुषो जातः अर्द्धेन स्त्री तस्या मे शुनधर्मेण विराट् संतं
पुरुषं निर्मितवान् शुनिश्च ततो विरज जायतेति ३२ तपस्तत्वेति सविता दूतपोविधायं निर्मितवान् तं मां मनुजानीत अस्य सर्वस्य जगतः

यथर्चुलिंगान्यृतवः स्वयमेव तृपय्ये स्वानि स्वान्यभिपद्यते तथा कर्माणि देहि नः ३० लोकानां त्विति ह्यर्थं
सुरवबाहूरुपादतः ब्राह्मणसन्निवैश्यं भूदृत्तच निरवर्तयत् ३१ दिवा कृत्वा त्वनो देहमर्द्धेन पुरुषो भवत्
अर्द्धेन नारी तस्या स विरजमसृजत्पृक्कः ३२ तपस्तत्वा सृजद्यतु स स्वयं पुरुषो विराट् तं मा विंसास्य सर्व-
स्य स्वधारं द्विजसत्तमाः ३३ अहमजाः सिस्तृप्तस्तु तपस्तत्वा सुदुश्चरम् पती न्यजानामसृजमहर्धनादि
तो दश ३४ मरीचि मय्यंगिरसौ पुलस्त्य पुलहं कृतुम् प्रचेतसं वासिष्ठं च भृगुन्भारदमेव च ३५ एते मनू-
स्तु सप्तान्या न सृजन् भूरितेजसः देवान् देव निकायाश्च महर्षीश्चाभितेजसः ३६

स्वधारं भूो द्विजसत्तमाः एतेन स्वजन्मोत्कर्षसामर्थ्यातिशयावबिहितवान् लोकानां प्रत्यधित प्रत्ययार्थम् ३३ अहमिति अहं मजाः स्व
दुभिच्छतृस्फुटुश्चरतपस्तत्वा दशप्रजापतीन् प्रथमं सृष्टवान् तैरपि मजानां सृज्यमानत्वात् ३४ मरीचिभित्यादि त एते दशप्रजापतयो
नाम तौ निर्देशाः ३५ एते मनूस्त्विति एते मरीच्यादयो दशभूरितेजसो बहुतेजसो अन्यान् सप्तापरिमिततेजस्कान् मनून् देवान् ब्रह्म
णा सृष्ट्वा न् देवनिवासस्थानानि स्वर्गादीन् महर्षीश्च सृष्ट्वंमः मनुशब्दो यमधिकारवाची च तु दशसमन्वन्तरेषु यस्य यत्र सर्गाधिकारः
सं एतास्मिन् न्तरे स्थायकवसायो विधादिना मभिर्मनुशित्यप्रदिश्यते ३६

यत्तरदशति एतेः सृजन्मिति पूर्वस्यैवात्रानुषंगः उत्तरत्रयश्लोकोद्घेनयसौवैश्ववणस्तदनुचराश्चरक्षांसिरावणादीनि पिशानास्तेभ्यो
 ऽपकृष्टा अयमिदं देशनिवासिनः गंधर्वोऽथिन्नरथादयः अप्सरसउर्वरणादयः अस्मराविरोचनादयः नागावासुव्यादयः सर्पस्तनोप
 कृष्टाः अलङ्कारादयः स्रपणंगरुडादयः पितृणां ब्राह्मणपादीनां गणः समूहः एषांच भेद इति हासादिप्रसिद्धेनाध्यक्षादिगोचरः ३७ विदु
 त इति मेघे सुहृदं दीर्घाकारं ज्योतिर्विद्युत् मेघादेव यज्ज्योतिर्विदुसादि विनाशकृतदशभिः मेघाः प्रसिद्धाः रोहितं दंडाकारं नानावर्णी दिविद
 रयते यज्ज्योतिस्तदेव वज्रमिदं धनुः उल्कारेत्वाकारमंतरिक्षात्पतन्त्योतिर्निर्घातौ भूभ्यं तन्तरिखगनत्पतन्धनिः केतवः शिरसावन्ति ज्यो
 तीं विउत्पातरूपाणि अन्यानि ज्योतीं विभुवागस्त्यादीनि नानाप्रकाराणि ३८ किन्नरा इति किन्नरा अभ्यसुखादेव योनयोनरविग्रहाः सा
 नराः प्रसिद्धाः यत्स्यारोहितादयः विहंगमाः पक्षिणः पशवो गवाधाभृगाहरिणाद्या व्याख्याः सिंहाद्याः उभयतो दतः हंत पंक्तिये वा उन्न

यत्तरदशः पिशाचांश्च गंधर्वाप्सरसोऽस्मरान् नागान् सर्पान् स्मरणंश्च पितृणां च पृथग्गणान् ३७ वि
 द्युतोऽशनिमेघांश्च रोहितेन्द्रधनूषि च उल्कानि घनकेतूश्च ज्योतींश्चुच्चावचानि च ३८ किन्नरा न्वा
 नरा न्वा त्सान् विविधाश्च विहंगमान् पयून् मृगान् च त्रुष्याश्च व्यालान्श्चोभयतो दतः ३९ रुमिक्रीटपतंगा
 श्रयूकामाक्षिकमत्सुकणम् सर्वचंद्रशमशकृत्स्यावरचपृथग्विधम् ४० एवमेतैरिदं सर्वमभिनियोगांश्च हा
 त्मभिः यथाकर्मतपोयोगान्त्सुष्टस्यावरजगमम् ४१ यथातुयादृशं कर्म भूतानां मिह कर्तितम् तत्तथा
 वोऽभिधास्यामि क्रमयोगं च जन्मनि ४२

राधरेभवतः ३९ रुमिक्रीट इति क्रीटाः रुमिभ्यः क्विचित्स्थूलाः पतंगाः शलभाः दू-
 कादयः प्रसिद्धाः स्फुटजंतव इत्यनेन एकवद्भावः स्थावरं च शलतादिभेदेन विविधप्रकारम् ४० एवमेतैरिति एवमित्युक्तप्रकारेण एतैर्मरी-
 च्यादिभिरिदं सर्वं स्थावरजगमं सुष्टम् यथाकर्म यस्य जंतोर्यादृशं कर्म तदनुकूलं तस्य देवमनुष्यातिर्यगादियोगिषूत्यादनं मभिनियोगान् मदा-
 दायातपोयोगान्माहृतपः कृत्वा सर्वमभ्यर्पयंतपोऽभिनिमित्तिदर्शितम् ४१ येषां भित्तादि येषां पुनर्यादृशं कर्म इह संसारपूर्वाचार्यैः कथितं
 यथोपध्मः फलपाकानां च द्रुपुथ फलोपपाः आसणादीनां चाभ्ययनादिकर्म तत्र यैवोपधाकं वस्थाभिजन्मादिक्रमयोगं च ४२ ७

प. अरायुर्गर्भाग्रणचर्मनम्रमलुव्यादयः प्रादुर्भवन्ति पश्चात्सुक्ताजायन्ते एषामेव जन्मक्रमः प्रायुक्तो विद्यतः दन्तशब्दसमा-
 नार्यो दच्छब्दः प्रकृत्यन्तरमस्मिन्स्वेदं प्रथमा बहुवचने रूपउभयतो दत्त इति ४३ अंजनाः पक्षिण इति अंज आदौ सम्भवन्ति नतो-
 जायन्त इति एषां जन्मक्रमः नक्रः कुम्भीरः स्थलजानि कृकलासादीनि औदकानि शंखादीनि ४४ स्वेदजमिति स्वेदः पार्थिवद्रव्याणां
 तापेन क्लेदः ततो देशमशकादिर्जायते ऊष्माणश्च स्वेदहेतुतापादपि अन्यत् देशादि सप्तशंखपुनिकापि पलिकादि जायते ४५ उ-
 ज्जा इति उद्देनमुद्भिन् भ्रावो किपूततो जायन्ते ऊर्ध्वबीजमूषिन्च भिल्लेत्सु द्विज्जा वृक्षाः तेच द्विधाः केचिद्द्विजा देवजायन्ते केचिन्कांडात्
 शाखाएव रोपिता वृक्षतां यांति इदानीं येषां यादृशं कर्म तदुच्यते औषध्य इति औषधयोर्ब्रीहियवादयः फलपात्रेनैव नश्यन्ति बहुषु ष्य-

पद्मावश्यमृगाश्चैव व्यालाश्चौभयतो दत्तः रक्षांसि च पिशाचाश्च मलुव्याश्च जरायुजाः ४३ अंजनाः प-
 क्षिणः सर्पान् कामत्स्याश्च कच्छपाः यानि चैव प्रकाशणि स्थलजान्यौदकानि च ४४ स्वेदजदशमृगा
 कयूकामक्षिकमल्लुणम् ऊष्माणश्चोपजायन्ते यच्चान्यत्किंचिदीदृशम् ४५ उद्भिज्जाः स्थावराः सर्वे वा
 जकाडप्ररोहिणः औषधयः फलपाकात्ता बहुषु ष्य फलोपगाः ४६ अपुष्याः फलवन्तो ये ते वनस्पतयः
 स्मृताः पुष्पिणाः फलिनश्चैव वृक्षास्तूभयतः स्मृताः ४७ शुच्छगुल्मस्तु विविधतथैव तृणजातयः बी-
 जकाडरुहाण्येव प्रतानावस्त्याएव च ४८

फलसुक्ताश्च भवन्ति औषधिशाब्दादेव कृदिकारादक्किन इति उपादार्थत्वे औष-
 ध्य इति रूपम् ४६ अपुष्या इति नास्य मूलो कस्याभिधानकोषवत् संज्ञासंक्षिप्तं वधि परलमप्रकृतत्वात् किंचुक्रमयोगं न जन्मनीति
 प्रकृततदर्थी भिदसुच्यते यैव नस्पतयस्तेषां पुष्पमन्तरेणैव फलजन्म इतरं स्पस्तु पुष्पाणि जायन्ते तेभ्यः फलानीति एवं वृक्षाउभय-
 रूपाः प्रथमां तां नमि. ४७ शुच्छगुल्म इति मूलत एव यत्र लताममूहो भवति न च प्रकांडानि ते शुच्छामल्लिकादयः गुल्मा एकमू-
 लाः संघातजानाः शरे रूपमृत्तयः तृणजातयः उलपाद्याः प्रतानास्तं तु सुक्तास्तृणुषालावूपमृत्तयः वल्ल्यो गुडूच्यादयः याभूमे र्वसमा-
 रोहं नितानान्यपि बीजकांडरुहाणि न पुंसक्रमन पुंसकेनैकवच्चास्यान्यतरस्यामिति न पुंसकत्वम् ४८

नमसोति एतेवृक्षारयस्तमोयुगेनाशित्वदुःस्वफलेनाथर्मिकर्महेतुकेनव्याप्ताः अंतश्चैतन्याश्रवंतिपद्यपि सर्वेचांतरेवचेतयंतेनथापिबाहि
 र्यापारादिचापि विरहानायाव्यपादित्यंते त्रिगुणादव्यलोकित्वेपांनमोयुगयाहुल्यानयाव्यपदेशः अतएवस्तदुःस्वसमन्विताः सत्यस्यापिभा
 शात् कदाचित्स्वरसेशोपिजलधरजितजलसंपर्कादेशाजपते ४९ एतदंताइति स्थावरपर्यंताब्रह्मोपक्रमागतयउल्लस्यः कथिताः भूता-
 नां क्षेत्रज्ञानांन्यमरणमबंधेदुःस्वबहुलतयाभीषणोसदायिनश्चरे ५० इत्थंसर्गमभिधायप्रलयदशमाह एवंपर्यमिति एवंउक्तप्रकरणे
 इदं सर्वं स्थावरजंगमंलगात्स्रष्ट्यासमजापतिरचित्यशक्तिरात्मानिशांरित्यागरूपंअंतर्धानिरुतयान् सृष्टिकालं प्रलयकालेननाशयन्प्राणिनां
 कर्मवरोनपुन पुनःसर्गमलयान्करोतीत्यर्थः ५१ अत्रहेतुमाह यदेति यदासमजापतिर्जागर्तिसृष्टिस्थितौइच्छातितदेजगत् आसप्रस्था

नमसावहुरूपेणवेष्टिताःकर्महेतुना अंतसंज्ञाप्रवत्येतेस्तत्संदुःस्वसमन्विताः ४९ एतदंतास्तुगतयोब्र
 ह्माद्याःसमुदाहृताः योरेस्मिन्भूतसंभारेनित्यसततयायिनि ५० एवंसर्वेससृष्ट्येदंमाचाचित्यपराक्रमः
 आत्मान्यंतर्दधेभूयःकालं कालेनपीडयन् ५१ यदासदेवोजागर्तितदेदंवेष्टतेजगत् यदास्वपितिशांतात्मा
 तदासर्वेनिमीलति ५२ तस्मिन्स्वपितिलुसुस्थेकमात्मानःशरीरिणाः स्वकर्मभ्योनिवर्ततेमनश्चग्लानिस्
 च्छति ५३ युगपत्सुमलीयंतेयदानस्मिन्महात्मनि तदायंसर्वभूतात्मास्वरस्वपितिनिवृत्तः ५४ तमोयंतु
 समाश्रित्यचिरतिष्ठतिस्मैद्विद्यः नचस्वंकुरुतेकर्मतदोक्तामितिभूतिनतः ५५

यतिशांतात्माउपसंहारमना तदेजगत्स्रष्टीते ५२ पूर्वोक्तमेवव्यपद्यति तस्मिन्स्वपतीति तस्मिन्भजापतौनिवृत्तेच्छेकस्थेउपसंततदेइम
 नोव्यापारेकर्मलब्धेदेहाः क्षेत्रज्ञाः स्वकर्मभ्योदेहग्रहणाद्विष्योनिवर्ततेमनःसर्वद्विद्यसाहितंनिरहितंभवति ५३ इदानींमहाप्रलयमा
 ह युगपन्मिति एकस्मिन्नेवकालेयदातस्मिन्परमात्मनिसर्वभूतानिप्रलययंति तदायंसर्वभूतानामात्मानिनिवृत्तः निवृत्तजाग्रत्स्वप्नव्यापारः
 स्रष्टस्वपितिरुपसुप्तदवभवति यद्यापित्यज्ञानानंदस्वरूपेपरमात्मनिनिरुद्धाप तथापिजीवधर्मोयसुप्चर्यते ५४ इदानींप्रलयप्रसंगे
 नजीवस्वोत्क्रमणमपिप्लोक्तुदयेनाह तमोयमिति अयंजीवस्तमोज्ञाननिवृत्तिं प्राप्यबहुकालमिद्विद्यादिसहितस्तिष्ठतिनचात्वीयंकर्म

श्र्वासप्रश्वासादिकं करोति तदा मूर्तिनः पूर्वदेहादुल्लामिति अन्यत्र गच्छति लिङ्गशरीरावच्छिन्नस्य जीवस्य उद्गमान्द्रमनमप्युपपद्यते त-
थाचोक्तं नृहदारण्यके तत्सुल्लामतं भ्राणोऽनूल्लामतिभ्राणमनूल्लामतं सर्वे भ्राणा अनूल्लामिति भ्राणा इन्द्रियाणि ५५ कदादेहान्तरं गृ-
ह्णातीत्यत आह यदा शुभान्निक इति अणवो मात्राः पुर्यष्टकस्त्वस्य सोऽणुमात्रिकः पुर्यष्टकशब्देन भूतादीन्यष्टाबुध्यन्ते तदुक्तं समं दे-
न भूतैर्द्रियमनोबुद्धिवासर्नाकर्मबायवः अविद्याच्चाटके चोक्तं पुर्यष्टमृषिसप्तमैः ब्रह्मपुराणे प्युक्तम् पुर्यष्टकेन लिङ्गेन भ्राणाद्येन सस्युज्य
ते तेन बद्धस्य वै वैधोमोसोऽयुक्तस्य तेन तु यदा शुभान्निको भूत्वा संपद्यस्थारस्तु ब्रह्मादिहेतुभूतं च रिच्युमास्तुषादिकारणं बीजं मविशस्य धि
निष्ठमिति दासं स्पष्टः पुर्यष्टकपुक्तो मूर्तिस्थूलदेहोऽन्तरं कर्मातुरूपं विमुचिनिगृह्णाति ५६ प्रासंगिकं जीवस्योल्कमणमभिधाय यमकृतमुप
संहरति एवं सजाग्रत्समाभ्यामिति स ब्रह्मा अनेन प्रकारेण स्थीय जाग्रत्समाभ्यामिदं स्थावरजगमं संजीवयति भारयति चाजस्रं सततं अ-

यदा शुभान्निको भूत्वा बीजं स्थारस्तु च रिच्युच समाविशति संस्पृष्टस्तदा मूर्तिं विमुचति ५६ एवं सजाग्रत्स
प्राभ्यामिदं सर्वं चारम् संजीवयति चाजस्रप्रमापयति चाव्ययः ५७ इदं शास्त्रात्तु कृत्वा सोऽभावे वस्य यमा
दितः विधिवद्वाहयामासमरीच्यादीस्त्वहमुनीन् ५८ एतद्दोयं मृगुः शास्त्रावायिष्यत्यशेषतः एतद्भि-
न्नोऽधिजगो सर्वमेषोऽखिलमुनिः ५९

विनाशोऽव्ययः ५७ इदं शास्त्रमिति असौ ब्रह्मा इदं शास्त्रं कृत्वा स्पृष्ट्या दोषा मेव विधिव-
च्छास्त्रोक्तं गजातानुष्ठानेनाध्यापितवान् अहं तु मरीच्यादीनाध्यापितवान् ननु ब्रह्म कृतलेऽस्य शास्त्रस्य कथं मानवव्यपदेशः अत्र मेधा
निधिः शास्त्रशब्देन शास्त्रार्थो विधिमपेधसमूह उच्यते तत्र ह्या भसुं ग्राहयामास मनुस्तु तत्प्रतिपादकं ग्रंथं कृतवानिति निविरोधः अ-
न्येतु ब्रह्म कृतलेप्यस्य मनुना प्रयमं मरीच्यादिभ्यः स्वरूपतोऽर्थनिश्चयप्रकाशितत्वा नानवव्यपदेशः वेदापौरुषेयत्वेऽपि काठकादिव्य-
पदेशवत् इदं तुच्यते ब्रह्मणा शतसाहस्रमिदं धर्मं शास्त्रं कृत्वा मनु रध्यापित आसीत् ततस्तेन च स्वचनेन संक्षिप्य शिष्येभ्यः प्र-
तिपादितमित्यविरोधः तथा च नारदः शतसाहस्रोऽयं ग्रंथ इति स्मरति स्म ५८ एतद्दोयमित्यादि एतच्छास्त्रमयं मृगुः शुष्माक
मखिलं कथयिष्यति यस्मादेवोऽशेषमेतन्मनोधीतवान् ५९

ततस्तथेति सम्प्रमुग्धेनानातयोक्तोऽयं आवधिष्यतीति यस्मादेयोऽधिजादल्लक्तः ततोऽन्तरमनेन कुम्भिसन्निधौ गुरुसंभावनायामात-
मनास्तानृणीन् प्रत्यक्षान् च श्रूयतामिति ६० स्वार्यं भवत्येति ब्रह्मसुत्रस्यास्य मनोः षड्गुणभवा अन्ये मनवः एवं कार्यकारिणः स्वस्वका-
लेऽसृष्टिपालनादावधिकृताः स्ताः स्वाः प्रजाउत्पादितवन्तः ६१ स्वरोचिषश्चेति एते प्रदेन मनवः षट्पदानमतो निर्दिष्टाः ६२ स्वार्यं श्रुवेति
स्वार्यं सुवसुरावाः सत्तामीमनवः स्त्रीयस्तीयाधिकारकाले इदं स्थावरजंगममुत्पाद्यपालितवन्तः ६३ इदानीमुक्तमन्यतरसृष्टिप्रलयादि-
क्कालपरिमाणपरिज्ञानायाह निमेषादशान्नाद्याविनि अक्षिपक्ष्मणोः स्ताभाक्विस्यउन्मेष्वस्य सहकारीनिमेषः तेषादशकाष्ठानामका
लः निराचक्षाषाः कलासंज्ञकः त्रिंशत्कलाः सुहृत्तरिख्यः कालः नावत्त्रिंशन्सुहृत्तान् अहोरात्रं कालं विधान् नावत इति द्वितीया निर्दिष्टान्

ततस्तथा सनेनोक्तो महर्षिर्मनुनाभृगुः तानब्रवीदृषीन्सर्वानृणीन्पीतात्मा श्रूयतामिति ६० स्वार्यं भवत्यस्य स्यम
नोः षड्गुणभवनोपरे स्पृष्टवन्तः प्रजाः स्ताः स्तामहात्मानां भो होजसः ६१ स्वरोचिषश्चोत्तमश्च तामसोरेव त
स्तथा चास्तुषश्चमहातेजाविवस्वत्कृतएव च ६२ स्वार्यं श्रुयाद्याः सप्तैते मनवो भूरितेजसूः स्वस्वेतरेरसुर्वमि
दमुत्पाद्या सुश्चराचरम् ६३ निमेषादशान्नाद्योचक्षाषा त्रिंशत्कलाः सुहृत्तः स्यादहोरात्रतुता
वन्तः ६४ अहोरात्रे विभजते सूर्यामानुषदेविके रात्रिः स्वमायभूतानां च धार्यकर्मणामहः ६५ पित्र्ये रा
त्र्यहनीमासः प्रविभागास्तु पक्षयाः कर्मचेष्टासहः कृष्णः शक्नुः स्वमायशर्वरा ६६ देवेरात्र्यहनीवर्षप्रवि
भागस्तयोः पुनः अहस्तत्रोदगयनरात्रिः स्यादक्षिणायनम् ६७

विद्यादित्यध्याहारः ६४ अहोरात्रे इति मानुषदेवसंबन्धिनौ दिनरात्रिकालावादित्यः पृथक् करोति तयोर्मध्ये भूतानां स्वमार्थरात्रि
र्भवति कर्मानुष्ठानार्थंचदितम् ६५ पित्र्ये इति मानुषाणां मासः पितृणामहोरात्रे भवतः तत्र पक्षद्वयेन विभागाः कर्मानुष्ठानाय-
पूर्वपक्षो हः स्वापार्थं शक्नुपक्षो रात्रिः ६६ देवेरात्र्यहनीवर्षमिति मानुषाणां वर्षं देवानां रात्रिदिने भवतः तयोरेव्ययं विभागः नरा
णामुदगयनं देवानामहः तत्र मायेण देवकर्मणामनुष्ठानं दक्षिणायनं तु रात्रिः ६७

णानरात्रियेजानंतिने ३ होरात्रादादिस्मृतिरियंस्तत्त्वाच्च त्रासमहोरात्रं ज्ञानव्यभिति विधिः परिकल्प्यते अतएतत्तु पुण्य हेतुत्वात्तु पुण्यभिति वि
 शोयणं कृतम् ७३ तस्येति समस्यातस्य पूर्वोक्तस्य स्त्रीया होरात्रस्य समाप्तौ प्रतिबुद्धो भवति प्रतिबुद्धश्च स्त्रीयं मनः सृजति मूलोक्तादित्रयस्य
 दृष्टेर्भितुं केन तु जनयति तस्य महामलया ननं रंजातत्वात् अनष्टत्वाच्च अवांतरमलये मूलोक्तादित्रयमात्राशात् सृष्ट्यर्थं मनो निधुस्तिरेवम
 नः सृष्टिः तथाच सुराणे श्रूयते मनः भिस्तृक्षया पुक्तं सर्गायिनिदधे पुनरिति अयवामनः शब्दोपमं हनत्तलपरएव यद्यपि नन्यहामलया ननं तर
 सुखान्नं हानं मेव चेत्त्यादिना सृष्टिपितस्योक्ता तथाप्यनुक्तं भूतानां सुत्पत्ति क्रमं तदुणां च कथयितुं महामलया ननं तरिता मेव महदादि सृष्टिं
 तसृष्टिं च हिरण्यगर्भस्यापि परमार्थत्वात् न तर्कवृत्तामनुवदति एतेनेदमुक्तं भवति त्रह्या महामलया ननं तरित सृष्ट्यादौ परमात्मा रूपेण मंह दारित
 त्ताभिजगत्सृष्ट्यर्थं सृजति अतएव यो वैवस्यति रत्नेषां सृष्टिरादित इति अवांतरमलया ननं तरं तु मनः प्रसृति सृष्ट्या वल्लिभान क्रमेणैव माथ

तस्य सोहर्भिरास्यांते प्रकृतः प्रतिबुद्धाते प्रतिबुद्धश्च सृजति मनः सदसदात्मकम् ७४ मनः सृष्टिं विकुरुते चो
 दमानं सिस्तृक्षया आकाशा जायते तस्मात्तस्य राब्दगुणविदुः ७५ आकाशानुविकुर्वीणात्सर्वगंधवहः सु
 विः बलवान् जायते चासुः सर्वस्पर्शगुणो मतः ७६ वायोरपि विकुर्वीणाद्विरोचिष्णु तमोऽनुदम् ज्योतिरुत्पद्य
 ते भास्वत्तद्रूपगुणमुच्यते ७७ ज्योतिषश्च विकुर्वीणादापेरसगुणाः स्मृताः अन्धोगंधगुणा भूमिरित्येषा
 सृष्टिरादितः ७८ यत्पाकृद्वादरासाहस्यसुदिनैर्विक्रयुग्मं तदेकसप्तमिगुणं मन्वन्तरमिहोच्यते ७९

म्यमाभिरित्येषा सृष्टिरादित इति भ्यजोनोनुवादः स्यात् ७४ मनः सृष्टमिति मनो महान् सृष्टिकरोति परमात्मनः स्रष्टुमिच्छया येयमाणं त-
 स्मादाकाशमुत्पाद्यते न च पूर्वोक्तानुसारदहंकारतया त्रकमेणाकाशस्य राब्दगुणविदुर्गन्वादयः ७५ आकाशादिनि आकाशानुविकारज
 नकान्तरभ्यस्तरभिगंधवहः पञ्चिन्नो बलवाश्चापुस्त्यद्यते स च स्पर्शव्यगुणवान् मन्वादीनां संमतः ७६ वायोरपीति वायोरपि तेज उत्पाद्यते नि
 रोचिष्णु परमकाराकृतं मोनारानं भास्वत्काराकृतं च गुणकृतं भिधीयते ७७ ज्योतिषश्चेति तेजसापस्त्यद्यते ताश्च रसगुणसुक्ता अन्धोगंध
 गुणसुक्ता भूमिरित्येषा महामलया ननं तरसृष्ट्यादौ मृतसृष्टिः तैरेव मृते रवांतरमलया ननं तरमपि सृष्टिरादितोक्तत्रयमिति ७८ यत्पापमिति यस्तू

वैदराशवर्षसहस्रपरिमाणं संध्यासंध्याशसहितसुषुप्त्याणां चतुर्गुणं देवानामेकं युगमुक्तं देकसप्ततियुगितं मन्वन्तरस्यः काल इह शास्त्रेऽभिधीयते तत्रैकसप्तमनोः सर्गाद्यधिकारः ७९ मन्वन्तराणीति यद्यपि चतुर्दशमन्वन्तराणि युगाण्युपरि गणयन्ते तथापि सर्गप्रलयभागान्त्यात् 'असंख्यानि आहत्यासर्गाः संहारश्चासंख्यः एतत्सर्वं क्रौडान्विप्रजापतिः पुनः पुनः कुरुते सत्त्वाद्यो हि मृदतिः क्रीडातस्य चाप्रकमलात् न स्रज्वायेति इव शब्दः प्रयुक्तः परमं स्थानेऽनाद्यन्तलक्षणो निश्चयतिपरमेष्ठी प्रयोजने विना परमात्मनः सृष्ट्यादौ कथं प्रवृत्तिरिति सत्यसुगं सकलौ धर्मश्चतुष्पात्सर्वोऽसंपूर्ण आसीत् धर्ममुत्पत्त्यादाय संभवाच्च पोहि भगवान् धर्म इत्याद्यागमेव वत्वेन कीर्त्तनात् तत्स्य पादचतुष्टयेन संपूर्णत्वात्सत्यसुगेऽपि भाषाणां सर्वैरंगैः समग्रत्वात् संपूर्णत्वं परोपचक्षुष्याच्छब्दः अथवा न पः परमित्यत्र मनुनैव तृणोद्धानयज्ञदानानां-

मन्वन्तराण्यसंख्यानि सर्गः संहारांश्च क्रौडान्विवैतत्कुरुते परमेष्ठी पुनः पुनः ८० चतुष्पात्सकलौ धर्मः सत्यं नैव कुरुते युगे नौ धर्मयोगासः कश्चिन्मनुष्योऽप्यन्यनिवर्त्तने ८१ इतरेऽत्रागमाद् धर्मः पादशस्त्ववरोपितः चौरिका प्रवृत्तमायाभिर्धर्मश्चापैति पादशः ८२ अरोगाः सर्वसिद्धाश्चतुर्वर्षशतायुषः कुरुते चेत्तादिसुखो यामासुर्हसति पादशः ८३

चतुर्णां कीर्त्तनात् तस्य पादचतुष्टयेन संपूर्णत्वात्सादत्वेन भिरूपिताः सत्यसुगे समग्रा इत्यर्थः तथा सत्यं च कृतसुगमासीत् के लो धर्मश्चैव सत्सत्यस्य पृथक् ग्रहणं न यान् शास्त्रानि क्रमेण धनविद्यादेशागमउत्पत्तिमिव व्याप्यति संपद्यते ८१ इतरेष्विति सत्यसुगादयेषु अत्रागमात् अधर्मेण धनविद्यादेशर्जनात् तस्यैव पूर्वश्लोकेन कृतत्वात् आगमाद्देहादितु गोविंदराजो मेधातिथिश्च धर्मो यागाद्यप्यगच्छति चेत्तादिसुगैः सह नौ भिकानुतच्छयानं यथा सत्यं सर्वत्र सर्वं यादशनात् ८२ अरोगा इति रोगानि भिन्ना धर्मभावाद् रोगाः सर्वसिद्धतास्य फलान्नः प्रतिबंधका धर्माभावाच्चतुर्वर्षशतासु द्वे च स्यात्माविक्रममधिकानुः यापकधर्मवशादधिकानुषोपि मवर्त्तितेन दशवर्षसहस्राणि या राज्ञ्यगकारयद्विद्याविरोधः शतासु वै पुरुष इत्यादिसु तौ तु र्गमशब्दो बहुलपरः कल्पि परोचाएवं रूपा मनुष्याः कुरुते भवन्ति चेत्तादिसु पुनः पा-

दंपादमाधुरत्वं भवतीति ८३ वेदोक्तमायुरिति शनयुर्येषु रुष इत्यादि वेदोक्तमायुः कर्मणां चक्राभ्यानां फलविषयाः प्रार्थना ब्राह्मणादीनां च शा-
 पानुग्रहं क्षमत्वादि प्रभावायुगानुरूपेण फलंति ८४ अन्य इति कृतयुगोऽन्ये धर्मा भवेति चेत्तादिषापि युगापचयानुरूपेणाधर्मविलक्षणम्
 ८५ तपः परमिति यद्यपि तपः प्रपृती निसर्वाणि सर्वसुगोष्ठेषु यानि तथापि सत्ययुगे तपः प्रधानमहाफलमिति ज्ञायते एवमात्मज्ञानं चेत्तासु
 गेद्यपरेपक्षे दानकलौ ८६ सर्वस्यास्योति सत्रह्मा महातेजा अस्य सर्गस्य समग्रस्याग्नौ मस्ताहुतिरिति न्यायेन रक्षार्थं मुखादिजातानां ब्राह्मणा-
 दीनां विप्रागेन कर्माणि दृष्ट्या ह्यर्थानि भिर्भितवान् ८७ अध्यापनमिति अध्यापनादीनां महत्सृष्टिप्रकरणे स्मृतिविशेषतया भिधानं विधित्ते
 पा सुत्तरनभविष्यति अध्यापनादोति न भवत् कर्माणि ब्राह्मणानां कल्पितवान् ८८ प्रजानामिति प्रजारक्षणादीनि क्षत्रियस्य कर्माणि कल्पितवा-

वेदोक्तमायुर्मर्त्यानामाशिषश्चैव कर्मणाम् फलं सत्ययुगं लोके यथावच्च शरीरिणाम् ८४ अन्ये कृतयुगे य-
 मस्ति चेत्तायाहापरे परे अन्ये कलियुगे नृणां युगन्हासानुरूपतः ८५ तपः परं कृतयुगे चेत्तायां ज्ञानमुच्यते हा-
 परेयज्ञमेवाहुर्दानमेकं कलौ युगे ८६ सर्वस्यास्य तु सर्गस्य युग्यर्थं समहाहुनिः सुखवाहू रुरुपज्जानां पृथक्
 कर्माण्यं कल्पयन् ८७ अध्यापनमध्ययनयजनयाजनतया दानमतिग्रहं चैव ब्राह्मणानां कल्पयन् ८८
 प्रजानारक्षणादानमिज्याध्ययनमेव च विषयेषु प्रसक्तिय दक्षत्रियस्य समासतः ८९ पशूनां रक्षणादान-
 मिज्याध्ययनमेव च वणिक्पथकुस्तीदं च वैश्यस्य कृषिमेव च ९० एकमेव तु द्रुद्रस्य प्रभुः कर्म समादिशत्
 एतेषामेव वर्णानां शुश्रूषामनस्तूया ९१

नृविषयेषु गीतनृत्यवनिनोपभोगादिषु प्रसक्तित्वेन नृणां नृसेवनं समास-
 तः संक्षेपेण ८९ पशूनामिति पशूनां पालनादीनि वैशस्य कल्पितवान् वणिक्पथं स्थलजलादिनां वाणिज्यं कुस्तीदं हृद्वाधनप्रयोग-
 ९० एकमेवत्विति प्रभुर्ब्रह्मा द्रुद्रस्य ब्राह्मणादिवर्णत्रयपरिचर्यात्सिं कर्म भिर्भितवान् एकमेवेति आधान्यप्रदर्शनाद्ये दानादेरपितस्य
 विहितत्वात् अनस्तूयायूणां निंदया ९१ इदानीं प्राधान्येन सर्गरक्षार्थत्वाद्ब्राह्मणस्य तदुपक्रमधर्माभिधानत्वाच्च। स्य शास्त्रस्य
 ब्राह्मणस्य स्तुतिमाह ऊर्ध्वमिति सर्वतएव पुरुषो मेध्यः नाभे रूर्ध्वमातिशयेन मेध्यः ततोऽपि सुखमस्य मेध्यतमं ब्राह्मणोक्तम् ९२

ततः किमतआह उक्तमांगोद्वबादिति उक्तमांगं सुखं तद्दुःखत्वात् क्षत्रियादिभ्यः पूर्वोत्पन्नत्वाद्दध्यापनव्याख्यानादिनामुक्तस्यातिशये न वेदधारणान् सर्वसास्यजगतो धर्मास्तु शासनेन ब्राह्मणप्रभूः संस्कारस्य विशेषानुवर्णानां ब्राह्मणः प्रभूः १३ कस्योक्तमांगोदयमुद्ध तदत्यन्तआह तं हि स्वयंभूरिति तं ब्राह्मणं ब्रह्मा आत्मीयमुखात् देवपित्र्ये हविः कथ्येव हनाय तपः कृत्वा सर्वस्य जगतो रक्षायै च क्षत्रिया दिभ्यः प्रथममुद्भवान् १४ पूर्वोक्तं हव्यं कथ्येव हनं स्पष्टयति यस्यास्येनेति यस्याविमस्य सुखेन आन्द्रोदौ सर्वदो देवा हव्या निमित्तं रश्मि कै- व्यानि फलं जेतो न्यत्र मरुद्वतमं भूतं किं भवेत् १५ भूतानामिति भूतारब्धानां स्थावरजंगमानां मध्ये माणिनः कीटादयः श्रेष्ठाः क दाचिस्त्वत्वं ज्ञातृ तेषामपि बुद्धिजो विनः सार्थो निरर्थदेशो पसर्पणा पसर्पणकारिणः यथादयः तेभ्योपि मनुष्याः मरुद्वज्ञानसंबंधान्

ऊर्द्धनाभौ र्मेध्यतरः पुरुषः परिकीर्तितः तस्मान्नो र्मेध्यतमं त्वस्य सुखमुक्तं स्वयंभूवा १२ उक्तमांगोद्वबाज्ये-
ष्ठ्या ब्रह्मणश्चैवधारणान् सर्वस्यैवास्वसर्गस्वधर्मतो ब्राह्मणः प्रभूः १३ तं हि स्वयंभूः स्वादास्यान्तपस्त स्वादितां भूजन् हव्यं कव्याभिवाद्याय सर्वस्यास्य च गुप्तये १४ यस्यास्येन सदा भूति हव्यानि त्रिदिवो- कसः कव्यानि चैव पितरः किं भूतमधिकततः १५ भूतानां प्राणिनः श्रेष्ठाः प्राणिनां बुद्धिजो विनः बुद्धिमत्सू- नराः श्रेष्ठानरेषु ब्राह्मणाः स्मृताः १६ ब्राह्मणेषु च विद्वांसो विद्वत्सूक्तनु-दयः कृतबुद्धिषु कर्त्तारः कर्तृषु ब्रह्मवैदिनः १७ उत्पत्तिरेव विप्रस्य भूनिर्धर्मस्य शाश्वतो सहिधर्मार्थसुत्यन्तो ब्रह्मभूयाय कल्पते १८ ब्रा- ह्मणाजायमानो हि पृथिव्यामधिजायते इत्थरः सर्वभूतानां धर्मकोशस्य गुप्तये १९

अपवर्गाधिकारयोग्यत्वाच्च १६ ब्राह्मणेषु चेति ब्राह्मणेषु तु मध्ये विद्वांसो महाफलज्योतिषो मार्द्विकमधिकारित्वात् तेभ्योपि कृतबुद्धयः अनागनेऽपि कृतमयेति बुद्धिर्येषां शास्त्रोक्तानुष्ठाने पूत्यन्वकर्त्तव्यता बुद्धय इत्यर्थः तेभ्योपि अनुष्ठानारः हिताहितमाप्तिपरिहारभागिला न्तेभ्योपि ब्रह्मविदः मोक्षलाभात् १७ उत्पत्तिरेवेति ब्राह्मणदेहजन्ममात्रमेव धर्मस्य शरीरमविना शिष्यस्मादसौ धर्मो र्यजानः धर्मास्तु ह तान् ज्ञानेन मोक्षापसंपद्यते १८ ब्राह्मण इति यस्माद्ब्राह्मणो जायमानः पृथिव्यामधिप परिभनति भो सुदत्यर्थः सर्वभूतानां धर्मसमूह रक्षायै

प्रफः ब्राह्मणोपदिष्टत्वात्सर्वधर्माणाम् ९९ सर्वस्वमिति यत्किञ्चिज्जादनिर्धनं न द्वाह्यणस्यस्वमितिस्तु लोच्यते स्वमिवस्वन्नतु स्वमेव ब्राह्मणस्यापि मनुनास्ते यस्य वस्यमाणत्वात् तस्माद्ब्रह्मसुखोद्भवत्वेनाभिजनेन श्रेष्ठतया सर्वव्याह्यणयोगोभवत्येव वै अवधारणे १०० स्वमेवेति यत्स्वस्याप्यनं ब्राह्मणोक्तं परस्ववत्त्वं परिधत्ते परस्म्यगृहीतान्यस्मै ददाति तदपि ब्राह्मणस्य स्वमिव पूर्ववत्स्तुतिः एवं सति ब्राह्मणस्य कर्तृत्वात्तदप्येवमोजनादिक्रुवति १०१ इदानीं कृष्ट ब्राह्मणकर्माभिधायकतया शास्त्रप्रशंसा प्रक्रमते तस्य कर्मविवेकार्थमिति ब्राह्मणस्य कर्मज्ञानार्थं शेषाणां क्षत्रियादीनां तस्यायं श्रवो ब्रह्मसुखो धीमान् सर्वविषयज्ञानवान् मनु रिदं शास्त्रं विरचितवान् १०२ विदुषेति एतन्वास्त्राध्यायनफलज्ञेन ब्राह्मणेन एतस्य व्याख्यानाध्यापनोचितप्रयत्नतोऽध्यायनं कर्तव्यं शिष्येभ्यश्चेदं व्याख्यातव्यन्नान्येन क्षत्रियादि

सर्वस्व ब्राह्मणस्येदं यत्किञ्चिज्जगतीगतम् श्रैष्ठ्येनाभिजनेनेदं सर्ववै ब्राह्मणो हति १०० स्वमेव ब्राह्मणोभुक्तेस्ववत्स्वेदं दानि च आनृशं स्याद्ब्राह्मणस्य भजते हीतरेजनाः १०१ तस्य कर्मविवेकार्थं शेषाणामनु हूय शः स्वायं श्रवो मनुर्हीमानिदं शास्त्रमकल्पयत् १०२ विदुषा ब्राह्मणेनेदमध्येतव्यं प्रयत्नतः शिष्येभ्यश्च वक्तव्यं सम्यक्कृतान्येन केन चित् १०३ इदं शास्त्रमधीयाना ब्राह्मणः संशितव्रतः मनोवाग्देहजैर्नित्यं कर्मदोषैर्न लिप्यते १०४ पुनानि पंक्तिवश्याश्च सप्त सप्तपरावरान् पृथिवीमपि चैवेमां कृत्स्ना मेकोपि सो हति १०५ इदं सर्वं स्वयनं श्रेष्ठमिदं बुद्धिर्विवर्द्धनम् इदं दशस्य मायुष्यमिदं निःश्रेयसं परम् १०६

नाअध्ययनमात्रं तु व्याख्यानाध्यापनरहितं क्षत्रियवैश्ययोर्विनिवेकादिः श्रमशानातैरित्यादिना विधास्यते अनुवादमात्रमेतद्दिनमेधाति धिमतंतन्मनो हंरोद्देशैरध्ययनं ब्राह्मणेनैवाध्यापनव्याख्याने इत्यस्यात्वाभात् यस्तु अधीयार्थैस्त्रयोवर्णा इत्यादिन हेतुदविषयमिति चक्षन्ति विषयेष्वध्यापनमिति विधानेन सप्तपरावरान् अनुवादलभस्येति दृष्ट्या मेधातिथेर्ग्रहः १०३ इदं शास्त्रमिति इदं शास्त्रपठन्नेन दीयमर्थं ज्ञात्वा संशितव्रतोऽनुष्ठितव्रतः मनोवाक्कायसंभवेः पार्ष्णेन संबध्यते १०४ पुनानीति इदं शास्त्रमधीयान इत्यनुवर्तते अपांस्त्योपहृतां पंक्तिमानुपूर्व्या निविष्टजनसमूहं पवित्राकरोति वंशप्रवांश्च सप्तपराय्त्रिआदीन् अवरांश्च पुत्रादीन् पृथिवीमपि सर्वसकलधर्मज्ञतया पात्रत्वेन गृहीतुं योग्यो भवति १०५ इदमिति अभिप्रेतार्थस्याविनाशः स्तस्मिन्त्यापनं प्रापक एतच्छास्त्रस्याध्ययनं स्वस्वयनं जप होमादिबोधकत्वाच्च श्रेष्ठं

स्यस्यार्णानं गत्वा रुष्टं बुद्धिं विवर्द्धनं मोतच्छास्त्राभ्यासेनाशौम्यविधिविषयप्रतिज्ञानात् यशसेहितं यशस्यं विहृत्यारख्यातिलाभात्परम्प
रुष्टं निःश्रेयसं निःश्रेयसस्य मोक्षस्योपायोपदेशकत्वात् १०६ अस्मिन्मर्मदति अस्मिन्कालेन्येन धर्मोऽभिहित इति शास्त्रप्रशंसाक
र्मणोन्वविहितनिषिद्धानाभिधानिष्टफलेवर्णनचतुष्टयस्यैव पुरुषधर्मरूपआचारः शास्त्रतः पारंपर्यगतः धर्मलेख्याचारस्य प्राधान्यपरव्याप
नायपृथक्निर्देशः १०७ आपान्यमेव स्पष्टयति आचार इति युक्तोपलवान् आह्वयितेच्छुः सर्वस्यात्मास्तोति आत्मा शब्देन अत्यहंतेच्छा
लक्षणे १०८ आचारोऽदिति आचारादित्युक्तो विप्रो न वैदिकं फलं लभेत् आचारयुक्तः पुनः समग्रफलभाग्भवति १०९ एवमिति उक्तप्र-
कारेणाचार-द्वयमार्तिमृषयोर्बुद्ध्यात्पसंभवाद्वापरादेः समग्रस्य प्रकारणमाचारप्रलुप्येन यागर्होतवन्तः उत्तरत्रयस्यमाणस्याचारस्य इह
स्तुतिः शास्त्रस्तुत्यर्थी ११० इदानीं विषयस्पर्शप्रतिपत्तयेव स्वभागाथानुक्रमणिकामाह जगतश्च ससुसुतिमिति पावंडयणधर्मोद्भवे

अस्मिन्धर्मोऽविलेनोक्तो गुणदोषौ च कर्मणाम् चतुर्णामपि वर्णानामाचारश्चैव शास्त्रतः १०७ आचारः
परमो धर्मः शुल्लक्तः स्मार्त एव च तस्मादस्मिन्सदायुक्तो नित्यस्यादात्मचान्द्रिजः १०८ आचारादित्युक्तो वि-
प्रो न वैदिकफलमश्नुते आचारेण तु सयुक्तः संपूर्णफलभाग्भवेत् १०९ एवमाचारतो ह आधर्म्यसुसुनयोगति
नस्य च परविधिम् १११ दाराधिगमनं चैव विवाहानां च लक्षणम् महायज्ञविधानं च आहृत्य च शास्त्रतः
११२ वृत्तीनां लक्षणं चैव स्मार्तकस्य प्रज्ञानं च भक्ष्याभक्ष्यचशीनं च द्रव्याणां शुद्धिमेव च ११३ संतम् जगदुत्तमिर्प-

योक्ता ब्राह्मणस्तुतिश्च मार्गस्कार्यत्वेन ब्राह्मणस्य शास्त्रस्तुत्यादिकं स्वस्य वेवांतमवति एतस्य माध्यायमेवम् संस्काराणां जातकर्मदीनां
विधिमनुस्मानं ब्रह्मचारिणो व्रतणं उपचारं च युवदीनामाभिवादनोपासनोदिसर्गोद्देशो विभाषैकचद्रवति इत्येकचद्रवः एतद्वितीयाध्याय
प्रमेयम् स्मार्तैरुक्तानि वर्तमानस्य संस्कारविशेषस्तस्य प्रकृष्टविधानम् १११ दाराधिगमनमिति दाराधिगमनं विवाहः तद्वितीयाध्याय
स्मार्तानां लक्षणं महायज्ञाः पंचवैश्वदेवादयः आहृत्य विधिः शास्त्रतः यतिर्गमनादिप्रवाहपक्षान्नित्यः एषत्तुतीयाध्यायार्थः ११२ वृत्तीना
मिति वृत्तीनां जीवोपायानां कृतादीनां लक्षणम् स्मार्तकस्य ब्रह्मस्य प्रज्ञानं विधानमिति पावंडयणधर्मोद्भवे ११३ वृत्तीना

श्रुत्वादि शौचं संरणादौ ब्राह्मणादेर्देशाद्वादिनाद्व्याणां मुद्दिमुदकादिना ११३ स्तोत्रमर्थयोगमिति स्तोत्राणां धर्मयोगं धर्मोपपादयन्त्येतां च अधिकम्
नापस्यं नपसेवानप्रस्थायाहितं तस्य धर्ममोक्षहेतुत्वान्नोक्षं यतिधर्मम् यतिधर्मलोपिसंन्यासस्य पृथगुपदेशः प्राधान्यज्ञापनार्थः एवमष्टाध्या
यार्थः राज्ञोभिषिक्तस्य सर्वेष्टष्टाष्टाद्यर्थो धर्मः एष सप्तमाध्यायार्थः कार्याणामृणादोनामर्थिपत्यर्थिसमर्पितानां विनियोगो विचार्यतत्त्वनि
र्णयः ११४ साक्षीति साक्षिणां च प्रत्यये हि धानं व्यवहारंगत्तेऽपि साक्षिप्रभ्रमस्य विधाननिर्णयोपयत्नात् पृथक् निर्देशः एतदाष्टमिकम् स्तो
त्रं स यो र्भार्योऽयस्योः सन्निधौ च धर्मोऽनुष्ठानं क्रस्य भागस्त्वच धर्मपदपि क्रस्य भागोऽपि कार्याणां च विनियोगमित्यनेनैव प्राप्तस्तथाप्य
ध्यायमेवात्पृथक् निर्देशः द्यूनिषयो विधिर्द्युतशब्देनोच्यते कंटकानां चोपादानां शोधनं निरसनम् ११५ वैश्वभूदोपचारं चेति वैश्यभू-

स्त्रीधर्मयोगांतापस्यमोक्षसंन्यासमेवच राज्ञश्चधर्ममखिलकार्याणांचविनिर्णयम् ११४ साक्षिप्रश्नविधानं
चधर्मस्त्रीपुंसयोरेषि विभागाधर्मद्वैतत्वकटकानांचशोधनम् ११५ वैश्यभूद्रोपचारचसंकीर्णानांचसप्तवम्
आपद्धमन्चवर्णानामायश्चित्तविधितथा ११६ संसारगमनैवत्रिविधं कर्म सप्तवम् निःश्रेयसं कर्मणाच गुणदो
षपरीक्षणम् ११७ देशधर्मान्जातिधर्मान्कुलधर्माश्चशाश्वतान् पाषंडगणधर्माश्चशास्त्रेऽस्मिन्नुक्तवा
न्मुतुः ११८ यथेदमुक्तवानृशास्त्रपुराणेषु धर्मेषु मया तथेदं द्यूयमप्यध्यमत्सकाशान्निबोधत ११९ इति मा
नवेधर्मशास्त्रे भृगुमोक्तायासाहितायाप्रथमाऽध्यायः १ ७ ७ ७ ७

द्रोपचारं स्वधर्मोऽनं एतन्वचमे एवं संक्राणानां अनुलोमप्रतिलोमजानासुत्यतिं आपदिक्काविकोपदेशं आपदिक्कर्मणेतद्दशमे मायाश्चिन्तयिषि
मेकादशे ११६ संसारगमनमिति संसारगमनं देहांतरप्राप्तिकूपं उत्तममथमाधमभेदेन त्रिभिधशशाश्वतकर्महेतुकम् निःश्रेयसमाप्तज्ञानं सर्वो
त्कृष्टमोक्षलक्षणस्य ये यो हेतुत्वान्कर्मणान्वाविहितानि विद्धानां गुणदोषादौ स्मरणम् ११७ देशधर्ममिति प्रतिनियतदेशोऽनुष्ठीयमानादेशधर्मोः
ब्राह्मणादिजानिपनाजानिधर्माः कुलविशेषाश्च याः कुलधर्मोः वेदवाल्यागमसमाश्रयाभितिविद्ब्रतचर्यापापं डंतद्योगात्सुखोपि पापं डः नन्विमि
त्तायेधर्मोः पापं डिनो विकर्मस्थानित्यादयः तेषां पृथक् धर्मनभिधानात्गणः समूहो वणिगादीनाम् ११८ यथेदमिति पूर्वमस्यापृथो मनुर्यथेदं शा

स्वमभिहितवान् तथैवानुनानतिरिक्तं मत्सकाशाच्छृणुते निःश्रीणां श्रद्धा निशार्थं पुनरभिधानम् ११९ इति श्रीकुच्छुक्रमह-
कृतायामन्यर्थसुक्तावल्यामनुवृत्तौ प्रथमोऽध्यायः १ ७ ७ मरुदपरमात्मानं रूपधर्मज्ञानाय जगत्कारणं

ब्रह्ममतिपाद्यानुब्रह्मज्ञानां गमूतं संस्कारादिरूपधर्ममतिपिपादयिषुधर्मसामान्यलक्षणं प्रथममाह विद्वद्भिरिति विद्वद्विदविद्भिः स-
द्भिर्धर्मिकैरागद्वेषभूतैरनुष्ठितो हृदयेनाभिसुख्येन ज्ञात इत्यनेन श्रेयः साधनमभिमतम् तत्राहिस्सरसान्नोभिसुखाभवति वेदविद्भिर्ज्ञा-
त इति विशेषणोपादानसामर्थ्यात् ज्ञातस्य वेदस्यैव श्रेयः साधनज्ञाने कारणत्वं विवक्षितं स्वदूषारिणा हृत इत्युक्ते हृतस्यैव हननेन प्रधान्यं
अतो वेदप्रमाणकः श्रेयः साधनं धर्म इत्युक्तं एवं विधौ धर्मस्तन्निबोधत उक्तार्थसंग्रहस्तोकाः वेदविद्भिर्ज्ञात इति प्रयुजानो विशेषणम्
वेदादेव परिज्ञातो धर्म इत्युक्तवान्मनुः हृदयेनाभिसुख्येन ज्ञात इत्यपि निर्दिशन् श्रेयः साधनमित्याह तदुदात्तं सुखं मनः वेदप्रमाणकः श्रे-

श्रीकृष्णाय नमः विद्वद्भिः सैवितः सद्भिर्नित्यमद्वेषरागिभिः हृदयेनाभ्यनुज्ञातो यो धर्मस्तन्निबोधत १
कामात्मतानप्रशस्तानन्वेव हास्यकामता काम्यो हि वेदाधिगमः कर्मयोगश्च वेदिकः २

यः साधनं धर्म इत्यतः म
नूक्तमेव सुनयः प्रणिन्युधर्मलक्षणम् अत एव हारितः अथातो धर्मव्याख्यामः श्रुतिप्रमाणको धर्मः श्रुतिश्च द्विविधा वैदिकी तां ब्रह्म-
भविष्यपुराणे धर्मः श्रेयः समुद्दिष्टश्च श्रेयोऽसुदयलक्षणम् स तु पञ्चविधो योक्तो वेदमूलः सनातनः अस्य सम्यगनुष्ठानात्सर्गो मोक्षश्च जाय-
ते इह लोके सत्त्वं चैश्वर्यमनुलं च स्वगाधिप श्रेयः साधनमित्यर्थः जैमिनिरपि इदमपि धर्मलक्षणमस्त्वयत्तत्र चोदनालक्षणोऽर्थो धर्म इति उभ-
यचोदनया लक्ष्यते श्रेयः साधनं ज्योतिरोमादिः अनर्थः प्रत्यवायसाधनं श्रेयनादि तत्र वेदप्रमाणकं श्रेयः साधनं ज्योतिरोमादि धर्म इति सू-
त्रार्थः स्मृत्यादयोपि वेदमूलत्वेनैव धर्मप्रमाणमिति दर्शयिष्यामः गोविंदराजस्तु हृदयेनाभ्यनुज्ञात इत्यंतः करणविचिकित्साभूतस्य इति व्या-
ख्यातवान् तन्मार्गे वेदविद्भिरित्यनुष्ठितः संशयराहितश्च धर्म इति धर्मलक्षणं स्यात् एतच्च दृष्टार्थग्रामगमनादि साधारणं धर्मलक्षणं विचक्षण-
नश्च द्रव्ये मेधा निश्चित्य हृदयेनाभ्यनुज्ञात इति यत्र चित्तं प्रवर्तयतीति व्याख्याय अथवा हृदयं वेदः स ह्यधीतो भावनादिरूपेण हृतं हृदयस्थिति
हृदयमित्यनेन इत्युक्तवान् १ कामात्मतेति फलाभिलाषशीलत्वं पुरुषस्य कामात्मता सामप्रशस्ताबंध हेतुत्वात्सर्गादिफलाभिलाषेण का-

म्यानिकमोण्यनुष्ठीयमानानिपुनर्जननेकारणंभवंभितित्यनौभितिकानितु आत्माज्ञानसहकारितयामोक्षायकल्यंतेनपुनरिच्छामात्रमनेन
 निविध्यते तदाहन्चैवेहास्त्यकामतेति यतोवेदस्वीकरणंवैदिकसकलधर्मसंबंध्येच्छाविषयएव २ अत्रोपपत्तिमाह संकल्पमूलरिति
 अनेनकर्मणाद्दमिष्टंफलसाध्यतदनिर्वाणविषयाबुद्धिः संकल्पः तदनन्तरमिष्टसाधनतयावयतेतस्मिन्निच्छाजायतेतदर्थेप्रयत्नंकुरुतेचइ
 त्येवंयज्ञाः संकल्पमपवात्रानियमरक्षाधर्ममध्यतुर्थीत्यायेवस्थमाणाः सर्वइत्यनेनपदेन अन्योपिशास्त्रार्थाः संकल्पादेवजायंते इच्छामंत
 रेणतान्यपिनसंभवंतीत्यर्थः गोविंदराजस्तुमनान्यनुष्ठेयस्त्याणियमधर्माः प्रतिषेधार्थका इत्याह ३ अत्रैवलोकिंकनियमं दर्शयति अ-
 कामस्येति लोकेयाकाचिदोजनगमनादिक्रियासाध्यनिच्छतो न कदाचिदृश्यते ततश्चसर्वकर्मलोकिंकवैदिकंनैवैदिकंनयद्यत्सुरुषः कुरुतेतत्तद्विद्या
 काप्यम् ४ संभतिपूर्वोक्तंफलाभिलाषनिषेधन्वियमपति तेषुसम्यग्वर्तमानमिति नात्रेच्छाभिषिध्यतेकिंतु शास्त्रोक्तकर्मसम्यग्वृत्तिर्निर्-

संकल्पमूलः कामोवैयज्ञाः संकल्पसंभवाः व्रतानियमधर्माश्चसर्वसंकल्पजाः स्मृताः ३ अकामस्यक्रियाका
 विदृश्यतेनेहकहिंचित् यद्यदि कुरुते किंचित्तत्कामस्यचेष्टितम् ४ तेषुसम्यग्वर्तमानोगच्छत्यमरलो
 कताम् यथासकलितोश्चेहसवाक्कामान्समंश्रुते ५ वेदोऽखिलो धर्ममूलं स्मृतिशीलं च तद्विदाम् आ-
 चार्यैवसाधूनामात्मनस्तु शिरेवच ६

धीयतेबंधहेतुफलाभिलाषंविनाशास्त्रायकर्मणामनुष्ठानंतेषुसम्यग्वृत्तिः सम्य
 ग्वर्तमानोऽमरलोकोक्तो अमरधर्मकं ब्रह्मभावं गच्छति मोक्षं प्राप्नोतीत्यर्थः तथाभूतश्चसर्वेश्वरत्वादिहापिलोके सर्वानभिलाषितान्प्राप्नोति
 तथाचछांदोगेसयदापितृलोककामोभवति संकल्पादेवास्पपितरः समुत्तिष्ठतीत्यादि ५ इदानींधर्मममाणान्याह वेदोऽखिलो धर्ममूल
 भिति वेदभरण्यनुः सामांथर्वलक्षणः समर्वोविध्यार्थवादंजात्याधर्ममूलं प्रमाणं अर्थवादानामपि विध्यैकवाक्यतयास्तावकत्वेन धर्मप्रामा-
 ण्यात् यदाहजैभिः विधिनालेकरास्त्यतान्स्तुत्यर्थेनविधानां सुमंत्रार्थवादानामपि विधिवैक्याक्यतयेवधर्मप्रामाण्यं प्रयोगकाले
 चानुष्ठेयस्मारकत्वं येदस्यच धर्मप्रामाण्यं यथातुभयकरणलक्षणं न्यायसिद्धम् स्मृत्यादीनामपि तन्मूलत्वेनैव प्रामाण्यमिति पाटनार्थमनूद्यते
 मन्वादीनांच वेदविदां स्मृतिर्धर्मप्रमाणम् वेदविदाभिति विशेषणोपादानादेरमूलत्वेनैव स्मृत्यादीनां प्रामाण्यमभिमतं शीलं ब्रह्मण्यतादिरू-

पम् तदाह द्वाशतः अक्षय्यतादेवपितृभक्ततासौम्यताअपरोपतापिताअनसूयतामृदुताअपारुध्यन्तुमौत्रताप्रियवादिद्वं कृतं दत्ताशरण्य
ताकारुण्यं प्रशान्तिश्चोदशविधं शीलम् गोविंदराजस्तुश्रीलिंगरागदेवपरित्यागइत्याह आचारः कंबलचल्कलायाचिरेणरुशुः साधूनां
धर्मिकाणां आत्सलुष्टिश्च वैकल्पिकपराधीविषयाधर्मप्रमाणम् तदाह गार्गः वैकल्पिके आत्मलुष्टिः प्रमाणम् ६ वेदादन्येषां वेदमूलत्वेन
प्रमाण्येऽभिहितेपि मनुस्मृतैः सर्वोत्कर्षज्ञापनापविशेषेषां वेदमूलतामाह यः कश्चिदिति यः कश्चित्कस्यचिद्वाह्यणादेर्मनुनाधर्मोक्तः स
सर्वोवेदप्रतिपादितः यस्मात्सर्वज्ञोसौ भुवः सर्वज्ञतयाचोऽसन् विमर्शान्न वेदायं स्य रत्नाल्लोकहितानां योपनिबद्धवान् गोविंदरा
जस्तुसर्वज्ञानमप्यदत्यस्पर्शज्ञानारब्धदवदेद इति वेदविशेषणतामाह ७ सर्वोल्लिखति सर्वं शास्त्रज्ञानं वेदार्थावगमोस्त्विजं ज्ञानं मीमांसा
व्याकरणदिकं ज्ञानमेव च स्फुटं तेन निश्चलं न द्विशेषणपर्यालोच्य वेदप्रमाण्येनानुष्ठेयमवगम्य स्वार्थमैव तिष्ठेत् ८ श्रुतिस्मृत्युक्तदितमिति

यः कश्चित्कस्यचिदसौ मनुनापरिकर्तितः स सर्वोऽभिहितो वेदे सर्वज्ञानमयो हि सः ७ सर्वं तु समवेक्ष्येद-
न्निश्चिच्छं ज्ञानचक्षुषा श्रुतिप्रामाण्यतो विद्वान् स्वार्थमैव निविशेत् न वे ८ श्रुतिस्मृत्युक्तदितं धर्ममनुतिष्ठन् न हि
मानवः इह कर्तुमवाप्नोति त्रेत्येवानुत्तमं सरवम् ९ श्रुतिस्तु वेदो विज्ञेयो धर्मशास्त्रं तु वैस्मृतिः ते सर्वार्थ-
ष्वमीमांस्येताम्यार्थमोहिनिर्बभौ १० योऽवमन्येत ते मूलं हेतुशास्त्राभ्याह्विजः समाधुभिर्विद्विहकार्येनास्ति
को वेदनिर्दकः ११

श्रुतिस्मृत्युक्तदितं धर्ममनुतिष्ठन् मानव इह लोके धर्मिकत्वेनानुधर्मिकीं कर्त्तुं परलोके च धर्मफलमुत्कृष्टं स्वर्गोपयुगादि
सर्वस्वरूपं प्राप्नोति अनेन वास्तवगुणकथनेन श्रुतिस्मृत्युक्तदितं धर्ममनुतिष्ठोदिति विधिः कल्प्यते ९ श्रुतिस्त्विति लोकाप्रामिद्वसंज्ञासंज्ञिसंब-
धानुवादोयं श्रुतिस्मृत्युक्तोऽयं निश्चलं न कर्णप्रामाण्यस्य लोकाप्रामाण्यस्य बोधनेनानासादिभ्यो बलवत्सम्प्रतिपादनायैव तेन स्मृतिवि-
रुद्धाचारो हेय इत्यस्य फलम् अतिर्वेदो मन्वादिशास्त्रं स्मृतिः तेन भो मयि तूत्तमं कर्त्तुं निश्चयः पितृव्ये धर्मस्तस्मात्प्राप्नोतिः शोषेण धर्मो बभौ प्रकाश
तांगतः १० यो वमन्येतेति यः पुनस्ते हे श्रुतिस्मृतौ हि जोऽवमन्येत स शिष्टे हि ज्ञानुष्ठेयाध्ययनादिकर्मणो निःसार्यः पूर्वस्त्वोके सामान्येनाभी-
मांस्ये इति मीमांसा निषेधादनुकूलमीमांसापि न प्रवर्तनीयेति तन्ममोमाहूदिति विशेषयति हेतुशास्त्राभ्यासात् वेदवाक्यमप्रमाणं वाक्यत्वात्

विमलं प्रकाशं वदित्यादिप्रतिष्ठापनं कृतं तर्कावच्छेदनादिसिद्धिर्वाच्यते चेदनिन्दकः ११ इदानीं शीलस्याचार एवांतर्भावः
संभवात् वेदमूलत्वा एव तत्रेन स्मृतिशीलादिप्रकारानियम इति दर्शयितुं चतुर्द्धीर्धर्मप्रमाणमाह वेद इति वेदो धर्मप्रमाणं सकृद्विद्यत्यस्यः
कृत्विस्मृत्यानुभूतिः इत्येवं तात्पर्येन तु प्रमाणपरिगणने अतएव श्रुतिस्मृत्युक्तद्वितं धर्ममित्यत्र द्वयमेवाभिहितवान् सदाचारः शिक्षानारः
स्वस्थचातनः प्रियमात्मनुष्टिः १२ अर्थकामेधिनि अर्थकामेधसक्तानां अर्थकामलिप्साभ्यान्त्यानो धर्मोपदेशो यम् यैश्चार्थकामसमीह-
या लो कर्मनिपत्यर्थधर्ममनुतिष्ठन्ति ते शार्कर्मफलमित्यर्थः धर्मचक्षातुमिच्छन्तां कष्टं प्रमाणं श्रुतिः प्रकर्षबोधनेन च श्रुतिस्मृतिविरोधे स्पृ-
त्यर्थो नादरणीय इति भावः अतएव जालालः श्रुतिस्मृतिविरोधे तु श्रुतिरेव गरीयसी अविवेचने सदा कार्यस्मान्ते वैदिकवत्सना भविष्यतु-
राणेयुक्तम् श्रुत्यासह विरोधे तु बाध्यते विषयविना जैभिनिरप्याह विरोधे लनपेक्षं स्यादसति तदनुमानकमश्रुतिविरोधे स्मृतिचावयमनेपे

वेदः स्मृतिः सदाचारः स्वस्थच प्रियमात्मनः एतच्चतुर्विधं प्राहुः साक्षाद्दर्शमलक्षणम् १२ अर्थकामेधस-
क्तानां धर्मज्ञानविधीयते धर्मजिज्ञासमानानां प्रमाणपरमश्रुतिः १३ श्रुतिर्द्वैधं तु यत्र स्यात्तत्र धर्मावुभौ
स्मृतौ उभावपि हि तौ धर्मौ सम्यगुक्तौ भवतां विभिः १४ उदितेः नुदिते चैव समयाभ्युपनिर्तथा सर्वथा वर्तते
यज्ञ इतीयं वैदिकी श्रुतिः १५

इयं अग्रभाषा अनादरणीयम् असमिति विरोधे मूलवेदादनुमानमित्यर्थः १३ श्रुतिर्द्वैधं लि-
ति यत्र पुनः श्रुत्येवं द्वैधं परस्परविरुद्धार्थप्रतिपादनं तत्र द्वावपि धर्मौ मनुना स्मृतौ तुल्यबलतया विकल्पात्तु धानगिधानेन च विशेषा-
भावः यस्मान्मन्वादिभ्यः पूर्वतरे रपि विद्वद्भिः सम्यक् समीचीनौ द्वावपि तौ प्रमावुक्तौ समानान्यापनया स्मृत्योरपि विरोधे विकल्प इति म-
हन्तोपयोगः तुल्यबलत्वाविशेषात् तदाह गौतमः तुल्यबलविशेषविकल्पः १४ अत्र द्वावतामाह उदितेः नुदिते चैवेति सूच्यमानसत्रव-
र्जितः कालः समयाभ्युपनिर्तयशब्देन उच्यते उदयात् पूर्वमरुणकिरणवान् प्रविरलतारकोः नुदितकालः परस्परविरुद्धकालश्चतयोपि सर्व-
था विकल्पेनाग्निहोत्रहोमः प्रवर्तते देवतो देशेन द्रव्यत्यागगुणयोगात् यज्ञशब्दोऽग्रगौणः उदिते होतव्य इत्यादि कारवैदिकी श्रुतिः १५
निषेकादीनि गभीरानादिरत्येष्टिपर्यन्तो यस्य वर्णस्य त्रैलोक्यानकलापउक्तो हि ज्ञानेतित्यर्थः तस्यास्मिन्मानवधर्मशास्त्रेऽध्ययने

अवर्णोऽधिकारः नित्यन्यस्यकस्य निच्छूद्रादेः एतच्छास्त्रानुष्ठानं च यथाधिकारं सर्वैरेव कर्तव्यं प्रवचनं त्वस्याध्यापनं न्यायानरूपं ब्राह्मणकर्तृकमेवैति विदुषा ब्राह्मणेन इत्यत्र व्याख्यातम् १६ सरस्वतीति धर्मस्य स्वरूपं प्रमाणं परिभाषा बोक्ता इदानीं धर्मानुष्ठानयोग्यदे शानाह सरस्वतीदृषद्वत्योर्नद्यो रूपयोर्मध्यह्मावर्त्तदेशमाहुः देवनदीदेव निर्मितशब्दो भाषस्त्यार्थो १७ तस्मिन्नेष इति तस्मिन् दे शे प्रायेण शिष्टानां संभ्रवात्तेषां ब्राह्मणादिवर्णानां संकीर्णजातिपयत्तानां य आचारः पारंपर्यक्रमगतो न त्विदानीं तनः स सदन्वाशोऽभिधी यते १८ कुरुक्षेत्रमिति मत्स्यादिशाब्दा बहुवचनात्ता एव देशविशेषवाचकाः पंचालाः कान्यकुब्जदेशाः अनूपकामथुरादेशाः एषग्रहस्त १९ एतद्देश इति कुरुक्षेत्रादिदेशाजानस्य ब्राह्मणस्य सत्ताशास्त्रसर्वमनुष्या आसीयमाचारं शिष्टैरनृ २०

निषेकादिश्यशानांतोमंत्रैर्यस्योदितोविधिः तस्यशास्त्रेऽधिकाशोस्मिन्ज्ञेयोनान्यस्यकस्यचित् १६. सर
स्वतीहृषहृत्योद्वेनद्योयदंतम् तदेवनिर्मितंदेशं ब्रह्मावर्त्तम्वक्षते १७ तस्मिन्देशेयआचारः पार
पर्यक्रमगतः वर्णानासातिशानाससादाचारउच्यते १८ कुरुक्षेत्रचमस्त्याश्वपंचालाः मुरसेनकाः एष
ब्रह्मर्षिदेशोवै ब्रह्मावर्त्तादनंतरः १९ एतद्देशप्रसूतस्यसकाशादयजन्मनः स्वस्वंचरित्रशिक्षेरन्प्रथि
व्यासवर्मानवाः २० हिमवद्विध्ययोर्मध्ययत्याश्विनशानादपि प्रत्यगैवप्रयागाञ्चमध्यदेशः प्रकृतिर्नितः २१
आसमुद्रान्तुवै पूवादासमुद्रान्तु पश्चिमात् तयोरेवान्तर्गिस्थोरायावर्त्तविदुर्बुधाः २२ कृष्णासारस्तुचर
तिमृगायत्रस्वभावतः सत्तेयोनियोदेशोम्लच्छदेशस्ततः परः २३

हिमवदिति उत्तरदक्षिणदिगवस्थितौ
हिमवद्ध्योपर्वतीत्योर्यन्माध्यंविनशानोत्तरस्त्वन्तर्धानदेशात्तत्पूर्वमयागाच्चत्यश्विमंसमध्यदेशानामादेशः कथितः २१ आ
समुद्रास्ति आपूर्वसमुद्रात् आपश्चिमसमुद्रात् हिमवद्ध्योश्च्यन्यध्वन्तमार्यवर्तदेशं पठितजानन्ति मर्यादायामयमाङ्गनाभिवि
धौ तैर्न समुद्रमध्यदीपानानार्यवर्तनां आर्याभ्रावर्ततेऽनुनः पुनरुद्भवतीत्यार्यावर्तः २२ कृष्णसारस्वति कृष्णसारोभृगोयत्रस्व
तोवसतिनतु च्छोदानीतः सयज्ञोर्हदेशो ज्ञानव्यः अन्योम्नेच्छदेशोनयज्ञोर्हइत्यर्थः २३

एताभिनि अन्यदेशोद्भवाअपिहिजानययसार्थत्वाददृष्टार्थत्वाच्चएतान्देशान्प्रयत्वादाभयेनन्यूद्भूतकृत्भिर्पाडितोद्यत्यर्थमन्यदे
शमव्याचयेत् २५ एयाधर्मस्येति एवासुधाकं धर्मस्य गौनिः संक्षेपेणोक्ता यो निर्देशो स कारणं वेदोऽविच्छेदो धर्ममूलभित्वादिनाउक्त
मित्यर्थः गोविंदराजास्ति ह धर्मपाब्धोऽप्रचारत्वात्वाकधर्मवर्त्तन इति विद्वाद्भिः सेवित इत्यन तत्कारणेऽशकादौ वा पूर्वोक्त्यस्य धर्मस्य यो नि
रिति व्याख्यातवान् संभवश्चोत्पत्तिर्निर्गत इत्युक्ता इदानीं वर्णधर्मान्दृष्टुं वर्णधर्मशब्दश्च वर्णधर्मश्च धर्मवर्णाश्च धर्मगुणधर्मनै-
मित्तिक धर्मिणा सुपल्लवकः ते च प्रविध्यसुराणोक्ता वर्णधर्मैः स्मृतस्तेष्वकाश्च माणा भूतः परम् बर्णाश्च मस्तदीयस्तु गौणो नैमित्तिकस्त
था वर्णलमेकमाश्रित्य यो धर्मः संप्रवर्त्तते वर्णधर्मः स उक्तस्तु यथोपनयनं नृप यस्माश्चर्मसमाश्रित्य अधिकारः प्रवर्त्तते सरवत्वाश्च मय
र्मस्तु भिक्षादंडादिको यथा वर्णलमाश्चमत्वं चोपि हृत्य प्रवर्त्तते स वर्णाश्रम धर्मस्तु मौजो धारमेव लया यथा शोशुणेन भवतीत सुगुण धर्मः

एतान् हि ज्ञातयो देशान् संस्ये रनप्रयत्नः शूद्रस्तथास्मिन्नुक्तस्मिन्वा निवसेह न्तिकर्षितः २४ एषा
धर्मस्य वायोनिः सभासेन प्रकीर्तिता स भवत्यास्य सर्वस्य वर्णधर्मान्निबोधत २५ वैदिकैः कर्मभिः पुण्यै
निषेकौ दिङ्मनानाम् कार्यः शरीरसंस्कारः पावनः पत्यन्वेह च २६ गार्भेर्ज्ञेनैर्मेजातकर्मचोडमौजानिबं-
धनैः वैजिग्गाभिकर्चैर्नो हि ज्ञानामपमृज्यते २७

कसाधित्ययोधर्मः संपवर्तते नैमित्तिकः सविज्ञेयः प्रायश्चित्तविधिर्यथा २५ औदिकैभिनि वेदमूलत्वाद्दैदिकैः पुण्यैः शुभैर्मन्त्र-
योगादिकर्मभिः हिजातीनांगर्भाधानादि शरीरसंस्कारः कर्तव्यः यावनः पापक्षयहेतुः प्रेत्यपरलोके संस्कृतस्य यागादिफलसंबंधान्
दुहलोके च वेदाध्ययनाद्यधिकासात् २६ कुतः पापसमभयोर्नैषां पापक्षयहेतुत्वमत्ताह गाभैरिनि योगार्धसुदये क्रियंते ते गाभैः
होमग्रहणमुपलक्षणगर्भाधानादेरहोमरूपत्वाच्चातस्य यत्कर्म भंजवत्सर्विः प्राशनादिरूपं तज्जातकर्मचोडचूडाकरणकर्ममौजी
निबंधनसुपनपननैर्बैजिकमभिषिद्धमैषुनसंकल्यादिनां च यत्करोतो दोषान् यद्यत्पापं गाभिर्कंचाप्नुविमातुगर्भवासजंतत्-
हिजातीना अपमृत्यते २७

अत ऊर्ध्वमिति एते ब्राह्मणादयो यथाकालं योयस्यानुकल्पिको व्युपनयनकाल उक्तः षोडशवर्षादियं तत्रासंस्कृतास्तदुत्थं स्याद्वि
 शोपनिता उपनयनहीनाः शिष्टगार्हित्रास्त्वसंज्ञा भवन्ति संज्ञाप्रयोजनं च ब्राह्मणानां याजनं कृत्वेत्यादिना व्यवहारमिति ३९ नैतैरिति ए
 तैरपूतैर्बलैर्यथाविधायैश्च नम कृतवद्भिः सह आपक्ता लोपिकृदादिदध्यापनकन्यादानादीन्संबंधान् ब्राह्मणानामुनिषेत् ४० काष्ठी
 रोरव बास्तानीति काष्ठी इति विशेषानभिधाने पिमृगविशेषः रुरुसाहचर्यान् दारिण्येणैव काष्ठी ब्राह्मणस्येत्यापस्तंबवचनाच्च क-
 ष्यामृगो गृह्णते कृष्णा मृगरुरुच्छागचर्माणि ब्रह्मचारिणश्च शरीयाणि वसीरन् चर्माण्युत्तरीयाणां तिगृह्यवचनात् तथा शाणक्षरामे-
 ष्वलोमभबन्ध्यो वसना निब्राह्मणादयः क्रमेण परिदधीरन् ४१ मौजीति मुजमयी त्रिगुणा समगुणत्रयनिर्मिता सस्वस्य श
 मेखला कर्तव्या क्षत्रियस्य मुर्वीमयीत्याद्यहर्गुणरूपामेखला अतो ज्याल्विनाशापत्ते स्त्रियस्त्वं नास्तीति मेधातिथिगोविंदराजौ वैश्यस्य

अत ऊर्ध्वं त्रयोप्येते यथाकालमसंस्कृताः सावित्रोपनिता ब्राह्मणमवत्यार्यविगर्हिनाः ३९ नैतैरपूतैर्विधि
 वदापद्यपि हि कर्हिचित् ब्राह्मणान् योनां च्यसंबंधान्नाचरेद्ब्राह्मणः सह ४० काष्ठी रोरव बास्तानि चर्मा
 णि ब्रह्मचारिणः वसीरन्नातु पूर्वगुणशाणक्षौ माविकानि च ४१ मौजी त्रिगुत्समाभ्युदग्ना कार्या विप्रस्य
 मेखला क्षत्रियस्य तु मौर्वी ज्या वैश्यस्य शाणतांतवी ४२ मुजालाभेतु कर्तव्याः कुशाश्रमातकवल्बजैः त्रि
 दृताग्रं धिनैकेन त्रिभिः पंचाभिरेव वा ४३

शाणस्त्रमयी अत्र वैशुण्यं अनुवर्तत एव त्रिगुणाः प्रदक्षिणा मेखला इति
 सामान्येन प्रचेतसात्रैरुपयाभिधानात् ४२ मुजालाभेति कर्तव्या इति बहुवचनमिदं शास्त्राचारित्रयस्य प्रकृतत्वात् सुख्या-
 लाभे त्रिषप्यपेक्षायाः समत्वात् कौशादीनां च त्रिस्त्रिणां विधानात् मुजालाभेति बोद्धव्यं कर्तव्या इति बहुवचनमुपपन्नतरभिन्न
 जानिसंबंधितयेति सुवाचणस्य मेधातिथेरपि बहुवचनपाठः संमतः मुजालाभे ब्राह्मणादीनां त्रयाणां यथाक्रमं कुशादि
 धौर्मेखलाः कार्याः त्रिगुणेनैकग्रंथिना द्यूक्तास्त्रिभिर्वचभिर्वा अत्र च वाशब्दमिदं शास्त्रं ग्रंथानां निष्प्रादिभिः क्रमेण संबधः
 त्रयथाकुलत्वारं विकल्पः ग्रंथिमेदं न्यायं सुख्यासुरत्यापेक्षासंभवाद्गृहीतव्यः ४३

कार्पण्यमिति पदोपायिन्यासाविरोधस्योपवीतसंज्ञावद्व्यतितद्दर्पिब्राह्मणस्य कार्पासं ह्यत्रियस्य शणस्त्रयमयं वै शस्यमेष लोमनिर्मितिं वि
द्विदिति त्रिगुणं कृत्वा ऊर्ध्वं चतुर्दक्षिणाद्वृत्तिर्न एतच्च सर्वत्र संवध्यते यद्यपि गुणत्रयमेवोत्कर्षं चतुर्भ्यो नोक्तं तथापि त्रिगुणी कृत्यत्रिगुणं का
र्यम् तदुक्तं च दोगपरिशिष्टे ऊर्ध्वं चतुर्भ्यो नोक्तं नयमपोचतम् त्रिचतुर्चोपवीतं स्यात्तस्यैकोग्रं धिरिष्यते देवलोप्याह यज्ञोपवीतं कुर्वी
तस्मान्निवतनतः ४५ ब्राह्मण इति यद्यपि षड्भिर्यज्ञैर्देवो न समुच्चयवगयान् धारणमपि समुच्चित्तस्यैव प्राप्तं तथापि केशांतिको ब्राह्मणस्य
दंडः कार्य इति तथापि त्रिगुह्येऽपि न दंडमिति विधावेकत्वस्य विवक्षितत्वात् वैल्यः पाळाशोचादंड इति वासिष्ठे विकल्पदर्शनात् एकस्यैव दंडस्य
धारणं वि क्रान्तिनयोरेवैक ब्राह्मणसंवेधान् समुच्चयो षड्देवान् नृयते ब्राह्मणादयो विकल्पेन द्वौ द्वौ दंडौ वक्ष्यमाण कार्ये कर्तुमर्हति ४५ केशांति
कुरति केरालच्छाटनासिकापर्यन्तपरिमाणक्रमेण ब्राह्मणादीनां दंडाः कर्तव्याः ४६ ऋग्वदिति तेंदंडा अभ्रणा अक्षताः शोभनदर्शनाः स

कार्पासमुपवीतं स्याद्विप्रस्योत्प्लुतं त्रिष्टुत् शणसूत्रमंगराज्ञो वैश्यस्याविकसोन्निकम् ४४ ब्राह्मणो ब्र
ह्मणालासो क्षत्रियो वाटरवादिरो पैलवा दुर्बरो वैश्यो दुर्दानहंति धर्मतः ४५ केशातिको ब्राह्मणस्य द
दः कार्यः प्रमाणतः ललाटमपि तोराज्ञः स्यात्तुनास्मान्नो विप्रः ४६ अजवस्ते तु सर्वे सुख्यव्रणाः सोम्य दूरा
नाः अनुद्गृह्णानृणां सत्वचो नाग्निदूषिताः ४७ प्रतिगृह्णन्ति तं दंडमुपस्थाप्य च भास्करम् प्रदक्षिणप
थं गच्छन्ति चरन्द्भैक्षं यथाविधि ४८ भवतूष्णचरं द्रैक्षमुपनीतो द्विजोत्तमः भवन्मध्यं तुराजन्यो वैश्यस्तु भव
दुत्तरम् ४९ मानं रवास्वसारं वा मातुषाग्निनी निजाम् भिक्षत भिक्षाप्रथमं याचैन्ननावमानयेत् ५०

बन्तत्वाः अग्निदाहराहताप्रवेसुः ५० नचनैः प्राणिजानमुद्देजनीयमित्याह प्रतिगृह्येयित्तमिति उक्तलक्षणं प्राप्तुमिदं दुर्गहोत्वा आदित्याभिमुखं स्थित्वा निमदक्षिणां हस्तयया गिधिमैस्त्रयाचेत् ५८ भवदिति ब्राह्मणी भवति भिस्त्रां देहति भवच्छब्दपूर्वं भिस्त्रां यन् नृणां वयसु चारयेत् धन्त्रियो भिस्त्रां भवति देहति भवन्माध्यं वै यो भिस्त्रां देहि भवतीति भवदुत्तरम् ५९ मानरं वेति उपनयनांगभूतां भिस्त्रां प्रयमं मानरं भिग्नीं चाभानुर्वाभिग्नीं सहोदरां यचेत् याचै न ब्रह्मचारिणं प्रत्यारत्वा नेन नावमन्येत् पूर्वसंभवे उत्तरापरिग्रहः ५० ४९

समाहृत्येति तद्देस्यंबहुस्य आहत्यथावदन्यत्तु मिमात्रोचितं गुरवे निवेद्य निवेदनं कृत्वा अमाययानकदन्तेन सदन्मन्त्रच्छाद्य एवमेतद्गुरु
ग्रहीष्यतीत्यादिमायाव्यतिरेकेण तदनुशात आचमनं कृत्वा सुचि सन्मंजरीतमाङ्गुराः ५१ इतानोकात्म्यभोजनमाह आयुष्यमिति आ
युषो हितमन्नं माङ्गुराभंक्ते आयुः काम प्राङ्गुराभंक्ते इत्यर्थः यशसो हितं दक्षिणासुराः श्रियमिच्छन्मत्सङ्गुराः ऋतंसत्यतत्फलमिच्छ
न् उदङ्गुराभंजोत ५२ उपसृश्येति निवेद्य गुरवे श्रीयादाचम्येति यद्यपि भोजनाद्व्यागाचमनं विहितं तथाप्यग्निः स्वानिचसंस्पृशोदिति गुरु
ण विधानार्थोऽनुवादः नित्यं ब्रह्मचर्यानिर्वाणं भंजोत समाहितोऽनन्यमन्नाः भक्ताच्चाचम्येति सस्य ग्यथाशास्त्रेन ग्रन्था
ल्यहस्तौ पादौ च निःशिवे दंबुवाक्षितं इत्यादिदक्षा दुक्तमपि संगृह्णाति जलेन खानींद्रियाणि षट्छिद्राणि च स्पृशेत् तानि च शिरः स्थानि प्रा
णचक्षुः श्रोत्रादीनि ग्रहीत व्यानिरवा निचोपस्पृशेत् शीर्षं प्यानीति गौतमवचनात् उपस्पर्शनं कृत्वा स्वानिचसंस्पृशोदिति पृथग्विधानात्

समाहृत्य तु तद्देसं थावदर्थममायया निवेद्य गुरवे श्रीयादाचम्यमाङ्गुराः शक्रविः ५१ आयुष्यं प्राङ्गुरा
भंक्ते यशस्य दक्षिणासुराः श्रियमत्यङ्गुराभंक्ते ऋतं भक्तेत्युदङ्गुराः ५२ उपसृश्य हि ज्ञानित्यमन्न
मद्यात्समाहितः भक्ताचोपस्पृशेत्सम्यग्द्विः खानिचसंस्पृशेत् ५३ पूजयेदशनं नित्यमद्याच्चेतदङ्गुल
यन् दृष्ट्वा हृष्येत् प्रसीदेच्च प्रतिनंदेच्च सवशाः ५४ पूजितं द्यशनं नित्यं बलमूर्जं च यच्छति अपूजितं
तु तदङ्गुलमुभयनाशयोदिदम् ५५

त्रिरक्षं क्षणमात्रमाचमनं सवर्षाणादिकमिति कर्तव्यता इति दर्शितम् ५३ पूजयेदश
नमिति सर्वदा अन्नं पूजयेत् प्राणार्थेन ध्यायेत् तदुक्तमादिपुराणे अन्ये विष्णुः स्वयं ग्राह्यसुचर्त्तौ प्राणार्थं मांसदाध्यायेत्समांसपू
जयेत्सदा अभिर्दंष्ट्रेतदद्यात् दृष्ट्वा हृष्येत् प्रसीदेच्चैति हेतुं तस्मिन्मपि रवेदमन्त्र दर्शनेन त्यजेत् प्रतिनंदेत् नित्यमस्माकमेतदस्त्विति अभि
धाय वंदनं प्रतिनंदनम् तदुक्तमादिपुराणे अन्नं दृष्ट्वा प्रणम्यादौ प्रांजलिः कथयेत्ततः अस्माकं नित्यमस्तेतदिति भक्त्या स्तुतवन्मेत् सर्व
शः सर्वमन्नम् ५४ पूजितमिति धेस्मात्पूजितमन्नं सामर्थ्यं च ददाति अपूजितं पुनरेतदुभयं नाशयति तस्मात्सर्वदाऽन्नं पूजयेदिति पू
र्वणी कवाक्यतापन्नमिदम् फलअवर्णसंस्थानं दनादनुपात्तद्विरतस्तयवन्नित्यं कामना विषयत्वेनापि नित्यस्तुतिरविहना नित्यस्तुतिरवि

रोधात्फलव्यवणंस्तस्ययीभित्तुमेधाभिधिगोविंदराजौ ५५ नोच्छिष्टमिति मक्तावशेषंकस्यविन्नदद्यात् चतुर्थ्यामासायांसंबंधमा
 नविषदसापद्याअनेनैवसामान्यनिषेधेनभूदस्याप्युच्छिष्टदाननिषेधेसिद्धेनोच्छिष्टंनहविष्कृतमितिभूदगोचरनिषेधश्चातुर्थःस्या
 तक्रत्रतत्त्वार्थः दिवासापंभोजनयोश्चमधेनमज्जीतवारहयेप्यतिभोजनचकुर्यात् नातिसौहित्यमाचरेदितिचातुर्थ्यस्नातकत्रतार्थउच्छि
 ष्टः सन्कचिन्नगच्छेत् ५६ अतिभोजनेदोषमाह अनारोग्यमिति अरोगरोगाभावः तस्मोहितमारोग्यंआयुर्वेहिनमायुष्ययस्याद
 तिमोजनमनारोग्यमनायुष्यंचभवति अजीर्णजनकत्वेनरोगमरणहेतुत्वात् अस्वर्गचिस्वर्गहेतुयागादिविरोधित्वात् असुण्यमितरसु
 ण्यमपिपक्षलात् लोकसिद्धिपृष्ठबहुभोजितयालोकैर्निंदनात्तस्मान्नचकुर्यात् ५७ ब्राह्मणेति ब्राह्मादिसंज्ञेयंशास्त्रेसंख्यसंहारार्थ
 स्तुत्यर्थचिननुसुरव्यब्रह्मदेवताकत्वंसंभवति अयागरूपत्वात्तार्थशाब्दोपिपावनशुणयोगान्ब्राह्मणेतीर्थेनसर्वदाविमादिराचमेत्

नोच्छिष्टंकस्यचिह्नदद्यान्नाद्याचैवतथांतरा नचैवाहशानंकुर्यान्नचोच्छिष्टः कचिद्धजेत् ५६ अनारोग्य
 मनायुष्यमस्वर्ग्यचानिभोजनम् असुणुपुलोकविहिष्टतस्मात्तत्परिवर्जयेत् ५७ ब्राह्मणविप्रस्तोत्रेन
 भित्तकालमुपसृशेत् कायत्रैदशिकाभ्यावानपित्र्येणकदाचन ५८ अगुष्ठमूलस्यतलेब्राह्मणोर्थ
 प्रचक्षते कायमगुल्लिमूलग्रैदेवपित्र्यन्तयोरधः ५९ त्रिराचामेदपःपूर्वह्निः प्रमृज्यात्तनासुरयम् स्वानिचै
 वसृशोदद्भिरात्मानशिरएवच ६०

कः प्रजापतिस्तदीयस्तस्येदमित्यण इकारश्चांतादेशः त्रैदशिकोदेशः ताभ्यांवापित्र्ये-
 णतुतीर्थेननकदाचिदचामेत् अमसिद्धत्वात् ५८ ब्राह्मादितीर्थान्याह अगुष्ठमूलस्येति अगुष्ठमूलस्याधोभागोब्राह्मकनिष्ठागु
 ल्लिमूलैकापं अंगुलीनामग्रैदेवंअगुष्ठप्रदेशिन्योर्मध्येपित्र्यतीर्थमन्नादयआहुः यद्यपिकायमंगुल्लिमूलैतयोरध इत्यत्रचांगुलिमात्रं
 श्रुतं तथापिस्मृत्यलराहिशेषपरिग्रहः तथाचपाज्ञवल्त्यः कनिष्ठप्रदेशिन्यंगुष्ठमूलान्यग्रंकरस्यच प्रजापतिपितृब्रह्मदेवतीर्थान्यनु
 क्रमात् ५९ सामान्येनोपदिष्टस्याचमनस्यानुष्ठानक्रममाह त्रिराचामेदिति पूर्वब्राह्मादितीर्थेनजलगंडुषत्रयंपिबेत् अनंतरंसं-
 लीढाधरौवारहरयमंगुष्ठमूलैनसंमृज्यात् संवृत्त्यांगुष्ठमूलैर्नह्निः प्रमृज्यात्तनासुस्वदतिदक्षेणविशेषाभिधानात् स्वानिचैदियाणि

जलेन स्पृशेत्तु स्वसन्निधानाच्चुस्वत्वायेव गौतमोप्याह स्वाभिचोपस्पृशेच्छीर्षण्यानिहृद्यं तज्योतिः पुरुष इति उपनिषत्सु ह
देशलोनात्मनः श्रवणदात्मानं हृदयं शिरश्चाद्भिरेव स्पृशेत् ६० अनुप्याभिरिति अनुप्याकृताभिः फेनवर्जितानि सिद्धीर्होदिति
च भिच्छन् एकांते जने रनाकीर्णेषु सिद्धे श इत्यर्थः प्राङ्मुख उदङ्मुखो वा सर्वदा चामेत् आपस्त्वेन तस्माभिश्च कारणादित्यभिधानात् व्या
ध्यादिकारणव्यतिरेकेणानाचामेत् व्याधौ तु उप्याकृताभिरप्याचमने दोषाभावः तीर्थव्यतिरेकेणाचमने शौचाभाव इति दर्शयितुं
कस्यापि तीर्थस्य पुनर्वचनम् ६१ हृद्गाभिरिति आचमनजलपरिमाणमाह ब्राह्मणो हृदयगाभिनीभिः क्षत्रियः कुंठगाभिनीभिः वै
श्येन रास्यप्रविष्टाभिः कुंठमप्राप्ताभिरपि मूद्रोज्येन्द्रो ज्येन्द्रोऽनापि स्पृष्टाभिरदिः पूतो भवति अंतत इति तृतीया र्थेति सिः ६२ उद्धृते इति आच
मनांगतामुपवीतस्य दर्शयितुमुपवीतलक्षणतनः प्रसंगेन प्राचीनावीतीत्यादिलक्षणाद् दक्षिणे पाणावुद्धृते वा प्रसंधास्थिते दक्षिणसंधाव

अनुप्याभिरफेनाभिराद्भिस्तार्थ्येन धर्मावित् शौचेष्कः सर्वदा चामेदेकांते प्रागुदङ्मुखः ६१ हृद्गाभिः पूर्य
ते विप्रः कुंठगाभिस्तूभूमिपः वैश्योद्भिः प्राशिताभिस्तूद्रः स्पृष्टाभिरतनः ६२ उद्धृते दक्षिणपाणावुप
वीक्यते हिजः सव्ये प्राचीन आवीती निवीती कठसज्जने ६३ मेखला मजिन दडमुपवीतं कभडलुम्
अप्स्रमास्य विनद्यानि गृह्णीतान्यानि मंत्रवत् ६४ केशान्तः षोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य विधीयते राजन्यबधोदो
विशेषेऽप्यस्य ह्यधिकेततः ६५

‘लंबेयज्ञसूत्रे वस्त्रे वा उपवीती हिजः कथ्यते वा मपाणावुद्धृते दक्षिणसंधास्थिते वा मसंधाव
वे प्राचीनावीती प्राण्यते सव्ये प्राचीन आवीतीति छंदोसुरोधोक्तम् तथा च गोभिलः दक्षिणबाहुमृत्वा शिरो वधाय सव्येऽसे प्रतिष्ठापयति
दक्षिणसंधमवलंबनं भवति एवं यज्ञोपवीती भवति सव्यं बाहुमुद्धृत्य शिरो वधाय दक्षिणेऽसे प्रतिष्ठापयति सव्यं कक्षमवलंबं भवत्येव प्राची
नावीती भवति निवीती कठसज्जन इति शिरो वधाय दक्षिणपाण्यादावप्युद्धृते कंठे वसज्जने ऋजुमालं च ये ज्ञसूत्रे वस्त्रे च निवीती भ
वति ६३ मेखला इति मेखलादीनि विनद्यानि भिन्नानि छिन्नानि च जले प्रक्षिप्यान्त्यानि स्वस्वगृहोक्तमंत्रैर्गृह्णीयान् ६४ केशान्त इति के-
शांतास्यो गृहोक्तसंस्कारो गार्भादिसंख्यावर्षाणाभितिर्बोधायनवचनात् गर्भषोडशे वर्षे ब्राह्मणस्य क्षत्रियस्यागर्भद्विंशे वर्षे शस्यततो ह्यधिके ग

र्मन्तुर्विशोक्तव्यः ६५ अमंत्रिकोतिरपमावृदयंजातकर्गादिक्त्रियाकलापः समग्रउक्तकालक्रमेणशरीरसंस्कारार्थंस्त्रीणाममंत्रकः कुर्यः
६६ अनेनोपनयनेऽपिप्राप्तेविशेषमाह वैवाहिकइति विवाहविधिवेशस्त्रीणां वैदिकः संस्कारः उपनयनारब्धोमन्वादिभिः स्मृतः पतिसंबे
वगुरुकुलेनासोवेदाधपनरूपः गृहकृत्यमेवसाययातः समिद्धोमरूयोग्निपरिचर्यातस्मादिवाहादेरुपनयनस्थानेविधानादुपनयनादेर्निर्दि
निरिति ६७ एषइति औपनायनिकइति अनुशान्तिकादिवाहुमयपददृष्टिः अयं द्विजातीनामुपनयनसंबंधीकर्मकलापउक्तः उत्पन्नोद्विती
यजन्मनोव्यंजक ६८ इदानीमुपनीतस्येनकर्मणायोगस्तद्वृणुतइत्याह उपनीत्यगुरुरिति गुरुः शिष्यमुपनीयप्रथममेकालिगेगुदे-
मिस्रइत्यादिवक्ष्यमाणैर्विचिन्तानाचमनाद्याचारमग्नौसाययातः समिद्धोमातुद्वानंसमंत्रकसंध्योपासनविधिंचिशस्येत् ६९ अध्येष्य-

अमंत्रिकातुकार्यंस्त्रीणामावृदशेषतः संस्कारार्थंशरीरस्ययथाकालंयथाक्रमम् ६६ वैवाहिकोवि-
धिःस्त्रीणांसंस्कारोवैदिकः स्मृतः पतिसेवागुरोवाप्तो गृहार्थोऽग्निपरिक्त्रिया ६७ एषमंत्रकोद्विजाती-
नामौपनायनिकोविधिः उत्पत्तिव्यंजकः पुण्यः कर्मयोगनिबोधत ६८ उपनीयगुरुः शिष्यं शिष्येच्छौ-
चमादितः आचारमग्निकार्यंचसंध्योपासनमेवच ६९ अध्येष्यमाणस्त्वाचातोयथाशास्त्रमुदङ्मुखः ब्र-
ह्माजलिक्तनोऽप्योल्लुघुवासाजितेन्द्रियः ७० ब्रह्मारंभेवसानेचपादौग्राह्यौगुरोः सदा सहस्रहस्ता
वथ्येयंसहिब्रह्माजलिः स्मृतः ७१ व्यत्यस्त पाणिनाकार्यमुपसंग्रहणं गुरोः सत्येनसव्यः स्पष्टव्योद-
क्षिणेनचदक्षिणः ७२

माणइति अध्ययनंकरिष्यमाणः शिष्योपयाशास्त्रं कृतानचमनउत्तराभिसुखः कृतोजलिः पवित्रवस्त्रः
कृतोद्विरसंयमोयुक्ता अध्याप्यः ग्राह्युसोदक्षिणतः शिष्यउदङ्मुखोवेदिगोतमवचनान् ग्राह्युसवस्यापि अध्ययनं ब्रह्माजलिक्तन इति
वाहिताग्न्यादिधितलेन कृतशब्दस्यपरनिपातः ७० ब्रह्मारंभेवसानेचेति वेदाध्ययनस्यांभेकर्त्तव्येसमापनेच कृतेगुरोः पादोपसंग्र-
हणं कर्त्तव्यं हस्तौसंहतसंश्लिष्टौ कृत्वाऽध्येतव्यं एव ब्रह्माजलिः स्मृत इति पूर्वस्त्रोक्तब्रह्माजलिशब्दार्थव्याकारः ७१ व्यत्यस्तापाणि
नेति पादोपसंग्रहणकार्यमित्यनंतरमुक्तं ब्रह्मस्तपाणिनाकार्यमिति विधीयते कीदृशो व्यत्यासः कार्यइत्यत आह सत्येनपाणिनासव्यः

पादोदक्षिणेन पाणिना दक्षिणः पादः गुरोः स्पष्टव्यः उत्तानहस्ताभ्यान्वेदं पादयोः स्पर्शनं कार्यम् यदा हर्षेदीनसिः उत्तानाभ्यांहस्ताभ्यां
दक्षिणेन दक्षिणं सव्येन पादवागभिवादेत् दक्षिणोपरिभावेन व्यत्यासो वायं शिष्टसमाचारात् ७२ अध्येष्यमाणमिति अध्ययनं
कुरियमाणं शिष्यं सर्वदा अनलसो गुरुं धीश्वरो दिति यथमवदेत् शोधे विरामोऽस्त्वित्यभिधाय विरमेत् न विरते ७३ ब्रह्मणः प्रणवमिति
ब्रह्मणो वेदस्याध्ययनं मे अध्ययनसमाप्तौ चोक्तं कारं कुर्यात् यस्मात्सर्वेभ्यो कारोक्तं कृतं तत्सर्वमिति शनैः शनैर्नश्यति यस्य पुरस्तात् न कृतं
स्मद्विशौर्यमिति अवस्मिति मे न लभते ७४ प्राक्कूल्यानि प्राक्कूलान्यागम्यान् दर्शयन् अद्यासीनः पवित्रैः कुशैः करद्वयस्थैः पवित्रीकृतः
प्राणायामास्त्रयः पंचदशमात्रादतिगोतमस्मरणात् पंचदशमात्रैस्त्रिभिः प्राणायामैः प्रयतः अकारादिलब्धक्षरकालाभ्यन्त्रमात्राततोऽध्य
यनार्थमोक्तं कारमर्हति ७५ अकारं चेति एतदक्षरमेतन्वेति वक्ष्यति तस्याप्यंशेषः अकारस्युक्तं अकारं च प्रणवावयवभूतं ब्रह्म वेदत्रयात्

अध्येष्यमाणं तु गुरुर्नित्यकालमर्तद्वितः अधीश्वरो दिति ब्रूयाद्विरामोऽस्त्विति चारमेत् ७३ अह्मणः प्र
णवं कुर्यादादावर्तचसर्वदा स्मृत्यऽनोक्तं पूर्वपरस्ताच्च विशीर्यति ७४ प्राक्कूलान् पश्युपासीनः पवित्रे
श्वेव पावितः प्राणायामैस्त्रिभिः पूतस्तत आकारमर्हति ७५ अकारं चाप्युक्तं अकारं च मकारं च प्रजापतिः
वेदत्रयान् विरदुहर्दुर्भुवः स्मरितीति च ७६ त्रिभ्य एव तु वेदेभ्यः पादपादमदुहहत् तदित्युचोऽस्याः सावि
त्र्याः परमेष्ठी प्रजापतिः ७७ एतदक्षरमेतां च जपन् व्याहृतिपूर्वकम् सध्यायां वेदविद्विभो वेदपुण्येन
युज्यते ७८

अग्रयजुः सामलक्षणान् भूर्भुवः स्मरितिव्याहृतित्रयं चक्रमेण निरदुहत् उद्धृतवान् ७६ त्रिभ्य एवेति तथा त्रि-
भ्य एव वेदेभ्यः अग्रयजुः सामभ्यः तदित्युचरति मती केनानूदितायाः सावित्र्याः पादं पादमिति त्रीन्यादान् ब्रह्माचक्रं परमेस्थाने निधुंती
ति परमेष्ठी ७७ यत एवमतः एतदक्षरमिति एतदक्षरमोक्तं एतन्वचिपदां सावित्री व्याहृतित्रयपूर्विकां संध्याकाले जपन्वेद-
सो विभ्रादिर्वेदत्रयाध्ययनपुण्येन युक्तो भवति अतः संध्याकाले प्रणवव्याहृतित्रयोपेतां सावित्रीं जपेदिति विधिः कल्प्यते ७८ सहस्रं कृ
त्तदिति संध्यायामन्यत्र काले एतत्सकृतं प्रणवव्याहृतित्रयं सावित्र्यात्वं त्रिकं त्रयमाहर्हिर्नदीतीरां रण्वादीं सहस्राद्यंतिजपित्वा मह

तोपिपातात्सर्वद्वकंचु कान्मुच्यते तस्मात्पापक्षयार्थमिदं जपनीयमिति अत्रंकरणोपिलाघवार्थमुक्तम् अन्यत्रैतच्चोच्चारणमपि पु
नः कर्तव्यं स्यात् ७९ एतयचैति संध्यायामन्यत्र समवे चरैतया सावित्र्या विमुक्तस्तस्मात्समावित्रो जपः स्वकीयया क्रियया सायं प्रातर्होमा
दिरूपया स्मकाले तत्कोत्रा ह्युणः क्षत्रियो वैश्योऽपि सज्जनेषु निंदां गच्छति तस्मात्स्वकाले सावित्रो जपं स्वक्रियांचनत्यजेत् ८० ओंकारपू
र्विकेति ओंकारपूर्विकारस्ति स्मो व्याहृतयः प्रभूः स्वयं स्यात् तस्मात् अक्षरं त्रह्मा वा मि फलत्वेनाव्ययाः त्रिपदा च सावित्री ब्रह्मणो वेदस्य सुख
माद्यंतं पूर्वकवेदाध्ययनार्भात् अथवा ब्रह्मणः परमात्मनः आत्मे हरिमेतदध्ययनयादिना निष्पापस्य ब्रह्मज्ञानप्रकर्षणमोक्षावाप्तेः
८१ अतएवाह योऽधीत इति यः प्रत्यहं मनः सः सन्सावित्रीं प्रणवव्याहृतियुक्तां वर्षत्रयमधीते स परं ब्रह्माभिमुखेन गच्छति स वा सुभू
तो वायु रिव कामचारी जायते खं ब्रह्म तदेवास्पृशति शिरः शिरमूर्तिमन्त्रवति शरीरस्यापि नाशात् ब्रह्मैव संपद्यते ८२ एकाक्षरमिति एका

सहस्रकृत्वस्त्वभ्यस्य वहिरेतच्चिकं ह्रिजः महतो व्येन सोमा सास्त्वचे वाऽहिर्विसुच्यते ७९ एतयचैविसंयु
क्तः काले च क्रियया स्वया ब्रह्मक्षत्रियविद्यानिर्गहणां याति साधुषु ८० ओंकारपूर्विकास्ति स्मो ब्रह्मा
हतयोऽव्ययाः त्रिपदा चैव सावित्री धिज्ञेयं ब्रह्मणो मुखम् ८१ योऽधीतेऽहन्ये तान्त्रीणि च योपयत
द्वितः स ब्रह्म परमभ्येति वा सुभूतः स्वमूर्तिमान् ८२ एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणायामाः परतपः सावित्र्या स्तु
परनास्ति सो नास्मत्यं विशिष्यते ८३ क्षरं निसर्वावेदिक्यो जहोति यजति क्रियाः अक्षरं दुधरं ज्ञेयं ब्रह्म चै
व प्रजापतिः ८४

क्षरमोंकारः परं ब्रह्म परं ब्रह्मा वासि हेतुलान् ओंकारस्य जपेन तदर्थस्य च परं ब्रह्मणो भावनया तदवाप्तेः प्राणायान्
मः समणवमत्यान्दना शिरस्कगायत्रीभिः त्रिराश्रुतिभिः कृताश्चन्द्रायणादिभ्योऽपि परंतपः प्राणायामादनिबहुवचननिर्देशान्त्रयो वश्यं क
र्तव्या इत्युक्तम् सावित्र्याः मरुदमन्यन्मंत्रजानं नास्ति मोनादपि सत्यं वा विशिष्यते एषांचतुर्णां स्तुत्या च लार्थे तान्नुपासनीयानीति विधिः
कृत्यते धरणीधरेणु एकाक्षरं परं ब्रह्म प्राणायामं परंतप इति प्रतिष्ठितं व्याख्यातं च एकाक्षरं परं स्य तदेकाक्षरं परं एव प्राणायामपरमिति
मेधा निधिप्रमृतिभिर्द्वैरेरि रित्यंतपनः लिखनान्पाठानंतरं तस्मिन्त्रो धरणीधरः ८३ क्षरंतीति सर्वावेदविहिता होमयागादिरूपाः क्रि
याः संप्रपन्नः फलनभ्यविनश्यति अक्षरं तु मण्यरूपं ब्रह्म संपन्नं ब्रह्मासि हेतुलान् फलक्षरेणाक्षरं ब्रह्मावस्था विनाशात् कथमस्य ब्रह्म

हस्यासिहेतुत्वमन्नाह ब्रह्मचैवेति चशब्दोहेतौ यस्मात्सजानामधिपतिर्यत् ब्रह्मतदेवायमोकारः स्वरूपतो ब्रह्मप्रतिपादकत्वेन चास्य ब्रह्मन्तुभ्रमपि ब्रह्मत्वेन प्रतिपादकत्वेन वायमुपासितो जपफालेभ्यो स्तुहेतुरनेन दर्शितम् ८४ विधियज्ञादिति विधिविषयो यज्ञो विधि-
यज्ञोदरोपौर्णमासादिस्तस्यात्वरुतानां प्रणवादीनां जपयज्ञोदशगुणाधिकः सौप्त्युपासुञ्चेदनुष्ठितः तदाशतगुणाधिकः यत्समीपस्थोपि-
प्ररोनमृणोति तदुपासुमानमस्तु जपः सहस्रगुणाधिकः जिह्वोष्ठमनागपिनचन्द्रतिसमानसः ८५ येपाकयज्ञादिति ब्रह्मयज्ञादन्येयेप-
चमहायज्ञान्तर्गतार्थे च देवहोमवलिकर्मानित्यब्राह्मणमिति धिभोजनात्काश्चत्यारः पाकयज्ञाः विधियज्ञादशौर्णमासादयः तैः सहितजप-
यज्ञस्य षोडशोऽध्यापिकत्वात्सुर्वत्तजपयज्ञस्य षोडशोऽध्यापिनसमादत्यर्थः ८६ जप्येनैवेति ब्राह्मणो जप्येनैव निःसंदेहोऽसिद्धिस्त-
नेभ्योऽस्य प्रतिगोभवति अन्येहोदिकं यागादिकं करोतु वायस्मान्नौत्रो ब्राह्मणः ब्रह्मणः संबधी ब्रह्मणि लीयत इत्यागमेषूच्यते

विधियज्ञाजपयज्ञोविशिष्टोदशभिर्गुणैः उपासुः स्याच्छतगुणः साहस्रोमानसः स्मृतः ८५ येपाकयज्ञा-
अत्वारो विधियज्ञसमन्विताः सर्वे ते जपयज्ञस्य कल्याणार्हति षोडशीम् ८६ जप्येनैव तु समं सिद्धे ब्राह्मणो-
नात्र संशयः कुर्यादन्यन्त्रवाकुर्यान्नौत्रो ब्राह्मण उच्यते ८७ इन्द्रियाणां विचरतां विषयेष्वपहारिषुः सयमे-
यत्नमातिष्ठेद्विद्वान् यत्नेव वाजिनम् ८८ एकादशोद्विद्यायया हुर्यानि पूर्वमेनीषिणः तानि सम्यक् प्रव-
क्ष्यामियथावदनुपूर्वशः ८९ औत्रत्वं चक्षुषी जिह्वानासिका चैव पचमी पायूपस्थं हस्तपादं वाक्केव द-
शमी स्मृता ९०

विचरमेवमैत्रः स्वार्थः ण्ययागादिसुषुप्तबीजादिबन्धान्सर्वप्राणिप्रियतां संभवति तस्माद्यागादिना विनापि प्रणवा-
दिजपविष्टो निस्तरति इति जपप्रशंसाननुयागादीनां निषेधः तेषामपि शास्त्रायत्नान् ८७ इदानीं सर्ववर्णान्निष्ठेष्वसकलपुरुषार्थेषु च-
भिर्द्विदयसंयममाह इन्द्रियाणां भित्तिं इन्द्रियाणां विषयेष्वपहरणशील्येषु चर्चमानानां क्षयित्वादि विषयो दोषान् जानन् संयमेयत्वं कुर्यात् तस्मा-
रयिरिव रयानि सुक्तामन्वानाम् ८८ एकादशेति पूर्वपंडितायान्येकादशोद्विद्याण्याहुस्तान्यवर्त्तानां शिष्यार्थसर्वाणि कर्मोपागतानि चक्रमा-
हस्त्यामि ८९ औत्रमिति तेषु एकादशसूत्रोच्चादीनि दशौतानि च हिरेन्द्रियाणि नाम तानि निर्दिष्टानि पायूपस्थं हस्तपादं भित्तिं हृदयं प्राणिनू-

यमेनांगानाभिनिग्राण्यंगद्वंद्वत्वादेकवद्भावः ९० बुद्धोद्दिश्याणीति एषां दशानांमध्ये श्रोत्रादीनिपंचक्रमोक्ता निबुद्धेः करणत्वात् बुद्धोद्दिश्या
णि याव्यादीनि नोत्सर्गादि क्रमं करणत्वात् क्रमोद्दिश्याणितदिदोवदंति ९१ एकादशमिति एकादशसंख्यापूरकं च मनोरूपं मंत रित्त्रियंशो
तयम् स्वगुणेन संकल्परूपेण उभयपक्षे द्विपगणप्रवर्तकस्वरूपम् अतएव यस्मिन्मनसि जिते उभा वपि पंचको बुद्धोद्दिश्या गणो-
जिती भवनः पंचका विनितदस्य परिमाणमित्यनुवृत्ती संख्यायाः संज्ञासंघस्य आध्ययने धितपंच संख्या परिमितिसंघार्थकः ९२ मनोपमं सं-
कल्पमूलत्वादौद्दिश्याणां ग्रायेण प्रवृत्तेः किमर्थमिदं दिश्यानि ग्रहः कर्तव्य इत्यत आह शोद्दिश्याणामिति यस्मादौद्दिश्याणां विषयेषु मसत्त्वा दृष्टा
दृष्टं च दोषाभिः संदेहमात्रो नितान्येकपुनरिदं दिश्याणि सम्यक् क्रियम्याभिदिमोक्षादिपुरुषार्थयोग्यता रूपांलभते तस्मादौद्दिश्यासंयमं कुर्वीति

बुद्धोद्दिश्याणि पंचैषां श्रोत्रादीन्यनुपूर्वशः क्रमोद्दिश्याणि पंचैषां पाख्यादीनि प्रचक्षते ९१ एकादशं मनो ज्ञे-
यं स्वगुणेनोभयात्मकम् यस्मिन् जिते जितावेतौ भवतः पंचकौ गणौ ९२ इदं दिश्याणां प्रसंगेन दोषमुच्छ-
त्यसंशयम् सन्नियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं नियच्छति ९३ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ह-
विषा कृष्णवर्त्से च भूय एवा भिवर्द्धते ९४ यश्चेतान् आभुयात्सर्वान् यश्चेतान् केवलास्त्यजेत् प्रापणात्सर्व-
कामानां परित्यागे विशिष्यते ९५ न तथैतानि शक्यं ते संनियतु मसं वया विषयेषु प्रजुष्टानि यथा ज्ञानेन
नित्यशः ९६

शेषः ९२ किमिदं द्रव्यसंयमेन विषयोपभोगादेरलब्धकामो निवर्त्त्यतीत्याशंक्याह न जातिरिति न कदाचित् कामो भिला-
पः काम्यन इति कामा विषयाः तेषामुपभोगेन निवर्त्तते किंतु एतेन अग्नि रित्वा पिका पिकतममेव वर्द्धते भात भोगस्यापि प्रतिदिनं तदधिकमो
गं चच्छादर्शनात् अतएव विष्णुपुराणे यानि वाक्यं यत्सृष्टिर्व्याजो हि य एवं हिरण्यं पशवः स्थिरः एकस्यापि न पर्याप्तं तादित्यति तृषण्डजे
त् तत्रा पूर्णवर्षसहस्रं मे विषया सक्तचेतसः तथाप्यनुदिनं तृष्णा यत्ते चेव हि जायते ९४ यश्चेतामिति य एतान् सर्वान् विषयान् आभुया
नूयश्चेतान् कामान् पश्येतेन यो विषयोपेक्षकः श्रेयान् तस्मात्सर्वकामाप्ते स्तदुपेक्षा मशस्या तया हि विषयलो लुपस्य तत्साधनां सुत्यादनं क-
प्रसंगं वीरिपत्ती च क्लेशा निशानेन लुविषय निरसस्य ९५ इदानीमिदं द्रव्यसंयमोपायमाह न तथेति एतानीं दिश्याणि विषयेषु मसत्तानि त-

थानासेवयाविषयसन्निधिवर्जनरूपधामिपुंनशस्यतेदुर्निवारत्वात् यथासर्वदोषविषयाणां क्षयित्वादिदोषज्ञानेनशरीरस्यचास्थिस्यू-
 लामिलादिवस्यमाणदोषविंननेनतस्माद्विषयदोषज्ञानादिर्नाबहिर्निद्रियाणिमनश्चानियच्छेत् ९६ यस्मादनियमितं मनोविकारस्यहे-
 तुः स्यादत आह वेदादिति वेदाध्ययनदानयज्ञनियमतपांसिभोगादिविषयसेवासंक्रान्तशक्तिनो न कदाचिन्फलसिद्धयेप्रभवति ९७ जि-
 तेंद्रियस्वरूपमाह श्रुतेति स्मृतिवाक्यनिदावाक्यचक्रत्वाकृतस्वर्षदुःकृत्वाद्विदुः स्वस्वर्षमेवकं वलादिस्पृष्टाक्रूरूपकुल्लेपचदृष्टास्ता-
 दुःअस्मादुचक्रत्वासुरभिप्रासरसिचक्रत्वात्पयनहर्षविषयादौसजितेन्द्रियोज्ञानव्यः ९८ एकोन्द्रियासंयमोपनिवार्यतदत्याह इन्द्रियाणांति-
 ति सर्वपापिन्द्रियाणामध्येकमपीन्द्रियविषयप्रवणं भवति ततोऽस्याविषयपरस्य इन्द्रियांतरैरपितत्त्वज्ञानं क्षरति न व्यवतिष्ठते चर्मनिर्भि-
 तोदकपात्रादिवैक्रेनापि छिद्रेण सर्वस्थानस्थमेवोदकम्भवतिष्ठते ९९ इन्द्रियप्रत्ययस्यासर्वपुरुषार्थहेतुतां दर्शयति यशो कृत्वेति बहि-

वेदास्त्यागश्च ज्ञानाश्च नियमाश्च तपांसि च न विप्रदुष्टभावास्त्यसिद्धिगच्छन्तिकर्हिचित् ९७ श्रुत्यास्पृष्ट्या-
 चदृष्ट्या च क्रत्वा च आलाच योनः न हृष्यति गलायति वासविज्ञे योजितेन्द्रियः ९८ इन्द्रियाणां तु सर्वेषां यद्ये-
 कं क्षरतीन्द्रियम् तेनास्य क्षरति प्रज्ञादतः पादादिवोदकम् ९९ यशो कृत्वेन्द्रियग्रामसंयम्य च मनस्तथा-
 सर्वान्प्रसाधयेदर्थानाक्षिपन् योगतस्तनुम् १०० पूर्वसंध्याजपस्तिष्ठेत्सावित्रीभार्कदर्शनात् पञ्चि-
 मांतुसमासीनः सम्यगृह्यविभावनात् १०१

रिन्द्रियगणमायतंकृत्वा मनश्च संयम्य सर्वान्युषार्थान् सम्यक्साधयेत् योगत-
 उपायेन स्वदेहमपीडयन् यः सहजसुरबी संस्कृताभ्यादिकं फलं स क्रमेण तं त्यजेत् १०० पूर्वसंध्यामिति पूर्वसंध्यां पञ्चिमाभिति च का-
 लाध्वनोरत्यंतसंयोगोद्गीताप्रथमसंध्यासूर्यदर्शनपर्यंतं सावित्रीजपमन्त्रिष्ठेत् आसनादुत्थायानिचृत्तगतिरेकत्रदेशे कुर्यात् पाञ्चिमां-
 तुसंध्यां सावित्रीजपन् सम्यङ्क्षत्रदर्शनपर्यंतमुपविष्टः स्यात् अत्र च फलवलाज्जपः प्रधानस्थानासनं लंगे फलवत्सन्निधावफलतदंग-
 भित्तिनाथात् संध्यायोर्वेदविद्भोगे वेदसुषेण सुज्यते सहस्रकलस्वप्नस्य इति च पूर्वजपान् फलमुक्तम् मेधातिथिस्तस्यानासनयोरेव
 प्राधान्यमाह संध्याकालश्च सुहूर्तमात्रं तदाह योगीयाश्च वल्क्यः ह्यसह्यी तु स ततं दिवसानां यथाक्रमम् संध्यामुहूर्तमात्रं तु हासि ह्येव सा-
 स्मृता १०१

पूर्वांसंध्याभिषि पूर्वसंध्यायांतिष्ठन्जपंकुर्वीणो निशा संविनं पापनाशयति पश्चिमसंध्यायां तु उपषिथोजपंकुर्वन् दिवा जितं पापं निहतं तत्रा
पिजपात् फलमुक्तम् एतच्चाज्ञानादिरुतपापरिषयम् अतएव यान्नवल्लभः दिवा वा पादिवाराद्यौ दज्ञानकृतं भवेत् त्रिकालसंध्याकरणं
नत्सर्वविघ्नप्रणयति १०२ नतिष्ठति यः पुनः पूर्वसंध्यां न सुतिष्ठति पश्चिमांतु नोपास्तेन तल्लालविहितं जपादिनु करोतीत्यर्थः सत्सूद्रद्व
सर्वस्माद्दिनातिकर्मणोऽत्रिंशत्सत्काशदेरपि न्यात्यः कार्यः अनेनैव मत्पावायेन संध्यापोमनस्य नित्यतोक्ता नित्यतो पिसर्वदोषक्षितपापक्षय-
स्य फलत्वमिव रूढम् १०३ अपांसमीपइति ब्रह्मपत्ररूपमिदं ब्रह्म वेदाध्ययनाशक्तो सावित्रा मात्राअयनमपि विधीयते अरण्यादि निर्जने
देरांगत्वा न धादिजलसमीपे नियतं द्विपः समाहितो न न्यमनानैत्य का विधि ब्रह्मपत्ररूपमास्थितोऽनुनिष्ठास्तुः सावित्रो मयि प्रणवव्याहृतित्र
यस्युतां यद्योक्तमपि यीत १०४ वेदोपकरणइति वेदोपकरणे वेदांगो शिखादौ नैत्य केनित्यानुष्ठेयेन स्वाध्यायेन ब्रह्मपत्ररूपे होममंत्रेषु चानध्या

पूर्वांसंख्याजपंस्त्रिषुन्यैशमेनोव्यपोहति पश्चिमांस्तुसमासीनोमलहंतिदिवाकृतम् १०३ नतिष्ठतितुयः
पूर्वनोपास्तेयश्चपश्चिमाभू सप्तद्वद्वहिकर्गः सर्वस्माद्द्विजकर्मणः १०३ अयांसमीपेभियतोनेत्यक-
विधिमास्थितः सावित्रीमप्यधीयीतगत्वारण्यसमाहितः १०४ वेदोपकरणैवस्वाध्यायैवचनेत्यके नासु
रोधोऽस्त्यनध्यायैहोममंत्रेषुनैवहि १०५ नेत्यकेनाऽस्त्यनध्यायोब्रह्मसंनहितस्तृतम् अह्लादुतिहुतपुण्य
मनुधायवपदृक्तम् १०६ यःस्वाध्यायमधीतेब्दविधिनानियतः शुचिः तस्यनित्यस्तरत्येषपयोदधि
घृतमयु १०७

यादयोगोनास्ति १०५ नैत्याकइति पूर्वोक्तनैत्यकस्वाध्यापस्यायमनुवादः नैत्यकेजपयज्ञे अनाध्यायानास्ति यतः साततमे
बलात् ब्रह्मसन्तन्त्रान्वादिभिः स्मृतं ब्रह्मैवाहुतिर्न स्यादिति ह विस्तस्याहुतं अनाध्यायाध्ययनमध्ययनरूपमनाध्यायवद्वृत्तमपि पुण्य
मेव भवति १०६ यः स्वाध्यायमिति अद्वयमिति अत्यन्तसंयोगो हितोयायोवर्षमप्येकं स्वाध्यायमहर्हर्विहातगयुक्तं नियतैर्द्वयः प्रयत्नो जप
तितस्यैव स्वाध्याययोगपप्रज्ञः क्षीरादिमिक्षरमिक्षीरादिभिर्देवान्पितृन्क्षत्र्याणानि ते च ग्रीणाः सर्वकर्मैर्जपपञ्चापिणस्तर्पयंतोत्यर्थः अत
एव याज्ञवल्क्यः यधुनापयसाचैव स देवांस्तर्पयेद्भुजः पितृन्मधुघृणाभ्यांचक्रत्लोधीतो हियोन्वह इत्यपक्रम्य चतुर्णामिव देवानां पुराणां न च

अपस्यदेवपितृवृत्तिमुक्ताशोषे तेनृमास्तर्पयन्तेनसर्वकामप्रलौःश्रुमैरित्युक्तवान् १०७ अग्नीधनमिति सायंमातः सभिद्रोमंभिक्षास
मूहाहरणमसदशायनरूपाप्रपः शय्यांनलुस्वडिडशायिलमेवगुरोदककुंभाद्याहरणरूपंरहितंकृतोपनयनोब्रह्मचारिसमावर्तनप
र्यंतंकुर्यात् १०८ क्रीदृषाः शिष्योऽध्याप्यइत्याह आचार्यपुत्रः परिचारकज्ञानंतरदाना धर्मवित्तमृद्वायौदिषुसुनिः बांधवः ग्रहणधा
रणसमर्थः धनदानाहितेच्छुः ज्ञातिः दशैतेधर्मेणाध्याप्याः १०९ नापृष्टइति यद्यन्येनात्पाप्सरविस्मरंन्वाधीततस्त्यतस्तनवदेत् शि
ष्यस्यत्वपृच्छतोपिवक्तव्यमस्मिन्मदादिप्रत्ययमोहंघनमन्यायः तेनपृच्छतोर्नमूयात्जानन्पिहिप्रज्ञोलोकेमूकइवव्यवहरेत् ११०
उक्तमतिषेधद्वयानिक्कमोषमाह अधर्मेणेति अधर्मेणपृष्टोपियस्यवदतियश्चान्यायेनयंपृच्छतितयोरन्यतरोव्यतिक्रमकारीमि
यनेविदेवंवातेनसहगच्छति १११ धर्मार्थविति यस्मिन्शिष्येऽध्यापितेधर्मार्थैर्निभवतः परिचर्यावाऽध्ययनाद्यरूपातत्रविद्यानार्प

अग्नीधनंभैक्षचर्यामधः शय्यांगुरोर्हितम् आसमावर्तनात्कुर्यात्कृतोपनयनोद्भिजः १०८ आचार्य
पुत्रः शुश्रूषुसोनदोधार्मिकः सुचिः आसः शक्तोऽर्थदः साधुः स्वाध्याप्यादशधर्मतः १०९ नापृष्टः क
स्यविद्वयान्ब्रह्मचर्यायेनपृच्छतः जानन्नपिहिमेधावीजडवच्छोकआचरेत् ११० अधर्मेणचयः ग्राह्य
श्चाधर्मेणपृच्छति तयोरन्यतरः प्रैतिविद्वेषवाधिगच्छति १११ धर्मार्थौयज्ञनस्यातांशुश्रूषावापित-
द्विधा तत्रविद्यानवसव्याशुभबीजमिवोषरे ११२ विद्ययैवसमकामंयत्नव्यब्रह्मवादिना आपद्य-
पिहिघोरायानुत्वेनागिरिणवपेत् ११३ विद्याब्राह्मणमेत्याहशेवधिस्तेस्मिरक्षमाम् असूयकायमा
मादास्तथास्यावीर्यवत्तमा ११४

णीयाशुश्रूषुन्नीत्यादिबीजमिवोषरेयत्रबीजसुतनप्ररोहतिसउषरः नचार्थग्रहणेभृतकार
पकलभाशंक्रनीयंघोनावन्मदादीयतेतदैतावदध्यापयामितिनियमाभावात् ११२ विद्ययेति विद्ययैवसहवेदाध्यापकेनवरंमर्त्यं
ननुसर्वथाध्यापनयोग्यशिव्याभावेचापत्रायैवतामतिपादयेत् तथाछांदोग्यब्राह्मणम् विद्यासांर्द्धिप्रियेतनविद्यामूषरेवपेत् ११३
अस्यानुवादमाह विद्याब्राह्मणमिति विद्याधिष्ठात्रीदेवताकंनिदध्यापकब्राह्मणमागत्यएवमवदत् नवाहंनिधिरस्मिमारक्षअसूय-

क्तादिदोषवनेनमांवेदः तथासत्यमिशायेनचर्यवतोभूयासम् तथाचछांदोग्यब्राह्मणम् विद्याहवैत्राह्मणभाजगामतचाहमस्मितंमापाल
 यअनर्हतेमानिनेनैवमादागोपायमांश्वेयसीतयाहमसीति ११५ यमिति यमेवपुनःशिव्यंशुचिन्वितेद्व्यंज्रह्मचारिणेजानासितस्मैवि
 द्यारूपनिधिरक्षकायप्रभाररहितायमांवेद ११५ अहोति यः पुनरभ्यासार्थमधीयानदन्यंवाकंचिदध्यापयतस्तदनुमतिरहितंवेदगृणहति
 मावेदस्तेययुक्तोनेरकं गच्छतिनस्मादेतन्नकर्तव्यम् ११६ लौकिकमिति लौकिकमर्थशास्त्रादिज्ञानवैदिकंवेदार्थज्ञानं आध्यात्मिकं ब्रह्म
 ज्ञानं परमाच्चगृणहति बहुमान्यमध्वेस्थितं प्रथममभिवादयेत् लौकिकादिज्ञानदातृणामेववध्याणां समवायेययोत्तरमान्यत्वम् ११७ सा
 ध्वित्रीति सावित्रीमात्रवेत्तापिवरं सूर्यंत्रितः शास्त्रनिर्णयितः विमर्दिमान्यः नागंत्रितो वेदत्रयवेत्तापिनिषिद्धभोजनादिशीलः प्रतिषिद्धविके

यमेवतुशुचिंविद्यान्वितत्रह्मचारिणम् तस्मैमांशुहिविषायनिधिपायाप्रमादिते ११५ अह्मयस्त्वननु
 ज्ञातमधीयानादवाप्नुयान् स ब्रह्मस्तेयसंयुक्तोनेरकं प्रतिपद्यते ११६ लौकिकं वैदिकं वापितथाध्यात्मिक
 मेवच आददीतयतोज्ञानतंपूर्वमभिवादयेत् ११७ सावित्रीमात्रसारोपिवरविप्रः सूर्यंत्रितः नागंत्रित
 स्त्रिवेदोपिसर्वशीसर्वविक्रयी ११८ शय्यासनेऽध्याचरितेऽप्येयस्मानसमाविशेत् शय्यासनस्थश्चैवेनंप्र
 सुत्यायाभिवादयेत् ११९ ऊर्त्वेप्राणास्फुल्कामनियूनः स्थविरआयति प्रसुत्यानाभिवादाभ्यापुनस्तान्य
 तिपद्यते १२० अभिवादनशीलस्यनित्यवृद्धोपमेविनः चत्वारितस्यवर्द्धते आयुर्विद्यायशोबलम् १२१

ताचरणचमर्दनमात्रम् सूर्यंत्रितशब्देनविधिवेषधनिष्ठत्वस्याविवक्षितत्वात् ११८ शय्येति शय्याचआसनंचशय्यासनंजातिरप्राणिना
 भित्तिर्द्वैकवद्भावः तस्मिन्नेयसाविद्यापिकेनगुणाच्चाध्यचरितेसाधारण्येनस्वोक्ततेचतत्कालमपिनासीत् स्वयंचशय्यासनस्थो
 गुणवागनेवत्यायाभिवादनंकुर्यात् ११९ अस्मार्थेवाद्माह ऊर्त्वेमिति यस्मान्पूनीः लवयसोचयोविद्यादिनास्थविरेआयतिआगच्छ
 तिसतिप्राणाञ्ज्मूलामंतिदेहाहहिर्निर्गनुमिच्छंतिनान्द्रस्यप्रकृत्यानाभिवादाभ्यापुनः सुस्थान्करोति तस्माद्वृद्धस्यप्रकृत्यायासिवा
 दनंकुर्यात् १२० इतश्चफलमाह अभिवादनशीलस्येति उत्थायसर्वदादृष्टाभिवादनशीलस्यवृद्धोमेविनश्च आयुः प्रज्ञायशोबलानिच

त्यादिपदैरेभिष्माघणम् १३९ मातुलांश्चेति मातुलादीनागतान् कनिष्ठानासनादुत्थाय असावहमिति वदेत् न भिवादेयत् असाविति
स्नानमभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः स्नानाभिर्देशः
योग्यगुरुवाच्यः १३० मातृश्वमेति मातृश्वसादयोग्यगुरुपत्नीवत्सल्यानाभिवादानासनदानादिभिः संपूज्याः अभिवादनप्रकरणादभिना
दनमेव संपूजनं विज्ञापयत दत्तिसमास्ता इत्यवोचत् गुरुभार्यासमानत्वात्सल्यानादिकमापिकार्यमित्यर्थः १३१ भ्रातृभिर्येति भ्रातृभ्यः
जातीयभार्याज्येष्ठापूजाप्रकरणान् उपसंग्राह्याणादयोग्यभिवाद्या अहम्यहमिति त्वहमेव अपिरेवार्थे ज्ञातयः पितृपक्षाः पितृव्यादयः
संवन्धिनामातृपक्षाः श्वसुरादयश्चनेषांपत्यः पुनर्विषयप्रवासात्प्रत्यागतैरेव भिवाद्याः ननु प्रत्यहं नियमः १३२ पितुर्भगिन्यामिति
पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति पितुर्भगिन्यामिति

मातुलांश्च पितृव्यांश्च श्वसुरानृत्तिजोगुरुन् असावहमिति श्रूयान् प्रत्यूकथायवचीयसः १३० मातृश्वसा-
मातुलानीश्च श्वसुरा पितृश्वसा संपूज्या गुरुपत्नीवत्समास्तारुभार्याया १३१ भ्रातृभार्यापसंग्राह्या
सवर्णाहन्यहन्यापि विप्रोष्यन्तुपसंग्राह्याज्ञातिसंबधियोधितः १३२ पितुर्भगिन्यामातृश्वज्यायस्याच-
स्वसर्पपि मातृवृत्तिमातिष्ठेत् मातानाभ्योगरीयसो १३३ दशाब्दास्वपौरसरस्यपंचाब्दास्वकलाभृता
म् अथ पूर्वश्रौत्रियाणां स्वत्येनापि स्वयोनिसु १३४

स्त्रीवत् पूज्यत्वमुक्तं किमधिकमनेन बोध्यते इदमेव माताताभ्योगरीयसीति तेन पितृश्वसानुज्ञायां दत्तायां मात्राच्च विरोधे मातुराज्ञा अ-
तिष्ठेयेति अथवा पूर्वपितृश्वसादेर्मातृवत्पूज्यत्वमुक्तं अनेन तु स्नेहादिदृष्टिरप्यतिदिश्यते इत्युपनुरक्तिः १३३ दशाब्दास्वमिति दशा-
अब्दा आख्यायस्यत दशाब्दास्वपौरसरस्यं अयमर्थः एकपुरवासिनां वक्ष्यमाणविद्यादिगुणरहितानां एकस्य दशाभिरब्देभ्यश्चत्वे स-
त्यपि सरस्यमाख्यायते पुरग्रहणं मदर्शनार्थे तेनैक्यमादिनिवासिनामपि स्थान् गीतादिकलाभिज्ञानांपंचवर्षपर्यंतं सरस्यं श्रौत्रिया-
णां च वर्षपर्यंतं सापिडेषु अत्यन्ताल्पेनैव कालेन सह सरस्यम् अपिरेवार्थे सर्वत्रोक्तकालादूर्ध्वज्येष्ठव्यवहारः १३४ ७

ब्राह्मणमिति दशवर्षब्राह्मणशतवर्षपुनः क्षत्रियपितापुत्रौजनीयात् तयोर्मध्येदशवर्षोपिब्राह्मणएवक्षत्रियस्यशतवर्षस्यापिपितातस्मात्
 क्षितृवदसौतस्यमान्यः १३५, विन्ममिति विन्तन्त्यायाजिनंधनंचुः पितृव्यादिः वयोऽधिकवयस्कृताकर्मश्रौतस्थान्निचविद्यावेदार्थतत्त्वज्ञा
 नपूतानिपुणमान्यत्कारणानि एषांमध्येयधदुत्तरतत्तत्पूर्वस्मान्श्रेष्ठमिति बहुमान्यमेलकेबलावलमुक्तम् १३६ पंचानामिति त्रिषु
 वर्णेषुब्राह्मणादिषुपंचानांविन्नादीनामथेयनपुरुषेपूर्वमप्यनेकंभवतिसावोत्तरस्मादपिमान्यः तेनविनबंशुल्लोकोवयोधिकान्यान्यः ए
 वंविन्नादित्रयसुक्तः कर्मचतौमान्यः विन्नादित्तुष्टयसुक्तोविदुषोमान्यः गुणवन्तिचेतिप्रकर्षचंतिनेनद्वयोरवविद्यादिसत्त्वमकर्मोमानहेतुः
 शूद्रोपिदशमीभवंस्थानवत्यधिक्रांगनोद्भिजन्मानामपिमानाहः शतवर्षाणांदशधाविभागोदशम्यवस्थानवत्यधिक्रांगमवति १३७ अयमपि

ब्राह्मणंदशवर्षतुशतवर्षतुधूमिपम् पितापुत्रौविजानीयाद्ब्राह्मणस्कृतयोः पिता १३५ वित्तंबंधुवयः क
 र्मविद्याभ्रवतिपचमो एताभिमान्यस्थानानिगरीयायद्यदुत्तरम् १३६ पंचानांत्रिषुवर्णेषुधूम्यासिगुणव
 तित्च यत्रस्युः सोत्रमानाहः शूद्रोपिदशमीगंतः १३७ चक्रिणोदशमीस्थस्यस्यगोविणोभारिणः स्त्रियाः स्त्रा
 तकस्यचराज्ञश्चपथादेयोवरस्यच १३८ तेषांनुसमवेतानांमान्योस्मातकपार्थिवो राजस्मातकयोश्चवस्मात
 कानुपमानभाक् १३९ उपनीयतुयः शिष्यवेदमभ्यापयेद्भिजः सकल्पसरहस्यचतमान्चायप्रचक्षते १४०

पूजायकारः प्रसंगादुच्यते चक्रिणइति नक्रसुक्तरथादियानारूढस्यनवत्यधिकवयसोरोगार्तस्यभारपीडितस्यस्त्रियाः अचिरमिष्ट
 तसमावर्तनस्यदेशाधिपस्यविवाहायमस्थितस्यपंथास्त्यक्त्यः त्यागार्थलाञ्छददातेर्नचतुर्था १३८ तेषामिति तेषामेकत्रमिडि
 तानांदेशाधिपस्मातकौमान्योराजस्मातकयोरपिस्मातकएवरजापेक्षयामान्यः अतोराजशब्देनपूर्वश्लोकेनैवलजातिवचनः क्षत्रि
 यजात्यपेक्षयाब्राह्मणंदशवर्षत्वित्यनेनब्राह्मणमात्रस्यमान्यत्वाभिधानात् स्मातकग्रहणवैयर्थ्यात् १३९ उपनीयेति आचार्योदि
 शब्दायमाह तैः शब्देरिहशास्त्रेप्रायोच्यवहासात् योब्राह्मणः शिष्यमुपनीयकल्यारहस्यसंहितावेदास्व्यासंविअध्यापयतिनमान्चा
 र्यपूर्वसुभगोवदंति कस्तोपज्ञविद्यारहस्यमुपनिषत् वेदलेखुपनिषदांप्राधान्यविवक्षयापृथङ्भिर्दृष्टाः १४० ७

विप्राणां विद्यायास्तत्रियाणां पुनर्बीर्षणैश्चानां धान्यवस्त्रादिधनेन शूद्राणामेव पूर्वजन्मनामोष्ठत्वं सर्वत्र तृतीया-
यैर्तसिः १५५ ननेनेति नतेन च द्वौ भवति येनास्पृशेत् कुकुरं शिरः किं तु वापि सन् विद्वान् तदेवाः स्थविरजानेति १५६ यथा काष्ठमयं
इति यथा काष्ठघटिनो हस्ती यथा चर्मनिर्मितो मृगः यद्यविमो नाधीते तत्र एतेनाममात्रं दधति न तु हस्त्यादिकार्यं शत्रुवधादिकं कर्तुं क्षम
ते १५७ यथा पटं ददति यथानपुंसकं स्त्रीयुनिष्कलं यथा च स्त्री गवी गव्यामेव निष्कला यथा चाक्षदानं भफलं तथा ब्राह्मणोऽप्यनर्थ
नो निष्कलः शौनस्मार्तकर्मण इतयातन् फलरहितः १५८ अहिंसयेवेति भूतानां शिष्याणां प्रकरणात् यथैव यथैव शशासनमनतिहिंस
या कर्त्तव्यं रज्ज्वेणुदलेन वेत्याहिंसायाः अस्म्यनुज्ञानात् वाणिमधुराभीतिजननोऽन्वल्क्षणयानोच्चैरुच्यते सा शिष्या शिक्षायै धर्मबुद्धिर्मिच्छ

विप्राणां ज्ञानतो ज्यैष्ठं त्रियाणां तु वीर्यतः वैश्यानां धान्यधनतः शूद्राणामेव जन्मतः १५५ नतेन च द्वौ
भवति येनास्पृशितं शिरः यो वै युवाप्यधीयानस्तदेवाः स्थविरं विदुः १५६ यथा काष्ठमयो हस्ती यथा च
र्ममयो मृगः यद्यविमो नधीयानस्त्वयस्तेनामविप्नोति १५७ यथा घटो फलस्त्री सुयथा गौ गवि च फला
यथा चाक्षोऽफलदानं तथा विप्रोऽनृचो फलः १५८ अहिंसयेव भूतानां कार्यं श्रियोऽनुशासनम् या कर्त्तव्यम्
धुराऽन्वल्क्षणप्रयोज्यार्थं मिच्छता १५९ यस्य वाङ्मनसोऽसुन्दरं सम्यग्गुप्तं च सर्वदा सर्वसर्वमवाप्नोति वेदा
तोऽपगतं फलम् १६० नारुतुदस्यादातोऽपि न परद्रोहकर्मधीः यथा स्याद्दिजते वाचानालो क्यता सुदीरयेत् १६१

ताम्रयोक्तव्या १५९ यस्मैति इदानीं पुरुषमात्रस्य फलं धर्मवाङ्मनः संयममाह न आधापयितुरेव यस्य वाङ्मनसो रुभयं
शुद्धं भवति वागनृतादिभिरदुष्टा मनश्च रागद्वेषादिभिरदूषितं भवति एते वाङ्मनसीनिषिद्धविषयप्रकरणे सर्वदा यस्य पुंसः सारक्षि
ते भवतः स वेदांतेऽवगतं सर्वफलं सर्वज्ञत्वं सर्वज्ञानादिरूपं मोक्षत्वाभादवाप्नोति १६० नारुतुद इति अयमपि पुरुषमात्रस्यैव धर्मो ना
धापकस्य अर्त्तः पादितोऽपि नारुतुदः स्यात् नमर्मपीडा करंतत्त्वदूषणसुदाहरेत् तथा परस्य द्रोहोपकारस्तदर्थं कर्म बुद्धिश्च न कर्त्तव्या
तथा यथा वाचाः परोच्यथेतां धर्मं स्पृशामथा लोभ्या स्वर्गादिशक्तिविरोधिनिर्वादेत् १६१ ७ ७

संमानादिति ब्राह्मणः संमानात् विषादिव सर्वदोहिजे ते संमाने ग्रीति न कुर्वाणः अमृतस्येव सर्वस्माच्छोकादवमानस्याकांक्षेत् अवमाने
परं कृते पि क्षमावांस्त्रस्येदं न कुर्वाणः मानावमान इह सहिष्णुत्वमनेन विधीयते १६२ सत्तत्त्ववमतः शते इति अवमानसहिष्णुत्वे
हेतुमाह यस्मादवमाने परेण कृतं तत्र तदेवमकुर्वाणः सत्तत्त्वनिद्राति अन्यथावमान दुःखेन दत्तमानः कथं निद्रांलभते कथंच सत्तत्त्वमिति
वुर्यते न निबुद्धस्य कथं सत्तत्त्वकथं युचरति अवमानकर्तृतेन पापेन विनश्यति १६३ अनेनेति अनेन क्रमकथितो पापेन जातकर्मोदि
नाउपनयनपयनेन संस्कृतो हि जोगुरुकुले वसन् शनैरत्वरयावेदग्रहणार्थतपोः भिहिता भिधास्यमान नियमकलाय रूपमनुतिष्ठेत् वि
ध्यंनरसिद्धस्यापि अयमर्थवादोध्यनांगत्वबोधनाय १६४ अध्ययनांगत्वमेव स्पष्टयति तपोविशेषैर्विधेयमकलायैर्विधेयैर्बहुग्र-
कारैश्च अध्येष्यमाणस्त्वान्वाव इत्यादि नोक्तैः सेवेते मांस्तु नियमानित्यादिभिर्वस्यमाणैरपि त्रैविध्योपनिषन्महानां भिन्नादिभिर्विधि

संमानाद्ब्राह्मणो नित्यमुहिजेन विषादिवः अमृतस्येव चाकांक्षेदवमानस्य सर्वदा १६२ सत्तत्त्ववमतः श-
ते सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः
हिजः शनैः गुरोवसन्सच्चित्तुयाद्ब्राह्मणमिह गमिकतपः १६४ तपोविशेषैर्विधेयमकलायैर्विधेयैर्बहुग्र-
वेदः कृत्वा धिगतव्यः सरहस्या हि जन्मना १६५ वेदमेव सदाभ्यस्येत्तपस्तप्स्यन् हि जन्मनाः वेदाभ्या
सोहि विप्रस्यतपः परमिहोच्यते १६६ आह वसन्सत्तत्त्ववमतः परमतप्यते तपः यः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः सत्तत्त्ववमतः
स्वाध्यायशक्तितोऽन्यहम् १६७

देशितैः स्वगृह्यविहितैः समग्रवेदो मंत्रब्राह्मणात्मकः सोपनिषत्कोष्यथेतव्यः रहस्य
मुपनिषदः प्राधान्यव्यापनाय पृथङ्निर्देशः १६५ वेदमेवैति यत्र नियमानां गत्वसु कृतं तत् कृत्वा स्वाध्यायनमनेन विधत्तं तप
स्तप्स्यन् चरित्यन् हि जोगे वेदमेव ग्रहणार्थं भावनेयेत् तस्माद्देहाभ्यास एव विप्रादेरिह लोके प्रकृतं न पोषुमिभिरभिधीयते १६६
आहैवेति स्वाध्यायाध्ययनस्तुतिरियं ह शब्दः परमशब्दविहितस्यापि प्रकर्षस्य सूचकः सा हि ज्ञानस्वाध्याय एव चरणनस्य पर्यंतम्
वेदेह व्यापकमेव प्रकृतमतपस्तप्यते यः स्वग्वपि कुसुममालाधार्यपि प्रत्यहं यथाशक्ति स्वाध्यायमधीते स्वग्वोपनिषत्तेन वेदाध्ययना

यत्र ह्यन्नाभिनिषयमत्यागमपिस्तत्सर्वं दर्शयति तप्यत इति तपस्तपः कर्मकस्य वेगिष्यणात्पनेपदे भवतः १६७ योनः ३ धीत्येति यो हि ज्ञो वे
दमनधीत्यान्यत्रार्थास्त्वादौ आमपत्वाभिप्रायं करोति स जीवन्नेव सुत्रपौत्रादिसहितः शीघ्रं शूद्रत्वगच्छति वेदमनधीत्यापि स्मृतिवेदां
गाध्ययने विरोधाभावात् अतएव शखलिरिति न वेदमनधीत्यान्यां विद्यामर्थिता न्यत्र वेदांगस्मृतिभ्यः १६८ हिज्जानो तत्र तत्राधिकार
श्रुते हि जलरूपणार्थमाह मातुरग्रे इति मातुः सकाशादादौ पुरुषस्य जन्मोद्दितीयं मौजीवधने उपनयने ज्यापोः सज्ञा छदसो बह्वुल
मिति हस्तः तृतीयं ज्योतिषो मादियज्ञदोक्षायां वेदश्रवणात् तथा च श्रुतिः पुनर्वीथि हलिजो यज्ञियं कुर्वेति यद्यो क्षयं तोति प्रथमं हि लोयत्तु न
यजन्माकथनं वेदं हितीयजन्मास्तत्सर्वं हि जस्यैव यज्ञदोक्षायागमप्याधिकारात् १६९ तत्रेति तेषु त्रिषु जन्मस्मभ्येयदेतद्ब्रह्मग्रहणार्थं
जन्म उपनयनसंस्काररूपं मुखलांबधनोपलक्षितं तत्रास्यमाणवकस्य सप्तावित्रो माता आचार्यश्च पिता मातृपितृसं पाद्यालज्जन्मनः १७०

योऽनधीत्य हि ज्ञो वेदमन्यत्र कुरुते अममू स जीवन्नेव शूद्रत्वमाप्तुगच्छति सान्वयः १६८ मातुरग्रे ३ धिजननं
हितीयं मौजीवधने तृतीययज्ञदोक्षाया हि जस्य श्रुतिर्चादनात् १६९ तत्र युद्धं ह्यजन्मास्य मौजीवधनचि-
न्हितम् तत्रास्य माता सप्तावित्रो पिता त्वाचार्य उच्यते १७० वेदप्रदानादाचार्यपितरपरिचक्षते न ह्यस्मिन्
युज्युर्न कर्म किंचिदामौ निबध्नात् १७१ नाभिव्याहारयेद्ब्रह्मस्वधानि न यनां हते शूद्रेणा हि स मस्तावद्या
वदेदेन जायते १७२ कृतोपनयनस्यास्य मन्त्रादशनमिष्यते ब्रह्मणा ग्राहणं च वक्रमेण विधिपूर्वकम् १७३

वेदमदानादिति वेदाध्ययनादान्चार्यपितरं मन्त्रादयो वदंति पितृवन्महोपकारफलान्तर्गोणं पितृत्वमहोपकारमेव दर्शयति न ह्यस्मिन्
ति यस्मादस्मिन्नाणवकं ग्राह्यपनयनात् किंचित् कर्म औतं स्मार्त्तं च न संबध्यते न तत्राधिक्रियत इत्यर्थः १७१ नाभिव्याहारयेदिति आ
मौजीवधनादित्यनुवर्तते ग्राह्यपनयनाद्देदोच्चारयेत् सप्ताशब्देन शूद्रमुच्यते निनीयते निष्याद्यते येन मन्त्रजातेन तद्ब्रह्म श्रित्वा मृतपि
तृकोनव्याख्यादौ संबन्धोच्चारयेत् तद्व्यतिरिक्तं वेदन्नोदाहरत् यस्माद्यावद्देन जायते तावदसौ शूद्रेण तुल्यः १७२ कृतोपनयनस्येति
यस्मादस्यमाणवकस्य सप्तावित्रो हि दिवा मास्वाप्सो रित्यादि त्रतादेशं न वेदस्याध्ययनं मन्त्रब्राह्मणक्रमेणाध्यव्यामाणस्त्वांचान इत्यादि-

विधिपूर्वकमुपनीतस्योपदिश्यते तस्मादुरुपनयनात्पूर्वनेदसु दाहयेत् १७३ यद्यस्येति यस्य ब्रह्मचारिणो याजिनश्चर्मस्त्रये खलादंड
 वरुणाणि उपनयन काले गृह्येण विहितानि गोदानादि व्रतेष्वपि तान्येव न वा नि कर्तव्यानि १७४ सेवेनेति ब्रह्मचारी गुरुसमीपे वसन् इन्द्रिय
 संयमं कृत्वा नुगता हृष्टवृत्त्यर्थमिमान्निभयमानमुचिषेत् १७५ नित्यामिति प्रत्यहं स्नात्वा देवविधिपितृभ्य उदकदानं मतिमादिषु हरिहरादि
 देवपूजनं सायमातश्च संधिद्वयं कुर्यात् यस्तु गौतमीये स्नानविधौ ब्रह्मचारिणः सप्ततरु स्नानविषयः अत एव बौधायनः नाप्सः स्नायमा
 नः स्नायात् विष्णुना च कालद्वयमभिषेकाग्नि कार्यकारणमप्यहं दुवन्मज्जनं भित्तिबुवाणेन वारहयस्थानमुपदिष्टम् १७६ वर्ज्येति
 सौद्रं मांसं च न खादत्तं गंधं च कर्पूरं च दनं कस्तूरिकादि वर्ज्येत् एषा च गंधानां यथा सप्तवं प्रक्षणमलुलेपनं च निषिद्धं माल्यं च न धारयेत्
 उदित्तरसांश्च यथुलादीन् रसादेतस्त्रिष्वन्योपेयात् यानि स्वभावतो मधुरादिरसाणि कालवशेन उदकवासादिना चात्म्यं तित्ताभिमुक्तानि

यद्यस्य विहितं चर्म यत्सूत्रं याचमेखला योदंडो यच्च वसूतं तदस्य व्रतेष्वपि १७४ सेवेनेति मांस्तनूयमान्
 ब्रह्मचारी गुरो वसन् सन्नियम्य इन्द्रियग्रामं तपोवृत्त्यर्थमात्मनः १७५ नित्यं स्नात्वा सुचिः कुर्याद्वैवर्षि-
 पितृतर्पणम् देवताभ्यर्चनं चैव सभिदा ध्यानमेव च १७६ वर्ज्येत्यधुमांसं च गंधं माल्यं रसान् स्थिर्य-
 शुक्लानि यानि सर्वाणि ग्राणि नाचैव हिंसनम् १७७ अप्रयंगमजनं चाक्ष्णोरुपानच्छत्रधारणम् कामक्रो-
 धचलोभचननं गीतवादनम् १७८ द्यूतं च नृनृवादं च परिवादं तथा मृतम् स्त्रीणां च प्रेक्षणालभमु-
 पधातं परस्परम् १७९ एकः शयीत सर्वत्र नरेतः स्कंदयेत्कचिन् कामादि स्कंदयन् रतो हि न स्ति व्रतमात्म-
 नः १८०

स्वादेत् प्राणिनां हिंसां न कुर्यात् १७७ अप्रयंगमिति तैत्तिरीयाशिरः साहितदेहमर्हन् लक्षणं कज्जलादिभिश्च न स्फुरे
 अनपादुकायाश्च न स्पचधारणं कायमैथुनातिरिक्तविषयाभिलाषातिशयमैथुनस्य स्थिर्यत्वनैव निषिद्धत्वात् कोपलोभमृत्युगत
 वीणापणवादि वर्जयेत् १७८ द्यूतं चेति अक्षादीनां जनैः सह निरयथा कलहं परस्परदीपवादं मुषाभिधानं स्त्रीणां च भैषुनेच्छा सा नृणा
 गेणमेक्षणा लिंगनं परस्परचापकारं वर्जयेत् १७९ एकदति सर्वत्र नीचशय्यादोषकाकीशयनं कुर्यात् इच्छयानस्संक्रुपानयेत् यस्यादि-

च्छयासमेहनात्सुक्रं पातयन्स्वकीयव्रतं तं शासति त्रितलोपे च वकीणि प्रायाश्चिन्तं कुर्यात् १८० स्वप्न इति ब्रह्मचारी स्वप्नादावनिच्छ-
यतेतः सिक्ता कृतस्नानश्चंदनाद्यनुलेपनस्य पूर्णादिभिः सूर्यमभ्यर्च्य पुनर्मांसे लिङ्गिदय इत्येतां क्रतुं च वारत्रयं पठेत् इदमत्र प्रायश्चित्तं
१८१ उदकुंभमिति जलकलशपुष्पगोमयमृत्तिकाकुशान् यावदर्थानि यावद्भिः प्रयोजनानि आचार्यस्य तावदाचार्यार्थमाहरेत् अ-
नपुंसकदकुंभमित्यत्र एकलमप्यविवक्षितं प्रदर्शनं वेत्तव्यं अन्यदप्याचार्योपयुक्तमुपहरेत् भैक्षं च मत्स्यं हर्मजयेत् १८२ वेदयज्ञैरिति
वेदयज्ञैश्चालयत्तानां स्वकर्मसु दक्षाणां गृहेभ्यः प्रत्यहं ब्रह्मचारी सिद्धान्ताभिक्षामाहरेत् १८३ गुरोः कुल इति आचार्यस्य सपिंडेषु बंधु-
षु च मातुलादिषु न भिक्षेत तद्दृष्टव्यं निरुक्तमिदं सायोग्यगृहाभावे चोक्तं भ्यः पूर्वपूर्ववर्जयेत् ततश्च प्रथमं बंधुं भिक्षेत तत्रालाभे ज्ञातान्
पुनर्मातुलादिषु न भिक्षेत तद्दृष्टव्यं निरुक्तमिदं सायोग्यगृहाभावे चोक्तं भ्यः पूर्वपूर्ववर्जयेत् ततश्च प्रथमं बंधुं भिक्षेत तत्रालाभे ज्ञातान्

स्वभेसिक्ता ब्रह्मचारी हि जः सुक्रमकामतः स्मृत्कार्कभर्चयित्वा त्रिः पुनर्मांसमित्युच्यते १८१ उदकुंभं सुभजन-
सागोशकृन्मृत्तिकाकुशान् आहरेद्यावदार्थानि भैक्षं च आहरेद्दृष्टव्यं १८२ वेदयज्ञैरहोनामाप्रशस्तानां-
स्वकर्मसु ब्रह्मचार्याहरेद्दृष्टव्यः प्रयतोऽन्वहम् १८३ गुरोः कुलेन भिक्षेत न ज्ञाति कुलबन्धुषु अलाभे
त्वन्यगृहानां पूर्वपूर्ववर्जयेत् १८४ सर्वे वापि चरद्भूमिपूर्वाक्तानामसंभवे मियस्य प्रयतो वाचमभिशस्तास्तु
वर्जयेत् १८५ दूरादाहृत्य समिधः संनिदध्यादिहायसि साययातश्च सुहृद्यान्ताभिरग्निमत्तद्रितुः १८६ अ-
कृत्वा भैक्षं चरणमसमिधं च पावकम् अनातुरः सप्त रात्रमवकीर्णिव्रतं चरेत् १८७ भैक्षेण व्रतयेन्नित्यनेका-
न्वादी भवेद्भूता भैक्षेण व्रतितो दन्तिरुपवाससमाप्नुता १८८

तत्रालाभे गुरोरपि ज्ञातान् भिक्षेत १८४ सर्वे वेति पूर्ववेदयज्ञै-
रहोनामाभिलेनेनोक्तं संभवे सर्वे वाग्रामसुक्तगुणरहितमपि शक्तिमौनी भिक्षेत सदायातकाद्यभिशस्तां सज्जेत १८५ दूरादिति दूरादिग्भ्यः
परित्यज्य हीतदृष्टेभ्यः समिधं आनीय आकाशोधारणाशक्तः पटलादौ स्थापयेत् तामिच्छासमिद्धिः साययातं न लेहो मकुर्यात् १८६ अकृत्वा
ति भिक्षाहारं सायं प्रातः समिद्धो मम रोगो नैरंतयेण सप्त रात्रमकृत्वा सुव्रतो भवति ततश्चावकीर्णिप्रायश्चित्तं कुर्यात् १८७ भैक्षेणेति ब्रह्म-
चारी न एकान्तामद्यां क्तिं च ब्रह्मगृहादहो भिक्षासमूहेन प्रत्यहं जीवेत् यस्मादिस्वासमूहेन ब्रह्मचारिणो दन्तिरुपवासस्तुल्यामुनिभिः स्मृता १८८

व्रतनदिति पूर्वनिषिद्धस्यैकान्तभोजनस्यायं प्रतिपत्तयः देवदैवत्यैर्मणिदेवतोद्देशेनाभ्यर्थितो ब्रह्मचारी व्रतवदिति व्रतविरुद्धमधुमांसा
 दिवर्जितमेकस्याप्यन्ययेष्मिन्मंजीत अथापि बुद्देशेनाभ्यर्थितो भवति तदा अभ्यर्थीतिः सम्यग्दर्शनस्य पञ्चत्वात् सदवमधुमांसवर्जित
 मेकस्याप्यन्ययेष्मिन्मंजीत इति साधारण्ये वैदग्ध्यनोक्तः तथापि भैक्षवृत्तिनियमरूपं व्रतमस्य लुप्तं न भवति याज्ञवल्क्योपि आह देव्याधि
 तस्यैकान्तभोजनमाह ब्रह्मचर्ये स्थितो नैकमन्त्रमद्यादनापदि ब्राह्मणः काममभ्यायाच्छुद्धे व्रतमपीडयन्निविश्वरूपेण तु व्रतमस्य न
 लुप्यत इति परयता ब्रह्मचारिणो मांसभक्षणमनेन मनुक्चनेन विधीयत इति व्याख्यातम् १८९ ब्राह्मणस्यैवेति ब्राह्मणस्य अत्रियविशा
 न्रयाणामेव ब्रह्मचारिणो भैक्षचरणविधानाद्ब्रतवदित्यनेन तदपवादरूपमेकान्तभोजन उपदिष्टं स विधेययोरपि पुनरुक्तेन पर्युदस्य
 नेतदेकान्तभोजनरूपं कर्मत ब्राह्मणस्यैव देवायै विद्भिर्हितं स विधेययोः पुनर्न चैतत्कर्म इति श्रूते १९० चोदित इति आचार्येण प्रशितो

व्रतयुद्देवदैवत्ये पित्र्ये कर्मण्यथार्थिवत् काममभ्यर्थितो भ्यायाद्ब्रतमस्य न लुप्यते १८९ ब्राह्मणस्यैव
 कर्मतदुपदिष्टमनीषिभिः राजन्यवैश्ययोस्त्वैव नैतत्कर्म विधीयते १९० चोदितो गुरुणा नित्यममचोदित ए
 व वा कुर्याद्ध्ययन्युत्तमान्चार्यस्य हितेषु च १९१ शरीरं चैव वाचं च बुद्धौ द्रियमनांसि च नियम्य मांजलिस्ति
 षेद्दीक्षमाणो गुरोः सुखम् १९२ नित्यमुद्धृतपाणिः स्यात्साध्याचारुः स संयतः आस्यतामिति चोक्तः सन्ना
 सीताभिमुख गुरोः १९३ हीनान्बन्धवपुः स्यात्सर्वदा गुरुसन्निधौ उत्तिष्ठेत्सयमन्वास्व चरमचैव संविशेत्
 १९४ प्रतिश्रवणसमाप्य शयानो न समाचरेत् नासीनो न च भक्षानो न तिष्ठन् पराङ्मुखः १९५

नमो रितो वात्म्यमेव मत्पदमप्यनेन गुरुहितेन पुन उद्योगं कुर्यात् १९१ शरीरं चेति देहवाग्बुद्धौ द्रियमनांसि नियम्य कृतांजलिगुरुसुखे
 परयस्मिष्ठं नोपविशेत् १९२ नित्यमिति सततमुत्तरीयाद्वहिकृतदक्षिणबाहुः शोभनाचारो वस्त्राद्यनदेह आस्यतामिति गुरुणा
 कः सन् गुरोरभिमुखं यथा भवति तया आसीत् १९३ हीनान्बन्धुत्वेति सर्वदा गुरुसमीपे गुरुपेक्षया त्वक्कथान्नवस्त्रप्रसाधनो भवेत्
 गुरोश्च प्रयमं त्रिशोऽपे शयनादुत्तिष्ठेत्सोदये च गुरोः कृते पश्चाच्छयीत १९४ प्रतिश्रवणेति प्रतिश्रवणमाज्ञांगीकरणं संभाषणं च गुरोः
 शय्यायां कृतः आसनोपविष्टो मुंजानस्तिष्ठन् निमुखं न कुर्यात् १९५ कथं तां हि कुर्यात्तदाह आसीनस्येति आसनोपविष्टस्य गुरोरा

संददतः स्वयमासनाहुस्थितः निष्ठतोरुरोरादिशतः तदभिसुखं कतिचित्सदानि गत्वा यथा गुरुगच्छति तथा प्यभिसुखं गत्वा यदा-
 तु गुरुर्द्धवन्नादिशति न दानस्य पश्चाद्वा च न्यतिश्रवणसंभाषे कुर्यात् १९६ तथा पशुसुखस्येति पशुसुखस्य वादिशतः संसुखस्यो-
 दूरस्थस्य गुरोः समीपमागत्य शयानस्य गुरोः प्रणम्य मद्भो भूत्वानिदेशो निकटे अवनिष्ठतो गुरोरादिशतः मद्भो भूयैव मतिश्रवणसंभाषे-
 कुर्यात् १९७ नीचमिति यत्र च देशो समसीनं गुरुः पश्यति न तत्र यथेष्टे च चरणप्रसारादिकं कुर्यात् १९८ नोदाहरेदिति अस्य गुरु-
 नेः परोक्षमपि उपाध्यायान्चार्यादि पूजावचनोपपदसूच्यं नाम नोच्चारयेत् न तु गुरोर्गमनभाषितचेष्टिनान्यलु कुर्वीत गुरुगमनादि सहा-
 न्यात्स नोगमनादी निउपहासमुत्थान कुर्यात् १९९ गुरोर्गच्छेति विद्यमानदोषस्याभिधानं परीवादः अविद्यमानदोषाभिधानं निर्दाय

आसीनस्य स्थितः कुर्यादभिगच्छंस्तु निष्ठतः प्रत्यक्षं स्वत्वाज्जतः पश्चाद्वा वंस्तु धावतः १९६ पशुसुख-
 स्या भिसुखोदूरस्थस्येत्यत्रातिशयं प्रणम्य तु शयानस्य निदेशो चैव तिष्ठतः १९७ नीचं शय्यासनचास्य
 सर्वदा गुरुसन्निधौ गुरोस्तु चक्षुर्विषयेन यथेष्टासनो भवेत् १९८ नोदाहरेदस्य नाम परोक्षमपि कंचलम्
 न चैवास्यालु कुर्वीत गतिभाषितचेष्टितम् १९९ गुरोर्गच्छं परीवादीनि दावापि प्रवर्तते कर्णोत्तत्र पिधान-
 व्यो गतव्यं वातनोन्यतः २०० परीवादात्स्वरो भवति निन्दकः परिभोक्ता कृमिर्भवति कीदो भ-
 वति मत्सरी २०१ दूरस्थो नार्चयेदनेन कुक्षोर्नानाति के स्थियाः यानासनस्य अर्चयेन भवत्स्याभिवादयेत् २०२

त्रदेशो गुरोः परीवादी भिन्दा च वर्तते तत्र स्थितेन शिष्येण कर्णौ हस्तादिना तिरोधातव्यौ तस्माद्वा देशो शांतं रंगंतव्यम् २०० परीवादिति
 इदानीं शिष्यकर्तृक परीवादकृत फलमाह गुरोः परीवादाच्छिष्यो मृतः स्वरो भवति गुरोर्निन्दकः कुक्षुरो भवति परिभोक्ता अन्तुचितेन गुरु-
 धनेनो फजीवकः कृमिर्भवति मत्सरी गुरोरुत्कर्षा सहनः कीदो भवति कीदः कृमिभ्यः स्थूलो भवति २०१ दूरस्थ इति दूरस्थः शिष्योऽन्य-
 भियुज्यमानो वस्त्रादिना गुरुं नार्चयेत् स योग्यमनाशाक्तौ लोषः कुक्षुः कामिनी समीपे च स्थितं स्वयमपि नार्चयेत् यानासनस्य अश-
 व्यो यानासनादवतीर्य गुरुमाभिवादयेत् यानासनस्य अर्चयेन यानासनादुत्थानं विहितमनेन तु यानासनस्यागदस्य पुनरुक्ति-
 २०२

प्रतिवात इति प्रतिगतोऽभिसुखीभूतः शिष्यस्तदागुरुदेशाच्छिष्यदेशमागच्छति स्मोऽ
 नुवातः तत्रगुरुणासंवासीत तथाऽविद्यमानः संशयोपन्नतस्मिन्संश्वेयगुरुयत्रनशृणोतीत्यर्थः नत्रगुरुगतमन्यगतं वानं किंचित्क
 शयेत् २०३ गोइति यान शब्दः प्रत्येकमभिसंबध्यते बलीवर्दयानेयोदकप्रयुक्तेयानेउष्ट्रयुक्तयानेरेथकाद्यादौप्रासादोपरिस्त्रस्तरेक
 देचनृणादिभिर्निशिलायांफलकेचदारुघटितदीर्घासनेनौकायांचरुणासह आसीत् २०४ गुरोर्गुराविति आचार्यस्याचार्येस्यभि
 हिते आचार्य इवतस्मिन्पिअभिवादिकां वृत्तिमनुतिष्ठेत् तथागुरुगृहवसन् शिष्य आचार्येणानियुक्तो नस्तान्गुरुमार्त्तपितृव्यादौ
 नभिवादयेत् २०५ विद्येति आचार्यव्यतिरिक्तउपाध्यायाविद्याशुर्वः तेष्वेतदेवेति सामान्योपक्रमः किंतदाचार्य इव नित्यासार्वकालि
 कावृत्तिर्बिधेया तथास्वयोनिरिष्यपितृव्यादिषुतद्वृत्तिः अधर्मान्निषेधत्कथमनंतंचोपरिशस्तगुरुवद्वर्तितव्यम् २०६ श्रेयस्सुविद्या

प्रतिवातेऽनुवातेचनासीतगुरुणासह असंश्वेचैवगुरोर्न किंचिदपि कीर्त्तयेत् २०३ गोऽश्वोष्ट्रयान
 प्रासादस्य स्तरेषु कटेषु च आसीतगुरुणासाह शिलाफलकनौषु च २०४ गुरोर्गुरोर्मन्निहितगुरुव
 द्वृत्तिमाचरेत् नचाभिस्तृष्टो गुरुणास्वान्गुरुत्वं भिवादयेत् २०५ विद्यागुरुष्वेतदवनित्यावृत्तिः स्वया
 निषु प्रतिषेधत्सत्त्वाधमान् हितचोपरिशत्स्वपि २०६ श्रेयस्सगुरुवद्वृत्तिनित्यमवसमाचरेत् गुरुषु
 त्रेषु चाध्येषु गुरोर्ध्येवस्वबंधेषु २०७ बालः समानजन्मावाशिष्यावायज्ञकर्मणि अरुधापयन्गुरुक
 तौ गुरुवन्मानमर्हति २०८ उत्सादनचगात्राणारूपापनोच्छिष्टभोजने नकुयाद्गुरुपुत्रस्य पादयोश्चावने

जनम् २०९ तपः समदेषु आर्येक्षितिगुरुपुत्रविशेषणं समानजानिगुरुपुत्रेषु गुरोश्च ज्ञानिष्यपि पितृव्यादिषु सर्वदागुरु
 बहुत्तिमनुतिष्ठेत् गुरुपुत्रश्चात्र शिष्याधिकनयाश्चबोधव्यः शिष्यबालसमानवयसा अनंतरा शिष्यस्य वक्ष्यमाणत्वात् २०७ बा
 ल इति कमिष्ठः सवयावाज्येषोपि वाशिष्योऽध्यापयन् अथापनसमर्थो गृहीतवेद इत्यर्थः समज्ञकर्मणि च कस्मिन्निगन्त्वित्यायज्ञदर्शना
 र्थमागतो गुरुवत्पूजामर्हति २०८ उत्सादनमिति आचार्यवादित्यविशेषेण पूजायां प्राप्तायां विशेषमाह गात्राणां सुत्सादनमुत्तेर्न उ
 च्छिष्टस्य भक्षणपादयोश्च प्रक्षालनं गुरुपुत्रस्य न कुर्यात् २०९ ५ ५

गुरुवदिति सवर्णगुरुपत्याः गुरुवदाज्ञाकरणादिनापूज्याभवेयुः असवर्णः पुनः केवलप्रत्यक्षत्थानाभिवादनेः २१० अप्यंजनमभि
नेत्यादिनादेहाप्यंगं स्थापनं गन्त्राणचोद्भूतं न केशानां च भालादिनाप्रसाधनमेतानि गुरुपत्न्यान् कर्तव्यानि केशानां भित्तिप्रदर्शनमात्रा
यंदेहस्यापि चंदनादिनाप्रसाधनं न कुर्यात् २११ गुरुपत्नीति ति युवती गुरुपत्नीपादयोः पसंगृह्य अभिवादनदोषगुणज्ञेन यूना
नाभिवाद्या पूर्णविंशतिवर्षं लयौवनप्रदर्शनार्थं बालस्य पादयोः अभिवादनमनिविद्धम् युनस्त्वभूमावभिवादनं वस्यति २१२ स्वस्मावद्
ति स्त्रीणामयस्वस्मावः यदि हंश्यां गारचेष्टया व्यामोह्य पुरुषाणां दूषणम् अनोऽर्थो दस्मान्हेतोः पंडिताः स्त्रीषु न ममत्ता प्रवति २१३ अ
विद्वांसोऽभिनि विद्वानहंजितेन्द्रिय इति बुद्ध्यानस्त्रीसन्निधिर्विधेयः यस्मादविद्वांसं विद्वांसमपि कपुनः पुरुषदेहधर्मात्कामक्रोधवशात्

गुरुवत्सनिपूज्याः स्युः सवर्णगुरुयोधितः असवर्णस्ति संपूज्याः प्रत्यक्षत्थानाभिवादनेः २१० अप्यंजनं स्था
पनं च गन्त्रोत्सादनं भवच गुरुपत्न्यान् कार्यणि केशानां च प्रसाधनम् २११ गुरुपत्नी तु सुवतिन्नीभिवा
द्येहपादयोः पूर्णविंशतिवर्षगुणगुणदोषो विजानता २१२ स्वस्माव एष नारीणानराणां मिहदूषणम् अ
नोऽर्थान् ममाद्यति प्रमदास्त्वपि पश्चितः २१३ अविद्वांसमलं लोके विद्वांसमपि वापुनः प्रमदोऽस्त्युत्थने तु
कामक्रोधवशात्तु गम् २१४ मात्रास्वस्वादुहित्रावानविमित्रासनो भवेत् बलवानिन्द्रियग्रामो विद्वांसम-
पि कुर्याति २१५ कामतु गुरुपत्नीनां युवतीनां सुवाक्मवि विधिवद्भूतं कुसादसावहमिति श्रुवन् २१६
विमोक्षपादग्रहणमन्वहचाभिवादनम् गुरुदारपुत्रकुर्वति सतान्धममनुस्मरन् २१७

यायिनोऽस्त्रिय उत्यथं नेतुं
समर्थाः २१४ अत्र आह मात्रेति मात्राभिग्न्यादुहित्राभिर्जनगृहादौ नासीत यतोऽतिबल इन्द्रियगणः शास्त्रनियमितात्मानमपि
सुरुषं परवशं करोति २१५ कामन्तिस्ति कामतु गुरुपत्नीनां युवतीनां स्वयमपि सुवायथोक्तविधिना भिवादयेऽसुकशर्मिहं मोरि
नृपादग्रहणं विना यथैष्टमभिवादनं कुर्यात् २१६ विमोक्षेति प्रवासादाग्राहसंख्येन संख्यं दक्षिणेन च दक्षिणमित्युक्तविधिना पाद
ग्रहणं प्रत्यहं च भूमावभिवादनं च गुरुपत्नीषु सुवाकुर्यात् शिक्षानामयमाचार इति जानतु २१७ छ छ छ

ययोनिं सक्तस्य सुश्रूयाविधेः फलमाह यथा कश्चिन्मनुष्यः खनित्रेण भूमिं खननं जलं प्राप्नोति एवं स्थितां विद्यां गुरुसेवापरः शिष्यः प्राप्नोति २१८ सुंदो वेति अक्षरचारिणः प्रकारत्रयमाह सुंदितमस्तकः शिरः केशो वाजटावान्वा शिरैव वाजटाजाता यस्य वापरे शिरः केशा सुंदिताः नयावाभवेत् एनं ब्रह्मरिणं कंचिद्ग्राभे निद्राणां उत्तरत्र शयनमिति दर्शनात्सूर्यो भिनिम्लो चेत् न नास्तमियात् २१९ अत्र प्रायश्चित्तमाह तत्रेदिति तं न्वेत्तामनो निद्रायां निद्रोपवशत्वेन सूर्योऽभ्युदियात् अस्माभिर्याजदासा वित्रीजपन्नुभयत्रापि दिनं उपवसन्नरात्रौ भंजोत अभिभिमुक्तस्य उत्तरे ह मित्पचासजपौ अभिरभागादतिकर्मप्रवचनीयसंज्ञाततः कर्मप्रवचनीययुक्ते हिलाया सा वित्रीजपंतु गौतमवचनात् तदाह गौतमः सूर्यास्तु दिलो ब्रह्मचारिणिष्वेत् अहरं भंजानोऽभ्यस्तमिति अथ राजंजपन्ना वित्रीम् ननु गौतमवचनात् सूर्योऽभ्युदितस्यैव दिनाभोजनजपान्तौ अभ्यस्तमिति स्य तु रात्र्याभोजनजपौ नैतदपेक्षायां व्याख्यासं देहवासुन्यंतरं विवृतमन्यर्थमन्यथाह न तु सुकुटं मन्यर्थं स्मृतं

यथा खननं खनित्रेण रोवाधिधिगच्छति तथा शुरुगतां विद्यां सुश्रूषुरधिगच्छति २१८ सुंदो वाजटि लोवास्यादधवास्याच्छिरवाजटः नैनं ग्रामोऽभिनिम्लो चेत्सूर्यो नाभ्युदियात् कंचिन् २१९ तत्रेदं भ्युदियात्सूर्यः शयानकामचारतः निम्लो न्वेद्वाप्य विज्ञानाज्जपन्नुपवसं हि नम् २२० सूर्येण ह्यभिनिमुक्तः शयानोऽभ्युदितश्च यः प्रायश्चित्तमकुवाणो युक्तः स्यान्महतेन सा २२१ आन्वम्य प्रयतोनित्यमुभयसंध्यसमाहितः शुचौ देशे जपन्नुप्यासुपासीत यथाविधि २२२ यदि स्त्री यद्यवरजः श्रेयः किंचित्समाचरेत् तत्सर्वमाचरेद्युक्तो यत्र वा स्थरमन्मनः २२३

तरदर्शनादन्याकुर्मः अतएव जपापेक्षायां गोमतवचनात् सा वित्रीजपमभ्युपेया एव न तूभयत्र स्मृतं मनुक्तं दिनोपवासजपावपाकुर्मः तस्मादभ्यस्तमितस्य मानयगौतमीयप्रायश्चित्तविकल्पः अस्य तु प्रायश्चित्तविधेः प्रायश्चित्तमाह २२० सूर्येणेति यस्मात्सूर्येणाभिनिमुक्तोऽभ्युदितश्चातिद्राणः प्रायश्चित्तमकुर्वन्महतापापेन सुकोनरकं गच्छति तस्माद्यथोक्तप्रायश्चित्तं कुर्यात् यस्मात्सुक्तं करेण संध्याति क्रमेण हसापमनः २२१ आन्वम्येति आचम्यपवित्रो नित्यमनन्यमनाः शुचिदेशे सा वित्रीजपन्नुपमे संधेविधिबहुपासीन २२२ यदीति यदि स्त्री भूद्रोवा किंचित्श्रेयोऽनुतिष्ठति तत्सर्वमुक्तोऽनुतिष्ठेत् यत्र च शास्त्रा निविद्धे मनोऽस्य तु यथा

नितदपि कुर्वात् श्रेय एवाहि धर्माद्यैर्न दर्शयति २३३ धर्मार्थविविधं धर्मार्थैश्चैवोऽभिधीयते कामहेतुत्वादिति केचिदाचार्या मन्यन्ते अन्ये
 त्वर्थकामौ सारवहेतुत्वात् श्रेयोऽभिधीयते धर्मवैतल्यपरे अर्थकामयोरभ्युपायत्वात् अर्थ एवेह लोके श्रेय इत्यन्ये धर्मकामयोरपि साध
 नत्वात् संप्रतिस्वमतमाह धर्मार्थकामात्मकः परस्परविरुद्धः त्रिवर्ग एव पुरुषार्थतया श्रेय इति विविच्य यः एतच्चतुः ऋद्ध्यत्यल्पपदेशेन सुसु
 क्ष्मसुसुखं सुखं लोकाश्रेय इति षष्ठे वक्ष्यते २३४ आचार्य इति आचार्यो दांतो दितस्य ब्रह्मणः परमात्मनो मूर्तिः शरीरं
 गार्भस्य मातृवधारणादप्युत्थितो मूर्तिः ज्ञानात्तस्मैः सगर्भः क्षेत्रज्ञस्य तस्माद्देवता रूपा एतानां वमतव्याः २३५ आचार्य इति आचा नन-
 क्रोजननीचक्रातात्त्वसगर्भो ज्यैष्ठः पीडितेनापि अभीतावमाननीयाः विशेषतो ब्राह्मणेन यस्मान् २३६ यमिति नृणामपत्यानां सभवे गमा

धर्मार्थावुच्यते श्रेयः कामार्थो धर्म एव च अर्थ एवेह वा श्रेयस्त्रिवर्ग इति तु स्थितिः २३४ आचार्यो ब्रह्मणो
 मूर्तिः पितामूर्तिः प्रजापतेः मातापृथिव्यामूर्तिः स्तुत्राणां स्वामूर्तिः रात्मनः २३५ आचार्यश्च पिता चैव माता
 ज्ञानात्तत्त्वपूर्वजः नार्त्तनाप्यवमन्तव्या ब्राह्मणनविशेषतः २३६ यमात्तापितरोऽङ्गुशसहेतुसंभवन्तणाम् न-
 तस्य निष्कृतिः शक्या कर्तुं वर्षशतैरपि २३७ तथो नित्यप्रियं कुश्यादाचार्यस्य च सर्वदा तथैव त्रिषु तुष्टेषु तपः
 सर्वसमाप्यते २३८ तेषां त्रयाणां सुश्रूषा परमतप उच्यते न तैरेभ्य ननु ज्ञातो धर्ममन्य समाचरेत् २३९

धाने सति अनन्तरं यं क्लेशं मातापितरौ सहते तस्य वर्षशतैरेव न कुर्यात्पि नृण्यभिरानृण्यं कर्तुमशक्यम् मातुस्तावत्कुक्षौ धारणदुःखं प्रसव
 वेदनातिशयो जातस्य रक्षणवर्द्धनकष्टं च पितुरधिकान्ये वर्षासां वर्द्धनदुःखं उपनयनास्य मृतिवेदतदग्रापनादिक्लेशातिशय इति सर्व
 सिद्धतस्यात् २३७ तथो नित्यमिति तयोर्मातापित्रोः प्रत्यहमाचार्यस्य च सर्वदा प्रीतिमुत्सादयेत् यस्मात्तेष्वेव त्रिषु प्रीतेषु सर्वतपश्चां द्रा
 यणादिकं फलद्वारेण सम्यक्माप्यते मात्रादित्रयतुष्टैव सर्वस्य तपसः फलप्राप्यत इत्यादि २३८ तेषामिति तेषामातापित्राचार्योणां
 परिचर्या सर्वतपोमयं इत एव सर्वतपः फलप्राप्तेर्यद्यन्यमापि धर्मकथंचित्करोति तदव्येतत् तत्र या नुमतिव्यतिरेकेण न कुर्यात् २३९ त एवे-
 ति यस्मात्त एव मातापित्राचार्यस्त्रयो लोकाः लोकत्रयप्राप्तिहेतुत्वात् कारणे कार्ये पिचारः त एव ब्रह्मचर्यादिभावत्रय आश्रमाः गार्हस्थ्य

यात्रमत्रयप्रदायकत्वात् तएवत्रयोवेदाः वेदत्रयजपफलोपायत्वात् तएवहित्रयोः ग्नयोः मिहिताः जेतासंयाद्यज्ञादिफलदातृत्वात्
 २२० पितेति वैशद्योः यथाशरणोपितैवगार्हपत्योऽग्निः सानादक्षिणाग्निः आचार्यआहवनीयः सैयमग्निजेतायेष्टतपस्तुत्यत्वाच्चास्यनव
 स्तुविशेषोत्रावनीयः २२१ अश्विति एनेषुत्रिषुभ्रमादमकुर्वन्ब्रह्मचारिताकजपत्येव गृहस्थोपित्रीन्लोकान् विजयते संज्ञापूर्वकस्यास्त
 नेपदविधेरनित्यत्वान्नविपराभ्यांजैरित्यात्मनेपदं चीन्लोकांश्च विजयेदिति त्रिधाधिपत्यं ग्रामोतितथास्त्वपुष्पाङ्गकाशमानः सूर्यादिदेवबन्
 दिविहृद्योभवति २२२ इमाभिति इमंभूलोकं मातृभक्त्यामध्यममंतरास्मिन् आचार्यभक्त्यातुहिरण्यगर्भलोकमेव गमोति २२३
 समर्तस्येति यस्यैतेत्रयोमानृषिन्नाचार्योऽहताः सकृन्ताः तस्य सर्वधर्माः फलदाप्रवर्तियस्यैतेत्रयोऽनाहतास्तस्य सर्वाणि श्रौतस्मार्त्तकर्मणि

तएवहित्रयोर्लोकान्मातृएवत्रयआश्रमाः तएवहित्रयोवेदास्तएवोत्पत्त्यर्थोऽनयः २३० पितौवैगार्हपत्यो
 ऽग्निमाताग्निर्दक्षिणः स्मृतः गुरुराहवनीयस्तस्माग्नित्रेतागरीयसा २३१ त्रिष्वप्रमाद्यन्मेतेषुत्रीन्लोका
 न् विजयद्ब्रह्म दीप्यमानः स्ववपुषा देववह्निर्बोदते २३२ इमंलोकं मातृभक्त्यापितृभक्त्यातुमध्यमम् गुरु
 रुदुश्चपुष्यात्वं ब्रह्मलोकमभ्यस्यते २३३ सर्वतस्याहताधर्मायस्यैतेत्रयआहताः अनाहतास्तुयस्यैतेसर्वा
 स्तस्याऽफलाः क्रियाः २३४ यावच्चयस्सजीवेद्युक्तावन्नान्यमभ्यस्येत् तेष्वेवनिस्सुश्रूषाकुप्यस्त्रियदितेरतः
 २३५ तेषामनुपपोधेनपारव्ययद्यदाचरेत् तत्तन्निवेदयेत्तेभ्योमनावचनकर्मभिः २३६ त्रिष्वेतेष्विति कृत्यं हि
 गुरुयस्य समाप्यते एषधर्मः परः साक्षादुपधर्मोऽन्यउच्यते २३७

निष्फलाभिभवन्ति २३४ यावदिति तेत्रयोयाकृज्जीवं
 नितवदन्तर्धर्मैस्सान्त्र्येणानुतिष्ठेत् नदत्तुजयातुधर्मानुष्ठानं प्राविहितमेव किंतु तेष्वेव प्रत्यहं प्रियहितपरः शुश्रूषांतर्धर्मैस्ति साधनं
 प्रियं भो फजपनादिवत् आपत्तामिदसाधनं हितम् २३५ तेषामिति तेषां शुश्रूषाया अविरोधेन तदनुज्ञातोयद्यन्यनोवचनकर्मभिः परलो
 कान् कुर्मोऽनुष्ठितं न च येन दत्तुं क्षितामिति पश्चात्तेभ्यो निवेदयेत् २३६ त्रिष्विति इति शब्दः काल्पेयि हि शब्दो हेतौ यस्मादेतेषु त्रिषु शुश्रूषिते
 शुभसर्वशीतस्मार्त्तकर्मसंपूर्णमनुष्ठितं भवति तत्फलाभासे तस्मादेव सद्यो धर्मः साक्षात्सर्वपुरुषार्थसाधनः अस्याग्निहोत्रादिप्रतिनियत

स्वर्गादिहेतुस्वरूपधर्मोऽजिघन्यधर्मदत्तिसुभूपास्तुतिः २३७ अदधानइति अद्वायुक्तः श्रुभांष्टशक्तिं गुरुडादिविद्योऽवराब्धूदादपि
गृणहीयान् अत्यध्याजालः तस्मादपि जातिस्मरादेर्विहितयोगप्रकर्षन् दुष्कृतोषोपयोगार्थमवाप्त्यां जालजन्मतः परं धर्ममोक्षोपायमाद-
दीत तथा अज्ञानमोक्षोपक्रम्यमोक्षधर्मप्राप्यज्ञानं ब्राह्मणाः स्तत्रियान् वैश्यान् शूद्रादपि निचादभीष्टं गृह्णातव्यं अदधानेन नित्यन्यथद्वि-
नं प्रजिजन्ममृत्कविरोषता मोषातिथिस्तुत्युतिस्मृत्यपेक्षया परोधर्मोलोकि कः धर्मशब्दो व्यवस्थायामपि युज्यते यदि चांजालो व्यवचर्यदेशो मा-
मिरंस्थामावाप्तिनं प्रसिद्धाया इति वदन्ति तामपि धर्ममनुतिष्ठेत् प्रागल्भ्या लौकिकं कवस्तु परधर्ममिनिमुवन् चित्रं तथा पिसर्वत्र म्वाध्यो मे
धातिथिः सताम् स्मरत्वं आत्मापेक्षया निष्कृष्टकुलादपि परिणेतुं स्वीकुर्यात् २३८ विधादिति विषयद्यमृतसंयुक्तं भवति तदा विषमपसा
यत्तस्मादमृतं ग्राह्यं वाचादपि हितवचनं ग्राह्यं शत्रुतोपि सज्जनवृत्तं अभ्यादपि सज्जर्णीदिकं गृहीतव्यम् २३९ स्थियइति अतस्त्वादीना

अदधानः श्रुभां विद्यामाददोताः वरादपि अत्यादपि परं धर्मस्त्रीरत्नं दुष्कुलादपि २३८ विषादव्यमृतं ग्रा-
ह्यं बालादपि सभाषितम् अभिजादपि सहृत्तसमेध्यादपि कंचनम् २३९ स्त्रियो रत्नान्यथो विद्याधर्मः
यांच सभाषितम् विविधानि च शिल्पानि समादेयानि सर्वतः २४० अब्राह्मणादध्ययनमापत्कालो विधा-
यते अनुमज्यान् च शूषायावदध्ययनगुरोः २४१ नाब्रह्मणो गुरोर्विद्यो वा समाप्त्यति कवसेत् ब्राह्मणे चा
ननु चाने काक्षन् गतिमनुत्तमाम् २४२ यदि तालां यनिकं वा सरोचयेत्त गुरोः कुले युक्तः परित्चरे देनमावाधरि
मोक्षणात् २४३

युक्तानामपि दृष्टान्तलेनोपादनं यथा स्यादयो निष्कृष्टकुलादिस्थो गृह्यते तथा अन्यान्यपि हिता निचित्रलित्वनाद-
सर्वतः प्रतीयहीतव्यानि २४० अब्राह्मणादिति ब्राह्मणादन्यो यो द्विजः क्षत्रियस्तदभावे वैश्यो वा तस्मादध्ययनमापत्काले ब्राह्मणाध्यापकांसे
प्रवेत्त स चा परिणो विधीयते अनुमज्यादिरूपगुरोः शूषप्रायावदध्ययनं तावत्कार्यगुरुरादमं स लज्जिष्ठया शनादिरूपा शूषाप्रशस्ता
सानकार्या तदर्थमनुमज्याचेति विरोधितं गुरुत्वं मयि यावदध्ययनमेव क्षत्रियस्याहव्यासः मंत्रदः क्षत्रियो विप्रैः शूषाशुगमादिना आसविद्यो ब्र-
ह्मपुत्रस्तस्य गुरुः स्मृतः ब्रह्मचारित्वेनैधिकस्यापि अब्राह्मणादध्ययनं प्रसक्तं प्रतिषेधयति २४१ नाब्राह्मणइति आत्यंतिकं वा संयाच्यो वि-
चर्यै स्त्रियादिके गुरोर्ब्राह्मणे सांगवेदानथेतरि अनुत्तमां गतिं मोक्षलक्षणामिच्छन् शिष्यो नाचतिष्ठेत् २४२ यदीति यदि तु गुरोः कुले नैधिकं ब्रह्म

नार्यकमात्यं किं वासमिच्छेत्तदायावज्जीवनमुद्धक्तोरुत्तुं श्रूययेत् २४२ अस्य फलमाह आसमातेरिति समाप्तिः शरीरस्थजीव
नत्यागः तत्पर्यंतयोशुरुपचरति सत्त्वतो ब्रह्मणः सम्यक् रूपमविनाशिमाप्नोति ब्रह्मणि लीयत इत्यर्थः २४३ न पूर्वमिति उपकुर्वीत स्याद्य
विधिः नैष्ठिकस्य स्नानासंभवात् शुरुदक्षिणादानं परमं शोभनं च शिस्नानात्पूर्वकिंचित्गोवस्त्रादिधनं शुरुवेनावश्यं दद्यात् यदि तु यदृच्छा
तोत्तुमनेन दाशुरुवेदद्यादेव अतएव स्नानात्पूर्वशुरुवेदानमाह प्राप्तं चः यदस्यानिद्रव्याणि यथा लाभमपहरति दक्षिणाएव ताः स एव ब्रह्मचा
रिणो यत्सो नित्यमनमिति स्नास्यन्तु न शुरुणा दत्त्वा शोयथा शक्तिधनिनया चित्वापि मतिमहादिनापिशुरुवेद्यं माहृत्वा वश्यं दद्यात् २४५ किं
न न ददाह क्षेत्रमिति शक्त्याशुरुवेद्यं माहृत्वा शुरुणा दिक्कृत्यासां अर्थविकल्पितं ससुदितं वाशुरुवेदत्वा तत्प्रीतिमर्जयेत् वि
कल्पपक्षे चांतनोऽन्यासं भवेच्छत्रोपानहमपि दद्यात् ब्रह्मनिर्देशात् समुदितदानं प्रदर्शनार्थं चैतत्समेतऽन्यदपि दद्यात् अतएव लसुहृषी

आसमातेः शरीरस्थयस्तु श्रूयते शुरुम् सगच्छत्यंजसा विभो ब्रह्मणः सम्यक् श्रूयतम् २४६ न पूर्वशुरुवेकिं
न विदुपकुर्वीत न धर्मविन् स्नास्यस्तु शुरुणा ज्ञप्तः शक्त्याशुरुवेद्यं माहृत्वा २४५ क्षेत्रहिरण्यगामभ्यं चत्रोपानहमा
सनम् धान्यशाकचवासासिशुरुवेद्यं मतिमावहेत् २४६ आचार्येतु वल्लभेते शुरुश्रुत्रे गुणान्विते शुरुद्वारसपि
देवाशुरुवद्वृत्तिमाचरेत् २४७ एतेषु विद्यमानेषु स्नानासनविहारवाच प्रयुजानोऽभिमुख्य वासाधयेद्दहमात्म
नः २४८ एवं चरति यो विभो ब्रह्मन्तर्धमविषुतः सगच्छत्यंजसा स्थानं चेहाजायते पुनः २४९ इति मानवे धर्म
शास्त्रे ऋग्यजुर्माक्तायां साहितायां द्वितीयोऽध्यायः २ ७ ७

तः एकमात्र्यक्षरं यस्तु शुरुः शिष्यो निवेदयेत् प्रथिव्यानां स्ति
तद्रूपं यदत्तात्वा नृणां भवेत् असंभवे शाकमपि दद्यात् २४६ आचार्य इति नैष्ठिकस्यावसुपदेशः आचार्येभ्यते तत्करो विद्यादिगुणसुक्तेन द-
त्तावै शुरुपत्त्यांतदभावे शुरोः सपिंडे पितृव्यादौ शुरुवत्सुश्रूषामनुतिष्ठेत् २४७ एतेषु त्रिषु आविद्यमानेषु सततमाचार्यस्यैवाग्नेः स-
मापे स्नानासनविहारैः सायं प्रातरादौ सभिद्योमादिभ्यान्मनेः सुश्रूषां कुर्वन् आत्मनो देहमात्मदेहावच्छिन्नं जीवं ब्रह्मप्राप्तियोग्यं साधयेत् २४८
एवं चरतीति आसमातेः शरीरस्थेत्यनेन यावज्जीवमाचार्यसुश्रूषाया मोक्षलक्षणं फलम् इदानीमाचार्येभ्यतेऽपि एवमित्यनेनानंतरोक्तविधि

नाआचार्यपुत्रादीनामप्यनिर्यतानामुपश्रुषकोयोनेधिकोअहसचर्यमरवंहिनम्रतोऽनुनिष्ठतिसउत्तमंस्थानंअहृण्योतकसलक्षणमप्राप्नोति
नवेहसंसारेकर्मवशादुत्पन्निलभते २४९ इतिमन्त्र्यसुक्तावल्यामनुवृत्तौद्वितीयोऽध्यायः २ ७३॥ ७३॥ ७३॥
पूर्वत्रासमाप्तेः शरीरस्येत्यनेनैवैकिकब्रह्मचर्यसुक्तम् नतत्रावथ्यपेक्षाआसमावर्चनानादित्यनेनचोपकुर्वाणकस्यसाविधिब्रह्मचर्यसुक्तम्
अतस्तस्यैवगाहस्थाधिकारः तत्राकियदवधिविधौब्रह्मचर्यतस्यगाहस्थमित्यपेक्षायामाह षट्त्रिंशदाब्दिकमिति त्रयोवेदाङ्गरयजुःसा
मारुणाः त्रिवेदीताद्विषयमन्तस्यगृहोक्तमियमसमूहरूपषट्त्रिंशद्ब्रह्मचर्यकुलेश्चरितव्यषट्त्रिंशदाब्दिकमितिषट्त्रिंशदब्दशब्दात्का
लावुबुभ्रुअस्मिन्मपस्तेसंस्मादश्रुतत्वादितिन्यायेनप्रतिवेदशाखंद्वादशवर्षाणिब्रतत्तरणम् तदहिकमद्यादशवर्षाणितत्रप्रतिवेदशाखषट्
पादिकनववर्षाणितत्रप्रतिवेदशाखंत्राणि यावताकालेनोक्तावधेरुह्यमथोवावेदान्तगृह्णतितावत्कालंयात्रतत्तरणंविषयमिश्रित्वेतिपिपस्याणा-
मेकादेयात्स्त्रिवेदायदेयाइतिवत्नियमफलेन्यूनापेक्षोविकल्पः तथाचश्रुतिः नियमेनाधीतार्थवत्तरषवतीतिग्रहणांतिकपक्षसंदर्शनात्

षट्त्रिंशदाब्दिकंचर्यगुरौत्रैवेदिकं व्रतम् तदहिकं पादिकं वा ग्रहणांतिकमेव वा १ वेदानधीत्यवेदोवा
वेदवापियथाक्रमम् अविपुतब्रह्मचर्यगृहस्थाश्रममावसेत् २

मवगम्यते अयववेदस्यअग्नेदांशत्वेऽपिअग्नेदंयजुर्वेदं सामवेदमथर्वाणंचतुर्थमितिछांदोग्येपनिषदिचतुर्थवेदत्वेनकीर्तनात् अंगानिवे
दान्मत्वारइतिविष्णुपुराणादिवाक्येषुचपृथग्निःदेवाच्चतुर्थवेदत्वेऽपिप्रयोगेणभिन्नाद्यर्थत्वात्तद्विद्यायामनुपयोगाच्चाभिर्देशः तथाहिअग्नेवे
देनैवहोत्रंजुर्वचमजुर्वेदोअथर्वं सामवेदनौ ज्ञानं षडेवत्रयैर्विद्यायैस्मृक्तेनैवब्रह्मविभित्तुतेस्त्रयीसंपादयत्यज्ञानंज्ञायतेअयंचमानवःत्रैवे-
दिकंव्रतचर्याविधिनियमवैदेव्रतचर्यानिषेधयतितत्परत्वेवाक्यमेदमंगानत् श्रुत्यंतरेवेदमात्रेव्रतव्रतवणाच्च यदाहयोगियाज्ञवल्क्यः

ब्रह्मचर्यंद्वादशाब्दानिपचवा १ वेदानधीत्येति वेदशब्दोपेक्षित्वेवेदशाखापरः स्वशाखाध्ययनपूर्वकवेदशाखात्रयंद्वयमेकांवाशाखांमंत्र
ब्राह्मणक्रमेणाधीत्यगृहस्थाश्रमंगृहस्थविहितकर्मकलापरूपमनुतिष्ठेत् कृतदारपारिमृहो गृहस्थः गृहशब्दस्यदारवचनत्वात् अविपुत-
ब्रह्मचर्यइतिपूर्वविहितस्त्रीसंयोगमभ्युपगम्यसंस्मरणवर्जनरूपब्रह्मचर्यानुवादीयंमृष्टाध्ययनागलत्वस्यापनार्थः पुरुषशक्त्यपेक्षयायमेकहि
त्रिशाराध्यापनविकल्पः यद्यपिब्रतानिवेदाध्ययनंचनियवदुपदिशनामनुनोभयस्मानकएवअथत्वादभिहितस्तथापिस्मृत्यंतरादन्यस्मात्त-

वैदिकपक्षत्रयेग्रहणादूर्ध्वमपिब्रतानुष्ठान

कोपिवोदयः नदाहहारीतः नयस्नातकाप्रवृत्तिविद्यास्नातकोन्नतस्नातकोभिद्यान्नतस्नातकश्चेति यः समाप्यवेदसमाप्यञ्जनानिसमावर्त-
नेसविद्यास्नातकः यः समाप्यत्रतानिअसमाप्यवेदसमावर्ततेसन्नतस्नातकःअभयसमाप्यसमावर्ततेयःसविद्यान्नतस्नातकः यास्तवत्योव्या-
ह वेदन्नतानिपात्रन्तीत्याहुप्रयमेववेति ३ तमिति तंमहन्नाशिमनुषानेनस्यान्तदोयतइतिदायःअहोवदोयमहदायःतंहरतीतिब्रह्म-
दापहरंपितुःपितृतोयुहीतवेदमित्यर्थः पितृतोःध्ययनंसुख्यसुक्तंयितुरभावेआचार्यादेरव्यथीतवेदंमालयालंकृतंउल्लुषायनोपविष्टगोसा-
धनमधुपकंणपिताआचार्यायाविवाहाद्वयमपूजयेन् ३ गुरुणेति गुरुणादत्तानुज्ञःस्वगृह्योक्तविधिनान्कृतस्नानसमावर्तनःसमानवर्णी-
सुमलक्षणांकन्यांविचरेत् ४ असपिंडाचेति मातृयसपिंडानभवतिसप्तपुरुषयंतसपिंडतांवस्यति सपिंडतातुपुरुषेसप्तमेविनिवर्तस-
इतिनेनमातामहादिराजायानभवतीत्यर्थः नशब्दान्मातृसगोत्रापिमातृवंशजन्मपरंपरनाम्नोऽत्रलभित्तानेसतिनिवाह्यातदितरातुमातृसगो-

तंप्रतीतंस्वधर्मंणन्नहदायहरंपितुःसुखिणंतल्पआसीनमर्हयत्ययमंगवा ३ गुरुणानुमतःस्नात्वा
समावृत्तोयथाविधि उद्गहेतद्विजोमायासवणालसृणान्विताम् ४ असपिंडाचयामातृसगोत्राचयपि-
तुःसामशस्ताद्विजातीनादारकर्मणिमैथुने ५ महात्सपिसमृद्धानिगोजाविधनधान्यतःस्त्रीसंबंधेदशैवा
निकुलानिपरिवर्जयेन् ६

त्राविवादीतिसंगृहीतम् तथाचव्यासःसगोत्रांमातुरव्येकेनेच्छत्सुहाहकर्मणि जन्मनाम्नोरविज्ञाने
उद्गहेदविशंकितः यत्तुमेधातिथिनावधिष्टान्नामातृसगोत्रानिषेधवचनोल्लिखितम् परिणीयसगोत्रांतुसमानमवरानथा तस्यांकुला
समुत्सर्गाद्विज्याद्वायणचरेत् मातुलस्यसक्तोचैवमातृगोत्रानयैवेति तदपिमातृवंशजन्मनामापरिज्ञानविषयमेव असगोत्राचया-
पितृमितिपितृयसगोत्रानभवत्त्वकारात्पितृसपिंडापिपितृव्यादिसंनतिमत्रायानभवतीत्यर्थःसाद्विजातीनांदारस्यसंपादकेविवाहेप्र-
शस्तामैथुनसाध्येअग्न्याधानकर्मपुत्रोत्पादनायांचेति ५ महात्सपितिउल्लुषान्यपिगवादिभिःसमृद्धान्यपिइमानिदशकुलानि विवाहे
त्यजेत् ६ तानिकानीत्याह हीनक्रियमिति जातकर्मोदिक्रियाराहितंस्नानसंबन्धेदाध्यापनमन्यम् बहुदुर्घरोमान्वितं अशोनिमज्जाधि-
सुक्रम क्षयोपजयस्यामंदानलापस्मारम्वित्रकुष्ठपुक्तानंचकुलानिवर्जयेदितिपूर्वक्रियासंबन्धः इष्टमूलव्रत्तास्यप्रतिषेधस्यमातुल

वदुत्सन्नाञ्जनुवहन्ते नैनहीनक्रियादिक्कुलात्परिणीतायां संततिरपितादृशी स्यात् व्यर्थयः संचारिण इति वैद्यकाः परं इति सर्वे संक्रामि
 गोरोगावर्जयित्वा प्रवाहिकां इति अवेदमूला कथमियं प्रमाणमिति चेन्न दुष्टार्थतयैव प्रमाण्यसंभवात् तदुक्तं भविष्यपुराणे सर्वा एत
 वेदमूलादृष्टार्थाः परित्यक्त्य तु भोमांसाभाष्यकारेणापि स्थूलधिकरणे इति सू ७ येहृष्टार्थाः तेन तत्प्रमाणेनैव दृष्टार्थास्ते वैदिकाः शब्दाश्च
 मानमिति कुलाश्रयप्रतिषेधमभिधाय कन्यास्वरूपाश्रयप्रतिषेधमाह नोदह इति कपिलकेशान्नित्यव्याधितां अभिद्यमानलोमांश्चुर-
 लोमांबहुपुरुषभाषिणीपिंगलाक्षीकन्यान्वोपपच्छेत् ८ नेति अखनं संत्रतं न्नाभिक्वां आर्द्रैरेव तीत्यादिकां एव तस्मिन् दीप्तेच्छ पर्वतप
 क्षिर्पदासमयानकनाभिकां कन्यां नोदहेत् ९ अव्यंगांगीभिति अधिकलांगीमधुरस्त्वोद्यनाम्नोदं सगजसुरभिरगमनोअनतिस्थूललोम

हानक्रियां निष्पुरुषं निश्च्छंदोरोमशार्शसम् क्षय्यामयाव्यपस्मारिन्धि त्रिकुष्ठिकुलानि च ७ नोदहेत्
 पिलां कन्यानाधिकंगीनरोगिणीम् नालोमिकां नालोमानवाचादानपिगलासू ८ नक्षत्रक्षुद्रादोना
 स्मोनां ल्यपर्वतनाभिकाम् नपद्व्याहिर्भेद्यनाम्नीनचभीषणनाभिकाम् ९ अव्यंगांगीसौम्यनाम्नीहसवा
 रणगाभिनीम् तनुलामकेशदशानामृदंगीसुदहस्त्रियम् १० यस्यास्तनभवेच्छतानविज्ञायेतवापिता
 नापयच्छेत्तन्नाज्ञः पुत्रिकाधर्मशक्या ११

केशदशानां कोमलांगीकन्यासुदहेत् १० अत्र विधिवेधयो रभिधानम्
 मिषिद्धविहितकन्यापरिणयनमशुदयार्थमिति दर्शयितुमाह यस्या इति यस्याः पुनश्चातानां स्तितां पुत्रिकाशंकयानोदहेत् यदपत्य
 भवेदस्यास्तन्ममस्यात्स्वधाकरमित्यभिसंधानमात्रादपि पुत्रिका भवति अभिसंधिमात्रात्पुत्रिकेत्येकदतिगोतमस्मरणात् यस्यावाविशो
 घेणपितानज्ञापतेअनेनेपुसुलान्नेतितामपिनोदहेत् अत्रचपुत्रिकाधर्मशंकयेतिनयोजनीयमिति केचित् गोविंदराजस्त्वाह भिन्नपितृ
 कयोरप्येकमातृकयोर्भ्रातृत्वमसिद्धेः सद्भ्रातृत्वेपि यस्याविशो घेणपितानज्ञायतेतामपि पुत्रिकाशंकयेन्नोदहेदिति मेधातिथिस्तएकमे
 वरमपक्षमाह यस्यास्तप्रातानां स्तितां पुत्रिकाशंकयानोपपच्छेत् पितान्नेन ज्ञापतेऽपि धितोमृतो वा वाशब्दश्चेदर्थे पितरितुविद्यमानेत
 दीयवाक्यादेव पुत्रिकालाभावमवगम्याप्नातृकापिवोद्व्येति अस्माकं तु विकल्पस्तरसादिदं प्रतिभाति यस्याविशो घेणपितानज्ञायतेता
 मपितावलेनाधर्मशंकयानोदहेत् अत्रचपक्षेपुत्रिकाधर्मशंकयेतिपुत्रिकानाधर्मश्चतयोः शंकापुत्रिकाधर्मशंकयेति यथासंख्ययोजनी

यं अत्र न प्रकरणे सगोत्रांचे दमत्योपयच्छेत्तुमात्रवदेनां विप्रयादिति परित्यागश्च वणात् परिणीयसगोत्रांचे निभायश्चित्तश्च वणाच्च
तत्र ता मसमभिव्याहृते च मानुसपिंडापरिणयनादौ प्रार्थालमेव न भवति प्रार्थया शब्दस्याहवनीयादिवत्संस्कारवचनत्वात् येषां पु-
नर्दृष्टगुणदोषभूलके विधिनियेधाभिधाने यथाहीनक्रियमिति न तदतिक्रमे प्रार्थालाभाच्च अतएव भानुनामहांत्यपिसमृद्धा नोत्थादि
पुत्र्यकरणरुतगतं न्यायपतितं अनसं वृद्धसर्पदोनाम्नीमित्यादिप्रतिषेधोपिन प्रार्थालाभाच फलकः किल तत्र शास्त्राति क्रमात्प्रायश्चित्तमा-
त्रम् ११ सवर्णाग्रदंति आह्वणस्तत्रिययैवैश्यानां प्रथमे विवाहे कर्तव्ये सवर्णाग्रे धामवतिका मतः पुनर्विवाहे प्रवृत्तानामेतावस्य माणा आहु-
तौ म्येन त्रेधा मवेयुः १२ श्रद्धैवेति श्रद्धस्य श्रद्धैव प्रार्थामवतिनत्कृद्वा वैश्यादयस्ति स्मः वैश्यस्य च मूद्रा वैश्याच प्रार्थामन्वादिभिः स्मृता
स्तत्रियस्य वैश्या श्रद्धेस्तत्रियाच आह्वणस्य स्तत्रिया वैश्या श्रद्धा त्रास्त्राणीच वसिष्ठोपि श्रद्धा मय्येकं संच वज्रमिति हिजातीनां मंत्रवर्जितं मूद्रा
पिवाहमाह १३ न ब्राह्मणेति ब्राह्मणस्तत्रिययोगीर्हस्यभिच्छतौः सर्वथा सवर्णां लामेकं स्मिंश्चिदपि वृत्तांते इति हासाख्येनेपि मूद्रभाया

सवर्णाग्रे हिजातीनां प्रशस्तादारकर्मणि कामतस्तप्रवृत्तानां भिमाः स्फुः क्रमशो वराः १२ श्रद्धैव प्रार्थया
श्रद्धस्य साच स्वाच विशुः स्मृते ते च स्वाचैव राज्ञोऽश्रुताश्च स्वाचाग्रजननः १३ न ब्राह्मणस्तत्रियधाराप
द्यपि हि निवृत्तौः कस्मिंश्चिदपि वृत्ताने श्रद्धा प्रार्थयापि क्षिप्यते १४ हीनजातिस्त्रियमोहादुद्धृता हि जात
यः कुलान्येव न यत्सा सुसंभनानां निश्रद्धताम् १५ श्रद्धा वैदोपतत्यत्र रुतश्च तनयस्य च शौनकस्य स्फु
तोत्पत्यानदपत्यतया श्रद्धाः १६ नास्मिधायेते पूर्वसवर्णानुक्रमेणानुलोम्येन विवाहाद्यनुज्ञानात् अयं निषेधः प्रातिलोम्येन
विवाहाभिययो बोद्धव्यः ब्राह्मणस्तत्रियग्रहणं चेदं दोषः प्रयुक्तार्थं जननं रं हिजातय इति बहुवचनात् वैश्यगोचरनिषेधस्यापि वस्यमाण
त्वात् १४ हीनजातिस्त्रियमिति सवर्णमपि परिणीय हीनजातिं श्रद्धां शास्त्राविषेकात्सरिण्यतो ब्रह्मस्तत्रियवैश्यास्तत्रोत्पन्नपुत्रो ब्रा-
ह्मणेण कुलान्येव संसतंति कानि श्रद्धतां गमयंति अत्र हिजातय इति बहुवचननिर्देशात् निर्देशात् वैश्यस्यापि निषेधः कल्प्यते ब्राह्मणस्त-
त्रिययोस्तु पूर्वत्रैव निषेधकल्पनान्निदामात्रार्थेनैव १५ श्रद्धा वैदोति श्रद्धा वैदोति परिणयतीति श्रद्धा वैदोति सपतति पतित इव भवति इ-
दमत्रैव मंतं उतं गतं न यत्स्य गीतमस्य च अत्र्यादिग्रहणं सादरार्थ एतद्ब्राह्मणविषयं श्रद्धायां स्फुल्लोत्पत्तौति शौनकस्य मतमेतत्तत्क्षत्रि

यविषयं शूद्रास्तुतोस्त्यापतीति शृगोर्मत एतद्देश्यविषयं एतस्य महर्षिमतत्रयस्य व्यवस्थासंभवे विमहशपतन विकल्पायोगात्
मेधातिथिगोविंदराजयोक्तमतं शूद्रावेदोपतनीति पूर्वोक्तशूद्राविवाहनिषेधविशेषः सुतोत्पत्त्यापततीति देवज्जानशूद्राविवाहेऽत्रतो
नोपेयादिनिविधानार्थं ऋतुकालगमनेस्तोसन्तेः तदपत्यतयितुं ताभ्येव शूद्रोत्पन्नान्यपत्या नियस्यसतदपत्यस्तस्य भावस्तदपत्यता
तयापतति एतेनेदमुक्तं ननु पयन्ति तरास्तजाता पस्ययेयात् १६ शूद्राभिति सवर्णमपि रिणीय देवान् रुनेहाहा शूद्रापरिणे तु ब्राह्म
णस्य शयननिषेधोयं निंदयानिषेधस्तु मानात् शूद्रांगला ब्राह्मणो न रकं गच्छति जनयित्वा सतंतस्यां ऋतु कालगमननिषेधपरं ब्रा
ह्मणदेव होयतदतिदोषमप्युत्तार्यः १७ देवेति यदिकथं चित्सवर्णानुक्रमेण वा शूद्रापरिणीयेत तदा भार्या त्वेन प्रसक्तानि तत्कर्तुं
कानि देवैत्यनेन निषिध्यते देव होमादिष्वं श्राद्धादिभ्योऽपि नोपेयं अनिश्चितं भोजनादि एतानि यस्य शूद्रासंघाद्यानि तद्ध्वं कथं पितृदेवा

शूद्रां शयनमारोप्य ब्राह्मणो यात्यधोगतिम् जनयित्वा सतंतस्यां ब्राह्मण्या देव होयते १७ देवपित्र्यानि
श्रेयानि तत्सधानानि यस्तु नाश्रयति पितृदेवास्तन्त्रस्वर्गमिगच्छति १८ दृषलीफेनपीतस्य निःश्वसो
पहतस्य च तस्यां चैव प्रसूतस्य निष्कृतिर्न विधीयते १९ चतुर्णामपि वर्णानां प्रेत्य चैव हिताहितान् अ
ष्टविमान् समासेन स्त्रीविवाहान्निबोधत २० ब्राह्मणो देवस्तथैवार्चः प्राजापत्यस्तथासुरः गाधर्वो राक्षसश्च
वर्षे शास्त्रं श्वाष्टमो धमः २१

नाभंति न च तेनातिथ्येन सगृहीत्स्वर्गयाति यस्तु संस्कारयेन्नो हास्तजालास्थितयान्ययेति सवर्णि
यांसन्निहितायां निषेधं स्वयति अयं तस्य निहितायामपीत्युनरुक्तिः १८ दृषलीति दृषलीफेनोऽधरसः सपीनो येन स वृषलीफेनप
तः वा हिताग्न्यादि विलनेन समासः अनेन शूद्राया अधरसपानं निषिध्यते निःश्वसोपहतस्य चैव तितया सहैकशय्यौ शयननिषेधः
तस्याजातापत्यस्य श्रद्धिर्नोपदिश्यत इति ऋतुकालगमननिषेधानुवादः १९ चतुर्णां भिति चतुर्णामपि वर्णानां ब्राह्मणादीनां परलो
के दहलोके च कांश्चिदहितान् कांश्चिदहितान् दमानं स्यात्समानानघौ संसेपेण भार्या प्राप्तिहेतून् विवाहान् शृणुत २० ब्राह्मण इति
त एतेनामतो निर्दिश्यते ब्राह्मणस्तथासुरादि संज्ञांचैव शास्त्रसंख्येव हारार्योक्तति निदिप्रदर्शिनार्थं च ब्राह्मण इवायं ब्राह्मणः राक्षस इवायं राक्ष

सः नतु ब्रह्मादिदेवतान्वं विवाहानां संभवति यैश्चान्वस्यार्थमस्याभिधानं निंदातिशयार्थम् २१ यदिति धर्मादनपे तो धर्म्यः यो विवाहो धर्म्यो यस्य विवाहस्य यो गुण दोषौ दद्यानिष्ट फले तत्तद्वा होतुं न्यापयेत्तु ये गुणा गुणास्तत्सर्वेषु आकम्पकेषुणाभिधास्यामि वस्य माणानुकीर्तनमिदं शिष्याणां सुखग्रहणार्थम् २२ षडिति ब्राह्मणस्य ब्राह्मादिक्रमेण षट् क्षत्रियस्यावराजुपरितनानां सुखादौ अतुरः विद्यूद्रयोस्तु तानेवराक्षसवर्जितानां सुखगोधर्चयैश्चान्वधर्मादनपे तान् जननीयान् २३ चतुर इति ब्राह्मणस्य प्रथमं पठितान् ब्राह्मादौ अतुरः क्षत्रियस्य राक्षसमेकमेवैष्यभूद्रयोराक्षरमेतान् अष्टान् ज्ञाता राजानंति अतएव ब्राह्मणादिषां सुखादीनां पूर्वविहितनामप्यत्राप्युपादानं जनयन्त्यत्वापनार्थे तेन मशस्त विवाहासंभवे जनयन्त्यस्यापि परिग्रह इति दर्शितम् एवमुच्चरन्नापि विगर्हितं परित्यागो बोद्धव्यः २४ पंचानामिति इह पैंश्चान्वधर्मादेव विधादुपरितनानां पंचानां ब्राह्मणापत्यादीनां ग्रहणम् तेषु मध्ये ब्राह्मणापत्यगोधर्वरा

यो यस्य धर्म्यो वर्णस्य गुण दोषौ च यस्य स यौ तद्दः सर्वं भवत्याभिप्रसवे च गुणा गुणान् २२ षडास्तु पूर्व्या विप्रस्य क्षत्रस्य चतुरो वरान् विद्यूद्रयोस्तु तानेव विद्याद्धर्म्यान् राक्षसान् २३ चतुरो ब्राह्मणस्य धान् मशस्तान् कवयो विदूः राक्षसं क्षत्रियस्यैकमासुरं वैश्यमुद्रयाः २४ पंचानां तु त्रयोदश्याद्वा वधर्म्योऽस्मृता विह पैंशा च ब्राह्मणस्यैव न कर्तव्यो कदाचन २५ पृथक् पृथग्व्याभिप्रोवा विवाहा पूर्वचादिता गाधवो राक्षसश्चैव धर्म्योऽस्त्रस्य तौ स्मृतौ २६

क्षसास्त्रयो धर्मादनपे तान् तत्र ब्राह्मणापत्यः क्षत्रियादीनामप्राप्तो विधीयते ब्राह्मणस्य विहितत्वाद नृयने गांधर्वस्य च तृणां मिव प्राप्तत्वादनुवादः राक्षसोपि वैश्यभूद्रयोर्विधीयते ब्राह्मणस्य क्षत्रियवृत्त्यवस्थितस्यापि आसुरपैंशान्नौ न कर्तव्यो कदाचनैत्यविशेषाच्च तृणां मिव निधिधने अत्रयं वर्णप्रतियस्य विवाहस्य विधिनिषेधौ तस्य तं प्रति विकल्पः स च विहितं तां संभवे बोद्धव्यः २५ पृथगिति पृथक् पृथगिति प्राप्तत्वादनुद्यते मित्राविधिति विधीयते पृथक् पृथग्व्याभिप्रोवा पूर्वविहितो गांधर्वराक्षसौ क्षत्रस्य धर्मो मन्वादिभिः स्मृतौ यदास्त्रासु संयोरन्योन्यासुरा पूर्वकं संवादेन परिणेतान् ब्राह्मणादिना विजित्य तानुद्देहं च दागांधर्वराक्षसौपि प्रोभवतः २६ आच्छाद्येति आच्छादनमात्रस्यैव औचित्यमाप्तत्वात् विशेषया समाकन्यावरावाच्छाद्य लंकारादिना

नपूजयित्वा विधानारचनं प्रार्थय कवरमानीय तस्मै कन्यादानं ब्राह्मो विवाहो मन्वादिभिर्भुक्तः २७ यज्ञ इति न्योति होमादियज्ञोभार-
भेयथाविधिऋत्विजैः कर्मकञ्च अलंकृत्य कन्यादानं देवं विवाहं सुनयोच्चुवते २८ एकामिति स्त्रीगवीपुंगौ श्रवणो भिक्षुनंतदेकं देवावरा-
त्यधर्मतः धर्मार्थियागादिसिद्धये कन्यार्थे वा दातुं न तु शुल्कबुल्या गृहीत्वा यद्यथा शास्त्रं कन्यादानं स आर्वो विवाहो विधीयते २९ सहे-
ति सहसुवांधर्मं कुरुत भित्तिसूताप्रदानं काले वचसा पूर्वं नियम्यार्थं यित्वा यत्कन्यादानं संप्राज्य पत्यो विवाहः स्मृतः ३० ज्ञातिभ्य इति
कन्यायाज्ञातिभ्यः पित्रादिभ्यः कन्यार्थे यत्तथाशक्तिधनं दत्त्वा कन्याया आप्रदानमादानं स्वीकारः स्नाच्छं द्यात्स्वेच्छयानत्वा पविशास्त्रीय
पनं ज्ञातिपरिमाणं नियमेन स आस्मरो विवाह उच्यते ३१ इच्छयेति कन्यायावरस्य चान्योन्यानुसाराण्ययः परस्परसंयोग आलिङ्गनादि

आच्छाद्य चार्चयित्वा च श्रुतिशीलवर्तस्वयम् आहूय दानं कन्यायां ब्राह्मो धर्मः प्रकीर्तितः २७ यज्ञे तु
वितते सम्यगृत्विजैः कर्मकुरुते अलंकृत्य सूतादानं देवधर्मं प्रचक्षते २८ एकं गौ भिक्षुनं देवावरादा
दायधर्मतः कन्याप्रदानं विधिवदार्थो धर्मः स उच्यते २९ सहनोचरता धर्ममिति वाचानुभाष्य च क
न्याप्रदानं सम्यग्यप्राज्यापत्यो विधिः स्मृतः ३० ज्ञातिभ्यो द्रविणं दत्त्वा कन्यार्थे नैव शक्तिः कन्याप्रदा
नं स्नाच्छं द्यादास्मरो धर्म उच्यते ३१ इच्छयान्योन्यसंयोगः कन्यायाश्च वरस्य च गाधर्वः स तु विज्ञेयो
मैश्वर्यः कामसंभवः ३२ हत्वा छित्वा च भित्त्वा च काशतीरुदती गृहान् प्रसह्य कन्याहरणं राक्षसा
विधिरुच्यते ३३

रूपः संगांधर्वो ज्ञातव्यः संभवत्यस्मादिति संभवः यस्मात्कन्यावरयो रभिलाषादसौ संभवति अत
एव मैश्वर्यो मैश्वर्यापाहनः सर्वविवाहानामेव मैश्वर्युत्पत्तेरनयदस्य मैश्वर्युत्पत्त्याभिधानं तत्सत्यपि मैश्वर्युत्पत्तेरनयदस्य मैश्वर्युत्पत्तेरनयदस्य ३२ ह-
तेति प्रसदा बलात्कारेण कन्याया हरणं राक्षसो विवाह इत्येव लक्षणम् यदा तु हर्षुः शक्त्या निशयं ज्ञात्वा पित्रादिभिरुपेक्षते तदनाव-
श्यकं हननादि यदि कन्यापदाः प्रतिपदानां यातिनदा हननादिकमपि कर्तव्यमित्यर्थमासमनूद्यते कन्यापसां निनाशयते धामगच्छेदं ह-
त्वा प्राक्कारादं भित्त्वा हापितं भ्रान्तरनाथाहं द्विचैरतिवदंतीं श्रुतिं सुचंतीं यत्कन्या गृहादपहरति अनेन कन्याया अभिच्छोक्ता गांधर्वी हि
वेकार्यम् ३३

सप्तमिभि निद्रामिभ्रतामं धामदीर्घं क्लृप्तां शालं सरस्वणेन राहितं किञ्चन देशे यत्र विवाहो भैशुन धर्मेण प्रवर्तते संपापहेतुर्विवाहानां मध्येऽध-
 मः पेशान्नः ख्यातः ३६ अद्रिभिः उदकदानपूर्वकमेव ब्राह्मणानां कन्यादानं प्रशस्तं क्षत्रियदीनानां पुत्रविनाशुदकपरस्परं च्छयावाड्यान्नेणा-
 पि कन्यादानं भवति उदकपूर्वकमथस्य नियमः ३७ यदिति यद्यपि गुणदोषौ च यस्य स्यादिति गुणाभिधानमपि प्रतिज्ञातमेव तथापि बहूनां मर्था-
 नान्नवक्तव्यं तथा प्रतिज्ञातत्वात् विशेषज्ञापनार्थः पुनरुपन्यासः एषां विवाहानां भित्तिर्द्वारेण पथी एषां मध्ये यस्य विवाहस्य योगुणो भवतु-
 भावयितः तत्सर्वं हे विद्याः समकथयतः श्रुत ३६ दशोति दशपूर्वान् पित्रादीन् वंशान् परान् पुत्रादीन् दश आत्मानं चैकनिशकं ब्राह्मवि-
 नाशो दासु श्रोयादिसु कृज कद्रुवमिदं दाया पात्रोच्यते पित्रादीन् परकादुद्धरति पुत्रादयश्च तस्य कुले निव्यापयाज्यायंति इति मोचनार्थः तेषां भवतु

सुप्तां मत्तां प्रमत्तां वारहो यत्रोपगच्छति सयापि षो विवाहानां पेशान्नश्चाष्टमो धमः ३४ अद्रिरेव हि जाग्र-
 णा कन्यादानं विशिष्यते इतरेषां तु वर्णानां भितरेतरकाभ्यां ३५ यो यस्य विवाहानां भवतु नां कीर्तितां गु-
 णाः सर्वश्रुणुतं विद्याः सर्वकीर्तियतो मम ३६ दशपूर्वान् परान् वंशानां आत्मानं चैकविशकम् ब्राह्मोपुत्रः स-
 कृतं कृन्वाच यदेन सः पितृन् ३७ देवो दाजः सुतश्चैव सप्तसप्त परावरान् आर्षी दाजः सुतस्त्वास्त्रान् व-
 षट्काप्येदजः सतः ३८ ब्राह्मादिषु विवाहेषु चतुर्ष्वेवानुपूर्वशः ब्रह्मवच्चस्विनः पुत्राज्यायंति शिष्टसमन्ताः ३९

तैः पापजं सस्याशक्यत्वात् ३७ देवो देति देवविवाहो दायाः पुत्रः सप्त परान् पित्रादीन् सप्त अवगन् पुत्रादींश्च आर्षी विवाहो दायाः
 पुत्रः शीन् पित्रादीन् त्रैश्वपुत्रादीन् राजापत्यविवाहो दायाः पुत्रः षट् पित्रादीन् षट् पुत्रादीन् आत्मानं चैनसो योचयतीति पूर्वस्यैव स-
 त्रानुपगः नायोदन इति व्यापोः संज्ञा छंदसोर्बहुलमिति कल्प्यत्वम् ब्राह्माद्यष्टविवाहो देशकमानुसारेण मंत्रफलस्यार्पणस्यैव बहु फल-
 राजापत्यात् पूर्वभिधानं ब्राह्मादि विवाहो देशं श्लोक एव कथमयं क्रम इति चेन्न पंचानां तु त्रयोधर्म्या इत्यत्र मन्त्रापत्यग्रहणार्थम् अन्यथा
 त्वार्पणस्यैव ग्रहणं स्यात् ३८ ब्राह्मोति त्रसर्वेषु गुणां गुणाभितियदुक्तं न तु च्यते ब्राह्मादिषु चतुर्ष्वेवानुपूर्वशः संपत्तिकृतेनोपु-
 न्नाः पुत्राः शिष्टमिजापते विपार्यत्याच्यं समन्तशब्दस्य कर्त्तेन च पूजायाभितिनयदीसमासप्रतिषेधः संबंधसामान्यविषया पथीयं समस्य ते

रूपेति रूपं मनोहरा कति- सत्त्वं रादशाभ्यायेव स्वभाणारुणोदयः तैर्युक्ताधनिनः ख्यातिमंतोययेष्मिन्वस्त्रस्वगंधलेपनादिभोगशान्तिनाथाभिक्ताश्च पुत्राजायंत इति पूर्वमनुवर्तते शतं च वर्षाणि जीवंति ४० इतरेष्विति ब्राह्म्यादिभ्यश्चतुर्भ्यो अन्येषां सगरादिषु चतुर्ष्वेति बाहेषु क्रूरकर्माणो मृषावादिभ्यो देहविणो यागादिधर्मो देषिणः पुत्रा जायंते ४१ अनिदितै रिति संक्षेपेण विवाहानां फलकथनमिदम् अगहितं भार्याप्राप्तिर्हेतुभिर्विवाहै रग्राह्यतामनु व्याणां संततिगीहैस्ते स्तज्जगति तां समाहूय हिन विवाहान्भुर्यान् ४२ पाणीति समानजा तीयाकृत्स्ना माणसु हस्तग्रहणलक्षणः संस्कारा गृह्यादिशास्त्रेण विधीयते विजानीया सु पुनरुक्त्यमानास्तु विवाहकर्मणि पाणिग्रहणस्थाने अभयमननरन्तोके वक्ष्यमाणो विधीर्ज्ञेयः ४३ शरदिति क्षत्रियया पाणिग्रहणस्थाने ब्राह्मणविवाहे ब्राह्मणहस्तपरिगृहीतकौंडेकदेशो या तयः वैश्यया ब्राह्मणक्षत्रियावधत्तप्रनोदैकदेशो ब्राह्मणः शूद्रया पुनर्हिजातित्रयविवाहे प्राच्यवसनदशा ब्राह्म्या ४४ ऋतिरिति ऋतुर्नाम शोणि

रूपसत्त्वगुणोपेतान्धनवंतो गुणस्त्रिनः पर्याप्तभोगाधर्मिष्ठा जीवंति च शतं समाः ४० इतरेषु तु शिशेषेषु नृणां सानुत्वादिनः जायंते दुविवाहेषु ब्रह्मधर्महिषः स्मृताः ४१ अनिदितैः स्त्रीविवाहे रनिद्याभवति प्रजा निदितैर्मिदितान्गुणान्स्मान्निद्यान्विजयन्ति ४२ पाणिग्रहणसंस्कारः सवर्णास्सूपादिश्यते असवर्णास्त्रियं यज्ञयोधिधिरुद्राहकर्मणि ४३ शरः क्षत्रियया ब्राह्म्याः प्रनोदैर्वैशूक्यया वसनस्य दशा ब्राह्म्याश्चूद्रयोक्तुं घृवेदने ४४ ऋतुकालाभिगामी स्यात्स्वदारनिरतः सदा पर्ववर्ज्यमजे चैव नोत इतारतिकाम्यया ४५

तदर्थं नीपलक्षितो गर्भधारणयोग्यः स्त्रीणां भवस्था विशेषः तत्कालाभिगामी स्यादित्ययन्वियमविधिः न तु पारिसंख्या स्वार्थहा निपरा र्थकलनाप्राप्त्या धातुकदोषत्रयदुष्टत्वात् ऋतुकाले पिरगतः पक्षे गमनप्राप्तौ यस्मिन् पक्षे प्राप्तिस्तत्र विधिः समेयजेतेति वत् अतएव ऋतावगमने दोषमाह पराशरः ऋतुस्मात्तांतु यो भार्यां सन्निधौ नोपगच्छति घोरायात्रा सहत्यायापतनेनात्र संशयः अनुत्पन्नपुत्रस्य चाप्ये नियमः ब्राह्मणो ह वै जायमानस्त्रिभिर्ऋणैर्ऋणवान् जायते यज्ञेन देवेभ्यः प्रजया पितृभ्यः स्वाध्यायेन ऋषिभ्य इत्येतत्सत्यसंस्तुतिमूलत्वे स्य संभवति मूलान्तरकल्पनस्यायुक्तत्वात् तस्माद्युग्मास्तुत्राथी संविशेदन्तं वैस्त्रियमिति च वक्ष्यति ततो व्येतच्छ्रमिमूलत्वं

मनवगम्यते पुत्रोत्पादनशास्त्रस्य नैकपुत्रोत्पादनैव च रिता रथितान् कामजाभितरां निदुशिति दर्शनादजातपुत्रस्यैव नियमः दशास्या
पुत्रानाधेहीति मंत्रस्तु च दुष्टपुत्रप्रशासपदः जातपुत्रस्य अपि अतु कालगमन नियमो न दशास्त्वैवातिष्ठते स्वदारभिरतः सदेति नित्यं स्वदार
संतुष्टः स्यान्नान्यभाया सुपराच्छेदिति विधानात्परि संख्यैव वाक्या नयक्यात् स्वदारगमनस्य प्रशस्तत्वात् अतावगमने दोषाश्च वणाच्च न नि
यमविधिः पर्ववर्जमेचैनामिति पर्वण्यमावास्यादीनि वक्ष्यते तानि वर्ज्यमित्याभायाः प्रीतिव्रतं यस्य स तद्भूतोऽनृतावप्युपेयात् अतएव
रति काम्ययानतु सुत्रोत्पादनशास्त्रबुद्ध्या तं स्मादिधि च यमिदम् अतावुपेयादेव अन्यभायानिोपगच्छेत् अनृतावपि भार्याप्रीतये गच्छेदि
ति अत्र च गौतमः अतावुपेयादनृतींच पर्ववर्ज्यम् याज्ञवल्क्योऽप्याह यथा कामी भवेद्वा पि स्त्रिणावरमनुस्मरन् पर्ववर्ज्यमिति अताव
नृतींचोभयमसं वध्यते-४५- अतु शिति अत्र रात्र्यहः शब्दावहोरात्रपरौ शौणितदर्शनात्प्रभृतिस्त्रीसंपर्कगमनादौ शिष्टानि दितैश्चतुर्भि

ननुः स्वाभाविकस्त्रीणां रात्रयः षोडशस्मृताः चतुर्भि रितरैः सार्द्धमहोभिः सद्विगहितैः ४६ तासामाद्याश्च तत्तत्स्त्वनिदितैकादशीचया अयोदशीचषोषास्तप्रास्तादशात्रयः ४७ सुभासुपुत्राजायते स्त्रियोर्युग्मासलाविषु तस्माद्युग्मासपुत्राद्यौ संविशेदन्तवै स्त्रियम् ४८ पुमान्पुसाधिकमुक्रेरूपी भवत्यधिके स्त्रियाः समेषु मान्पुस्त्रियौ वा स्तीणेत्येच विपर्ययः ४९

रन्ध्रैरहोरात्रैः सह षोडशाहोरात्राणि मासिमासि स्त्रीणां
 मृतः स्वमानेभ्यः स्वाभाविकः व्याध्यादिना तु न्यूनाधिककालोपि भवति ४६ तासां भिति तासां पुनः षोडशानां रात्रीणां शोणितदर्श
 नात्प्रभृति आद्या अतस्त्रोरात्रयः एकदशीरात्रयोदशीचरात्रिभेने निर्दिता अवशिष्टा दशरात्रयः प्रशस्ता भवेयुः ४७ सुमेति पूर्वोक्त
 सपिदशसप्तपञ्चम्याद्याः सप्त रात्रियुगमनेषु त्राउत्ताद्येते असुग्मासपंचमीसंम्यादिषु दुहितरः अतः सुत्रार्थियुग्मासम्भुत कालेभा
 योरागच्छेत् ४८ सुमानिति पुंसो बीजे अधिकैः युग्मास्वपि पुत्रो जायते स्त्री बीजे अधिकैः युग्मास्वपि दुहिता एव अतो द्रव्याहारादिना नि
 जन बीजाधिन्यं भार्याया आहारलाघवादिना बीजात्यल्पमवगम्य युग्मास्वपि पुत्रार्थिना गतव्यमिति दर्शितम् स्त्रीपुंसयोस्तु बीजसाम्ये
 सुमान्पुंसं जायते पुंस्त्रिया विधियमौ च निःसारत्येवोभयोरप्येव बीजे गर्भस्यासंभवः ४९ ७ ७

भियेति निंदासकपूर्वोक्तासकषट्सरात्रिसु अन्यसक्तचिनिंदास्त्रापियासकसुचिदद्यासक्तस्त्रियोवर्जयन् देरात्री अवशिष्टेपर्ववर्जिते मज्जनसं
 डितं ब्रह्मचार्यवर्गगतयत्र तत्राथमेव सन्निवित्तवान्प्रस्थापेक्षया तस्याहिभार्यासहगमनपक्षेऽत्रतु गमनं प्रसक्तम् न च वनस्थभार्यायाक्रम
 तुर्न भवतीति वाच्यम् वृत्तपंचाशतोऽजोदिति वर्षेरेकगुणां भार्यासु द्वे त्रिगुणः पुमानित्यादिशास्त्रपथोलोचनयान्तसंभवात् मेधाति-
 थिस्तुयननाथमेव सन्निति अनुवादमात्रं गृहस्थेतरात्रयमत्रयेजितेन्द्रियत्वविधानात् रात्रिद्वयाभ्यनुज्ञानासंभवादित्याह गोविंदराजस्तु
 उत्पन्नविनष्टपुत्रस्थाग्रमानरस्थस्यापीच्छयासुत्रार्थरात्रिद्वयगमने दोषाभावप्रतिपादनार्थमेतन् यत्र तत्राश्रमेव सन्निविवचनात्सुत्रार्थसिं
 विशोदित्विभक्तगतात्पुत्रस्थचमदोषकारकत्वादित्याह हनगोविंदराजेन विशेषमविद्वृण्वता व्यक्तभंगी कृतमृतौ स्वदारस्मरतयतेः ५०
 नेति कन्यायाः पिताधनग्रहणदोषज्ञः अल्पमापि धनकन्यादाननिमित्तकं न गृह्णीयात् यस्माद्धोभेन तद्गृह्णन् अपत्यविक्रयी भवति ५१
 स्त्रीपतेति कन्यादाननिमित्तकमुल्लूकग्रहणनिषेधान् नवमाध्यायाभिधेयस्त्रीधनग्रहणनिषेधोच्यम् ये बांधवाः पतिपित्रादयः कलत्रदु

निंदास्तः शासकान्यासु स्त्रियोरात्रिषु वर्जयन् ब्रह्मचार्यैर्वर्गवतियत्र तत्राश्रमेव सन् ५० न कन्यायाः पिता
 विद्वान्गृण्णीयाच्छुल्कमण्वपि गृण्णहच्छुल्कहिलोभेन स्थान्नरोपत्य विक्रयी ५१ स्त्रीधनानि तु ये मोहादुप-
 जीवन्निबांधवाः नारीयानानि वस्त्रवाते पापायास्तथोगतिम् ५२ आर्षेगोभिकनसुल्ककेचिदाहुर्मृषेव तत्
 अल्पोप्येवंमहान्वापिविक्रयस्तावदेवसः ५३

हिरादिधर्मानि गृण्णहंति नारी स्त्रीयानि अश्वार्थानि वस्त्रं चेति प्रदर्शनार्थं
 सर्वमेव धनं न ग्राह्यते गृण्णानां पापकारिणो नरकं गच्छंति ५२ आर्षेदिति आर्षेर्विवाहे गोभिकनं सुल्कं वराद्वास्त्यभितिकेचिदाचार्यावदे-
 तितत्पुनरसत्ययस्मादल्परूपसाधत्वादल्लोभाभवतु बहुमूल्यसाधत्वात्मान्वाभवतु सत्तावाहिक्रयोभवत्येव यत्पुनरेकं गोभियुनमिति
 पूर्वमुक्ततरमनमिति गोविंदराज तदुक्तम् मनुमते लक्षणमार्घस्य न स्यादेवं वराद्गोभिकनपूर्वककन्यादानस्यैवार्षविवाहलक्षणत्वात्
 मन्वभिमनमन्यदेवार्षलक्षणमेकं गोभिकनमिति परमतमिति चेत् एकं गोभिकनं द्वे चेत्येतत्परमतं यदि तदामनुमते नार्षलक्षणं किंतु च्यता
 म् अपौर्विवाहान्कथयन् नार्षोदासनतेर्गुणान् मनु किंस्वयमतेनार्षलक्षणं वक्तुमशक्ताः मेधातिथिस्तपूर्वपरविरोधोपन्यासनिरासमेव न क
 तवान् तस्मादस्माभिरित्येव्यास्वायते आर्षेर्विवाहे गोभिकनं सुल्कमुल्लूकचिद्विवाहोदतिमनोस्तमतेनं दशास्त्रनियमितजा-

तिसंव्याकं ग्रहणं शक्करूपं सुल्लले मूल्यात्पत्तमहत्त्वे ॥ नुपयोगिनि विक्रय एव तदा स्यात् किं त्वार्थं विवाह संपत्तौ अवश्य कर्तव्ययागादि
 सिद्धये कन्यायै वा दातुं शास्त्रापेक्षार्थं मेव गृह्यते अतएवाप्यलक्षणं त्वोके वरादाय धर्मत इति धर्मतो धर्मार्थमिति तस्यार्थः श्रोगलोभेन
 तु धनग्रहणं सुल्लकरूपं यथा शास्त्रादि अपि न गृह्यते अतएव गृह्यते न सुल्लको हिलोभेनेति निर्दिष्टमुक्तवान् तस्मात्सर्वोपयोगिनां दार्ढ्यं धर्मार्थं गोभिर्यनं ग्राह्यं न-
 तु भोगार्थमिति मनुनास्त्वमतमनुवर्णितम् ५३ आर्षे गोभिर्युनं सुल्लकमुक्तं इदानीं कन्यार्थमपि धनस्य दानं न सुल्लकमित्याह यासां भिति या
 सां कन्यानां भ्रात्यावरेण दीयमानं धनं पित्रा दयो न गृह्यते किं तु कन्यार्थे समर्पणं तिस्रोपि विक्रयः यस्मात्कुमारीणां पूजनं तदनुशस्य महिसक-
 तं तेन वन्तं तदनुकंपारूपम् ५४ पितृभिरिति न केवलं विवाहकाले वरेण दत्तं धनं समर्पणार्थं किं तु न दुर्गम कालमपि पित्रादिभिरप्येता भोजना-
 दिना पूजितव्याः कस्यालंकारादिना भूषयितव्याश्च बहुधनानां दिसंपदं भासु कामैः ५५ यत्रेति यत्र कुले पित्रादिभिः स्त्रियः पूज्यते न तत्र देव-

यासां नानाददते सुल्लकं ज्ञातयोनस विक्रयः अर्हणं तत्कुमारीणां मानृशंस्यंच केवलम् ५४ पितृभिर्भ्रातृभि-
 र्भ्रैताः पतिभिर्देवैस्तथा पूज्या भूषयितव्याश्च बहुकल्याणभीष्मुभिः ५५ यत्र नार्थस्तु पूज्यते रमते तत्र दे-
 वताः यत्रैतास्तन पूज्यंते सर्वास्तत्राफलाः क्रियाः ५६ शोचति जामयो यत्र विनश्यत्यासुत कुलम् न शोचति
 तु यत्रैता वर्द्धन्ते तद्विस्वदा ५७ जामयो यानि गृहानि शयत्यप्रति पूजिताः तानि कृत्या हन्तानीं विनश्यंति-
 समंततः ५८ तस्मादताः सदा पूज्या भूषणा न्छादनाशनैः भूतिकामैर्नरैर्नित्यं सत्कारे भूत्सवेषु च ५९

ताः प्रसीदंति पत्रपुनरेतान पूज्यंते तत्र देवता प्रसादाभावात् यागादिक्रियाः सर्वाणि फलाभवंतीति निर्दिष्टार्थवादः ५६ शोचंतीति जामिः स्वस्त
 कुलस्थियोरित्याभिधानिकाः यस्मिन्कुले भगिना गृहपती संवर्द्धनीयसन्निहितसपिंडस्त्रियश्च पत्नी दुहितृस्तुषाद्याः परितोपादिना दुःस्ति-
 न्यो भवंति तत्कुलं शीघ्रं भिर्हनीयमवतिदैवतस्मादिना च पीड्यते यत्रैतान शोचंति तद्वनादिना नित्यं चिद्भिर्मेति मेधातिथिगोविंदराजौ तु नवोदा-
 दुहितृस्तुषाद्या जामपदस्याह तुः ५७ जामयविति यानि गृहानि भगिनी पत्नी दुहितृस्तुषाद्या अपूजिताः सत्यो अभिशपंति इदमभिष्टमेषाम-
 स्ति तितान्यपि भिन्नारहता निधनपन्थादिसहितानि नश्यंति ५८ तस्मादिति यस्मादेवं तस्मात्कारणा देना भूषणा छादनाशनैर्नित्यं सत्कारे युक्तै

सुद्यादिपुत्रलवेवुपपनयनादिपुत्रसृष्टिकार्यैः नृभिः सदा पूजनीयाः ५९ संतुष्ट इति भार्यया भर्त्रादिहेतौ तृतीया यंत्रकुले भार्यया भर्ता
प्रीतो भर्तृचरितस्त्यंत राभिलाषादिकं न करोति भार्ययन्विस्वाभिना प्रीता भवति न स्मिन्कुले चिरं श्रेयो भवति कुलग्रहणान्न केवलं भार्यापती एवं
पुत्रयोश्चादिसंततिः श्रेयो भागिनी भवति ६० यदिति दास्यर्थोन्निरुचिः यदि स्त्रीवत्स्वाभिरणादिना शोभाजनकेन दीप्तिमती न स्यान् तदा स्थादि
नपुनर्न हर्षयेदेव हि शब्दोवधारणे अग्रहर्षात्पुनः स्वाभिः प्रजननं गंधधारणं संपद्यते ६१ स्त्रिया मिति स्त्रिया मंडनादिना कान्तिभत्यां
भर्तृस्ते हि विषयतया परपुरुषसंपर्कविरहात् तत्कुलदोषं भवति तस्यां पुनररोचमानायां भर्तृविद्विष्टतया नंतरं संपर्कालसकलमेव कुलं मलि
नं भवति ६२ कुविवाहो रिति आसक्त्यादि विवाहे यथा वर्णनिषिद्धज्ञाति कर्मादि क्रिया लोपैर्वेदापाठेन आहूणा पूजेनेन मरत्या तत्कुलान्यपकर्षं

संतुष्टो भार्यया भर्ता भर्त्रा भार्या तथैव च यस्मिन्मेव कुले नित्यं कल्याणं तत्र वै भ्रवम् ६० यदि हि स्त्री नरो चे
नपुण्या संनम्रो दयेत् अप्रमोदात्पुनः पुंसः प्रजननं प्रवर्तते ६१ स्त्रिया तु रोचमानायां भवति द्रवतं कुलम् त
स्यात्परोचमानायां सर्वमेव नरोचते ६२ कुविवाहः क्रिया लोपैर्वेदान् अध्ययनेन च कुलान्धकुलतायाति आहू
णाति क्रमेण च ६३ शिल्पेन व्यवहारं पूज्यैश्चैव लैः गोभिरभ्यैश्च यज्ञैश्च कृष्याराजोपसेवया ६४
अयाज्ययाजनेभ्यै वनास्तिव्येन च कर्मणाम् कुलान्याश्रुविनश्यंति यानि हीनानि भवतः ६५ मंत्रतस्तस्मै
ह्यनिकुलान्यल्पधनान्यपि कुलसख्यन्त्रगच्छंति कर्षंति च महशः ६६

ल्येन कल्याणप्रयोगात्तादव्यवहारोण केवलं दूदापत्येन गवाश्चरथक्रयविक्रयादिना कृषिराजसेवाभ्यां कुलानि निनश्यंतीत्यन्तरेण संबं
धः ६५ अयाज्येति अयाज्यत्रात्यादिराजनैः कर्मणां श्रौतस्मार्त्तादीनां नास्ति व्येनशास्त्रोपलवकर्म सफलं भावबुद्धिर्नास्ति क्यम् वे
दाध्ययनसूत्यानि कुलानि क्षिप्रमपकर्षं गच्छंति अत्र च विवाहप्रकरणे विवाहनिदामसंगेन क्रिया लोपादयो निदिताः निंदया चैतन्वक्त
व्यभिक्तिमवनिषेधः कल्प्यते ६५ इदानीं क्रिया लोपादिरातत्रासंगिककुलनिदामसत्तया कुलोत्कर्षमाह मंत्रेति यदापि धनेन कुलमि
तिलोके प्रमिश्रतथाप्यल्पधनान्यपि कुलानि वेदाध्ययनतदर्थज्ञानालुधानप्रमत्तानि उच्छेदकुलगणनायागण्यं ते महती तुख्यातिमर्जयति

निवाहप्रकरणमिच्छांतां दानौ वैवाहिकाग्नौ संपाद्यं महायज्ञविधानं चेति वक्तव्यतया प्रतिज्ञातं महायज्ञाद्यनुष्ठानमाह वैवाहिक इति विवाहे भवौ वैवाहिकः आध्यात्मिकादिलादृञ् तस्मिन् नौ गृह्योक्तं कर्मसायं प्रातर्होमाष्टकादियथाशास्त्रमग्निं संपाद्य च पंचमहायज्ञान् तर्तयैव देवाद्यनुष्ठानं प्रतिदिनं संपाद्य च पाकगृहस्थः कुर्यात् ६७ पंचेति पशुवधस्थानं स्नूना स्नूना इव स्नूना हिंसास्थानं युगयोगात् नुल्लादयः पंचगृहस्थस्याहिंसास्वाधाना निचुल्लोडदाहनीपेव णीदृषदुपलासिका उपस्करः गृहोपकरणकुंडं समाजिन्यादि-कंडनी उल्लालमुल्ले उदकुभोजलाधारकलशः याः स्वकार्ययोजयन् पापेन संबध्यते ६८ तासां मिति तासां तुल्ला आदिस्थानानां यथाक्रमेणः कृत्यं यत्तन् पापनाशार्थं गृहस्थानां पंचमहायज्ञाः प्रतिदिनं मन्यादिभिरनुष्ठेयतया स्मृताः एवं च निष्कृत्यर्थमित्यभिधानात् हिंसास्थानेन च कीर्तनात् स्नूनादौ येन लिप्यत इति वक्ष्यमाणत्वात् च स्नूनां पापहेतुकत्वं पंचयज्ञानां च तस्यापनाशकत्वं वगम्यते तस्य-

वैवाहिकेनौकुर्वन्निगृह्यक्रमं यथाविधि पंचयज्ञविधानं च पत्तिं चान्वाहिं कांगृहो ६७ पंचमूनागृहस्थस्य
चुल्होपेषण्युपस्करः कंडनीचोदकुंभश्च बध्यते चास्तु वा हयन् ६८ तामाक्रमणसंवासां निष्कृत्य यमहवि
भिः पंचकुंभामहायज्ञाः प्रत्यहगृहमेधिनाम् ६९ अध्यापनब्रह्मयज्ञः पितृयज्ञस्तुतपणम् होमोदोबलि
सौतोन्नयज्ञो भिधिपूजनम् ७० पंचतान्योमहायज्ञान्हापयति शक्तिः सगृहपिवसन्वित्यसूनादोषेर्न-
ल्लिष्यते ७१ देवताभिधिभृत्यानां पितृणामात्मनश्च यः न निर्वपति पंचानामुच्छसन्मसजीवति ७२

[illegible]

कुर्यादिति एतेषु हस्येषाम् सकृदाशालार्ययते अतः शास्त्रज्ञेन तेभ्य कर्तव्यम् ८० कित्तत्ताह स्वाध्यायेनेति गानामकारत्वादनेन
 म्यस्ताध्यायादेरन्यथैव गुचितम् महायज्ञोत्तमैः स्वाध्यायादिभिः ऋषिदेवपित्रभिश्च भूतानियथाशास्त्रं पूजयेत् ८१ तत्र पितृय
 ज्ञेतावदाह कुर्यादिति मत्स्यहं यथासमय आहं कुर्यात् आह शब्दोपक्रमविधिवत्स्ववर्त्तकौडपायिनामयनीयाग्निहोत्रशब्दवत्स्वस्य
 भाणपार्वण्याद्भूमिनिदेशार्थः अन्नाद्येनेति तैत्रिहोत्रादिभिर्नैवेद्यादेरुपादानं पर्यः क्षीरम् ८२ एकमिति पितृप्रयोजनेन पंचयज्ञो
 त्तमैः एकमपि ब्राह्मणं भोजयेत् अपिशब्दात्समवेबहूनापि पार्वणधर्मग्रहणाच्च वैश्वदेवब्राह्मणभोजनमाप्तावाह न किंचिद्वैश्वदे
 वार्थब्राह्मणमत्र भोजयेत् ८३ वैश्वदेवस्येति विश्वदेवार्थः सर्वदेवार्थो वैश्वदेवस्तस्य पक्षस्थान्नस्यावसथ्याग्नौ स्वगृहविहितपशु

न्नपयः पितृसो देवाभूतान्यतियस्तथा आशासते कुटुंबविष्यस्तेभ्यः कार्यं विजानता ८० स्वाध्यायेनार्च
 येदृषीन् होमैर्देवान्यथाविधि पितृन् आर्द्धं च नूतनं भूतानि च लिकर्मणा ८१ कुर्यादहं हूः आहुम
 न्नाद्येनीदकनवा पर्यामूलफलैर्वापि पितृभ्यः प्रीतिमावहन् ८२ एकमप्याशयेद्विप्रपित्रथे पाचयसि
 के न चैवात्राशयेत्किंचिद्वैश्वदेवप्रतिद्विजम् ८३ वैश्वदेवस्य सिद्धस्य गृह्येनोविधिपूर्वकम् आप्त्यः कुर्या
 देवताभ्या ब्राह्मणा होममन्यहम् ८४ अग्नेः सोमस्य चैवादीतयोश्च वसमस्तयोः विश्वस्य चैव देवभ्यां ध
 न्वनरय एव च ८५ कुटुंबैवानुमलैश्च प्रजापतय एव च सह द्यावापृथिव्योश्च तथा स्विष्टकृतेततः ८६

क्षणादीनि कर्त्तव्यता पूर्वकमाभ्योवक्ष्यमाणे देवताभ्यो ब्राह्मणः प्रत्यहं होमं कुर्यात् ब्राह्मणग्रहणं हि जतिप्रदर्शनाय त्रियाणां प्रकृ
 तत्वात् ८६ अनेपिति क्वचन इयं स्नाहाकारप्रदान होम इति कालापन स्मरणादादावगमये स्नाहासोमाय स्वाहेति निरपेक्ष देवताक
 होम इयं कृत्वा अग्नीषोमाभ्यां स्नाहेति समस्त देवताक होमं कुर्यात्ततो विश्वेभ्यो देवेभ्यो धनं तस्ये ८७ कुटुंबे चेति कुटुंबे अनुमलैः प्रजा
 पतये द्यावापृथिवीभ्यामगमये स्विष्टकृत इत्येव स्नाहाकारान् होमान् कुर्यात् शुभतरेष्वग्निविशेषणत्वेन स्विष्टकृतो विधानात्केव
 लं स्विष्टकृन्निर्देशोपि अग्निविशेषणत्वेनैव प्रयोगः पागादेवांतु सिद्धे स्विष्टकृतो तत इत्यभिधानं स्मृत्यन्तरीय होमसमुच्चये व्यतलज्ञाप
 नार्थम् ८६

एवमिति एवमुक्तप्रकारेण सम्यगन्यवित्तो देवताध्यानपर एव होमान् कृत्वा सर्वासु प्राच्यादिषु दिक्षु प्रदक्षिणाभिद्रादिभ्याः सायुरुषे-
भ्यो बलिं हरेत् तथा प्राच्याभिद्रायनमः इन्द्रपुरुषेभ्यो नमः दक्षिणस्यां यमाय नमः यमपुरुषेभ्यो नमः पश्चिमायां वरुणाय नमः वरुण-
पुरुषेभ्यो नमः उत्तरस्यां सोमाय नमः सोमपुरुषेभ्यो नमः यद्यपि शब्दावगम्यत्वाद् देवनालस्यांत काप्यतीतुं १७

बहुचानुष्ठानसंवादाद् बहुचगृह्ये च यमाय यमपुरुषेभ्यो वरुणाय वरुणपुरुषेभ्यः सोमाय सोमपुरुषेभ्य इति प्रतिदिशमिति पाठान् य १-
क्त एवमयोगः ८७ मरुद्भ्य इति इति शब्दः स्वरूपविषयः मरुद्भ्यो नम इति हरे बलिं दद्यात् जलेद्भ्य इति सुशलोत्प्लूषल इति हरे नि-
दृशात्साहस्युक्तयो रन्यतरनवनस्पतिभ्य इति बलिं दद्यात् गुणानुरोधेन प्रधानबलिकर्मादितोरेन्याय्यत्वात् ८८ उच्छोर्ध्वेति वास्तुपु-
रुषस्य शिरः प्रदेशे उत्तरपूर्वस्यां दिशि श्रियै बलिं दद्यात् तस्यैव पाददेशे दक्षिणपश्चिमायां दिशि मरुद्भ्यो अन्यैस्तु उच्छो

एवं सम्यग्घविर्हुत्वा सर्वादिक्षु प्रदक्षिणम् इन्द्रांत काप्यतीतुं भ्यः सा नुरोभ्यो बलिं हरेत् ८७ मरुद्भ्य इति
सुहृदि क्षिपेदप्स्वद्भ्य इत्यपि वनस्पतिभ्य इत्येव सुशलोत्प्लूषल हरेत् ८८ उच्छोर्ध्वेति श्रियै कुर्वाद्भ्य इत्येव
पादतः ब्रह्मवास्ताः पतिभ्यां तु वास्तुमध्ये बलिं हरेत् ८९ विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्यो बलिमाकाशचक्षिपेत् दि-
वाचरेभ्यो मृत्योर्भ्यो नक्तचारिभ्य एव च ९० पृष्ठवास्तुनि कुर्वीत बलिं सर्वात्मा भूतये पितृभ्यो बलिं शेषं तु सर्व
दक्षिणतो हरेत् ९१

यनस्पतिरः स्थानभूभागं पादत इति तस्यैव चरणभूमादेशमाहुः ब्रह्मणे वास्तोः पतय इति गृहमर्थे इ-
दं निर्देशोऽपि ब्रह्मवास्तोः पत्योः पृथगेव देवतात्मम् यत्र ब्रह्म मिलितस्य देवनात्वमपेक्षितं तत्र सहादिशब्दकरोति यथा सहाद्यावाश्रयि-
भ्यो ८९ विश्वेभ्य इति विश्वेभ्यश्चैव देवेभ्य इति शब्दादेक्यमाहुः इति विश्वेभ्यो देवेभ्यो नम इति गृहाकाशे बलिं दद्यात् दिवाचरेभ्यो
मृत्येभ्य इति दिवानक्तचारिभ्य इति नक्तम् ब्रह्मचगृह्यादर्शनादियव्यवस्था ९० पृष्ठेति गृहस्योपरि यद्ब्रह्म तत्पृष्ठवास्तु बलिं ददातुः
पृष्ठे शूभ्रागेवात्र नमस्वात्मा भूतये नम इत्येव बलिं दद्यात् उक्तबलिदानावशिष्टं सर्वमन्नं दक्षिणस्यां दिशि दक्षिणां सुखः

इति बलिं हरेत् प्राचीनावीतिना च यं बलिर्देयः स्वधा पितृभ्य इति प्राचीनावीतो शेषं दक्षिणां सुखो निनयेदिति ब्रह्मचगृह्यवचनात्
९१ अन्नान्वेति अन्यदन्नं पात्रे समुद्धृत्य भूषणं तादिभ्यः शनैर्कैर्यथारजसानं संगृह्यते तथा भ्रविदद्यात् पापयोगां कुडीक्षय

नोगाया १२२ एवमिति एवमुक्तप्रकारेणः सर्वभूतान्यन्यदानादिनानि संपूजयति संपरस्थानं ब्रह्मालोकं तेजोमूर्तिमकाशं अवक्रम-
वर्तमानं चिरादिसार्गेण प्रामोति ब्रह्मणि लीयते इत्यर्थः ज्ञानकर्मभ्यां सोऽसमाप्तिः तेजोमूर्तिरिति सविमर्गयोगे प्रकृतब्रह्मचो धस्वभावो भू-
तेति व्याख्या १२३ कृतेति एवमुक्तप्रकारेण एतद्वलिकर्म कृत्वा गृहभोक्तृभ्यः पूर्वमतिथिभोजयेत् भिक्षवे परिज्जले ब्रह्मचारिणे प्रथमा
श्रमिणे च विधिवत्सस्त्रिवाच्यभिक्षादानमप्यहोमिति गौतमाद्युक्तविधिनो भिक्षादद्यात् ग्रामप्रमाणान्च भिक्षाभवति यासमात्रा भवे
दिच्छेति शानातपकचनात् संप्रवेत्ताधिकमपि देयम् १२४ यादिति शुरवेगादत्ताविधिवत्सर्पभृगिकादि विधानेन यत्फलं प्राप्नोति तद्गृह-
स्थो विधिनो भिक्षादानाभ्योति १२५ भिक्षाभिति प्रचुरान्ताभावे यासप्रमाणा भिक्षामपि च्यजनादिना सत्कृत्य तदभावे जलपूर्णपात्रम्

सुनांच पतितानां च पचापापरोशिणाम् वायसानां कृमीणां च शनकैर्निर्वपेद्भुवि १२ एवंयः सर्वभूतानि
ब्राह्मणो नित्यमर्चति सगच्छति परस्थानं तेजोमूर्तिमप्यर्जुना १३ कृतेन ब्रह्मैकमेवमतिथिं पूर्वमाशये-
त् भिक्षाच भिक्षवे दद्याद्दिधिवद्ब्रह्मचारिणे १४ यद्युण्यफलमाभोतिगादत्ताविधिवद्भूरोः तद्युण्यफ-
लमाभोति भिक्षादत्तादिजोगृहा १५ भिक्षामप्युदपात्रवासत्कृत्य विधिपूर्वकम् वेदतत्स्वार्थविदुषे ब्रा-
ह्मणायोपपादयेत् १६ नय्यति हव्यकव्यानि नरायामविजानताम् भूस्मिभूतेषु विप्रेषु माहादत्तानि
दातुभिः १७ विद्यातपः समृद्धेषु हुतविप्रसुखाग्निषु निस्तारयति दुर्गाच्च महत्तन्त्रैव कल्पिषात् १८
समासायत्यतिथये प्रदद्यादाभिनोदके अन्यत्रैव यथाशक्ति सत्कृत्य विधिपूर्वकम् १९

विफलपुण्यादिना सत्कृत्यत
ततो वेदतदर्थज्ञानवते ब्राह्मणाय सस्ति वाच्येत्यादि विधिपूर्वकं दद्यात् १६ नय्यतीति मोहाद्यत्यात्राभिरुतया देवपितृदेवैरान्मानि
वेदाभ्युपनतदर्थज्ञानां शानतेजः शून्यभयाभस्मरूपे खिवपात्रेषु दत्तानि दातुभिर्निष्कलानि भवन्ति १७ विद्यातपः समृद्धेति विद्यात-
पस्तेजः संपन्नविद्याणां सुखानि होमाधिकरणत्वेनानितयानि कृत्वा निमित्तमिह लोके दुस्तान् व्याधिषु भुञ्ज पाडादिभ-
यान् महत्तन्त्रपादसु भुञ्जनरकाल्वायते १८ संभास्येति स्वयमागताय तथये आसनपादप्रक्षालनाद्युदकं यथासंप्रव्यं जन्नादिभिः

सत्कृतं चान्नमासनानवसावित्सादिवक्ष्यमाणमिधिपूर्वकंदद्यात् ९९ शिलानिनि ल्हनकेदारशेषधान्यानिशिलस्तानपिज । त्व
 निसंयमान्वितस्यवेतावसथ्यः सप्रयश्चेतिपंचाग्नयः सप्तोनामाग्निः शीतापनोदाद्यर्थयस्तत्रप्रणीयतेपंचस्वा १००
 निसंकोचोनपंचाग्निहोमाज्जितपुण्यमनर्वितोऽतिथिर्वसन्गृह्णाति अनयाचनिदायातिथ्यनर्चनस्यनिंदावगम्यते १०० तृणानिति
 अन्नासंप्रवेयुनस्तृणविश्रामभूमिपादप्रक्षालनाद्यर्जलपियचनान्यपिधार्मिकगृहेष्वतिथ्यर्चनकदाचिदुच्छिद्यते अवश्ययेया-
 नोतिविधीयते तृणग्रहणं शयनीयोपलक्षणार्थम् १०१ अमसिद्धत्वादतिथिलक्षणमाह एकेति एकरात्रमेवपरगृहेनिवसन्ब्रा-
 ह्मणोतिथिर्भवति अनित्यावस्थानान्नविद्यतेइतीयातिथिरस्येतिअतिथिरुच्यते १०२ नैकेति एकग्रामनिवासिनलोकेषुवि-
 त्रपरिहासकथादिभिः सगत्यावृत्त्यार्थिनंभार्यामिन्मुक्तोगृहवैश्वदेवकालोपस्थितमपिनातिथिविद्यान् एतेनभार्याग्निरहितस्यप्रवा

शिलानप्युच्छतो नित्यपंचाग्नीनिपिजकृतः सर्वसंस्कृतमादत्ते ब्राह्मणोनर्वितोवसन् १०० तृणानिभू-
 मिरुदकवाक्कतुथीचिसूचता एतान्यपि सतागृहोच्छिद्यते कदाचन १०१ एकरात्रतु निवसन्मतिथि-
 ब्राह्मणः स्मृतः अनित्यहि स्थितोयस्मान्नात्मादतिथिरुच्यते १०२ नैकग्रामोणमतिथिविप्रसागतिक-
 तया उपस्थितगृहविद्याद्वार्यायत्राग्नयोपिवा १०३ उपासतेयगृहस्थाः परपाकमबुद्धयः तेनतेप्रत्य-
 पुस्तुतां व्रजन्यन्नादिदायिनाम् १०४ अग्रणाद्योऽतिथिः सायं सूर्यादोगृहभेदिना काले प्राप्तास्त्वका-
 लवानास्थानभन्यगृहवसन् १०५

सिनोनातिथिलभितिबोधितम् १०३ उपासतइति अतिथिप्रकरणादातिथ्यलो-
 भेनयेगृहस्थाः ग्रामान्तराणिगलापरान्नसेवंतेतेनिषिद्धपान्नदोषानभिज्ञाः तेनपरान्नभोजनेनजन्मांतरेअन्नादिदायिनांपश-
 तांव्रजंनितस्मादिदंनकुुर्यादितिनिषेधःकल्प्यते १०४ अग्रणोद्यइति सूर्योऽस्तमितेगृहस्थेनातिथिनप्रत्याख्येयः सूर्येणोदः प्रा-
 पितः शत्रौस्वगृहगमनाशक्तेः द्वितीयवैश्वदेवकालेप्राप्तः अकालेवासायंभोजनेनिवृत्तौपिनास्यगृहेअतिथिरनभन्यवसेदवश्यम-
 स्मैभोजनंदेयप्रत्याख्यानेत्रायश्चित्तगौरवाद्यर्थोयमारंभ अतएवविष्णुपुराणे दियातिथौतुविमुखगतेयत्नानकंचप तदेवाष्टगुणं
 प्रोक्तंसूर्योदोविमुखगतै गोविंदराजस्तत्रमिनिषिद्धातिथिप्रतिप्रसवार्थत्वमस्याह १०५ ॥ १०६ ॥ ॥ ॥

नवेदति यद्वृत्तदध्यादितत्कृत्तमिति धिनप्रत्ययत्वे तत्तत्सम्यै अदलानस्य भोक्तव्यम् धनायाहितं धनस्य निमित्तं वा धन्यं पश्य शस्य दयोपि शब्दाः
 अतिथिभोजनफलकथनमिदम् नवानावश्यकतापत्तिः सर्वसंस्कृतमादत्ते इत्यादिदोषव्यवणात् १०६ आसनेति आसनं पीठं च सर्वे वा आव
 सथो विद्यामस्थानम् शय्याखट्वादि अनुव्रज्यागच्छतोऽनुगमनम् उपासनां पस्त्रिष्व्याम् एतत्सर्वं बहुषतिथिषु सुगुपहृष्यस्थितेषु इतरैरत
 रापेक्षया उल्लेख्य एव शस्यसंक्षुर्पितं न पुनः सर्वेषामसम् १०७ वैश्वेति अन्यशब्दनिर्देशादतिथिभोजनपर्यंतं वैश्वदेवे कृतये यद्यपरोतिथि
 रागच्छेन्नदातर्पणः याकं कृत्वा तस्थानं दद्यात् बलिहरणतनोना कुर्पात् बलिनिषेधादन्वसंस्काराभावाच्चैव्यदेवस्यावगम्यते अन्नस्य
 स्कारपक्षेकयमसंस्कृतान्नभोजनमनुजानीयात् १०८ नेति भोजनलाभार्थे ब्राह्मणः स्वकुलगोत्रेन निवेदयेत् यस्माद्भोजनार्थेने कथयन्
 उद्गोर्णशोपिण्डिनैः कथ्यते १०९ नेति ब्राह्मणस्य क्षत्रियादयः अतिथयोनमवेति क्षत्रियादीनां ब्राह्मणास्यात्कृत्तनातितात् मित्रज्ञा-

नवैस्वयंतदस्मीयादतिथिं यन्नभोजयेत् धन्यं यशस्य मायुष्यं स्वर्गं वातिथिपूजनम् १०६ आसनावस
 यो शय्यामनुव्रज्यासुपासनाम् उत्तमेष्टमं कुर्पादीने होनसमेसमम् १०७ वैश्वदेवे तु निवृत्ते यद्यन्येति
 थिराव्रजेत् तस्याप्यन्यशशक्तिप्रददान् बलिहरत् १०८ नभोजनार्थं स्वविप्रः कुलगोत्रं निवेदयेत्
 भोजनार्थाहितं शसनं चानाशीत्कथ्यतनुर्धः १०९ न ब्राह्मणस्य त्वतिथिर्गृहं राजन्य उच्यते वैश्यभूदोऽसुरा
 चैव ज्ञातयोरगुरे च ११० यदि त्वतिथिर्मरणक्षत्रियागृहमाव्रजेत् भक्तवत्सक्तविप्रेषु कामतमपि भोज
 येत् १११ वैश्यभूदवापि भ्रातृकुटुंबेति थिभिर्णौ भोजयेत्साहभृत्यैस्तावानृशस्य प्रयोजयन् ११२

नानामातसंबंधादुगोः प्रफलत् अनेनैव न्यायेन क्षत्रियस्य सत्कथो ब्राह्मणः सजातीयस्य सन्नियोऽतिथिः स्यान्नापकृथौ वैश्यभूदौ ए
 व वैश्यस्यापि हिजातयोतिथयोनभूदः ११० यदिति यदि द्रामांतरगतत्वादतिथिकालोपस्थितत्वादतिथिर्मरणक्षत्रियो विप्रगृहमाग
 च्छेन्नदाविप्रगृहोपस्थितविमेषुकुतभोजनेषु स्थितेषु इच्छातस्तमपि भोजयेत् १११ वैश्येति यदि वैश्यभूदवापि ब्राह्मणस्य कुटुंबे
 गृहे भातौ ग्रामानराद्यगतत्वाद्यतिथिर्मणाल्लोत्तदावापि क्षत्रियभोजनकालात्परतोऽपतीभोजनात्सर्वदासभोजनकालेऽनु
 कृपामाश्रयभोजयेत् ११२ इतरागिति भक्तभोजनकाले क्षत्रियादिव्यतिरिक्तान्सर्विसहाध्यायिप्रभृतीन् संग्रीत्यागृहमागताञ्जनस्वनि

थिभावेनतस्यमतिर्येधान् यथाशक्तिप्रकृत्यन्तंरुलाभार्थमोजनकालेभोजयेत् गृहस्थस्यापिसएवभोजनकाल अवशिष्टंदंपती
तिवस्यमाणत्वात् आत्मनासहेतिवक्तव्येवन्ननवैविधियमान्यार्य्यगुरोस्तभोजनकालानभियानंभक्तत्वेनस्वाधीनकालत्वात् ११३
सुवासिभामिति सुवासिन्योनयोदाःस्त्रियार्य्यस्तुपाहुतिरश्वताःकुमारगर्भिणीआतिथिस्त्येमेपूर्वमेवातिथिस्त्येभोजयेत् कथमतिथिस्तु
अश्रोत्रिस्तुभोजनमेपाभिनिविचारमकुर्वन् मेपातिथिस्तुमेवेतिपठितानुगतानेयैर्नाभोजयेत् अतिथिसमकालमितिवास्त्यापअ-
ननुअग्रनिपठंतीत्युक्तवान् ११४ अदत्तेति एतेस्त्येतिआदिप्लवपर्यन्तेभ्योअन्मदत्ताव्यातिक्रमभोजनदोषमज्ञानदयःपूर्वमुक्तेसम
रणानरम्भप्रैषत्वानोभाक्षणन्भजानाभियतिक्रमस्येदंफलमितिचनवैदग्ध्येनेतत् ११५ भ्रुकृतेति विमेषुआतिथिस्तुस्वेष्टानिषुभृ-

दनयानपिसरस्यद्यादीन्संप्रीत्यागृहमागतान् सत्कृत्यान्त्ययाशक्तिभोजयेत्सहस्यार्य्या ११३ सुवासिनांकु-
मारीश्वरगिणोगर्भिणीस्त्रियः अतिथिस्त्येष्टुगवैतान्भोजयेदविचारयन् ११४ अदत्त्यास्तुयएतेभ्यःपू-
र्वभ्रुकृतेविचक्षणः संभुजानोनजानातिश्वगृध्रेजग्धिमात्मानः ११५ मुक्तवत्सशविमेषुस्वभृष्टृत्येषुचैवहिमु-
जीयानांननःपश्चादवशिष्टतुदंपती ११६ देवान्प्रीन्यस्तुव्याअपित्नुगृह्याश्वदेवताः पूजयित्वा नतःपश्चा-
द्गृहस्थःशेषभ्रमवन् ११७ अघसकैवल्यभ्रुकृतेयःपचस्यात्सुकारणान् यज्ञाशिष्टाशनं ह्यनस्ततामन्नविधा-
यन् ११८ राजर्षिकृत्पानकगुरुभियश्चसुरमातुलान् अहयेन्मधुपर्कगपरिसवत्सरात्युनः ११९

कृत्तभोजनेपुनतोन्नादवशिष्टंश्रापणीपश्चादभीयाताम् ११६ देवाभिति गृह्याश्वदेवतादत्तनेनभूतयज्ञउक्तः पंचयज्ञांश्रानस्य
अवशिष्टं तु दंपतीत्यनेनशेषभोजनस्यचगिहितत्वात् यस्यमाणदोषकथनाथोयमनुवादः अथवादेवाभित्यनेनैवभूतयज्ञस्यसंग्रहः
गृहेभवागृह्यदेवताः पूजयित्वेतियास्कादेवादिति कृतिपूजाविधानार्थत्वस्य ११७ अपचमिति यस्तात्पार्थमिवान्नं पक्ताभ्रुकृतेदेवादि
स्नानदत्तानिषाणहेतुत्वात्पापमेवकेवलंभ्रुकृतेआन्त्रम् यथाचक्षुतिः केवलायीमवतिरैवलादीपस्माद्यदेवपाकयज्ञावशिष्टमशनमन्न
भययतेदतिनदेवसाधूनामन्नमुपादिश्यतेइति ११८ अतिथिपूजाप्रसंगेनराजादीनामपिगृहागतानांपूजाविशेषमाह यजेति गज्याभिवि-

क्रतुः क्षत्रियो राजाऽऽलिङ्ग्येन यस्य स्थालिज्यं कृतं स्नातको विद्याव्रताभ्यां प्रियोजामाता राजा दीनेता च हागता न्सस गृह्योक्तेन मधुपर्कौ ख्येन
 कर्मणा पूजयेत् परिसंवत्सरादिनि संवत्सरं वर्जयित्वा तद्दूतं हागता न्युनमधुपर्केण पूजयेत् पंचम्यपादुपरिभिरिति सूत्रेण वर्जनाय
 परियोगेन इयं पंचमी अतएवैतत्सूत्रव्याख्याने जयादित्योक्तं अपेन साहचर्यात्परे वर्जनायस्य ग्रहणमिति मेधातिथिस्तु परि संवत्सराणि
 ति पदित्वा परिगतो भिक्कांतः संवत्सरो येषां तादृज्यो देति व्याख्यातवान् उभयत्रापि पाठे संवत्सरमभ्यागमनेन मधुपर्कदत्ता ११९ राजस्ना
 तकयोः पूजासंकोचार्थमाह राजेति राजस्नातको संवत्सरादूर्ध्वमपि यज्ञकर्मण्येव प्राप्तौ मधुपर्केण पूजनीयौ न तु यज्ञव्यतिरेकेण जामात्रा
 दयस्तु संवत्सरादूर्ध्वपञ्चविंशतिभिर्धुपर्कहोः संवत्सरमाधेतु सर्वेषां यज्ञविवाहयोरिव मधुपर्कः तदाह गौतमः अलिगान्चार्यश्च सुरपितृव्य
 मातुलानामुपस्थानेन मधुपर्कः संवत्सरसु नर्यज्ञविवाहयोरुर्वाक्राज्ञः श्रुतिरयस्य च १२० सायमिति दिनान्ते सिद्धस्यान्त्यपत्नी अमंत्रबलि

राजान् श्रुतिर्यथैव यज्ञकर्मण्युपस्थितौ मधुपर्केण संपूज्यौ न लयज्ञ इति स्थितिः १२० सायं खन्धस्य सिद्ध
 स्यपत्यमंत्रबलिहरेत् वैश्वदेवहिनामैतत्सायप्रार्तविधायते १२१ पितृयज्ञस्तु निर्वर्त्य विप्रश्च दूक्षयग्नि
 मान् पिंडान्वाहार्यकं आहूकुर्यान्मासानुमासिकम् १२२ पितृणां मासिकं आहूतमन्वाहार्यं विदुर्बुधाः तच्चा
 भिवर्षेण कर्त्तव्यं यशस्तेन समततः १२३ तत्र ये भोजनीयाः स्युर्ध्वं च वर्ज्या हि ज्ञोत्तमाः यावत्तथैव ये श्रान्ते स्तान्य
 वस्थाम्यशेषतः १२४ हरणं कुर्यात् इन्द्राय नम इति मंत्रपाठं वर्जमानसक्तदेवतोद्देशो न निषिध्यते यत एतत्तथैव देवं नामा

न्माथं होमबलिदानातिथिभोजनात्संकृतत्सायं प्रातर्गृहस्थस्योपदिश्यते १२१ आहूकृत्य च शाश्वतमित्यनुक्रमेण फायां प्रतिज्ञातं
 आहूकृत्य सुपक्रमते पितृयज्ञमिति साग्निरमावास्यायां पिंडपितृयज्ञाख्यं कर्म कृत्वा आहूकुर्यात् पितृयज्ञपिंडानामनुपश्चादाह्रियत
 इति पिंडान्वाहार्यकं आहूतमासानुमासिकं मासश्चातुमासश्चतयोर्ध्वं प्रतिमासं कर्त्तव्यमित्यर्थः अनेनास्यमित्यल्लुक्तं विप्रग्रहणां हि ज्ञाति
 परं च याणां प्रकृतत्वात् १२२ इदानीनामनिर्वचनेनोक्तमेव पितृयज्ञानं तर्पयति पितृणां भिति इदं मासिकं प्रतिमासं भव्यं आहूतं स्या
 सितृयज्ञपिंडानामनुपश्चादाह्रियते तेन पिंडान्वाहार्यकं भिदं पिंडाजानंति ततोऽल्लुक्तं पितृयज्ञानं तर्पयत्यस्य तच्चाभिवर्षेण वक्ष्यमाणमासे
 नमश्चस्तेन मनोहरेण पूतिगंधादिराहितेन मयत्पतः कर्त्तव्यं पिंडानां मासिकं आहूतमिति चापाठः पिंडानां पितृयज्ञपिंडानां शेषं तु ल्यम् १२३ तत्र

ति तस्मिन् आदेये भोजनीयाः येन त्याज्यायत्संख्याकाः यैश्चान्तेस्तत्सर्वप्रवक्ष्यामि १२४ अत्रयद्यप्युद्देशक्रमेण ये भोजनीया इति वस्तु-
मुचितं तद्याप्यल्पवक्तव्यत्वाद्ब्राह्मणसंख्यामाह द्याविति देवमादेदौ ब्राह्मणौ पितृपितामहप्रपितामहानां त्रीन् ब्राह्मणान् अथ चा-
वेकं पित्रादि त्रिकैवैकं ब्राह्मणं भोजयेत् उक्तातिरिक्तभोजनैर्ममार्थोपि नाधिकभोजनेषु प्रवर्तेत मेधातिथिस्त्वाह पितृहृत्तैत्र्या-
पितृस्थान् ब्राह्मणान् पितृमहस्यत्रीन् ब्राह्मणान् प्रपितामहस्यत्रीन् ब्राह्मणान् भोजयेत् एकैकमुभयत्र वेति देव एकं पित्रादि त्रयस्य नै-
केकम् नलैवैकं पित्रादि त्रयस्य नलैवैकं सर्वेषां पिडैर्व्याख्यातमित्याश्वलायनगृह्यविरोधान् ययैकः पिण्डः पित्रादि त्रयस्य न भिरुच्यतेत-
द्यैको ब्राह्मणेन भोजयितव्य इत्यर्थः तस्मान्न पित्रादि त्रयस्यैकं ब्राह्मणभोजनम् तदसत् गृह्यकारेणैव नलैवैकं सर्वेषां पिडैर्व्याख्यात-
मिति पठित्वा काममनाद्यैरत्यभिहितम् अस्सार्थः बहुपित्रादि देवताकथाद्भानामाद्यसंपिडोकरणमभिमतंत द्यतिरिक्त आदेकाममेकः
पित्रादीनां ब्राह्मण इत्यर्थः अथवा अनाद्यैरदनीयद्रव्याभावे एकोपि भोजयितव्यः उभयत्रापि व्याख्यानैर्पार्वणादौ पित्रादि त्रयस्यैकं ब्रा-

होदेवेपितृकार्येऽत्रानैकैकमुपययवा भोजयेत्सममृद्धोपिनप्रसज्जेतविस्तरे १२५ सस्त्रियांदेशकालीन
शौचं ब्राह्मणसंपदः पंचैतान्विस्तरोहं नितस्मान्नेहेतविस्तारम् १२६ प्रथिताप्रेतकृत्येषापिच्यं नाम विसृज्य
ये तस्मिन्सुक्तस्यैतिनित्यप्रेतकृत्यवलीकिं १२७
स्मरणभोजनंगतकृत्यवलीकम् वशिष्ठोपि यद्येकं भोजयेच्छाहं देवतं

ये तस्मिन्सुक्तस्यैतिनित्यमतकृत्यवल्गुकिंका १२७
 ह्यणभोजनंशुल्ककृतैवोक्तम् वशिष्ठोपि यद्येकंभोजयेच्छाद्देवते
 नृकथंभवेत् अन्नपानेसुहृत्सर्वस्यप्रकृतस्त्व देवतायतनेकत्वायथानिधिप्रवर्तयेत् मास्येदन्नंतदग्नौवाद्याद्वाद्वाह्यचरिणइतिम
 र्बभ्यएकब्राह्मणभोजनमाहृतस्माद्यथौक्तैवव्याख्याप्रथमेवाशब्दइत्यनेन विस्तारइतिआसेछंदःसमानत्वात्सुमृतीनासर्वविधयः छंदमिवि
 कृत्यंतइतिविस्तारइतिरूपम् १२५ सोदिति सत्क्रियांब्राह्मणस्यपूजांदेशंदाक्षिणप्रवणत्वादिवस्वभाणं कालमपराणहंशौचंआद्कनृष
 ब्राह्मणमैथ्यगतंयुगवद्ब्राह्मणालाभचब्राह्मणविस्तारोनाशयानितस्माद्ब्राह्मणविस्तारंनकुर्व्यादितिसत्क्रियादिविशोधनोब्राह्मणा
 वेधात्सत्क्रियादिसंभवेपित्रादेरकैकस्यापिब्राह्मणत्रयाभ्यनुज्ञानम् अतएवगौतमः नन्वावरान्भोजयेदनुजोयायथोत्साहम् बद्धचर्गुह्य
 कागोपिअथानःपर्वणआर्द्धेकास्येआप्सुदधिकएकोद्दिष्टेब्राह्मणानित्यप्रक्रम्यएकैकमेकैकस्यापिब्राह्मणानिवाचदौत्रीचीनूवाचदौफलभूयस्त्वमित्याह
 दौदाविति आप्सुदपिकआर्द्धविषयंस्थूलनरुतथाविधानान् अत्राप्याप्सुदपिकरूपप्रक्रमच्च १२६ ग्रथितेति मदेतत्सिन्धुयंक्रमंभ्राह्मणरूपं

यमभिप्रायव्याप्तामेतद्व्यापि त्रुपकारार्थक्रिया प्रकर्षेण इतः प्रेतः पितृलोकस्थ एवोच्यते विशुष्ये अभावस्यायां न स्मिन्पित्र्ये कर्मणि युक्तस्यैतत्परस्य लौकिकता स्मार्तिकोमेतद्व्यापि त्रुपकारार्थक्रिया गुणवत्तुत्र योऽत्र नानादिफलप्रबन्धरूपेण कर्त्तारमुपातिष्ठते तस्मादिदं कर्तव्यम् गोविन्दराजेन तु विधिः क्षय इति पठितव्याख्या तत्र योऽपि नानाभिधिः पितृकर्ममिति विधिश्चेदक्षयमूहेया तदस्मात्प्रदायिकम् मेधातिथिप्रसृतिभिर्गोविन्दराजादपि दृष्टत्वेरेन स्फुपेतत्वात् क्षय इति संबन्धेऽपि १२७ योऽपि येति छंदोभावाभ्यां योऽपि नियस्तस्मै देवपितृवन्नानियत्तनो देयानि अर्हन्तमायश्रुताचारमभिजानादिभिः पूज्यतमायतनस्मै दत्तं महाफलं भवति १२८ एकैकमिति देवपितृयोरेकैकमपि वेदतत्त्वविदं ब्राह्मणं भोजयेत् तदापि विधिष्टं आह फलभाभोतिनलविदुषो बहूनिपि एवं च फलवयाणां ब्राह्मणभोगेन मेव मथानपि उदानादिकं ह्यगमिगोविन्दराजः वयं तु पितृद्वेषेन द्रव्यत्यागं ब्राह्मणस्वीकारं पर्यतं आह शब्दवाच्यं प्रधानं ब्रूमः तदेव मनुना पिडान्वाहार्यकं आहं कुर्यादिति विहितं आपस्तंबेन तु मन्वर्थस्यैव व्याख्यातत्वात् तदाह आपस्तंबः तथैतन्मनुः आह शब्दं

ओऽत्रियायैव देयानि हव्यकव्यानि दानुभिः अर्हन्तमायं विप्राय तस्मै दत्तं महाफलम् १२८ एकैकमपि विदुषां स देवपितृयोरेकैकमपि वेदतत्त्वविदं ब्राह्मणं भोजयेत् पुंफलफलं भाभोतिनामत्र ज्ञानं बहूनापि १२९ दूरादेव परिक्षितं ब्राह्मणं वेदपारगम् तीर्थतद्द्रव्यकृत्यानां प्रदानं सोमनिधिः स्मृतः १३० सहस्राहिसहस्राणामनृचा यत्र भुजते एकस्तान्मंत्रविधीतः सवानर्हति यमनः १३१

नोयार्थे भासिमास्य परपदस्यापराहः श्रेयानिति आह शब्दं आह भित्तिशब्दो वाचको यस्य तत्तथा ब्राह्मणस्ताहवनीयार्थे आह वनोयवत्स्वत्कद्रव्यमिति पतिस्थानत्वात् पितरो देवता इति नियतं पितृदेवता कलाच्च आह स्य देवता आह शब्दोऽपि आह शब्दस्तत्तद्दर्शनमास्य श्रेयो गौणः कौण्डपायिनामयन इयामि होत्रशब्दः पुंफलं फलं भाभोतिनां त्रुपेन फलाधिनी गुणफलविधिः स भोजनस्यांगले पितृदात्रयोन गिरुद्धः आपस्तंबोऽपि पथान् आह कर्मैतत्सिद्धदेवतम् मन्वर्थक्यपस्तस्मान्निदं ब्राह्मणभोजनम् १२९ दूरादिति दूरादेव पितृपितामहाद्यभिजनसुद्धिनिरूपणेन कृत्स्नशास्त्राध्यापिनं ब्राह्मणं परिक्षेत यस्मात्तथा विधा ब्राह्मणो हव्यादीनां तीर्थपात्रं प्रदानं सोमनिधिरेव महाफलमाप्तैर्हेतुत्वात् १३० सहेति यत्र आह ब्राह्मणानामवेदविदां दशलक्षाणि भुजते तत्र को वेदविद्भोजनेन परितुष्टो-

धर्मतोपमोऽस्यादनेन तान्मूर्त्तिर्न हि तस्मिन् कर्तुं योगोऽप्रयत्नितो जन्मजन्मफलं जनयतीत्यर्थः । लां दसलादेक्यचनम् । अथ बाबहुवच
नानां स्थानेन सह स्वामिति मनोरमिमतम् । गोविंदराजस्तथा सह स्वगच्छन्तु मृतानि निवेदे १३१ ज्ञानेति विद्यया उत्कृष्टेभ्यो ह व्यानि
क्यानि च देयानि मूर्त्तिभ्यः । अर्थानि न्यासो नामालंकारः । न हिरक्तात्तो हस्तो रक्तेभ्यो विषादो भवतः । किंतु विसलजलेन एव मूर्त्ति
भोजनेन जनितं दोषं न मूर्त्त्येव भोजितोपहंतिकिंतु विद्वान् १३२ अविद्वान् विदया विद्वान्मेवोक्तं चोक्त्या स्तोति यावत् इति या
वत्संख्याकान् ग्रासान् हव्यकव्यैर्वैद्विहं क्तैस्तत्संख्याकानेव प्रकृतं आदत्तं ज्वलितं शूलस्य स्थ्यापुथलोऽपि डां न् ग्रसते आह-
कर्तुरेवैवमविद्वान्फलकथनम् । तथा च व्यासः । ग्रसते यावत्तः पिडा न्यस्य वै ह विभो नृचः । ग्रसते तावत्तः शूलान् गत्वा वै वस्वस्तक्ष
यम् १३३ ज्ञानेति त्रैविद्यात् ज्ञानपराब्राह्मणाभावांति अन्ये आपत्त्यादितपःप्रधानाः । अपरे तपोऽव्ययन निरताः । इतरे यागादिपराः ।

ज्ञानोत्कृष्टाय देयानि कव्यानि च हवोषि च न हि हस्तावस्तुग्दिधौरुधिरेणैव सुन्द्यतः १३२ यावतो ग्रसते
ग्रासान् हव्यकव्यैश्च मचवित् । तावतो ग्रसते प्रेत्य दीप्तं शूलस्य यो गुडान् १३३ ज्ञाननिष्ठा हि जाः कश्चित्
पो निष्ठास्तथा परे तपःस्वाध्याय निष्ठाश्च कर्म निष्ठास्तथा परे १३४ ज्ञाननिष्ठेषु कव्यानि प्रनिष्ठा व्यानि
युक्ततः । हव्यानि तु यथान्यायं सर्वेष्वपि १३५ अत्रोत्रियः पितृगणस्य पुत्रः स्याद्देदपारगः । अ-
त्रोत्रियो वा पुत्रः स्यात्पिता स्याद्देदपारगः १३६ ज्यायासमनया विद्यात्पुत्रस्य स्याच्छात्रियः पितो मन्त्रस-
पूजनाथस्तु सत्कारमिदं रोहति १३७

१३४ तस्मिन्मत आह ज्ञानेति ज्ञानप्रधानेभ्यो पित्र्यार्थान् ज्ञानानि यत्ना हातव्यानि
देयानि निपुनः न्यायावधुता रक्षास्तु सारेण चतुर्भ्यापि १३५ अत्रोत्रिय इति योऽत्रोत्रिय पितृकः स्वयंच अत्रोत्रियः यः श्रोत्रिय-
पितृकः स्वयंच अत्रोत्रियः १३६ तयोः कः श्रेष्ठ इत्युक्तं । पुनरत्रोत्रियस्य पुत्रः स्याद्देदपारगः । अत्रोत्रियः पूर्वश्लोकनिर्दिष्टयोर्मध्ये अत्रोत्रियपु-
त्रं स्वयमत्रोत्रियमपि ज्ञेयं ज्ञानीयान् पितृविद्यादरपरमिदम् । यः पुनरत्रोत्रियस्य पुत्रः स्वयंच अत्रोत्रियः सतदधीतवेदपूजनार्थं पूजा-
मर्हति वेदस्वनद्वारेण पूज्यत इति पुत्रविद्यादरपरमिदम् । तस्माद्दचनमंगया अत्रोत्रियपुत्रः स्वयंच अत्रोत्रियः आह भोजयितव्य इत्यु-
क्त-

॥ ननु श्रौत्रियस्यैवाप्यनुज्ञानं श्रौत्रियायैव देयानीति विरोधादेवंच दूरादेव परीक्षेतोति विद्याव्यतिरिक्ता
 नारादिपरीक्षार्थत्वेनावतिष्ठते १३७ नेति आह न भिन्नभोजयेत्तद्धनान्तरैरस्य भैक्षसंपादनीया न शत्रुन्वच भिन्नयंजानीयान्नं ब्रा
 ह्मण आर्द्धभोजयेत् १३८ यस्येति भिन्नशब्दोयं भावप्रधानः यस्य भैक्षप्रधानानि हव्यवल्यानि तस्य पारलौकिकफलं न भवतीति
 फलाभावकथनपरमिदम् प्रत्येति परलोके इत्यर्थे शब्दान्तरमव्ययमिदं न तु क्तान्तं तेनासमानकचकलेकथं क्ता इति नाशं कनोपम
 १३९ स्वर्गफलं आह स्यादशोधितुं पूर्वोक्तफलाभावमेव विशेषणकथयति यदिति यो भुङ्क्तेऽसंगतानि भिन्नभावांशास्त्रानि भिन्नतया
 आर्द्धेन कुरुते आर्द्धमेव भिन्नलाभं हेतुत्वाभिन्नयस्य स आर्द्धभिन्नो हि जापसदः स स्वर्गलोकाच्च वते तं न भावोतीत्यर्थः आर्द्धस्यापि स्व

न आद्भेभोजयेन्मित्रं धनैः कार्योऽस्य संग्रहः नारिं न मित्रं यं विद्यान्तं आद्भेभोजयेद्द्विजम् १३८ यस्य मि
त्रप्रधानानि आद्भानि च हवीषि च तस्य प्रत्यफलनास्ति आद्भेषु च हवीषु च १३९ यः स गतानि कुर्वते
मोहाच्छाद्भेन मानवः स स्वग्राह्यवत् लोकाच्छाद्भमित्रो हि जायते १४० स भोजनीयाभिहिता पृशा
चीदक्षिणाद्भैः इहैवास्ति तु सालोके गौरध्वकैश्च शमनि १४१ यथैरिणे बीजमुत्तानवत्सालभते फ-
लम् तथानृचं हविदुत्तानदानालभते फलम् १४२ दातृव्यतिग्रहीतृभ्यं कुर्वते फलभागिनः विदुषेद-
क्षिणादलाविधिवत्स्य चैव च १४३

१क्षणादलावाधवत्यल्यचहच १४३
निफलत्वमाह याज्ञवल्क्यः आसुः प्रजाधने विद्यां स्वर्गभोगं सुखानि च प्रयच्छन्-
तित्तया राज्यं प्रीतानृणां पितामहाः १४० संभोजनीति सादक्षिणादानक्रिया संभोजनीति यथा सा संभोजनी गोपी बहुषु
रूपभोजनान्मिकापिशान्धर्मलात्पेशाचीमन्यादिभिरुक्ता सा च मैत्रीमयोजनकत्वान्परलोकफलादहलोकैवास्ते यथाऽन्या-
गोरेकस्मिन्नेव गृहे तिष्ठति न गृहान्तरगमनत्वेमा १४१ यथेति दीर्घसूचरदेशो यत्र बीजमुत्पन्नं प्ररोहति तत्र यथा बीजसुलाक
वर्को न फलं प्रभोति एवमविदुष्यद्वाहदानफलदानप्रभोतीति १४२ दातृनिति वेदतत्त्वविदेशाशास्त्रदत्तं ऐहिकामुधि
कफलमागिनो दातृन्करोति ऐहिकं फलयथाशास्त्रानुष्ठानेन लोकैरन्यातिरूपमात्रुषंगिकमिति मेधातिथिगोविंदरत्नौ वयं ला

युयादिक्रमेवैदिकफलं ब्रूमः आर्युः प्रजोधनविद्याभित्याद्यौहिकसुषुप्तिकादिफललेनोपि आहंरस्ययाज्ञवल्क्यादिभिरुक्तत्वात् प्र
तिग्रहीतृभ्य आहलब्धधनानुष्ठितयागादिफलेन परलोके सफलं कुरुते अन्यायान्तिधनानुष्ठितयागादेरफलमदत्तात् इह
लोकेत्यायान्तिधनारब्धकृष्यादिफलातिशयत्वाभात्सफलं कुरुते १४३ काममिति वरविहङ्गाह्यणाभावे गुणवन्निबन्धनं भोजये
त् ननु गिहसमपि शत्रुयन्तः शत्रुणा आहंरुक्तं परलोके निष्फलमवतिथ्योक्तपात्रासंभवे भिन्नप्रतिप्रसवाद्येति मदम् १४४ अत्रि
यायैव दयानीत्यनेन छंदोमात्राध्यायिभिर्न्योत्रियशब्दप्रयोगात्तदाभ्ययणमावश्यकुक्तरदानील्लधिकफलाद्ये मंत्रब्राह्मणात्सकस्य
त्सशाखाध्यायिभिर्न्योत्रियेदानमाह यत्नेनेति अन्वेदिनं मंत्रब्राह्मणात्मकशाखाध्यायिनयत्नतो भोजयेत् तथा विधयेव यजुर्वेदि
नं वेदस्य पारंगच्छतीति वेदपारगः शाखाया अंतंगच्छतीति शाखांतंगः समाप्तिरस्यास्तोति समाप्तिकः सर्वेरेव शब्दे मंत्रब्राह्मणा

कामं आहंर्ये भिन्ननाभिरूपमपि त्वरिम् द्विषता हि हविर्भुक्तं भवति प्रेत्य निष्फलम् १४४ यत्ने
न भोजयेच्छाहंर्यं वृद्धं च वेदपारगम् शाखांतंगमथाध्यसुछंदोगतुसमाप्तिकम् १४५ एषामन्यतमा
यस्य भजनीति आहंर्यमवतिः पितृणां तस्य तृप्तिः स्याच्छाश्वती सासपरौषा १४६ एष वै प्रथमः कल्पः
प्रदानं हव्यकव्ययोः अनुकल्पस्त्वयज्ञेयः स दासुर्द्विरसुष्ठितः १४७ मातामहमातुल्यं च स्वरूपी यन्व-
भुरगुरुम् दौहित्रविट्पतिवंधुमृत्विगयाज्या च भोजयेत् १४८

तमेककृत्स्नशाखाध्येताभिहितः १४५ त
द्वोजने अधिकं फलमाह एषां भिति एषां संपूर्णशाखाध्यायिनां च ह्नुचादीनां मध्यादन्यतमो यस्य सम्यक् पूजितः सन् आहं-
रुक्तं न स्य सुखादि सप्तसुराणां शाश्वती अविच्छिन्ना पितृणां तृप्तिः स्यात् सासपरौषाति अनुशान्तिकादिलादुभयपददृष्टिः तस्य
चाकृतिगणत्वात् १४६ एष इति हव्यकव्ययोरुभयोरैयं प्रदानेयदं च धिभ्योत्रियादिभ्यो दीयत इति अयं सुख्यः कल्प उक्तः अयं तु
मुख्याभावे वक्ष्यमाणोऽनुकल्पो ज्ञानव्यः सर्वदा साधुभिरनुष्ठितः १४७ मातामहमिति स्वस्तीयो भागिनेयः गुरुविद्या गुरुत्वार्यो
विट्दुहितानस्याः पतिः विट्पतिर्जामाता बंधुर्मातृष्वसृषुनादि एताच्चातामहादीन् दशसुख्योत्रियाद्यसंभवे भोजयेत् १४८

नेति धर्मज्ञोदेवशब्दे भोजनार्थं न ब्राह्मणं यत्नतः परीक्षेत लोकं न भिक्षुमात्रेण सोऽस्माधुतया भोजयितव्यः पित्र्येषु नः कर्मण्युपस्थिते
 पितृवितामहाद्या भिजनपरीक्षा कर्तव्येति प्रयत्नतः शब्दस्यार्थः १४९ यदिति स्तेनश्रोरः सच भूषणः चौरादन्यः तस्य पतितशब्देनैव च
 हणान् पतितो महापातकी कुबोजनयुक्तः नास्ति कचृत्तिर्नास्ति परलोकदत्तयेवं दृष्टिः प्रवर्तनं यस्यात्मानं देवपितृकृत्ययोरुभयोरैवा
 योग्यान्मनुष्यव्रीहिति मत्तुग्रहणं निषेधादसार्थसर्वार्थमाणा मेव मनुजोक्तत्वात् १५० जटिलमिति जटिलो ब्रह्मचारी मुंडो वा जटिलो वा
 स्यादित्युक्तं ब्रह्मचारिणो वेदाध्ययनकस्तुरभ्यनुजानार्थेयं निषेधः अनधीयानं वेदाध्ययनरहितं यस्यापनयनमात्रं कृतं न वेदादेशः ते
 नास्तीकृतं वेदस्यापि ब्रह्मचारिणो वेदाध्ययनकस्तुरभ्यनुजानार्थेयं निषेधः अतः श्रौत्रिया ये वेद्यानीति ब्रह्मचारीतरविषयम् दुर्ब-
 लोदुष्यर्मा मेधातिथिस्तु दुर्बलमिति पठित्वा सलति लोहिन केशो वा दुष्यर्मा चादत्यर्थं यमुक्तवान् कितवो धूतकृत् पूगयाजकाव

न ब्राह्मणं पराक्षेत दैवे कर्मणि धर्ममधि त् पित्र्ये कर्मणि तु प्राप्ते पराक्षेत प्रयत्नतः १४९ ये स्तेनपतितकू-
 वायचनान्ति कुरुत्तयः तान् हव्यकव्ययोर्विग्रान्नहोन्मनुष्यव्रीहान् १५० जटिलचानधोयानं दुर्बलं कित-
 वंतथा याजयन्ति च ये पूगाताश्च यद्वाहेन भोजयेत् १५१ चिकित्साका देवलकान्मांसविक्रयिणस्तथा वि-
 पणनचजीवतो वज्याः स्युर्हव्यकव्ययोः १५२ प्रेध्याग्रामस्य राज्ञश्च कुनस्वीश्याव दत्तकः प्रतिरोद्धागुरोश्चै-
 व तस्य क्ताग्निर्वाहुर्विस्तथा १५३

हुयाजकाः पूगाः क्रमुकचंदयोरित्याभिधानिकाः अतएव वसिष्ठः यथापि बहुयाज्यः
 स्यात्पितृभ्योपनयने बहुनिति तान् आहो न भोजयेदिति न देवो निषेधो मनोरभिमतः तत्र हव्यकव्यग्रहणमुभयत्रोतिवाकरोति १५१
 चिकित्सेति चिकित्साको भिषक् देवलः प्रतिमाप रिचारकः वर्तनार्थेनैतत्कर्म कुर्वतीत्यभिषेधः ननु धर्मार्थम् देवकोशोपभोजनाना-
 म्ना देवलको भवेदिति देवलग्रचनात् मांसविक्रयिणः सकृदपि सद्यः पततिमांसेनेति लिङ्गान् विपणनेनेति विपणोवणिज्यातया जी-
 वंतः हव्यकव्ययोरित्यभिधानात् देवोऽपि त्र्येवैतेत्याज्याः १५२ प्रेधयति प्रेधितग्रहणपूर्वकं ग्रामाणां राज्ञश्चाज्ञाकारी कुत्सितनस्वरु-
 षा दंतगुरुमतिकूलत्वरणशीलस्य कृत्योतिस्मात्तानि कलोपजीविनश्च हव्यकव्ययोर्कज्या इति पूर्वस्यैवात्रानुषंगः उत्तरएव च १५३

यस्मीति यस्मीत्यस्यरोगी पशुपालोद्यत्यर्थतयाच्छागमेपादिपोषकः परिवेत्तपरिवित्तीचक्षमाणलक्षणे निराकृतिः पंचमहाय
नानुष्ठानरहितः तथाचछंदोगपरिशिष्टं निराकृतिमिरादीनां सविज्ञेयो निराकृतिः ब्रह्महिटब्राह्मणादीनां देशा गणाभ्यंतरे गणा
पस्पृष्टसंबंधिधनाद्युपजीवी १५४ कुशीलव इति कुशीलवीनर्जनमृतिः अवकीर्णास्त्रीसंपर्कविविधुतब्रह्मचर्यः प्रथमाश्रमीयति
अथ हृद्यलीपतिः सवर्णमपरिणायकतमृदूविवाहः पौनर्मवः पुनर्मृदूत्रोवस्यमाणः उपपतिर्यस्यजायाजारीगृहेस्ति १५५ भृत्येति
मृतिर्वेतनतद्वाही भृतकः सन् योऽथापकः स तथा एव भृत्यकाध्यापितः मृदूशिष्यो व्याकरणादौ गुरुभ्यस्तस्यैव वाग्दुष्टः परुषभाष
अभिशास्तादलन्ये कुंडगोलकौ वस्यमाणौ १५६ अकारणेति मातुः पितुर्गुरूणांच परित्यागकारणं विनात्यक्तासु धूषादेरकृत्तौ
तिर्नैव्याध्ययनकन्यादानादिभिः संबंधैः संपर्कगतः पतितलादेवास्यानिषेध इति चेत् न संवत्सराद्यागिदं भविष्यति संवत्सरेण पतनी

यस्मीनचपशुपालश्च परिवेत्तानिराकृतिः ब्रह्महिटपरिवित्तिश्च गणाभ्यंतरे एव च १५४ कुशीलवीच
कीर्णाचिवृषलीपतिरेव च पौनर्मवश्च काणश्च यस्य चोपपतिगृहे १५५ भृत्यकाध्यापको यस्य भृत्यका
ध्यापितस्तथा मृदूशिष्यो गुरुभ्यैव वाग्दुष्टः कुंडगोलकौ १५६ अकारणपरित्यक्तामातापित्रोर्गुरो-
स्तथा ब्राह्मणैर्येनैश्च संबंधैः संयोगपतितगतः १५७ अगारदाहीगारदः कुंडाशीसोमविजयी ससु
द्रयायीवंदोचतैलिकः कूटकारकः १५८ पित्राविवदमानश्च कितवोमद्यपस्तथा पापराग्यभिशास्त
श्च दाभिकोरमविजयी १५९ निवस्यमाणत्वात् १५७ अगारेति गृहदाहकः मरण

माणस्य योन्मभ्याति प्रदर्शनार्थं लाकुंडस्य गोलकस्यापि ग्रहणम् अतएव देवलः अमृते जायते कुं रि उक्तः य-
स्तयोरन्मभ्यानि सुकुंडाशीति कथ्यते सोमलताविज्रेता ससुदेयो वहिन्नादिना दीपांतरगच्छति वंदीस्तुतिपाठकः तैलार्थेति-
लादिबीजानां पेष्टा साक्षिवादे कूटस्य मृषावादकस्य कृत्ता १५८ पित्रेति पित्रासहशास्त्रार्थे लौकिके वावस्तु निरर्थयो वि
वदते कितवोयः स्वयंदेवितुमनभिज्ञः स्वार्थं परान् देवयतिनस्वयंदेवितातस्योक्तत्वात् न च स भिकः तस्य द्युतदृष्टि १५
स्यमानत्वात् केकर इति पाठेतिर्यगृष्टिः स्रुताव्यतिरिक्तमद्यपाना कुष्टा अनिर्णीते पितस्मिन् महापातकादौ जाताभिशापः छ

यनाधर्मकागिरसधिकेता १५९ धनुश्चरिति धनृषिशांशयः करोति ज्येष्ठायां सोदरमग्न्यामन्तूयां याकनिष्ठाविवाहेन दीयते
सायेदिधिपूस्तस्याः पतिः तथाचलोकाक्षिः ज्येष्ठायां यदन्तूदायां कन्याया सुद्यतेनुजा साचायेदिधिपूज्ञेया पूर्वातुदिधिपूः स्मृता
गौर्विंदराजस्तन्मातुर्मृतस्य भार्यायामित्यनेनाग्नेदिधिपूपतिरववृत्तिवशादग्नेपदलोपेन दिधिपूपतिरिति मनुना वस्यते स इह गृह्य
तदस्याह मित्रक्रक्यो मित्रस्यापकारे वर्त्तते द्यूतवृत्तिः स भिक्षः पुत्रेणाध्यापितः पिता पुत्राचार्यत्वा समवात् १६० भ्रामरीति अप
स्मारी गंडमालास्यव्याच्युयेतः श्वेनकुष्ठयुक्तः दुर्जनः उन्मादवान् अचक्षुर्वेदनिंदाकरः १६१ हस्तीति हस्तिगवाभ्यो घ्राणां वि
नेता नक्षत्रशब्देन ज्योतिः शास्त्रमुपलक्ष्यते तेन यो वर्त्तते पक्षिणां भ्रंजरसंजानां क्रोडाद्यर्थो विविता शुद्धार्थमायुर्विद्योपदे-

धनुः शराणां कर्त्ता च यस्याग्नेदिधिपूपतिः मित्रक्रकूद्यूतवृत्तिश्च पुत्राचार्यस्तथैव च १६० भ्रामरी गंड-
माली च यथा यो पि शतस्तथा उन्मत्तोऽधश्च वज्र्याः सूक्वेदनिंदाकर एव च १६१ हस्तिगोभ्यो घ्रादमक्रो-
नक्षत्रैर्यश्च जीवति पक्षिणां पोषको यश्च युन्माचार्यस्तथैव च १६२ स्नानसाभेदको यश्च तेषां चावर-
णे रतः गृहसंवेशाकूदूतो वृक्षारोपक एव च १६३ श्वक्रोडाश्वेन जीवित्वा कन्यादूषक एव च हिंसा
वृषलवृत्तिश्च गणानां च वयाजकः १६४ आचारहीनः क्लृप्तश्च नित्ययाचनकस्तथा क्लृप्तिजीवी म्स्त्रीप-
दं च सद्भिर्निर्दिता एव च १६५

शकः १६२ स्नानसाभिति प्रवहज्जलानां संलुभेदादिना देशांतरनेता तेषामेवावरणकर्त्ता
निजगतिप्रतिबंधकः गृहसन्निवेशोपदेशको यास्तु विद्योपजीवी दूतो राजग्रामप्रैष्यति रिक्तोपि दसरोपयिता वेतनग्रहणेन ननु य-
धीपंचाभ्योपीनरकन्यायातीति विधानात् १६३ श्वक्रोडाति क्रोडार्थमुनः प्रोषयति श्वेनैर्जीवित्वा यतिक्रयादिना कन्याभिगता हिं-
सारतः श्वेदप्रकृमरुतिः वृषलपुत्रद्वितीयांतरम् वृषला एव केवलाः पुत्राय स्पेसार्थः विनायकादिगणयाराकृता १६४ आचरेति युर्व
तिथिप्रसक्तानां याचारवर्जितः क्लृयो धर्मकलादीनि कृताहः नपुंसकस्योक्तलाहः नित्ययाचनेन परोदेजकः स्वयंकृतया कृष्या योजीव
ति दस्यं नरे पिशांसं भयत्संपंकृतयापि म्स्त्रीपदो व्याधिना स्यूतचरणः केनापि निमित्तेन साधूनां निंदा विषयः १६५ ७३ ७४

औरभिकेति मेघमहिषजीवनः परपूर्वापुनर्भूतस्याः पतिः प्रेतनिर्हारकोधनग्रहणेननुभार्थैतद्वैपरमंतपोयत्वेतमरण्यहरंत
तिअवश्यश्रुत्याविहितत्वात् १६६ एतामिति एतान्स्तेनादीन्निदिताचारान्काणादीन् पूर्वजन्माजिननिदिताकर्मशेषलब्धकाणादि
भावान्साधुभिः सहैकत्रभोजनाद्यनर्हान्ब्राह्मणापसदान्ब्राह्मणश्रेष्ठः शास्त्रज्ञोद्वैवेपित्र्येत्यजेत् १६७ ब्राह्मणइति तृणाग्निर्यथा
विदहन्समर्थोहविषप्रक्षिप्तेषाम्यतिनिष्कलस्तत्रहोमः एवंवेदादिगम्योब्राह्मणस्तृणाग्निसमस्तस्मैदेवोद्देशेनत्यक्तहविर्नदातव्यं
नेनहूयतेओत्रियायैवदेयानीत्यनेनैवानधीयानस्यापिप्रतिषेधमिदोस्तेनादिवत्संकिदूषकत्वज्ञापनार्थपुनर्वचनम् अन्येतुदे
वेअनधीयानएववर्जनीयः अधीयानस्तृकाणादिरपिशारीरदोषयुक्तोऽग्राह्यइतिगतदर्थपुनर्वचनम् अतएववसिष्ठः अयचेन्मंत्रविह्व
क्तः शारीरैःपंक्तिदूषणैः अदूष्यंतंयमः ग्राहयंक्तिपावनएवमः शारीरैः काणलादिभिर्नतुस्वयमुत्पाद्यैस्तेनत्वादिभिः १६८ अपांक्तदानं

औरिन्निर्कोमाहिधिकः परपूर्वापतिस्तथा प्रेतनिर्यातकश्चैववर्जनीयाः प्रयत्नतः १६६ एतान्विगर्हि
ताचारानपांक्तयान् हिजातिप्रवरोविह्वानुभयत्रविवर्जयेत् १६७ ब्राह्मणस्त्वनधीयान
स्तृणाग्निरिवशाम्यति तस्मैहव्यनदातव्यनहिभस्मानिहूयते १६८ अपांक्तदानेयादातुमवत्युत्थ-
फलोदयः देवैहविषिषियेवातत्त्ववक्ष्याम्यशेषतः १६९ अन्नतैर्यद्विजैर्भक्तंपरिवेत्नादिभिस्तथा अ
पांक्तैर्यदत्यैश्चतद्वैक्षामिभ्रजते १७० दाराग्निहोत्रसंयोगकुरुते याग्रजे परिवेत्तासविज्ञेयः परि
वित्तिस्तपूर्वजः १७१ परिवित्तिः परावेत्ताययाचपरिविद्यते सर्वतनरकयातिदातृयाजकपचमाः १७२

इति पंक्तिभोजनानर्हब्राह्मणायदेवैहविषिषियेवादत्तेदालुयोदानादूष्वफलोदयस्तमशेषमभिधास्यामि १६९ अन्नतैरिति वेद
हणार्थव्रतरहितैस्तथापरिवेत्नादिभिरन्यैश्चअपांक्तैर्यैस्तेनादिभिर्यत्तद्व्यभक्तंतत्तद्वैक्षामिभ्रजते निष्कलंतच्छुद्धंभवतीत्यर्थः
१७० अमसिद्धत्वात्परावेत्नादिलक्षणमाह दारेति अग्निहोत्रशब्दोयमग्निहोत्राद्याधानपरः यः सहोदरोज्येष्ठेष्मातरिअनूदेअग्नि
केचदारपरिग्रहंश्रौतस्मान्तिनिहरणंचकुरुतेसपरिवेत्ताज्येष्ठश्चपरिवित्तिर्भवति १७१ प्रसंगात्परावेदनसंबंधिनामप्यभिष्टफलमा
ह पराति परिवित्तिः परिवेत्ताचययाचक्ययापपरिवेदनंक्रियतेकन्याप्रदातायाजकश्च्यतद्दिवाहोमकर्त्तासंपचमोयेषांसर्वेनरकंजति
१७२

भ्रामुरिति मृतस्य भ्रातृवत्त्वमणनियोगधर्मणापिभिसुक्तायां भार्यायां सहस्रकृतावृत्तावृत्त्यादिविधिहिलाक्रामेनासुरागंभावयेदाद्ये
 पञ्चयनादिकुर्यात् असकृद्वाप्रवर्त्तनसिद्धिपूयतिर्ज्ञितव्यः अतः आह निषिद्धपात्रमध्यपठदस्यापिहव्यकव्यपात्रयोर्मिवेधः कल्पनीयः
 १७३ परेति परदारसुकुण्डगोलकास्थौ द्वौ फलतुल्यधेनेतत्रजावत्सतिफायासुखः कुण्डोभूतपतिकायांचगोलकः १७४ ताविति तेपर
 भार्यायांजाता कुण्डाद्याह दायसुपयोगाद्युपनिर्गणितव्यपरिदृष्टाः प्राणिनो ब्राह्मणत्वेपितत्कार्यभावात् मेल्यफलाभावात्परलोकेचाहु
 पंगिकफान्पादिफलाभावाद्दानिहव्यकव्याभिप्रेत्य फलाभावादिहकृतेरभावात्तनाशयेतेनाशयतः प्रदायिभिर्दत्तानिहव्यकव्याभि-
 निष्फन्नानिकुर्वन्ति १७५ अपामिति सद्भिः सहैकपंक्त्यांभोजनार्हः स्तेनादिर्यत्सर्वान्भोजनार्हान् पश्यतितावत्सर्वान्भोजन

भ्रातृमुर्मृतस्य भार्यायां योसुरस्येतकामतः धर्मेणापिभिसुक्तायां सजेयोदिधिषूपतिः १७३ परदार
 सुजायते द्वौ सक्तौ कुण्डगोलकौ पत्नीजीवतिकुण्डः स्यान्मृतमर्त्तरिगोलकः १७४ तौ तुजातौ परस्मैत्रे
 प्राणिनोभ्रेत्यचेहच दत्तानिहव्यकव्याभिनाशयेतेप्रदायिनाम् १७५ अपांन्तयोयावतः पांन्त्यान्मुजा
 नानसुपश्यन्ति तावतानफलमेतद्व्याप्तामामोतिवाल्लिङ्गः १७६ वीक्ष्यान्मृतवर्तः काणः षष्ठेऽभित्रीश
 तस्यतु पापरोगीसहस्रस्यरुतुनाशयतेफलम् १७७ यावतः सस्मृशोदगै ब्राह्मणान्मूद्रयाजकः ता
 वतानभवेद्दत्तुः फलदानस्यपौर्तिकम् १७८

स्यफलं तत्र आह दातानमामोति वाल्लिङ्गोऽक्षः अतः स्तेनादिर्यथानप
 श्यतिनयाकर्तव्यम् १७६ वीक्ष्येति अंधस्य वीक्षणसंभ्रवात् वीक्षणयोग्यदेशसन्निहितोऽसौ पांन्त्यानो नवतेर्भोजनफलनाशय
 निषंकाणः षष्ठेऽचैतत्कुण्डाशतस्य पापरोगीरोगराजोपहतः सहस्रस्य दशधादिसन्निधिभिरासार्थवचनम् गुरुलघुसंख्याभिधाने
 चेहसंख्योपनयेदोपगौरवतत्रत्रापद्यित्तगौरवमिति दर्शयितुम् १७७ यावत इति मूद्रस्य दशदोऽन्नाल्लिङ्गपावत्सर्वान्ब्राह्म
 न्स्मृशति आसनेषु पकृतेति आसनेभेदस्य वस्यमाणत्वात् मुख्यस्य शसिं समवेयावतं आह सोमिनां पक्तासुपशिशितावतां संबधि
 पौर्तिकं फलं आदीय दातुर्न भवति तावतां पौर्तिकं फलं चाहिचैर्वीददानाच्च यत्फलं तन्न भवति इति मेधातिथिगोविंदराजौ अतस्तथैव

निंदयानिषिद्धगणपठितोऽपि शूद्रयाजकभोजननिषेधः कल्प्यते १७८ प्रसंगाच्च शूद्रयाजकप्रतिग्रहनिषेधयति लाघवार्थमन्यत्र निषेधरणे शूद्रयाजकशब्दोच्चारणकर्तव्यस्यात् वेदति वेदज्ञोपि ब्राह्मणः शूद्रयाजकस्य लोभात्प्रतिग्रहकृत्वा शीघ्रं शरीरादिना विनाशं गच्छति सुतरामवेदवित् अपकृष्टन्यायशरावादिकमिवोदके १७९ सोमविक्रायिणा इति सोमविक्रायिणे यद्दत्तं तद्दातुर्भोजनार्थं विद्यासंपद्यते जन्मान्तरे विद्याभोजनान्नो जायत इत्यर्थः इतरे एवं पूयशोणितेऽपि व्याख्येयम् न संनाशमागितया निष्कलं विवक्षितम् अग्रनिष्ठमनाग्रयतयानिष्कलमेव १८० यदिति वाणिजकां यद्यद्दत्तं तत्रेहासुषु शिककीत्यादि फलायनापि पारलौकिक फलाय मवति पुनर्हृषुत्रापयद्दत्तं तद्भस्म हुतहविः समनिष्कलमित्यर्थः १८१ इतरेष्विति इतरेभ्यो विशेषेणानुक्तफलेभ्यः पंक्तिभोजनानर्हं भ्यः सेनादिभ्यो यथाक्रीनितिभ्यो यद्दत्तमन्नं तद्दातुर्भोजनार्थमेदोरुधिरसांसमज्जास्थिभ्रवतीति पंडितावदंति अत्रापि जन्मान्तरे भेद

वेदविच्चापिविमोऽस्य लोभात्कृत्वा प्रतिग्रहम् विनाशं च जतिक्षिप्रमामपूत्रमिवांभसि १७९ सोमविक्रायिणे विद्याभिवर्जो पूयशोणितम् नष्टदवलकं दूतं अप्रतिष्ठतु वाऽदुषो १८० यत्तु वाणिजके दत्तं न हनामुन्नतद्रवेत् भस्मनीव हुतहव्यं तथाप्येन भवेद्दिजे १८१ इतरेषु त्वपांस्त्येषु यथादिष्टेषु साक्षुषु भेदास्तु उद्भासमज्जास्थिवदन्त्यन्नमनीषिणः १८२ अपांस्त्योपहृता पंक्तिः पाव्यते यैर्हि जो तैर्मैः तान्निबोधत कार्त्स्न्येन हि जाग्रान्यंक्तिपावनान् १८३ अग्न्याः सर्वेषु वेदेषु सर्वप्रवचनेषु च आत्रियान्वयजाश्र्वैव विज्ञेयाः पंक्तिपावनाः १८४

शोणितादिभ्रजं जातिषु जायंत इत्यर्थः १८२ अपांस्त्य इति एकपंस्त्यपि वृक्षेनादिदूषिता पंक्तिर्ये ब्राह्मणैः पवित्राक्रियते तान् पवित्राकारकार्त्वात्प्राणानशेषेण शृणुत निवेधादेकपंक्तिभोजनासंभवे पंक्तेनादीनारहस्यकृताज्ञानदोषविषयत्वेन साधकताऽस्य वचनस्य १८३ अग्न्या इति सर्वेषु वेदेषु चतुर्धपि अग्न्याः श्रेष्ठाः सम्यग्गृहीतवेदाः ब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः अतएव यमः पंक्तिपावनगणनायां चतुर्वेदविदे चैवेति पठितवान् तथा प्रकर्षणे वउच्यते वेदार्थगभि रिति प्रवचनान्यंगानि तं यथाग्न्याः षडंगविदस्ते च तुर्यैर्दिनोपि पंक्तिपावनाः न्यायविच्च षडंगविदिति पंक्तिपावनमध्ये यमेन पृथक् पठित्वात् तथा छंदसां शुद्धशपुरुष इत्यशनो वचनाद्दृष्टा पुरुषपर्यंतमधिच्छिन्नवेदसंश्रयाय वंशजाः पंक्तिपावनाः १८४ ७५ ७६

त्रिणैति त्रिणाचिकेतः अथयुवेदभागः तद्गतं च तद्योगाल्युरुषोपि त्रिणाचिकेतः पंचाभिरग्निहोत्रा तथाचहारीतः पवनः पावनस्ते
तापस्पृचानयोगृहे साध्यातः प्रदीप्यते सविमः पंक्तिपावनः पवन आवस्रथाग्निः पावनः सप्तोग्निः शीतापनोदाद्यर्थं बहुदुशेष
विधिधायते त्रिस्तपणो बह्वचवेदभागः तद्गतं च तद्योगाल्युरुषोपि त्रिस्तपणः षडंगानि शिशिरादीनियोव्याचष्टे स षडंगविन् सर्वप्रवचनेन
षडंगार्थेनोक्तः ब्रह्मदेवा ब्रह्मविवाहोदानस्या आत्मसंतानः पुत्रः ज्येष्ठसामानि आरण्यके गीयते ते चोगाता एते षट् पंक्तिपाव
ना इत्यन्तरन्लोकैर्न संप्रपः १८५ वेदेति अनर्थात्तापिवेदांगानि युक्तपदेणाधिगतवेदार्थः प्रवक्तव्येदार्थस्यैव ब्रह्मचारी प्रथमाग्र्यामा
हस्तदरुतिदेयविरोपादाने पिगावो वै यत्तस्य भातर इत्यादि विशेषप्रवृत्तश्रुतिदर्शनात् गोसहस्रदाता बहुप्रदोवा शताशुः शतवयाः
ओभियायैवेदयानीति नियमात्त्वतिथ्यो नियतेः कृत्तुगुणयोगात्संक्तिपावनत्वम् १८६ पूर्वधुरिति आह कर्मणि पाते आह हात्पूर्वदिनेन

त्रिणाचिकेतः पंचाग्निस्त्रिस्तपणः षडंगविन् ब्रह्मदेवात्संतानो ज्येष्ठसामगएव च १८५ वेदार्थं वि
त्सुक्तं च ब्रह्मचारी सहस्रदः शताशुश्चैव विद्वेषा ब्राह्मणाः पंक्तिपावनाः १८६ पूर्वधुरपरं ध्रुवा आह
कर्मण्युपस्थितं निमंत्रयेत् अवरान् सस्य विभ्रान्यथोदितान् १८७ निमंत्रितो हजः पितृभ्ये नियतात्मा भ
वेत्सदा न च छेदां स्पधीयति यस्य आहूतचतइवेत् १८८ निमंत्रितान् हि पितर उपतिष्ठेति तान् हि जान
वायुवच्चातु गच्छति तथामीनानुपासते १८९

दसं भवेत् आह दिनपणोक्तलक्षणान् ब्राह्मणान् सस्य गितिसल्लयनिमंत्र
येत् अयो वान्यनूपायेयान्ते अवरान् न तु तानेव एकैकशो जनस्या युक्तत्वात् १८७ निमंत्रित इति आह निमंत्रितो ब्राह्मणो निमंत्रणादा
रस्य आह होत्रात्रयावत्तु मे शुनभित्संयममियमवान्स्यात् अवश्यकर्तव्यजपादिरन्विदेदाध्ययनं न कुर्यात् आह कर्तव्येति श्रौत
स्यात् १८८ निमंत्रिता भिति पूर्वमियमविधेरयमनुवादः यस्मात्तान् ब्राह्मणान् निमंत्रितान् इत्यस्य रूपेण पितरो धितिश्चैव
न गच्छतोः तु गच्छति न योपविष्टेषु ते पुंसोऽपि पण्डपविशंति तस्मान् नियतामवेयुः १८९ केतित इति हव्यकवेयुषा शास्त्रान्निमंत्रितो
ब्राह्मणः स्त्री हव्यकैनापि प्रकारेण साजनमकुर्वीतः तेन पापेन जन्मांतरं सूकरो भवति १९० नियतात्मा भवेत्सदेत्यनेन मे शुनभिवेधे

भूतेष्वप्यलीगमनेस्याधिकदोषज्ञापनायाहआमंत्रितस्ति ति दृष्यलीशूद्रातत्रमूलात् आर्द्धे निमंत्रितः सन् प्रोदृष्यत्यासौर्द्धस्थासुं सध
मणस्तरतोर्द्धोपरमते सदातृष्यापंतत्यामोतिपायोत्यन्निमात्रं विवक्षितम् अन्यथादातरि अपापे पापं न जायते न च दंदातुः प्रायश्चित्त
तया विहितं येनासौ पापानुच्यते मेधातिथिगोविंदराजौ तु सामान्येन ब्रह्मचर्यस्य विधानात् दृष्यस्योत्तमपल्यतिष्ठत्तरि भित्तियोगा
अपणनेन आर्द्धभोक्तुं रूद्रासृणयपितृष्वल्यभिमतचेत्याह तुः १९१ अक्रोधनादिति क्रोधरहिता बहिः शौचं च द्वापरि स्थाभतः
गदेषादित्योगस्तदुक्ताः सर्वदा स्त्रीसंयोगादिभ्यः सक्तयुद्धाः दयाद्यष्टगुणयोगो महाभागतात हंतः अनादिदेवतारूपाः पितरस्त
साल्लोधादि राहितेन भोक्ता कर्त्रा च भवितव्यम् १९२ यस्मादिति एषां सर्वेषां पितृणां यस्मादुत्पत्तिर्ये च पितरो ये ब्राह्मणादिभिर्दे
वैर्भिर्यमैः शास्त्रोक्तकर्मभिरुपचरणीया फलैः तान्साकल्येन शृणुत १९३ मनोरिति हिरण्यगर्भापत्यस्य मनोर्ये मरीच्यादयः पुत्राः

केतितस्तयथान्यायं हव्यकच्यो द्विजोत्तमः कथंचिद्व्यतिक्तामन्त्रपापः सूकरतां व्रजेत् १९० आमंत्रि
तस्तृयः शर्द्धे दृष्यत्यासहभोदते दातृयत्तदुक्ता किञ्चित्तत्सर्वप्रतिपद्यते १९१ अक्रोधनाः शौचपराः
सततं ब्रह्मचारिणः न्यस्तशस्त्रा महाभागाः पितरः पूषदेवताः १९२ यस्मादुत्पत्तिरेतेषां सर्वेषां पितृष-
तः ये चैवैरुपचर्याः स्युर्नियमैस्तान्निबोधत १९३ मनो हिरण्यगर्भस्य मरीच्यादयः सूताः तेषां भृषी
णां सर्वेषां पुत्राः पितृगणाः स्मृताः १९४ विराट्सूताः सोमसदः साध्यानां पितरः स्मृता अग्निधानाश्च
देवानां मरीच्यालोकविश्रुताः १९५ देवदानवयक्षाणां गवर्ध्वरक्षसाम् सृपण
हिषदोत्रिजाः १९६ सोमपानामविप्राणां क्षत्रियाणां हविर्भुजः वैश्यानां माज्यपानां भृशूद्राणां तु सु-
नः १९७

पूर्वमुक्ताः मरीचिरयं गिरस्सावित्यादिना तेषां भृषीणां सर्वेषां सोमपादयः पितृगणाः पुत्रां मन्वादिभिः स्मृताः १९४ विराडिति
विराट्सूताः सोमसदोनामसाध्यानां पितरः अग्निधानां मरीचिः पुत्रालोकविख्याता देवानां पितरः १९५ देव्येति देव्यादीनां प्रथमाध्यायो
दितभेदानां अत्रिपुत्रा बर्हिषदोनाम पितरः स्मृताः १९६ सोमेति ब्राह्मणप्रभृतीनां चतुर्णां वर्णानां सोमपाप्रभृतयश्चालारः पितरः स्मृताः
१९७

सोमोति कवेर्धृगोः सोमपाः पुत्राः हविर्भुजएवविभ्यंत अंगिरसः पुत्रा आज्यपाः पुलस्त्यसुताः सुकालिनोवसिष्ठसुताः १९८ अग्नीति
अग्निदग्धानग्निदग्धकाव्यवर्हिषदग्निदग्धानसौम्यास्वानराभ्यवृत्तिप्राणाभेजानीयात् १९९ यदिति यएतेप्रधानभूताः पितृगणाऽ-
क्तास्तेषामपीहजगतिपितरएवपुत्रपौत्राअनंताविज्ञेयाः पुत्रपौत्राभितिगवाभ्यप्रभृतीनिर्लेकवद्वाव एतच्छ्रोकस्त्वितार्थवरोरेण्य
इत्यादयोऽन्येपिपितृगणामार्कडेयादिपुत्राणादिपुत्रभूयंते २०० ऋषिभ्यदिति ऋषिभ्योमरौच्य्यादिभ्यस्तुक्क्रमेणपितरोजाताः पितृभ्योदे-
वमानवाजाताः देवेभ्यश्चजंगमस्यावरजगल्क्रमेणजातनस्मात्सोमपादिप्रभवत्वात्स्वपितृपितामहप्रपितामहोनामेवांश्चाहदेपूजनीयऽसौ
मपादयोपिपूजिता संतः आहफलदानायकल्पंत इतिप्रकृतश्चपित्रादिश्चाहस्तस्यार्थोयंसोमपादिपितृगणोपन्यासः अथवाआवाहनका

सोमपास्तुकवेः पुत्राहविभ्यंतो गिरः सुताः पुलस्त्यस्याज्यपाः पुत्रावसिष्ठस्यसुकालिनः १९८ अग्नि
दग्धानग्निदग्धान्काव्यान्वर्हिषदुस्तथा अग्निषात्ताश्चसौम्याश्चविप्राणामेवनिर्दिशेत् १९९ यएते
दुग्गणामुख्याः पितृणापरिकृतिताः तेषामपाहविज्ञेयपुत्रपौत्रमनंतकम् २०० ऋषिभ्यः पितरोजाताः
पितृभ्यो देवमानवाः देवेभ्यस्तजगत्सर्वचरस्थाएवतुपूर्वज्ञाः २०१ राजर्तेभर्जिनेरेषामथोवा राजतान्वि
तेः वार्धपितृभ्यः इत्यादत्तमक्षयायोपकल्पते २०२ देवकार्याहिजातानापितृकार्यविशेष्यते देवहिपितृ-
कार्यस्यापूर्वसाध्यायनश्रुतम् २०३ तेषामारक्षभृततुपूर्व देवनियोजयत् रक्षासिंहिविलुपतिश्चाह
मारक्षवजितम् २०४

लोमजापित्रादयो ब्राह्मणादिभिः सोमपादिरूपेण ध्येया एव व्यवस्थाज्ञानमनुष्ठानपरत्वाच्चस्थान्
२०१ राजर्तेरिति एषापितृणां स्तुत्यमपार्त्रैस्तुत्यसुक्तेर्वीताश्चादिपार्त्रैर्जलमपि आह्वयादत्तमक्षयस्वरहृतुः संपद्यते किंपुनः प्र-
क्षास्तपायसादिति २०२ देवैति देवानुद्दिश्य स्त्रियतेतदेवकार्यम् ततः पितृकार्यहिजातानां विशेषणकर्तव्यमुपादिश्यते अनेनपितृ-
श्चाहस्याधान्येदेवंतत्रांगमित्याह एतदेवसाष्टयति यतोदेवकर्मपितृकृतस्य पूर्वसदाध्यायनपरिपूरकं स्मृतम् २०३ तेषामिति आ-
रक्षोरक्षानेषापितृणां रक्षाभृतं देवविधेदेवब्राह्मणं पूर्वनिमजयेत् यस्मात् रक्षावर्जितं आह्वयाक्षमाच्छिंदति २०४ छ छ

श्चेति यत्तत्पुनः तच्छादं देवाद्यन्तं देवैकमणि आद्यातावापर भावसानेयस्य तत्तथा एतेनेदसुक्तनिमंत्रणादिसर्वदेवपूर्वविमर्जनं नुदे
 शानां शेषे अतएव देवलः यत्तत्र क्रियते कर्मपितृके ब्राह्मणाभ्यां तत्सर्वतत्र कर्तव्यं वैश्वदेविकपूर्वकम् न तु न च्छादः पितृपुत्रकमावसानम्
 ब्राह्मणतदनुतिष्ठन्समतानः शोधं विनश्यति २०५ अन्विमिति अस्थ्यागाराद्यनुपहतदेशान्निर्जनं गोमयेनोपलेपयेत् दक्षिणादिगव
 मन्तं प्रपलनः सपदयेत् २०६ अवेति चोक्षाः स्वभावशक्तयोः रण्णादिप्रदेशास्तेषु नद्यादितीरेषु तथा निर्जनप्रदेशेषु दत्तेन आह्लादिना
 सर्वदा पितरस्तप्यन्ति २०७ आसनेति तत्र च देशे आसनेषु पृथक् पृथक् विन्यस्तेषु सकृदुपशुभं शेषेषु प्रागभित्ति ब्राह्मणान्सम्यक्कृतस्तनानाचम
 नानुपवेशयेत् अत्र देवब्राह्मणासनेषु शहयपित्रासनेषु च प्रत्येकं दक्षिणाग्र एकः कुशादेयः तदा ह देवलः ये चात्र विभवे देवानां विभ्राः पू

देवाद्यन्तं दौहेतपित्राद्यन्तं तद्वेत् पित्राद्यन्तं त्वीहमानः क्षिप्रनश्यति सान्वयः २०५ अन्विदेशं वि
 विक्तं च गोमयेनोपलेपयेत् दक्षिणाग्रवर्णचक्रप्रयत्ननापपादयेत् २०६ अवकाशेषु चोक्षेषु नदीतो
 रेषु च गृहि विविक्तेषु च तुष्यति दत्तेन पितरः सदा २०७ आसनेषु पृथक् पृथक् विन्यस्तेषु च हिष्मास्तकपृथक् पृथक् उ
 पस्मृशेदकान् सम्याग्विभ्रास्तानुपवेशयेत् २०८ उपवेशयेत् तान् विप्रानासनेषु च सुशुष्यितान् गधमाल्यैः
 स्मरं भिभिरञ्चयेद्देवपूर्वकम् २०९ तेषां मुदकमान् यिसपवित्रास्तितानपि अग्नौ कुश्यादनुज्ञातां ब्रा
 ह्मणां ब्राह्मणैः सह २१० अग्नेः सोमयमाभ्याचकृत्वा व्यायनमादितः हविर्दानेन विधिवत्स्रज्वात्सत
 पयेत्सिद्धत् २११

वैभिमंत्रिताः प्राञ्जुस्वान्यासना न्येषां हिदमोपहृतां निच दक्षिणासुरवसुक्तामिपितृणां भासना
 च दक्षिणाग्रैकदर्भाणि प्रोक्षितानि तिलोदकैः दक्षिणासुरवसुक्तामिदक्षिणाग्राणि अग्रं कांडमूलापेक्षया २०८ उपेति तान् विप्रानां मंत्रि
 तानासनेषु पृथक् पृथक् कुमादिगधमाल्यधूपादिभिः स्पृहणीयं गंधैर्देवपूर्वकमर्चयेत् २०९ तेषां भिति तेषां ब्राह्मणानां मर्घोदकपवित्रति
 लान् सोमिभ्यान्कृत्वा तत्रैस्त्रिणैः सहानुज्ञातोऽग्नीवैद्यमणहोमकुर्यात् अनुज्ञासामर्थ्याच्च प्राथम्यापि पूर्वकर्तव्या सान्स्पर्शदानुसारं
 णकरचाणिकारिव्यदत्यादिका अनुज्ञापि ओमित्येवं रूपं कुरुष्वेति वा २१० अग्निरिति अग्नेः सोमयमयोऽप्यविधिवत्स्रज्वात्स्रज्यादिपूर्वहवि

दर्शनेन ग्रीणनमादौ कृत्वा पश्चादन्नादिना पितृस्तर्पयेत् सोमयमयोः द्वाद्वनिर्द्देशोऽपि पृथगेव देवतात्वं सहादिशब्दप्रयोगभावात् यत्र-
 साहित्यं विवक्षितं तत्र सहादिशब्दं करोतीत्युक्तं प्राक् २११ अग्न्यभावेति अग्न्यभावे पुनर्ब्राह्मणहस्ता एव उक्ताहुतित्रयं दद्यात् य-
 स्माद्या एवाग्निः स एव ब्राह्मण इति वेदविद्ब्राह्मणे रूतः अग्न्यभावश्चालुपनीतस्य संभवति उपनीतस्य समावृत्तस्य च पाणिग्रह-
 णात्पूर्वमुत भार्गव्यवा २१२ अक्रोधेति क्रोधश्चूत्यान्मप्रसादान् प्रसन्नं सुखान् प्रवाहानादितया सुरातनान् अग्नौ प्रास्ताहुतिरित्या-
 येन लोकादयेत्युक्तान् ब्राह्मणभूतान्यन्वाद्यो वेदं तस्माद्देवतुल्यलान्छाद्ब्राह्मणस्य तद्भस्ते दातव्यमिति पूर्वविग्रहो वादः २१३
 अपेति अग्नौ पशुस्त्रिणाद्यंगसुक्तं अग्नौ करणहोमा तु धानकर्म पसव्यं दक्षिणसंस्थं कृत्वा ततो पसव्येन दक्षिणहस्तेन पिंडाधारभूताया
 शुच्युदंक्षिपेत् २१४ श्रीमिति तस्मादग्न्यादिहोमादुहृता दन्नादुहृता वशिष्टान् ब्रान् पितृणां पितृणां दक्षिणहस्तेन

अग्न्यभावेतुविभ्रस्यपाणावेवोपपादयेत् योह्यग्निःसाहजोविभ्रैर्मन्त्रदर्शिभिरुच्यते २१२ अक्रोष
नान्कप्रसादान्दत्तयेतान्पुरातनान् लोकस्याप्यायनेयुक्तान्श्राद्धदेवान्हिजोत्तमान् २१३ अपसव्य
मग्नौ कृत्वा सर्वमावृत्य विक्रमम् अपसव्येन हस्तेन निवपेदुदकं फवि २१४ अंशुतस्मान्द्विविः शोषा
सिंढान्कृत्वासमाहितः औदकं नैव विधिन निवपेद्दक्षिणामुखः २१५ न्युप्यपि डास्तनस्तास्तु प्रयतो
विधिपूर्वकम् तेषु दमेषु न हस्ते निमृज्याहोपभागिनाम् २१६ आचम्यादकपरावृत्य त्रिरायम्यशनै
रस्मन् षडङ्गान्श्च नमस्कुर्यात्सित्तुनेव च मन्त्रवित् २१७

रम्भन् धइअन् अन्नमस्कुयासि त्वनुवषमत्रापय २१७
समाहितोऽनन्यमनादक्षिणामुखस्तेषु दर्भेधितिवस्वभा
णलादभेषु दद्यात् २१५ न्ययेति विधिपूर्वकं स्वगृह्योक्तविधिनादर्भेषु तान्निहान्दत्त्वादभेषु करावर्षणाभिनिधियावचना
चनेषु दर्भेषु मूलदेशे हस्तनिर्लेपंकुर्याद्वपिनामहपित्रादीनां त्रयाणालेपफज्जान्तरस्ये २१६ आचम्येति अनंतरमुपस्मृत्योद-
द्भुस्रवामूलापयाशक्तित्राणायामत्रयकृत्वा वसंतायनमस्तभ्यमित्यादिना षड्भूतान्नमस्कुर्यात्सिन्धुअन्नमोवः पितरदद्यादिमंत्रमुक्त
माद्भिः पर्याहृत्येति गृह्यदर्शनात्तदक्षिणामुखो नमस्कुर्यात् २१७ उदकमिति पिंडदानात्पूर्वपिंडाधारदेशदत्तोदकशेषमुदकयात्र-

स्यंप्रतिपिंडसमापेक्रमेण पुनरुत्सृजेत्तत्तांश्च पिंडान् यथान्युत्तान् येनैव क्रमेण दत्ता तेनैव क्रमेणावजिघ्रैत्समाहितो नन्यमनाः २१८
 पिंडेभ्य इति अल्पिकेति अन्नाल्पमात्रा अवयवभागाः पिंडेषु उत्सन्नानस्य भागाभिः उक्रमेणैव गृह्णातेनैव पित्रादि ब्राह्मणान् भोजन
 न काले भोजनात्पूर्वं भोजयेत् विधिवत्सिंडानुष्ठानवसितरसुद्दिश्यकः पिंडो दत्तस्तदवयवपितृब्राह्मणं भोजयेत् एवं पितामहमपिता
 महपिंडयोरपि २१९ ध्रियमाणेऽस्ति ध्रियमाणे जीवति पितरि मृतानां पितामहादित्रयाणां श्राद्धं कर्तव्यम् अथवा पितृविमस्थानेन तु
 मेव स्वपितरं भोजयेत् पितामहमपितामहयोश्च ब्राह्मणौ भोजयेत्सिंड इत्यन्वदद्यात् २२० पितेति नाम कर्त्तृनिर्णयं च आहोऽपलक्षणार्थं
 पितृजीवनापेक्षोऽयं वाक्यार्थः यस्य पुनः पितामृतः स्यात्सिन्तामहे जीवति स पितृमपितामहयोः श्राद्धं कुर्यात् गोविंदराजस्तस्य स्य पितृम-

उदकं निनयेच्छेवंशनैः पिंडांति के पुनः अवजिघ्रैच्छत्तान्यिंडान् यथान्युत्तान्समाहितः २१८ पिंडेभ्य
 स्वल्पिकामात्रा समादायानुपूर्वशः तानेव विप्रानासीनान् विधिवत्पूर्वमाशयेत् २१९ ध्रियमाणे तु पित
 रिपूर्वेषामेव निवेपेत् विप्रवद्वापितं श्राद्धं स्वकपितरमाशयेत् २२० पितायस्य निवृत्तः स्याज्जीवेच्चापि
 पितामहः पितुः सनामसंकीर्त्यं कीर्त्तयेत्स पितामहम् २२१ पितामहो वा तच्छ्राद्धं भजतीत्यब्रवीन्मनुः
 कामवासमनुज्ञातः स्वयमेव समाचरेत् २२२ तेषां दत्ता तु हस्तेषु सपवित्रं तिलोदकम् तसिं डायप्रयच्छे
 तस्वधेषामस्ति श्रुवन् २२३ पाणिभ्यां तूपसंगृह्य स्वयमन्नस्य वर्द्धितम् विप्रान्तिके पितृन् ध्यायन् शन
 कैरुपनिक्षिपेत् २२४

पितामहो येनैतौ स्यातां सपित्रे पिंडं निधाय पितामहात्सरं दृष्ट्वा दद्यात् इति विष्णुवचनात्स पितामह त
 सिनृभ्यां दद्यादिति व्याख्यानं २२१ पितामहेति यथा जीवसि तां भोज्यस्तथा पितामहोऽपि पितामह ब्राह्मणस्थाने भोज्यः पितृप्रपि
 तामहयोश्च ब्राह्मणभोजनं पिंडं न च कुर्यान् यथावा जीवता पितामहेन त्वमेव यथा रुषि कुर्वति दत्तानुज्ञः स्वरुच्या पितामहं वा भोजये
 त्पितृमपितामहयोर्वा श्राद्धं यं कुर्यादिति विष्णुवचनात्सिद्धमपि तां महदृद्धमपितामहानां श्राद्धं यं कुर्यात् २२२ तेषामिति पिंडेभ्यस्त्वल्पि
 कामात्राभित्युक्तं तस्यायं कालमिधिः प्रदेयमिति च तेषां ब्राह्मणानां हस्तेषु सदभितिलोदकं दत्त्वा तदिति पूर्वनिर्दिष्टं पिंडार्थं पित्रे स्वधास्ति
 तेषु च मादिभुवन् पित्रादि ब्राह्मणेभ्यस्त्विष्य क्रमेण दद्यात् २२३ पाणिभ्यामिति अन्नस्येति दत्ततां यार्थे पृथग्निर्दिष्टं तं पूर्येति पृथगादिपात्रं

स्मयं पाणिभ्यां गृहीत्वा पितृश्रुतिं तयन् सवत्यागासादानीय ब्राह्मणानां समीपे परिषेवणा र्थमत्तरयास्थापयेत् २२४ उभयो रिति
अधिकरणसमभायम् उभयोः कुर्येति मुक्तमस्थितं यदन् ब्राह्मणाति क्रमान्नीयते तदस्मादुष्टुद्धय आछिंदति तस्मान्नैकहस्तेना
नीयपरिवेष्टव्यम् २२५ गुणानिति गुणानुव्यंजनानि अन्नापेक्षया प्राधान्यात् गुणानुक्तान्वास्तृषाकाद्यान्वयतः श्रुतिः समाहि
तः अनन्यमनाः सम्यक्पथानविशीर्यीति तथा भूमावेव स्वपात्रस्थाने स्थापयेन्न दारुफलकादौ २२६ भक्ष्यमिति भक्ष्यं स्वरविशदम-
भ्यवहरणीयं मोदकादि मौज्यं पायसादि नाना प्रकारफलमूलाभिहृदयस्य प्रियाणि मांसा निपानानि सत्तां धीनि भूमावेव विन्यसेदिति
पूर्वेण संबोधः २२७ उपेति एतत्सर्वमन्नादिकं ब्राह्मणसमीपमानीय प्रयतः श्रुतिः अनन्यमनाः क्रमेण परिषेवयेत् दमश्चुरमिदमल

उभयो र्हस्तयो र्मुक्तं यदन्नमुपनीयते तद्विप्रलुपं त्यक्त्वाः सहसा दुष्टचेतसः २२५ गुणां श्रवस्सूपशा
काद्यान्पयोदधिघृतमधु विन्यसेत्ययतः पूर्वभूमावेव समाहितः २२६ भक्ष्यं भोज्यं च विविधमूला
भिच फलानि च हृद्यानि चैव भासानिपानानि स्फुरामीणि च २२७ उपनीयतु तत्सर्वं शनैः क्रमसमाहितः
परिषेवयेत् प्रयतो गुणान्सवाभ्यचोदयन् २२८ नास्वमापातयेज्जातु न कुप्यन् नानृतं वदत् न पादेन स्पृ
शेदन्नं चेतदवधूनेयेत् २२९ अस्त्रगमयति मेतान् कोपो रीन नृतेभ्युनः पादस्पर्शस्तरसासिद्धिं कुतो
न वधूनेनम् २३० यद्यद्रोचेत विभ्रमस्तत्तद् दद्यादमत्सरः ब्रह्माद्याश्च कथाः कुर्यात्पितृणामेतेर्दा-
यित्वेनम् २३१

भित्त्वं गंधाश्चूयौ दिगुणान्कथयन् २२८ नास्त्वमिति शेदन्नक्रोधमधुमाषाणा निनिकुर्यात् पादेन चान्नं न-
स्पृशेत् न चोक्षिष्योऽस्त्रिष्यान्नं पात्रे क्षिपेत् चुरकार्यं तयामति पिङ्गयोरपि क्रोधानृतयोः आहारां गलज्ञापनार्थो यन्निषेधः २२९
अस्त्वमिति अशुक्रियमाणं मेतान् मृतं वेद्यान् आहन्त्या निप्रापयति न पितृणां मुपकारकं भवति श्रोत्रः शत्रून् भूषायादः कुक्कुरान् पाद-
स्पर्शोऽन्यस्पर्शदासान् अवधूनेन पापकारिणः तस्मान्नरो दनादिकुर्यात् २३० यदिति यद्यदि प्राणामीक्षितं अन्नव्यजनादितं न
दमत्सरो दद्यात् परमात्मनिरूपणपराः कथाश्च कुर्यात् यतः पितृणामेतेन दर्शितम् २३१ ७३ ७३ ७३

स्वाध्यायमिति स्वाध्यायं वेदं मानवादिनिधर्मशास्त्राणि आस्थानानि सौपण्णिकं आचरुणादो निद्रांति हासान्महाभारतादीन् पुराणा
 निब्रह्मपुराणादीनि खिलानि आसूक्तशिवसंकल्पयादीनि आर्द्धे ब्राह्मणान् आचरेत् २३२ हर्षयेदिति स्वयं हृद्यो भूलाप्रियक्वचा-
 दिभिर्ब्राह्मणान् परितोषयेत् अन्नं च स्वाध्यायभोजयेत् मिथान्नेन पायसादिभिः पायसमिदं स्वादु
 दियुणाभिधानैः पुनर्ब्राह्मणान् मेरयेत् २३३ अनेति ब्रह्मचारिणमपि दौहित्रं आर्द्धे प्रयत्नतो भोजयेत् अपि शब्दादब्रह्मच-
 रिणमपि आनुकल्यिकमथ्यपदितस्यापि ब्रह्मचारिणो यत्नवचनाच्छ्रेष्ठत्वं कथयति नेपालकं बलं चासने दद्यात् दौहित्रमंतरे
 गपि तिलांश्च आर्द्धभूमौ विरिरेत् २३४ श्रीणिति पूर्वोक्तान्येव श्रीणि दौहित्रादीनि आर्द्धे पवित्राणीति शौच्यं ते श्रीणि

स्वाध्यायं आचरेत् सिध्यै धर्मशास्त्राणि चैव हि आख्याना नीतिहासांश्च पुराणानि खिलानि च २३२
 हर्षयेद्ब्राह्मणास्तु दौभोजयेच्च शानैः शनैः अन्नाद्येनासकृच्चैतान् गृहेभ्यपरिचोदयेत् २३३ अतस्तथ
 मपि दौहित्रं आर्द्धे यत्नेन भोजयेत् कुतपत्वां सने दद्यात् तिलैश्च विरिरेत् नदीम् २३४ श्रीणि आर्द्धपवित्रा
 णि दौहित्रः कुतपस्तिळाः श्रीणि चान्नप्रशंसति शौचमर्द्धमत्सराम् २३५ अत्कृष्णसर्वमन्नस्याङ्क-
 जीरस्ते च वाग्यताः न च हिजातयोद्भूतान् दात्रा पृथाह विगुणान् २३६ यावदुष्णा भवत्यन्नं यावदभ्यंति
 वाग्यताः पितरस्तावदुश्मति यावन्नाक्ताह विगुणाः २३७ यद्वेष्टिता शिराभक्ते यद्भुक्ते दक्षिणासुरवः
 सोपानत्कथ्यद्भुक्ते तद्हरक्षाभिर्भजते २३८

दीनि प्रशंसंति २३५ अत्कृष्णमिति उष्णमेवात्कृष्णं यस्योष्णं स्यान्न
 श्रीजिनमुत्तमतं दुष्णं दद्यात् न तु फलाद्यपि अतएव शंसः पुष्णमन्नं हिजातिभ्यः श्रद्धया विनिवेदयेत् अन्यत्र फलमूलं भ्यः पा कं
 भ्यश्च पंडितः सयतवाचश्च ब्राह्मणाश्च श्रुः किमिदं स्वाहस्वादुवेति दात्रा अन्नादियुगान् पृथावल्काद्यभिनयेनापि न द्रुषुः वा
 क्यतं स्मात्रैव विधानात् २३६ यावदिति यावदग्ने उष्णता भवति यावच्च भूमौ निनो भजते यावच्च हविर्गुणानोच्यंते तावदसितरोः
 अतीति पूर्वोक्तस्यैवार्थस्य प्रशंसा २३७ यदिति वस्त्रादिवेष्टिता शिरा यदन्नं भक्तेन आदक्षिणासुरवः स पादुक् भवतत्परा स साभं

तेनपितरस्तस्मादेवंरूपंनकर्तव्यम् २३८ चांडालइति चांडालश्चाभ्यसूक्तं कुक्कुटकुक्कुरोदक्यानपुंसकायथाब्राह्मणान्भोजनं
 कालेनपश्येयुस्तथाकार्यम् २३९ होमइति यस्मान्होमोऽग्निहोत्रादौप्रदानेगाहिरण्यादौभोज्येस्वाश्वुदथायथाह्यणभोजनेदे
 वेदविधिर्योग्यतादौपिष्येआन्वादीयदेभिर्विध्यतेक्रियमाणंकर्मतत्पदार्थीक्रियतेतन्मसाधयति २४० घ्राणेनेति सूकरस्त
 दन्नादेरंध्रग्राहाकर्मनिःफलंकरेति तस्मादन्नघ्राणयोग्यदेशात्निरसनीयः कुक्कुटः पक्ष्वातेनसोपिपक्ष्वापनयोग्यदेशादप
 गमनीयः आदर्शनेन शूनोन्नादिदर्यंनिषिद्धमतिदोषमूयस्त्वज्ञापनार्थपुनरभिहितम् अथवाहश्चिनियातेनेतिआदकन्ते
 मोक्तृणां हतिनिपातविषयत्वेन अवरवर्णः शूद्रस्तस्यान्मतोऽवरवर्णजः शूद्रएव असावन्नादिस्पर्शेनिहिजातिआर्द्धनिष्कलय
 ति २४१ खंजोवेति यदिगतिविकलः काणोवादातुदीप्तस्यैवमेव्यत्वविधानात् अपिशब्दादन्योपिशूद्रोन्मूनाधिकगुल्यादि

चांडालश्चवराहश्चकुक्कुटःस्नातथैवच रजस्वलान्वयंदश्चनेक्षेरन्मृतोहिजान् २३९ होमेप्रदा
 नेभोज्येन्वयदेभिरभिवीक्ष्यते देवैकर्मणिपिच्येवान्नच्छत्यपथातथम् २४० घ्राणेनसूकरोहति
 पक्ष्वातेनकुक्कुटः श्वातुहश्चिनियातेनस्पर्शेनावरवर्णजः २४१ खंजोवायदिवाकाणोदातुःप्रेष्या
 पिवाभवन् हीनानिरिक्ताग्रावातमप्यपनयत्युनः २४२ ब्राह्मणाभिदूककवापिभोजनार्थसु
 पस्थितम् ब्राह्मणेनभ्यनुज्ञातःशक्तिनःप्रतिपूजयेत् २४३ साववर्णिकमन्नाद्यसन्धीयाद्वाय
 वारिणा समुत्सर्ज्येदुक्तवताममृतोविकिरन्भक्ति २४४ असंस्कृतप्रमीतानात्यागिनाकुलयावि
 ताम् उच्छिष्टभागधेयस्याहर्भेषुविकिरन्मयः २४५

यस्मान्नदातमपिततःआद्देशादपसारयेत् २४२ ब्राह्मे
 ति ब्राह्मणमतिथिरूपंअन्यवाप्यक्षणाशीलंभोजनार्थतत्कालोपस्थितंआद्धान्नब्राह्मणेनसुज्ञातोयथाशक्त्यन्नभोजनेनभि
 क्षादानेनचार्हयेत् २४३ सार्वेति वर्णशब्दःप्रकारवाची सर्वप्रकारकमन्नादिकव्यंजनादिभिरेभिरुक्त्युपदेकेनापुनवयित्वाक
 तभोजनानांब्राह्मणानांपुरतोभूसौदर्भेषुविकिरन्मयइतिवक्ष्यमाणत्वाद्भोपिभिनिक्षिपेत्यजेत् २४४ असंस्कृतंति नास्यका
 र्योनिंसंस्कारइतिनियेथात्संस्कारानहंवालानांतथाकुलरन्धीणांअहदोषाणांयेत्यकारस्तेषांपात्रस्थसुच्छिष्टंदर्भेषुचयो

निकिरः सभागाः स्यात् अन्येषु त्यागिनाभित्तुर्वादि त्यागिनां कुलयोपिताभित्तुत्वात् कुलयोपिताभित्तुत्वात् कुलयोपिताभित्तुत्वात् कुलयोपिताभित्तुत्वात्
 व्याचक्षते गोविंदराजस्त्यागिनां कुलयोपिताभित्तुत्वात् गोविंदराजस्त्यागिनां कुलयोपिताभित्तुत्वात् गोविंदराजस्त्यागिनां कुलयोपिताभित्तुत्वात्
 गतानां कुलस्थीणाभित्तुत्वात् २४५ उच्छेषणमिति उच्छिष्टं यद्भूमिगतं तद्दाससमूहस्यावस्थानलसस्याकुटिलस्यचपित्र्येथा
 द्दकर्मणिभागाधेयमन्यादयोवदन्ति २४६ आसपिंडेति मर्यादायोमाङ्गनाभिविधौसपिंडीकरणश्राद्धपर्यंतमचिरमृतस्याहिजाने
 श्रवणं देवब्राह्मणभोजनरहितं श्राद्धार्थमन्नं ब्राह्मणभोजयेत् एकं च पिंडं दद्यात् अस्याचश्राद्धानुष्ठानम् एकोद्दिष्टं देवहीन
 मेकार्थैकपवित्रकम् आवाहनान्मौंकरणरहितं तत्पसव्यचदितियाज्ञवल्क्यादिस्मृतिष्ववगंतव्यम् २४७ सहेति अस्मेति य
 स्मेदमेकोद्दिष्टविहितं तत्सधर्मतः स्वगृह्यादिविधिनासपिंडीकरणश्राद्धे कृते अनयैवावृताः कामावास्याश्राद्धेति कर्तव्यतयापि

उच्छेषणं भूमिगतं मज्जिहस्याशठस्यच दासवर्गस्य तत्पित्र्ये भागाधेयं प्रचक्षते २४६ आसपिंडः
 क्रियाकर्महिजातः सस्थितस्य तु अदैवभोजयेच्छ्रद्धापिंडमेकं तु निवपेत् २४७ सहपिंडक्रियाया
 तु कृतायामस्यधर्मतः अनयैवावृताकार्यपिंडनिवपनसूतैः २४८ श्राद्धफलत्वाय उच्छिष्टं दृष्टव्यं
 यप्रयच्छति समूहो नरकयानिकालसूत्रमवाकृशिराः २४९ श्राद्धसुगृह्यलीतल्यं तदहयोधिग-
 च्छति तस्याः पुरीषे तन्मासपितरस्तस्यशरते २५०

उनिर्वपनं पार्वणाविधिनाश्राद्धपुत्रैः सर्वत्र मृताहादौ कर्त्त-
 व्यम् नन्वनयैवावृता इत्यनेन प्रकृतमेकोद्दिष्टमेवाहिक्रिमिति न परामृष्यते उच्यते तर्हि सपिंडीकरणान् पूर्वमेकोद्दिष्टसपिंडीक
 रणे कर्त्तव्यं अनयैवावृता इति मेदिनी शो न स्यात् ततोऽभावात्स्येति कर्त्तव्यतैयप्रतीयते २४८ श्राद्धमिति आश्रितशूद्राय उच्छिष्ट
 दानमसक्तावर्यानिषेधः श्राद्धभोजनोच्छिष्टयः शूद्राय ददानि समूर्तैः कालसूत्रं नाम नरकमधोमुखं गच्छति २४९ श्राद्धेति दृष्टव्यं श
 ब्दोत्रश्रीपरइत्याहुः निरुक्तं कुर्वेति दृष्टव्यं तोचपलयति भर्त्तारमिति दृष्टव्यं ब्राह्मणस्य पुरीषाणां ब्राह्मण्यं पिष्टव्यमिति आन्द्रं भ
 क्ता तदहोरात्रेयः स्त्रीसंमयौ गं करोति तस्य पितरस्तस्याः पुरीषे भासं शरत इति निवृत्त्यर्थो निंदा २५० - छ छ छ

पृच्छेति तस्मान्ब्राह्मणान्बुल्यास्वादितमिति पृच्छातेषामाचमनंकारयेत् कृताचमनांश्चमो इति संबोधय अग्निरम्यतामिति ब्रूया
न् अभितदिति षष्ठे अभितउभयत इह वास्वगृहे वास्यतामित्यर्थः २५१ स्वधेति अनुज्ञानानंतरं ब्राह्मणा आहूकर्तारं स्वधारुक्त इ
ति ब्रूयुः यस्मात्सर्वेषु आहूतर्पणादिपितृकर्मसु स्वधाशब्दोच्चारणं गुरुश्रुत्वा २५२ तत इति स्वधाशब्दोच्चारणानंतरं कृतमो
जनानां ब्राह्मणानां शोपमन्त्रमप्यस्तीत्यवशिष्टमन्त्रं निवेदयेत् तैर्ब्राह्मणैरिदमनेनान्येन क्रियतामित्यनुज्ञातोयथाते ब्रूयुः तथा
न्यशोपनिधयोगं कुर्यात् २५३ इदानीं संगाच्छ्राद्धानंतरेषु विशेषविधिमाह पित्र्ये इति पित्र्ये निरपेक्षपितृमातृदेवताकारको हिष्ट
आहूतमिभ्यस्वादितमिति वाच्यम् तथाच गोभिलसंख्यायनौ स्वादितमिति त्वमिभ्यश्च भेदातिथिगोविंदराजौ तु आहूकालाग

पृष्ट्वा स्वादितुमित्येवं तस्मानाचमयेत्ततः आचानांश्चानुज्ञानीयादभितोरम्यतामिति २५१ स्वधास्त्व
स्वतत्रयुग्मब्राह्मणास्तदनंतरम् स्वधाकारः पराह्मणोऽसर्वेषु पितृकर्मसु २५२ ततो भूक्तवतो तेषाम
न्यशोपनिवेदयेत् यथा ब्रूयुस्तथा कुयादनुज्ञातस्ततो हिजेः २५३ पित्र्यस्वादितमित्येव वाच्यं गोष्ठेतुसु
श्रुतम् संपन्नमित्यभ्युदयदेवैरुक्तिमित्यपि २५४ अपराणहस्त आदमवास्तसंपादनं तिलाः सू
क्ष्मसुक्ष्मिर्हिजायाऽयाः आहूकर्मसु संपदः २५५ दध्माः पवित्रपूर्वाणहस्त विष्याणि च सवशाः पवित्रयज्व
पूर्वांक्तं विसर्गाहव्यसंपदः २५६

तेनान्येनापि स्वादितमित्येव कर्त्तव्यमिति व्याचक्षतुः आहूस्वादितमित्येतद्वाच्यमन्येन केन
चित् नानुरुद्धमिदं विद्वद्देवैर्न अहधीमाहि गोष्ठे गोष्ठि आहूस्वादितमित्येव कर्त्तव्यमिति वाच्यं गोष्ठांशुर्थमष्टममिति द्वादशांशुर्थमष्टममिति द्वादशांशु
यागोदीत्याहू मिति विष्वाभिज्ञेण पठितम् अस्त्युदये दृष्टि आहूस्वपन्नमित्येव च दैवे देवतोद्देशेन आहूस्वचितमिति वचनायम् दे
व आहूतुमविष्यपराणोक्तम् देवानुद्दिश्य यज्व्छ्राद्धतनुदेविकमुच्यते हविष्येण विशिष्टेन सप्तम्यादिषु यत्नतः २५६ अपराणहूदति
अमावास्या आहूस्वमकृतलान्तिद्विषयोपमपराणहूकालः यातयेदिति मित्तकमित्यादिना दृष्टि आहूदोस्मृत्यंतरं मातः कालादिविधा
नात् विदरायार्थादध्माः गोमयादिना आहूदेशं सशोधनम् तिलांश्च विररणाद्यर्थीः सूक्ष्मरकार्पणेनान्यादिविसर्गः सूक्ष्मरकार्पणेनान्यादेस्व

संस्कारविशेषः पंक्तिपावनादयश्च ब्राह्मणाः एताः श्राद्धसंपन्नयइत्यभिधानादंगांतरापेक्षप्रकृतत्वमेवांबोधितम् २५५
दम्प्रादिति पवित्रमंत्राः पूरणहः कालः हविष्याणिसुन्यन्नादीनिसर्वाणि च यच्च पवित्रं पावनं चास्तसं पादनादिपूर्वमुक्तम् एता
श्रुदेवार्थस्य कर्मणः समुद्भूतः इत्यशब्दोदेवकर्मोपलक्षणार्थः २५६ सुन्यन्नातीति सुनेर्वानप्रस्थस्यान्नानिनीवारादीनिपयः
दीरं सोमलतारसाः अलुपस्कृतमविकृतं पूतिगधादिरहितं मांसम् अक्षारलवणमकृत्रिमलवणं संधवादि एतत्समावते
मन्वादिभिरभिधीयते २५७ विस्मृज्येति तान्नाह्याणां विस्मृज्यानन्यमनाः मौनीपवित्रोदा रणां दिशं वीक्ष्यमाण एता
णान् अभिलाषितानर्थान् पितृन्वार्थयेत् २५८ दातारइति अस्माकुले दातारः सु
धनदर्थयागाचलुषानेर्वंदिमासु वतु पुत्रपौत्रादिकंच वंदातम् वेदाथश्रद्धास्माकुलेन व्यपैतु दातव्यंच धनादिकंच बहुभवतु

सुन्यन्नानिपयः सोमो मांसं यच्चानुपस्कृतम् अक्षारलवणंचैव प्रकृत्या ह विरुच्यते २५७ विस्मृज्य
ब्राह्मणास्तास्कृतनियतो वाग्यतः शकचिः दक्षिणां दिशमाकाक्षन् यच्चैते मान्वरा न्यितुन् २५८ दाता
रौणा भिवदता वेदाः संततिरेव च श्रद्धात्वनोभाव्यगम हू देय च नो स्ति २५९ एवं निर्वपनं कृत्वा
पिंडांस्तास्तदनतरम् गां विप्रमजमग्निवा प्राशयेदप्कवा क्षिपेत् २६० पिंडनिर्वपनकेचित्सुरस्ताद
वकुर्वते वयोभिः स्वादयं त्यन्ये प्राक्षिपं त्यनले प्कवा २६१ पतिव्रताधर्मपत्नी पितृपूजनतत्परा मध्य
मेतु ततः पिंडम द्यात्सम्यक् कृत्ताथिनी २६२

नंतरं तान् पिंडान् गंगां ब्राह्मणं जगं चाभोजयेत् अग्नौ जले चाक्षिपेत् २६० पिंडेति पिंडप्रदानं केचिदाचार्याः
नानंतरं कुर्वते अन्ये पक्षिभिः पिंडान् स्वादयति इयंच पक्षिभोजनरूपा प्रतिपत्तिरग्न्युदक्रमस्य योर्वैकल्पिकेति दक्ष
मुक्तयोरप्यभिधानम् २६१ पतिव्रतेति धर्मार्थकामेषु मनोवाक्स्वयकर्मभिः पतिरेव मया परिचरणीय इति व्रतयस्याः सा-
पतिव्रताधर्मपत्नी सवर्णाग्रथमोदा श्राद्धक्रियाणां श्राद्धालिनी तु त्रार्थिनीतेषां पिंडानां मध्यमं पितामहं पिंडमस्येत् सम्य
गाधत्त पितरौ गर्भमित्यादि गृह्योक्तमंत्रेण २६२ आयुष्यंतमिति तेन पिंडभक्षणेन दीर्घायुष्यं कीर्त्तिधारणात्मकबुद्धितु

कं धनपुत्रादिसंततिधर्मानुष्ठानमत्वाख्यगुणान्वितं पुत्रं जनयति ३६३ प्रक्षाल्येति तदनुहस्तौ प्रक्षाल्यज्ञातिप्रायमनेकुयात्
 शानीन्प्रेतिगच्छतीति ज्ञानिप्रायम् कर्मण्यम् ज्ञातीन्भोजयेदित्यर्थः तैम्यः पूजापूर्वकमनेदलामातृपक्षानपि सार्हेण भोजयेत् २६४
 उच्छेषणमिति तद्वा सुगोच्छिद्यं तवात्सलांतिष्ठेत् यावत् आह्वणानां विसर्जनं आह्वणेषु तु निर्गतेषु माहव्यमित्यर्थः ततः संपन्ने आह्वक
 र्मणिष्वेव देयवलिहोमकर्मनित्यं आह्वयति धर्मो जनामिक्तं व्याभि बलिशब्दस्य प्रदर्शनार्थत्वात् अतएव मत्स्यपुराणे निवृत्त्यप्रतिप
 ख्यं पर्युक्ष्यामिन्चमत्रावित् वैश्वदेवं प्रकुर्वत नैत्यं कं विधिमेव चेति २६५ ये आन्नेरिति पूर्वसुक्तमपि व्यवधानादबुद्धिस्थं शिष्यस्तस्य
 प्रतिपत्तये पुनर्वक्तव्यं तं यामजिज्ञाते हविर्भूति निररात्राय पदमव्ययं निरकालवानि अतएव चिराय चिररात्राय चिरस्थाद्याश्चिरा-

आसुभ्यंतं सुतं सूतेयशो मेधासमन्वितम् धनवृत्तं प्रजावृत्तं सात्विकं धार्मिकं तथा २६३ प्रक्षाल्य ह
 स्तावाचम्य ज्ञातिप्रायमकल्पयेत् ज्ञातिभ्यः सकृत्तदत्वावाधवानपि भोजयेत् २६४ उच्छेषणं तु तति
 ष्टेद्यावद्विप्राविसर्जिताः ततो गृहबलिकुर्यादिति धर्माव्यवस्थितः २६५ हविर्पुच्छिररात्राय यच्चानं
 स्याथ कल्पयेत् पितृभ्यो विधिवद्दत्तं तत्प्रवक्ष्याम्यशेषतः २६६ तिलेनोद्दिह्य वैभारिद्रिमुलफलैश्च
 दत्तेन मासं तृयं निविधिविचरितुं नृणाम् २६७ होमासौ मत्स्यमासेन श्रीन्मासान् हारिणेन तु औरभ्य
 णार्थं चतुरः शाकुनेनाथपंचवै २६८ षण्मासां छागमासेन पाषतेन च सप्तवै अष्टावै पास्यमासेन शेर
 वै षणनवै वतु २६९

र्थं स इत्याभिधानिकाः यद्यत्तु हविः पितृभ्यो यथाविधि दत्तं विरकालतृप्तये अनंततृप्तये च संप्रयते त
 निः शो गेणाभिधास्यामि २६६ तिलैरिति तिलधान्ययवमाषजलमूलफलानामन्यतमेन यथाशक्नुं श्रद्धया दत्तेन मनुष्याणां मासं-
 पितरस्तृप्यंति कृष्णामापास्तिलाश्चैव मेधाः स्तुयवशात् यदतिवासुराण क्वनान्माषैरिति कृष्णामाषाबोद्धव्याः २६७ द्वाविति पा
 रीनादिमत्स्थानां मासेन होमासौ पितरः प्रीयंत इति पूर्वणसंबंधः श्रीन्मासान् हारिणेन मासेन चतुरो मेघमासेन पंचद्विजातिभस्त्यप
 क्षिमांसेन २६८ षण्मासां निविधिविचरितुं नृणाम् २६९ षण्मासान् छागमासेन श्रीयंते पृषतश्चित्रमृगस्तन्मासेन सप्त एणमांसेनाष्टौ कुरुमांसेन नव ए

णरुक्तीरिणजानिविशोयो २६९ दशोति दशमासानरण्यसूकरमहिर्मसैस्तुर्य्येति एकादशशशकच्छपमांसेन २७० संवत्सरमिति त्र्ययुनर्गोपावशीरेणतत्साधितोदनेनचतुर्थ्यंतित्रयपायसशब्दमसिद्धेः वाद्दीणसस्यमांसेन द्वादशवर्षपर्यंतं पितृनुमिर्भवति वाद्दीणसश्चभिगमेत्याख्यातः त्रिपिबंस्त्रिद्विपाणंश्चेतदंद्मजापतिम् वाद्दीणसंतुतमाहुर्द्यौःतिक्ताः पितृकर्मणि नयादौपयः पिबतोपस्यत्रीणजलंस्पर्शतिकर्णौजिह्वाचत्रिभिः पिबतीतित्रिपिबः २७१ कालेति कालशाकाख्यशाकंमहाशल्माः सशल्माइतिमेधातिथिः मत्स्याविशेषादितुल्यतेमहाशल्कलिनोभस्यादतिवचनात् खड्गोऽङ्कः लोहोलोहितवर्गः छागएव सर्वलोहेनानस्यामितिपैशनसिवचनात्तयोरापिपमधुमाक्षिकंमुन्यन्नामिनीवारादीनिआरण्ययानिसर्वाणिएतान्यनंतत्सयेसंपद्यन्ते २७२ यदिति ऋतुनक्षत्रतिथिनामयसमुच्चयः यत्किंचिदित्यमसिद्धम् मधुसस्युक्तवर्षकालेमघात्रयोर्दश्यादीयेततदव्य

दशमासांस्ततृप्यंतिवराहमहिषामिधैः शशकूर्मयोस्तृमांसेनमासानेकादशैवतु २७० संवत्सरंतुगव्येनपयसापायसेनच वाद्दीणसस्यमांसेनतु सिद्धादशवाषिकी २७१ कालशाकमहाशल्काःखड्गलोहामिपमधु आनृत्यापेवकल्प्यतेसुन्यन्नानिचसर्वशः २७२ यत्किंचिन्मधुनाभिश्चमदद्यान्तुत्रयोदशीम् तदव्यक्षयमेवस्याद्दशैस्तत्त्वमघासच २७३ अपिनःसकुलेजायाद्यानोदद्यान्त्रयोदशीपायसमधुसर्पिण्याप्राक्छायेकुजरस्यच २७४

क्षयमेवप्रभवति त्रयोदश्याअधिकरणलेपाप्सितत्वविवक्षया प्राप्यैवधाहारादाहिनीया २७३ अपीति वर्षास्रमघाद्युक्तत्रयोदशीपूर्वोक्ताविवक्षिता तत्रापियौष्टपद्यामतीतायामघातुक्तात्रयोदशीम् प्राप्यआर्द्धहिकर्तव्यमधुनापायसेनचेतिशंसवचनात् भाद्रकृष्णत्रयोदशीपूर्वत्रैहचगृह्यते पितरःकिलैवभाशापिअपिनामतयाविधः कश्चिदस्मांककुलेभूयात् योअस्माभ्यंमरुतायांत्रयोदश्यांतयातिअंतरेपिहस्तिनःपूर्वादिशंगतायांछायायामधुतंसंयुक्तंपायसंदद्यात् नतुत्रयोदशीहस्तिच्छाययोःसमुच्चयः यथाहविष्णुः अपिजायेतसोऽस्मांककुलेकश्चिन्मर्शेनमः प्रावृन्दकालेसितेपक्षेत्रयोदश्यांसमाहितः मधुपुतेनयः आर्द्धपापसेनसमानचरेत् कार्तिकसकलंवापिप्राक्छायेकुजरस्यच २७४ ७६

यदिनि यद्यदिनिवाप्यायां सर्वमन्ममप्रतिविद्ध्यथाशास्त्रसम्यग्रूपश्रद्धायुक्तः पितृभ्यो ददानितदनंतकंसर्वकालमक्षयमनपन्निते
परलोकोपितृत्वमपेभवति अनस्तत्फलार्थिनाश्रद्धादेयभित्तिविधीयते २७५ कृष्णोति कृष्णपक्षे दशमीमासस्य चतुर्दशीन्य-
स्ताश्रद्धादेयभित्तिथयः श्रेष्ठमाहाफलानतथैतदन्याः प्रतिपदादयः २७६ युस्मिति दिनशब्दोअत्रनिधिरः युस्सुगुमास्मतिथिषु हि
तीयान्ततुर्थ्यादिषु समनस्तत्रैषु भरणीरोहिण्यादिषु श्राद्धं कुर्वन्सर्वमिलवितान्नामोति अयुग्मास्मतिथिषु प्रतिपत्तनीयाप्रभृतिषु
अयुग्मेषु च नस्तत्रैषु अश्विनीकृत्तिकादिषु श्राद्धेन पितृन्यूजयन्तु आदिसंततिलभनेषु कलाधनविद्यापरिपुष्टाम् २७७ यथेति चै-
त्रसितायामासादिति ज्योतिः शास्त्रविधानात् शुकुपक्षोपक्रमत्वान्मासानां अपरः पक्षः कृष्णपक्षः सयथाशुकुपक्षोत्थाद्दस्य संबधीवि

यद्यद्ददानीविधिवत्सम्यक्श्रद्धासमन्वितः तत्तस्मिन्तृणां भवति परत्रानंतमक्षयम् २७५ कृष्णपक्षे
दशम्यादौ वर्जयित्वा चतुर्दशीम् श्राद्धप्रशस्त्यास्ति यथायथैतानतथैतराः २७६ युस्सुकुर्वन्चदिनस्त-
युसर्वाङ्कामान्समभुते असुस्सुतु पितृन्सर्वान्प्रजाप्राप्तौ तेषु कलाम् २७७ यथाचैवापरः पक्षः पूव-
पक्षाद्दिशिष्यते तथाश्राद्धस्य पूर्वाह्णहोत्रादपराहोत्रादिविशिष्यते २७८ प्राचीनावीतिनासुम्यरापसव्यमनोद्दि-
ष्टा पितृमयानिधानात्कायविधिवद्भूषणानां २७९ रात्रौ श्राद्धं न कुर्वीत राक्षसी कर्तिता हि सा सभ्यया
रुमयोश्चैव स्मृत्यै चैवाचिरौदिते २८० शिरःफलदोभवति एवं पूर्वार्द्धे दिवसादुत्तरार्द्धे दिवसः प्रकृष्टफलो विशिष्यत इति वच-

नात्पूर्वाह्णेपि श्राद्धं कर्तव्यतां चोधयति ननु शुकुपक्षादनुक्तोत्कर्षस्यापरपक्षस्य कथं दद्यात्ताम्रसिद्धोद्दिष्टं होत्रं भवति उच्यते कृष्णप-
क्षे दशम्यादाविस्रैत्र्ये विशिष्टविधावुक्तयोः विधानात् २७८ प्राचीति दक्षिणसंस्थितयज्ञोपवीतेनानलसेनदर्भहस्तेन अपसव्यं पितृ-
तीर्थेन यथाशास्त्रं सर्वपितृसंबंधिकमभिधानादासमाप्तेः कर्तव्यम् आनिधनाद्यावज्जीवभित्तिमेधातिथिगोविंदराजौ २७९ रात्रावि-
ति रात्रौ श्राद्धं न कर्तव्यम् यस्याच्छ्राद्धविनाशनगुणयोगात् राक्षसीमन्वादिभिरसौकायिना संध्योश्च न कुर्व्यात् आदित्ये चानिरोदि-
ते अनिरोदिनादित्ये कालस्यापेक्षायां त्रिमुहूर्तः प्रातः कालो यात्यः यथोक्तं विष्णुपुराणे रेखाप्रभृत्यथादित्ये त्रिमुहूर्तगतेरथौ प्रात-
स्तनः स्मृतः कालो भागः सोऽहस्तपंचमः अपराह्ण इत्यश्राद्धागताविधानात् कथमपमप्रसक्तप्रतिषेध इति चेत् नायं प्रतिषेधः साहिरागप्रा

तस्य नास्यात्विधिप्राप्तस्य वा भावः नात्र रागतो नित्यस्य दुःखाद्भ्यस्वप्राप्तत्वात् विधिप्राप्तस्य निषेधोऽपि शिष्टहणाग्रहणवत् विकल्पः
तत्समात्यनुदासोयम् रात्र्यादिपूर्वदस्तेतरकाले आलोक्य च अनुयाजे पूर्वजन्तिषु ये यजामहं निमंत्रवन् अपराणहविषिभ्यः प्राशस्य
र्थः अतएवोक्तम् यथा आद्भ्यः पूर्वाणहदपराणहो विधियथ्यत इति २८० अनेनेति कुर्यान्मासानुमासिकमिति प्रतिमास आद्भ्यः सिद्धितेन
दसंभवे विधिरयचतुर्भिर्मसैर्ऋतुरेकः एकस्मिन्नुःसंवत्सर इतीमं पक्षमाश्रित्योच्यते अनेनोक्तविधानेन संवत्सरमध्ये त्रीन्वासान् हे
मन्तग्रीष्मार्थस्माद्कर्तव्यम् तच्च समयाचारात्कुम्भवृषकन्यास्यैर्केपचमहायज्ञातर्गतं च एकमप्याशये हि प्रमित्यनेन विहितं प्रत्यहं तु
कुर्यादिति पूर्वोक्तदार्ढ्यार्थम् २८१ नपेति अग्नेः सोमयमाभ्यां चेत्यनेन विहितं पितृयज्ञां गमूतो होमो न लौकिकेभ्यो तस्मान्नर्त्तव्यतिरे
क्तग्नौ शास्त्रेण विधीयते तस्मान्न लौकिकानां वग्नौ करणहोमः कर्त्तव्यः निरग्निना तु अग्न्यभावे तु विप्रस्य पाणावित्यभिधानात् भिन्न

अनेन विधिना आद्भ्यः त्रिरब्दस्येह निर्वपेत् हेमन्तग्रीष्मवर्षास्तृपांचयज्ञिकमन्वहम् २८१ नपेत्तृयन्ति
यो होमो लौकिकेर्ग्नौ विधीयते न दर्शेन विना आद्भ्यः हिताग्नेर्हि जन्मनः २८२ यदेव तर्पयत्यग्निः पितृन्त्वा
त्वा हि जन्तमः तैर्नैव कृत्स्नमाभोति पितृयज्ञक्रियाफलम् २८३ वसून्वदंति तु पितृन् कृद्राभ्यैव पितामहा
न् प्रपितामहं स्तथा दित्यान् अतिरेषासनातनी २८४ विघसाशी भवेन्नित्यं नित्यं वा मृतभोजनः वि
यसो मृतशोधयज्ञशोधनं तथामृतम् २८५

पाण्यादीं करणीयः अहिताग्नेर्हि जस्य नामावास्याव्यतिरेकेण कृष्या
यष्टे दशभ्यादौ आलं विधीयते मृता ह आद्भ्यः नियततात्कल्याणपक्षे पितृभ्यं तरेन निषिध्यते २८२ यदिति पांचयज्ञिक आ
यम् यत्र स्नानानंतरं शुद्धकर्तव्यं हिजः कर्त्तव्यं तैर्नैव सर्वं नित्य आद्भ्यः फलं प्राप्नोति हिजो नमपदं हिजपरम् २८३ वसूनिति यस्यासिञ्चाद
यो वस्वादय इति षामनादिभूता अतिरस्ति अतः पितृन् वस्वारव्यदेवाग्नितामहान् कृद्रान्यपितामहाना दित्यान् मन्वाद्यो बंदंति ततश्च सि
द्धबोधनवैपथ्यात् आद्भ्यः पित्रादयो वस्वादिरूपेणार्थेया इति विधिः कृत्यते अतएव यैदीनसिः यएवं विद्वान् पितृन् यजते वसवो कृद्रा आ
दित्याभ्यां स्तृतीनामवति मेधातिथिगोविंदराजौ तु पितृद्वेधान्नास्ति क्वाद्यायः पितृकर्मणि नमंत्रते तं प्रत्येतत्प्रवर्त्तनार्थं देवतात्वाभ्या
मपेण पितृणां स्तुतिवचनम् २८४ विघसाशीति सर्वदा विघसभोजनः स्वात्सर्वदा चामृतभोजनो भवेत् विघसा मृतपदयो रप्रा

दर्व्याकुरुते विप्रादिभक्तशेषविषयसुच्यते दर्शयोर्यमासादियज्ञशिष्टं पुण्डरीकाद्यभूतं सामान्याभिधाने विमलकृतत्वात् आर्द्रवि
 प्रभक्तशेषभोजनार्थोपविधिः अतएव संजीवनातिथिसंयुक्तः सर्वपितृनिषेवितमिति स्मृत्यन्तरम् अतिव्यादिशेषभोजनत्वविशि
 ष्टं तु दंपतीदत्यनेनैव विहितं तस्यैव यज्ञशेषतुल्यत्वापादनं न स्तुत्यर्थं पुनर्वचनमिति तु गोविंदराजव्याख्यानमनुष्ठानविशेषानहं अ-
 प्राकरणिकं २८५ एतदिदि इदंपंचयज्ञप्रभवमुद्धानसर्वधुष्पाकमुक्तं पार्ष्णिआत्यव्यवहितैरपि पंचयज्ञैरुपसंहारस्तोषामभ्याहं
 तत्त्वज्ञापनार्थः मंगलार्थेन नितु मेधातिथिगोविंदराजौ इदानीं हि जानासुरव्योब्राह्मणस्तस्य वृत्तीनामृतादीनामनुष्ठानं श्रूयतामिति व-
 क्ष्यमाणा आर्यैकदेशोपन्यासः २८६ इति वारे दनं दनवासीयभट्टद्विवाकरात्मजश्रीकुल्लुकमट्टविरचितायामन्वर्थमुक्ता व-

एतद्गोभिहितं सर्वविधानंपांचयज्ञिकम् हिजातिमुख्यवृत्तीनां विधानं श्रूयतामिति २८६ इति
 मानवेधर्मशास्त्रे भृगुश्रुतौ क्तायां संहितायां तृतीयोऽध्यायः ३ ७ ७ अत्रोद्देशेनैव
 चतुर्थमायुषोभागसुपित्वाद्यगुरोर्हिजः द्वितीयमायुषोभागं कृतदारोगृहेवसेत् १ अद्रोद्देशेनैव
 तानामल्पद्रोहेण वापुनः यादृशस्तस्मात्स्थायविप्रो जवेदनापदि २

ल्यां तृतीयोऽध्यायः ३ ७ ७ आर्द्रकृत्यान्तरं वृत्तीनां रक्षणं चैवेति वृत्तिषु व्यक्ततया प्रति-
 णाता रक्षयधीनत्वात् गार्हस्थ्यस्थानंतरं च क्तव्यास्रब्रह्मचर्यपूर्वकमेव गार्हस्थ्यं तत्रैव वक्ष्यमाणा वृत्तय इति दर्शयितुं ब्रह्मचर्यकालं
 गार्हस्थ्यकालं च वदति चतुर्थमिति चतुर्थमायुषोभागमाद्यमित्युक्तं ब्रह्मचर्यकालोपलक्षणार्थम् अनियतपरिमाणत्वाद्युप-
 श्रुत्य भागस्य दुर्जनत्वात् न च शतासुर्वधुषु इति श्रुतेः पंचविंशतिवर्षपरत्वम् षट्त्रिंशदाब्दि कं ब्रह्मचर्यमित्यादि विशेषान् आ-
 ग्रमसमुच्चयपक्षमाधितो आद्यगोक्तब्रह्मचर्यकालजन्मापेक्षाद्यथाशक्तिरुरुकुलस्थित्वा द्वितीयमायुष्यतु यमागो गृहस्थाग्रम-
 मनुतिष्ठेत् गृहस्थस्तु पक्षपश्येदित्यभिपत्तत्वात् द्वितीयमायुषोभागमित्यपि गार्हस्थ्यकालमेव १ अद्रोद्देशेनैव परस्वापीडाशि-
 लोऽद्यायान्तिदिर्द्रोहः न तु हिंसायद्रोहः तस्याभिपत्तत्वात् अद्रोद्देशेन तदसंभवं ३ ल्यद्रोद्देशेन वा वृत्तिर्जीविनोपायः तदा भयणेन

भार्यादिभृत्यपंचयज्ञानुष्ठाननुक्तोन्नाहणोननुक्षात्रियादिरनापादिजीवेत् आपदिदशभेविधिर्भिविध्यति अयंचसामान्योपदे-
शोयाजनाभ्यापनगिसुद्धमत्रियहादिसंग्रहार्थः वक्ष्यमाणभ्रतादिविशेषमात्रनिष्ठत्वे संकुचितस्वरसलहानिरनधिकाराथित्याज-
नादेहीनिमकरणा निवेशाभ्यास्यत्तयापिजीवन् २ यात्रेति यात्राप्रणास्थितिः शास्त्रीयकुटुंबसंबन्धनमित्यकर्मीनुष्ठानपूर्वकप्राण-
स्थितिमात्रार्थन्मोगार्थस्संबंधितयाशास्त्रविहितार्जनरूपैः कर्मभिः भ्रतादिभिरनापादिजीवेत् सेवयात्लनापदिकदाचिन्नवर्त्तनम् ३
कैः कर्मभिस्त्विच्छाद् भ्रतासृताभ्यामिति भ्रनापदीत्यनुवर्त्तते भ्रतादिभिरनापादिजीवेत् सेवयात्लनापदिकदाचिन्नवर्त्तनम् अय-
मिच्छाद्भ्रतादीनिव्याचरे ४ भ्रतमुच्छिशिलमिति अबाधितस्थानेषुपथिवासेषुचाप्रतिहतावकाशेषुयत्रयत्रौषधयोविद्यन्ते
तत्रत्रांगुलीभ्यांएकैकंरुणंसमुच्छयित्वेतिबौधायनदर्शनात् एकैकधान्यादिगुडकोच्चयनसंस्तुः मंजर्यात्सिकानेकधान्योच्चयनंशि

यात्राभात्रमसिद्ध्यर्थस्वैः कर्मभिरगाहितैः अकुशेनशरीरस्यकुर्वतिथनसंचयम् ३ भ्रतासृताभ्यां
जीवेत्सुभृतेनमभृतेनवा सत्यानृताभ्यामपिवानम्वष्टयाकदाचन ४ भ्रतमुच्छिशिलंज्ञेयमभृतस्याद्या
भितम् भृतनुयाचितंमैक्षप्रभृतकवर्षणंभृतम् ५ सत्यानृततुवागिज्यतनचैवापिजीव्यते सेवाभ्व
दृतिगरव्यातातस्मान्नापरिवर्जयेत् ६

स्तुः उच्छिद्यशिलम्येत्येकवद्भावः तत्सत्यसमानफलत्वादृतमित्युच्यते अया
चितोपस्थितमभृतमिवस्त्वहेतुत्वादभृतम् प्रार्थितंनुनभैस्त्रिभिस्सासमूहंरूपमरणशरणपीडाजननान्भृतम् एतच्चसागेन
स्यभैक्षमपकृतंदुलादिरूपन्ननुसिद्धान्यंपरादिपक्षेनस्वाग्नौहोभाभावात् कवर्षणचभूमिगतप्रचुरप्राणिमरणनिमित्तत्वात् बहुहुः
संप्लकंमकवर्षणंभृतमिवभृतम् ५ सत्यानृतत्विति प्रायेणसत्यानृतव्यवहारसाध्यात्सत्यानृतवागिज्यम् कुसीदेअनापदी
त्यनुवृत्तेरस्वयंकृतान्येतानिबोद्धव्यानि यथाहगौभनः कृषिवागिज्येस्वयंचकृतेकुसीदंच ननुवागिज्येशास्त्रेणसत्यानृताद्यनुज्ञा
नेनचैवापिजीव्यतइतिचध्देनवागिज्यकृषिसमवशिष्टत्वात्कुसीदमपिगृह्यते पूर्वम्लोकोक्ताकृषिरेतत् म्लोकेचवागिज्यम् से-
वानुदीनहृषिसंदर्शनस्वामितर्जननीचक्रियादिधर्मयोगान्स्वनइचदृतिरतःभ्यवृत्तिरुक्तातस्यान्नामकृतोब्राह्मणस्सजेत् ६ ७

कुशूलधान्यकदति कुशूलोत्रीत्यगारस्यादित्याभिधानिकाः दृष्टकानिर्मितागारधान्यसंचयोभवेत् अत्रकालविशेषापेक्षायाम् प
 स्यत्रैवार्पिकं भक्तंपर्याप्तं मूलरूपे अधिकं वापि विद्येत ससोमं पातुमर्हति इति मन्त्रोक्त एव कालो यात्यः तेन निलने भित्तिकधर्मकृत्यपो
 व्यवर्गसहितस्य गृहिणो यावता धान्यादिधनेन वर्षव्ययं समधिकं वा निवाहो भवति तावद्भनः कुशूलधान्यकज्यते वर्षनिर्वाहो वितथा
 न्यादिधनः कुंभीधान्यः माकूसौमिकाः क्रियाः कुर्यान्त्यस्यान्वार्पिकं प्रवेदितियाज्ञावल्क्येन गृहस्थस्य वार्षिकं संचयाभ्यनुज्ञानात् मसुर
 पियदावानमस्यस्यैव समाभिचय एव इत्यनेन समाभिचयं वक्ष्यति तदपेक्षया बहुषो व्यवर्गस्य गृहिणः ससुचिंतः संवत्सरसंचयः मेधा-
 तिथिस्त यावता धान्यादिधनेन बहुमूल्यदारादिमतः त्रिसंवत्सरस्यिति भवति तावत्सवर्णादिधनवानपि कुशूलधान्य इत्यभिधायकु
 भ्राष्ट्रिकापाण्मासिकधान्यादिन्मिचयः कुंभीधान्यक इति व्याख्यातवान् गोविंदराजस्तकुशूलधान्यक इत्येतद्व्याचक्षते कोष्ठममाण

कुशूलधान्यकोवास्यान्कुंभीधान्यकएववा अहैहिकोवापि भवेदस्वस्तनिकएववा ७ चतुर्णामपि चै
 तेषां हि ज्ञानागृहमधिनाम् ज्यायान्परः परो ज्ञेयो धर्मो लोको जित्तमः ८ षट्कर्मैको भवत्येषां त्रिभिर-
 न्यः प्रवर्तते द्वाभ्यामेकं श्वतुर्यस्तद्वत्सत्रेण जीवति ९

धान्यसंचयोवास्यान् द्वादशाहमात्रपर्याप्तधनः कुंभीधा-
 न्यक इत्येतद्व्याचरे अष्टिकाप्रमाणधान्यादि संचयो वा पण्डहमात्रपर्याप्तधनः द्वादशाहं कुशूलेन दृष्टिः कुंभ्यादिना निषट् इति मन्त्रो-
 गोविंदराजोक्तं नानु कं भवे इहान्वेषतस्यां भवे हि कं व्यहपर्याप्तमैहिकं धनं यस्य स अहैहिकः तथा वा स्यात् दिनत्रयनिर्वाहो वितथा
 नमित्यर्थः श्वो भवं त्वस्तनं भक्ततदस्यास्तीति मत्वर्थमिह कं कृत्वा न भ्रसमासः तथा वा भवेत् ७ चतुर्णामपीति एषां चतुर्णामपि कुशू-
 लधान्यकादीनां ब्राह्मणानां गृहस्थानां मध्योपः शो वे पठितः स अशो ज्ञानव्यः यतोऽसौ दृष्टिः संचोचधर्मेण स्वर्गादिलोकजित्तमो भव
 ति ८ षट्कर्मैति एषां गृहस्थानां मध्ये कश्चिद्गृहस्थो यो बहुषो व्यवर्गः स प्रकृतेर्भक्तायाचितमैहिकं विवाणिज्यैः पंचभिस्तेनैवेत्य
 नेनैव च शब्दसमुच्चितेन कुंभीदेनेत्येवं चाद्वैः कर्मभिः षट्कर्ममयतिथ्यादुरैते जीवति कृषिवाणिज्यकुंभीदान्येतां निगोतमोक्तो नीलक
 म् अन्यधुनस्ततोऽप्यपरिकरः त्रिभिर्याजनाभ्यापनमतिग्रहैरद्वोहेणेत्येतन्स्वोक्तसंगृहीतैः प्रवर्तने प्रशब्दोऽनर्थको वर्तते इत्यर्थः

अपदः पुनः प्रतिग्रहः प्रत्यवरइति वक्ष्यमाणत्वात्परित्यागेन ह्यभ्यायजनाध्यापनाभ्यां प्रवर्तते उक्तत्रयापेक्षया चतुर्थः पुनर्ब्रह्मस-
त्रेणाध्यापनेन जीवति मेधातिथिस्त एषां कुम्भूलधान्यकादीनामध्यादेकः कुम्भूलधान्यकः प्रकृतेरसं छशिलायास्वित कृषिवाणिल्यैः य-
द्वर्कमप्यति षड्भुजिविति अन्योदितोपः कुम्भीधान्यकः कृषिवाणिल्ययोर्मिदितत्वात् तस्यागेरुं छशिलयास्वितयाचितानामध्यादिच्छा-
तस्विभिर्वर्तते एकस्य हेदिकोपास्वितलाभं विहाय उं छशिलायाचितानामध्यादिच्छया ह्यभ्यां वर्तते चतुर्थः पुनरभ्यस्तनिकीमह-
सत्रेण जीवति ब्रह्मसत्रं शिलोच्छयोरन्यतरादितिः ब्रह्मणो ब्राह्मणस्य सततभवत्वान्न सत्रमित्याह ९ वर्तयंत्येति शिलोच्छाभ्यां
जीवन्धनसाध्यकमार्तिराशुदानासामर्थ्यान् अभिहोत्रनिष्ठ एव स्यात् पार्वयनांतीयाश्च इष्टाः केवला अनुतिष्ठेत् पर्वच अयने च
पर्वयनेन योरतस्तत्र भवादशयौ णिमासाग्रयणात्मिकाः १० नलोकवृत्तमिति लोकवृत्तमसलियाख्यानं विवित्रपरिहासकयादिकं

वर्तयंश्च शिलोच्छाभ्यामग्निहोत्रपरायणाः इष्टाः पार्वयनांतीयाः केवलानिर्वपेत्सदा १० नलोकवृ-
त्तं वर्तयन्न हितोः कथंचन अजिह्वाभशठांशुद्वाजीविद्वाह्मणजीविकाम् ११ संतोषं परमास्थाय
सरवाथी संयतो भवेत् संतोषमूलहिंसाखदुःखमूलविपथ्ययः १२ अतोऽन्यतमया वृत्त्या जीवस्तु
स्मात्तकोद्विजः स्वर्गादुप्ययशस्यानिव्रतानीमानि धारयेत् १३

जीविकार्थं न कुर्यात् अजिह्वांशुपाशुशुणायी
भिधानादिपापपरिहारात् अशठांशं प्रादिव्याजस्थूयं शठ्वैश्यादिष्टनोरसं कीर्णां ब्राह्मणजीविकामनुतिष्ठेत् अनेकार्थत्वाद्वातूनो
अनुष्ठानार्थं जीवति रितिसंक्रमता ११ संतोषमिति यथासंभवमृत्वासायाणधारणावश्यकपंचयज्ञाद्यनुष्ठानमात्रोचितधनान-
धिकास्पृहासंतोषः तमतिशयितमालंध्यमचुरधनार्जने संयमंकुर्यात् यतः संतोषहेतु कमितिस्वरूपं परत्राव्यग्रस्य विहितानुष्ठानात्
स्वर्गादिफलं विपर्ययस्तसंतोषोदुःखमूलं बहुधनार्जनमयसोनचुरदुःखादुसंपन्नोचकुशात् १२ अतोऽन्यतमेति अबहुमृत्लैक
वृत्त्यानिर्वाहसंभवे सत्यन्यतमयेति विधीयते बहुभृत्यस्यान्नसंभवे षट्कर्मैकोप्रवत्येवाभिति विहितत्वात् अथवा एकवाक्यता-
वगमात् तत्र विधायकतया वृत्त्येत्यनुवादकत्वादेकत्वमपि विवक्षितम् उक्तवृत्तीनामन्यतमया वृत्त्या जीवन्स्मात्तको ब्राह्मण इमानिव

साणानियथासंपदं स्वर्गायुष्यं सां हिता निवृत्ता नि कुर्वात् इदं मया कर्तव्यमिदं न कर्तव्यमिति विशेषाद्गतम् १३ वे-
दोदितमिति वेदोक्तस्मार्त्तमपि वेदमूलत्वाद्देवोक्तमेव स्वकस्वाश्रमोक्तं यावज्जीवमर्तदितोऽनलसः कुर्यात् हि हेतोयस्मान्नुवन्वित्या-
सामर्थ्यं परमांगतिमोक्षलक्षणं प्रामोति नित्यकर्मनुष्ठानात्पापक्षये सति निष्पापांतः करणेन ब्रह्मसाक्षात्कारात्सोक्षावाप्तिः तदुक्तं-
मोक्षार्थं ज्ञानमुत्पद्यते पुंसां क्षयात्पापस्य कर्मणः तत्रादर्शितलप्रत्येकपथ्यत्वात्मानमात्मानि आत्मानि अंतःकरणे १४ नैहेतायां नि-
ति प्रसज्यते च पुरुषः समसंगो गीतवादित्रादिः तेनार्थान्नाश्रयेत् नापिशारून्निषिद्धेन कर्मणा अयाज्ययाजनादिना च न च विद्य-
मानेषु धनेषु न चाप्यविद्यमानेषु पिप्रकारांतरासंभवेयतस्ततः पतितादिभ्योपि १५ इन्द्रिया र्ये धिति इन्द्रियाणामर्थरूपपरसंगं ध-
स्यशादयः तेषु निषिद्धेषु पिस्वदारसरतादिषु न प्रसज्येत नातिप्रसक्तिमत्यनसेवनादिका कुर्यात् कामतउपमो गार्थे अतिप्रसक्तिनि-

वेदोदितं स्वकं कर्म नित्यं कुर्यादतं द्रितः तद्विकुर्वन्मया शाक्तिप्रामोतिपरमांगतिम् १४ नैहेतार्थान्यसं-
गेन न विकुरुद्धेन कर्मणा न विद्यमानेषु धेयैषु नात्यासिपियतस्ततः १५ इन्द्रिया र्येषु संप्रयुज्यते न प्रसज्येत कामतः
अतिप्रसक्तिवैतेशां मनसा सन्निवर्त्तयेत् १६ सर्वान्परित्यजेदर्थान् स्वार्थायस्य विरोधिनः यथा तथा ध्या-
पयस्तु साक्षात्स्य कृतकृत्यता १७ वयसः कर्मणोऽर्थस्य श्रुतस्याभिजनस्य च वेषवाग्बुद्धिं सांख्यमाचरन्
विचरेदिह १८ बुद्धिदृष्टिकराण्याशुभन्यानि च हितानि च नित्यं शास्त्राण्यवेषेत निगमांश्च वैवेदिकान्

१९ वृत्तपापमाह अतिप्रसक्तिवैतेशां भिति विषयाणामस्थिरलस्वर्गापवर्गार्थकश्रेयोविरोधित्वादिभावनयामनसा सम्यक्-
निवर्त्तयेत् १६ सर्वानिति वेदार्थविरोधिनः अर्थानत्यन्ते परगृहोपसर्पणकृषिलोकयात्रादयः तान्सर्वान्परित्यजेत् कथं तद्दिष्ट्याल-
पोपणमित्याशंक्याह यथा तथा केनाप्युपायेन स्वाध्यायाविरोधिना भृत्यालानेजीवयन्मया साक्षात्स्य कृतकृत्यतायानि
संस्वाध्यायपरता १७ वयमइति वयसः क्रियायां भनस्य श्रुतस्य कुलस्यानुकूल्येण वेषवाग्बुद्धीराचरन्लोकैकप्रवर्त्तेत यथायौ वयनेन
गंगं धले पनादिधारणं भिवर्णानुसारी चाग्बुद्धिश्चाप्येव कर्मादिषु प्युन्येयम् १८ बुद्धेति वेदाविरुद्धा निशीघ्रं बुद्धिदृष्टिजनकानि व्याक-

रणमीमांसास्मृतिपुराणन्यायादीनिशास्त्राणि तथार्थाधन्यानिधनायाहितानि अर्थशास्त्राणि बार्हस्पत्यौ शानसादोभितथाहिनानिह
शोपकारकाणिवैद्यकज्योतिषादीभितथापर्यायकथनेन वेदायविधौधकांनिगमास्त्यांश्वयंथानित्यंपर्यालोचयेत् १९ यथाय-
थेति यस्माद्यथायथापुरुषः शास्त्रं सम्यगभ्यस्यति तंथातथाविशेषेण जानाति शास्त्रांतरविषयमपि चास्य विज्ञानं रोचते तद्बुद्धं
भवति दोस्त्यथेत्याहुतेरभिलाषार्यत्वाभावादुच्यथानिग्रीयमाण इति न समदानसंज्ञा २० अविषयज्ञमिति स्वाध्यायादीन्यं च ज्ञा-
न्यथाशक्तिन त्यजेत् तृतीयाध्यायादिहितानामपि पंचयज्ञानाभिहर्निदेश उत्तरत्रविशेषविधानार्थः स्नातकं अतस्तत्त्वबोधनार्थश्च
२१ एतानेवेति एकेगृहस्थावास्यांतरयज्ञास्तु ध्यानशास्त्रज्ञ एतान् पंचमहायज्ञान् ब्रह्मज्ञानमकथयति बहिरचेष्टमानाः पंचसु बुद्धी-
द्वियेषु एवं पंचरूपज्ञानादिसंयमं कुर्वन्तः संपादयन्ति यज्ञानां होमत्वाज्जुपपत्तेः संपादनार्थं नु होतिः २२ वाचीति एकेगृहस्था ब्रह्म

यथायथाहिपुरुषः शास्त्रं समधिगच्छति तथातथाविजानाति विज्ञानं चास्वरोचते २० अविषयज्ञं
देवयज्ञभूतयज्ञं च सर्वदा नृयज्ञं पितृयज्ञं च यथाशक्ति न हापयेत् २१ एतान् केमहायज्ञान् नृयज्ञं शास्त्र-
विदोजनाः अनीहमानाः सततमिदमिदं येष्वेव जहति २२ वाच्ये केसु कृतिप्राणप्राणे वाचं च सर्वदा वाचि
प्राणं च पश्यतो यज्ञानिर्हन्ति मत्सयाम् २३ ज्ञानेनैवापरे विप्राय जत्येतैर्मरुतैः सदा ज्ञानमूला क्रियामेषां
पश्यतो ज्ञानचक्षुषा २४

विदो वा विप्राणवा यौ च यज्ञानिर्हन्ति मत्सय फलांजनेनतः सततं वा विप्राणं च जहति वाचं च प्रा-
णे भाषमाणेन च वा विप्राणं जहतीति अभाषमाणेनोच्छुसता प्राणे वाचं जहोमीति व्याख्यातव्यमित्यनेन विधीयते यथाकोषीत
करहस्यब्राह्मणम् यावद्दुपुरुषो भाषते न तावत्प्राणितुं शक्नोति प्राणं तदा वाचिसु होतिया वक्षि पुरुषः प्राणितनता वद्वाधितुं श-
क्नोति वाचं तदा प्राणे जहोति एते नंतो मृते मृते आहुती जायन् च सततं नु होति अथवा अन्या आहुतयः अनंत रन्यस्ताः कर्म
हि भवन्त्येवं हितस्यैतत्सर्वे विद्वांसोऽग्निहोत्रं नु हवांच कुर्वन्ति २३ ज्ञानेनैवेति अपरे विप्रा ब्रह्मनिष्ठाः सर्वथा ब्रह्म ज्ञानेनैव एतै-
र्मरुतैर्यजन्ति एतां च यज्ञाननुतिष्ठन्ति कथमेतदित्याह ज्ञानं ब्रह्म सत्यं ज्ञानमनं तेत्यादि श्रुतिषु प्रसिद्धं ज्ञानमूला मेषां ज्ञानां

क्रियाश्रुत्यन्तिजानन्तः ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं च क्षुरि वचस्कः ज्ञानं च क्षुरात्परि यदास्वल्विदं ब्रह्म तज्जनकानित्यादिकं पंचयज्ञानपित्रा
होत्सनि कावे ब्रह्मात्मकान्धायन्तः संपादयति पंचयज्ञफलमश्नुवत इत्यर्थः श्लोकत्रययोग्यब्रह्मनिष्ठानां वेदसंन्यासिनां गृहस्थानाम्
विधियः २४ अग्निहोत्रमिति उदितहोमपक्षे दिनस्यादौ निशायाश्चादौ अनुदितहोमपक्षे दिनस्योत्ते निशायाश्चांते यद्वा उदित
होमपक्षे दिनस्यादौ दिनांते च अनुदितहोमपक्षे निशादौ निशांते च अभिहोत्रं कुर्यात् कृष्णपक्षार्द्धमासांते दशस्वियेन कर्मणा शुक्ल
पक्षार्द्धे च पूर्णिमासात्स्वियेन यजेत् २५ सस्यांत इति पूर्वजितधान्यादि सस्ये समावेशरिनवानाभिति सूत्रकारवचनात् असमाप्त-
पिपूर्वसस्येन वसस्योत्तमौ आग्रयणेन यजेत् सस्यक्षयस्यानियतत्वात् धनिनांबहुहायनजीवनोचितधान्यसंभवाच्च सस्यांतग्रह
णाच्च न वसस्योत्तमिरेवाभिप्रेतानियतत्वात्तस्याः प्रत्यब्दसमिपित्तत्वात्तैः ऋतुसंवत्सरइत्येतन्मताश्रयेण न च त्वारम्भतारोमासां क्र-
तवस्तदन्तेऽधरेऽश्वातुर्मासात्स्वैर्योगैर्यजेत् अयनयोरनयोरुत्तरदक्षिणयोरदोऽपमुनायजेत् पशुवैधायक्ययागमनुतिष्ठेत् ज्योतिः

अग्निहोत्रं चूकहुयादाद्युतेद्युनिशोऽसदा दर्शने चार्द्धमासांते पूर्णिमासेने चैवेहि २५ सस्यांते न वस-
स्ये द्यातथत्ये तो हि जोऽध्यरैः पशुनात्वनस्यादौ समांते सौमिकैर्मरुवैः २६ नानि स्त्वनवमस्य स्थापशु
नाचाग्निमान् हिजः नवान्नमद्यान्मासवादीर्घमायुर्जिजीविषुः २७ नवनानि च्चिन्तात्स्यपसुहव्येन चान्न
यः प्राणानेवात्सु मिच्छन्ति न वाम्नाभिषर्गादिनः २८ आसनाशनशाय्याभिरद्भिर्मूलफलनवा नास्य कश्चि
द्वसेद्देहशक्तितोऽनर्चितोऽतिथिः २९ शास्त्रे चैत्रशुक्लमतिपदादिवर्षगणनात् शिशिरेण समासे वर्षे वसेत्सोमस्स

साधैरग्निघोमादियोगैर्यजेत् २६ नानि स्त्विति आहिताग्निर्द्विजो दीर्घमायुर्जीवितुमिच्छन् आग्रयणमकृत्वा न वाम्नमक्षयेन् अ-
वपशुयागमकृत्वा मांसमश्रीयान् २७ नवेनेति दीर्घकथयन् अनित्यतामनयो राहयस्थान् न वे हव्येन पशवदामेनानि विना अकृत-
यागाग्रनयोनवान्नमांसाभिलाषिणोऽस्याहिताग्नेः प्रायानेव अग्निहोत्रिणः स्वादितुमिच्छन्ति गर्होऽभिजाधातिशयः ग्रथैर्यजन्त
स्वरूपं सोऽस्यास्तीति गर्हमिदं यथैरिनिः २८ आसनाशनेति यथाशक्त्यासनमोजनादिभिस्मनर्चितोऽतिथिरस्य गृहस्थस्य गृहे
न वसेत् अनेन शक्तितोऽतिथिपूजयेदित्युक्तमपि उत्तरार्थमनूयते २९

पापं डिन इति पापं डिनो वेदचारान्न तल्लिगधारिणः शाक्यं भिक्षुत्वागणकादयः विकर्मस्थाः प्रतिषिद्धजीविनः बौडालमतिकबक
रुत्तीचक्ष्यमाणलक्षणौ शरावेदे च ग्रहधानाः हेतुकावेदविरोधितकृष्यग्रहारिणः एतान्तिथिकालोपस्थितान् वाङ्मात्रेणापि
न पूजयेत् पूजारहितैः अन्नदानमात्रं शुश्रूक्षितोऽपचमानेभ्य इत्यलुज्ञानमेव ३० वेदविद्येति वेदविद्यान्न तस्मात्तान्तिविद्या
स्मात्तन्न तस्मात्तको भयस्मात्तकार्त्स्न्योपि गृह्णते यथा ह हारोतः यः समाप्य वेदानसमाप्य व्रतानि समावर्त्तते स विद्यास्मात्तकः
यः समाप्य व्रतानि असमाप्य वेदान् समावर्त्तते स व्रतस्मात्तकः ३१ भयं समाप्य यः समावर्त्तते स विद्यान्न तस्मात्तकः यद्यपि स्मात्तकः
मूलो नैव स्मात्तकमात्रातिस्तथापि त्रयोविधत्वं विवक्षितम् तान् स्मात्तकान् श्रोत्रियान् हव्यकव्येन पूजयेत् विपरीता न्युनर्वा
येत् ३१ शक्तिरिति अपचमाना ब्रह्मचारिपरिव्राजकाः पाषडादयः ब्रह्मचारिपरिव्राजकानां सुक्तमपि अन्नदानं पचमानाये

पापं डिनो विकर्मस्थान्यैडालव्रतिकां शूशान् हेतुकान् च कुरुत्तींश्च वाङ्मात्रेणापि नार्चयेत् ३०
वेदविद्यान्न तस्मात्तान् श्रोत्रियान् गृहमेधिनः पूजयेद्व्यकव्येन विपरीतांश्च वर्जयेत् ३१ शक्ति-
तोऽपचमानेभ्यो दातव्यं गृहमेधिना सुविभागांश्च भूतेभ्यः कर्त्तव्योऽनुपरोधतः ३२ राजतो धनम
न्विच्छेत्संसीदन् स्मात्तकः क्षुधा याज्यते वासिनो वापि न स्वन्यत इति स्थितिः ३३

क्षयातिशयार्थं स्मात्तकव्रतत्वार्यं च पुनरुच्यते मेधातिथिगोविंदराजौ तु भिक्षां च भिक्षवे दद्याद्दधिवत् ब्रह्मचारिणा इति ब्र
ह्मचारी परिव्राजकयोरुक्तत्वात् पाषण्ड्यादि विषयत्वमेवास्य वचनस्य इत्युच्यते स्वकुटुंबानुरोधेन वृक्षादिपयंतं प्राणिभ्योऽपि
जलादिनापि विभागः कर्त्तव्यः ३२ राजत इति नराजः प्रतिगृह्णीयाद राजन्यं प्रसूत इति निषेधान् राजशब्दोऽब्रह्मत्रि
निपरः स्मात्तकः क्षुधा अयसीदन् हिजातिप्रतिगृहस्थसंभवे पियथाशास्त्रवर्त्तिनः क्षत्रियाद्राज्ञो याज्यशिव्याभ्यां वा प्रथम
मभिलषेत् राज्ञो महाधनत्वेन पीडाविरहान् याज्यशिव्ययोश्च कुतोपकारनया प्रत्यक्षपकारप्रवणत्वात् तदसंभवे त्वन्यस्मादपि
हिजादन्नमाददीत तदभावे तु सर्वतः प्रतिगृह्णीयादिति यथाधर्मवक्ष्यति एवं चानापदि प्रथमं क्षत्रियं नृपयाज्यशिव्येभ्यः प्रति

ग्रहनिर्णयार्थवचनम् अतएवाहगुलन्यतदतिस्थितिः शास्त्रमर्थादाननसंसीदन्मित्यभिधानादापद्धर्मविषयत्वमस्यवाच्यं अव्य-
भिचारान् अनापन्नकरणान् संसीदन्मित्यस्यचोपात्तधनाभावाप्रस्तात् नचधनाभावआपत् किंतुतस्मिन्सतिविहितोपा-
यासंभवात् अन्यथासमर्थः प्रक्षालकोव्यापहृतिः स्यात् यदित्यपदिषयत्वमस्यभवेत् तदानत्वमन्यत इत्यनेनसर्वतः प्रतिगृण्णा-
यादितिभिरुच्येत यच्चापत्यकरणान् सीदद्भिः कृष्यमिच्छद्भिर्नंपाशुविपीपतिः याच्यः स्यादित्यक्तंतच्छूद्रदृष्टविषयम् एव
मजादिप्रतिग्रहासंभवे ३३ नसीददिति विद्यादियोगात्प्रतिग्रहशक्तोपिस्नानकोब्राह्मणश्चकरजप्रतिग्रहादिलाभेसतिनस्तु
भावसम्भोभवेत् नचधनेसंभवातिजार्णव्यालनेचाससीविष्टयान् ३४ कुसुमकेशोनि कल्पनंछेदनंलूनकेशजनवश्मशुस्तपःकुं-
शसहोदांतः सुकुवासाबाह्याभ्यंतरशौचसंपन्नोवेदाभ्यासपुक्तऔषधोपयोगादिनाचात्माहितपरः स्यात् ३५ वैष्णवोभिति वै

नसीदत्स्नान्तोविभ्रः स्रुधाशक्तः कथंचन नजीर्णमलवहासाभवेच्चविभवेसति ३४ कुसुमकेश
नखग्रन्थद्विदंतः शृङ्गावरः शुचिः स्वाध्यायवैययुक्तः स्यान्नित्यमात्महितेषुत् ३५ वैष्णवोधारयद्य-
ष्टिसौदकचक्रमंडलुम् यज्ञापवीतयेदत्तशर्मरौक्मोचकुंडले ३६ नक्षेतोद्यंतमादित्यनास्तया
तकदाचन नोपसृष्टनवारिस्थानमध्यनभसोगतम् ३७ नलघयेद्वत्सतंजीनप्रधावेच्चवर्षति न-
चौदेकेनिरीक्षेतस्वरूपमितिधारणा ३८ मृदगान्देवतंविषयधृतमधुचतुष्पथम् प्रदक्षिणानिकुर्वति
प्रजाताश्ववनस्पतीन् ३९

शुद्धंदुदकसाहितचक्रमंडलुम् यतोपवीतंकुशमुष्टिशोभनेसौवर्णकुंडलेधारयेत् ३६
नेक्षेतेति उद्यंतमस्तमयंतंचसूर्यविवंसूर्योर्निक्षेप उपसृष्टग्रहोपरक्तम् वल्गाद्युपसर्गयुक्तंचवारिस्थंजलप्रतिविंबितम् न-
भोमभ्यागतंमध्यंदिनसमये ३७ नलघयेदिति वत्सवंधनरज्जुनलघयेत् वर्षतिभयेनधावेत् नचस्वदेहप्रतिनिबंजलेनिरी-
क्षेतइतिशास्त्रेनिश्चयः ३८ मृदमिति प्रस्थितः सन्संमुखबास्थितान्जुद्धृतमृत्तिकांगांपाषाणादिदेवताब्राह्मणधृतसौद्रच-
तुष्ययग्रमाणज्ञानघृष्टान्दक्षिणहस्तमार्गेणकुर्वीत् प्रदक्षिणानीति नपुंसकमनपुंसकेनैकवच्चास्यान्यतरस्यामिति नपुंसकत्व

नोपगच्छेदिति प्रसक्तः कामार्तोपि रजोदर्शने निषिद्धस्पर्शादिनञ्येण स्थिर्येनोपगच्छेत् स्पर्शनिषेधेनैव तासां माद्याभ्यनक्तु
इति निषेधसिद्धौ प्रायश्चित्तगौरवार्थं स्थातकवत्तत्त्वार्थं पुनरांशः नचागच्छन्नपिनयासहेकशब्दाभ्यां स्रज्यात् ४० रजसाभि
स्तुतामिति यस्मादजस्वला स्थिर्ये पुरुषस्योपगच्छतः प्रज्ञाविर्यविलचक्षुषि नश्यंति तस्मात्तानोपगच्छेत् ४१ तामिति तां तु रज
स्वत्वाभगच्छतस्तस्य प्रज्ञादयो वदन्ति तस्मात्तानोपेयात् ४२ नाभ्याद्यादिति भार्यया सह एकपात्रेनाभ्यायात् एनोच भुजानां स
तं जृप्त्वां कुर्वती यथा सखं निर्भयं प्रदेशावस्थितां च नक्षेत्र ४३ गोजयंतीमिति तथा स्वनेत्रयो रंजनं कुर्वती तैलाद्यभ्यक्ता
अनाहतां स्नानावरणरहितानं तु नगनाम् नग्नानेक्षेत् तच्च स्थिर्यभि विवस्यमाणत्वात् अपत्यं च प्रसवंती ब्राह्मणेन निराक्षेत् ४

नोपगच्छेत्समत्तोपि स्थिर्यमार्त्तवदर्शने समानशयने चैव नशयीत्तत्तया सह ४० रजसाभिस्तुतां ना
शेन रस्यत्कपगच्छतः प्रज्ञातेजो वलचक्षुषा युध्यैव प्रहीयते ४१ ताविवर्जयत्तस्तस्य रजसासमभि
वृत्तौ जृप्त्वा माणावानचासीना यथा सखम् ४२ नाभ्याद्याद्भार्यया सह नैनामीक्षेत् चाम्भतीम् इत्
दासवती च तैजस्का गौर्हो जैतमः ४३ गोजयंती स्वकेनेत्रे च अभ्यक्ता मनाहताम् नप्य
वीत नभस्मनि नगोजने ४४ नान्नमद्यादेकशसा ननरनः स्नानमाचरेत् नमूत्रपथि कु
दाचन ४६ नमसस्त्वेषु गर्तेषु न गच्छन्नापि च स्थितः न नदीतीरमासाधनं च पर्येत मस्तके ४७

नान्नमद्यादिति एकपत्न्यो नान् संजुती उपस्थाच्छादनवासोरहितो न स्थायात् मूत्रग्रहणमथः कायमलविसर्गोपलक्ष्यार्थं
तै नमूत्रपुशेषवत्पत्निमस्मानि गोष्ठे च न कुर्यात् ४५ नफालकुरुदति तथा फालकुरुदक्षेत्रादा तु देके अन्यार्थं कृतं स्रकाचये परं
तैरितं न देवतागारे कृमिकृतमृत्तिकाचये च विष्णुमूर्त्तौ सांनि कदाचन कुर्यात् ४६ नमसस्त्वेषु गर्तेषु न गच्छन्नापि च स्थितः न नदीतीरमासाधनं च पर्येत मस्तके ४७
जन्मचोसितो न दीनं दमाश्चित्यनापि पर्येत मृगे मूत्रपुशेषे कुर्यात् पर्वतनिषेधादेव तच्छृगनिषेधो स देषु नः पर्वतभृगनिषेध

स्तरपरवर्ते विकल्पार्थः तत्रेच्छाविकल्पस्यान्यथापि प्राप्तौ सामान्यनिषेधे वैयर्थ्यात् व्याख्येयतोऽत्र विकल्पः अत्यन्तार्त्तस्य परवर्तेन
 दोषः ४७ वाय्वग्निविग्रमिति वायुमग्निब्राह्मणसूर्यजलगां च पश्यन् न कदापि मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् वायोरस्तूपलेनासं भवेत्वाल्
 प्रेरिततृणकाशादिनिषेधोऽयम् ४८ तिरस्कृतोच्चैरेदिति अन्तर्द्वयकाष्ठादीनि भूमावचागच्छिष्ठः प्रच्छादितांगोऽवगुदित शिषा
 मूत्रपुरीषोत्सर्गं कुर्यात् सुकेतुर्गौर्वाकाष्ठेर्वपणीर्विणुदलेन वा मृन्मयैर्मज्जने चोपि अन्तर्द्वयस्कंधाभिनिवायुपुराणवचनात् शु
 कानिकापुत्रतृणानि ज्ञेयानि ४९ मूत्रोच्चारसमुत्सर्गमिति मूत्रपुरीषोत्सर्गमहसिंभ्या यो चोत्तराभिमुखोरात्रौ चेद्दक्षिणामुखः
 कुर्यात् धरणीधरस्तु स्यस्योऽनाशापचेतस इति चतुर्पदं पठित्वा चेत्तसो बुद्धेः अनाशायेति व्याख्यातवन् परंपरीयमान्मायै हि
 त्वाविद्दिरादतम् पाठान्तरं व्यस्यन्मुधेऽधरणीधरः ५० छायायामिति रात्रौ छायायामेधकारे वा अहनिच्छायायान्निहाराद्यंधं

वाय्वग्निविग्रमादित्यमपःपयंस्तथैव गाः न कदाचन कुर्वीत विष्णुमूत्रस्य विसर्जनम् ४८ तिरस्कृत्यो
 चैरेत्काष्ठलोष्ठपत्रतृणादिना नियम्य प्रयतो वाचं सवीतागोऽवगुदितः ४९ मूत्रोच्चारसमुत्सर्गो दिवा
 कुर्यादुदङ्मुखः दक्षिणाभिमुखो रात्रौ सभ्योऽभ्ययथा दिवा ५० छायायामेधकारे वारात्रा च हनिवा-
 द्भिजः यथासुखसुखः कुर्यात्साणावाभयेषु च ५१ प्रत्यग्निप्रतिस्सूर्यच प्रतिस्सोमो दकहिजान् प्र
 तिगाप्रतिवातच प्रज्ञानम्यति मेहतः ५२ नाग्निमुखेनोपधमेन्मग्नानेक्षेत च स्त्रियम् नामेध्यप्रक्षि
 पेदरनीनच पादौ प्रतापयेत् ५३

कारे वादिग्विशेषो याज्ञाने सति चौरव्याघ्रादिकृतप्राणविनाशभयेषु च यथेष्टमित्सुखो
 मूत्रपुरीषे कुर्यात् ५१ प्रत्यग्निमिति वाय्वग्निविग्रमिति नेमेहतोऽन्यादीनां दर्शनं निषिद्धं अनेन त्वपश्यतोऽपि स सुखान्वनि
 षिध्यते अभिसूर्यचंद्रजलब्राह्मणगोचताभिमुखं मूत्रपुरीषे कुर्यात् प्रज्ञानयति तस्मादेतन्मकर्त्तव्यं प्रतिचातमित्यस्य स्थाने प्र
 तिसंध्यमित्यन्येपे गंतं ५२ नाग्निमिति नाग्निमुखेन भ्रातव्यः किंति हि व्यजनादिना ननग्नं स्त्रियमीक्षेत मैथुनादन्यत्रेति सांख्या
 यनदर्शनान् मैथुनव्यातिरेकेण नग्नं स्त्रियं न पश्येत् अमेध्यं मूत्रपुरीषादिकं नाग्नौ क्षिपेत् न च पादौ प्रतापयेत् प्रशब्दादग्नौ

पादांशुक्षिप्यसास्त्रान्नप्रापयेत् वस्त्रादिनापस्येदेऽविरोधः ५३ अधस्तादिति खट्वादिभ्योऽधस्तादंगारशकट्यादिकनकु-
र्यात् नचाग्निसुप्तुलपगच्छेत् नचकप्तः पाददेशोऽग्निस्थापयेत् नचप्राणपीडाकरं कर्मकुर्यात् ५४ नाभीयादिति संख्याका-
लेभोजनं ग्रामांतरगमनं निद्रांचनकुर्यात् नचरेखादिनाभूभिः सुहिरवेत् नचमालां धृतां स्वयमेवापनयेत् अर्थादन्येनापनये-
दित्युक्तम् ५५ नाप्समूत्रमिति मूत्रपुरावच्छेत्प्राणमूत्राद्यमेव्यालितमवस्थं अन्यद्वाफक्तोच्छिद्याद्यमेध्यं रुधिरं विषाणि च कृ-
त्रिमाकृत्रिममेदं भिन्नानि जले प्रक्षिपेत् ५६ नैक इति उत्सन्नजनवासगेहेनैकः शयीत वित्तविद्यादिभि-
येन रजस्वलासं प्रापणं न कुर्यात् यज्ञं चारुतावरणोऽनृत्यि कृन्गच्छेत् दर्शनायेच्छयागच्छेत् दर्श-

अधस्तात्नोपदध्याच्च नचैनमभिलंघयेत् नचैनं पादतः कुर्यान्मिप्राणाबाधमाचरेत् ५४ नाभीया-
यात्साधिवेलायानगच्छेन्नापिसंविशेत् नचैवप्रलिरवेद्भूमिनात्सनीपहरेत्सजम् ५५ नाप्समूत्रपु-
रीषवाधीवनवाससुप्तुजेत् अमेव्यालितमन्यद्वालोहितं वा विषाणि वा ५६ नैकः स्वपेच्छन्यगेहे-
शयानं न प्रबोधयेत् नोदक्ययाभिभाषेत यज्ञगच्छेन्नचावृतः ५७ अग्न्यागारे गवागोष्ठे ब्राह्म-
णानां च सन्निधौ स्वाध्यायभोजने चैव दक्षिणपाणि सुद्धरेत् ५८ नवारयेद्वाधयती नचाचक्षीत
कस्यचित् नदिवीद्रासुधदृक्षाकस्यचिद्दृशयेद्बुधः ५९ नाधार्मिके वसेद्भामेन व्याधिबहुले भृश-
म् नैकः प्रपद्येताध्याननविरपर्वतवसेत् ६०

वनान् ५७ अग्न्यागार इति अग्निगृहे गवां निवासे ब्राह्मणानां
गवांसमपेक्षाध्यायभोजनकालयोश्च दक्षिणपाणिं सबादं वा उद्धरेदिति बहिः कुर्यात् ५८ नवारयेदिति गांजलं क्षीरं वा पिवंती न
निवारयेत् दोहनार्थं चारणादन्यत्र निषेधः नापि परकीचक्षीरादिपिवंती तस्य कथयेत् नचैद्भनुराकाशो हृत्स्वानि विद्वदृश-
दोषज्ञः कस्यचिद्दृशयेत् ५९ नाधार्मिक इति अधार्मिक इत्यनेन यत्राधार्मिका वसंति तत्र वा सोऽयुक्तः यत्र वानिंदिन दुश्चिकि-
त्सितव्याधिपीडिता बहवो जनास्तत्र भृशमत्यर्थं वा सोऽयुक्तः पथानं एकः कदापि न गच्छेत् ६० ७ ७ ७

नमूद्राज्यदति यत्रदेशोऽद्वोराजातत्रनवसेत् अधार्मिकजनैश्च बाह्यतः परिहृते ग्रामादीनवसोदित्यपुनरुक्तिः पाषांडिभिश्चवे
 दवाह्यलिंगाधारीभिर्वशीकृते चांडाह्यादिभिश्चात्यजैरुपद्रुतेनवसेत् ६१ नभंजीतेति उद्धतस्नेहपिण्याकादिनभंजीत अ
 तित्वमिवापहयेपिनकुर्यात् जठरपूरयेदर्द्धमन्त्रैर्भागजलेनच वायोः संवर्णार्थं तु चतुर्थमवशेषयेदित्यादिविष्णुपुराणवचना
 त् सूर्योदयकालेऽसूर्यास्तमये भोजनं न कुर्यात् प्रातराशितोऽतिलुप्तः सायन् नभंजीत ६२ नकुर्वीतेति दृष्टादृष्टार्थं शून्यं व्यापा
 रन् न कुर्यात् अंजलिनाचजलं न पिबेत् ऊर्वोरुपरिविन्ध्यस्य मोदकादीन् न भक्षयेत् असति प्रयोजने किमेतदिति जिज्ञासा कुतर्ह
 लं न कुर्यात् ६३ ननृत्येदिति अशास्त्रीयाणि नृत्यगीतयाद्यानि नाचरेत् पाणिना बाहौ ध्वनिरूपमास्फोटनं न कुर्यात् अव्य-
 क्तं तं शब्दात्मकं स्नेहं न कुर्यात् न च साधुरागोरासमादिराचकुर्व्यात् ६४ नपादाविति कांस्यपात्रेकदाचित्पादीनप्रक्षालयेत्

नमूद्राज्ये निवसेन्नाधार्मिकजनावृते नपाषांडिगणाक्रांतेनोपसृष्टेऽत्यजैर्नृभिः ६१ नभंजीतोऽह
 तस्नेहनामिसौहित्यमाचरेत् नातिप्रगेनातिसाचनसायप्रातराशितः ६२ नकुर्वीत दृष्टाचेष्टानवा
 र्यं जलिना पिबेत् नोत्सर्गं भक्षयेद्दस्यान्भजातु स्यात्कुतर्ह ६३ ननृत्येदं दृष्टवागर्थे न्नवादित्रा
 णिवादेयेत् नास्फोटयेन्न च स्वेडेऽन्वचस्ते विराचयेत् ६४ नपादोऽधवयेत् कांस्ये कदाचिदपि भा
 जने न भिन्नभाडे भंजीत न भावमतिदूषिते ६५ उपानहोचवासश्च धृतमन्येन धारयेत् उपवी
 तमलंकारस्वजं करकमेव च ६६ नाविनीते मज्जदुर्ध्वे न च क्षुब्धाधिपीडितैः न भिन्नशृंगाक्षि
 सुरे न वालधिविरूपितैः ६७

ताम्रजतस्वरणीनां भिन्नमभिन्नं वेति न दोष इति पैठानसि वचनादेतद्व्यतिरिक्तं भि
 न्नभाडेन भोजनं कुर्यात् यत्र मनोविचित्रिक्लेशातिद्वारदुष्टं न तत्र भंजीत ६५ उपानह इति उपानहवस्त्रयज्ञोपवीतालंकारसु
 प्यमालाकमंडलस्त्रयोपक्रान्तान्नधारयेत् ६६ नाविनीतेति क्षुब्धाव्याधिना च पीडितैर्भिन्नशृंगाक्षिसुरैश्चिह्नन् वालधिभि
 श्च नयायात् ६७ विनीतेति स्त्विति दमितैः शीघ्रगामिभिः शुभमसूचकलक्षणोपेतैः शोभनवर्णैर्भिन्नोक्ता कृतिभिः प्रतो देनात्य-

र्यमपीडयन्नाच्छेत् ६८ बालातपमिति प्रथमोदितत्वात्तापोबालातपः सचमूर्तत्रयंयावादितिमेधातिथिः कन्याकर्मतपर
त्यन्ये प्रेतधूमोदह्यमानशयधूमः भगनासनंच एतानिर्वर्जनीयानि नखाभिनरोमाणिचप्रवृद्धानिनिछिद्यात्तदन्त्येनखान्नोत्सा
दयेत् ६९ नमृच्छोष्टमिति नाकारणंमृच्छोष्टंमृद्धीयात् तृणानिचनछिद्यादितिआपस्तंबवचनात् निष्प्रयोजनंमृच्छोष्टमर्द्दने
नरवेत्यनृणच्छेदनंनकुर्व्यात् नकुर्वीत्यथाचेष्टामित्यनेनैवास्यापिप्रतिषेधसिद्धोदोषस्त्वल्पं प्रायश्चित्तगौरवंचदर्शयितुंवि
पेणनिषेधः भवत्वावानंतरंलोष्टमर्द्दतिनिर्दिष्यति दृष्टादृष्टफलभूत्यंचकर्मनकुर्व्यात् ननुनकुर्वीत्यथाचेष्टामित्यनेनानुनरु
उच्यते देह्यापारश्च्येष्टासद्यथाचेष्टाशब्देननिषिद्धः अनेनतुनिष्फलंमनोयाह्यादिसंकल्यात्मकंयच्च आपत्यामागामिकालेकमास
खावहम् यथाअजीर्णेभोजनादितदपिनकुर्व्यात् ७० लोष्टमर्द्दति लोष्टमर्द्दयितानृणच्छेत्तानखखादितानचयोजनमुच्यः

विनीतैस्तृज्जैर्नित्यमायुर्गैर्लक्षणात्तैः वर्णरूपोपसंपन्नैः प्रेतोदेनातुदन्मृशम् ६८ बालात
पः प्रेतधूमोवर्ज्यभिन्नतथासनम् नच्छिद्यान्नखलोमानिदन्तैर्नोत्सादयेन्नखान् ६९ नमृच्छोष्टंच
मृद्धीयान्नच्छिद्यात्कस्रजैस्तृणम् नकर्मनिष्फलंकुर्यान्नयत्नामस्तरसोदयम् ७० लोष्टमर्द्दितृणच्छेदो
नखखादीन्चयोनरः सविनाशम्रजत्वासुसूचकोऽभुचिरेवच ७१ नविगर्ह्यक्याकुर्व्याद्दहिमाल्यन्
धारयेत् गवांचयानपृष्ठेनसर्वेधेवविगर्हितम् ७२ अहारेणत्वनातीयाङ्गामवावयमवावृतम् राज्ञो
चचक्षुमूलानिदूरतःपरिवर्जयेत् ७३

सूचकःस्वर्ग्यः परस्यदोषानसतः संतोवाख्यापयतिवाह्याभ्यंतरशौचर-
हितः शीघ्रमेतेदेहधनादिनाविनश्यति ७१ नविगर्ह्यकथाभिति नसाभिनवेशनकथांशास्त्रायेष्वर्थेषुलौकिकेषुचाकुर्यात् के
शकलापाद्दहिमाल्यनधारयेत् गवांचपृष्ठेयानंसर्वेधेतिपाण्यादिव्यधानेनाप्यधर्मावहंपृष्ठेनेत्यभिधानादारुष्टशकटादिनानदो
षः ७२ अहारेणचेति प्राचीराद्यावृतंगृहचदारव्यतिरिक्तप्रदेशेनप्राकारादिलंपनंरुखानविशेत् राज्ञोचचक्षुमूलावस्थानंदूरत
स्सजेत् ७३ नाक्षैरिति कदाचिदपिपरिहासेनापिनास्त्रादिभिः क्रीडयेत् स्वयमित्यभिधानात् आत्मोपानहोपादव्यतिरिक्ते

नहस्तादिनादेशान्तरंनयेत् शय्याद्यावस्थितम्भनः फ्रंजीतहस्तेचप्रभृतभन्मं कलाक्रमेणनस्वादयेत् आसनेभोजनपात्रंनिधा-
यनः फ्रंजीन ७४ सर्वमिति यत्किंचित्तिलसंभिर्यंकुसरसोदकादितदस्तमितेऽर्केनाद्यात् उपस्थाच्छादनवासोपरहितोने हस्तप्या-
त् उच्छिष्टस्तनान्तोगच्छेत् ७५ आर्द्रपादइति जलाद्रपादोभोजनमाचरेत् नार्द्रपादः स्रप्यात् यस्मादार्द्रपादोभुजानभिश-
तायुर्भवति ७६ अचक्षुर्विषयमिति तरुण्युल्लतागहनत्वेनाचक्षुर्गोचरमरणयादिदेशदुर्गनाक्रमेत् सर्पचौरादरेतरहितस्य-
संभवात् पुरीषंभूत्रंनभिराक्षेत् बाहुभ्यान्दीनतरत् ७७ अधिनिष्ठेदिति दीर्घमायुर्जोवितुमिच्छुः केशादीन्नाधिरो-
हेत् मनमन्मयभाजनसकलानिकपालिकाः ७८ नमसवसदिति पतितादिभिर्ग्रामांतरवासिभिरपिसहनसंवसेत् एकतरु

नाक्षैः ऋडेत्कदाचित्तुस्वयंनोपानहोहरेत् शयनस्थोपिभुंजीतनपाणिस्थंनचासने ७४ सर्वंच-
तिलसंयद्भूनाद्यादस्तमितेरयो नूचननः शयीतेहनचोच्छिष्टः क्वचिद्भजेत् ७५ आर्द्रपादस्तु फ्रं-
जीतनार्द्रपादस्तुसंविशेत् आर्द्रपादस्तु फ्रंजीनोदीर्घमायुरवासुयात् ७६ अचक्षुर्विषयदुर्गनप्र-
पद्येतकहिंचित् नविष्मन्मृदाक्षेतनबाहुभ्यान्दीनतरत् ७७ अधितिष्ठेन्नकेशास्तनमस्मास्थि-
कपालिकाः नकार्पासास्थिनतुवादीर्घमायुर्जोविषुः ७८ नमसवसेच्चपतितेनचाडालेनपुंक्षुः
नमूर्खेनवलितेनश्चनार्येनात्यावसाधिभिः ७९ नमृद्रायमतंदद्यान्नाच्छिष्टंनहविष्कृतम् नचास्या-
पदिशोद्भूमेनचास्यन्नमादिशेत् ८०

च्छायादौनंसमीपवसेत् अतोनाथार्भिकेवसेद्भ्रामइत्यतीमेदः निषादाच्छू-
द्रायांजातः पुंक्षुः वक्ष्यतिच जातोनिषादाच्छूद्रायांजात्याभवतिपुंक्षुः शदति अवलिसाधनादिमदगर्विताः अत्याअत्यजारज-
कादयः अत्यावसाधिनोनिषादस्त्रियांचाडालाज्जाताः वक्ष्यतिच निषादस्त्रीतुंचाडालात्पुत्रमत्यावसाधिनम् ७९ नमृद्रा-
येति मृद्रायमतिंदयायोपदेशंनदद्यात् धर्मोपदेशस्यपृथग्दिदंशात् अदासमृद्रायउच्छिष्टंनदद्यात् दासगोचरतयाउच्छि-
ष्टमन्नंदातव्यमिति वक्ष्यमाणलाददोषः हिलोच्छिष्टंभोजनमिति भोक्तुर्विधिः दातुरुच्छिष्टंदाननिषेधेपि यथासंभवउत्था

विषयः हविष्मन्मिति यस्मैकदेशो हुतः सहविः शोभनदातव्यः धर्मोपदेशो न भूदस्य कर्तव्यः व्रतं चास्य प्रायश्चित्तं रूपं साक्षा
नोपदिशेत् किंतु ब्राह्मणमध्ये कृत्वा तदुपदेशव्यवधानात् यथाहोगिराः तथा भूदं समासाद्य स दधर्मपुरुः सरम् अंतरा ब्रा-
ह्मणं कृत्वा प्रायश्चित्तं समादिशेत् प्रायश्चित्तमिति सकलधर्मोपदेशस्योपलक्षणाद्यम् ८० यो ह्यस्येति यस्मात् योऽस्य भूद-
स्य धर्मव्रते यश्च प्रायश्चित्तमुपदिशति स तेन भूदे गौवसह असं चतारव्यं तमो गहनं नरकं प्रविशति पंचरूपपूर्वोक्तेषु द्वयोर्दोषकथ-
नं प्रायश्चित्तगौरवार्यम् ८१ न संहताभ्यामिति संस्थिताभ्यां पाणिभ्यां कंडुये दातव्यः शिरः उच्छिष्टः स्वशिरो न स्पृशेत् शिरसा
विना उन्मज्जनव्यतिरेकेण नित्यनौमिकस्नानेन कुर्यात् हृद्यर्थे शिरोव्यतिरेकेणात्र प्रक्षालनेन दोषः स्नानशक्तस्य चाप्येति वेषः
अशक्तस्य तु अशिरस्कं भवेत्स्नानं स्नानाशक्तौ तु कर्मणा भिति जाबालिना विहितमेव ८२ केशग्रहानिति कोट

यो ह्यस्य धर्ममाचष्टे यश्चैवादिशति व्रतम् सोऽसंभृतं नाम तमः सह तेनैव मज्जति ८१ न संहताभ्यां
पाणिभ्यां कंडुये दातव्यः शिरः न स्पृशेच्चैतदुच्छिष्टो न च स्नायाद्विना ततः ८२ केशग्रहान्यहाराश्च
शिरस्येतान् विवर्जयेत् शिरः स्नातभूते लेन नागं किंचिदपि स्पृशेत् ८३ नराज्ञः प्रतिगृणहीया
दराजन्यमस्मृतिः शूनाच्च क्रध्वजवता वेशेनैव च जीवताम् ८४

परस्पृचमतिवेषः अतएव स्मृतसमये कामिनी केशग्रहस्यातिवेषः स्वशिरस्कस्नातस्य ते लेन न किंचिदप्यंगं स्पृशेत् अथवा
ते लेनेति काकाक्षिवदुभयत्र संबध्यते ते लेन शिरः स्नातः ते लेन पुनः किंचिदप्यंगं न स्पृशेत् अतो राज्ञो शिरानामते लशिरः
स्नातानां ते लेन पादाभ्यागसमाचरणमविरुद्धम् ८३ नराज्ञ इति राजन्यशब्दः क्षत्रियवचनः अस्त्रियमस्मृतस्य राज्ञो
निगृणहीयात् राजतो धेनमन्विच्छेत् न स्यादप्यविशोऽक्तः शूनाच्च क्रध्वजवतामिति शूनावतां च कृतां ध्वजवतां च शूनामणिष्व-
धस्थानतद्यस्यास्तीति शून्यानां पशुभारणपूर्वकमांसविक्रयजीवी चक्रवान् वीजबधविक्रयजीवी च तैलिकः ध्वजवान् म-
द्यविक्रयजीवी शोडिकः वेशः पण्यस्त्रियास्मृतिः तया योजीवति स्त्रीपुमान् चासवे शवान् एते पांचनमिति गृणहीयात् ८४ छ

दशभूतेति गोविंदराजस्तु दशवैश्यासमो नृप इति पठति मेधातिथिप्रसृतयः प्रांचोदशवैश्यासमो नृप इति पठति भूलादिशब्देस्त
दातुपलक्ष्यते दशभूनावस्तुयावान्दोषस्तावानेकस्मिन् चक्रवर्तितौलके यावान्दशस्तौलकेषु दोषः नावानेकध्वजवर्तिशोडिके
यावान्दशस्तुअजवत्तदोषस्तावानेकत्रवेशचति यावान्दशस्तुवैशवस्तदोषस्तावानेकत्रराजनि उत्तरोत्तरनिदानेयं पूर्वदातुसंभवेमा
तुत्तरवर्जनार्थमपेक्षयायोज्यते ८५ दशभूनासहस्राणीति भूनायत्तरतीति शोडिकः एवं संकलनयायच्छोडिकिदादशसहस्राणि
स्वार्थे व्यापदयति तेन तु ल्योराजमन्यादिभिः स्मृतः तस्मात्तुल्यप्रतिग्रहो नरकहेतुत्वाद्दयानकः क्षत्रियस्यापि च ८६ योराज्ञ इति
योराज्ञः क्षणस्य शास्त्रोच्छ्रयनेन प्रवर्तमानस्य प्रतिग्रहं क्लोमि संक्रमेणैतान् वक्ष्यमाणैकं विंशतिनरकान्वाच्छति ८७ पूर्वश्लोके
सामान्यतो नरकानि मानेकं विंशतिनरकानि दर्शयति तां भिस्त्रभितीति विभिः एते पांनरकाणां स्वरूपमांकं डिय

दशभूनासमं चक्रं दशचक्रसमो ध्वजः दशअजसमो वैशोदशवैश्यासमो नृपः ८५ दशभूनासहस्रा-
णि योवाहस्यति शोडिकः तेन तुल्यः स्मृतो राजा चौरस्तस्य प्रतिग्रहः ८६ योराज्ञः प्रतिग्रह इति लुब्धस्यो
च्छ्रास्त्रवर्तिनः सपर्यायेण यातोमान्नरकानेकं विंशतिम् ८७ तौ भिस्त्रमथ तां भिस्त्रमहारापरवरयो
नरककालस्तत्र च महानरकमेव च ८८ संजीविनमहावीचिं तपुनसप्रतापनम् सहानुचसकाकोत्क
म्बलप्रतिभृतिं क्रम ८९ लोहशकुमुनीयचपयानं शात्मलीनदीम् अस्मिन् च वनं च वलोहदारक
मेव च ९० एतद्दिदतो विद्वांसो ब्राह्मणा ब्रह्मादिनः नराज्ञः प्रतिग्रहंति प्रेत्यथ योभिर्काक्षिणः ९१

पुराणादिषु विस्तरणोक्तं त्रैयावगंत्यम् ८८ ८९ ९० एतद्दिदंत इति प्रतिग्रहो विविधनरकहेतुरिति जानंतो ब्राह्मणाः
धर्मशास्त्रपुराणादि विदो वेदाध्यायिनो जन्मानरेभ्यः कामवंतो नराज्ञः प्रतिग्रह इत्युः विदुषो हि प्रतिग्रहे नानीव दोषः यतो वैश्यति
तस्मादविद्वान् पिबिष्यादिति तेषामपि निषिद्धः राजप्रतिग्रहः प्रचुरपत्यवायफलक इति दशोपेतुं विद्वद्गुणं ब्रह्मादिग्रहं यं च
९१ ब्राह्मरति ब्राह्मो सुहृत्तन्त्रैः पञ्चयोग्यामः ब्राह्मिभारतीत्ययो धहेतुत्वात् सुहृत्तन्त्राब्दो न कालमात्रवचनः तत्र बुद्धेति
दक्षेणापि प्रदोषपश्चिमो यमो वेदाभ्यासेन तौ नयेत् प्रह रद्वयशयानो हि ब्रह्मसृष्टयापकल्पते इति सुवता तत्र यो धोऽभ्यनुज्ञा

तः गोविंदराजस्तु राज्ञेः पश्चिमे सुहृत्ते बुल्येत इत्याह धर्मार्थौ च परस्परविरोधेनातुष्टानार्थमवधारयेत् तत्राधम-
तून् कायकेशान्भिरुत्तयेत् यदि महां कायकेशोऽस्यौ च धर्मार्थौ चानदातं परिहरेत् वेदस्य तत्सार्यं ब्रह्मकर्मत्विकं भा-
तस्मिन्समर्पे बुद्धिप्रकाशान् १२ उत्थायेति ततः उक्कः कालेशायायाऽथायसनिवेगे भूत्रपुराषोत्सर्गं कृत्वा कृतवक्ष्यमाण-
ऽनन्यमनाः पूर्वसिंधां निरंगायत्रीजपं पुर्ववर्त्तनार्त्तं दर्शनादयं विधिः प्रातः संध्यायास्तुक्त उदयादूर्ध्वमपि जपेत् १
इति विधानार्थो यमारम्भः अपराभाषिसंध्यास्तकाले प्रारभ्य तारकोदयादूर्ध्वमपि जपन्नासीत् १३ ७
तिदशयन्त्याह ऋषय इति संध्याशब्दोत्र संध्यानुष्ठेयजपादिपरः यस्मादृषयो दीर्घसंध्यानुष्ठानान्दत्तः यशो
ऽमृतांच श्रीर्त्तिमध्ययनादिसंपन्नं यशस्वप्राप्तुः तस्मादापुरादिकामश्चिरं संध्यामुपासीत् १४ आवण्यामिति आवणस्पयो-

ब्राह्मे सुहृत्ते बुल्येत धर्मार्थौ चानुचिंतयेत् कायकेशांश्च तन्मूलान् वेदतत्त्वार्थमेव च १२ उत्थाया-
वश्यकं कृत्वा कृतशौचः समाहितः पूर्वसिंध्याजपं स्तुते तत्काले चापराधिरम् १३ ऋषयो दीर्घसं-
ध्यत्वा दीर्घमायुरवामुतुः प्रज्ञायशाश्च कर्त्तुं च ब्रह्मवृत्तं समवच १४ आवण्यां प्राष्ठपद्यां वा व्युपा-
कयययाविधिं युक्तं श्रद्धास्यधीयीत मासान्विमाद्दपंचमान् १५ पुष्यतुच्छदसाकुम्भाद्बहिरु-
त्सर्जनद्विजः माघशुक्लस्य चामाते पूवर्णिहे प्रथमे हनि १६ यथाशास्त्रतु कलैव सुत्सर्गं छिदसावहिः
गिरमेत्यक्षिणीं रात्रिं तद्वेकमहर्निशम् १७

र्णमास्यां प्राद्रपदस्य च स्वगृह्यानुसारेण उपप्राकमार्ग्यं क-

अतुरीमासान् ब्राह्मण उक्त्वा वेदानधीयीत् १५ पुष्येक्षिति ततः पक्षाधिकेषु च तुषुयः पुष्यस्तत्र ग्रामाद्बहिरगत्वा स्वगृह्य-
रेणीत्सर्गार्ग्यं कर्त्तुं कुर्यात् अथवा माघशुक्लस्य प्रथमे हनि पूवर्णिहे कुर्यात् माघशुक्लं च विधिः प्रौष्ठपद्यां येनोपाकर्मन कृतं तद्वि-
षयः १६ यथाशास्त्रं विधिः एव मुक्तशास्त्रानुसारेण ग्रामाद्बहिः छिदसामुत्सर्गार्ग्यं कर्म कृत्वा पक्षिणीं रात्रिं विरमेत् नाधीयीत्
द्वेदिने पूर्वापरे पक्षाविवयस्यामध्यवर्त्तिन्या रात्रेः सापक्षिणीं रात्रिः अस्मिन्पक्षे तूत्सर्गं होरात्रे द्वितीयादिने चाह्निगाध्येतव्यं

द्वितीयरात्रौ लथ्येत्यम् अथवा तदेवैकमुत्सर्गाहोरात्रमनध्यायंकुर्यात् विधानैः पुण्यकामं त्यय महोरात्रानध्यायविधिः ९७
अत ऊर्ध्वमिति उत्सर्गानध्यायनादूर्ध्वमंत्रब्राह्मणात्कावेदं सुकृपसंयुतः पठेत्सर्वाणि तु वेदांगादीनि शिक्षाव्याकरणादीनि
कृष्णपक्षेषु पठेत् ९८ नाविस्पष्टमिति स्वरवर्णाद्यभिव्यक्त्यन्यद्ब्रह्मन्निर्धौ चैनाधीन तथारात्रेः पश्चिमेषामेकसप्तोत्थितो
वेदमधीत्यश्रानो न पुनः स्रव्यात् ९९ यथोदितेनेति यथोक्तविधानाभिलक्ष्यं च द्रष्टव्यं यथादिच्छं दोषुक्तं मंत्रमात्रं पठेत् मंत्रा
णामेव क्रमोत्तरंगत्वात् अनापदिसम्यक्करणदोषसिद्धिर्ब्राह्मणमंत्रजातं च यथोक्तविधानां युक्तः सन्दर्हिजः पठेत् १०० इमा
मिति इमान्स्वमाणाननध्यायान्सर्वथा यथोक्तविधानाधीयानः शिव्याध्ययनं च कुर्वाणो गुरुवर्जयेत् १०१ कर्णप्रवदति रा

अत ऊर्ध्वं तु चंदांसि शक्रेषु नियतः पठेत् वेदांगानि च सर्वाणि कृष्णपक्षेषु संपठेत् ९८ नाविस्प-
ष्टमधीयाननमूद्भजनमन्त्रिभ्यो नमिशांते परिश्रानेन ब्रह्माधीत्यपुनः स्वपेत् ९९ यथोदितेन विधिना-
नित्यं छंदस्कृतं पठेत् ब्रह्मच्छंदस्कृतं चैवाहिजोयुक्तो ह्यनापदि १०० इमान्स्वमनध्यायानधीयानो
विवर्जयेत् अन्धापनं च कुर्वाणः शिव्याणां विधिपूर्वकम् १०१ कर्णप्रवो निलेरात्रो दिवा पांसू ससू
हने एतौ वर्षस्विनध्यायावध्यायज्ञाः प्रवक्षते १०२ विद्युत्सनिन वर्षेषु महोत्कानां च स्रष्टवे आका
लिकमनध्यायमेतेषु मत्तु र्वचीत् १०३ एतां स्वप्नुदितानि विधातुं यदा मादु कृताग्निषु तदा विद्या
दनध्यायममृतौ चाश्वदशने १०४

और्ध्वमध्यायवर्णयोग्यशब्दजनके चायौवाति गोविंदराजस्तु कर्णाभ्यामेव अवर्णो
पपत्तेरतिशयविवक्षा कर्णत्रय इत्युक्तम् तेनातिशब्दवति चायौवातीत्यभिहितवान् दिवा च धूलिपटलोत्सारणसमर्थे चायौव
हति एतौ वर्षाकाले अनध्यायौ तात्कालिकावध्यापनविधिसुनयः कथयंति १०२ विद्युदिति विद्युद्भर्जित वर्षेषु ब्रह्मनिर्देशा
सुगपदुपस्थितेषु महतीनां नोत्कानां संप्रवेदतस्ततः याते सति आकाशिकमिति तु निमित्तकालादारस्यापरे धुयवित् एव काल
स्तावत्संयतमनध्यायमेतेषु मनुरयोचत् १०३ एतामिति एतां विद्युदादीन् यदा होमार्थं यकटीकृताग्नि कालेषु संश्रयस्येषु

युगपदुत्पन्नान्जानीयात् तदान्ध्याप्यवर्षास्तुत्यन्निर्वर्तयान् ॥ नृत्तौ प्रादुर्भूताग्निं कालेषु मेघदर्शनमात्रे सति अनध्या-
यो न वर्षास्तु १०४ निर्धनोति अन्तरिक्षमवोत्पातन्धनौ भूकूपे सूर्यचन्द्रतापराणानां चोपसर्गसत्यनं ध्याय इमान्नाकालिकान्-
जानीयात् आकालिकशब्दार्थो व्याकृत एव ऋतावपि वर्षास्तु किल भूकंपादयो न दोषावहा इत्यभिप्रायेण च तावपीर-
अपिशब्दादन्यत्रापि १०५ प्रादुर्भूतेति होमार्थेपकाशितेष्वग्निषु संध्यायादविद्युद्गन्धर्जितया
ज्योतिरनध्यायः स्यात् नाकालिकः तत्र यदि प्रातः संध्यायां तौ स्यातां रात्रौ स्तनितविद्युर्दूर्ध्वं धितित्रयाणां पू-
त्रितये जाते यथा दिवान्ध्यायस्तथा रात्रावपि अहोरात्र एवेत्यर्थः १०६ नित्यानध्याय इति नैषुण्यविषयो धर्मातिशया
नगरयोः सर्वदानायायः स्यात् कुत्सितगंधे च सर्वस्मिन्नपि गम्यमाने धर्मे नैषुण्यकां संपत्त्ययं विद्यानध्यायोपदेशो विद्या

निर्धनो भूभिचलने ज्योतिषां चोपसर्जने एतानाकालिकान्विद्यादनध्यायानृत्तावपि १०५ प्रादु-
र्भूतेष्वग्निषु तु विद्युत्स्तनितनिस्वने सज्योतिः स्यादन्ध्यायः शेषे रात्रौ यथादिवा १०६ नित्यानध्या-
य एव स्याद्वा भूषु नगरेषु च धर्मे नैषुण्यकामानापूर्तिगंधे च सर्वदा १०७ अंतर्गतशवे ग्रामे च पल-
स्य च सन्निधौ अनध्यायो रूद्यमानं समवाये जनस्य च १०८ उदके मध्यरात्रे च विष्णून् च स्मयिष्यन्ति
ने उच्छिष्टः श्राद्धं सुकैवमनसा यिनचितयेत् १०९

मस्य कदाचिदध्ययनमनुजानाति येशिष्याः केचिद्गृहीतवेद-
धयनजन्मा दृष्टेच्छवस्तपे धर्मे नैषुण्यकामाः केचित्सद्यमाध्येतारो विद्यानिशयमात्रार्थिनस्ते विद्यानैषुण्यकामाः १०७ अंतर्गते-
ति अंतर्गतः शवो यस्मिन् ग्रामे जायते तत्र वृषलोऽधार्मिकस्तस्य सन्निधौ न तु भूदः तस्य न भूदजनसन्निधा यिति निषेधान् रु-
यमाने रोदनं धनौ भावे लकारः कार्यतिरार्थं च हुजनमे लके सत्यनध्यायः १०८ उदक इति उदकमध्ये मध्यरात्रे च सुहृत्तनुष्टु-
ये च निशाया च तनुष्टुहृत्भिर्गोतमस्मरणान् गोविंदराजस्तत्रात्रिमध्यग्रहरद्वयं इत्कृत्तवान् तथा मूत्रपुरीषोत्सर्गकाळेऽन-
भोजनदिनाच्चोच्छिष्टाणि मंत्रणसमयादाय भ्यश्चाद्भोजनार्हो रात्रं यावन्वनसापि वेदनं चिंतयेत् १०९ ७९

प्रतिगृह्येति एकपदोद्दिश्यते यत्र आत्मेतदेकोद्दिष्टत्वं न आहृतं तत्केतनं निमंत्रणं गृहीत्वा निमंत्रणादारभ्य क्षत्रियस्य जनपदेभ्य
रस्य पुत्रजन्मादिस्मृतके राहोऽश्वस्मृतकंचद्रस्योपरागः तत्र त्रिअत्रावेदन्नाधीयीत ११० यावदिति यावदेकस्यानुदिष्टस्य
उच्छिष्टस्य सङ्कुमादेर्गोधोलेपस्य ब्राह्मणस्य शास्त्रविदो देहेति स्मृतिना वत्स्यहोरात्राणि ऊर्ध्वमपि वेदन्नाधीयीत १११ शयान
इति शय्यायापतिनांग आसनारूढपादः कृतावसथि को वामांसम् जननमरणशौचिनां चान्नं भक्तानाधीयीत ११२ नीहा
रइति नीहारे धूलिकायाम् वाणशब्दे शरध्वनौ वाणो वीणाविशेष इत्यन्ये ऋतः सायं संधयोरमावास्या च तुर्दशी यौर्णमा-
सीत्तु नाधीयीत अष्टकास्तुतरत्र निषेधालोपमास्यादिसाहचर्यादष्टकशब्दोऽष्टमीति थिपरः ११३ विशेषदोषमाह अमावा-

प्रतिगृह्य हि ज्योतिर्विद्वानेकोद्दिष्टस्य केतनम् अहं न कर्त्तयेद्ब्रह्मराज्ञो राहोऽश्वस्मृतके ११० यावदेका
नुदिष्टस्य गधोलेपश्चतिष्ठति विप्रस्य विदुषो देहेतावद्ब्रह्मन कर्त्तयेत् १११ शयानः प्रोढपादुश्वकु
त्वाच्चैवावसथिकाम् नाधीयीतामिषजुर्ध्वा स्मृतकान्नाद्यामेव च ११२ नीहारे वाणशब्दे च संधयौ
रेव चोभयौः अमावास्या च तुर्दश्याः पौर्णमास्यष्टकास्तु च ११३ अमावास्या गुरुहति शिष्यं हति च
तुर्दशी ब्रह्माष्टका पौर्णमास्येन स्मान्ताः परिवर्जयेत् ११४ पाश्र्ववर्षे दिशादाह गौमायुर्विरुते तस्या
भ्यखरोष्ट्रे चरुवृत्तिपंक्तौ च न परे हिजः ११५ नाधीयीत स्मशानाने ग्रामाने गोजे पिवा वसित्वामेभ्य
नं वासः आद्विक्रमति गृह्य च ११६ प्राणिचायदिवा प्राणियत्किंचिच्छ्राद्धिक्रमवत् तदालभ्याप्य न द्या
यः पाण्या स्यादि हिजः स्मृतः ११७

येति यस्मादमावास्या गुरुहंति शिष्यं हंति च तुर्दशी वेदं चाष्टमी पौर्णमास्यौ विस्मर
यतः तस्मान्नाजध्यपना आपनयोः परित्यजेत् ११४ पाश्र्ववर्षे इति ध्रुववर्षे दिशादाहे शृगालकुङ्कुरगर्दभोद्ग्रेषु च रुवत्सङ्को
चोपयिष्यन् कृतत्वात् शृगालभ्यखरादीनामेव ब्राह्मणेन पठेत् ११५ नाधीयीतेति श्मशानसमीपे ग्रामसमीपे गोष्ठे च मेयन समय
धृतवासः परिपाय आदीयं च भिक्षुना दियति गृह्य नाधीयीत ११६ प्राणिचेति आद्विक्रमन्नादिक्रमत्कृता तावदनध्यायो भवतीत्य

कंभाणिवागवाश्यादिअग्नाणिवावस्त्रमाल्यादिप्रतिग्रहकालेहस्तेनगृहीत्वानध्यायोभवतियस्मात्स्याणिरेशास्यमस्येतिपाण्या
स्योहित्राक्षणः स्मृतः ११७ चौरैरिति चौरैरुपप्लुतेग्रामेशहोदिदाहोदिकृतेभयेदित्यातरिक्षेभौमेवुचाद्रुतेषुउत्पाद्यभयेषुआ
कालिकमनध्यायजानीयान् ११८ उपाकर्म्मणीति उपाकर्म्मणिचोत्सर्गेत्रिगत्रमध्ययनक्षेपणम् उत्सर्गेपक्षिण्यहोरात्रावनध्याय
शुक्तौ तत्रायं धर्मेनैषुण्यकामं प्रतिचिरात्रोपदेशः तथाग्रहायणयाऊर्त्वेकथापसाष्टमीषुतिस्मृचनस्मृचचाहोरात्रमनध्यायःदि
वाकालमात्रसंज्ञाविषयो णिमास्पृक्षसत्त्वेत्यनेनयावदुदयेवानध्यायइतराष्टमीषूक्तइत्युनरुक्तिः ऋतंताहोरात्रेषुचानध्याय
११९ नधीयानेति तुरगतकरिन्नौकास्वरोद्धारूढः तद्योषरदेशस्यः शकटादियानेनगच्छन्नाधीयान् १२० नविवादइति

चौरैरुपप्लुतेग्रामेसंक्रमेचाग्निंकारिते आकालिकमनध्यायंविद्यात्सर्वान्द्रुतेषुच ११८ उपाकर्म्म
णिचोत्सर्गे त्रिगत्रक्षेपणस्मृतम् अष्टकसूत्रहोरात्रमूलतासूचरात्रेषु ११९ नाधीयीताभ्यमारू
ढोनवक्षेपनचहस्तिनम् ननावनखरनोद्गृह्णेरिणस्थानयानगः १२० नविवादेनकलहेनसनायानस
गरे नभक्तमोत्रेनाजीर्णनवमित्वानसूतके १२१ अतिश्चिचाननुज्ञाप्यमारुतयानिवाभृशम् रुधि
रेचस्तुतेगात्राच्छ्रेणचपरिक्षते १२२ सामध्यानादृग्यजुधीनानाधीयीतकदाचन वेदस्याधीत्येवाव्य
तमारण्यकमधीत्यच १२३

देवाकलहेकलहेदंडादंड्यादौसेनायां अमरुतसुद्धयांसंगरेसुद्धे मौजनानंतरेचयाव
र्द्धहस्तौ यावदार्द्रपाणिशिरितिचसिष्ठस्मरणान् तथाअजीर्णोऽन्वेयमनंच कृत्वाअस्त्रोद्गारेचनपठेत् १२१ अविशिमिति ७
नैकरोमीति यावदनिधिरनुज्ञापितोनभवतिमारुतेचात्यर्थवानिरुधिरेशेचगात्रात्कृतेरुधिरस्वविनायिशस्त्रेणक्षतमात्रेपिनाथ
यीत १२२ सामध्यानाविति सामध्यानौचश्रूयमाणेऋग्यजुषोः कदाचिदध्ययनम्भुर्ग्यात् वेदंचसामाव्यचारण्यकारव्यंचवेदे
मधीत्यतदहोरात्रेवेदान्तनाधीयीत १२३ ऋग्वेदेति सामगानश्रुतौऋग्यजुषोरनध्यायशक्तः तस्यायमनुवादः ऋग्वेदोत्तर
वदेवताअस्येतिदेवस्यः यजुर्वेदोमालुगोमानुषदेवताकलान् प्रायेणमानुषकर्मोपदेशाद्दामालुपः सामवेदः पितृदेवताक-

त्वास्थियः पितृकर्मकृत्स्नाजलोपस्पर्शनं स्मरंति तस्मात्तस्यासुविश्वध्वनिः नलसुचिरेव अतस्तास्मिन् श्रूयमाणे ऋतयजुषीना
धीयीत १२४ एतद्विदं न इति एतद्देवत्रयस्य देवमनुष्यपितृदेवताकल्वं जानंतः शास्त्रज्ञास्त्रयीनिर्कृषं सारोद्भूतं व्याहृतिसावि-
त्र्यात्मकं प्रणवव्याहृतिसावित्रीः ऋमेण पूर्वमधीत्य प्रच्याह देवाध्ययनं कुर्युः द्वितीयाध्यायोक्तोप्ययमर्थः पुनरनध्यायप्रकरणे उभि
हितः यथैते यथोक्तानध्यायाएवं प्रणवव्याहृतिसावित्रीसूपदितास्तु अनध्याय इति दर्शयितुं शिष्यस्याध्यापनमेवं कर्तव्यमिति स्मर-
तकन्नतलावगमार्थेन च १२५ पन्थुमंडकेति पन्थुर्गवादिः मंडूकविडालकुक्कुरसर्पनकुलमूषिकैः शिष्योपाध्याययोर्मध्यगमनेन
नध्यापमहोरात्रं जानीयात् १२६ संप्रतिविधानैः पुण्यकामप्रतिपूर्वोक्तानध्यायविकल्पाय माह द्वावेवेति स्वाध्यायश्च भिन्नो-
च्छ्रिद्याद्यमेधोपहताम् आत्मानं न यथोक्तशौचरहितमिति द्वावेवानध्यायौ नित्यं प्रपन्नौ वर्जयेत् न तु पूर्वोक्तान्तेषामपि य

ऋग्वेदो देवदेवत्वो यजुर्वेदस्तमानुषः सामवेदः स्मृतः पितृव्यस्तस्मात्तस्यास्तु चिध्वनिः १२४ एत
द्विदत्तो विद्वांसस्त्रयीनिकपमन्वहम् क्रमतः पूर्वमभ्यस्य पश्चाद्देवमधीयते १२५ पशुमण्डकमा
जोरस्य सपनकुलाश्वभिः अतः रागमने विद्यादन्ध्यायमहर्निशम् १२६ द्रुवेव वज्रयेन्नित्यमन
ध्यायो भयलतः स्वाध्यायमहूभिचासुहृमाल्लानचास्तु चिद्विजः १२७ अमावास्यामष्टमीच पौर्णमा
सीचतुर्दशीम् ब्रह्मचारी भवन्नित्यमप्युतोरुतातकोद्विजः १२८ नस्तानमाचरेद्भुक्तानां तुरो नम-
हानि शि नवासोभिः सहाजस्व नापि ज्ञाते जलाशये १२९

तानपि नित्यं वर्जयेत् अन्यत्रधिकत्वाः १२७ अमावास्यामिति अमावास्यादिषु च्रतावपि स्नातकोद्दिनो न स्थियमुपगच्छेत् पर्व
वर्जमेवैनाभित्यनेनैव निषेधमिच्छी स्नातकत्रतलोपपायश्चित्तार्थमिह वर्जनम् १२८ न स्नानमिति नित्यस्नानस्य भोजना
नंतरमभ्रसक्तेऽंशदानादिस्पर्शाभित्त्तकस्य मुहूर्तमपिशक्तिविषयेनाप्रयतः स्यादित्यापमन्वस्मरणान् निषेधमुपयोग्यत्वात् नृह-
च्छास्नानमिदं भोजनानंतरं निषिध्यते तथा रोगी नैमित्तिकमपि स्नानमन्यदुपैत् किंतु यथा सामर्थ्यम् अशिरस्कंसमेवेत्स्ना

नंस्नानाशक्तौतु कर्मिणाम् ओर्द्वेणवाससावास्यान्मार्जनं दौहिकं विदुः इत्यादिजाबालाद्युक्तमनुसंधेयम् तथा महानि
त्रिविज्ञेयामभ्यस्यंमहरहयम् तस्मिन्स्नानन्मकुर्वीत कास्य नैमित्तिकादृत इति देवलवचनात्तत्रनस्नायात् बहुवासाश्चनि
त्यन्स्नायात् नैमित्तिकचांडालादिस्पर्शोसितितु स्नानंबहुवाससोप्यनिषिद्धम् ग्राहाद्याक्रांतागाधरूपतयाविशेषेणाज्ञाते
जलाशयेच १२९ देवतानामिति देवतानां पाषाणादिमयीनां गुरोः पित्रादेः नृपतेः स्नातकस्याचार्यस्य च गुरुलेप्याचार्यस्य वा
धान्यविक्षयापृथग्निर्देशः वस्तुणः कपिलस्य यज्ञे दोक्षितस्य चैच्छया छायां नाक्रामेत् च शब्दाच्चांडालादीनामपि कामतदस्य
भिधानात् अबुद्धिपूर्वकेन दोषः १३० मध्यं दिन इति दिवारात्रे च संपूर्णे महरहये समासं च आर्द्धं भस्करा प्रातः सायं संध्यौ
चिरंचतुष्यथेनाधितिष्ठेत् १३१ उदूर्तनामिति उदूर्तनमभ्यंगमलापकवर्षणापिष्टकादि अपस्नानं स्नानोदकं मूत्रपुरीषैरुधि

देवतानां गुरोराज्ञः स्नातकान्चार्ययोस्तथा नाक्रामेत् कामतश्छायां वस्तुणो दोक्षितस्य च १३० म
ध्यं दिनेः हरारात्रे च आर्द्धं भस्करा च समाभिषम् संध्ययोरुपमयोश्चैव न सेवेत चतुष्यथम् १३१ उदूर्तने
मपस्नानं विष्णुमूत्रे रक्तमेव च श्लेष्मनि स्मृतं वांता निनाधितिष्ठेत्तु कामतः १३२ वैरिणो नोपसेवेत
सहायं चैव वैरिणः अधार्मिकं तस्करं च परस्यैव च यो धितम् १३३ नहीदृशमनां शुष्यलोके किंचन
विद्यते यादृशपुरुषस्येह परदारोपसेवनम् १३४ क्षत्रियं चैव संपर्प्य च ब्राह्मणं च बहुश्रुतम् नाव
मन्यत वै भूषुः कृशानपि कदाचन १३५

रं च श्लेषाणं निश्च्युतमश्लेषारूपमपि चर्वितपरित्यक्तरूपतां बुलादि
तं भस्करा उर्द्वेण भिक्षादि एतानि कामतो नाधितिष्ठेत् अधिष्ठानं तत्र पर्यवस्थानम् १३२ वैरिणमिति शत्रुतन्मंत्रिणमधर्म-
शीलं चौरं परदारान् न सेवेत् चौरस्याधार्मिकत्वे व्यसंतगर्हितत्वात् पृथग्निर्देशः १३३ नहीदृशमिति यस्मादीदृशमनायुष्यमि-
दलोके पुरुषस्य न किंचिदस्ति यादृशं परदारोपसेवनम् तस्मादेतन्भक्तं व्यम् १३४ क्षत्रियमिति वृत्त्यर्थे भूषातुः भूषुः
वर्द्धिषुः धनगवादिनावर्द्धनशीलः क्षत्रियसंपर्प्य बहुश्रुतं च ब्राह्मणन्नावजानीयान् कृशानपि काले प्रतीकाराक्षमान् १३५

एतच्चयमिति एतच्चयमवमानिनंसदमंनारंविनाशयतिश्चात्रियसर्गौदृष्टशक्त्याब्राह्मणश्चाभिचाशदिनादृष्टेनतस्मात्कल्याणबु
 १३६ गेत्मानमिति प्रथमधनार्थमुद्यमेकतेतत्रधनानामसंपत्तिभिर्मदभ्यासयोहमितिनात्मान
 मवजानीयात्किंतुसरणपर्यंतश्रीसिद्ध्यर्थमुद्यमंकुर्यात् नतुइमान्दुष्टंभाबुल्येत् १३७ सत्यंब्रूयादिति यथादृष्टश्रुतंतत्संब्रू
 यात् तयानीतिसाधनंब्रूयात्तुत्रस्तेजादिति यथादृष्टश्रुतमप्यप्रियतुत्रस्तेमृतइत्यादिनवदेत् एषवेदमूलतयानिलाधर्मः१३८
 भद्रमिति प्रथमंभद्रपदमभद्रपदपरंदितीयंभद्रशब्दपर्यायपरंअभद्रपदंभद्रशब्दपर्यायपरंभद्रशब्दादिशब्देनप्रब्रूयान् त
 शान्तापसंतवःनाभद्रमभद्रब्रूयात्सुषुप्यप्रशस्तमितिब्रूयात् भद्रमित्येवेतिभद्रमभद्रपदमेववातत्रयोज्यंशुकन्तिःप्रयोजनंवेरंविवा

एतच्चयंहिसुरुषंनिर्द्धेदवमानितम् तस्मादेतच्चयंनित्यंनावमन्येतलुद्धिमान् १३६ नात्मानमव
 मन्येतपूर्वाभिरसमृद्धिभिः आभृत्योःप्रियमन्विच्छन्नेनामन्येतलुद्धिमान् १३७ सत्यंब्रूयादित्यंब्रूया
 न्ब्रूयात्सत्यमप्रियम् प्रियंचनानृतंब्रूयादेषधर्मःसनातनः १३८ भद्रमद्रमितिब्रूयाद्भद्रमित्येववा
 वदेत् शुक्लंविवादचनकुयात्केनचित्सह १३९ नातिकल्पनातिसागनातिमध्मीदिनस्थिते नाज्ञा
 तेनसमगच्छेत्तुर्नेकोनरुषलःसह १४० हीनागानतिरिक्तागान्विद्याहीनान्वयोधिकान् रूपाद्रव्यवि
 हीनांश्वजातिहीनांश्वनाक्षिपेत् १४१ नस्पृशेत्पाणिनोच्छिष्टोविभ्रोगाब्राह्मणानलान् नचापिपथ्येद
 मुचिःकस्योन्यतिगणादिवि १४२

दनंकेनचित्सहकुर्यात् १३९ नातिकल्प्यमिति उचःसमयेप्रदोषेचदिवसंपू
 र्णमहरदयेच अज्ञातशीलेनपुरुषेणयूद्धेअसहनगच्छेत् नैकःप्रपद्येताध्यानमित्कत्केप्रतिषेधेपितुर्नेकदतिप्रतिषेधःस्ना
 तकत्रतत्तोपयायश्चिनगौरवार्थः १४० हीनांगानिति हीनांगाधिकंगमूर्खदुष्टकुपूहानजातीन्काणशब्दाद्धानादिनान
 भिंदेत् १४१ नस्पृशेदिति कृतभोजनःकृतभूत्रपुरीयादिआकृतशौचाचमनोब्राह्मणोहस्तादिनागोब्राह्मणानीनस्पृशेत्
 नचासुचिःसन्अनातुरोदिविस्थान्स्पर्धंचंद्रग्रहादित्यीतिगणान्यरेत् १४२ स्पृक्षेतामिति एतानवादानमुचिःसन्

स्पृष्टाकृताचमनः पाणिनागृहीताभिरङ्घ्रिः प्राणांश्चक्षुरादीर्निर्दिष्टाणि शिरःस्कंधजानुपादान्नाभिचस्पृशेत् अमकरणेचेदं
 प्रायश्चित्ताभिधानंलाघवाथर्थात्तत्रकरणेगवादिग्रहणमपिकर्तव्यस्यात् १४३ अनातुरइति अनातुरः सन्स्वानिस्वानिर्दिष्टय-
 णिच्छिद्राणिरोमाणिचगोव्यानिउपस्थकक्षगतानिनिर्मितनस्पृशेत् १४४ मंगलाचारसूक्तः स्यादिति अभिप्रेतार्थमिदं
 गलम् तद्धेतुत्वेनगोरोचनादिधारणमपिमंगलंरुसेवादि कृमाचारस्तत्रोक्तः स्यात्वाह्याभ्यंतरशौचोपेतोर्जितेन्द्रियोभवेत्
 गायत्र्यादिजपविहितहोमचकुर्यात् अतद्वित्तः अनलसः अत्राचारदियुक्तानामपि विनिपातनिवृत्त्यर्थलात्सुनरभियानम् १४५
 अतआह मंगलाचारसुक्तानामिति मंगलाचाराभ्यामुक्तानान्नित्यसुचीर्नाजपहोमरतानांदेवमातृषोपद्रवोनजायते १४६

स्पृष्ट्वेतानसुचिर्नित्यमङ्घ्रिः प्राणानुपस्पृशेत् गात्राणिवैवसर्वाणिनाभिपाणितलेनतु १४३ अना-
 तुरः स्वानिस्वानिनस्पृशेदनिमित्ततः रोमाणिचरहस्यानिसर्वाण्येवविवर्जयेत् १४४ मंगलाचारसु-
 क्तः स्यात्प्रयत्नात्साजितेन्द्रियः जपेच्छसुहृदाच्चैव नित्यमग्निमतद्वित्तः १४५ मंगलाचारसुक्तानान्नित्य-
 चप्रयत्नात्प्रयत्नात् जपतांजुहुतांचैवविनिपातोनविद्यते १४६ वेदमेवाभ्यसेन्नित्यंयथाकृलमतद्वित्तः
 तद्वत्स्याहुः परधर्मसुपधर्माः न्यउच्यते १४७ वेदाभ्यासेनमततशौचनेतपमेवच अद्रोहणचभूता-
 नान्जातिस्मरतिपौर्विकां १४८ पौर्विकांस्मरन्जातिब्रह्मेवाभ्यसतेपुनः ब्रह्माभ्यासेनचाजस्र-
 मनेतस्मरवमसुते १४९

वेदमेवेति नित्यकृत्यावसरेऽप्येयोहेतुतयाप्रणवगायत्र्यादिकंवेदमेवानलसोजपेत् यस्मा-
 तंत्रास्त्रणस्यत्र्येधर्ममन्वादयोवदंति अन्यः पुनस्ततोऽप्युद्धोधर्मोमुनिभिरुच्यते उक्तस्यैववेदाभ्यासादेः पूर्वजातिस्मरणद्वारा
 रेणमोक्षहेतुत्वंवादितुपुनरभिधानम् १४७ वेदाभ्यासेनेति सततवेदाभ्यासशौचतपोऽहिंसाभिः पूर्वभवस्यजातिस्मरति
 १४८ ततः किमत आह पौर्विकांमिति पूर्वजातिस्मरन्जातिमित्येकलमनाकांक्षितत्वादविवक्षितम् बहूनिजन्यानिस्मरंस्ते
 पुचगर्भजन्यजसमरणदुःखान्यपिस्मरन्ससारैरिदंरज्यन्त्रमह्यैवाजस्रमभ्यसतिअवणमनन-आनैः साक्षात्करोति तेनचानंतम्

विनाशिपरमानंदाविर्भावलक्षणं मोक्षसत्त्वं प्राप्नोति सावित्रानिति सावित्रीदेवताकान् होमान् अनिष्टनिवृत्त्यर्थं शांतिहोमां
मोर्णमास्यमावास्पयोः सर्वदाकुर्यात् तया आग्रहायण्याऊर्ध्वं कृष्णाष्टमीषु तिस्त्वुच्चाष्टकारख्येन कर्मणा आख्येन च तदंतरित
कृष्णानवमीषु चान्वष्टकारख्येन परलोकगतान् पितृन् यजेत् १५० दूरादावसथादिति नैर्मत्याभिषु विक्षेपमतीत्याभ्यधिकं
भूवदतिविष्णुपुराणवचनादेवं विधादग्निगृह दूरान्मूत्रपुरीषपादप्रक्षालनसकलोच्छिष्टान्नानि निविच्य तदिति निषेकं रेत-
त्र्योत्सृजेत् १५१ मैत्रमिति भिन्नदेवताकलान्त्रैः पशुः तद्भवत्वान्मैत्रपुरीषोत्सर्गम् तथा देहप्रसाधनमातः स्नानं दत्तथा
वर्जाननदेवार्चनादिपूर्वाग्नह एव कुर्यात् पूर्वाग्नहशब्देन रात्रिशेषादिन पूर्वभागाविह विवक्षितोपदार्थमात्रविधिपरत्वाच्चास्पयाद
क्रमोपि नादरणीयः न हि स्नानानंतरं दत्तधावनम् १५२ दैवतानीति पाषाणादिभयानि धर्मप्रधानां ब्राह्मणान् रक्षार्थं सजा

सावित्रान् शांतिहोमांश्च कुर्यात्सर्वस्मृत्यशः पितृन् अथैवाष्टकास्त्वेनित्यमन्वष्टकास्तु च १५० दूरा
दावसथान्मूत्रदूरात्सादावसचनम् उच्छिष्टान्निषेकं च दूरादेव समाचरेत् १५१ मैत्रप्रसाधनं स्नानं
दत्तधावनं भजनम् पूर्वाग्नह एव कुर्यात् दैवतानां च पूजनम् १५२ दैवतान्यभिगच्छेत्तु धर्मिकाश्च हि
जान्तमान् ईश्वरं चैव रसाद्यगुरुनवचपर्वसु १५३ अभिवादयेद्दृष्ट्वाश्चैवाभूतनस्वकम् कृ-
ताजलिरुपासीत गच्छतः पृष्ठतान्वियात् १५४ श्रुतिस्मृत्युदितसम्यग्निवद्भस्वेषुकर्मसु धर्ममूलानि
येवेतसदाचारमर्तदितः १५५

दिक्गुरुंश्च पित्रादीनमावास्यादिपर्वसु द्रुमभिसुरस्यो गच्छेत् १५३ अभिवाद-
येदिति गृहागतान् गुरुन्निभिवादयेत्तेषां च स्वीयमासनं उपवेश्य दद्यात् वद्भजलिश्च गुरुसमीप आसीत् गच्छतश्च पृष्ठ
देशे गुरुगच्छेत् उक्तोप्ययमभिवादनाद्याचारः फलाभिधानाप्युनरुच्यते १५४ श्रुतिस्मृत्युदितमिति वेदस्मृतिभ्यां सम्य
गुक्तं त्वेषुकर्मसु अध्ययनादिष्वंगलेन संबन्धं धर्मस्य हेतुं साधूनामाचारमनलसः सन्नितां तमेवेति तिसामान्येनाचारानुष्ठानो
पदेशः फलकथनाय १५५ आचारादिति आचाराद्देवांस्तमायुर्लभते अभिमताश्च भजाः शुभ्रपीत्रदुहित्रात्मिकाः प्रभूतं च-

धनं अमुमफलसूत्रकंच देहस्थमलक्षणमाचारो निफल्यति आचाराख्यधर्मेणालक्षणसूत्रितारिखनाशात् १५६ दुराचारो होति यस्मादुराचारः पुरुषो लोके गर्हितः स्यात् सर्वदा दुःस्वान्वितो रोगवान् अत्यायुश्च भवति तस्मात्सदाचारयुक्तः स्यात् १५७ सर्वलक्षणहीनोपीति यः सदाचारवान् अद्धान्वितः परदोषानभिधातामसुभसूचकलक्षणभूत्योपि शतायुर्मवति १५८ यद्यत्परेति यद्यत्कर्मपराधीनं परप्रार्थनादि साध्यं तत्तद्यत्ततो वर्जयेत् यद्यत्साधीनदेहव्यापारसाध्यं परमात्मग्रहादितनयलतोऽनुमिष्टेत् १५९ अत्र हेतुमाह सर्वपरवशमिति सर्वपरप्रार्थनादि साध्यं दुःखहेतुः सर्वमात्माधीनं सखहेतुः एतत्सखदुःखयोः कारणजानीयात् १६० यत्कर्मकुर्वति यत्कर्मकुर्वतोऽस्यानुष्ठातुः पुरुषस्यात रात्मनः बुद्धिः स्यात्तस्य यत्स

आचाराल्लभते ह्ययुराचारादीप्सिताः प्रजाः आचाराद्भूतमक्षय्यमाचारो हं त्यलक्षणम् १५६ दुराचारो हि पुरुषो लोके भवति निदितः दुःखभागी च भूततं व्याधितो त्यासुरेव च १५७ सर्वलक्षणहीनोपियः सदाचारवान् अद्धानो न सूयश्च शतवर्षाणि जीवति १५८ यद्यत्परवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सखम् एतं वर्जयेत् यद्यदात्मवशं तु स्यात्तत्सर्वे तयत्तः १५९ सर्वपरवशं दुःखं सर्वमात्मवशं सखम् एतं हि द्यात्समासेन लक्षणं सखदुःखयोः १६० यत्कर्मकुर्वतोऽस्य स्यात्परितोषोऽत रात्मनः तस्य यत्नेन कुर्वीत विपरीतं तु वर्जयेत् १६१ आचार्यं च मवृत्तारं पितरं मातरं गुरुम् न हि स्याद्वा ह्यणानुगाश्च सर्वोऽश्वेव तपस्विनः १६२ नास्ति क्यं वेदनिदा च देवतानां च कुत्सनम् देवं दं भवमानं च क्रोधं तं क्षयं च वर्जयेत् १६३

नोऽनुष्ठेयं अतुष्टिकरं वर्जयेत् एतच्चाविहिता निषिद्धा गोचरं वैकल्पिकविषयं च १६१ आचार्यं चेति आचार्यमुपनयनपूर्वकवेदाध्यापकं मवृत्तारं वेदाध्यायव्याख्यातारं गुरुमल्पं वा बहुवायस्येत्कृतं आचार्यादींस्तनहिंसेत् प्रतिहृत्तात्परणेऽत्र हिंसाशब्दः गोविंदराजस्तु सामान्येन हिंसा निषेधात् आतताधिनो व्येतान् हिंस्यादिति व्याख्यातवान् तदनुष्ठेयं गुरुं वा चालवृद्धौ वा इत्यनेन विरोधात् १६२ नास्ति क्यमिति नास्ति परलोक इति बुद्धिं वेदस्य देवतानां च निंदां मात्स्यधर्मानुत्

हाभिमानकोपक्रौर्याणित्यजेत् १६३ परस्यदंडमिति परस्यहननार्थं कुदः सन् रंडादिनोल्लिपेत् नचपरगात्रे निपातयेत्तुचशि
व्यभार्यादासादेरन्यत्र कृतापपाधानेताननुशासनार्थं रज्ज्वावेणुदलेन वा इत्यादिव ह्यभाणप्रकारेण ताडयेत् १६४ ब्राह्मणायेति हि
जातिरपि ब्राह्मणस्य हननार्थं दंडादिकमुद्यम्यैव न तु निपात्य वर्षशतं तां भिक्षादिनरकेयपि श्रममिति १६५ ताडयित्वा तृणेनापीति तृणे
नापिक्रोधादुद्दिपूर्वकं ब्राह्मणताडयित्वा एकविंशतिजन्मानि पापयोनियुक्तु कुरादियोनियुजायते १६६ असुध्यमानस्येति असुध्य
मानस्य ब्राह्मणस्य गोशालास्नानभिज्ञानया शोणितसुत्याद्यपरलोके च महदुःखमाप्नोति १६७ शोणितमिति खड्गादिदहत ब्राह्मणा
गनिर्गतरुधिरं भूभिपातितं यावतो भूलिद्यप्युक्तान् पिंडान् करोति तावत्सरस्यानिवर्षाणि परलोके शोणितोत्पादकः ग्रहर्त्ता अन्यैः श्वश्रु

परस्य दंडुं नोद्यच्छेत्कुरो नैव निपातयेत् अन्यत्र पुत्राच्छिष्याहाशित्यर्थं ताडयेत्तुतौ १६४ ब्राह्मणा
यावसुध्यैव हि जातिबंधकास्यथा शतवर्षाणि तां भिक्षुनरकेपि वर्त्तते १६५ ताडयित्वा तृणेनापि सरं
मान्मिति पूर्वकम् एकविंशतिमाजातीः पापयोनियुजायते १६६ असुध्यमानस्योत्पाद्य ब्राह्मणस्या
सृगगतः दुःखस्तमहदाप्नोति प्रेत्याभासतयानरः १६७ शोणितं यावतः पासून्सगृणहानिमहातला
त् तावतो ब्रह्मनसुत्रान्यैः शोणितोत्पातकोद्यते १६८ न कदाचिद्ब्रह्मज्ञानवशुरदपि न ताड
येत्तृणेनापि न गात्रात्स्त्रावयेदस्तृक् १६९ अधार्मिको नरो यो हियस्य चाप्यनृतधनम् हिंसा रतश्च यो
नित्यन्नेहासौ स्तस्वमेधते १७०

गालादिभिर्भक्ष्यते १६८ न कदाचिदिति तस्मादवगोरणादिदोषाभिजो ब्राह्मणेदं
डाद्युद्यमन निपातरुधिरस्वणानिनापद्यपि कुर्यादिति पूर्वोक्तक्रियात्रयस्योपसंहारः १६९ अधार्मिक इति अधर्मेण व्यवहर्तता
ति अधार्मिकः शास्त्रप्रतिपिद्वागम्यागमनाद्यनुष्ठाता यो मानुषो यस्य च सास्ये व्यवहारमिण्यादौ च भिक्ष्याभिधानमेव धनोपाय
असत्यमभिधायेत्तोच धनं गृणहानियव्यपरिहंसाभिरतः नासाविहलोके स्तस्वपुक्तो वर्त्तते तस्मादेतन्मर्कत्वेन विनिर्दिष्टनिवे
धः कल्प्यते १७० नसीदन्नपीति शास्त्रविहितमनुतिष्ठन् धनाद्यभावेन अवसीदन्नपि कदाचिन्नाधर्मे बुद्धिकुर्यात् यस्मा

दधर्मव्यवहारिणोपयध्यापाततोऽधनादिसंपद्भागिनोपि दृश्यन्ते तथापितेषामभारिकाणां अधर्मचौरादिव्यवहारिणां पाणिनां तज्जनितदुरितशालिनां शोघ्रंधनादिविपर्ययोपि दृश्यन्ते तेष्वन्याधर्मेधिपदद्यादिति विशिष्यहिताय दृष्टमर्थदर्शितवान् १७३ नाथर्मइति शास्त्रेणानियमितकालपरिपाकत्वान् शुभाशुभकर्मणांनाधर्मोऽनुतिष्ठतः तत्कालएव फलतिगौरीव इह भूमिपक्षे- साधर्म्यदशांतः यथाभूमिरुत्तबीजमात्रातदैवप्रसूतपचेलिमफलव्रीहिस्तवकसवलितानभवति किंनु नियमफलपाकसमयमासाद्य पयस्कपसे वैधर्म्यदशांतः यथागौः पसुर्वह दोहाभ्यां सदाः फलनिर्नेवमाधर्मः किंतु क्रमेणावर्त्तमानः फलोन्मुखी भवन्नधर्म कर्तुर्मूलो निछिंदं निमूलच्छेदेन सर्वनाशो लब्ध्यते देह धनाद्यन्वितोन प्रयति १७२ यदीति यदि स्वयंकर्तुर्देह धनादिनां शफलं न जनयति तदा तत्सुत्रैरु नो चेत्सौत्रैश्च जनयति न तु निष्फल एव भवति न तु अन्य कृतस्य कर्मणाः कथमन्यत्र फलजनकत्वं उच्यते

नसीदुन्नपिधर्मेषामनोधर्मो निवेशयेत् अधार्मिकाणां पापानामाशुपथ्यन्विपर्ययम् १७१ नाधर्म
 अरितोलोके सद्यः फलति गोष्ठिय शनैरावर्तमानस्तर्कतुर्मूलानि कृतानि १७२ यदि नात्मनि सुत्रेषु
 न चेतुत्रेषु न सृषु न लववतु कृताऽधर्मः कतुर्भवति निष्फलः १७३ अधर्मो धेते तावत्ततो भद्राणि
 पश्यति ततः सपत्नान् जयति समूलस्तं विनश्यति १७४ सत्यधर्माध्यदृतेषु शौचे चैवारमेत्सदा
 शिव्याश्च शिव्याऽर्भणवाग्बाहूदरसंयतः १७५

नाविश्वामः १७३ अधर्मेणेति अधर्मोणपरदोहादिनातावपाततोयामधनादिनावर्द्धते ततोभद्राणिबहुभृत्यगवाश्वादी
निष्ठमते ततःशत्रून्स्मादपक्रुधानृजयतिपश्व्याल्लयताकालेनाधर्मपरिपाकवशात्तदेहधनतनयादिसहितोविनश्यति
१७४ सत्यधर्मार्थवृत्तेष्विति सत्यधर्मसदाचारशौचेषुसर्वदारतिकुर्यान् शिष्यांश्चानुशासनीयान्भार्यपुत्रदामछात्रानूर
वेणुदलेनवेतिशासयेत् उक्तानामप्यभिधानादादरार्थगवाहूरसंयुतश्चस्यात् वाक्यसंयमःसत्यभाषितोबाहुसंयमोवा
दुपलेनकस्याप्यपीडनम् उदरसंयमोयथात्वात्पभोजनम् १७५ छ

परित्यजेदिति यावर्थकामौधर्मविरोधिनौ भवेतांनौपरिहरत् यथाचौर्पादिनार्योपपादनम् दीक्षादिनेयजनानस्यपत्सुपगमः उदकंउत्तरं
 कालः तत्रास्मत्सर्वत्रधर्मैतद्धर्ममपिपरित्यजेत् यथापुत्रादिवर्गोप्युक्तस्यसर्वसर्दाम् लोकविक्षुष्टपञ्चलोकानांविशेषः यथाकलौमध्य-
 माष्टकादिषुगोवधादिः १७६ नपाणिपादचापलदति पाण्यादिचापलंत्यजेत् अतुपपुक्तवस्तूपादानादिपाणिचापलंनिष्ययोजनंअ-
 मणादिपादचापलंपरस्त्रीमेक्षाणादिरसोनेत्रचापलंबहुगर्दवादितावाकृचापलंअनृजुः कुटिलोनस्यान् परद्रोहोहिंसातदर्थंचैष्टाधिपं
 चनकुर्यात् १७७ येनेति बहुविधशास्त्रार्थसंभवेपितृपितामहाद्यनुष्ठितएवशास्त्रार्थोऽनुष्ठातव्यः तेनगच्छन्नाभिव्यतेनाधर्मेणहिंसा
 त् १७८ ऋत्विगितिचनद्वयम् ऋत्विगादिभिर्वाक्कलहंनकुर्यात् शांत्यादिकत्तापुनोहितः संश्रिताअनुजीविनः ज्ञातयः पितृपक्षाः सं-
 वंदिनः श्यालकादयः शोषवामातृपक्षाः यामयोभगिनोस्तुवाद्याः १७९ १८० एतैरिति एतैःऋत्विगादिभिः सहविवादान्परित्यज्य

परित्यजेदर्थकामौघौस्यातान्धर्मवर्जितौ धर्मचाप्यस्मरवोदूकलोकविक्षुष्टमेवच १७६ नपाणिपादच
 पलोननेत्रचपलौऽनृजुः नस्याद्वाक्कपलश्चैव न परद्रोहकर्मधीः १७७ येनास्म्यपितरोयानायेनयातःपि
 तामहाः तेनयायात्सनामार्गतेनगच्छन्परित्यजेत् १७८ ऋत्विक्पुणोहिताचार्येमातुलानिधिसंश्रितैः वा
 लदृष्टातुरैर्वैद्यज्ञानिसंबंधिचार्यैः १७९ मातापितृभ्यायामभिभ्रात्रापुत्रेणभार्यया दुहित्रादास
 वर्गेणविवादनसमान्वरेत् १८० एतैर्विवादानुसंत्यज्यसर्वपापैः प्रमुच्यते अभिजितैश्चजनयतिसवान्
 लोकानिमान्गृही १८१ आचार्योब्रह्मलोकेशः प्राजापत्यपितामहः अतिथिस्त्रिदलोकेशोदेवलोक
 स्यचर्त्विजः १८२

अज्ञातपापैः प्रमुच्यते तथैतैर्विवादैरुपेक्षितैरिमान्वक्ष्यमाणान् लोकान्गृहस्थोजयति १८१ आचा-
 र्य्यदिति आचार्योब्रह्मलोकस्यप्रभुः तेनसहविवादपरित्यागेनतत्सुखातुब्रह्मलोकमातिगौर्णब्रह्मलोकेशलम् एवंप्राजापत्यलो-
 केशः प्राजापत्योपिताचमहः अतिथिरिंदलोकेशो देवलोकस्यचऋत्विजः एवमुत्तरत्रापित्तल्लोकेशोदेवलोकेशोबोद्धव्यम् १८२ यामयइति
 अप्सरसांलोकेशयामयः प्रभवति वैश्वदेवलोकेशोबांध्याः वरुणलोकेशोसंबंधिनः मूर्त्तलोकेशोमातृमातृलौ १८३ आकाशेशोशास्त्रिणिरुशः

कृशयनः संश्रितो विवक्षितः बालरुदः संश्रितातुरा अंतरिक्षे प्रभवति श्राना च ज्येष्ठः पितृ तुल्यः तस्मात्सौ पिप्रजापति लो क प्रभूः भार्या पुत्रौ च स्वशरीरमेव अतः कथमात्मानं च सह विवादः संभवति १८४ छायेति स्वदासवर्गश्च नित्यानुगतत्वात् आत्मच्छाये च न विवाहो दुहित्वा च परं रूपायात्र न स्मादेतैरधि क्षिप्तः सन् असंतोषः सहेतुन तु विवदेत् १८५ प्रतिग्रह समर्थोऽपि विद्यातपो वृत्तसंपन्नतयामतिग्रहे अधिकार्यपितृपुनः पुनः प्रवृत्तित्यजेत् यस्मात्सतिग्रहेण वेदाध्ययनादि निमित्तं प्रभावः शीघ्रमेव विनश्यति यात्रामात्रप्रसिद्धयर्थमित्युक्तेऽपि सामान्येनार्जनं संकोचविशेषेण प्रतिग्रहस्य ब्राह्मणप्रभावप्रशसनफलत्वं कथनार्थं विचनम् १८६ नद्रव्याणां भित्तिद्रव्याणां प्रतिग्रहं भव्यार्थं हितं विधानं ग्राह्यदेवताप्रतिग्रहं मात्रादिकमज्ञात्वा क्लृप्तावसानं गच्छन् अपि माज्ञेन प्रतिग्रहोपात्तिं पुनरनपदि ग्रामराशौ रज्जुमण्डपान्तेने

यामयोः पुरसां लोके वैश्वदेवस्य बांधवाः संबंधिनो ह्यपां लोके पृथिव्यां मानुमातुलौ १८३ आक्रान्ते
शास्त्रविदो याचालुदृक्कशासुराः स्वाताज्यैष्ठः समः पित्रा भार्यासुत्रः स्वकातलुः १८४ छायास्योदासः
वर्गश्च दुहिता कृपणपरम् तस्मादेतैरधि क्षिप्तः सहेता संज्वरः सदा १८५ प्रतिग्रह समर्थो विप्रसंगतत्र
वर्जयेत् प्रतिग्रहेण ह्यस्याशत्राह्यतेजः प्रशाम्यति १८६ नृद्रव्याणामविज्ञाय विधियस्य प्रतिग्रहे प्रा
ज्ञः प्रतिग्रहं कुर्यादवसीदन्नपि स्फुधा १८७ हिरण्यं भूमिभ्युगमन्नं वासस्तिलान् धृतम् प्रतिग्रहं ह्यन्न
विहास्तं भस्मीभवति दातुवत् १८८ हिरण्यमायुरन्नच मृगैर्गन्धर्व्योषतस्तनुम् अन्धश्चक्षुस्त्वचं वा-
सो धृतं तेजस्तिलाः प्रजाः १८९ अतपस्त्वनधीयानः प्रतिग्रहं कंचिद्विजुः अप्रमत्तश्चामपुनर्निजं १९०
ज्जति १९०

१८७ हिरण्यमिति स्वर्णादिन्युत्तस्वाध्यायहीनः प्रतिगृहन्मनिसंयोगेन दाकचङ्गस्मीक्षूतोभवतिपुन
रुत्पत्तिर्नलभते १८८ हिरण्यमिति अविदुषः प्रतिग्रहीतुं भूगौत्र्यशरीरं ओषतो दहतः उषदाहे मौवादि कस्तस्यैदं रूपं भूगवो
१८९ अन्नं पोस्त्विति यस्तपोविद्याभूयः प्रतिग्रहेच्छुः नास्त्रणोभवति संप्रतिग्रहाविनाभावात् बुद्धिस्थेन तेन इति पराभूतेनैव दात्रे
वानर्हमिति ग्रहादानपापमुक्तेन सह नरके भजति यथापायाणमयेनोदुपेनां भस्तरं तेनैव सहोभसिमग्नीभवति १९० छ ७

तस्मादविद्वानिति यस्मादसावत्यादव्यग्रतिग्रहेणापि मूर्खः पंकोगोविन्दनरकेऽसमर्थो भवति मस्माद्यतः कुनश्चित्कषणीदिव्यतिरिक्तसो
सकायसारमतिग्रहादपित्रस्येत् १९१ नवार्थपति मतिग्रहीतुर्दर्ममभिधाय अधुना दातु राह्वायसादिभ्योपदीयते तदपि वैडाल
व्रतिकेभ्यो धर्मज्ञो न दद्यादित्यतिशयोक्त्या द्रव्यान्तरदानं निषिध्यते न तु वारिदानमेव पावङ्गिनो विकर्मस्थानित्यनेन वैडालव्रतिकाय
अतिथित्वेन सक्ततार्थदानादि निषिद्धमिह तु धनदानं निषिध्यते अतएव विधिनाप्यवर्जितं धनमिति वक्ष्यति नावेदविदिति चेदा
र्थानभिज्ञे एतच्च विहृत्सो भवेनावेदविदिति निषिध्यते १९२ विषयमिति एतेषु विषयपि वैडालव्रतिकादिषु न्यायार्जितमपि धनं न दत्ता
तुः मतिग्रहीतुश्च परलोके नरकहेतुत्वादनर्थमपि भवति १९३ यथापूर्वेनेति यथापाषाणमयेनोडुपादिना जलेतरन्तेनैव सहाधोग
च्छति एवं दानमतिग्रहशस्त्रानभिज्ञो दातृग्राहको नरकगच्छतः अतः परस्त्वनधीयान इति मतिग्रहीतुः प्राधान्येन निन्दोक्ता इह तु

तस्मादविद्वानिति मियाद्यास्मात्तस्मात्प्रतिग्रहात् स्वल्पकेनाप्यविद्वान्निपंकोगोर्विवसीदति १९१ नवार्थपि
प्रपच्छेत्तु वैडालव्रतिके हि ज्ञे नवकव्रतिके विप्रेनावेदविदधर्मवित् १९२ विषयव्यतेषु दत्तं हि विधिनाप्यर्जि
तं धनम् दातुर्मवत्स न थाय परस्मादातुरेव च १९३ यथापूर्वेनोपलेन निमज्जत्कदकुतरन् तथा निमज्ज
तो धस्तादज्ञो दातृमतीच्छको १९४ धर्मध्वनी सदा ब्रुव्यच्छामिको लोके दम्भकः वैडालव्रतिको ज्ञेयो हि
स्वः सर्वाभिसंधकः १९५ अधोदृष्टिर्नैच्छुतिकः स्वार्थसाधनतत्परः शरोमिश्रया विनीतश्च बकव्रतचरो

द्विजः १९६

दातृप्राधान्येन इत्युपनरुक्तिः १९४ धर्मध्वनीति यो बहुजनसंसर्गमन्त्ररतिस्वतः परतश्च लोके स्वापयति तस्य
धर्मोऽजं निरुद्धमिवेति धर्मोऽज्ञा लुब्धः परधनाभिलाषुकः उद्यमव्यजेन चलतीति छादिकः लोकदम्भको निःक्षेपापहारादिना जनवंच
कः हिंस्रः परहिंसाशीलः सर्वाभिसंधकः परगुणासहनतया सर्वस्नेपकः विडालव्रतेन चरतीति वैडालव्रतिकः विडालो हि प्रायेण मूषिका
दिहिंसरुचितपाथ्याननिष्ठ इव विनीतः सन् न च तिष्ठत इति उपचारादिडालव्रतशब्दः १९५ अधोदृष्टिरिति अधोदृष्टिर्निजनिबन्धनयस्या
पनाय सततमपवनिरोक्षते निरुक्तिर्निष्ठुरतातया चरतीति नैच्छुतिकः स्वार्थसाधनतत्परः पदार्थरुद्धनेन शरोवक्रः मिथ्याविनीतः क

पटविनयवान् वक्रव्रतंचरतीति वक्रव्रतचरः बक्रो हि प्रायेण मीनहननरुचितयामिध्याविनीतः सन्नेव शाली भवतीति गौणीव कव्रतशब्दः १९६ ये वक्रव्रतिन इति ये वक्रव्रतं विहास्रयतंचरन्ति ते ब्राह्मणास्तेन पापहेतुना कर्मणा अंधतामिह नानाभिनरकेपतंति १९७ नयर्मस्येति पापकृताभ्याप्यश्चितरूपं प्राजापत्यादिभ्रतं पापमपनयितन्नेदं प्रायश्चित्तम् किंतु धर्मार्थमहमनुतिष्ठामीति स्त्रीभ्यूद्धूस्वीदिजनमोहनं कुर्वन्निष्ठेत् १९८ मये हे इति श्लोकद्वयम् अथ मरुबोधम् अत्र ह्युच्चार्यो ब्राह्मणो ब्रह्मचर्य्यादिलिंगमेखलाजिनदंडादिवेयोपलुक्षितस्तद्व्याभिसाक्षमणानां दिनाजीवतिसब्रह्मचार्यादीनां यस्यापतदात्मन्या हरति कुक्ष्यादितिर्यग्यो नोऽत्यद्यते तस्मादेतन्मकर्मव्यभिति निषेधः कल्ययते १९९ २०० परकीयेति निषानंजलाधारः पररुतपुष्करिण्यादिषु न कदाचित्सायान् तत्रास्मात्वासुष्करिण्यादिकर्तव्यं

ये च कथं नो विप्राये च माज्जीरलिङ्गिनः तेपतं संधत्तामिस्त्रितेन पापेन कर्मणा १९७ न धर्मस्यापदेशेन पापं कृत्वा व्रतं चरेत् व्रतेन पापं प्रच्छाद्य कुर्वन्स्त्रीभूद्रदभनम् १९८ प्रेत्येह च दृशा विप्रागदंते ब्रह्मवादिभिः छद्मनाचरितं यच्च व्रतं रक्षासि गच्छति १९९ अलिङ्गलिङ्गिवेषेण यो वृत्तिसुपजीवति स लिङ्गिनां हरत्येन स्तिर्यगे यो नो च जायते २०० परकीयनिपाने पुनस्तथा च कदाचन निपानकर्तुः स्मत्वा तातु दुष्कृतां शनलिप्यते २०१ यानशय्यासनान्यस्य कूपोद्यानगृहाणि च अदत्तान्त्युपभ्रजान एनमः स्यात्परीयभाक् २०२

त्वापंतस्यांशेनवद्व्यमाणत्वंतुर्यभागरूपेणसंवध्यते अकृत्रिमानद्यसंभवेपरकृतेपितृकुरिण्यादौमाकृमदानात्पंचपिंडानुहृत्यस्तौ
 नव्यम् तदाहयाज्ञवल्क्यः पंचपिंडाननुहृत्यनस्त्रायात्परवारिषु उहृत्यचतुरःपिंडान्पारक्येस्थानमाचरेत् स्त्रालाचनपर्ययेदेवान्पि
 तृभ्येवविशेषतः २०१ यानशय्येति अस्येतिप्रकृतःपुनःपरामृष्यते परस्ययानादीन्यदत्तानिउपसृजानस्तदीयापचतुर्यभागाभागी
 भवति अदत्तानीतिपरस्यानुमत्सभावश्चविचक्षितः तेनसर्वीर्यैस्तृष्टमठकूपादौउपयोगार्थात्स्त्रानादौनविशेषः २०२ नदीक्षिति न
 द्यादिषुसर्वदास्नानमाचरेत् देवरात्रौविततिडागविशेषणंदेवसंबंधिलेनप्रसिद्धेषुसरःस्र गतेषुअष्टधनुःसहस्रेभ्योन्यूनगतिषु
 तदुक्तंछेदोगपरिशिष्टे धनुःसहस्राण्यष्टैचगनिर्यासान्वियद्यते नतानदीशब्दवहागर्जस्त्राःपरिकीर्तिताः चतुर्हस्तप्रमाणधनुःप्र

स्त्रवणेषु निर्झरिषु चानेनैव परकायनियानव्यावृत्तिभिर्दीयत्पृथक्वचनंतं दात्मीयोत्पृथतडागादिषु स्नानाद्यनुज्ञानार्थं तदपिन द्याद्यसंभ-
वेदष्टव्यम् २०३ यमामिति नियमापेक्षयायमातुष्ठानगौरवज्ञापनार्थमिदम् नतु नियमनिषेधार्थद्वयोरेव शास्त्रार्थत्वात् यमनि-
यमविवेकश्चमुनिभिरेव कृतः तदाह याज्ञवल्क्यः ब्रह्मचर्यं दयाक्षांति ध्यानं सत्यमकल्कता अहिंसास्तेयमाधुर्येदमभ्येतियमास्तु-
ताः स्नानमौनोपवासैज्यास्वाध्यायोपस्थनिग्रहाः नियमोरुशुश्रूषाशौचाक्रोधाप्रमादता यमनियमस्वरूपज्ञः समस्तस्नानादि-
नियमस्यागोनाप्याहिंसादिरूपं यममनुतिष्ठेत् नियमाननुतिष्ठन्नपियमातुष्ठानरहितः पततीत्ययं यमस्तस्यार्थ इति मेधातिथि-
गोविंदराजौ हिंसादिप्रतिषेधार्थकाः यमाः वेदमेव जपेत् नित्यमित्यादयोऽनुष्ठेयरूपा नियमा इति व्याचक्षते अहिंसा सत्यवचन-ब्र-
ह्मचर्यमकल्कता अस्तेयमिति पंचैतैर्यमावैपरिकीर्तिताः अक्रोधोऽगुरुशुश्रूषाशौचमाहारलाघवम् अप्रमादश्च सततं पंचैते

नदीषु देवस्वातेषु तडागेषु सरःस्रश्च स्नानं समाचरेन्नित्यं गर्तप्रस्त्रवणेषु च २०३ यमान्सेवेत सततं
न नित्यं नियमान्नुधः यमान्यतस्त्यकुर्वणो नियमान्केवलान् भजन् २०४ नाश्रोत्रिपतते यज्ञे ग्रामया
जिह्वेत तथा स्त्रियाकुर्वे न च हुते फंजीत ब्राह्मणः क्वचित् २०५ अश्लीकमेतत्साधूनाय त्रस्तुह्य
मीह विः प्रतीपमेतद्दवानात्स्मान्त्यारिर्जयेत् २०६ मत्तुङ्गद्वानुराणान् च न भुजीत कदाचन केश
कीटावपन्नं च पदास्तृष्टं च कामतः २०७ ऋणघ्रावे क्षितं न वसस्त्वृत्वाशुदमया यतत्रिणावलो
दन् च शरणासस्तृष्टमवच २०८

नियमाः स्मृताः २०४ नाश्रोत्रिपेति अनधीतवेदेनोपक्रांते यज्ञेऽग्नीषोमीयादूर्ध्वम-
पि भोजनयोग्यसमये ब्राह्मणो न फंजीत तथा बहूनां याजकेन क्रमिजास्त्रियानुसंकेन च त्रयते हूयते तत्र कदाचिन्मंजोति
२०५ अश्लीकमिति पूर्वोक्ता बहुयाजकादयो यत्र होमं कुर्वन्ति तत्कर्म शिष्टानाम् अश्लीकमश्रीकं श्रीघ्नं रेफस्य स्थाने लकारः दे-
वानां प्रति कूलंतस्मादेतत्तद्दोमन् कारयेत् २०६ मत्तुङ्गद्वानुराणां भिति क्षुत्तुङ्गद्व्याधितानामन्नेन थाकेशकीटसंसर्गदु-
ष्टपादेन चेच्छातस्संस्पृष्टमन्नफंजीत २०७ ऋणघ्रावे क्षितं न वसस्त्वृत्वाशुदमया यतत्रिणावलो

पक्षिणात्तत्काकारिणास्वादितं कुकुरेण च स्पृष्टमन्नं भुंजीत २०८ गवेति यदन्नं गवाध्मानं पुष्टान्नं कोमोक्ता इत्थं पुष्टान्नं स-
 आदौ यदीयते विशेषतश्चिद्विषयो धनया आश्रित्य गौरचार्यम् गणान्नं शठब्राह्मणसंघान् गणिकावेधया तस्या अन्नं तच्च न भंजी-
 त २०९ स्तेनेति चौरगायन्नं जीविनोस्तथा तस्मिन् जीविनस्य वृत्त्युपजीविनस्य अन्नं भंजीत तथा ज्ञेयं दीक्षितस्य आगमनीषोभो-
 यात् कदर्यस्य कृपणस्य निगडस्येति नृत्तोयार्थे विधीः गोविंदराजस्तु ब्रह्मशब्दस्य ब्रह्मैविनाव्यो निगडैर्निगडितस्य दत्तायो निग-
 डस्येति व्यातवान् २१० अभिशस्तस्येति महापातकित्वेन संजातलोका विप्रो शस्यन् पुंसकस्य पुंश्चल्या व्यभिचारिण्या अगणिका-
 या अपि दंभिकस्य छद्मना धर्मनारिणो वैडालव्रतिका देरन्नं भंजीत शक्तं यत्स्वभावतो मधुरं दध्यादि संपर्कवशेन उदकादीनां चा-
 म्लादिभ्यां वगतम् पशुभिर्न राज्यं तस्मिन् दध्यान् भंजीतेति संबन्धः उच्छिष्टं च फक्ता वशिष्टान्नमविशेषात्कस्यापि न भंजीत शुक्ल-

गवाचान्नं सुपधानं पुष्टान्नं च विशेषतः गणान्नं गणिकान्नं च विदुषां कर्जुस्मितम् २०९ स्तेनगाय-
 नयोऽन्नान्नं तस्मिन् विदुषिकस्य च दीक्षितस्य कदर्यस्य ब्रह्मस्य निगडस्य च २१० अभिशस्तस्य षण्ड-
 स्मपुंश्चल्यादोभिकस्य च शक्तं पशुभिर्वैष्वद्वस्योच्छिष्टमेव च २११ चिकित्सकस्य मृगयोः क्रूर-
 स्योच्छिष्टमोजिनः उग्रान्नं सूनिकान्नं च पर्याचातमनिर्दशम् २१२ अनर्चितं च तथा मांसमवीरायाश्च
 योषितः द्विषदन्नं न गयन्नेपतितान्नमवस्कृतम् २१३

एतद्वृत्तावशिष्टं च स्थालीस्थमपि न भंजीत इत्याह २११ चिकित्सकस्येति चिकित्साजीविनः मृगवोर्मसि क्रियार्थं मृगादिपशू-
 हंतुः क्रूरस्यानृत्युपस्कृतेः निविद्धोच्छिष्टमोजिनं कुरन् भंजीत उग्रोदरुणकर्मतस्यान्नम् गोविंदराजो मंजयस्मिन् राजानस्तुक्त-
 मनुवृत्तौ च मृगायां सत्रियोऽन्नमभ्यधात् भैदोक्तेर्याज्ञवल्क्येनोद्योराज्ञेति वावदत् आश्रयं भिदमेतस्य स्वकीयहृदि प्रवृणम्
 सूनिकान्नं सूनिकाशुद्धिरयत् क्रियते तदन्नं तल्लज्जेरपि न भोक्तव्यम् एकपंक्तिस्थानन्या न वन्ययन्नान्ने भज्यमाने केनचिदाच-
 मनं क्रियते तत्पर्याचातम् अनिर्दशं सूनिकान्नं वक्ष्यमाणत्वात् न भंजीत २१३ अनर्चितमिति अर्चिर्हस्य यदवज्ञया दीयते वृथा मां-

संदेवतादिदुःखि स्थयन्कृतम् अवीरया. पत्तिपुत्ररहितायाः शत्रुनगरपतिनां च उपरि कृत कृतं चान्नं भंजीत २१३ पिशकनेति पि
 शूनः परोक्षे परापवादभाषणपरः अन्तरीति अतिशयेनानृतवादीकृतसाध्यादिः क्रतुविक्रयकः मदीययागस्य फलतवभवत्विति अभि
 धायोपनगृह्णाति शैलूयो नटः तुन्वायः सौमिकः कृतमोयः कृतोपकारस्यापकारमेवनेति तस्यान्नं भंजीत २१४ कर्मारस्येति
 कर्मारस्यलौहकारस्य निपादस्य दशमाध्यायोक्तस्य नटगायनव्यतिरिक्तस्य रंगावतरणजीविनः कृवर्णकारस्य वेणोर्भेदेनेन योजिव
 तिवरुडदतिविचरूपः शरुंलौहः तद्विक्रयिणश्चान्नं भंजीत २१५ श्रुवतामिति आखेटकाद्यर्थे सुनः पोषकानाम् मद्याविक्रयिणा
 म् वस्त्रधायकस्य कुम्भमादिनावस्त्रागकृतः निर्दयस्य यस्य चोपपत्तिर्गृहे जारश्च यस्याज्ञानतो गृहे स्थितस्तस्य गेहेनाद्यात् २१६ मृ
 व्यतीति गृहदलनुषज्यते गेहे ज्ञातं भार्याजारये सहते तेनैवामन्नं भंजीत तेन गृहावृत्तिः सारितायाजारसहनेष दोषः तथा सर्वकर्मसु

पिशनानृतिनोऽन्नानं क्रतुविक्रयिणस्तथा शैलूषतुन्नवायान्नं कृतं मस्यान्नमेव च २१४ कर्मारस्य
 निपादस्य रंगावतारकस्य च कृवर्णकर्तुर्वेणस्य शस्त्रविक्रयिणस्तथा २१५ श्रुवतां शौडिकानां चैव
 लमिणजकस्य च रजकस्य नृशसस्य यस्वचोपपत्तिर्गृहे २१६ मृयति यचोपपत्तिस्त्राजितानां च सर्वशः
 अनिर्देशवमेतान्मनुष्टिकरमेव च २१७ राजानं तेज आदत्तं दूडान्नमस्त्वचसम् आयुः कृवर्णकारा
 न्नपशश्चर्मावकत्तिनः २१८ कारुकान्नं प्रजादंति च लं निणैजकस्य च गणान्नगणिकान्नचलोकेभ्यः प

पि कृतमिति २१९

स्त्रीपरतंत्राणाम् अभिगताशौचं च सूतकालम् अतुष्टिकरमेव च न भंजीत २१७ राजान्नमिति राजान्नं ते
 नोनाशयति इत एव दोषदर्शनात् तदन्नभक्षणनिषेधः कल्प्यते एवमुत्तरत्रापि पूर्वमभिहितस्य दोषदर्शनादेव निषेधकल्पनं नाद्याच्छूद्र
 स्यपक्षान्नमिति निषेधेऽप्यतिन दति कमणफलकथनामिदम् शूद्रस्य पक्षान्नमध्यगनादिभिर्भित्तं नोनाशयति कृवर्णकारस्यान्नमायुः
 चर्मकारान्नस्यातिनाशयति २१८ कारुकान्नमिति कारुकस्य स्तूपकारादेरन्नं भोजं अपत्यानिहंति चर्मकारादेः कारुकत्वेऽपि गोवला
 न्गृह्णत्यायेन पृथुनिर्देशः मिणैजवस्थान्नं च लं दंति गणराणिकयो रन्नं न कर्मान्नं तजति तेभ्यः स्वर्गादिलोकेभ्य आच्छिनति २१९

पूयमिति चिकित्सकस्यान्नं पूयं पूयमक्षणमसदोषम् एवं पुंश्चल्या अन्नं इंद्रियं शक्रं योर्दुर्विकस्यान्नं पुरीषम् लोहविक्रियणो
 ऽन्नं विद्याव्यतिरिक्तं छेत्तादि गोविंदराजस्त चिकित्सकान्मभक्षणेन तथा विधाय जातौ जाते पतेयप्रयुक्तप्रभनतीत्याह २२०
 य एतेऽन्यदिति यतिपदमिदं देहोऽस्योऽन्ये क्रमेणाभोज्यान्नाभस्मिन्मकरणे पठितास्तेषां यदन्नं तत्त्वगस्थिरोमाणियस्तदोयास्त
 नः कीकशस्यरो मां च भक्तानां यो दोषः स एव तदन्नस्यापि भक्तस्य बौद्धव्यः २२१ भक्तेति एवमंध्यऽन्यतम संबधान्ममज्ञानतो-
 भक्त्या ह सुपवासाः शानतस्तु कच्छम् एवं तेतो विष्णुमूत्रभोजनेऽपि एतच्चा न्यतमस्येति षष्ठी निर्देशान्मत्तादिसंबंधिनः परिग्रहदुष्टा-
 नस्यैव प्रायश्चित्तं न संसर्गदुष्टस्य केवाफीटावपन्नादेः नापिकालदुष्टस्य पयुर्वधितान्नादेः नापि निमित्तदुष्टस्य घृष्टादेः एकप्रकर
 देशश्चैषां स्नानलज्जापनार्थं प्रायश्चित्तं चैतेष्वेकादशो वस्यति यदितुसर्वेष्वेव प्रायश्चित्तं स्यात्तदा भक्ततातो न्यतमस्यान्नं दुष्टमित्यस्य

पूर्यं चिकित्सकस्यान्नं पुंश्चल्यास्त्वन्नमिंद्रियम् विद्यावात्सुर्विकस्यान्नं शस्त्रविक्रियणो मलम् २२०
 य एते न्ये त्वभोज्यान्नाः क्रमशः परिकीर्तिताः तेषां त्वगस्थिरोमाणि वदत्यन्नं मनीषिणः २२१ भक्ततातो
 न्यतमस्यान्नमसलाक्षपणत्रयहम् मत्वा भक्त्या चरेत्कच्छुरेतो विष्णुमूत्रमेव च २२२ नाद्याच्छूद्रस्य प
 क्कान्नं विद्वान् आदिर्नो हि जः आदुदोताममेवास्माददृत्तावकरात्रिकम् २२३ श्रोत्रियस्य कदयस्य वदा
 न्यस्य च वात्सुर्ध्वः सीमासिखो भयं देवाः सभमन्नमकल्पयन् २२४

धास्यत् नलन्यतमस्य तु भक्तेति तस्मादेकप्रकरणाद्यन्मेधातिथिरस्यधात् प्रायश्चित्तमिदं युक्तं सुक्तादौ तदसुंदरम् अत्र
 करणे च प्रायश्चित्तस्याभिधानं लाप्यवार्थं तत्र क्रियमाणे भक्तादिग्रहणमपि कर्तव्यं स्यात् २२२ नाद्यादिति अविशेषेण शूद्रान्नं प्र
 तिधिद्वैतस्येदानीं विशिष्टविषयतोच्यते अत्राद्विनः आत्मादिपंचयज्ञान्यस्य शूद्रस्य शास्त्रविद्वजः पक्कान्नं भंजीत किलन्ना
 तराभावे सति एकत्र निर्वहोचितमाममेवान्नमस्माद्दृग्हीयात्तनुपक्कान्नम् २२३ श्रोत्रियस्येति एकोऽधीतवेदः क्षपणश्च प
 योदातादृद्धिजीवाचतयोरुभयोरपि गुणदोषवत्त्वं विचार्य देवास्तुल्यमन्नमनयो रिति निरूपितवतः उभयोरपि गुणदोषसाध्यात्
 २२४ तानिति तान् देवानागत्या ब्रह्माप्नोवाच विषमसमीकरणमनुचितं कः पुनरनयोर्विशेषः इत्यपे-

क्षायांसां वावोचत् दानशीलवाल्मीकिरुप्यापि अद्धान् पवित्रं भवति कृपणान् पुनरश्नयद्वाहन्तं दूषितं अथ भं आशु भयमिति
 वेधेपि अद्वाहत् विद्वाद्वाल्मीकिरुप्यापि अद्धान् पवित्रं भवति कृपणान् पुनरश्नयद्वाहन्तं दूषितं अथ भं आशु भयमिति
 २१५ अतएवाह अत्यथेति इष्टमन्तर्वेदियज्ञादिकर्मपूर्त्तततो न्यस्तु
 करिणीकूपप्रपाणमादि तदेव मनलसाः सन्त्यकाम्यस्वर्गादिफलरहितं अल्पाकुर्व्यात् यस्मान्ने इष्टापूर्त्तन्यायार्जितधनेन अ
 द्याहृते दशये मोक्षफले भवतः २१६ दानधर्ममिति दानास्वधर्ममैदिकं यौक्तिकं अन्तर्वेदिकं च सर्वदा विद्यातपोऽनुक्तं ब्रा
 ह्मणमासाद्य परितोषार्येनांतः करणसुक्तं यथाशक्ति कुर्व्यात् २१७ यत्किंचिदिति प्रार्थितेन परगुणामत्सरेणान्भविष्यथाश
 क्रिदानव्ययस्मात्सर्वदानशीलस्य कदाचिन्नादृशापात्रमागमिष्यति तत्सर्वस्मान्नरकहेतोर्भविष्यति २१८ वारिदइति जल

तान् भजापतिराहैत्यमासुख्यं विभं समम् अद्वाहृतं वदान्यस्य हृतमश्नयेत इत् २१५ अद्वायेष्टं च
 पूर्वच नित्यं कुर्व्यादिति अद्वाहृतेत्यक्षयेते भवतः स्वागतेर्दूनेः २१६ दानधर्मनिवेवेत नित्यमैष्टि
 कपौनिकम् परितुष्टेन सावेन पात्रमासाद्य शक्तिः २१७ यत्किंचिदपि दानव्ययाचितेनानसूयया उ
 तस्य तौ हिनत्पात्रयत्तारयति सर्वतः २१८ वारिदस्तु सिमाभूमिस्त्वमक्षय्यमन्नदः तिलप्रदः प्रजा
 भिर्युं दोषदश्चक्षुरुत्तमम् २१९ भूमिदोषूभिमाभूति दीर्घमायुर्हिरण्यदः गृहदोऽग्राणि वेश्मानिरू
 प्यदोरूपमुत्तमम् २२० वासोदश्चद्रसालोक्यमश्विसालोक्यमश्वदः अनुदहः श्रियपुं शगोदो ब्रुभ
 स्य विष्टपम् २२१ यानशय्याप्रदो भाव्यो मेष्वयमभयप्रदः धान्यदः शाश्वतसौ ख्यब्रह्मदा ब्रह्मसाधिता
 म् २२२

दः क्षत्रिपासाविगमन्तुमिति अन्नदोऽत्यंतस्त्वंतिलप्रदोऽस्मितान्यपत्सादौ निदोषं चक्रः
 ग्रामोति २२१ भूमिदइति भूमिदोऽमृतेराधिपत्यम् सुवर्णदः निरजीवित् गृहदः अश्वानिवेश्मानि रूयदः सकलजननयनमनो
 हररूपं लभते २२० वासोदइति वस्त्रदश्चद्रसालोक्यमश्विसालोक्यमश्वदः अनुदहः श्रियपुं शगोदो ब्रुभ
 दः नलोवर्दस्य दाता मन्तुं श्रियम् स्त्रीगवामदः सूर्यलोकं ग्रामोति २२१ यानशय्येति रथादियानस्य शय्यापात्रदाता भार्याभय

प्रदः प्राणिनामहिंसकः प्रफलम् धान्यदोत्रीहिपवमाधसुह्रादिसस्यानां दाता निरस्याधिसखिलम् अहोवेदस्तत्सदोवेदस्याध्यापको
व्याख्याता च ग्रहणः सार्धितां समानगतितां तत्तुल्यतां प्राप्नोति २३२ सर्वेषामिति उदकान्धेनुभूमिवस्त्रतिलसुवर्णघृतादीनां सर्वे-
षामेव यानि दाना भित्तिषामभ्यात्वे ददानं विशिष्यते प्रकृष्टफलदं भवति २३३ येन येनेति अग्रधारणे तु शब्दः येन येनेव भावेनाभिप्रा-
येण फलाभिसंधिकः स्वर्गो मे स्यादिति सुमुक्षुर्भोक्षाभिमायेण निष्कामो यद्दानं ददाति तेनैव भावेनोपलक्षितस्तत्तद्दानफलद्वारेण ज-
नान्तरे पूजितः सन्त्याप्नोति २३४ योऽर्चितमिति योऽर्चिपूर्वकमेव ददाता ददाति यश्च प्रतिगृहीताः चार्चपूर्वकमेव दत्तं प्रतिगृह्णाति तावु भो
स्वर्गगच्छतौ न र्वितदानं प्रतिग्रहणेन रक्तपुरुषार्थेतु प्रतिग्रहे न र्वितमेव समाग्रहीतव्यं नान्यथेति नियमात्फललाभौ न विकृद् २३५

सर्वेषामेव दानानां ब्रह्मदानं विशिष्यते वार्यन्मगोमहावासास्तिलकांचनसर्पिषाम् २३३ येन येन तु भ्रा-
तेन यद्दानं ग्रहयच्छति तत्तत्तेनैव भावेन भ्रातृप्रतिपूजितः २३४ योऽर्चितं प्रतिगृह्णाति ददात्यर्चित-
मेव च तावु भोगच्छतः स्वर्गान्नरकतु विपर्यये २३५ न विस्मयेत न पसावेदं दिक्षा च नानृतम् नार्त्ताप्यप-
वदे हि भ्रान्नदत्त्वापरि कीर्तयत् २३६ यज्ञोऽनृतेन क्षरति तपः क्षरति विस्मयात् आसुर्विप्रापवादेन
दानं च परि कीर्तनात् २३७ धर्मशून्यैः संचिनुयाद्दुष्कर्मिव पुनिकाः परलोक्तुं हायार्थं सर्वभूता-
न्यपीडयन् २३८ नासु ब्रह्मिहायार्थं पिता माता च निष्ठतः न पुत्रदारन्मनातिर्द्धमस्तिष्ठति केवलः २३९

न विस्मयेदिति चांदायणादितपसा कृतेन कथं भवेदं दुष्करमलुष्टिनिमित्तिविस्मयं न कुर्वीत् यांगंच कृत्वा नासत्यं वेदत्कृते
पितृरुषार्थं तयाऽनृतवदननिवेधेऽकृत्यार्थं पुनर्निवेधः ब्राह्मणैः पीडितोऽपि न तान्निदयेत् गवादिकंच दत्त्वा भयेदं दत्तमिति परस्परन क-
येत् २३६ यज्ञ इति अनृतेन हेतुना यज्ञः क्षरति सत्येनैव सफलं साधयति एवं तपसि दाने च योज्यम् विप्रनिंदया चान्यायुः क्षीयते २३७
धर्ममिति सर्वप्राणिनां पीडापरिहरणं परलोकसाहाय्यं यथाशक्ति शून्यैः शनैर्द्धर्ममनुतिष्ठेत् यथापुनिकाः पिपाडिका प्रभेदाः शून्यैः
शनैर्भेदांतं मृत्तिकाकूटं संचिन्वति २३८ नासु त्रेति यस्मात्परलोकसाहायकार्यसिद्ध्यर्थं न पितृमातृपत्नी ज्ञातयस्तिष्ठति किंतु धर्मोऽपि

वेकोद्वितीयप्रायेणोपकारार्थमवतिष्ठते तस्मात्पुत्रादिभ्योपिमहोपकारकं धर्ममनुतिष्ठेत् २३९ एकइति एकएवप्राण्युत्पद्यतेन
 बांधवैः सहितैः एकएवचम्रियते स्फुटतफलमपित्यर्गादिकंचदु रितफलंचनरकादिकमेकएव फलत्वेनमात्रादिभिः सह तस्मान्मात्राद्य
 पेक्षयापि धर्मनिस्त्यजेत् २४० मृतमिति मृतशरीरमनःप्राणादित्यक्तलोष्टवद्वेतेन भूमौ त्यक्त्वा पराश्रुत्वा बांधवायातिनमृतजीव
 मनुयाति धर्मस्तुतमनुगच्छति २४१ तस्मादिति यस्माद्धर्मसहायेन दुस्तरं तमोनरकादिदुःखं तरति तस्माद्धर्मसहायभावेन सततं
 शनैरनुतिष्ठेत् २४२ धर्मप्रधानमिति धर्मपरंपरुषं देवादुपजाते पापे प्राजापत्यादित पौरूपायाश्चित्तेन हतपापं दोषमिदं तं यच्छनो
 धर्मएवशीघ्रं ब्रह्मसर्गादिरूपपरलोकं नयति खं ब्रह्मोत्थाद्युपनिषत्संनवशब्दस्य ब्रह्मणि प्रयोगः स्वशरीरिणां ब्रह्मस्वरूपमित्यर्थः

एकः प्रजायते जंतुरेकएवमलीयते एकोऽनुभंक्ते स्फुटतमेकएवचदुष्कृतम् २४० मृतशरीरमुत्सृ
 ज्य काष्ठलोष्टमक्षितौ विसृज्या बांधवायाति धर्मस्तमनुगच्छति २४१ तस्माद्धर्मसहायाश्च नित्यं स
 चिनुयाच्छनैः धर्मेण हि सहायेन तमस्तरति दुस्तरम् २४२ धर्मप्रधानं पुरुषं तं प्रसादतः किल्बिषम्
 परलोकं नयत्याशु भास्वतं स्वशरीरिणम् २४३ उत्तमे रूतमे न्नित्यसंबंधानां च रत्सह निनीषुः कुल
 सुक्तं धर्ममथमानधर्मास्त्यजेत् २४४ उत्तमानुत्तमान् गच्छन् हो नान् हो नान् आश्च व्रजयेत्
 मतिमत्यवायेन शूद्रताम् २४५ दृढकारिणं शूद्रतां तः कुराचारं रसं यमं अहिंसां दमदानाभ्याजयेत्
 स्वर्गं नयान्ननः २४६

यद्यपि जिंशरीरावच्छिन्नो जीव एव गच्छति तथापि ब्रह्मांशलाङ्गह्यस्वरूपसमुपपन्नं धर्म एव चेत्संलोकं
 नयति ततो धर्ममनुतिष्ठेत् न हि वेदाः स्वधीतास्तं शास्त्राणि विविधानि च तत्र गच्छंति यत्रास्वधर्म एको नुगच्छति २४३ उत्तमैरिति कुल
 सुक्तं ननु भिच्छन् विद्याचारजन्मादिभिरुक्तैः सह सर्वदा कन्यादानादिसंबंधानां च रेत् अपकटांस्तसंबंधांस्त्यजेत् उत्तमविधानादे
 नापमपरिहाणो सिद्धे यत्पुनरधर्मास्त्यजेदित्यभिधानं तदुत्तमासंभवे स्सुख्याद्यनुज्ञानार्थम् २४४ उत्तमानिति उत्तमानं गच्छन्तैः स
 हसंबंधं कुर्वन् ब्राह्मणः श्रेष्ठतां गच्छति मत्यवायेन विपरीतान् चरेण हीनैः सह संबंधं जेत्येतेरपकथयाम्यदुत्तुल्यतामेति २४५ दृढकारिणि मा

रत्नसंपादयिता मृदुरभिरुरः दमस्पृथगुपादानां दानं दत्तिशीतातपादिद्वंद्वसहिष्णुर्ग्रहीतव्यः क्रूराचारैः पुरुषैः संसर्गपरिहरन्
परहिंसानिचुत्तः तथाव्रतएवमियमदमेन्द्रियसंयमस्वयेन च दानेन स्वर्गं प्राप्नोति २४६ एधोदकमिति काष्ठजलफलमूलमधुनिअ
नं चाप्सु दानमयाचितोपनीतम् अन्यत्रकुलटाषटपतितैश्च स्तथा द्विषदति याज्ञवल्क्यवचनात्कुलटादिवर्जं सर्वतः शूद्रादिभ्योपि-
प्रतिगृह्णीयात् २४७ आहृताप्सु दानमिति आहृतांसं दानदेशमानोताम् अप्सु दानमाभिसुरवेन स्यापिताम् अग्रचोदितां
प्रतिग्रहीतास्वयमन्यमुखेन वा पूर्वमयाचिनां दाता च तुभ्यग्निदं दानीति पूर्वमकाधितो हिरण्यादिभिस्त्सान्तु सिद्धान्तरूपां अन्नमस्तु
द्यतं चेत्कृत्वा त्यापकारिणोपि पतितादिवर्जं याह्लादिति विरं निरसन्यत २४८ नाश्नंतीति तेनोपकल्पितं आह्वेषु कल्पयंच दशवर्षा
णि पितरो न फंजते न च यज्ञेषु तेन दत्तं पुरोडाशादिहव्यमग्निर्वहति देवान् प्रापयति यस्तोभिस्त्सानं स्वीकरोति २४९ शय्यामिति गं

एधोदकं मूलफलमन्नमम्पकद्यतंचयत् सर्वतः प्रतिगृह्णीयान्मथ्याभयदाक्षिणाम् २४७ आहृता
प्सु दानांभिस्त्सापुरस्तादग्रचोदिताम् मेनेभ्रजापति याह्लादमपि दुष्कृतकर्मणाः २४८ नाश्नंति पितरस्त
स्य दशवर्षाणि पंच च न च हव्यं वृहत्याग्निं यस्तामभ्युवमन्यते २४९ शय्यागृहात्कुशानां धानपः पुष्पं
मणीन्दिधि धानामस्त्यान्यथा मासशाकंचवनं निनुदेत् २५० गुरुन्मृत्याश्च ज्ञिहोर्षन्निषिध्य देवता
नियीन् सर्वतः प्रतिगृह्णीयान् त्वत्तु व्यत्सयंततः २५१ गुरुषु लभ्यतीतेषु विनावातेर्गृहे च सन् आ
त्मनोऽतिमन्विच्छन् गृह्णीयात्साधुनः सदा २५२

धानगंधवंतिकर्पूरादीनि धानाभृष्टतंडुलान्पयः क्षीरं पूर्वमा
हरणोपायनिबन्धेन गवादीनामप्रत्याख्यानमुक्तं शय्यादीनिलयाश्चिताहृतान्यपि दात्रास्तृहस्थितानि अयाचितोपकल्पितानि न
प्रत्याचक्षीत २५० गुरुन्मिति मातापित्रादीन् गुरुन्मृत्याश्च भार्यादीनि कृत्वा वसन्नात्तुः कर्तुं मिच्छन् पतितादिवर्जं सर्वतः शू-
द्रादेरसाधुभ्यश्च प्रतिगृह्णीयात् न तु तेन धनेन स्वयं वर्जते २५१ गुरुष्विति मातापित्रादिषु मृतैषु ते वर्ज्या विद्विरपि स्वयं गावस्थि
तौर्विनागृहांतरे गसन् आत्मनोऽतिमन्विच्छन् सर्वदा साधुभ्यो गृह्णीयादेव २५२ आर्द्धिक इति आर्द्धिकः कार्षिकः संबं धिषा
ब्दाच्चैते यो यस्य कृषिकरोति स तस्य भोज्यान्कः एव सत्कुलस्य भिन्नं यो यस्य गोपालो यो यस्य नापितः कर्म करोति यो यस्य न्नात्मानं

निवेदयति दुर्गतिरहं तदीयसेवां कुर्वन्मिति चलत्समापेयसामीप्येनियः शूद्रस्तस्य भोज्यान्नः यथात्मनि वेदनं शूद्रेण कर्तव्यं तदाह २५३
यादृशादिति अस्म्यशूद्रस्य कुलशीलादिभिर्यादृशाज्जात्मास्वरूपं यच्चास्य कर्म कुरुशुष्मि तयथाचानेन सेवाकर्त्तव्यतेन प्रकारेणात्मानं कथ-
येत् २५४ योन्येति यद्विनितामान्यनिर्देशात्सकृतशूद्रादन्योपियः काञ्चिदुल्लादिभिरन्यथाभूतमात्मानमन्यथासाधुषु कथयति स-
लोकैः तिशयेन पापकारीयस्मादात्मापहारकः अन्यः स्तेनोऽन्योन्यमपहरति अयं तु सर्वमथानमात्मानमेवापहरेत् २५५ वाच्यार्थी
इति सर्वेऽर्थीः शब्देषु नियताचार्यत्वेन नियताः याज्जुलाश्च शब्दास्तेषां प्रतिपत्तौ शब्देभ्य एवादाविति ब्रह्मणोपि स्मृष्टिर्वेदशब्दमूलोक्तो अतोय-
स्य एवावागम्यत्वात्तु योपेतं इति वाग्विनिर्गता इत्युच्यते अतएव वेदशब्देभ्य एवादाविति ब्रह्मणोपि स्मृष्टिर्वेदशब्दमूलोक्तो अतोय-
स्तां चान्तेन ये त्वार्थव्यभिचारिणी वाचयति स नरः सर्वार्थस्तेषु कुरुवति २५६ महर्षीति गृहस्थस्यैव संन्यासप्रकारोपमुच्यते मह-

आर्हिकः कुलमित्रं च गोपालो दासनापितौ एते शूद्रेषु भोज्यान्नायश्चात्मानं निवेदयेत् २५३ यादृशो
स्यमवेदात्मायादृशं च विधीयते यथाचोपचरेदनेन यात्मानं निवेदयेत् २५४ योन्यथासनमात्मा
नमन्यथासस्तुभाषते सपापकृतमोलोके स्तेन आत्मापहारकः २५५ वाच्यार्थी नियताः सर्वे वाङ्मूला
वाग्विनिःसृताः तस्तु यः स्तेनयेद्वाचं स सर्वस्तेषु कृन्नरः २५६ महर्षिपितृदेवानां गत्वानृपयथाविधि
पुत्रे सर्वसमासज्यवसुन्माध्यस्थ्यमाश्रितः २५७ एकाकी चिंतयन्निस्संविक्तेरहितमात्मनः एकाकी चिंत-
यानो हि परत्र यो धिगच्छति २५८ एषोदिता गृहस्थस्य दृष्टिर्विषयस्य शाश्वती स्नातकव्रतकल्पश्च सत्त्व

वृद्धिकरः श्रुतः २५९ वणिंस्ताध्यायेन पितृणां पुत्रोत्पादनेन देवतानां यज्ञैर्यथाशास्त्रमानृपंगलायोग्युत्रे सर्वकुटुंबविना-
भारमारोप्यमाध्यस्थ्यमाश्रितः पुत्रदासधनादौ त्यक्तममलौ ब्रह्मबुद्ध्या सर्वत्र समदर्शनो गृह एव वसेत् २५७ एकाकीति कास्य कर्मणां
धनार्जनं संचकृतं संन्यासः षष्ठाध्याये च त्र्यमाणाः पुत्रोपकल्पित दृष्टिरेकाकी निर्जनदेशे आत्माहितं जीवस्य ब्रह्म भावं देतोक्तं सर्वदा
ध्यायेत् यस्मात्तत्प्रापन्न ब्रह्म साक्षात्कारेण परं त्र्ययोभोस्तत्क्षणं प्राप्नोति २५८ एषेति अयमध्याचार्योपसहारः एषा ऋतादिदृ-
तिर्गृहस्थस्य ब्राह्मणस्योक्ताश्चाश्वतीनित्यापदि त्वनित्यावस्थने स्नातकव्रतविधिः सत्त्वगुणस्य दृष्टिकरणमशस्तुक्तः २५९ ७

णाह्जिनिग्रहणं द्रुपदपुंदासार्थम् ५ लोहितानिति लोहितवर्णान् रक्षनिर्थासान् रक्षान्निगतरसान् कठिनतां यातान् रक्ष
 नञ्छेदनंतत्प्रवानलोहितानपि तथाच तैत्तिरीश्रुतिः अथोस्वस्त्युपएवलोहितो यो च रक्षान्निर्वेपयितस्त्रययकाममम्यस्येति
 शोचुं च ह्वारकफलं गोमवंपेयूयन्नवप्रसूतायागोः क्षीरमग्निं संयोगात्कठिनं भवति एतान् यत्नतस्त्यजेत् अनिर्दशायागोः क्षीरमि
 खनेनैव पेयूयस्यापि निर्वेषासिद्धावधिकदोषलात् मायश्चिन्नगीरवज्ञापनार्थं पृथग्निर्देशः अतएव यत्नत इत्कृत्तम् ६ वृथा कृत्सर
 ति देवताद्यनुदेशेन आत्मार्ययत्नच्यते तद् वृथा कृत्सरस्ति लेन सह सिद्धिर्ओदनः तथा च छंदोगपरिशिष्टम् तिलतंडुलसंपक्कः कृत्सरः
 सोभिधीयते संयावं नृत क्षीरगुडगोधूमचूर्णसिद्धस्तत्कारिकेति प्रसिद्धः क्षीरतंडुलमिश्रः पायसः अपूपः पिटुकः एतान् रथापक्वा
 निक्कज्येत् पशुत्यागादोमंत्रबहुलेन पशोः स्पर्शनमुपाकरणं तद्रहितः पशुरनुपाकृतः तस्य मांसा निदेवान्नानिर्नेवेद्यार्थमन्नानि
 माद्रिवेदनात् हवोषिचपुगोडायादीनि होमात्मागवर्जयेत् अनुपाकृतमांसा नीत्येतद् द्विशेषनिर्वेधदर्शनात् अनर्चितं रथा मांसमिति

लोहितान् रक्षनिर्थासान् रक्षान्प्रमवांस्तथा शोचुं गव्यं च पेयूयं प्रयत्नेन विवर्जयेत् ६ वृथा कृत्सर
 संयावं पायसापूपमेव च अनुपाकृतमांसा निदेवान्नानिर्हवोषिच ७ अनिर्दशाया गोः क्षीरमोद्रुम
 कशाफनया आगिकसंधिनी क्षीरं गिवत्सायाश्च गोः पयः ८ आरण्यानां च सर्वेषां मृगाणां माहिषवि
 ना स्त्रीक्षीरं चैव वर्ज्यानि सर्वस्युक्तानि चैव हि ९

सामान्यनिर्वेधो बलीवर्दन्यायेनानुपाकृतमांसेतर आत्माद्यनुदेव्य
 मांससंक्षणे पर्यवस्यति ७ अनिर्दशाया इति प्रसूताया अनिर्दशायागोर्दुग्धं गोशितपेय क्षीरपयूपलक्षणा र्थेतेनाजामाहिव्यो
 पिदशाहमथे मतिपेधः तथाच यमः अनिर्दशाहं गोक्षीरमाजमाहिषमेव च तथोद्रुमवं अन्वाद्यैकसुरसंबंधिमेव भवं संधिनी
 याश्च भृतिरुपमिच्छतीतस्याः क्षीरम् तथा च हारीतः संधिनी रूपस्यतीतस्याः पयोनिर्पेवेत् ऋतुमती भवति विवत्साया मृतव
 त्सायाः अस्मिन्निहितवत्सायाश्च क्षीरं वर्ज्येत् धेन्वधिकरणन्यायेन वत्सग्रहणादेव गविलब्धाया पुनर्गोग्रहणोरेव न तु अजामहि
 व्योरिति ज्ञापनार्थम् ८ आरण्यानां च सर्वेषां मृगाणां माहिषविना स्त्रीक्षीरं चैवोति मृगशब्दोत्रमाहिषपुंदासात्संरुमात्रपरः मा

हिषं दीरं वर्जयित्वा सर्वेषामारण्यप्रभवपशूनां हस्त्यादीनां दीरं स्त्रीक्षिरं च सर्वाणि शक्ता निर्वर्जनीयानि स्वप्नावतो मधुराणि रसानि
यानि कालयचो न उदकादिना चास्वीप्रवंति तानि शक्त शब्दवाच्यानि शुक्तं पशुष्विति चेत्येति चतुर्थे कृते पिशक्तप्रतिषेधे दध्यादिसति
प्रसवार्येषु निरहोच्यते ९ दधिभक्ष्यं चेति शुक्तेषु मध्ये दधिसंभवं तत्कादियानि तु पुष्पमूलफलैरुदकेन संधीयंते तानि भक्षणानि
शुभैरिति विशेषणोपादानात् मोहादिविकारकारिभिः कृतसंथानस्य प्रतिषेधः तथा च बृहस्पतिः कंदमूलफलैः पुष्पैः शस्तेः शुक्ता-
न्वर्जयेत् अणिकारिभ्येदस्य भक्ष्यं न द्विकारकम् १० कव्यादानिति आमं मांसं ये भक्षयंति ते कव्यादास्तानुसर्वांश्च भ्रातृ-
पक्षिणो वर्जयेत् तथा ग्रामनिवासिनश्च पक्षिणः पारायतादीन् तथा स्तुतौ केचिदेषां भक्ष्यत्वेन निर्दिष्टाः तथा चोदुवालवमाल-
मेतत्तस्य च मांसमन्योयादिति केचिच्च निर्दिष्टा मांसादयः तेषां मांसं वर्जयेत् येषु यज्ञांगलेन विहितास्तेषां भक्ष्यपियज्ञ एव मांसं भ-

दधिभक्ष्यं च शक्तेषु सर्वं च दधिसंभवम् यानि वैवाभिषूयंते पुष्पमूलफलैः शुभैः १० कव्यादान् श-
कुनीन् सर्वान् तथा ग्रामनिवासिनः अनिर्दिष्टाश्चैकशफाशिष्टुभंच विवर्जयेत् ११ कलविकप्लवहं
सचक्रागग्रामकुटुम्भं भारसरज्जुवालचदात्यहं शकसारिकं १२ प्रतुदान् जालपादांश्च क्रोयाधिन-
रवाविकिरान् निमज्जतश्च भक्ष्यादान् शौनवच्छूरमेव च १३

क्षुण्णं सर्वदादिष्टिभारव्यं च पक्षिणं वर्जयेत्
११ कलविकमिति कलविकं चटकं तस्य ग्रामारण्ये भयवासिन एव निषेधः आरण्यस्याप्यभक्ष्यत्वा र्थं ज्ञातिशब्देन निषेधः कृ-
वारव्यं पक्षिणं तथा हंसं च क्रवाकग्रामकुटुम्भं भारसरज्जुवालचदात्यहं शकसारिकारव्यान् पक्षिणो वर्जयेत् वक्ष्यमाणजालपादनि-
षेधे नैव हंसं च क्रवाकाराणि निषेधसिद्धौ पृथङ्निषेधो न्येयमापदिजालपादानां विकल्पार्थः सचव्यवस्थितो विशेषः आपदिभक्ष्या-
नत्वापादिदन्ध्याविकल्पस्य राग एव मांसैः ग्रामकुटे तु ग्रामग्रहणमारण्यकुक्कुटाद्यनुसानार्थं न्तलेतद्व्यतिरिक्तग्रामवासि विक-
ल्पार्थं आपदर्थे गतप्रयोजनं भवति वाक्यांतरगतनिषेधो वाधारणपरत्वं स्यान्वाप्यत्वात् १२ प्रतुदानिति प्रतुदाश्च चाये भक्ष्य-
मितान् दद्याथादीन् जालपादानि जालाकारपादान् शारिरिभृतीन् क्रोयाध्याख्यं पक्षिणं न रवाविकिरान् सर्वेर्विकीर्यये भक्षयं-

नितानम्यनुज्ञासप्यकुक्कुटादिव्यतिरिक्ताश्चेत्यादीन्तथा निमित्तये मत्स्यान्तरादंतिताम्बुप्रभृतीन्शुक्रानां सारणस्थानं च
 स्थितं प्रत्यासाप्त्यमपि वद्भूरकृमांसं एतानि वज्जयेत्- १३ वकंचैवेति वकबलाकाद्रोषाकाकं जनान् तथा मत्स्यादान् पक्षि-
 व्यभिक्तापि नक्तादीन् विडुं राहांश्च विडिति विशेषादारण्यसूकराद्यनुज्ञानार्थं मत्स्यांश्च सर्वान् वज्जयेत् १४ मत्स्यमक्षयानि
 दासाह योयस्येति योयदीयमांशं खादति स तन्मांसादएव परसुपादिश्यते यथा मर्जरो मूषिकादः मत्स्यादः पुनः सर्वमांसं भक्षक-
 त्वेन व्यपदेतुं योग्यं न स्यान्मत्स्यान् सर्वदेत् १५ इदानीं प्रथमं मत्स्यानाह पाठीनरो हिताविति पाठीनरो हि तो मत्स्यमेदो भक्षणी-
 यी हव्यकव्ययोर्निसुक्तापिति स मत्स्यस्य माणभक्षणमिच्छेदपलक्षणा र्थे तेन माणात्सदावदोषः तथाराजी वारच्यान्सिंहं तुंडां
 अशशल्कांश्च सर्वान्यस्य माणलक्षणोपेतानद्यान् मेधातिथिगोविंदराजौ तु पाठीनरो हि तो देयैश्चादिकर्मणि निसुक्तावेवादनीयो
 न सत्यपदा राजीवसिंहं तुंडशशल्कं मत्स्यास्तहव्यकव्याभ्यामन्यत्रापि प्रक्षणीया इत्याच सत्तुः न तन्मनोहरम् पाठीनरो हि तो आन्दे-

वकंचैव चलाकांच काफोलं रवंजरीटकम् मत्स्यादान् विडुं राहांश्च मत्स्यानेव च सर्वशः १४ योयस्य
 मांसमभ्याति स तन्मांसाद उच्यते मत्स्यादः सर्वमांसादस्तस्मान् मत्स्यान् विवज्जयेत् १५ पाठीनरो-
 हितावाद्यो निसुक्तो हव्यकव्याः राजीवास्सिंहं तुंडांश्च शशल्कांश्च सर्वशः १६ न भक्षयेदकचरा-
 नज्ञाताश्च मृगाह्वान् भक्ष्येषु पिसुहिं दान् स वान्यचन रवास्तथा १७

कर्त्रीपराजीवादपोहव्यकव्याभ्यामन्यत्रापि मत्स्यादत्यस्यायमायत्वात् सुन्यतरैश्च रोहितपाठीनराजीवादीनां तु ल्यलेनाभिधा-
 नान् तथा च शशः राजीवाः सिंहं तुंडांश्च शशल्कांश्च तथैव च पाठीनरो हि तो चापि मत्स्यामत्स्येषु कर्तिताः याज्ञवल्क्यः भक्ष्यान्
 च नखाश्चायित्वा रोधा कच्छपशाल्यकाः शशश्च मत्स्येषु पिसुभिंहं तुंडं करोहिताः तथा पाठीनराजीवशशल्काश्च द्विजादिभिः हारी-
 नः शशल्कां मत्स्यान् त्यापोपपन्नान् भक्षयेत् एवं च मोल्लैवादीन कर्त्रीपि आन्दे पाठीनरो हि तो राजीवाद्यास्तथानेति व्याख्यानसु
 निरसंभना १६ न भक्षयेदिति येन क्राकिनः प्रायेण चरति सर्पादपस्तानि कचरां न तथा ये अपि पुक्तैरपि नासज्जातिभेदेनावधार्य विभाग-

तत्र्यमृगपक्षिणो न जायंते तान् भक्ष्येषु पिसमुद्दिशन्ति निसामान्यविशेषनिवेधाभावेन भक्ष्यपक्षिनिक्षिप्तान् भक्ष्यत्वेन समुद्दिशन्ति च
तथा सर्वाणि पंचनखां चानरादीन् न भक्षयेत् १७ अत्र प्रतिन स्रवमाह स्वाविधिमिति स्वाविधं संधारत्वं प्राणिभेदं कंशल्यं कंतत्सा हंशं
ललोमानम् तथा गोधाण्डकच्छपशशान् पंचनखेषु भक्ष्यान्मन्वा दप. माहुः तथा उष्ट्रवर्जितान् एकदंतं पंतस्युपेतान् १८ छत्राकमि
ति कवकं या मसू करलशनादीनां अन्यतमं बुद्धिपूर्वकं गुणप्रायश्चित्तोपदेशात् अभ्यासतो भक्षयित्वा हि जातिः पतितततश्च पतितमा-
याश्चिन्तुर्यान् गहितानां तयाजग्धिः कुरापा न समानि घडिति १९ अमत्येति एतां छिन्नाकादीनि यदुद्धिपूर्वकमेव भक्षयित्वा अभिये-
यभक्षणस्य निमित्तत्वेन साहित्यस्यापि वक्षितत्वात् एकादशाध्यायवक्ष्यमाणस्वरूपं सहासाध्यं सातपत्यं यतिचांद्रायणं चरेत् एतद्वा
तिरिक्तेषु लोहितरक्षनिर्वासादिषु प्रत्येकं भक्षणं दहोत्रोपायं संकुर्यात् छत्राकादीनां च प्रायश्चित्तापकर्षो वर्जनार्थः शेषेषूपवसेदह

स्वाविधं शल्यकंगोधांस्वद्वैकर्मशशांस्तथा भक्ष्यान्मंचनखेषु चाहु रनुद्राश्चैकतो दंतः १८ छत्राकं विदुरा
हं च लसुनं ग्रामकुक्कुटम् प्लोडगृजनं चैव मत्स्याजग्ध्यापते हिजः १९ अमत्येतां निषुडजग्ध्या कृच्छ्रसा
तपनं चरेत् यतिचांद्रायणं वापिशेषेषूपवसेदहः २० सुवत्सरस्यैकमापि चरेत् कृच्छ्रं हिजोत्तमः अज्ञात
भक्तशब्दार्थज्ञातस्य तु विशेषतः २१ यज्ञार्थं ब्राह्मणैर्वध्याः प्रशस्ता मृगपक्षिणः मृत्यानां चैव वृत्त्यर्थ
मगस्त्यो ह्याचरत्सु २२

भित्तिलायवार्थं तत्र हि क्रियमाणे लोहितनिर्वासादहणमपि कर्तव्यं स्यात् २० संवत्सरस्येति हि-
जोत्तमपदं हिजातिपरं च यागां मरुतत्वात् एतदुक्तं हिजातीनां भिक्तपसं हाराच्च हिजातिः संवत्सरमध्ये एकमापि कृच्छ्रप्रथमास्नाना
नृजाजापलास्यमज्ञातभक्षणदोषोपशमनार्थमनुष्ठेत् ज्ञातस्य पुनः अभक्ष्यभक्षणदोषस्यापिशेषतो यत्र यद्दिहितं तदेव प्राया
नंकुर्यात् पञ्चत्राणि देवाः पवित्राणि ब्राह्मणानामकल्पयन् अहष्टमादिर्निर्णेत्येव चात्र प्रशस्यन् इति तद्व्यशस्त्रिभक्षणया न-
प्रायश्चित्तव्यतिरिक्तद्वयमुद्दिशेषो वेव तिष्ठते २१ यज्ञार्थमिति ददानीं भक्षणप्रसंगेन यागाद्यर्थं हिंसां व्यनुजानाति यथा
ब्राह्मणादिभिर्यागार्थं प्रशस्ताः शास्त्रविहितमृगपक्षिणो वध्याः मृत्यानां चावश्यं भरणायानां च दहमातापित्रादीनां संव-

स्मादगस्त्यो मुनिः पूर्वतथाकृतवान्प्रकृतिरूपोयमनुवादः २२ बभूवुरिति यस्मात्पुरातनेष्वपि अधिकर्तृकपक्षेऽनुचक्षणां
मृगपक्षिणांभासेनपुरोडाशा अभवन् तस्माद्यज्ञार्थमधुनानैरपिमृगपक्षिणोबध्वाः २३ इदानींपर्युषितप्रतिप्रसवार्थमाह
यत्किञ्चिदिति यत्किंनित्तरविषादंअभ्यवहार्यंमोदकादिभोज्यंपापसादिभगहितंउपघातांतरद्वितंतत्पर्युषितंरात्र्यंतरितमपि
तत्परतैलदध्यादिसंयुक्तंरूक्षाभक्षणायम् ननुभारगोवयस्त्वेहसंयुक्तंतत्पर्युषितंभक्षणायमिति व्याख्येयतथाचसतिहविःशेष
स्यस्त्वेहसंयोगावश्यमावान्यत्किंचित्स्नेहसंयुक्तमित्यनेनैवभक्षणोसिद्धेहविः शेषंचयद्भवेदित्यनर्थकस्यान् स्मृत्यंतरेपिप्रक्ष
णकान्दण्वाभिधारणसुपदिश्यते तथाचपमः मसूरमाषसंयुक्तंयापसुपिपितंचयत् ननुभक्षालितंकृत्वाकञ्जीतस्यभिधारित
म् हविःशेषंचरुपुरोडाशादिपर्युषितमपिभोजनकालेस्नेहसंयोगान्मन्यमेवभक्षणायपृथगुपदेशात् २४ विरस्थितमिति

नमस्तुहिषुरोडाशाभस्व्याणांमृगपक्षिणाम् सुराणेषुपियज्ञेषुब्रह्मक्षत्रसर्वेषुच २३ यत्किंचित्स्नेह
संयुक्तंभक्ष्यंभोज्यमगहितम् तत्संयुधितमद्याद्यहविःशेषचयद्भवेत् २४ सिरस्थितमपित्वाद्यम
स्नेहांक्तंहिजातिभिः यवगोधूमजंसवपयसूत्रैवविक्रिया २५ एतदुक्तंहिजानीनाभक्ष्याभक्ष्यमशेष
तः मांसस्यातःयवस्याभिविधिभक्षणवर्जने २६ प्रोक्षितंभक्ष्यंन्यासब्राह्मणानांचकाम्यया यथा
विधिनियुक्तंकृत्तमाणानामेवचात्सर्ये २७

अनेकरात्र्यंतरिता अपियवगोधूमदुग्धविकाराः स्नेहसंयोगरहिता अपिदि
 वाधानमुक्तस्तत्राणानामवचास्त्रिप २७

जातिभिर्भक्षणीयाः २५ एतदुक्तमिति एतद्विजातीनां भक्ष्याभक्ष्यमुक्तम् अत ऊर्ध्वमासस्य भक्षणोवर्जनेन च विधानं निःशेषं
 क्ष्याभि २६ भोक्षितमिति भोक्षितं भक्ष्येदिति परिसंख्यायास्यान् नियमविधिं विस्थात्तत्र परिसंख्यात्वे भोक्षितादन्यन्भक्ष्ये
 यमिति वाच्यार्थः स्यान् सचानुपाकृतमांसा नीत्यनेनैव भिषेधादात्त तस्मान्मंत्रकृतं भोक्षणाख्यसंस्कारयुक्तयज्ञहुतपशुमांस
 भक्ष्यमिदं यज्ञांगं विधीयते अतएवाभंस्कृतान् पशून्मंत्रैरित्यस्यानुवादव्यति आह्मणानां च यदा कामना भवति तदा वश्यं मांसं
 भोक्तव्यमिति तदापि नियमन एकारं सद्येत्स कृद्राह्मणकाम्ययेतियमवचनात् तथा आह्वेचमशुपकैच मांसो मशुपकैदिति गृ

ह्यवचनान् निसृक्तेन नियमान्मांसं भक्षणायामिति अतएव निसृक्तस्य धान्यायाभिलक्षितक्रमदोषंवक्ष्यति प्राणाल्ययेचाहारान्त
राभावनिमित्तके व्याधिहेतुके वानियमतो मांसं भक्षयेत् २७ प्राणाल्यये मांसं भक्षणानुवादमाह प्राणस्यान्तमिदमिति प्राणिनो
निप्राणो जीवः शरीरान्तर्गतो भोक्ता तस्यादनीयं सर्वमिदं ब्रह्माकल्पितवान् किंतु दाहजगमपभ्यादिस्थावरं जीहियवादि सर्वतस्य भो
जन्तस्मात्प्राणधारणार्थं जीवो मांसं भक्षयेत् प्राणस्यार्थमिदं सर्वं भलेवंप्रपचयति २८ चराणामिति जंगमानां हरिणादीनां अजं
गमास्तृणादयः दंष्ट्रिणां व्याघ्रादीनां अदंष्ट्रिणो हरिणादयः सहस्तानां मनुष्यादीनां अहस्ता मत्स्यादयः भूराणां सिंहादीनां भीरवो ह
इतीया एतादृशं विधातुरेव स्पृष्टौ २९ गतेति भक्षयित्वा भक्षणार्हं च्याणिनः प्रत्यहमपि भक्षयन्तु दोषं प्राप्नोति यस्मा

प्राणस्यान्तमिदं सर्वं प्रजापतिरकल्पयत् स्यावरं जंगमं चैव सर्वं प्राणस्य भोजनम् २८ चराणामन्त्र
मन्त्ररादंष्ट्रिणामप्यदंष्ट्रिणः अहस्ता अहस्तानां भूराणां चैव भीरवः २९ नात्तादुष्यत्यदन्ताद्यान्प्राणि
नो हन्यहन्त्यपि धात्रैव स्पृष्टाद्याद्याश्च प्राणिनोऽन्तारएव च ३० यज्ञायजग्धिर्मसस्येत्येष देवो विधिः स्पृ
तः अतो न्यथा प्रवृत्तिस्तराक्षसा विधिरुच्यते ३१ क्रीत्या स्वयं वाप्युत्साद्या परोपकृतमेव वा देवान्यदं
श्र्वार्चयित्वा वा दन्मांसं न दुष्यति ३२ नाद्यादविधिनामासा विधिज्ञोऽनापदि हिजः जग्धाद्यविधिनामा
सं प्रत्यन्ते रद्यते ऽवशाः ३३

द्विधा चैव भक्षणार्हं भक्षयित्वा अर्चयित्वा निर्मादति त्रिभिः श्लोकेः प्राणाल्यये मांसं भक्षणस्तुतिरि
यम् २७ अथ प्रोक्षितं भक्षणं नियमार्थमाह यज्ञयेति यज्ञसंपत्त्यर्थं तदंगमूतमांसस्य भक्षणं जग्धिरेत द्वैव मतु धानं ऽक्तव्यतिरिक्त
प्रकारेण पुनरास्त्यर्थमेव पशून्व्यापाद्यतन्मांसं भक्षणेषु प्रवृत्तीराक्षसोचितमतु धानं इत्कतराईदृश्यामांसं भक्षणं निरुत्सुत्वादः ३१
क्रीतेति क्रीत्वा आत्मना चोत्साद्य अन्येन वा केनाप्यानीय दत्तं मांसं देवपितृभ्यो दत्त्वा शेषं भक्षयन्तु पापं श्रमोति अतः प्रोक्षितादि
चतुष्टयं भक्षणवन्ने दन्मियतं भक्षणं न दुष्यतीत्यभिधानात् वर्षे वर्षेऽभ्यर्चयेत् इत्यादिवक्ष्यमाणमांसं सर्वजने विधिरप्येत
पवाविरोधात् ३२ नाद्यादिति मांसं भक्षणानुष्ठानदोषज्ञो हि जातिरनापदि तत्तद्देवाद्यर्चनविधानं विना न मांसं भक्षयेत् य

दविधानेनयोमांसंखादतिस्मृतः सन्त्यन्मांसनेन प्राक्षितं तैः प्राणिभिः परलोकैस्वरक्षणाक्षमाः शोधयत इति सर्वश्रुत्योक्तानुवादः ३३
 ननादृशमिति मृगवधजनिव्याधादेर्ननिमित्तमृगाणां हंतुर्नतथाविधंपापं भवति यादृशमदेवपितृशेषभूतमांसानिखादतः पर-
 लोके भवतीति पयानुवाद एव ३४ नियुक्तस्त्विति आदेः सधुपकं च तथा शास्त्रं नियुक्तः सन् यो भानुव्योमांसं नखादतिस्मृतः सन्नेकविं-
 शतिर्जिन्मानिपशुर्भवति यथा गिधिनियुक्तस्त्वित्येताभ्यमातिक्मफलविधानमिदम् ३५ असंस्कृतामिति वेदविहितमंत्रवत्सोऽक्ष-
 णादिसंस्कारयूयान्यशूत्रगिमादिः कदाचिन्मांभोयात् शाश्वतं प्रवाहनादितयानित्यपशुयागादिविधिमस्थितो मंत्रसंस्कृतानेवा-
 भ्यादिति प्रोक्षितं भक्षयेन्मांसमित्येतस्यानुवादायमेतन् ३६ कुर्यादिति संगे आसक्तोपशुभक्षणानुरागेण एतमर्थोपिष्टमर्थो

ननादृशं भवत्येनो मृगं हंतुर्नार्थिनः यादृशं भवति त्रैत्यवृथा मांसानिखादतः ३४ नियुक्तस्तयथान्यायं
 योमांसनातिमानवः स त्रैत्यपशुतायाति स भवानेकविंशतिम् ३५ असंस्कृतान्यशूत्रं त्रैनाद्यादिभ्यः कदाच-
 न मंत्रैस्तसंस्कृतानद्याच्छाश्वतं विधिमस्थितः ३६ कुर्याद्वृत्तपशुसंगकुयासिष्टपशुतया नखैर्वतुष्टया
 हंतुं पशुमिच्छेत्कदाचन ३७ यावतिपशुरोमाणि तावत्कलो हमारणम् वृथापशुघ्नः प्राभोति त्रैत्यजन्मनि
 जन्मनि ३८ यज्ञार्थं पशवः सृष्टाः स्वयमेव स्वयं कृत्वा यज्ञस्य मूलैः सर्वस्य तस्माद्यज्ञवधोऽवधः ३९ औषधः
 पशवो वृक्षास्तिर्यचः पक्षिणस्तथा यज्ञार्थं निधनं प्राप्ताः प्राप्नुवंस्तत्सृताः पुनः ४०

वापशुप्रतिकृतिं कृत्वा स्वादये
 ननु नृनंदवताद्युद्देशेनैव पशून् कदापि दपि हंतुमिच्छेत् ३७ यावतीति देवतासु द्वैशमंतरेण आत्मार्ययः पशून् हंतिसत्त्वाप-
 शुभो मृतः सन् यावत्तरव्यानिपशुरोमाणि तावत्सप्या मृतजन्मनि जन्मनिभारणप्राप्नोति तस्माद्वृथापशुनहन्त्यात् तावत्कलद-
 तिवत्वं तान् क्रियाभ्यामवृत्तिगणने कलस्तः अत्ययः दहशब्दः आगमप्रसिद्धिः सूचनार्थः ३८ यज्ञार्थे तु पशुवधेन दोष इत्याह यज्ञा-
 र्थं पशव इति यज्ञसिद्ध्यर्थं प्रजापतिना आत्मनैव दरेण पशवः सृष्टा यज्ञभ्यामनौ प्राप्ताहुतिन्यायात् सर्वस्यास्य जगतो विद्युत्स्थयः तस्या
 यज्ञे वधोऽप्यपवधजन्यदोषतावात् किंच ३९ औषध्यदिति औषधोऽग्रीहि यवाद्याद्यस्त्रायाद्यर्थः तिर्यंच कूर्मादयः पक्षिणः

तत्सर्वं प्राप्नोति अन्व० ४६ यद्ध्यायतीति यच्चिंतयति धर्मादिकामिदं स्त्विति सर्वत्रयः साधनं कर्म करोति यत्र च परमार्थध्यानादौ धृतिं बभ्राति तत्सर्वमङ्गैर्योनलभते य उपधाति निमित्तं दंशमशकाद्यापिन व्यादयति मांसमक्षणाप्रसंगेन हिंसागुणदोषावभिधाय पुनः प्रकृते मांसमक्षणा माह ४७ नाकृत्वोति प्राणिहिंसाव्यतिरेकेण न कृचिन्मांसमुत्पद्यते प्राणिबधश्च न स्वर्गनिमित्तं नरकहेतुरेव यावन्नस्मादविधिना मांसं न भक्षयतीति ४८ समुत्पत्तिर्वेति शृङ्गशोणितपरिणामात्मिकां समुत्पत्तिं घृणाकर्शोविज्ञापप्राणिनां बधवंधीक्षुरकर्मरूपैर्निरूप्य विहितमांसमक्षणादपि निवर्त्तत किमु ताविहितमांसमक्षणादिति अविधिना मांसमक्षणा निंदालुवादः ४९ न भक्षयतीति उक्तविधिव्यतिरिक्त्येन योनमांसं भक्षयति पिशाचवादिन यथा पिशाचो भक्षयति तथा नेति व्यतिरेके दृष्टान्तः

यद्ध्यायति यत्कुरुते धृतिं बभ्राति यत्र च तद्वामोत्यथत्वेन यो हि न स्तिना किंचन ४७ नाकृत्वा प्राणिनां हिंसा मांसमुत्पद्यते क्वचित् न च प्राणिबधस्वरयस्तस्मान्मांसं विकर्जयेत् ४८ समुत्पत्तिं च मांसस्य बधवंधौ च देहिनाम् प्रसमीक्ष्य निवर्त्तत सर्वमांसस्य मक्षणात् ४९ न भक्षयति यो मांसं विधिं हित्वा पिशाचवत् सलोकैः प्रियतायाति व्याधिभिश्च न पीडयते ५० अनुभूता विषासिता निहता क्रयविक्रया संस्कृता चोपहृता च रवादकश्चेति यातकाः ५१ स्वमांसं परमांसेन यो बद्धयितुमिच्छति अनभ्यर्चयितुं न देवान् ततोऽन्योन्यास्त्युप्यकृत् ५२

सलोकस्य प्रियो भवति रोगैश्च न चाभ्येत तस्मादवैधमांसमक्षणाद्वाधयो भवंतीति दर्शितम् ५० अनुभूतेति यदनुभूतिव्यतिरेकेण हननं कर्तुं ब्रूयात् तस्य ते सोऽनुभूता विषासिता अंगानियः कर्त्तव्यादिना पृथक् पृथक् करोति क्रयविक्रयो मांसस्य क्रेता च संस्कृता पाचकः रवादको भक्षयिता गोविंदराजस्तयः क्रीत्वा विक्रीणाति सक्रयविक्रयो त्येकमेवाह तदुक्तम् हननेन तथा हताथेन न क्रयकस्तथा विक्रया तु धनादानात् संस्कृता तत्सर्वनादिति यमवचनेन पृथग्निर्देशात् यातकत्वं च न च दमशास्त्राप्यप्युपश्रव्येऽनुभूत्यादयोपि न कर्त्तव्या इत्येवंपरं विधिनिषेधपरत्वाच्छास्त्रस्य रवादकादीनां पृथक्मायश्चित्तदर्शनात् ५१ स्वमांसमिति स्वशरीरमांसं परमांसेन देवपित्राद्यर्चनं विना यो बद्धिन्नेतुमिच्छति तस्मादपरोनापुण्यकर्त्ता स्तीत्याविधिमांसमक्षणा

निंदानुवादः इदानीमनियतामस्मिन्मांसमक्षणास्यनिवृत्तिर्दमीयत्येतद्दर्शयितुमाह ५२ वर्षवर्षश्चैति योवर्षशतंयावान्प्रतिवर्षम-
श्वमेधेनयजेतयमयावज्जीवंमांसन्नखादतिततोऽपुण्यस्यफलंस्वर्गादिदुल्यम् ५३ फलमूलाशनेरिति पवित्रस्यफलमूलप्रसङ्गे
चान्नस्यभोजनानांचनीवाराद्यन्तानांभोजनैर्नतस्तुल्यमवामोत्रियुच्छेत्स्त्रनिपायमिताप्रसिद्धमांसवर्जनाल्लभते ५४ मांसप्रस्रविनेति
इहलोकैयस्यमांसमहम्माभिपरलोकेमांसमक्षयिष्यतीति एतन्मांसशब्दस्यानिरुक्तपंडिताः प्रवदन्ति इतिमांसशब्दस्यनिर्वचनमवैध-
मांसमक्षणापापफलकथनार्थम् ५५ नमांसमक्षणादिति ब्राह्मणादीनां वर्णानां यथाधिकारमभिहितप्रतिषिद्धप्रक्षणादीनकश्चि
द्वैषोयस्मात्प्राणिनांमक्षणापनमैकनादीमवृत्तिः स्थाप्राविकोयधर्मः कर्जनेपुनर्महाफलंअविहिताप्रतिषिद्धमद्यैकननिवृत्तेर्महाफ-

वर्षवर्षेऽव्यमेधेनयोजेतशतंसमाः मांसानिचनखादेद्यस्तयोःपुण्यफलंसमम् ५६ फलमूलाशनेर्मे-
धेसुन्यन्तानांचभोजनैः नतस्तुल्यमवामोत्रियन्मांसपरिवर्जनात् ५७ मांसप्रस्रयितासुत्रयस्यमांस
मिहाव्यहम् एतन्मांसस्यमांसत्वमवदतिमनीषिणः ५८ नमांसमक्षणादोषो नमद्येनचर्मैकने प्रवृ-
त्तिरवाभूतानान्निवृत्तिस्तुमहाफला ५९ प्रेतशक्तिप्रवक्ष्यामिद्रव्यसुद्धितथैवच चतुर्णामपि वर्णानां
यथायदनुपूर्वशः ५७ दंतजातेऽनुजानेचकृतचूडेचसंस्थिते अशुद्धावाधवाः सर्वेस्तुतकेचतथोच्य-
ते ५८

लकथनार्थोयंउक्तस्यैवमांसवर्जनमहाफलकथनस्यानुवादः ५६ प्रेतशक्तिमिति ब्राह्मणादीनांचतुर्णामपि वर्-
णानां प्रेतेष्वपि वर्णानां शक्तिर्ब्राह्मणादिक्रमेण योयस्येति द्रव्यादीनांच तैजसादीनां शक्तिमभिधास्यन्तत्र सुद्धेरशुद्धिसापेक्ष
लान्ननिरूपणार्थमाहवक्ष्यमाणेन ५७ दंतजात इति दंतजानेजातदंतस्यार्थः बाहिताग्न्यादिस्थित्यनेनपरनिपातः अनुजानेजा-
तदंतानंतरेकृतचूडाकरणेचचकारात्कृतोपनयनेचसंस्थितेभूतेसंनिर्वाधवाः सर्पिडाः समानोदकाश्चाशुद्धाभवंतीत्युच्यते
ययोविभागो नो देशमात्रमिदंचवक्ष्यमाणायौचिकालभेदादिसंख्यावबोधनार्थम् ५८ दशाहमिति सप्तपुरुषपर्यंतं सर्पिडानां व-
क्ष्यति सर्पिडेषु शक्यमिति माशौचं दशाहोरात्रं ब्राह्मणस्योपादिरप्यते शक्त्यैर्हि मोदशाहेन इति वक्ष्यमाणत्वात् आर्वाकृ संचय

नादः स्त्रामिति चतुरहोपलक्षणं चतुर्योदिवसे अस्थिसंचयनं कुर्व्यादिति विष्णुवचनात् अहमेकाहोरात्रं वा अहः शब्दोऽहोरात्रपरः
अयंचाग्निवेदादिगुणापेक्षोव्यवस्थितविकल्पः यथाहदक्षः एकाहाच्छुद्धते विप्रो योऽग्निवेदसमन्वितः होनेहीनं भवेच्चैव व्यह
आतुरहस्तथा श्रोताग्निमतो मंत्राक्षणात्ककुल्लभशास्वाध्यायिनः एकाहाशौचम् तत्र श्रोताग्निवेदाध्ययनगुणयोरैकगुण
रहितो होनः तस्य अहः उपर्यगुणरहितस्तु दीनतरः केवलस्तार्त्तमिमान् तस्य चतुरहः सकलगुणरहितदशाहः तदाह पराशरः नि
गुणोदशाभिर्दैनैरिति ५९ सपिंडतास्ति सपिंडलक्षणमाह यंपुरुषं प्रति यो गिनं कृत्वा निरूप्यते तस्य पितृपितामहं प्रभृतीन् च
दुपुरुषाननिक्रम्य समेपुरुषे माते सपिंडत्वनिवर्तने एवंपुत्रपौत्रादिष्वप्यवगंतव्यं पिंडसंबंधिबंधनाचं यं सपिंडता तथाहि
पितृपितामहं प्रपितामहं मयस्त्रिम्यः पिंडदानं प्रतिनामहस्यपित्रादयस्त्रयः पिंडलेपमज्जन्तत्सर्वस्य तु सप्तमस्य पिंडसंबंधोनास्तीति

दशाहं शावमाशौचं सपिंडेषु विधीयते आर्वाकृसंचयनादस्त्रात्र्यहमेकाहमेव च ५९ सपिंडता तु पुरु
षे सप्तमे विनिवर्तते समानोदकभावस्तज्जनानाम्नापूवेदने ६० यथेदं शावमाशौचं सपिंडेषु विधीय
ते जनने व्येवमेव स्यान्निपुणशुद्धिभिच्छ्रिताम् ६१ सर्वेषां शावमाशौचमातापित्रोस्तृस्तृत्कम् स्तृत्
कमातुरे वस्याहुपस्पृश्यपिताशुचिः ६२

यस्य सपिंडता यस्य चैतैषद्पुरुषाः सपिंडाः सोऽपि ते यांसपिंडः पिंडं दातृत्वेन तु
क्षिंडं संबंधान् अतः सातपौरुषां सपिंडता तदुक्तं मत्स्यपुराणे लेपमज्जन्तत्सर्वेषां पित्राद्याः पिंडमागिनः पिंडदः सप्तमस्तेषां
सापिंड्यं सातपौरुषम् सगोत्रत्वे च यस्य सपिंडता अतएव शंसल्लिखितौ सपिंडता तु सर्वेषां गोत्रतः सातपौरुषी तेन मातामहादीनां
एकपिंडसंबंधेऽपि सपिंडता समानोदकत्वं पुनरस्मात्कुले असुकनाभाभूदिति जन्यनामोभयापरिज्ञाने निवर्तते ६० यथेदमिति
यथेदं दशाहोदिकं गव्यमिभित्तामाशौचं कर्मन हलक्षणं सपिंडेषु दशाहं शावमाशौचमित्यनेन विधीयते प्रसवेऽपि सप्तम्यकृशुद्धि
भिच्छ्रिता सपिंडानां तादृशमेवाशौचं भवेत् अभिर्देशेन तु ल्यतायां मातायां विशेषमाह ६१ सर्वेषामिति मरणमिति मत्स्यपुराणस्य ल
क्षणमाशौचं सर्वेषामेव सपिंडानां समानम् जननमिति भित्तुमातापित्रोरेव भवति तत्राप्ययं विशेषः जननमिति मत्स्यपुराणस्य लक्षणमातुरे च

दशात्रपितातुत्स्नानात्स्मृशोभवति अयमेव संबंधः सर्वेर्नैन्यक्तीकृतः जातेषु त्रेषितुः स्नानं सचैल्लुविधीयते आत्मा शक्ये दशा
हेनस्नानात्सुसर्गनिषितुः ६२ मिरस्यत्विति स्नानं मे युनिनः स्मृतमिति मे कनेस्नानं विधास्यति तेन मे कनं विनापिकामतोरेतः
स्वबले स्नात्वा पुमान् शक्यो भवति अक्तामतस्तस्वभादोरेतः पाते मूत्रवदेतस्मत्सर्गोदयापस्तंबोक्तेः स्नानं विनापि गृहस्थस्य श
दिः अह्मचारिणस्तस्वकामतोऽपि त्वमे सित्तात्र ह्मचारित्यनेन स्नानादिना शक्तिरुक्ता वैजिकेतुसंबंधे परपूर्वभार्यायामपत्योत्पत्तौ अ
हमशौचं भवति तथा च विष्णुः परपूर्वभार्यासन्निधयेतः पातिन अशौचमग्रकृतमपि जननप्रकरणे प्रसंगात्तदनुगुणतया कर्तव्यमरे
तः पातमात्रेण स्नानं तत्रापत्योत्पत्तौ त्रिशत्रुमुचितम् ६३ अन्हाचैकेनेति एकैनान्हा एकया च रात्र्यादत्यहोरात्रेण त्रिशत्रौ त्विभि
रिति नवाहोरात्रौर्मित्वा दशाहेनेति वैदग्ध्यै नोक्तम् ननु दशाहेनेति वक्तव्ये किमर्थोपवाग्विस्तारः उच्यते दंहीयसीलं विधावा

निरस्य तु पुमान् शक्यः पस्पृशेव शक्यति वैजिकादभिसंबंधादनुक्तं व्यादयं अहम् ६३ अन्हाचैके
नरात्र्या च त्रिशत्रौ रेव च त्रिभिः शवस्पृशो वि शक्यति अत्र हादुदकदायिनः ६४ गुरोः प्रेतस्य शिष्य
स्तपितृमेधसमाचरन् प्रेतहारैः समतत्र दशरात्रेण शक्यति ६५ रात्रिभिर्मासतुल्याभिर्गर्भस्त्रावे
विमुक्त्यति रजस्तु परतेसाध्यै स्नानेन स्थीरजस्वला ६६

पश्यते दंतस्त्राथापगुणयोगेन ये सापिंडा एकाहादि अल्याशौचं योगास्ते पादित्स्नेहादिना शवस्पृशो भवंति तदा दशाहेनैव शक्यंति
उदकदायिनः पुनः समानोदकास्त्रहेण गोविंदराजस्तथनग्रहणपूर्वकशवि हारकासंबंधि ब्राह्मणा विषयमिदं दशाहाशौचं
माह ६४ गुरो रिति गुरोराचार्यादेरसापिंडस्य मृतस्य शिष्योऽप्येष्टि कृत्वा मेतनि हारकैर्गुरुसापिंडैस्तुल्योदशरात्रेण शक्यो भवति
६५ रात्रिभिरिति अत्र रात्रि रिति विधेयगामिनी बहुलस्या विवक्षितत्वात् तृतीयमासात् प्रभृति गर्भस्त्रावे गर्भमासतुल्या होरात्रैर्वि
शेषाभिधानाच्चातुर्वर्ण्यस्थो विमुक्त्यति एनच्च षण्मासपर्यंतम् यथोक्तमादिपुराणे षण्मासाभ्यन्तरं यावद्गर्भस्त्रावो भवेद्यदि तदामा
ससर्गैस्नासां दिवसैः शुद्धिरिष्यते अत ऊर्त्येतुना एकमाशौचं नास्मविद्यते मेधातिथिगोविंदराजादयस्त्वादिपुराणेन च नवादेशे

नावसाममासादार्वागर्भस्त्रावेमासतुल्याहोरात्रैः स्त्रीणां विशक्रद्भिः रित्यतिदिशंति प्रयमाद्दितोयमासीयगर्भस्त्रावे स्त्रीणां त्रिरात्रम् यथा
द्वहरीतः गर्भस्त्रावे स्त्रीणां त्रिरात्रं साधीयोरजोविशेषलात् पित्रादिसापिडान्तात्त्वत्रसद्यः शौचम् यथाहकर्मन्तुः गर्भमासतुल्यादि
वसागर्भसंस्वरणसद्यः शौचं वाभवति गर्भमासतुल्यादिति स्त्रीविषयसद्यः शौचं वेति पित्रादिसापिडविषयमिति व्यवस्थितविकल्पः
रजस्त्रावचस्त्रीरजसिनिष्ठे सति पंचमेदिने स्नानेनाह द्यार्थकल्पनयोराश्रयति स्पर्शयोग्यातु त्रिरात्रव्यपगमेन चतुर्थे हनि कृतस्नानेनै
व च स्त्राभवति ६६ नृणामिति अकृतचूडानां बालानां मरणे सापिडानामहोरात्रेण शक्रद्भिर्मयति कृतचूडानां तु मरणे प्रागुपनयनकालादि
यन्त्रेण शक्रद्भिः ६७ ऊनहिवाधिकमिति असंपूर्णहिर्वर्षबालं मृतमकृतचूडं मालादिभिरत्तं कृत्य ग्रामाद्दुहिः कृत्वा विशुद्धायां भूमौ फाळां
तरे शीर्षादिहतयाव्यमस्थिसंचयनकर्त्रेण ध्याः प्रक्षिपेयुः विश्वरूपरूपस्यां भूमौ अन्यस्यास्थिसंचयनं न कृतं तत्स्वान्निदं श्रुति

नृणामकृतचूडानां विशक्रद्भिर्नैशिकी स्मृता निर्हन्तचूडकानां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ६७ ऊनहिवाधिकं येन
न्निदं अर्वाधीयावहिः अलंकृत्य सुचौ भूमावस्थिसंचयनादते - ६८ नास्य काव्योर्ग्निसंस्कारो न च कार्यादि
कक्रिया अरण्ये काष्ठवल्गुस्तस्मात्सपेयुस्त्यहमेव च ६९ नात्रिर्वर्षस्य कर्तव्यावाधैरुदकक्रिया जातदंतस्य वा
कुसुर्नुर्नामिवापि कृते सति ७०

ग्रान्चक्षते ६८ नास्येति अस्यो न हि वार्षिकस्याग्नि संस्कारो न कर्तव्यः नाप्युदकक्रिया कर्तव्या
उदकदाननिर्णयोयं आत्मादिसकलमेतं कृत्य निवृत्त्यर्थः किल रण्ये काष्ठवल्गुस्तस्मात्पितृव्यकाष्ठवदिति शोकासावोऽभिहितः यथा अरण्ये काष्ठं
परित्यज्य शोको न भवति एवं तस्मात्त्यहं सपेयं च कुर्व्यात् अयं चाकृतचूडस्य ग्रहशौचविधिः पूर्वोक्ते काहा शौचविकल्पपरः सच
व्यवस्थितो रजस्त्राधायादियुक्तस्यैकाहः तद्वद्विहितस्यैकाहः यद्यपि मृतानुपारित्यागमात्रं विहितं तथाप्युनहिवाधिकं निश्चयेनोदिति याज्ञव
ल्क्यवचनादिरक्तभूमौ निरायायेयवल्गुः ६९ नात्रिर्वर्षस्येति अत्रासत्तत्त्वोपवर्षस्यपि त्रिरादिसापिडं रुदकक्रियानकर्तव्येति पूर्वत्रिभि
पिद्राप्युत्तमार्थमनूयते जातदंतस्य वा उदकदानं कर्तव्यम् नामकरणे वा कृतं उदकक्रिया साहचर्योदग्नि संस्कारोप्यनुज्ञा मात्रं जेतं पिंड
ग्रामादित्त्वय धाय्य करणसंभवे वरणं ज्ञेयावहं तथापि करणाकरणयोग्यान्नाज्जातदंतं कृतनाम्नोः करणे येनोपकारो भवत्यकरणे

प्रत्यनायाभावइत्यवगम्यते ७० सप्तस्यचारिणीति सहाध्यायिनिर्मृतेएकरात्रमशौचं कर्तव्यं समानोदकानांपुनः पुत्रजनने सति त्रि
सत्रेण श्रद्धिर्मिति अहानुदकदधिनं दत्तिमरणविषयमुक्तम् ७१ स्त्रीणां भिति स्त्रोणामकृतविवाहानां वाग्दत्तानां मरणे बांधवा
भर्त्रादपस्य हेनसुध्यंति वाग्दानं विना भर्तृसंबंधाभावात् आश्रुतमपि वाग्दानात् पर्यंतं बोद्धव्यम् सनाभयः पितृपक्षाः वाग्दत्तानां
विवाहादूर्ध्वमरणे योक्तैर्नैव कल्पेनेत्येतच्छ्रुत्योक्तपूर्वदर्शितेन त्रिप्रात्रेणैव सुध्यंतीत्यर्थः तदुक्तमादिपुराणे आजन्मनस्तच्छूडानं
यत्र कन्या विपद्यते सद्यः शौचं भवेत्तत्र सर्ववर्णपुनित्यशः ततो वाग्दानपर्यंतं यावदेकाहमेव हि अतः परंप्रवृद्धानां त्रिरात्रमिति नि
श्चयः वाग्दाने तु कृते तत्र त्रयोचो भयतस्त्यहम् पितुर्वरस्त्वत्ततो दत्तानां भर्तुर्वेव हि स्वजात्कृतमशौचं स्यान्मृतकस्तुकोपि च मेधा
तिथिगोविंदराजौ तु ययोक्तैर्नैव कल्पेनेति नृणामकृतच्छूडानामित्येतदुक्तेन विधिना शक्यंतीति व्याचक्षतुः अत्र च व्याख्याने पुत्रवल्ल

सप्तस्यचारिण्येकाहमतीते क्षापणं स्मृतम् जन्मन्येकोदकानां तु त्रिरात्राच्छुद्धिरिष्यते ७१ स्त्रीणाम
संस्कृतानां तु त्र्यहच्छुद्ध्यति बांधवाः यथोक्तैर्नैव कल्पेन शक्यंति तु सनाभयः ७२ अक्षारलवणा-
न्नाः स्मृन्मिमज्जस्यते व्यहम् मासाशनं वनाश्वीशुः शरीरश्च पृथक्कृषितौ ७३ सन्निधावेषवैक
त्यः शावाशान् पृथक् कर्तितः असन्निधावयज्ञेयो विधिः संबन्धि बांधवैः ७४ विगततु विदेशस्थं
पुण्याद्याह्यनिदेशम् यच्छेषं देशरात्रस्य तावदवाप्तविभवेत् ७५

चं स्यात् तच्चादिपुराणाद्येनैकवचनं विरुद्धम् ७२ अक्षरेति क्षारलवणं कृष्णमलवणं तद्रहितमन्मन्मीशुः त्रिरात्रेन द्यौस्तानमा
चरेयुः मांसचनमक्षयेयुः भूगोचैकाकिनः शयनं कुशुः ७३ सन्निधाविति मृतस्य सन्निधावेकस्थानावस्थानादहःपरिज्ञाने शावाशौ
वस्मविधिरयमुक्तश्च देशातरावस्थानादज्ञाने सत्ययवस्य माणो विधिः संबन्धि बांधवैर्ज्ञातव्यः संबन्धिनः सपिंडाः समानोदका बांधवाः
७४ विगततन्ति विगतं मृतं विदेशस्थं विपक्षे देशस्थं अनिर्देशामनिर्गतं देशाद्याशौचकालं यः शृणोति स यदवशिष्टं देशरा
त्राद्यशौचस्य तावत्कालमविकक्षौ भवति विगतमित्यपलक्षणजननेत्येतदवगतव्यम् तथा च वृद्धस्यतिः अन्यदेशास्मृतं ज्ञातिमुत्वा

वापुत्रजन्यन अनिर्गते दशाहेतुयोषाहोभिर्विशुध्यति ७५ अतिक्रान्त इति नाशोचं प्रसगस्यास्तिव्यतीतेषु दिनेषुपि इतिदे-
 वलवचनान्तराण्यविषयवचनामिदम् सपिंडमरणे दशाहशौचेऽतिक्रान्ते त्रिरात्रमशुद्धो भवति संवत्सरे पुनरतीतस्त्वालं विषयश्च
 ति एतच्चाविशेषेणाभिधानाच्चाहुर्विषयविषयम् ७६ निर्देशमिति दशाहशौचव्यपगमे कर्मणि हलक्षणस्य व्यहारीचस्योक्त-
 स्यात् तदंगास्पृशविषयम् निर्गतदशाहसपिंडमरणं शुभलापुत्रस्य जन्मच संचलं स्नात्वा स्पृशो भवति ७७ बाल इति बाले अजात
 दंते सुते जातदंते नृणाम कृतचूडानामिति एकाहोरात्राभिधाना देशानरस्थे च सपिंडे मृत इत्येकाहशौचविषयम् पूर्वश्लोके दशा
 हाशौचिनस्त्र्यहविधानान्पृथक्पिंडे समानोदके त्रिरात्रमुक्तम् तत्र त्रिरात्रव्यपगमे सर्वेषु संचलं स्नात्वा सद्यो विशुद्धो भवति ७८

अतिक्रान्ते दशाहेच त्रिरात्रमशुचिर्भवेत् संवत्सरे व्यतीते तु स्पृशैवापो विशुध्यति ७६ निर्देश
 तातिमरणं शुभलापुत्रस्य जन्मच सवासाजलमापुत्य शुद्धो भवति मानवः ७७ बाले दशांतरस्य च पृथ
 कपिंडे च संस्थितं सवासाजलमापुत्य सद्य एव विशुध्यति ७८ अतदं दशाहे स्याता चेत् पुनर्मरणज
 न्मनि तावत्स्यादशुचिर्विनीयावत्तस्यादनिर्देशम् ७९ त्रिरात्रमाहाराशौचमन्वाधेयं संस्थिते सति
 तस्य पुत्रे च पत्या च दिवारात्रमिति स्थितिः ८० श्रोत्रिये तु पसपन्ने त्रिरात्रमशुचिर्भवत् मातुलपक्षि
 णीरात्रिं शिष्यार्त्तिगंधेषु च ८१ प्रेते राजनिमज्ज्यो निर्वस्य स्याद्विषये स्थितः अश्रोत्रिये त्वहः कृत्स्नम
 नूत्नानेन यागुरो ८२

अतदं दशाह इति दशाहादिमध्ये यदि पुनर्मरणं जनने न संस्थात्युनः शब्दात्सजातीयावगमा-
 नूतनात्तावत्कालमेव विधादिरशुद्ध स्यात् यावत्सर्वजानां दशाहशौचं नापगतं स्यात्तात्कालं शौचव्यपगमेनैव द्वितीयोपमृतके मृत
 के च शक्तदिरित्यर्थः ७९ त्रिरात्रमिति आन्तर्ये मृतं सति शिष्यस्य त्रिरात्रमशौचं वेदितं तु पुत्रपत्योश्च मृतयोरहोरात्रमित्येषा शास्त्रमायादा
 ८० श्रोत्रिय इति वेदशास्त्राध्यायिभिः पसपन्ने भेदादिना तत्समापवर्त्तिनित इह वासिनोत्यर्थः तस्मिन्ने त्रिरात्रेण शुद्धो भवति मातुलकृत्ति
 कृशिव्यादिपुपक्षिणीमात्रं विद्याप्याशौचं द्वे अहनी पूर्वे तरे पक्षाविवयस्याः सापक्षिणी ८१ प्रेते राजनीति यस्य देशो ब्राह्मणादि स्थितः त

स्मिन्नराजनि कृताभिपेके स्त्रित्रये मृते सज्योतिरशौचं स्यात् सहज्योतिषा वर्तत इति सज्योतिः यदि दिवा तदा यावत्सूर्यज्योतिस्तदा वदशौचं यदिरात्रौ मृतस्तदा यावत्तारकाज्योतिस्तदा वदशौचम् औत्रिये त्रिपञ्चमुक्तम् औत्रिये त्रिपञ्चमुक्तम् अश्वीत्रिये पुनस्तद्गृहे मृते कृत्स्नं दिनमात्रमाशौचम् न तु रात्रावपि रात्रौ मृते रात्रावेत्येव गतं व्यसंगवेदाध्याप्रतिस्सत्त्वं बाहुवायस्येत्येतं निदिष्टे सुरावप्यहमात्रमेव ८२ शुद्धोदिति उपनीतस्य पिंडमरणे संपूर्णकालीनजनने च दत्तस्याध्यायादिरहित ब्राह्मणो दशाहेन शूद्रो भवति स्त्रित्रियो द्वादशाहेन वैश्यः पंचदशाहेन शूद्रो मासेन तस्य चोपनयनस्याने विवाहः ८३ नवर्दयेदिति यस्य तु दत्तस्वाध्यायाद्यपेक्षया पूर्वमर्वाकं संचयनादस्त्र्याभित्याद्याशौचसंकोचउक्तः सानिष्कर्मस्तरवमासिष्ये इति बुद्ध्यानाशौचदिना निदशाहादिरूपतया वर्द्धयेत् संकुचितशौचदिनेष्वपि अग्निश्रितिवहुवचनात् औत्ताग्निषु द्वाग्नि होत्रहोमान् भविष्यातयेत् स्वयंकुर्यादशक्तौ यापुत्रादीन् कारयेत् अत्रैव हेतुमाह यस्मात्तत्कर्मग्निहोत्ररूपं कुर्वाणः पुत्रादिः सपिंडो नाशक्तविर्भवति तदा ह्यारस्करः नित्यानिविनिवर्तते वेदानवर्जं वेदानं औतो होमः गार्हपत्यकुंडस्थानगनीनाहवनीया

शूद्रो द्विमादशाहेन द्वादशाहेन मूभिपः वैश्यः पंचदशाहेन शूद्रो मासेन सुध्यति ८३ नवर्दयेदद्या
हानि प्रसूहेन्नाग्निषु क्रियाः न च तत्कर्म कुर्वाणः सनाभ्याप्य शक्तविभवत् ८४

दिकुंडेषु वितत्यक्रियते इति तथा च शंखछिखितौ अग्निहोत्रार्थं स्नानोपस्पर्शनं च्छुचिः जाबालोप्याह जन्महानौ वितानस्य कर्मलोपो न विद्यते शालाग्नौ केचन होमः कार्य एवान्यगोत्रजैः छंदोगपरिशिष्टमपि मृतं के कर्मणां त्यागः संध्यादीनां विधीयते होमः औतुर्कर्तव्यः शूद्राकान्तेनापि वाफलैः तस्मादेकाहव्यहाद्याशौचसंकोचे संध्यादीनामेव परित्यागो न तु औतुर्होमस्य एकाहव्यहाद्यपगमे तु संस्थापन्महायज्ञादिसर्वमेवानुष्ठेयम् अतो यन्मेधातिथिगोविंदराजाभ्यामनयाप्यभिधाधिकाहव्यहाद्याशौचसंकोचोऽयं मत्साध्यायमात्रविषयः संथोपासनादिकृतुनेनापि दशाहमेव न कर्तव्यमिति तन्निष्प्रमाणकम् यत्तु गौतमेन राज्ञां च कर्मविरोधान् ब्राह्मणस्य साध्याभिरुत्तर्यं याज्ञवल्क्येन च कलियान्दोक्षितानां चेत्यादिना सद्यः शौचमुक्तं तत्सर्वमेव दशाहाद्यशौचविनामपि तत्कर्मविषयम् यानि नूत्नमयत्र दशाहानि कुलस्यान्नं न भोजीत इत्यादी निदशाहं तत्कर्म निषेधकानि वचनानि निदशाहाशौ

नविषयाणातिनकाश्चिद्विशेषः तस्माद्धीमस्वाध्यायमात्रार्थसंगुणेअशौचत्वाद्यवन्धसंश्रयोपासनार्थमितिदन्निष्प्रमाणम् ८४ दिवेति
 नांङांरजस्वलां ब्रह्मादिकंमस्तूतान्दशाहाभ्यंतरेशवंशवस्सृष्टिर्नचस्सृष्ट्यास्नानेनसुद्धोभवति केचित्तुतत्सृष्टिनमित्तिचांङालोद
 क्यादिभिः सर्वैःसंप्रथयति गोविंदराजस्तयाज्ञवल्स्यवचनात् शवस्सृष्टिर्नमेवतत्सृष्टिनमाह नोदक्यादिसृष्टिर्नतत्राचमनविधा
 नान् तदाहयाज्ञवल्स्यः उदक्यासुविभिः स्नायात्संस्मृत्यैरुपस्मृशौत् उदक्याशक्चिभिः स्मृष्टः स्नानंकुर्यात्तदक्याशौचिभिः स्मृष्टैः
 स्मृष्टमूणस्मृशोदत्त्वमेत् ८५ आचम्येति आत्यदेवपूजादिसंनिकर्षुः स्नानाचमनादिनाप्रयतः सम्यक्कृतचांङालाद्यशक्तविदर्शनेस
 ति ओंउदुलंजनात्वेदसमित्यादिस्मृत्यैदेवतन्त्रान्यथासामर्थ्येपावमानिअशक्त्याजेत् ८६ नारमिति मानुषास्थिरुहसंयुक्तं-
 स्मृत्वात्राह्मणादिः स्नानेनविशक्त्यति स्नेहदूत्यपुनः स्मृत्वाआचम्यगोस्पर्शकिंवेक्षणयोरन्यतरत्कृत्वाविशुद्धोभवति ८७ आ

दिवाकार्तिसुदक्यांचपतितंस्तुतिंकांतया शवंतत्सृष्टिर्नचैवस्मृष्ट्यास्नानेनशक्त्यति ८५ अत्र
 सम्ययतेनित्यजपेदशक्तिदर्शने सौरात्मत्रान्यथास्नाहपावमानिअशक्तिः ८६ नारस्मृष्ट्यास्थि
 मस्नेहंस्नात्वाविभोविशक्त्यति आचम्यैवतुनिःस्नेहंगामालुम्यार्क्षमीदृश्या ८७ आदिष्टेनोदकं
 कुर्यादात्रतस्यसमापनान् समासितदूककृत्वात्रिरात्रेणचशक्त्यति ८८ दृथासकरजातानात्र
 न्नज्यास्तृचतिष्ठताम् आत्मनस्साभिनाचविनयत्ततोदकक्रिया ८९

दिष्ट्यति अत्रादेशानमादिष्टतदस्यास्तीति
 ब्रह्मचारिभिमनोदकमावृतसमापनान्नकुर्यात् उदकमितिपूरुषपिंडपोडश आत्मादिसकलमेतत्कृत्योपलक्षणंसमासेपुनर्ब्रह्मच
 र्यमेतौदककृत्वाभिरात्रमशौचं कृत्वाविशक्त्योभवति एतच्चमातापित्राचार्यव्यतिस्तिविषयम् तदाहवसिष्ठः ब्रह्मचारिणः शवकर्म
 णाव्रतान्निवृत्तिरन्यनमातापित्रोर्गुरोर्वाशवकर्मणेशिवभिभक्तकेननिर्हरणदङ्गनोदकदानपूर्वकपिंडपोडशआद्यादिक्रमेणा
 वक्ष्यतिन भ्रानार्पस्वमुपाध्यायमिति ८८ वृथेति जातशब्दः नत्येकमभिसंबध्यते दृथाजातानां बाहुल्येनत्यक्तस्वधर्मिणांसंक
 रजातानांहीनवर्णेनोत्कृष्टरूपोपलक्षणानांवेद्यात्परकपटादिप्रकृत्यास्त्वर्चवर्चमानानांअशास्त्रोपविषोद्धधनादिनाकामतश्चकृत

अवितत्यागिनामुदकादिक्रियानकर्तव्या ८९ पाण्डमिति वेदचाख्यरक्तपटमौजादिमन्त्रचर्यापाषंडतदनुतिष्ठतीनांस्वल्लभमेका
ऽनेकपुरुषगमिनीनांगर्मपातनमर्तुवधकारिणीनांहिजातिस्त्रीणांस्तरापीनांउदक्रिया औत्वंदोहकन्निवर्तनइतिपूर्वेषां संबं
धः ९० अन्वार्पमिति आचार्यउपनयनपूर्वकं संपूर्णशाखाध्यापयिताउपाध्यायीवेदेकदेशस्यांगस्यवाअध्यापकः वेदस्यवेदा
नांचएकदेशस्यापिआख्यानागुरुः निर्हरणकलात्वेतकृत्यस्यनिर्हृत्यइतिदाहदशाहृषिडपोडाश्यान्द्रोदिसकलमेतकृत्यस्यप्रद-
शनार्थमात्वार्यादीन्यंचमृतानिर्हृत्यब्रह्मचारिनस्तुमवतोभवति एवंचान्यान्निर्हृत्यब्रह्मलोपोभबतीतिगम्यतेआचार्यस्वमित्य-
भिधानादुपगुणैस्सन्निहतेगुरुवह्निमाचरेत्इतिन्यायान्नाचार्याचार्यमपिस्वमितिसर्वसंबध्यतेनोपाध्यायोपाध्यायमपिनि
र्हृत्यब्रह्मलोपएव ९१ दक्षिणेनेति अमांगलिकत्वादत्येतापकृष्टशूद्रक्रमेणाभिधानंशूद्रमृतं दक्षिणपुरद्वारेणनिर्हरेत् हिजातीन्

पाषंडमाश्रितानांचचरंतीनांचकामतः गर्भमर्तुदुहांचैवसुरापीनांचयोषिताम् ९० आचा-
र्यंस्वसुपाध्यायंपितरंमातरंगुरुम् निर्हृत्यतुभ्रतीयेतान्नम्रतेनविसुज्यते ९१ दक्षिणेनमृतशूद्र
पुरद्वारेणनिर्हरेत् पश्चिमोत्तरपूर्वस्तथथायागद्विजन्मनः ९२ नराज्ञामघदोषोस्तिम्रतिनान्नचस
त्रिणाम् ऐंद्रस्थानमुपासीनाब्रह्मभूताहितेसदा ९३ राज्ञोमाहात्मिकेस्थानेसदाः शौचंविधीयते य
जानापरिरक्षार्थमासनंचान्नकारणम् ९४

पुनर्यथायोगंयथासुक्त्याअपकृष्टवैश्यस्तत्रियक्रमेणैवपश्चिमोत्तरपूर्व
द्वारेणनिर्हरेत् ९२ नराज्ञामिति राज्ञामभिधिकस्तत्रियाणांसापिंडमरणादौ अशौचदोषोनास्तियेतोरजानऐंद्रस्थानंराज्याभिषे
कार्थ्यंआधिपत्यकारणंमाताः व्रतिनोब्रह्मचारिणश्चांद्रायाद्यादिमन्त्रकारिणश्च सत्रिणोयागप्रवृत्ताः यतोब्रह्मभूतास्तेब्रह्मैव-
निष्पापाः अशौचाभावश्चायंकर्मविशेषे तदाहविष्णुः अशौचंनराज्ञोराजकर्मणिनम्रतिनोव्रतेनसत्रिणांसत्रे राजकर्मचव्यवहा
रदर्शनशान्तिहोमादिकर्मणि ९३ राज्ञइति महत्सुनइंद्रस्थानंमाहात्मिकंराज्यपदार्थ्यंसर्गाधिपत्यलक्षणंमहात्मेवप्रवीणपुण्य
राज्यमासादयतितस्मिन्वर्तमानस्यसद्यः शौचंचुपदिश्यतेनतुराज्यमच्युतस्यस्तत्रियजातेरप्यत्रजानिरविवक्षिताइत्यनेनश्लोकेन

दर्शितं यतो न्याया निरूपणेन दुर्भिक्षोऽन्मदानेनोपसर्गेषु शांतिर्होमादिना प्रजारक्षार्थं राज्यासने च वस्थानमशौचाभावे च कारणतश्चा
 क्षत्रियाणामपितत्त्वाय कारिणा विप्रवैश्यभूद्राणामविशिष्टं अतएव सोमकार्यकारिणश्चिमसे सोमधर्मा अतएव ब्राह्मिधर्मान्विततया सुतम
 व्यवथातादिनत्कार्यकारित्वस्य विवक्षितत्वात् सकृतीये विष्कृतीचनीयारादिपुसंवाध्यातृत्वात् गोब्राह्मणरक्षणार्थं विनापि सुदुजला
 १५ इति वाहयदति इति वाहयोनूपरहितसुदंतत्रहतानां विद्युतावज्जेषया धिक्वेणवाहं पराधेहते गोब्राह्मणरक्षणार्थं विनापि सुदुजला
 निव्याघ्रादिभिर्हतानां पत्सु पुरोहितादौः सत्कार्या विधातार्यनुपतिरशौचाभावाभिच्छ्रितितस्यापि सद्यः शौचम् १५ सोमेति चंद्राग्निस्सूर्य
 वायुशक्रपमानां विन्नस्यापांचगव्योः क्रुचैरवरुणयोरेवं अशानां लोकपालानां संबंधिदेहं राजाधारयति ततः किमत आह १६ लोकेशेति यतो
 लोकेशां शाक्रानो नृपतिरतोनास्याशौचमुपदिश्यते यस्मान्मनुष्याणां यच्छौचमशौचवान् लोकेशोभ्यः प्रभवति विनश्यति च अप्ययो-

इति वाहवहतानां च विद्युतापाथिवेन च गोब्राह्मणस्य चैवार्थेयस्य चेच्छति पार्थिवः १५ सोमाग्न्यर्का
 निरुद्धाणां गित्तापत्योयमस्य च अशानां लोकपालानां पुरोधेयतेनूपः १६ लोकेशाधिष्ठितो राजाना-
 स्याशौचं विधीयते शौचाशौचं हिमर्यानां लोकेशप्रभववाप्ययम् १७ उद्यते राहवे शस्त्रैः क्षात्रधर्महतस्य
 च सद्यः संतिष्ठते यज्ञस्तथाशौचमिति स्थितिः १८ विप्रः शक्रधृत्यपः स्पृक्षा क्षत्रियो वाहनासुधम् वै
 श्यः प्रतोदं रम्भीन्वा यष्टिं द्यूद्रः कृतक्रियः १९

विनाशः एतेनान्यदायशौचाशौचोत्सादनविनाशशक्तस्य लोके चरस्तु
 पन्मनूपतेः कुतः स्वकीयाशौचमिति पूर्वोक्ताशौचाभावरुतिः १७ उद्यतेति उद्यतैः शस्त्रैश्चक्रादिभिर्न तुल्यदुपापाणादिभिरपशब्द
 रत्नादि क्षत्रियधर्मपुक्तसंश्रामेहतस्य तत्सूणादेव ज्योतिष्टोमादियज्ञः संतिष्ठते समाप्तिमेवेति तत्पुण्येन युज्यते इत्यर्थः तथा शौचम
 पितत् दुणादेव समाप्तिमेति दयं शास्त्रे मर्पादा १८ विप्र इति अशौचांते कृतश्रद्धादि कृतलोत्राह्मणः अपः स्पृक्षेति जलस्य शमात्रं द
 क्षिणाहत्तेन कृत्वा शक्रो मरुतिन तु संवन्मरे व्यतीते तु स्पृष्टे रश्मिर्विदुः व्यतीति वत्स्वालावाहनादिस्पर्शासाहचर्यान् स्पृक्षेत्स्य च सकृदु-
 च्छ्रितित्वात् स्यात् अथ यत्तत् क्षत्रियो ब्रह्मणादि वाहनमनङ्गाद्यस्त्रचरैर्यो बलीवद्वाहिलोदलोहमोताग्रयोः लक्ष्म्याद्भ्यो यष्टिं वंशं दंडिकाम्

एतदिति भोद्विजयेष्ठाएतच्छीचंसपिंडेषुमेतेषुसुधाकमुक्तम् इदानीमसापिंडेषुमेतसुद्धिं शृणुत १०० असपिंडमिति असपिं
 डं ब्राह्मणं मृतं ब्राह्मणो बंधुवत्स्नेहानुबंधेन न लट्टशुद्धीत्यर्थाहुक्तेमातु आत्मानं सन्निकृष्टान्सहोदरभ्रातृ भगिन्यादीन् बांध
 वान्निहृत्य त्रिरात्रेण शरद्धीभवति १०१ यद्यन्नमिति निर्हारकोपदितेषां मृतस्य सापिंडानां आशौचिनमन्नमभ्यातित दात दशहोने
 वसुध्मतिन त्रिरात्रेण अथ तेषां मन्त्रेणाभ्यातिगृहे च तेषां न वसति निर्हरति च तदा होरात्रेणैव शुभ्याति एवं च तद्द्वयसे सति तदन्वाभोजि
 नो निर्हारकस्य पूर्वोक्त त्रिरात्रम् १०२ अनुगम्येति ज्ञातिमज्ञातिं वा मृतमिच्छति १०३ अनुगम्यसे चेलस्तानं च कृत्वा ततोऽग्निं स्पृष्ट्वा प
 प्राधानं कृत्वा अनुगमनं निभित्ताशौचाद्विशुद्ध्यति १०३ न विप्रमिति ब्राह्मणादिमृतसमानजानीयेषु स्थितेषु न मूदेण पुत्रादि

एतद्भोभिहितं शौचं सपिंडेषु द्विजोत्तमाः असपिंडेषु सर्वेषु मेतं शरद्धिं निबोधत १०० असपिंडं हि
 जपेन विप्रो निहृत्य बंधुवत् विशुद्ध्यति त्रिरात्रेण मातुरासाश्च बांधवान् १०१ यद्यन्नमभितेपातु
 दशाहने वशश्च्यति अनदन्नमन्नमहं वनचेतस्मिन् गृहवसेत् १०२ अनुगम्येच्छया प्रेतं ज्ञातिमज्ञा
 तिमेव च स्नात्वा सचेलः स्पृष्ट्वाग्निघृतं प्राश्य विशुद्ध्यति १०३ न विप्रस्त्वसुतिं पृच्छत्कमृतं मूदेण नाय
 येत् अस्वर्गाद्वाहुतिः सास्याच्छुद्रसंस्पृशदूषिता १०४ ज्ञानं तपोऽग्निराहारो मृन्मनो वाऽप्युपांज
 नम् वायुः कर्माकंकालौ च शरद्धेः कर्तृणि देहिनाम् १०५

यस्मात्साशरीराहुतिः शुद्रस्य शरदुदासती मृतस्य स्वर्गाय-
 हितान भवति मृतसंगीन प्रापयतीत्यर्थः स्वेधुतिष्ठस्त्वित्यभिधानात् ब्राह्मणाभावे क्षत्रियेण तद्भावे वैश्येन तद्भावे शूद्रेणापि निर्हार
 योदित्कृतं यथापूर्वश्रेष्ठत्वादस्वर्गदोषश्च ब्राह्मणादिसद्भावे शुद्धेण निर्हरेणो सति बोद्धव्यः गोविंदराजस्तदोषनिर्देशात् स्वेधुतिष्ठस्त्व
 त्यपि वक्षितमित्याह तदसुक्तम् संभवत्सु पदद्वयोच्चारणवैयर्थ्यप्रसंगात् उपक्रमं वागते अवेदोदितन्यायेनानुबोध्यत्वाङ्गुणसू
 तसुल्यर्थबाधेन मध्यान मृतायाजानेरुपेक्षायां गुणलोपेतु सुख्यस्येति पितृव्यायेन बाध्येत तस्मात् स्वेधुतिष्ठस्त्विति पदद्वितयनवि
 वक्षितम् इमां गोविंदराजस्य राजाज्ञानां द्रियामहे १०४ ज्ञानमिति ज्ञानादोभिषरद्धेः साधनानि भवन्ति तत्र ब्राह्मज्ञानं बुद्धिरूपान्तः

करणशुद्धेः साधनं यथावद्व्यतिष्ठति तद्विज्ञानेन शक्यमिति तयोपयथातपसावेदविज्ज्ञानमाः अनिर्यथापुनः पाकेन स्पृगमयम् आहारोपयथाह
विष्येणपयवाग्रादिति मृद्वारिणीयथामृद्वायोदियसार्थवदिति मनोयथामनः पूतं समाचरेदिति संकल्प्य विकल्पात्संक्रमनो निश्चयात्मिका
शुद्धिरिति मनोबुल्योर्षेदः उपजननमुपलेपनं यथासमार्जनो पांजनैर्वैश्व कर्मयथायजेद्वाऽश्वमेधेन इत्यादि अर्कोपयथागामास्त्याक
मीदयवा कालोपयथाशुद्धे हिमोदशाहेन त्रयोस्तु श्रद्धिहेतुलभनुना तुक्तमपि पंथानश्च विश्रुत्येति सोमसूयोऽनुभारुतैरिति वि-
ष्यवादाबुक्तग्राह्यम् १०५ सर्वेषामेवेति सर्वेषामृद्धारिणिगित्ते देहशौचमनः शौचादीनां मध्यादर्थशौचं अन्यापेन परधनहरणपरी
हारेण यदनेच्छया तत्संमरुष्टमन्यादिभिः स्मृतं यस्माद्योर्ध्वशुद्धः स सुद्धो भवति यः पुनर्मृद्धारिश्रुतिर्येन चासुद्धः सोऽसुद्ध एव १०६
स्नांसोति पत्रेणापकारं कृते तस्मिन्मृत्पकारबुध्यतुल्यतिरूपपापदिताः श्रुत्येति यथाच वद्व्यति महायज्ञक्रियाः क्षमानाशयंत्या-

सर्वेषामेव शौचानामर्थशौचं परं स्मृतम् योर्थेभ्युचिर्हि स सुचिर्न मृद्धारिभ्युचिः शुचिः १०६ क्षांत्याशु-
ध्यति विह्वसोदानेनाकार्यकारिणः प्रच्छन्नपापजघ्नतपसावेदवित्तमाः १०७ मृत्योर्ग्रेः शुध्यते शौ-
ध्यं न दीवेगेन शक्यमिति रजसास्त्रोभमनो दुष्टासून्यासनहिजोत्तमः १०८ अद्रिगन्त्राणिभुध्यति मनः स-
त्येन शक्यमिति विद्यातपोभ्याभूतात्मा दुर्द्विज्ञानेन शक्यमिति १०९

श्रुपापानीति अकार्यकारिणोदानेन यथावद्व्य-
ति सर्वस्ववावेदविद्वाहाणायेति अमरव्यातपापजघ्येन यथावद्व्यति जपं स्तूपवसेदिनमिति वेदवित्तमाः वेदार्थे चां द्रापणादितपो
विदः तपसेत्येकादशाध्यायेव द्यमाणेन १०७ मृत्योर्ग्रेः शक्यमिति मलाद्युपहतं शौधनीयं मृज्जलैः शौध्यते न दीपवाहश्च अन्धेभ्या द्युचि
द्विधितो वेगेन शक्यमिति स्त्रीनपरसुखमैश्वर्यनसंकल्पादिद्विपतमानसाप्रतिमासार्त्तवेन तस्मात्पाच्छुद्धाभवति ब्राह्मणश्च सन्यासेन व
ष्टाध्यायाभिर्येन पापच्छुध्यति १०८ अद्रिगिति स्वेदाद्युपहतान्यंगानि जलेन क्षालितानिभुध्यति मनश्च निषिद्धं विंविनादिनाद्वि
तंससाभिधानेन शक्यमिति भूतात्मा सूक्ष्मादिलिङ्गशरीरावच्छिन्नो जीवात्मा ब्रह्म विद्यया पापस्य हेतुतया तपसा च शुद्धो भवति शक्यः
परमात्मरूपेणावतिष्ठते बुद्धिश्च विपर्ययज्ञानोपहता यथार्थविषयज्ञानेन शुध्यति १०९ ७९ ७९

एष इति अयं शरीरसंवाधिनः शौचस्य सुष्याकं निश्चय उक्तः इदानीं नाना प्रकारद्रव्याणां येन यच्छ्रुतितत्स्य निर्णयं शृणुत ११०
तैजसेति तैजसानां ऋवर्णादीनां मरकतादिमणिनां पाषाणमयस्य च सर्वस्य प्रस्थनाजलेन मृत्तिकया च भस्मादिभिः शक्तिरुक्ता नि-
र्हृत्पस्य जलेनैवानंतरं शरीरेष्वेव क्षयमाणत्वात् इदमुच्छिद्यतां दलित विषयं तत्र मृदुस्मनो गोधस्यैककार्पित्वादि कल्पः आपस्तू-
भयत्रसमुच्चोयंते १११ निर्लेपमिति उच्छिद्यदिलेपसहितं सौवर्णमार्गजलभवे च शरीरमुक्तादिपाषाणमयं च राजतं भुजपस्कृतैर-
खादिगुणैरुत्पादयन् हितं तथा विधमलासं भवज्जलेनैव प्रस्मादिरहितेन श्रुध्यति ११२ अपाभगनेति अग्निर्वैव रुणादीन् क्रो-
मयत इत्यादि वेदेष्वयतेन योगैः ऋवर्णमिन्द्रियं वरुणादीनां रजतमित्यादिभ्युतिभ्यन्यापः संयोगात् ऋवर्णरजतंचोद्भूतं यस्मादतस्तथाः

एष शौचस्य च प्रोक्तः शरीरस्य विनिर्णयः नानाविधानां द्रव्याणां शुद्धेः शृणुत निर्णयम् ११० तैजसा
नाम णीनां च सर्वस्यांशमयस्य च भस्मनाद्भिर्मृदा चैव सुद्धिरुक्ता मनोविभिः १११ निर्लेपकाच्च न
भाडमद्भिरेव विशुद्ध्यति अजमशमयं चैव राजतंचानुपस्कृतम् ११२ अपाभगने च सर्वयोगाद्भिर्मयो
प्यच निर्वभो तस्मान्नयोः स्वयोन्येव निर्णयो गुणवन्तरः ११३ ताम्बायः कांस्यरेत्यानां त्र्युपायः सीस
कस्य च शौचं यथा हर्कतं व्यक्षारा म्लोदकवारिभिः ११४ द्रवाणां चैव सर्वेषां सुद्धिराकृत्य न स्मृतम् यो
क्षणसह तानां च दारवाणां च तक्षणम् ११५

स्वेन कारणेनैव जलेनात्यंतोपधातेनाग्निना निर्णयः श्रुद्धिहेतुः गुणव-
न्तरः प्रशस्ततरः ११३ ताम्बाय इति अयोवौहरेति पिन्नलं तद्द्रवपात्रं रेत्यं त्रपुरंगं पात्रं भस्मा म्लोदकैः शोधनं कर्तव्यं यथा हयस्य
दहति अंससाहेमस्य व्यायः कांस्यं शुभ्यति भस्मना अम्लेस्ताम्रं च रेत्यं च सुनः पाकेन मृण्मयमिति सुहस्यस्यादिवचनादिशेषोऽत्र
बोद्धव्यः ११४ द्रवाणां चैति द्रवाणां घृतं तैलानां काककोदद्युपहतानां बौधायनादिवचनांस्तस्मिन्निमात्रप्रमाणानां प्रादेशप्रमा-
णकुशोपचद्रव्याभ्यां त्ववनेन शक्तिः संहतानां च शय्यादीनां मुच्छिद्य द्वाद्युपधाते यो क्षणदारवाणां चात्यंतोपधाते तक्षणं ११५
मार्जनमिति चमसानां ग्रहाणां चान्येषां यज्ञपात्राणां पूर्वेषां णिनामार्जनं कार्यं येष्वप्यास्यां स्नालेन नयज्ञे कर्तव्ये श्रुद्धिर्भवति ११६

वरूणाभिनि स्नेहाक्तानां चरुस्तृचादीनां उष्णजलेन शरुद्धिः स्नेहाद्यधुक्तानां तु जलमात्रणवशुद्धयसायम् ११७ अद्भिस्त्विति व
हनाभ्यान्वां वरूणाणां च चांडालाद्युपधाते जलेन मोक्षणाच्छुद्धिः बहुलं च पुरुषभारहायाधिकत्वमिति व्याचक्षते तदल्पानां तु
प्रक्षालनाच्छुद्धिर्मन्वादिभिरुपदिश्यते ११८ चैलवादिनि स्पृश्यपशुचर्मणां वंशादिदलनिर्मितानां च वरूणवच्छुद्धिर्भवति शाक
मूलफलानां च धान्यवच्छुद्धिः ११९ कोषेयेति कुम्भकोषोद्भवस्य वरूणस्य मेवादि लोमभ्रवस्य कंबलादेकरथैः क्षारमृत्तिकाभिः कु
तपानां नेपालकंबलानां अरिष्टकैः अरिष्टचूर्णैः अंशुपट्टानां पट्टाटकानां विह्वलैः क्षौमाणां दुकूलानां क्षुमावल्लभानां
वरूणाणां तु पिष्टभ्येत सर्वपत्रक्षालनाच्छुद्धिः १२० क्षौमवादिनि शरवस्थपशुमृगाणां स्पृश्यपश्वस्थिभवस्य राजादिदंतस्य च क्षौ-

मार्जनं यज्ञपात्राणां पाणिनायज्ञकर्मणि चर्मसानां ग्रहाणां च शरुद्धिः प्रक्षालनेन तु ११६ चरूणां स्क्र-
कूरुवाणां च शरुद्धिरुष्णो न वा रिणा स्पर्शपूर्वशकटानां च सुसुप्तोत्सर्गलस्य च ११७ अद्भिस्तृप्ता क्षणा
शाच बहुना धान्यवाससाम् प्रक्षालनेन त्वल्यानामद्भिः शौचं विधीयते ११८ चैलवच्चर्मणां शुद्धि
वेदलानां तथैव च शाकमूलफलानां च धान्यवच्छुद्धिरिष्यते ११९ कोषेयाविकयोरुद्धेः कुतपानाम्
रिष्टकैः श्रीफलैरुसुपट्टानां क्षौमाणां गोरसर्वेषु १२० क्षौमवच्छरवश्रुगाणामस्थिदंतमयस्य च शु-
द्धिर्विज्ञानताकायागामूत्रेणोदकेन वा १२१ मोक्षणां नृणकाष्ठं च पलालं च वृक्षुभ्यति मार्जनेनापान
नेर्वयस्य पुनः पाकेन मृणमयम् १२२ मद्यैर्मूत्रैः पुरीषैर्वाधौवनैः पूयशोणितैः सस्पृष्टनेव शरुद्धौ न पुनः पा-
केन मृणमयम् १२३

मवसिष्टभ्येत सर्वपत्रक्षालनाच्छुद्धिः कर्तव्या १२१ मोक्षणां नृ-
णकाष्ठं चेति तृणकाष्ठपलालचंचडालादिस्पर्शदूषितमोक्षणेन शरुद्धिः तृणपलालसाहचर्यादिदिभिर्धानादिकाश्च विषयम् दारवाणा
च तक्षणाभिनिर्भित्तारुमयगृहपात्रविषयम् गृहमुदक्याभिरासादिदूषितम् मार्जनगोमयाद्युपलेपनेन मृन्मयभांडमुच्छिष्टादि
स्पर्शदूषितं पुनः पाकेन शरुद्धिः १२२ मद्यैर्मूत्रैः मद्यादिभिस्तसंस्पृष्टमृणमयपात्रपुनः पाकेनापिन शरुद्धिः यतिधौवनं मृत्वा पूयशोणि
तविकारः १२३

संभार्जनीपांजनेनसेकेनोद्धेखनेनच गवांचपुपरिवासेनभूमिःशुध्यतिपंचभिः १२४ पक्षिजग्धगवात्रा
तमवधूतमवक्षतम् दूषितकूशकीटैश्चमृत्पक्षेपणशुध्यति १२५ यावन्नापैत्यमेध्याक्ताद्गधोलेपयन्तः
कृतः तोवन्भृद्धारिचादेयसवास्तुद्रव्यशुद्धिषु १२६ त्रीणिदेवाःपवित्राणिब्राह्मणानामकल्पयन् अदृष्ट
मद्भिर्निर्णिक्तयच्चवाचाप्रशस्यते १२७ आपःशुद्धाभूमिगतावैतृष्ययास्तुगोर्भवेत् अद्यासाश्चैदमे
धेनगंधवणरसान्विताः १२८ नित्यशुद्धः कारुहस्तःपण्येयचप्रसारितम् ब्रह्मचारिगतंभैद्यनित्यमे
धमितिस्थितिः १२९

संभार्जनीपांजनेनसेकेनोद्धेखनेनच गवांचपुपरिवासेनभूमिःशुध्यतिपंचभिः १२४ पक्षिजग्धगवात्रा
तमवधूतमवक्षतम् दूषितकूशकीटैश्चमृत्पक्षेपणशुध्यति १२५ यावन्नापैत्यमेध्याक्ताद्गधोलेपयन्तः
कृतः तोवन्भृद्धारिचादेयसवास्तुद्रव्यशुद्धिषु १२६ त्रीणिदेवाःपवित्राणिब्राह्मणानामकल्पयन् अदृष्ट
मद्भिर्निर्णिक्तयच्चवाचाप्रशस्यते १२७ आपःशुद्धाभूमिगतावैतृष्ययास्तुगोर्भवेत् अद्यासाश्चैदमे
धेनगंधवणरसान्विताः १२८ नित्यशुद्धः कारुहस्तःपण्येयचप्रसारितम् ब्रह्मचारिगतंभैद्यनित्यमे
धमितिस्थितिः १२९

लितम् नदाहहारीतः यद्यन्मीमांसास्यात्तत्तदग्निःस्पर्शाच्छुद्धिर्भवतिउपधातशंकायामेवपवित्रंभव
त्वितिब्राह्मणवाचायतमशस्यतेताभिर्त्रोणिपवित्राणिदेवाः ब्राह्मणानांकल्पितवतः १२७ आपःशुद्धा इति यत्परिभाषास्वप्नगोःपि
पासाविच्छेदोभयतिताभापेगंधवणरसशालिन्यः सत्यः यद्यमेध्याक्षितानभवंतितदाविशुद्धभूमिगताविशुद्धाः स्फुः विशुद्धभूमिग
ताइतिभूमिसंबंधप्रदर्शनायनस्वतरिक्षगतानांनिवृत्त्यर्थः १२८ नित्यशुद्धइति कारोमीत्याकारादेर्देवब्राह्मणाद्यर्थेविमाल्यादि
ययनेद्रव्यप्रयोजनाद्यपेक्षयाशुद्धिशेषाकरणेपिस्वभावादेवहस्तःसर्वदाशुद्धः तथाजननमरणयोरपिस्वव्यापारेशुद्धः नत्वशीतं
कारुणाकारकर्मणीतिवचनान् तथायदिहेतव्यंपण्येयवीथिकायांप्रसारितनापणीयमन्ममश्रीयादितिशंसवचनान्तुसिद्धान्त-

यतिरिक्तं तदनेकक्रेतुकरस्पर्शोपिशुद्धमेव तया च ब्रह्मचार्यादिगतभैरव्यमनाच्चांतस्त्रोदत्तमपिरथ्यादिदक्रमणोपि सर्वदा शुद्धमिति शास्त्रमर्यादा १२९ नित्यमास्थामिति सर्वदा स्त्रीणां मुखशक्तिनयाकाकादिपक्षिणांच्चूपायातपतितं फलं शक्तिवत्सुखं च दोहसमयेक्षीरमद्वारणेशक्तिश्चात्र पदामृगादीनंहंतुं गृह्णाति तदा तत्र व्यापारशक्तिः तस्मात् १३० श्वभिरिति कुक्कुरैर्हंतस्य मृगादेर्यन्मांसं ते तन्मुचिमतुरगोचत् तच्छ्रान्दाद्यतिथिभोजनादावेव द्रष्टव्यम् अन्ये श्वामांसादिभिर्यात्र येनादिभिरव्याधादिभिरव्यमृगवधजो विभिर्हंतस्य १३१ ऊर्ध्वनाभेभिति नाभेरुपरिथानीन्द्रियच्छिद्राणि तानि सर्वाणि पवित्राणि भवन्ति अतस्तेषां स्पर्शेनाशौचं यानि नाभेरधिष्ठितस्य १३२ अधिकेति मक्षिकाभेभ्यस्त्रिभ्योपि विषुवो मुखनिःसृता अल्पा जलकणाः क्षयापतिता देहीनिस्पर्शे स्यापि गवादीनि चाग्निपर्व

नित्यमास्यंश्चिस्त्रीणांशकुनिःफलपातने प्रस्त्रवेचश्चुचिर्वत्सःश्यामृगग्रहणेभ्युचिः १३० श्वभिर्हतस्य
यन्मासयुचितनानुरव्वीत् कव्याङ्गिश्चहतस्यान्यैश्चडालाद्यैश्चदस्फभिः १३१ ऊर्ध्वनाभेयानिस्वानि
तानिमेध्यानिमवशाः यान्यधस्तान्यमेध्यानिदेहाच्चैवमलाभ्युताः १३२ माक्षिकाविभ्रुवञ्छायागोरभ्युः
सूर्यरम्ययः रजोभूर्वायुराग्निश्चस्पशमेध्यानिनिर्दिशत् १३३ विण्मूत्रोत्सर्गसुख्यश्चमृहायादुयमर्थ
वत् देहिकानामलानान्वृत्तिषुहादशस्त्रपि १३४ वसाशक्रमस्तुञ्जामूत्रविद्वद्घ्राणकर्णविद्वद्भ्रू
प्याशुदूषिकास्वेदाहादशेतनृणामलाः १३५

प्रीतिदूषकास्वदाहादशतनृणामलाः १२३
तानिचंडालादिस्पृष्टानिस्पर्शशून्याभिनानीयात् १३३ विष्णुत्रेति विष्णुः
अमुल्यतेयेनसविष्णुत्रोत्सर्गः पाव्यादिस्तस्यमुल्यर्थमृद्धारिगृहीतव्यं अर्थवत्स्योजनवत्प्रावतागंधलेपस्तयोभवतितथाशरीराणां
वसादिमलानांसंविभुहादभस्सपिण्गलेपस्तथार्थमृद्धारिमाद्यतत्रस्थतरास्त्वपेक्षे मृज्जलग्रहणउत्तरपेक्षे मृज्जलमात्रग्रहणं तदाहबौ
धायनः आददीतमृदोऽप्यप्यष्टस्रपूर्वेषुसुदये उत्तरेषुचषट्सद्भिः केयलाभिविंशुभ्यति ततश्चद्वादशास्वर्षातिमानवंमृद्धारिग्रहणवच
नंयवस्थयामृद्धारिर्गोर्दुर्गोस्तीनविरुध्यते गोविंदराजस्तमनुबोधायनवचनमदर्शनादुत्तरपेक्षे विविकल्पमाह सचव्यवस्थितोदैव
पित्राद्यष्टकर्ममृदेउत्तरेष्वपिमृदमादयान्नाप्यदा १३४ वसेति वसाकायस्नेहः शृङ्गरेतः अस्तु कुरन्तंभज्जाशिरोमध्योपिंडितस्नेहः

दूषिकाअक्षिमलः स्वेदः श्रमादिना देहनिःसृतंजलम् वसादयोद्वादाशनराणां देहिकामव्याभवति १३५ एकालिंगइति मूत्रपु-
 शयोत्सर्गसितिशुद्धिमभीप्सतांमृदावायुदेपमर्थवदित्यक्तत्वाज्जलसहितामृदकाङ्गोदातव्यागुदेतिस्रोमृदः तथैकस्मिन्करेवा
 मे शौचविद्वशिणहस्तनार्धः शौचेनियोजयेत् तथैववामहस्तेनभेरुत्सर्वनशोधयेदिति देवलवचनात्तस्यैवाधः शौचिसाधनत्वात्
 तत्रैवदशमृदादातव्यातत्प्रभयोः करयोः सप्तदातव्या यदातूक्तशौचेनापिगंधलेपस्त्रयोनमवतितदायावदयैत्यमेधाक्तादिति वच-
 नादधिकसंख्याअपिमृदातव्याएतद्विषयाण्येवसुनीनामधिकमृतसंख्यावचनानि मृत्युरिमाणमाहदक्षः लिङ्गेपिमृतसमाख्यातात्रिभू-
 वीपूर्यतयया द्वितीयाचतुतीयाचतदर्द्धादिप्रकीर्तिताइति यदातूक्तसंख्यायाअल्पेनापिगंधलेपक्षयोभवातितदासंख्यावाक्या
 रंमसामर्थ्यात्संख्या पूरयितव्येव १३६ एतच्छौचमिति एकालिंगइत्यादियच्छौचमुक्तं दृहस्थानामेव ब्रह्मचारिणां हिरुणं वानप्र

एकालिंगेगुदेतिसंस्तथैकत्रकरेदश उभयोः सप्तदातव्यामृदः शतद्विमभीप्सता १३६ एतच्छौचं गु-
 हस्थानां हिरुणं ब्रह्मचारिणाम् त्रिगुणस्याह्नस्थानां यतीनां तु चतुर्गुणम् १३७ कृत्वा मूत्रपुरीष
 वारवान्याचात उपस्पृशेत् वेदमध्यैष्यमाणश्च अन्ममश्चैवसर्वदा १३८ त्रिराचामेदपः पूवद्भिः प्रमृ-
 ज्यात्ततोमुखम् शरीरं शौचमिच्छन् हिस्त्री मूत्रस्तसक्तस्तु १३९ शूद्राणां मासिककार्यवपनं न्या-
 यवर्तिनाम् वैश्यवच्छौचकल्पश्चाहिजोच्छिष्टं च भोजनम् १४०

स्थानां त्रिगुणं यतीनां पुनश्चतुर्गुणम् १३७ क
 लौति मूत्रपुरीषं कृत्वा कृतयथोक्तशौचस्त्रिराचांतं द्वाद्विधा छिद्राणि शीर्षाण्यन्यानि च स्पृशेत् वेदाध्ययनं चिकीर्षन् अन्नं वा अभ्यन् वा
 तु द्वितीयाध्याये अध्येष्यमाणस्त्याचांतो निवेद्य शुरवे मीयादाचम्येत्यभयमुक्तं इतागत्वार्यम् इदं तु पुरुषार्थशौचाद्येत्यपुनरुक्तिः
 आचांत इति यदुक्तं तत्र विशेषमाह १३८ त्रिराचामेदिति देहस्पृशेद्विमिच्छन् प्रथमवारत्रयमपोभक्षयेत् ततोर्द्विमुखं परिमृज्या
 त स्त्री मूत्रद्वयैकं वारमाचमनार्थमुदकं प्रक्षयेत् १३९ शूद्राणामिति शूद्राणां कार्यमिति कृत्यानां कर्त्तरि येन कर्त्तरि षष्ठी यथा
 शास्त्रव्यवहारेभिर्हि जसु मृषकेः मूत्रैर्मसीस्मिमासिमुंडनं कार्यं वैश्यवच्चमृतं सूतकादौ शौचकल्पोऽस्तु ध्यानव्यः हिजोच्छिष्टं च भोजनं

भ्रूत्यतदतिभोजनकार्यमिति १४० नोच्छिष्टमिति निष्ठीव्योत्कानृतानिष्ठीतवतामाचमनविधानादिसुषामपिसुरवान्निःसरणान्निष्ठीव
नमेवेतिप्रसक्तोऽश्लथ्यर्थमपवादमाह सुखमवाविसुषोयाओमिपततिनाउच्छिष्टंनकुर्वतितथाश्मश्रुलोमामिसुखप्रविष्टाभिनोच्छिष्टतां
जनयतिवंतावकाशस्थितंनान्नाययवादिनोच्छिष्टंकुरुते अत्रगौनमीयेविशेषः दंताम्लिष्टेषुदंतवदन्यत्रजिह्वाभिमर्षणाद्याकृच्युतेरि-
त्येकेच्युतेवाहारवद्विद्यान्निगिरन्नेवतच्छुचिः १४१ स्मृशतीति अन्येषामाचमनार्थजलददंतायेविंदवः पादौस्मृशंतिनजयादि वि
सुद्धंभूमिषोदकैस्तल्यास्तेननाचमनार्होभवति तदातत्रच्यवनवस्थैरुक्ताचमनः शुद्धातिद्व्यंचशुद्धमिति १४२ उच्छिष्टेनेति द्वय
हस्तपदेनशरीरसंबन्धमात्रंद्व्यस्यविवक्षितंआमणिचंधात्पाणिप्रक्षाल्येतिद्व्यहस्तस्याचमनाभमवात्स्फुषादिस्थितद्व्योयद्युच्छि
ष्टेनसंस्पृष्टोभवतितदाद्रव्यमनवस्थायैवकृताचमनः शुद्धातिद्व्यंचशुद्धंभवति १४३ वानदति कृतवमनः संजातविरेकः स्नात्वाद्य

नोच्छिष्टं कुर्वते सुरव्याधिप्रयोगे गेपतं नित्याः नभश्चूणिगता न्यास्यान् नदन्तांतरधिष्ठितम् १४१ स्मृशंति वि
दवः पादौय आचामयतः परान् भौमिकैस्ते समाज्ञेयान् ते राप्रयतो भवेत् १४२ उच्छिष्टेन तु संस्मृष्टो द्रव्यह
स्तः कथंचन अनिधये वत द्रव्यमाचान्तः सुचितामियात् १४३ यातो विरिक्तः स्मात्वा तु घृतप्राशनमाच
रेत् आचामे देव फल्कान् स्नानमैक्यनिनः स्मृतम् १४४ सूखाक्षत्वा च फल्कान् विष्टील्यात्स्का नृता निच
पोत्वापोऽध्येयमाणश्च आचामे त्रयतो पिसन् १४५ एष शौचविधिः कृत्स्नो द्रव्यशुद्धिस्तथैव च उक्तो वः स
वैवर्णानां स्त्रीणां धर्मान्निबोधत १४६

ववृणान्श्रीगोवधमाग्नयावत १७५
तमाशंनं कुर्यात् दशविनेकान्गिरिक्तइतिगोविंदराजः यदिभक्त्याअनंतपरमेववम
तितदा आचमनमेवकुर्यान्नस्नानएतमाशनेमैथुनंचकृत्वास्नायात् इदंतुभृतुभतीविषयम् १४४ सस्तेति निद्रासुप्तोजनन्लेषा
निरसनमृषावादजल्पनादिकृत्वाअभयनंनिकर्तुं श्रुत्वरय्याचमेत् यत्तुभक्तकोपस्पृशेत्सम्यगितिथाअथेव्यमाणस्त्वाचांतद
निहितीयाध्यापेक्तंतद्रुतांगलेन इहतुभक्त्याचमनविधानंसुरुकार्यअध्यानांगनयाचमनविधानंगृहस्थादीनामपीति १४५ एषशौच
विधिधिरिति एषवर्णनंजननमरणादौदशरात्रादिरशौचविधिः समयोद्व्याणान्तेजसादीनोच्चेलादीनांचजलादिनाशकद्विविधियुष्माक

मुक्तः ददानीं स्त्रीणां मनुष्येयं धर्मं मृणुत १४६ बाल्यावेति बाल्ये यौवने चार्द्धके च वर्त्तमानया किंचित्सूक्ष्ममपि कार्यं भर्त्रा धनमुभयतः
 न्भस्वातंत्र्येण कर्तव्यमिति किंतु १४७ बाल्येऽपि तु भित्ति बाल्येऽपि तुर्वशेति षष्ठे तु यौवने भर्तुः भर्त्तुरि मृत्युने पुत्राणां तदभावे तत्संपिडे
 पुत्रां सत्कृत्वा पितृपक्षः प्रकः स्त्रियः पक्ष इत्यावसाने तु राज्ञा भर्त्ता स्त्रिया मृत इति नारद उच्यते शान्तिराजादीनां मायत्वात् कदाचित्
 सन्तानं प्राप्नुयेत् १४८ पित्रा भर्त्रेति पित्रापत्यासु त्रैवेयं नास्ति नो विरहं कुर्यात् यस्मा देयां वियोगेन स्त्री च धर्माभावं गता किंप्रति पितृकुले
 भिदिते करोति १४९ सदा महद्वेति सर्वदा भर्त्ता भिरुद्धेऽपि प्रसन्नवदनया गृहकर्मणि चतुरयास्तु शोधितकुंडकदाहादि गृहभांडाया-
 व्यये चात्र ह्रस्वमदया स्त्रिया भविष्यम् १५० यस्मै दद्यादिति यस्मैऽपि ता एना दद्यात्सितुरनुमत्या त्वाता वा तं जीवंतं परिचरेत् मृतं च

बाल्यावा सुवत्या वा दृष्ट्या वा पियोषिता न स्वातंत्र्येण कर्तव्यं किंचित्कार्यं गृहेऽपि १४७ बाल्येऽपि तु
 पूर्वशेति षष्ठ्या णिग्राहस्य यावन् पुत्राणां भर्त्तुरि मृत्युने न भर्तुः स्त्री स्वतंत्रताम् १४८ पित्रा भर्त्रा भर्त्तु-
 वा पितृनेच्छेद्द्विरहं मात्मनः एवा हि विरहेण स्त्री राह्ये कुया दुर्भे कुले १४९ सदा महद्वृष्ट्या भाव्य गृहका
 येषु दक्षया ससंस्कृतो पस्करया व्यये चासु क्तहस्तया १५० यस्मै दद्यात्सिता त्वेनां त्वाला चानुभते
 पितुः तन्मुश्रुष्वन जीवंतं सस्थितं च न लघयेत् १५१ मंगला र्थस्वस्थयनयज्ञश्चासा प्रजापतेः प्रयु-
 ज्यते विवाहं धुमदानं स्वाभ्यकारणम् १५२ अनृतास्तु काले च भत्रसंस्कारकृत्यतिः सस्यस्यनित्यं
 दातुं ह परलोकचयोषितः १५३

नातिक्रामेत् व्यभिचारेण तदीय आत्थतर्पणादि गिरहितया पारलौकिक कृत्यखंड-
 नेन च १५१ मंगलार्थमिति यदा सांस्वस्थयनं शांस्तु मंत्रवचनादिरूपयश्चासां प्रजापति यागः प्रजापत्क हे शो नाज्य होमात्सको
 विवाहेऽपि क्रियते तन्मंगलार्थं मभीष्टसंपत्त्यर्थं कर्म यत्पुनः प्रथमं प्रदानं वा दानात्सकं तदेव भर्तुः स्वाभ्यजनकं ततश्च वारदानां दार-
 म्प्यस्त्री भर्त्तुपरतंत्रातस्मात्तंत्र्येतेति पूर्वोक्तशेषः यत्पुनः प्रथमं वक्ष्यते तेषां निष्ठा तु विज्ञेया विद्भिः सप्तमेऽप्येदं तितद्वा र्थ्यात्संस्कार-
 सार्थमित्यविशेषः यतः १५२ अनृतास्तु कालेति मंत्रसंस्कारो विवाहः तत्काली भर्त्ता चरतुषु पयात्सर्वत्राप्रतिषिद्धवर्जमिति

गौतमवचनात् ऋतुकाले अन्यदा च नित्यमिह लोके च स्मरवस्य दानात् दानधनेन च स्वर्गादि प्राप्तेः परलोकेऽपि सुखस्य दाते नित-
 स्मात् १५३ विशाल इति सदाचारमूल्यः स्वयंतयानुरक्तो वा विद्यादिगुणहीनो वा न आपिसाध्यास्त्रियादेव वसतिराशयनीयः य-
 स्माच्च १५४ नास्ति स्त्रीणां भित्ति यथा भर्तुः कस्याश्चित् स्त्र्यस्य राजो योगादिना अनुपस्थिता च पितृयन्तरेण यज्ञनिष्पत्तिः तन्धानस्त्रीणां
 भर्त्रा विना यज्ञमिद्धिः नापि भर्तुरनुमतिमन्तरेण व्रतोपवासौ किंतु भर्तुपरिचर्ययेव स्त्री स्वर्गलोके पूज्यते १५५ पाणित्राहस्येति प-
 त्यासहधर्माचरणेन योजितः स्वर्गोदिलोकः तमिच्छंतो साध्यास्त्री जीवतो वा मृतस्य वा भर्तुर्नीकिंचिदप्रियमर्जयेत् मृतस्याप्रियं च
 भित्तारेण ग्राहितयादूखं देन दृत्तिसंभवेऽपि १५६ कामं लिखति सुखमूलफलैः पवित्रैश्च देहं क्षपयेत् अत्याहारेण क्षीणं कुर्यात् न च भ-

विशालः कामरुतो वा गुणैर्वा परिवर्जितः उपचर्यः स्त्रियासाध्या सततं देववसतिः १५४ नास्ति स्त्रीणां
 पृथक् पूजो न व्रतान्नाप्युपाधितम् पतिसुश्रूषते येन तेन स्वर्गमिहायते १५५ पाणिग्रहस्य साध्यास्त्री
 जीवतो वा मृतस्य वा पतिलोकमभीप्सुतो नाचरे किंचिदप्रियम् १५६ कामतु क्षपयेद्देहं सुखमूलफ-
 लैः शुभैः न तु नाभापि गुणहयात्स्योभते परस्य तु १५७ आसीतामरणास्त्वानाभियताम ह्यन्वारिणां
 यो धर्म एकपत्नीनां कांक्षतीतमनुत्तम् १५८ अनेकानि सहस्राणि कुम्भारब्रह्मचारिणाम् दिवंगतानि
 विप्राणामेकत्वाकुलसंततिम् १५९ मृते भर्तुरि साध्यास्त्री ब्रह्मचर्यव्यवस्थिता स्वर्गच्छत्सुत्राणि
 यथा ते ब्रह्मचारिणः १६०

न गिरि मृते व्यभिचारधिया परपुरुषस्य नाप्युच्चारयेत् एवं च सति १५७ आसीतेति क्षमायुक्तानि
 यमवती एकभर्तृकानां यो धर्मः प्रकृततमः वृमिच्छन्तं न मधुमांसं मेथुना कामां ब्रह्मचर्यशालिनीमरणपर्यन्तेति श्रेष्ठः अनुत्रापि पुत्रार्थेन पर-
 पुरुषसेवेन यस्मात् १५८ अनेकानीति बाल्यतएव ब्रह्मचारिणामकृतदाराणां सनकबालसिख्यादीनां ब्राह्मणानां बहूनि सहस्राणि
 कुलरुद्धयंसंतानि मतुलाद्यापि स्वर्गगतानि १५९ मृते भर्तुरिति साध्याचारस्त्री मृते भर्तुरेककृतपुरुषांतरमेकनासुत्ररहितानि
 स्वर्गगच्छति यथा ते सनकबालसिख्यादयः पुत्रमून्याः स्वर्गगताः १६०

अपत्यलोभाद्यातुस्त्रीभर्तारमतिवर्त्तते सेहनिंदाभवाभोतिपतिलोकाञ्जहोयते १६१ नान्योत्प
न्नाप्रजास्तीह नचाप्यन्यपरिग्रहे नद्वितीयश्चसाध्वीनाकचिद्वर्त्तनोपादिष्यते १६२ पतिहिलापकुह
स्वमुत्कृष्टयानिषेवते निर्दोषसाभवेच्छोकेपरपूर्वेतिचोच्यते १६३ व्यभिचारास्तुभर्तुः स्त्रीलोकेभ्रा
भोतिनिद्वानाम् शृगालयोनिभामोतिपापरोगेऽप्यपाड्यते १६४ पतिथानाभिचरतिमनोवाग्देहस
यता साभर्तृलोकभामोतिसद्भिः साध्वीतिचोच्यते १६५ अनेननारीवृत्तेन मनोवाग्देहसंयता इ
हायुंकीर्तिभामोतिपतिलोकपरत्रच १६६ एवंवृत्तांसवर्णस्त्रीर्हिजातिः पूर्वमारिणीम् दाहयेदग्नि
होत्रेणयज्ञपात्रेऽथधर्मवित् १६७

अपत्यलोभाद्यातुस्त्रीभर्तारमतिवर्त्तते सेहनिंदाभवाभोतिपतिलोकाञ्जहोयते १६१ नान्योत्प
न्नाप्रजास्तीह नचाप्यन्यपरिग्रहे नद्वितीयश्चसाध्वीनाकचिद्वर्त्तनोपादिष्यते १६२ पतिहिलापकुह
स्वमुत्कृष्टयानिषेवते निर्दोषसाभवेच्छोकेपरपूर्वेतिचोच्यते १६३ व्यभिचारास्तुभर्तुः स्त्रीलोकेभ्रा
भोतिनिद्वानाम् शृगालयोनिभामोतिपापरोगेऽप्यपाड्यते १६४ पतिथानाभिचरतिमनोवाग्देहस
यता साभर्तृलोकभामोतिसद्भिः साध्वीतिचोच्यते १६५ अनेननारीवृत्तेन मनोवाग्देहसंयता इ
हायुंकीर्तिभामोतिपतिलोकपरत्रच १६६ एवंवृत्तांसवर्णस्त्रीर्हिजातिः पूर्वमारिणीम् दाहयेदग्नि
होत्रेणयज्ञपात्रेऽथधर्मवित् १६७

भोगेनस्त्रीदहलोकैर्गर्हणीयतांलभते मृताचमृगालिभवति कुप्यादिरोगैश्चपीड्यते
१६५ पतिप्रेति मनोवाग्देहसंयतेति विशेषणोपादानात् यामनोवाग्देहेरेव भर्तारं न व्यभिचरति सा भर्तुमात्रनिष्ठमनोवाग्देहव्या
पारत्वात् भर्तुमहाजितान् लोकां न्याभोति इह च शिष्टैः साध्वीकच्यते वाङ्मनोभ्यामपि पतिं न व्यभिचरेदिति विधानार्थो देहकव्यभि
चारनिवृत्तेरुक्ताया अप्यनुवादः १६५ अनेनेति अनेनस्त्रीधर्मप्रकारेण उक्तेनाचारेण पतिमुत्पृष्टा भर्तुव्यभिचारादिना मनोवा
संयता स्त्रीदहलोकैश्च मरुदांकीर्तिपरत्रपत्यासहार्जितं च स्वर्गादिलोकं प्राप्नोतीति प्रकरणात् योपसहारः १६६ एवंवृत्तामिति हिजातिः
समानवर्णा यथोक्ता नारस्तुक्ता पूर्वमृतांश्रौतस्मार्त्ताभिर्मिष्यंस्तपात्रेऽथ दाहधर्मज्ञोदाहयेत् १६७

भार्येति पूर्वमृतायै अंशकर्मणिदाहनिमित्तमग्नान्समर्प्य गृहस्थाश्रमनिमित्तं उत्सन्नप्रोक्तो नुत्तन्मनुत्रोवाप्तुन विवाहं कुर्वान् तस्मात्
नीन् श्रोतानीन्वा आख्यात् १६८ अनेनेति अनेन तृतीयाध्यायौ कविधिना प्रत्यहं पंच ज्ञानस्य जेतुं द्वितीयमासु भ्रातृ-
तदारपरिमृद्वोऽनेनैव यथोक्तविधिना गृहस्थविहिता धर्मानुतिष्ठेत् गृहस्थधर्मत्वे पिंपंच ज्ञानां प्रकृतधर्मज्ञापनार्थं पृथङ्निर्देशः

तदापरिग्रहाजननयथाकृत्वापनागृह्यताहेमावर्णानां ७ ७ ७
 इति कुल्लुकभट्टविनिश्चितायामन्वर्थसुक्तावल्योपचमोऽध्यायः ५ ७ ७
 एवाभिनि आश्रमसमुच्चयाश्रितोद्दिजानिः कृतसमावननउक्तप्रकारेण यथाशास्त्रगृहाश्रममनुष्ठाय निर्यतः कृतनिश्चयो यथा विधानं
 वक्ष्यमाणार्थमेण यथा र्हिविशेषेण जिनैर्द्वियः परिपक्वकाषायइत्यर्थः नानप्रस्थान्नाश्रममनुतिष्ठेन् १ गृहस्थीय दात्मदेहस्य

भार्यायै पूर्वमारिण्यै तस्याग्नेन त्यकर्मणि पुनर्दारिक्रियांकुर्यात्पुनराधानमेव च १६८ अनेन विधिना
नित्यपचयज्ञान्नाहापयेत् द्वितीयमायुषोभागकृतदारागृहे वसेत् १६९ इति मानवे धर्मशास्त्रे
भृगुमोक्तायां संहितायां च विधिः पंचमोऽध्यायः ५ ७३ एवं गृहाभ्यमेस्थित्वा
विधिवत्स्नातकौ हिजः वने वसेत्तु नित्यतोयश्चावहितेन्द्रियः १ गृहस्थस्तु यदा पश्येदृद्धीपलितं
मात्सर्ग्यः अपत्यस्यैव चापत्यतदारण्यसमाश्मयेत् २ सत्यज्यग्राम्यमाहारसर्वचवपरिच्छदम् पुत्र
बुभार्यानिक्षिप्य वृन्गच्छत्सहैव वा ३ अग्निहोत्रसमादाय गृह्यचाग्निपरिच्छदम् ग्रामादरण्याग्निं
सत्यनिवसेन्नित्यतन्द्रियः ४

तत्कौशिल्यं केशाधवल्यं पुत्रस्य पुत्रपक्ष्यतितया विधवयो वस्यथा गितविधयरागतया व
नमाश्रयेत् २ संत्यजेत्यादि ग्राथं व्रीहिषादिकं भक्ष्यं सर्वे वगवान्यथायादि परिच्छदं परित्यज्य विद्यमानभार्यश्ववनवासमिच्छ
तां भार्यष्वित्रेषु समर्प्य इच्छत्यासहैव वनगच्छेत् ३ अग्निहोत्रमिति औत्ताग्निनावसथादोऽव्याप्सुपकरणं स्तूकस्तूपादिन्
गृहीत्या ग्रामादरण्यं निःसृत्य गत्या संघर्तेन्द्रियः सन्निवसेत् ४ मुन्यन्मैरिति मुन्यन्मैर्न विरादिभिर्नानामकारैः पवित्रैः शाकहू

लफलैर्वारण्योद्भवेरेतानेवेति गृहस्थस्य पूर्वोक्तान्महायज्ञान्यथाशास्त्रमनुनिष्ठेत् ५ वसीनदिति मृगादिचर्मवृक्षवल्कलं
या आच्छादयेत् हारीतेन तु वल्कलशालीचर्मचरकुशसृजफलकवासादिति विधत्ता वल्कलादिकमप्यनुज्ञानम्
तृजटाभ्युलोमनखाभित्यधारयेत् ६ यद्भक्ष्यमिति यदुंजीतततो यथाशक्ति बलिभिक्षां च दद्यात् बलिमिति तु वैश्वदेवनि-
त्यत्राद्र्योरुपलक्षण एतानेव महायज्ञाभिति विहितत्वात् आश्रमागतान्जलमूलभिक्षादानेन पूजयेत् ७ स्वाध्यायेति वेदाभ्य-
सेनित्यसुक्तः स्यात् शीतानपादि दृढसहिष्णुः सर्वोपकारकः संयतमनाः सततं दत्ताप्रतिग्रहनिवृत्तः सर्वभूतेशु कृपावान् भवेत् ८
वैतानिका मिति गार्हपत्यकुडस्थानाभगनीनामाह वनीयदक्षिणाग्निकुण्डयोर्बिहरो वितानंतत्र भवयेत् तानिकमग्निहोत्रयथाशास्त्रमनुति

मुन्यन्नेर्विधिर्मेधैः शकमूलफलेन वा एतान्येव महायज्ञान्निर्वपेद्भिधिपूर्वकम् ५ वसीतचर्मची-
रवासाधस्नायात्प्रेतया जटाश्वविभृथान्नित्यशमश्रुलोमनखानि च ६ यद्भक्ष्यस्यात्ततो दद्याद्बलिं
भिक्षां च शक्तिः अमूलफलभिक्षाभिरर्चयेदाश्रमागतान् ७ स्वाध्यायेनित्यसुक्तः स्याद्दत्तोमेत्रः
समाहितः दत्तान्नित्यमेनादाता सर्वभूतात्तु कृपकः ८ वैतानिकं च ऋगुहादग्निहोत्रयथाविधि दर्श
मुक्तदयन् पूर्वपौर्णमासं च योगतः ९ ऋक्षेऽस्याग्रायणं चैव चातुर्मास्यानि चाहरत् उत्तरायणं च क्रम-
शादाक्षस्यायनमेव च १०

येत्तदर्शपौर्णमासं पर्वेति श्रौतस्मार्तदर्शपौर्णमासौ योगतः काले अस्कंदयन् अपरिलजन्मा
यनिः क्षेपपक्षे च जस्रवायाभिवप्रायामेतेषामनुष्ठानमुचितं विशेषाश्रयणात् ९ ऋक्षेति ऋक्षेधिर्नक्षत्रेष्टिः आश्रायणवस-
स्तेष्टिः ऋक्षेऽस्याग्रायणं चेति समाहारद्वयः तथा चातुर्मास्योत्तरायणदाक्षायणाभि श्रौतकर्षाणिक्रमेण कुर्यात् अत्र केचित्सर्वमेतत्
श्रौतं दर्शपौर्णमासादि कर्मवानप्रस्थस्य स्तस्य सुच्यनेन त्वस्यासुष्ठेयं ग्राम्यमोह्यादिसाध्यात्वा देवां च न च स्मृतिः श्रौतांगवाधनेश-
क्ता तदसत्त्वात् तत्तदौरेल्लक्षणं स्लोके सुव्यन्तेन्नीचारादिभिः वानप्रस्थविषयतया स्पष्टस्य च रुगोडाशादि विधेर्वीधेर्नस्थानित्य-
त्वात् गोपिंशराजस्तमीत्यादिभिरेषां धर्मिदं रूपयज्जातैरेतान्निर्वर्त्तयिष्यत इत्याह १०

वासंतेत्यादि वसंतोद्भवैः शरदुद्भवैर्भेद्योर्यागांभूतैर्मुन्यन्नेन्निधिरादभिः स्वयमानोतैः पुरोडाशांश्चरून्त्यथाशास्त्रं तत्तद्यागादिसि-
द्ध्येसंपदयेत् ११ देवताभ्यइत्यादि तद्गोद्भवनीवारादिकस्माधितमनिशयेनयागार्हविदेवताभ्यउपकल्प्यशोचान्सुपभृजोत
आत्मनत्तकृतंलवणभूषणलवणाद्युपभृजोत १२ स्थलजेति स्थलजलोद्भवशाकानिअरण्ययज्ञीयदुदोद्भवानिदुग्धादिफलोद्भू-
वांश्चस्नेहानद्यात् १३ वर्जयेदित्यादि माक्षिकंसांसंभौमानोतिमसिद्दर्शनार्थंभौमानिकवक्रानिछत्राकारान्भूस्तृणमालयदे-
शोभसिद्दशाकंशिशुकंवाहीकेषुभसिद्दशाकंश्लेष्यांतकफलाभिवर्जयेत् गोविंदराजस्तभौमानिकवक्रानोतिअन्यव्यवच्छेदकंविशो-
षणभिच्छन्भौमानाकवक्रानांनिषेधः चाक्षीनांतुभक्षणमाह तदयुक्तंभनुनैवदिजातैरेवकवक्रमात्रनिषेधात्वनस्थगोचरतयानि
यमानिशयस्योचितत्वात् यमस्त भूभिजंसृजजंवापिछत्राकंभक्षयतिवे ब्रह्मांस्तान्पिजानीयात्ब्रह्माहादिषुगर्हितानिनि

वासंतशारदैर्भेद्यैर्मुन्यन्नेः स्वयमाहुतैः पुरोडाशांश्चरून्त्यैवविधिवन्निर्वेत्सृथक् ११ देवताभ्यस्त-
तद्भुत्वावन्यंभेद्यतरहविः शेषमात्मनिर्युजोतलवणंस्वयंकृतम् १२ स्थलजोदकृशाकानिषुष्यमु-
लफलानिच मेध्यरक्षोद्भवान्यद्यात्स्नेहाश्चफलसंभवान् १३ वर्जयेन्मधुमांसंचभौमानिकवक्रानिच
भूस्तृणशिशुकंचैवश्लेष्यांतकफलानिच १४ त्यजेदाश्वयुजेमासिसुन्यन्पूर्वसंचितम् जीर्णानिचैव
वासांसिशाकमूलफलानिच १५ नफालकृष्टमग्नीयादुत्सृष्टमपिकनचिन् नग्राभजानान्यात्तोपिभू-
लानिचफलानिच १६

विशेषेणरुक्षजस्यापिनिषेधमाह मेधातिथिस्तभौमानोतिस्वतंत्रंपदंवदन्गोजिह्वकानाम-
कश्चित्पदार्थोविनेचराणांमसिद्धः तद्विषयंनिषेधमाह तदपिबहुव्यभिधानकोशादिष्वप्रसिद्धमत्रादधीमाहि कवक्रानांइजानि-
विशेषे पांचमिकेनिषेधेसत्यपिपुनर्निषेधोभूस्तृणादीनांनिषेधपिचसंभयभित्तविधानार्थः १४ त्यजेदिति सर्वमेवसंचयप-
क्षोपूर्वसंचितनीवाराद्यन्जोर्णानिचवासांसिशाकमूलफलानिचआश्विनेमासित्यजेत् १५ नफालइति फालकृष्टप्रदेशेजातं-
स्वामिनोपेक्षितमपिब्रीह्यादिनाद्यात् तथाग्रामजानान्यफालकृष्टभूभागोपिलनारुक्षमूलफलानिस्तस्यादितोपिनभक्षयेत् १६

ग्रीष्मद्रुणादि आत्मतपोविदुल्लभ्यं ग्रीष्मोचतुर्दिगवस्थितैरग्निभिरूर्ध्वं चादित्यतेजसा आत्मानं तापयेत् वर्षस्वप्नावकाशमाश्रयेत्
 यत्र देशो देवो वर्पितत्र छत्राद्यावरणरहितस्तिष्ठेदित्यर्थः हेमं ते चार्द्रवासाश्रयेत् अतुत्रयसंवत्सरावलंबेनायसां यत्सरिक एव नियमः
 २३ उपैति विहितमपित्रियवणं स्थानं देवर्षिपितृतर्पणविधानार्थमनूद्यते ग्राममर्थ्यं दिनं सायं सवनेषु त्रिचपि देवर्षिपितृतर्पणं कुर्वन्
 अन्यदपि पक्षमासोपवासादिकं तोत्रव्रतं तपोऽनुतिष्ठन् यथोक्तयमेनपक्षोपवासिनः केचिन्मासोपवासिनः इति स्वशरीरं शोषयेत्
 २४ अग्नीनित्यादि श्रौतानग्नौ नूचैस्वानसशास्त्रविधानेन भस्मपानादिना आत्मनि समाप्य लौकिकाग्निगृहं न्युनो यथावस्यति दृष्ट्वा
 मूलनिक्षेपतनूनि मुनिर्मानं व्रतचारी फलमूलाधान एव स्यात्तनीवारयद्यपि नाभ्यायात् एतच्चोर्ध्वं षण्मासेभ्योऽप्युपरि अनग्निरभिके

ग्रीष्मोपंचतुःप्रास्तस्यार्द्रर्षिस्वप्नावकाशिकः आर्द्रवासास्तु हेमं ते क्रमशो वर्द्धयंस्तपः २३ उपस्मृशंस्त्रिव
 णपितृन् देवाद्यतर्पयेत् तपश्चरन् श्रुत्य तर्पयेत् तपश्चरन् श्रुत्य तर्पयेत् २४ अग्नीनात्मनि वर्तानात्ममारोप्य यथा
 विधि अनग्निरभिकेतः स्यान्मुनिमूलफलाधानः २५ अग्रयतः स्रस्वाथेषु ब्रह्मचारी धराशयः शरणेषु
 मम श्रैव हृत्समूलनिकेतनः २६ तापसे चैव विप्रेषु यात्रिकं भैक्षमाहरेत् गृहमेधेषु चान्येषु हि जेषु वनवा
 सिसु २७ ग्रामादाहृत्य वाग्नीयादयो ग्रामान् वनं वसन् प्रतिगृह्यत्सु देनं वपाणिना शकलेन वा २८ एतां
 श्रान्याश्रयं सेवत दीक्षाविप्रान् वनवसन् विविधाभ्योपनिषदोरात्मसंनिद्धये श्रुतीः २९

तन इति च सिद्धवचनात् तद्वर्णना
 सोपर्पेन ग्निलभनिकेतलं च २५ अग्रयत्नेति स्रस्वमयोजने युस्ताहुफलभक्षणशीतातपपराहारादिषु प्रयत्नं न्य अस्तीसं भोगीभू
 शापीनं निवासस्थानेषु मम त्वरहितो वृद्धा मूलवासी स्यात्फलमूलासंभवे च २६ तापसेति वानप्रस्थेभ्यो ब्राह्मणेभ्यः प्राणमात्रधार
 णाचिन्ते भैक्षमाहरेत् तदभावे चान्येभ्यो वनवासिभ्यो गृहस्थेभ्यो हि जेषु स्रस्वाप्यसंभवे २७ ग्रामेति ग्रामादानीय ग्रामस्थान् स्यादो
 ग्रामान् पण्यरागादिवं डेन पाणिनैश्च गृहीत्वा गानमस्यो मंजीत २८ एताञ्चेति वानप्रस्थ एनादीक्षा एतां नियमान् अन्यं च वान
 प्रस्थशास्त्रोक्तान् अभ्यसेत् औपनिषदं च श्रुतीः उपनिषत्पठितान् ब्रह्मप्रतिपादकवाक्यानि विविधान्यस्यात्मनो ब्रह्मसिद्धये ग्रंथतोऽ

धत्तव्यास्पसेत् ३९ अविभिभिनि यस्मादुक्तमृषिभिर्ब्रह्मदर्शिभिः परिब्राजकैर्गृहस्थैश्चवानप्रस्थैर्ब्रह्मादृतज्ञानधर्मयोर्विद्वत्पर्य-
उपनिषत्सुतपः सेविताः तस्मादेताः सेवेतेति पूर्वस्यानुवादः ३० अपरेति अचिकित्सितव्याभ्यामुदुवे अपराजितामैशानोदिशमाश्रि-
त्याकुटिलगतिरुक्तोयोगमिदो जलानिलाशनः आशरीरनिपातान्छेत् महाप्रस्थानस्य शास्त्रे विहितं वेदप्रस्थानं मरणं तेन न सुरा-
पुपः स्वकामी न मेयादिति श्रुत्यापि निरोधः यतः स्वकामिशब्दप्रयोगात् अवेधं मरणमनयाभिधिद्यतं न शास्त्रीयम् ३१ आसाभित्ता
दि एषां पूर्वोक्तानुष्ठानानामन्यतमेनानुष्ठानेन शरीरं त्यक्त्वा अपगतदुःखमयो ब्रह्मलोकात् प्रतिलभते मोक्षमाप्नोतीत्यर्थः केव-
लधर्मणो वानप्रस्थस्य कथं मोक्षदति चेन्न विधिधात्रोपनिषदात्प्रत्यक्षत्वादेत्युतीरित्यनेनास्या व्याप्तज्ञानसंभवात् यस्य तु मरणं
वस्तस्मात् ३२ वनेष्वित्यादि अनियतपरिमाणत्वात् आयुषस्तृतीयभागस्य दुर्विज्ञानात् तृतीयमायुषो भागमिति रागक्षयावधिवानम-

अविभिर्ब्राह्मणैश्चैव गृहस्थैरेव सेविताः विद्यातपोविद्वत्पर्यशरीरस्य च शुद्धये ३० अपराजितां
वास्थाय व्रजे दिशमजिह्वागः आनिपाताच्छरीरस्य सुक्तो वर्यनिलाशनः ३१ आसामहर्विचर्याणां त्य-
क्तान्यतमया तनुस्मृती शोकप्रभयो विप्रो ब्रह्मलोकमहीयते ३२ वनेषु च विद्वत्सु वृत्ततीर्य भागमायु-
षः वृत्तुर्भायुषा भागस्य त्कासु गान् परिब्रजेत् ३३ आश्रमाद्वाश्रमगत्वा हुतहोमो जितेन्द्रियः भिक्षा
बलिपरिभ्रातः प्रमज्जनं त्यक्त्वद्देते ३४ ऋणानि त्रीण्ययाकृत्य मनोमोक्षं निर्वशयेत् अनया कृत्यमोक्ष
तु सेवमानो ब्रजत्यधः ३५

स्थकालोपलक्षणार्थं अतएव शंखलिखितौ वनवासदुर्दशांतस्य परिगतवयसः परिब्राज्य भि-
त्याचख्यतुः एवं वनेषु विद्वत्सु विधिबहुश्चरतपोस्तु धानप्रकारेण चानप्रस्थाश्रमं विषयरागोपशमनाय कथितकालमनुष्ठ
स्यायुषो भागमिति शेषः काले सर्वथा विषयसंगत्या त्कापरिब्राजकाश्च ममनुतिष्ठेत् ३३ आश्रमादिति पूर्वपूर्वश्रमादुत्त
श्रमगत्वा ब्रह्मचर्याद्वाश्रमंतो वानप्रस्थाश्रममनुधायेत्यर्थः यथाशक्ति गताश्रमं हुतहोमो जितेन्द्रियो भिक्षाबलिदानचिरसेवया श्रान्तः
परिब्रज्याश्रममनुतिष्ठन्परलोको मोक्षलाभात् ब्रह्मसूतं च स्मृतिशयमाप्नोति ३४ ऋणानित्यादि आश्रमसमुच्चयपक्षमाश्रितो ब्राह्मण

उत्तरञ्चोक्ताभिधेयानि त्रीणि चरणा नि संशोध्य मोक्षे मोक्षांतरंगे परिक्रज्या असे मनो नियोजयेत् तानि चरणानि संशोध्य मोक्षं
चतुर्थी अममनुतिष्ठन्तरकं व्रजति तान्येव चरणानि दर्शयति ३५ अधीत्येति जायमानो ब्राह्मणस्त्रिभिर्चणैर्चरणवान् जायते
यत्नेन देवेभ्यः प्रजयापितृभ्यः स्वाध्यायेन च विष्णुदति श्रुतेः अतो यथा शास्त्रवेदानधीत्यपर्ववर्जनादिधर्मेण च पुत्रानुत्साध्य यथा
सामर्थ्यं योतिद्योमादियज्ञांश्चापुष्टाय मोक्षांतरंगे चतुर्थी असे मनो नियोजयेत् ३६ अनधीत्येति वेदाध्ययनमकृत्वा पुत्रमनुत्सा
ध्य यज्ञांश्चाननुष्ठाय मोक्षमिच्छन्तरकं व्रजति ३७ माजापत्येति यजुर्वेदोपाख्यानग्रंथोक्तं सर्वस्वदक्षिणां प्रजापतिदेवताकाद
ष्टि कृत्वा तदुक्तविधि नैयात्सल्यग्नौ न्त्समारोप्य गृहादित्यभिधानात् वानप्रस्था अममनुष्टायैव चतुर्थी अममनुतिष्ठेत् एतेन मनुजा-
न्तुराश्वमस्य समुच्चयोपदर्शितः श्रुतिमिदं श्वएकहिं त्रिचतुराश्वमाणां समुच्चयाविकल्पिताः तथा जावालश्रुतिः ब्रह्मचर्यसमा-

अधीत्यविधिवद्देदानुसुत्रांश्चोत्साद्यधर्मतः इह्याचशक्तितोयज्ञैर्मनोमोक्षैर्निर्वेशयेत् ३६ अनर्थी
स्यह्रिजोर्वेदाननुत्साद्यतथास्मत्तान् अनिष्टाचैवयज्ञैश्चमोक्षमिच्छन्म्रजत्यधः ३७ प्राजापत्यांनिस्तू
ष्येष्टिमवर्वेदमदक्षिणाम् आत्मन्यग्नीन्समाशेष्य ब्राह्मणः प्रव्रजेद्गृहात् ३८ योदत्वाऽसर्वभूतेभ्यः
म्रम्रजत्यभयंगृहात् तस्यतेजोमथालोकाभवतिब्रह्मवादिनः ३९ यस्मादण्वपिभूतानाहिजान्नो
त्पद्यतेभयम् तस्यदेहाद्द्विसुक्तस्यभयन्नास्ति कुतश्चन ४० आगाशदभिनिष्क्रान्तःपवित्रोपचितो
सुनिः समुपोदेषुकामेषुनिरपेक्षःपरिव्रजेत् ४१

सुनिः समुपावृक्षु कामसु । भरपक्षः पारिव्रजग ६ ० ।
 प्यगृहभावेत्तृहाभूलावनीभावेत्त्वनीभूलाभ्रजेत इतरथात्र
 क्षनपदिवभ्रजेत्तृहावनाह ३८ यस्यादि यः सर्वेभ्योभूतारब्धेभ्यः स्थावरजमेभ्योअभयं दत्त्वा गृहाभ्रमात्मव्रजति तस्य ब्र
 ह्मप्रतिपादकोपनिषन्निष्ठस्य सूर्याद्यालोक रहित हिरण्यगर्भादलोकः तन्नेजसे वप्रकाशा भवति तानामोनीत्यर्थः ३९ यस्मादित्यादि
 यस्मात्क्षिजात्सूक्ष्मपिभयंभूतानान्नभवति तस्य देहाद्विमुक्तस्य देहनाशो कस्मादपिभयन्नभवति ४० आगारादित्यादि गृहान्नि
 र्गतः पवित्रेन्दुकमडल्यादिसुक्तो मुनिर्निःसृपो देपुका मेपुकेन चित्सम्यक्समीपं यापितेषु स्वाहन्नादियुविगतस्पृहः परिव्रजेत्

मेधातिथिस्तपवित्रैर्मन्त्रजपैरथवापावनैः कृच्छैर्युक्तइतिव्याचष्टे ४१ एकइत्यादि एकस्यसर्वसंगविरहिणो मोक्षावाप्तिर्भवतो
 तिजानन् एकएव सर्वदापिमोक्षार्थं चरेत् एकएवेत्यनेन पूर्वपरित्तपुत्रादित्यागज्यन्ते असहायवान् इत्यन्तरस्यापि एकाकीयदिन
 रतिसंकिंचित्त्यलजतिनकस्यापित्यागेन दुःखमनुभवतिनापिकेनापित्यज्यतेन कोप्यनेन त्यागदुःखमनुभाव्यतेततश्च सर्वत्रनिर्मम
 त्वः स्मरयदुःखमुक्तिमामोति ४२ अनग्निरित्यादि अनग्निलोकि काग्निसंयोगरहितः शास्त्रायाग्निसमारोप्य पूर्वमुक्तत्व - नि -
 तोष्टुहहून्यः उपेक्षकः शरीरस्य व्याध्यायुतादेतत् प्रतीकाररहितः अशंकुस्तकः स्थिरमतिः असंचयिक इति अन्येपदे
 मननान्नोनिस्मयपूर्वेकत्वात् भावेन ब्रह्मणिसमाहितः तदेकतानमनाः अरण्येच दिवा रात्रौ च सन् भिक्षार्थमेव ग्रामं प्रविशेत् ४३

एकएवचरेन्नित्यं सिद्ध्यर्थमसहायवान् सिद्धिमेकस्यसंप्रयुज्यन्तजहातिनहीयते ४२ अनग्निरनि
 कैतः स्याद्ग्राममन्नाथमाश्रयेत् उपेक्षकोऽशंकुस्तकोऽनुनिभाविसमाहितः ४३ कपालदृक्षमूलानि
 कुचेलमसहायता समताचवसर्वस्मिन्नेतन्मुक्तस्य लक्षणम् ४४ नाभिनंदतमरणान्नाभिनंदेत
 जीवितम् कालमेव प्रतीक्षेत निर्देशाश्रुतकोयथा ४५ दृष्टिपूतं न्यसेत्सादृक् पृथुतजलपिबेत् स
 त्यपूतावदूहाचमनः पूतसमाचरेत् ४६ अतिवादोऽस्मिन्तिक्षेतनावमन्यतकचन न चेमदहमाश्रि
 त्यवरकुर्वीतकेनचित् ४७

कपालमित्यादि मृण्मयकर्परादिभिस्त्रिपात्रवासांश्चक्षुस्तमूलानि स्थूलजीर्णवस्त्रकोपीनकं ।
 सर्वत्र ब्रह्मदुःखाशानुभिनाभावः एतन्मुक्तिसाधनत्वान्मुक्तस्य लक्षणम् ४४ नेत्यादि मरणजीवनचद्वयमपिन कामयैत्किं
 धनं मरणकालमेव प्रतीक्षेत निर्देशते इति निर्देशोऽस्मृतिः तत्परिशोधनकालमिव श्रुतकः ४५ दृष्टिपूतमित्यादि केशास्त्र्यादिपरि-
 हारार्थं दृष्टिशोधितपादौ स्मृमौक्षिपेत् जलेषु स्फुटजं त्वादिवारणाश्च वस्त्रशोधितजलं पिबेत् सत्यपवित्रावाचं वदेत् ततश्च-
 मोनेन सहसत्यस्य विकल्पः प्रतिषिद्धसंकल्पान्मनसा सर्वदापवित्रात्मास्यात् ४६ अतिवादोऽस्मिन्तिक्षेतनावमन्यतकचन न चेमदहमाश्रि-
 त्तान् सहेतनं कंचित्परिभवेत्नेमंदेहमास्थिरं व्याध्यायतनमाश्रित्य तदर्थं केनचित्सहचैरकुर्यात् ४७

कुरुयन्तामित्यादि संज्ञातक्रोधापकस्मैचित्मतिक्क्रोधंनकुर्यात् निर्दित आन्येनवाचंभद्रावदेत्नस्तु निर्देत्तसप्तद्वारावकीर्णाभितिचक्ष
 रादीभिपंचवहिरुद्गोदियाणिमनोबुद्धिरित्यंतः करणद्वयेदंतदशनिर्गतेर्गृहातेषुस्वेषुवाचामृतेरेताभिसप्तद्वाराणीत्स्फुर्यन्ते एतेरेव
 कीर्णाविक्षिप्तांतद्गृहातार्थविषयांचान्वदेत् किंतु त्रहस्रात्रविषयांवदेत् ननुमनसैवत्र ह्मउपास्यतेत्र ह्मविषयवागुच्चारणमपिमनो
 व्यापादः तत्कथंसप्तद्वारावकीर्णत्वविशेषोपत्र ह्मविषयांवदेदिति अन्यविषयानवदेदितिलभ्यते उच्यते अतएवानृताभितिविशेषय
 तिस्माअनृतमसत्यंविनाशीतिथावत्तद्विषयावागव्यनृतोच्यते तेनविनाशिकार्यविषयांचनोच्चारयेत् अविनाशित्रस्यविषयांतुप्रणवो
 यनिषदादिरूपांवदेत् गोविंदरजस्तुधर्मार्थः कामोधर्मार्थविषयकामोधर्मार्थविषयकामादिति एतानिसप्तवाग्विषयतयावाक्यप्रवृत्तेर्द्वाराणिते
 ष्ववकीर्णाभिक्षिप्तांसर्वस्वमेदस्थासत्वात् तद्विषयाअसत्यरूपांचान्वदेत् अन्येतुसप्तभवनान्येववाग्विषयत्वात्सप्तद्वाराणितेषां

कुरुयन्तंनमतिक्रुद्धेदाकुष्टः कुशलंयदेत् सप्तद्वारावकीर्णांचिनवान्वमनृतांवदेत् ४८ अध्यात्मरति
 रासीनोभिरपेक्षाभिराभिषः आत्मनैवसहायेनस्मरवार्थविचरेदिह ४९ नचोत्पातनिमित्ताभ्यांनन
 द्वात्रागविद्यया नानुशासनवादाभ्याभिक्षालिप्सेतर्हिचित् ५० नतापसैवोद्भाषणैर्वीचयोभिरपिवा
 न्वभिः आकीर्णाभिक्षकैर्वीच्यैरागारमुपसंमजेत् ५१ क्लृप्तकेशनखशमश्रुः पात्रीदंडीकुक्कुभवान् वि
 चरेन्नियतोभित्यसर्वभूतान्यपीडयन् ५२

मेदाहिनाशिलाच्च असत्यतयातद्विषयांवाचमसत्यांनवदेत्केवलं ब्रह्मवि
 ययांवदेत् ४८ अध्यात्मेति आत्मानं ब्रह्माधिकृत्यरतिर्यस्यसोऽध्यात्मरतिः सर्वत्राब्रह्मध्यानपर आसीन इति स्थिति कादियोगासन
 निष्ठः निरपेक्षोदंडकमंडलादिविषयोपेक्षाभूत्यः निराभिषः आभिषंविषयाः तदभिलाषरहितः आत्मनोदेहेनैवसहायेनमोक्ष
 समवायीद्विसंसारेपिचरेत् ४९ नेत्यादि भूकंपाद्युत्पातचक्रः संदादिभिर्मितफलकथनेन अद्याभिनोहस्तरेखादेरीदृशं फलभितिनक्ष
 त्रोगविद्यया र्ददृशोभितिमार्गद्वयवर्नितव्यं अनुशासनेन शास्त्रार्थकथनेनच कदाचिन्मभिक्षालिप्सुभिच्छेत् ५० नतापसैरित्यादि वा
 नमस्यैरेनैर्वात्रोक्षणेर्मसाणशीलेः पक्षिभिः कुक्कुरैर्वान्मांसं गृहं भिक्षार्थेनप्रविशेत् ५१ क्लृप्तेत्यादि क्लृप्तकेशनखशमश्रुभिर्ब्रह्मापात्रवान्

दंडीकुरुंमः कमंडलुस्त द्यक्तः सर्वमाणिनोऽपीडयन्सर्वदापरिभ्रमेत् ५३ अतैजसेति सौवर्णीश्वजितानिनिष्ठिच्छाणभिक्षोर्भि
क्षापात्राणिप्रवेसुः तथायमः स्रवणरूप्यपात्रेयुताम्रकांस्यायसेयुच गुणहन्भिज्ञानधर्मोस्तिगृहीत्वानरकंज्जेत् तेषांचयतिषा
त्राणांजलेनैवलुथद्विः यत्तेचमसाभिव तान्येवदर्शयति ५३ अलाबुभित्यादि अलाबुदारुमृत्तिकावंशादिरवंडनिर्मितानियतीनां
भिक्षापात्राणिस्वायंभवोमनुरवदत्तवैदलंतरुत्वक्निर्मितमितिगोविंदराजः ५४ एककालमिति एकवारंप्राणधारणार्थमैक्षंचरेत्
तत्रापिप्रस्तुरभिक्षाप्रसंगंनकुर्यात् यतोचहतरभिक्षाप्रसंगमसक्तोयतिः प्रधानधातुदृष्ट्यास्त्र्यादिविवेक्ष्यपिप्रसज्जते ५५ विधूमइ
त्यादि विगतपाकधूमैर्भित्तावहननसुसलैर्निर्वाणापाकांगारेगृहस्थपर्यंतभक्तवज्जनेउत्तृष्टशरावेषुत्यक्तेषुसर्वदायतिर्भिक्षांचरेत्

अतैजसानिपात्राणितस्यस्फुर्न्निर्ब्रणानिच तेषामद्भिः स्मृतंशौचंचमसानाभिवाधरे ५३ अलाबुंदारु
पात्रचमृणमयवैदलंतथा एतानियतिपात्राणिमनुःस्वायंभवोऽब्रवीत् ५४ एककालचरेद्भिक्षनमस
ज्जेतविस्तरे मेषेप्रसक्तोहियतिविवेक्ष्यपिप्रसज्जति ५५ विधूमैसन्नसुसलेव्यंगारेभक्तवज्जने च
तेशरावसपातेभिक्षान्नित्ययतिश्चरेत् ५६ अलाभेनविषादोऽस्यास्त्राभैचैवनहर्षयेत् प्राणयात्रिक
मात्रः स्यान्मात्रासृंगादिभिर्गतः ५७ अभिपूजितलाभास्तुगुप्तेतवसर्वशः अभिपूजितलाभैश्चय
तिसुक्तोपिवर्धयते ५८ अल्यान्नाभ्यवहारेणरहः स्थानासननच हियमाणानिविषयैरिंदियाणिनिव
र्तयेत् ५९

एतच्चदिनशेषसुहूर्तत्रयस्तुसामान्योपलक्षणम् तथाहयाज्ञवल्क्यः अग्रमत्तश्चरेद्भैक्षंसायान्हेनाभिसंधितः
५६ अलाभोदित्यादि भिक्षादेरलाभेनविषादोदिति लाभेचहर्षनकुयात्प्राणस्थितिमात्रोपचितान्नभोजनपरः स्यात्तददकमंडलु
मात्रास्वपिदमशोभनंस्फुर्भिर्दंरुचिरंगुणह्राभिरत्यादिप्रसंगंनकुर्यात् ५७ अभीत्यादि पूजापूर्वकभिक्षालाभंसर्वकालंमिंदेतून-
स्तीकुर्यादित्यर्थः यस्मात्सृजापूर्वकलाभस्थीकारेदातृगोचरस्तेहममत्तादिभिः आसन्नसुत्तिरपियतिर्जन्यबंधान्छमते ५८ अल्पे
त्यादि आहारत्वापवेननिर्जनदेशस्थानादिनाचरूपादिविषयैराकृष्यमाणानांदिद्याणिनिवर्तयेत्तस्यस्मात् ५९ ७९

इंद्रियाणांभित्यादि इंद्रियाणांनिग्रहेणरागद्वेषाभावेनचप्राणिहिंसाविरतेनचमोक्षयोगोभवति इदानींइन्द्रियनियमोपायविषय-
 वेरागयासंसारतत्त्वचिंतनमुपादिशति ६० अवेक्षतेत्यादि विहिताकरणनिदिताचरणरूपकर्मदोषजन्यामनुव्याणांपश्चादिदेहप्रा-
 णिनरकेषुपतनयमल्लोकेनरकस्थस्यमिशितनिस्त्रिंशच्छेदनादिप्रवास्तीत्रवेदना श्रुतिपुराणादिदृष्टाश्रितयेत् ६१ विप्रयोगमि-
 त्यादि इदुपुत्रादिवियोगंअभिष्टाहिंसकादियोगजराभिभवनं व्याध्यादिभिश्चपीडनकर्मदोषसमुद्भवअनुचिंतयेत् ६२ देहादित्यादि
 अस्मादेहादस्यजीवात्मनः उक्तमणतथाचमर्मभिद्भिर्महारागपतितस्यच्छेद्यादिदोषनिस्तृकदस्यमहतीवेदनागर्भचोत्पत्तिदुःखव-
 दुल्लान्धमृगाज्वादिभिरुज्जातिर्योनिकोटिसहस्रगमनानिस्तकर्मबंधान्यनुचिंतयेत् ६३ अधर्मेत्यादि शरीरवर्तजीवात्मनाअधर्महे-

इंद्रियाणान्निरोधेनरागद्वेषक्षयेनच अहिंसायाचभूतानामभृतलायकल्पते ६० अवेक्षेतगतीन्
 णाकर्मदोषसमुद्वाः निरयेत्तवपुतनयातनाश्वयमक्षये ६१ विप्रयोगप्रियेऽनुवसंयोगचतथाप्रि-
 यैः जरयाचाभिभवनंव्याधिभिश्चोपपीडनम् ६२ देहादुत्क्रमणत्वास्मात्सुनर्गभिचसंभवम् यानि
 कोटिसहस्रेषुसृतीत्यास्यातारत्सनः ६३ अधर्मप्रभवंचवदुःखयोगशरीरणाम् धर्मार्थप्रभवंचैव
 स्रग्यसंयोगमक्षयम् ६४ सूक्ष्मताचान्ववेक्षेतयोगेनपरमात्मनः देहेषुचसमुत्पत्तिसुत्तमेष्वधमेषु
 च ६५ दूषितोपिचरेद्धर्मघनत्राश्रमरतः समःसर्वेषुभूतेषुनल्लिगधमकारणम् ६६

तुंकदुःखसंघंधर्महेतुकोऽर्थोन्नहसाक्षात्कारस्तत्प्रभवमोक्षलक्षणमक्षयन्नहस्रग्यसंयोगंविंतयेत् ६४ सूक्ष्मतामित्यादि
 योगेनविषयांतरचिंतयन्निरोधेनपरमात्मनः स्थूलशरीराद्यपेक्षयासर्वार्थमितेनसूक्ष्मतांनिरवयवतांतत्यागादुक्तापकृष्टेषु
 देवपश्चादिशरीरैर्युजीवानांशुभासुमफलमोगार्थमुत्पत्तिमधिष्ठानमनुचिंतयेत् ६५ दूषितेति यस्मिन्कस्मिंश्चिदाश्रमेस्थित-
 स्तदाश्रमविरुद्धानारदूषितोपिआश्रमलिंगरहितोपि सर्वभूतेषुत्रह्यबुद्ध्यासमदृष्टिः सन्धर्ममनुतिष्ठेन्नहिंदंडादिलिंगधारणमात्र
 धर्मकारणंकिंतुविहितानुष्ठानंप्रत्यक्षधर्मप्राधान्यबोधनायोक्तनतुल्लिगपरित्यागार्थमत्रदृष्टांतमाह ६६ ७ ७ ७

फलमिति यद्यपिकृतकचक्षुस्स्य फलं कलुषजलस्सच्छतजनकं तथा पितृन्नामोच्चारणवशात् न प्रसीदति किंतु फलप्रक्षेपेण एव न
लिंगधारणमात्रं चर्मकरणं किंतु विहितानुष्ठानम् ६७ संरक्षणार्थमित्यादि शरीरस्यापि पिडायां सूक्ष्मपि पीडिकादिप्रणरक्षांश्च
रात्रौ निदेषवेवासदाभूमिभिराश्लयपर्यटस्सूच्यं केशादिपरिहारार्थं दृष्टिपूतं न्यसेत्तादमित्युक्तं इदं तु हिंसापरिहारार्थं इत्युपनरुक्तिः अत्र
प्रायश्चित्तमाह ६८ अन्तराच्येति यतिर्यानि ज्ञानतोदिवसेरात्रौ वा प्राणिनो हंति तद्धननजनिता पापनाशार्थे स्नात्वा षट्प्राणायामान्
तु र्यात्याणायामश्च सव्याहृतिसंप्रणवांगायत्रौ शिरसासह त्रिःपठेदायतमाणः प्राणायामः स उच्यते वसिष्ठोक्त्या अत्र द्रष्टव्यः ६९
प्राणायामा इति ब्राह्मणस्येति निर्देशात् ब्राह्मणजातेर्यस्युपदेशोनयतेरेव त्रयोपि प्राणायामाः समभिव्यहतिभिर्दर्शयतिः प्रणवे
युक्ता विधिवदित्यनेन सा विद्या शिरसाचमुक्ताः पूरककुम्भकरचक्रविधिना कृता ब्राह्मणस्य अथैवं तपोज्ञातव्यं पूरकादिस्वरूपं स्मृत्यन्तरे-

फलं कृतकचक्षुस्स्य यद्यप्यं बुभुमसादकम् ननामग्रहणादेव तत्सुचारिप्रसीदति ६७ संरक्षणार्थं जं
तूनां रात्रावहं निवासदा शरीरस्यात्ययै चैव समीक्ष्य वस्त्रधाचरेत् ६८ अन्तराच्य च यान्जं तून्ति
नस्त्यज्ञानतोयतिः तेषां स्नात्वा विप्रूढ्य प्राणायामान् षडाचरेत् ६९ प्राणायामा ब्राह्मणस्य त्रयो
पि विधियुक्ताः व्याहृतिपुणर्वैयुक्ता विज्ञेय रसतपः ७० दत्तुं ते ध्यायमानां धातुना हि यथा
मलाः तथेदियाणां दत्तुं ते दोषाः प्राणस्य नियमात् ७१ प्राणायामे दूहे दोषान्धारणाभिश्च किल्बि
षम् प्रत्याहारणमसं गान् ध्यानेनानीश्वरान्पुणान् ७२ पुजेयम् तया योगिया जयत्वस्यः नासि कोत्कष्ट उच्छ्रा

सो ध्यातः पूरक उच्यते कुम्भको निश्चल आसो मुच्यमानस्तरे चक्रः त्रयोपीत्यपि शब्देन त्रयो अवश्यं कर्तव्याः अधिक करणोत्साधिक
पापक्षयः ७० दत्तुं तेति धातूनां स्पर्णजनतादीनां यथासूयायां अग्निना ध्यायमानां मलद्रव्याणि दत्तुं ते एवं मनसो रागादय
रादेः त्रयविधयपवणत्वादयो दोषाः प्राणायामेन विषयानभिध्यानात् दत्तुं ते एवं सति ७१ प्राणायामैरित्यादि अनंतरोक्तप्रकारेण
प्राणायामैरागादिदोषान् दूहेत् अपेक्षितदेशोपरं ब्रह्मादी यन्मनसोधारणं साधारणातया पापनाशयेत् प्रत्याहारेण विषयेभ्यः
इंद्रियाकर्षणैर्विषयसंपर्कान्नारयेत् ब्रह्म ध्यानेनेति सोहमस्मीति सज्जातीयमत्ययप्रवाहरूपेण अभीश्वरान्पुणान् ईश्वरस्-

तमनोपेयुणानम्रवंतिक्रोथलोभासयादयः ७२ उच्चावचोद्विष्यादि अस्यजीवस्यउल्लापकृष्टेषु देवपञ्चादिबुजन्मप्राप्तिमकृतात्मभिः
 शास्त्रैरसंस्कृतांतः करणेदुर्ज्ञेयां ध्यानाभ्यासेनसम्यक्सकारणकजानीयात् ततश्चाविद्याकाम्यनिषिद्धकर्मभिर्भित्तयेयंगतिरितिज्ञा
 ताव्रह्मज्ञाननिष्ठोभवेदितितात्पर्यार्थःततश्च ७३ सम्यग्दर्शनेति ब्रह्मसाक्षात्कारवान्कर्मभिर्निबध्यतेकर्मणिगतस्यपुनर्जन्मानि-
 नम्रवंतिपूर्वाजितपापपुण्यस्यब्रह्मज्ञानेननाशान्ताचक्षुतिःतद्यथाइषीकातूलमनौषोतंप्रदहेमहूयतएवंहास्यसर्वेषापमानःप्रहू-
 यंतउभौब्रह्मैवैषभवतीतिश्रुत्या तथाक्षीयंतेचास्यकर्मणिगतस्मिन्कृष्टेषुपरावरइतिविशेषश्च्युत्यापुण्यसंबंधोपिबोध्यतेउत्तरकालेच
 देवाद्यापेकर्मणिमकृतेपिनपापसंश्लेषः तद्याचक्षुतिःपुक्करपलाशमापोनक्षिध्यतएवमेवंदेहेपापकर्मनश्चिद्यतइतिदेहहारमकपाप
 पुण्यसंबंधः परंनश्यतिअयमेवचार्योब्रह्ममीमांसायांगदधिगमउत्तरपूर्वार्थयोर्श्लेषविनाशोतस्योपदेशादितिस्मृत्तर्चादरायणेननि

उच्चावचेषुभूतेषुदुर्ज्ञेयामकृतात्मभिः ध्यानयोगेनसंपश्येद्भूतिमस्यांतरात्मनः ७३ सम्यग्दर्शनसंप-
 न्नः कर्मभिर्निबध्यते दर्शनेनविहीनस्तससारप्रतिपद्यते ७४ अहिसयेन्द्रियासंगेवैदिकेऽथैव
 कर्मभिः तपसश्चरणेश्चोग्रैःसाधयतीहृतत्पदम् ७५ अस्थिस्थूणस्नायुयुतमासशोणितल्लयनम्
 चमविनन्दुर्गुधिपूणमूत्रपुरीषयोः ७६ जराशोकसमाविष्टरोगायतनमातुरम् रजस्वलमनित्यच
 भूतावासोभिमत्यजेत् ७७

रणायिब्रह्मसाक्षात्कारमून्यस्तजन्ममरणप्रबंधंलभते ७४ अहंसेति निषिद्धहिंसाव
 र्जनेनइन्द्रियाणांचविषयसंगपरिहारेणवैदिकैर्नित्यैः कर्मभिः काम्यकर्मणांबंधहेतुत्वात् उक्तंचकाम्यकर्मतानमशस्तेतितपश्च
 पयासंभवसुपयासकृच्छ्रचांद्रायणादिभिरसुदुर्गैरिहलोकेतत्पदं ब्रह्मात्यंतिकल्लयलक्षणमायुवंतिपूर्वश्लोकेनब्रह्मदर्शनस्य-
 मोदाहेतुत्वमुक्तं अनेनतत्पदसहकारितयाकर्मणोऽभिहितम् इदानीमोक्षांतरंगोपायसंसारवेगशयायदेहस्वरूपमाह श्लोकद्वये-
 न ७५ अस्थीत्यादि जरत्यादिच अस्थीन्येवस्थूणादिवयस्यतंअस्थिस्थूणंस्नायुरज्ज्वाभिराबद्धंमांसरुधिराद्युपलितंचर्मा-
 च्छादितंमूत्रपुरीषाभ्यांपूर्णंअनएवदुर्गंधि ७६ जरोयतापाभ्यांआक्रान्तिविधव्याधीनामाश्रयंआतुरंस्कृत्पिपासाशीतोष्णादि

कातरंभयैणरजौगुणयुक्तंविनम्बरस्वभावंच आवासोऽगृहंशिव्यादिभूतानितेषामावासं देहमेकजीवस्यगृहत्वेननिस्तृपितंत्यजे
त् यथापुनर्देहसंभवोऽनभवेत्तथाकुपयितुं गृहसाम्यमेवाह ७७ नदीकूलमिति ब्रह्मोपासकस्यदेहत्यागसमयेमोक्षः आराब्ध
हस्यकर्मणोभोगोनैवनाशान्त्रं देहस्यकुर्वेद्विध्यमाहयः कर्माधीनं देहपातमवेक्ष्यतेसनदीकूलं यथाचक्षस्त्यजतिस्वपातमजानन्ने
वनदीरयेणपाततेतथा देहं त्यजन्त्यश्च ज्ञानकर्मप्रकर्षात् भीष्मादिवत्स्वाधीनमूलकः स यथापक्षी चक्षस्वेच्छया त्यजति तथा दे
भिमं त्यजन् संसारकथाद्वाहादिवजलचरमाणिभेदादिसुच्यते ७८ प्रिये धित्यादि ब्रह्मविदात्मीयेषु प्रियेषु हितकारिषु सुकृतं अ-
प्रियेषां हितकारिषु दुकृतं निःक्षिप्य ध्यानयोगेन नित्यं ब्रह्माभ्येति ब्रह्माण्डोपयते तथाच श्रुतिः तस्य सुत्रादायमुपयंति सुहृदः साधु
कृत्यं दिषतः पापकृत्यमित्यपराश्रुतिः ततस्तेषु सुकृतं दुकृतं तेषु तु ते तस्य प्रिया ज्ञातयः सुकृतमुपपद्येरन्नाप्रिया दुकृतमिति एवमा

नदीकूलं यथाचक्षो वृक्षं वा शकुनिर्यथा तथा त्यजन्निभं देहं कच्छाद्वाहादिसुच्यते ७८ प्रियेषु स्वेषु
सुकृतं मप्रियेषु च दुकृतम् विस्तृत्य ध्यानयोगेन ब्रह्माभ्येति सनातनम् ७९ यदाभावेन भवति स
र्वभावेषु निस्पृहः तदा स्मरुवभावोति प्रेत्य च ह च शाश्वतम् ८०

अथ योप्युपासनं प्रतिपन्नं इति ब्रह्मासीमांसायां हानौ तूपायनशब्दमोक्षार्थं कृशाच्छेदस्फुरागयनमिदमुक्तमित्यादिसूत्रैर्बादरायं
निरागयिननुपरकीयसुकृतं दुकृतयोः कथं परत्र संक्रांतिः उच्यते धर्माधर्मव्यवस्थायां शास्त्रमेव प्रमाणं संक्रामोपितयोः शास्त्रप्रमाण
कारव अतः शास्त्रात्संक्रमेण योग्यावेतौ सित्यतः अतः शास्त्रेण बाधात्तन्मतिपक्षानुमानोदयः श्रुतिनिराशिरः कपालं प्राण्यं गत्वा त्रंशं स्वा
दिव विवितवत् मेधा निधिगोविंदराजौ तु सेषु प्रियेषु केनचित् कृतेषु ध्यानाभ्यासेनात्मीयमेव तत्र कारणत्वेनारोप्य एव मप्रियेषु पिकेन
नित्कृतेषु आत्मीयमेव प्रागजन्माजितं दुकृतं कारणत्वेन प्रकल्योद्धृतं तत्संपादयितारौ पुरुषौ रागादेवास्त्वौ त्यक्त्वा नित्यं ब्रह्माभ्येति-
ब्रह्मसमावमुपगच्छतीति व्याचक्षते तन्न विस्तृत्येति क्रियायां सुकृतं दुकृतमिति कर्मद्वयत्यागेन तत्संपादयितारावित्यश्रुत
हारात्कर्मद्वयचश्रुतक्रियात्यागेन कारणत्वेन प्रकल्येत्याद्यश्रुतक्रियायां हारात् किं व्यासव्याख्यातवेदार्थमेव मस्यामनुस्मृतेः

न्येनकल्पितं गार्वाक्षानां विचक्षणैः ७९ यदेति यदा परमा र्यतो विषयदोषभावेन सर्वविषयेषु निरभित्वा षोऽप्रवर्तितदेहलोके संज्ञो
पुन्यस्वरूपं परलोके च मोक्षस्वरूपं अविनाशि प्राप्नोति ८० अनेनेति पुत्रकलत्रक्षेत्रादिषु भवत्वमलक्षणात्कर्मणसंगान् सर्वान् त्यक्त्वा ह
हर्मिणापमानादिभिर्निर्मुक्तो अनेन यथोक्तेन ज्ञानकर्मनिष्ठानेन ब्रह्मण्येवात्यंतिकल्यमाप्नोति ८१ ध्यानिकमिति यदेतदित्यस्य
सन्निधानं पूर्वलोकोदितं परामृध्य ते यदेतदुक्तं पुत्रादिमलत्वागोमानापमानादिहानिर्ब्रह्मण्येवावस्थानं सर्वमेतत्तत्तद् ध्यायिकं आ
त्मनः परमात्मत्वेन ध्याने सति भवति यदात्मानं परमात्मेति जानाति तदा सर्वसत्त्वान् विशिष्यते तस्य कुत्रचिन्मलमानापमानादिकं वा
भवति न यथा विप्रज्ञानं ब्रह्मात्वालं ज्ञाप्यते ध्यानिकविशेषान् अध्ययविशेषलाभे परमात्मा ध्यानाय माह न ह्यनध्यात्मा विदिति यस्मादा-
त्मानं जीवमाधिकृत्य यदुक्तं तस्य परमात्मात्वं तद्योनं जानाति न ध्यायति स प्रकृतध्यानक्रियाफलं भवत्वमलत्वागमानापमानादिहानिर्मुक्तं च न

अनेन विधिना सर्वस्वत्कासंगान् शनैः सर्वदेहविनिर्मुक्तो ब्रह्मण्येवावतिष्ठते ८१ ध्यायिकं
सर्वमेतत्तत्तदुत्तमं शिष्यद्वितम् न ह्यनध्यात्मा संपितृकश्चिद्विज्ञेयाफलमुपाश्रुते ८२ अधियज्ञं ब्र-
ह्मजपेदाधिदेविकमेव च अध्यात्मिकं च सततं वेदात्ताभिहितं च यत् ८३ इदं शरणं भस्मानामिदमे-
व विजानताम् इदमन्विच्छतां स्वर्गमिदमानस्य मिच्छताम् ८४ अनेन क्रमयोगेन परिब्रजति यो-
हिज्ञः स विधूयेह पाप्मानं परब्रह्माधिगच्छति ८५

प्राप्नोति ८२ अधियज्ञमिति पूर्वब्रह्मध्यानस्वरूपमुपासनं
मुक्तं दानीतं दंगतया वेदजपं विधत्ते तथा चक्रतिः तमेतं वेदांतं वचनेन विविदि यंतीति विद्यांगनया वेदजपमुपाश्रयति अधियज्ञमिति
यदा भवितुं यत्नं ब्रह्म वेदं तथा वेदतामपि कृत्य प्रयत्नं तया जीवमाधिकृत्य तया वेदांतं पूज्यं सत्यं ज्ञानमनंतं ब्रह्म इत्यादि ब्रह्ममतिपाद-
कं सर्वदा जपेत् ८३ इदमिति इदं वेदं ब्रह्म ब्रह्म तदर्थानि भिन्नानामपि शरणं गतिपाठमात्रेणापि पापक्षयहेतुत्वात्कर्मणोक्तज्ञानतांतद-
र्थं भिन्नानां स्तम्भपर्वगच्छतामिदं येषां शरणं तदुपायो पदेशकत्वेन प्राप्तिहेतुत्वात् ८४ अनेनेति अनेन यथाक्रमोक्तास्तु ध्यानेन य-
थं ब्रह्मयात्रमात्रयति स इह लोके पापं पिच्छं परब्रह्म प्राप्नोति ब्रह्मसाक्षात्कारेण उपविशति शरीराणां ब्रह्मण्येव गच्छति ८५ ७९

गृधर्मइति एषः यतीनां यतात्मनां चतुर्णामिव कुटीचरकवहूदकहंसपरमहंसानां साधारणो धर्मो वो युष्माकमुक्तइदानीं यतिवि-
शेषाणां कुटीचरव्यानां वेदविहितादिकर्मयोगिनां असाधारणवस्त्यमाणेषु वैश्वर्यैस्सर्ववैसेदितिकर्मसंबंधं शृणुत भारते च तुर्दी
भिक्षवउक्ताः चतुर्द्वीभिः सुवस्त्यः कुटीचरो बहूदकः हंसः परमहंसश्च योयः पञ्चास्सउत्तमइति कुटीचरकस्यायं पुत्रभि-
रुपासाधारणकर्मोपदेशः गोविंदराजस्तु गृहस्थविशेषमेव वेदोदितानि होत्रादिकर्मत्यागिनं ज्ञानमात्रसंपादितवै ॥ १ ॥
संन्यासिकमाह तज्गृहस्थस्याहिताग्नेरत्येष्टो विनियोगः चतुर्थी असाध्यणे च त्स्वनिस्मारोपः शास्त्रेणोच्यते तदुभयाभावे सत्येव-
मेवाग्नीनां त्यागाः स्यात् गोविंदराजो गृहस्थवेदसंन्यासिकं श्रूयन् एवमेवाहिताग्नीनां त्यागमर्थदुपेतवान् वेदसंन्यासिकं मेधाति-
थिः ग्राहनिराश्रमम् तन्मते चतुराश्रम्यनियमोक्तिः कथं मनोः इदानीं वेदसंन्यासिकस्य प्रज्ञातकर्मत्यागानंतरं वस्तुमुचितमपि वेदसं

एष धर्मोऽनुशिष्टो वो यतीनां नियतात्मनाम् वेदसंन्यासिकानां तु कर्मयोगान्निबोधत ८६ अहंश्चा-
री गृहस्थश्च वानप्रस्थो यतिस्तथा एते गृहस्थप्रभवा अत्यारः पृथगाश्रमाः ८७ सर्वे पि क्रमशस्त्व-
ने यथाशास्त्रनिषेधिताः यथोक्तकारिणं विप्रनयन्ति परमागतिम् ८८ सर्वेषामपि चैतेषां वेद-
स्मृतिविधानतः गृहस्थउच्यते श्रेष्ठः स त्रीने तान् विभर्ति हि ८९

न्यासिकः पंचमाश्रमी निराश्रमी वा च त्वा र-
एवाश्रमानियता इति दर्शयितुमुक्तानां अमानुवदति ८६ अहंश्चाशिति अहंश्चर्यादयो य एते पृथगाश्रमा उक्ता एते च त्वा र ए-
जन्याप्रभवन्ति ८७ सर्वे पीत्यादि एते सर्वे च त्वा रो व्याश्रमाः शास्त्रानतिक्रमेणानुष्ठिताः अपि शब्दाश्रयो ह्यवेकोपिय योक्त-
विमं सोऽसलक्षणां गतिं प्रापयन्ति प्रकृतवेदसंन्यासिकस्य गृहेषु वैश्वर्यै वा संवस्त्यति तदर्थं गृहस्थोत्कर्षमाह ८८ सर्वेषामि ८९
यामेतेषां ब्रह्मचारिणां मध्ये गृहस्थस्याश्रयमाणत्वेन मायशोऽग्निहोत्रादिविधानान् गृहस्थो भवति हिभिः श्रेष्ठ उच्यते तथायस्मा-
द्ब्रह्मचारिवानप्रस्थयतीनसौ भिक्षादानेन पोषयति तेनाप्यसौ श्रेष्ठः योक्तम् यस्मा अयोप्याश्रमिणो ज्ञानेनान्धेन चान्वहमि-
ति ८९ यथेत्यादि यथा सर्वे नदीनदांगणोणाद्याः ससुदेभवस्थितिलभन्ते एवंगृहस्थादपरे सर्वाश्रमिणः तदधीनजीवनल

तृगृहस्थसागपे अवस्थानिलङ्गते ९० चतुर्भिरीत्यादि एतैर्ब्रह्मचार्यादिभिराश्रमभिश्चतुर्भिरीपिदिज्ञानिभिः वक्ष्यमाणोदशविध-
स्वरूपोपमैः प्रयत्नतः सततमनुष्ठेयः तमेवस्वरूपतः संख्यादिविचित्रदशयति ९१ धृतिरित्यादि संतोषोद्धतिः परेणापकारे कृते तस्यम-
होपकाराचरणक्षमाविकारहेतुविषयसन्निधानेप्यविश्रित्यत्वं मनसोदमनदमइति सनंदनवचनात् शीतानपादिदं द्रवसिह्णुतादमइति
गोविंदराजः अन्यायेन धनादियहं गंस्तेयं तद्दिनं अस्तेयं यथाशस्त्रं मृज्जलाभ्यां देहशोधनं शौचं विषयं स्वयं क्षुरादिधारणमिदियनि-
ग्रहः शास्त्रादितत्त्वज्ञानेधीः आत्मज्ञानं विद्यायथार्थभिधानं सत्यं क्रोधहेतौ सत्यपि क्रोधानुत्पत्तिरक्रोधः एतदृशविधं धर्मस्वरूपम्
९२ दशलक्षगणानांति ये विमाणा नि दशविधकर्मरूपाणि पठन्ति पठित्वा चात्स ज्ञानसाधिव्येनानुतिष्ठन्ते ते ब्रह्मज्ञानसमुत्कर्षात्परमाग-
मयानदीनदाः सर्वे सागरेयांति संस्थितिम् तथैवाश्रमिणः सर्वे गृहस्थेयांति संस्थितिम् ९० चतुर्भि-
रपि चैवं ते भित्तमाश्रमभिर्हिजैः दशलक्षगणक्रोधैर्भूः सेवितव्यः प्रयत्नतः ९१ धृतिः क्षमादमोऽस्त्ये-
शौचमिदियनिग्रहः धीर्विद्यासत्यमक्रोधोदशकधर्मलक्षणम् ९२ दशलक्षगणानि धर्मस्य ये विभ्राः स-
मधीयन्ते अग्नौ त्यक्त्वा नुवर्तन्ते तेषांति परमागतिम् ९३ दशलक्षगणकधर्ममनुतिष्ठन् स माहितः वेदानं
विधिवच्छ्रुत्वा स न्यसदनुणादिज्ञः ९४ सत्यस्य सर्वकर्मणि कुर्मदोषान् पानुदुन् नियतो वेदमभ्यस्य
पुत्रैर्न्ययेत् सत्त्ववसेत् ९५ एव सत्यस्य कर्माणि स्वकार्ये परमोऽस्पृहः स न्यासीनापहस्यैनः आमांति पर-
मागतिम् ९६

निर्मोक्षलक्षणमाप्नुवन्ति ९३ दशलक्षगणकमिति उक्तं दशलक्षणकंधर्मसंयतमनाः सम्बलुति सन्नृपनिष-
दापथर्गगृहस्थावस्थायां पथोक्ताध्ययनधर्मानुरूपमुखाद्वगम्यपरिशोधितं देवादिभ्रमजत्रयः स न्यासमनुतिष्ठेत् ९४ सत्यस्येति सर्वा-
णि गृहस्थानुष्ठेयानि होत्रादिकर्माणि परित्यज्य अज्ञातजंतुव्यादिकर्मजनितपापानि च यायायासादितानां शयनियतेन्द्रियरतपनिष-
दोग्रं यतोऽर्थत आत्मस्य पुत्रैस्वयं दत्तिसुत्रगृहे सुनोपकस्मिन् भोजनान्छादनत्वेन दृष्टिनिवृत्तिरहितः सत्त्ववसेत् अभ्यसेवासाधारणोऽथ-
र्मैः कुटुम्बिकस्योक्तः इदमेव वक्तुं वेदसंन्यासिनांति प्रतिपूर्वमुक्तम् ९५ एवमिति एवमुक्तमकारेण वर्तमानोऽग्निर्होत्रादिगृहस्थकर्म-

दापथर्गगृहस्थावस्थायां पथोक्ताध्ययनधर्मानुरूपमुखाद्वगम्यपरिशोधितं देवादिभ्रमजत्रयः स न्यासमनुतिष्ठेत् ९४ सत्यस्येति सर्वा-
णि गृहस्थानुष्ठेयानि होत्रादिकर्माणि परित्यज्य अज्ञातजंतुव्यादिकर्मजनितपापानि च यायायासादितानां शयनियतेन्द्रियरतपनिष-
दोग्रं यतोऽर्थत आत्मस्य पुत्रैस्वयं दत्तिसुत्रगृहे सुनोपकस्मिन् भोजनान्छादनत्वेन दृष्टिनिवृत्तिरहितः सत्त्ववसेत् अभ्यसेवासाधारणोऽथ-
र्मैः कुटुम्बिकस्योक्तः इदमेव वक्तुं वेदसंन्यासिनांति प्रतिपूर्वमुक्तम् ९५ एवमिति एवमुक्तमकारेण वर्तमानोऽग्निर्होत्रादिगृहस्थकर्म-

तदुपार्थमप्योरक्षान्बलिमादत्तइतिनरकयानवक्ष्यति २ अराजकोति यस्मादराजकेजगतिबलवद्भ्यात्सर्वनिःप्रचलितेसर्वस्यास्य
चराचरस्यरक्षार्यैराजानंस्पृष्टवान्तस्मान्नेनरक्षणेकार्यकथंस्पृष्टवानित्याह ३ इन्द्राभिलयमार्काणाभित्यादि इन्द्रवातयमस्तूयग्नि
वरुणचंद्रकुबेराणामात्राअशानुसारभूतान् आकृष्यराजानमस्तृजत् ४ यस्मादिति यस्मादिन्द्रादीणां देवश्चेष्टानामंशेष्योनृपतिः
स्पृष्टस्तस्मादेषसर्वप्राणिनोवीर्येणातिशोने ५ तपतीत्यादि अयंचराजास्वतेजसास्तूयद्वयपथ्यांचक्षुधिमनांसिचसंतापयतिन
चैनंराजानंपृथिव्यांकाश्चिदप्याभिसुरेनद्रुक्षमते ६ सइत्यादि एवंचाग्न्यादीनांपूर्वोक्ताशमवत्तान्कर्मकारित्वाच्चपद्मसिमुक्तं
तेजस्वीत्यादिनानवमाध्यायेवक्ष्यमाणत्वात् सराजाशक्त्यतिशयेनानग्न्यादिरूपोभवतिततश्च ७ बालइत्यादि मनुष्यइतिबुद्ध्या

इन्द्राभिलयमार्काणामग्नेश्चवरुणस्वच चंद्रवित्तेषायोश्चैवमात्रानिर्हृत्यशाश्वतीः ४ यस्माद्
वास्करेद्राणामात्राभ्योनिर्मितानृपः तस्मादभिभवत्येषसर्वभूतानितेजसा ५ तपत्यादित्यवच्च
पत्नक्षुधिमनोसिच नचैनंफविशक्नोतिकश्चिदप्यभिर्वाक्षितुम् ६ सोऽग्निर्भवतिवायुश्चसो
ऽकःसोमःसधमराह सक्षुबेरःसवरुणःसमहद्रःप्रभावतः ७ बालोपिनावमनव्यामनुष्यइ-
तिभूमिपः महतीदेवताद्वेषानररूपेणतिष्ठति ८ एकमेवदहत्यग्निन्मरुदुरुपसपिणम्कु-
लंदहतिराजानिःसपथुद्रव्यसचयम् ९ कार्यसोवेक्ष्यशक्तिंचदेशकालोचतत्त्वतः कुरुतेध-
र्मसिद्ध्यर्थविष्वरूपपुनःपुनः १०

बालोपिराजानावमनव्युः यस्मान्महतीयंकाचिद्देवतामाधुरूपेणावतिष्ठतेएते
नदेवतावज्ञायांअधर्मादयोऽदृष्टदोषाउक्ताः सप्रतिदृष्टदोषमाह ८ एकेत्यादि योऽग्नेरतिसमापंअनभिहितः सनृउपसर्प-
तिसदुरुपसर्पतिमेकमेवाग्निर्दहतिनतत्पुत्रादिकंकुलोराजग्नि पुत्रदारभ्रात्रादिरूपंकुलमेवगवाभ्यादिपशुस्तवर्णादिदयन-
संचयसाहितंसापराधन्निहंति ९ कार्यमित्यादि सराजामयोजनापेक्षयास्वशक्तिदेशकालीचावेक्ष्यकार्यसिद्ध्यर्थनहतोधिष्व-
रूपंपह्निरूपाणि कुरोतिजातिविवक्षयाबहुधेकवचनंअशक्तिदेशायांक्षमतेशक्तिंप्राप्योन्मूलयतिएवमेकस्मिन्नपिदेशेकाले

चमयोजनानुरोधेनशत्रुर्वाभित्रीवाडदासीनोचाभवतिनतोरजवच्छम्रीहभित्तुख्यानावज्ञेयः १० यस्येत्यादि पद्याशब्दः श्री-
पर्यायोपिमाहत्त्वविषययाऽत्रमयुक्तः यस्यप्रसादान्माहतीश्रीर्भवतिअतः श्रीकामनसेव्यः यस्यशत्रवः संतिनानपिसंतोषितोहंति
तेनचशत्रुवधकामेनाव्यापनीयः यस्मैकुप्यतिनस्यमूलकरोतिनस्माज्जीवनार्थिनानक्रोधनीयः यस्मात्सर्वेषांसूर्याग्निर्सो-
मानीतेजोविभर्ति ११ तमित्यादि तंराजानमज्ञतयायोद्देशेनस्याप्रतिसुत्यादयतिसानिश्चितंक्रोधान्नश्यतियस्मान्नस्यविना
शापशीर्गंराजामनोनियुक्ते १२ तस्मादित्यादि यतःसर्वतेजोमयोन्तुपतिस्तस्मादपेक्षितेषुयमिष्टशास्त्रालुहेयंशास्त्राविरुद्धं
मिश्चित्यव्यवस्थाययतिअनपेक्षितेषुचानिष्टंनियमनानिक्लामेत् १३ तस्यार्थेसर्वेति तस्यराज्ञःप्रयोजनसिद्धयेसर्वमाणिनां
रक्षितारधमस्वरूपंशुचंब्रह्मणोयत्तुकेवलंतेजस्तेननिर्भित्तनपांचभौतिकंदेहंब्रह्मापूर्वमुष्टवान् १४ तस्येत्यादि तस्यदंडस्य

यस्यप्रसादेपद्याश्रीर्विजयश्चपरक्रमे मूलकश्चवसतिक्रोधेसर्वतेजोमयोहिंसः ११ तंयस्तुद्धेष्टिसं-
मोहात्सगिनश्यत्सशयम् तस्यत्यागुविनाशाद्यराजामकुरुतेमनः १२ तस्मान्द्रुमंयमिष्टेषुसव्यव-
स्यन्नराधिपः अनिष्टचाप्यनिष्टेषुतधमनविचालयैत् १३ तस्यार्थेसर्वभूतानागोसारधममात्मज-
म् ब्रह्मतेजोमयदंडमसृजत्पूर्वमीश्वरः १४ तस्यसर्वाणिभूतानिस्थावराणिचराणिच भयाद्भो-
गायकल्पतेस्वधमान्नचलतिच १५ तंदेशकालौशक्तिचविद्याच्चावेक्ष्यतत्त्वतः यथाहंतूःसंप्रणये
भरेधन्यायवर्तिषु १६ सराजापुरुषोदंडःसनेताशासिताचसः चतुर्णामाश्रमाणांचधमस्यप्रतिभूः
स्मृतः १७

मयेनचराचराःसर्वमाणिनःभोगंकर्तुंसमर्थमिवंति अन्यथाबलवतादुर्बलस्यधनदारादिग्रहणेतस्यापितदपे-
क्ष्यबलिनैतिकस्यापिभागोनसिद्ध्येत्तुदसादीनांस्थावरादीनांछेदनेभोगासिद्धिः तथासनामपिनित्यनैमित्तिकस्वधर्मास्तुष्टाना
करणेयाम्ययातनाभयाच्चेति १५ तमित्यादि तंदंडदेशकालौदंडस्यचशक्तिविद्यादिकंपश्चिन्नपराधेयोदंडोहंतिइत्यादिकंशा-
स्त्रासुभारेणतत्त्वनोभिरूप्यापनाधिषुभवर्तयेत् १६ सइत्यादि सएवदंडोवरुक्तोराजातस्मिन्सत्तिराजशक्तिरोगात्सएवबुक्

स्तान्येस्त्रियद्वयद्विधेयत्वात्साएवनेतातेनकार्याणिनायतेप्राप्यतेसाएवशास्त्रिताउदाहृतत्वात्साएवचतुर्णामव्याथमाणायोधर्म
स्तस्यसंपादनेममिष्टूरिवप्रतिभूमुभिभिः स्मृतः १७ दंडः शास्त्रेति यस्मादंडः सर्वाः प्रजाआज्ञाकरोति तस्मात्साधूक्तं शास्त्रेति
नेयं यस्मात्साएव प्रजारस्ततिततो युक्तं राजेति निद्राणे षपि रक्षिषु दंड एव जागर्ति तद्रयेनैव चौरादीनामप्रवृत्तेः दंडमेव धर्महेतुत्वात्
धर्मेजानंति कारणे कार्योपचारः ऐहिकपारमिहिकदंडमया देवधर्मानुष्ठानात् १८ समीक्ष्येत्यादि संदंडः शास्त्रतः सम्यङ्निःस्व्यापराधा
नुरूपेण देहधनादिपुद्गलैः सर्वाः प्रजाः सानुरागाः करोति अविचार्य तुलोभादिना प्रसुक्तः सर्वाणि बाह्यार्थपुत्रादीनि नाशयति सर्वत-
द्वितीयापार्थसिः १९ यदेत्यादि यदिराजाः नलसो भूत्वा दंडप्रणयनं कुर्यात्तदा भूले कृत्वा मत्स्यानि व बलवंतो दुर्बलान् अप
क्ष्यन् बलुन्तस्य पविधातोरूपमिदं बलिनोऽल्पबलानां हि सामकारिष्यन् इत्यर्थः भूले मत्स्यानि वापक्ष्यन् इत्येवमेधातिथिगोविंदरा

दंडः शास्त्रिप्रजाः सर्वादंड एवाभिरक्षति दंडः समेषु जागर्ति दंडं धर्मं विदुर्बुधाः १८ समीक्ष्य सधृतः
सम्यक् सर्वरजयति प्रजाः असमीक्ष्य मणीतस्तु विनाशयति सर्वतः १९ यदि न प्रणयेद्राजा दंडं द-
क्षे धर्मेति तः भूले मत्स्यानि वापक्ष्यन् दुर्बलान् बलवतराः २० अद्यात्काकः पुरोडाशं चाचलित्वा
द्विस्त्रया स्वाम्यचनस्यात्कस्मिंश्चित् प्रवृत्तताधरं तत्र २१ सर्वादंडजितो लोको दुर्लभो हि शुचिर्न
रः दंडस्य हि मया त्सर्वजगद्भोगाय कल्पते २२

अलिखितः पाठः जले मत्स्यानि बाहिंस्त्युगिति च पाठांतरं अत्र बलवंतो
दुर्बलान् हिंस्त्राति मत्स्यन्या एव स्यादित्युक्तम् २० अद्यादित्यादि यदिराजा दंडं नाचरिष्यन्तदा यज्ञेषु सर्वथा द्विविरनर्हः का
कः पुरोडाशमस्त्रादित्यन्तथा कुक्कुरः पापसादिद्विधिरलेक्ष्य तनकस्य चित्कुत्र चित् तस्मात्प्रमथिष्यन्ततो बलिना तद्गृहणात् प्रा
ह्मणादिवर्णानां च मध्ये पदपरं शूद्रादितदेतदेतयोत्तरमप्रधानं प्रावर्तिष्यन् २१ सर्वेति सर्वोयं लोकः दंडेनैव नियमितः सन्मार्गेऽवति
रुते स्वभावाविश्रद्धो हि मानुषः कष्टेन लभ्यते तथा सर्वमिदं जगत् दंडस्यैव मया दातव्यमपि भोगे समर्थं भवति २२
देवेति उक्तमपि दंडस्य भोगसंपादकत्वं दातव्यं पुनरुच्यते इन्द्राग्निस्त्वैवाप्यादयो देवाः तथा दानवगवर्धवराक्षसपक्षिसर्पा अपि

गदीत्यपरपरमार्थस्यपीडिताएववर्षदानाद्यपकाशयप्रवर्तते तथाचंश्रुतिः भयादस्याभिस्तपनिभयान्तपतिस्सूर्यः भयादिदंश्रुत्वा
सुश्रुमृत्कःक्षवितिपंचमदिति २३ दुष्येयुरिति दंडस्यानाचरणत्वात्अनुचितेनवाप्रवर्त्तनात् सर्वत्राह्यणादिवर्णादितरेतरस्त्रीराम
नेनसंकीर्धेरन् सर्वशास्त्राधिनियमाश्चतुर्वर्गफलास्तोदेषुः चौर्यसाहसादिनाचपरस्यापकारात् सर्वलोकसंक्षोभश्चजायेत २४ य-
जेति यत्रदेशोशास्त्रममाणावगतः श्यामवर्णः लोहितवर्णः अधिष्ठान्देयताकोदंडोविचरति तत्रमजाव्याकुलानभवोतिदंडप्रणेता
यदिविषयासुस्वयंसम्यक्मानाति २५ तस्येत्यादि तस्यदंडस्यप्रवर्त्तयितारं अभिवेकादिगुणसुक्तेन्यतिमवितथवादिनंसमीक्ष
कारिणतत्त्वानस्वविचारोचितंमज्ञाशालिनंधर्मार्थकामानांज्ञानारमत्यादयोप्याहुः २६ तमिति तंदंडंरजासम्यक्प्रवर्त्तयन्धर्मार्थक

देवदानवगंधर्वारक्षांसिपुत्रगोरगाः तेषिभोगायकल्पतेदंडेनैवनिर्पाडिताः २३ दुष्येयुःसर्ववृणाश्च
भिक्षोरन्सर्वसेनवः सर्वलोकप्रकोपश्चभवदंडस्यविभ्रमात् २४ यत्रश्यामोलोहिताक्षोदंडश्च
रतिपापहा मजास्तत्रनसुखंतिनेताचेत्साधुपश्यति २५ तस्याहुःसंप्रणेतारगुजानसत्यूवादिनम्
समीक्ष्यकारिणम्राज्ञधर्मकामार्थकोविदम्-२६ तगराजमणयन्सम्यक्प्रवर्गेणाभिवृद्धते कामा
त्माविषमः क्षुद्रोदंडेनैवनिहन्यते २७ दंडोहिंसमुहमेजादुर्दरश्चाकृतात्मभिः धमाद्विचलितंह
तिनृपमवसबाधवम् २८ तत्तद्गुंनचिराष्ट्रचलोकचसचराचरम् अंतरिक्षगताश्चैवसुनीन्द्रवाश्च
पीडयन् २९ सोऽसहायेनमूढनलुब्धोनाकृतबुद्धिना नशक्योन्यायतानेतुसक्तेनविषयेषुच ३०

तिपुनर्विषयाभिलाषीविषमः कोपनः क्षुद्रः च्छलान्वेषीनृपः समकृतेनैवदंडेनामात्यादिनाकोपादधर्माह्वाविनाश्र्यते २७ दंडइति
यनोदंडः प्रकृततेजःस्वरूपः सशस्त्रैरसंस्कृतात्मभिः दुःखेनधियतेअतोराजधर्मरहितेनृपमेवपुत्रबधुसहितंनाशयति २८ ततइ
ति दोषाद्यनपेक्षयायोदंडःक्रियतेसबधुनुपनाशानंतरधन्यादिदुर्गमिष्टदेशंशुभिवीलोकंजगमस्यावरसहितंहविःप्रदानजीवना
देवादतिकलाद्विःप्रदानमावेजंतरिक्षगतान्क्रुधान्देवांश्चपीडयति २९ सइत्यादि सारंडोमंत्रिसेनापतिपुरोहितादिसहायक-

हितेन मूर्खेण लोभवता शास्त्रासंस्कृतबुद्धिपरेण नृपतिना शास्त्रतो न प्रणेतुं शक्यते ३० श्रुतिर्नेति अर्थीदिशौ च सुकेन सत्य
प्रतिज्ञेन यथा शास्त्रव्यवहारिणा शोभनसाहायेन तत्तद्देन कर्तुं शक्यते इति पूर्वोक्तदोषमपि दोषगुणा अनेन श्लोकेनोक्ता. ३१ एव
राष्ट्र इति आत्मदेशे यथा शास्त्रव्यवहारस्यावहारस्यावहारो भवेत्तदोषमवेन्निर्गमस्नेहविषयेषु भिन्नेषु कुटिलः स्यान्नकार्यभिन्ने
षु ब्राह्मणेषु च कुतः तात्पापराधेषु च क्षमावान् भवेत् ३२ एवमित्यादि शिलोच्छेनेति क्षीणकोषत्वं विवक्षितं क्षीणकोषस्यापि नृपते
रुक्ताचारवतो जलेनैव विंदुरिव कीर्तिलोके विस्तारयति ३३ अत इति उक्ताचारो हि परितो नृपतेरुक्ताचारवतो नृपतेरिति तैदियस्य जले द्युतबिंदु
रिव कीर्तिः संकोचयति ३४ स्वेसे इत्यादि क्रमेण स्वयमाचष्टा नृणां ब्राह्मणादिवर्गानां ब्रह्मचार्याद्याभ्यामाणां च विष्वस्तुजाराजार

श्रुचिनामस्यसंधेन यथा शास्त्रानुसारिणा प्रणेतुं शक्यते दंडः ससहायेन धीमता ३१ स्वराष्ट्रे
न्यायनृत्तः स्याद्भूशदडश्च शत्रुषु संहृत्स्वजिह्वाः स्निग्धेषु ब्राह्मणेषु क्षमान्वितः ३२ एवमृत्त-
स्यनृपतेः शिलोच्छेनापि जीवतः विस्तीर्यते यशो लोके ते लविदुरवाभसि ३३ अतस्तत्विपरीत
स्यनृपतेरजितात्मनः संक्षिप्यते यशो लोके मृतविदुरवाभसि ३४ स्वेस्वयमेनि विदुषानासवषा
मनुपूर्वशः वर्णानामाश्रमाणां च राजा नृशो भिरक्षिता ३५ तेन यद्यत्स भृत्यनकत्तव्यरक्षताम्
जाः तत्तद्गोहहृषद्वयमियथा वदन्नुपूर्वशः ३६ ब्राह्मणान् पशुपासीत ग्रात रूक्षाय पाथिवः ३
विद्यद्यद्वान् विदुषस्तिष्ठेत्तेषां च यासिन ३७

क्षितासृष्टः तस्मान्नेषारक्षणमकुर्वतो राज्ञः प्रत्यवायः स्वयमभिविर-
हिणां लारक्षणेपि प्रत्यवाय इत्यस्य नात्यर्थः ३५ तेनेत्यादि वक्ष्यमाणावताराद्यर्थे श्लोकः तेन राजा मज्जारक्षणं कुर्वता सा-
मान्येन यद्यलर्त्तयं न तत्समं प्रभुष्माकमभिधास्यामि ३६ ब्राह्मणानिति प्रत्यहं ग्रात रूक्षाय ब्राह्मणान् नृशयजुः सामारव्यविद्या
त्रयग्रंथाभिज्ञान्विदुष इति नोति शास्त्राभिज्ञान्नेवेतदज्ञात्तुर्गतात् ३७ कृद्भानित्यादि तांश्च ब्राह्मणान् वयस्तपस्यादि कृद्भान-
न् अर्थतो ग्रंथतश्च वेदज्ञान्वहिरंतस्वार्थदानादिना मुचीन्नित्यं सेवेतयस्माद्वृद्धसेवी सततं हिंसेराक्षसेरपि पूज्यते तेनैरपि तस्य

हितं क्रियते स्म तं राममुच्यते ३८ तैष्य इत्यादि सहजप्रज्ञया अर्थशास्त्रादित्ज्ञानेन च विनीतो व्यतिशयार्थं तैष्यो विनयमभ्यसेत्
यस्मादिनीतात्सराजानकं ददाचिन्त्यति ३९ बहव इत्यादि करितुरगकोषादिपरिच्छदसुक्ता अपिराजानः विनयपरहितान्छाः ब
हवश्च वनस्थानियारिच्छदाजपिविनयेन राज्यं मासुवन उपभयत्रैव श्लोकद्वयेन दृष्टान्तमाह ४० वैन इत्यादि वैनो न ह्यव्यवराजा
यवनस्पचपुत्रः सदा सो नो मासु सुखो निमिष्य विनयादनं शयन् ४१ पृथुरिति पृथुर्मनुश्च विनयाद्राज्यं प्रापतुः कुबेरश्च विनया
दनाधिपत्यं लभे गाधिपुत्रो विभ्यामित्रश्च क्षत्रियः सन्तते नैव देहेन ब्राह्मण्यं प्राप्तवान् राज्यलाभावसरे ब्राह्मण्यं प्राप्तिसि रप्रसूता
पिविनयोल्लेखार्थमुक्ता इह शोयं शास्त्रानुष्ठानमिदं वर्जनरूपो विनयो यदनेन क्षत्रियोऽपि दुर्लभं ब्राह्मण्यं लभते ४२ त्रैविद्यो

रुद्रश्च नित्यं सेवेन विभ्रान् वेदविदः शन्वीन् रुद्रसेवो हि स तं रक्षोभिरपि पूज्यते ३८ तैष्यो ३
धिगच्छेद्दिनयं विनीतात्मापि नित्यशः विनीतात्मा हि नृपतिर्न विनश्यति कर्हि चित् ३९ बहवो विन
यान् साराजानः सपरिच्छदाः वनस्था अपिराज्यानि विनयात्सतिपदिरे ४० वैनो विनश्रो ३ विनयान्न
हुषश्चैव पार्थिवः सदा सोऽप्यवनश्चैव सुखो निमिषेव च ४१ पृथुस्तविनयाद्राज्यं प्राप्तवान् मसुरेव च
कुबेरश्च यनैश्चर्ष्य ब्राह्मण्यं चैव गाधिजः ४२ त्रैविद्यो भ्यस्त्रयो विद्या दंडनीति च शाश्वतीम् आ
न्याक्षि कीचात्स विद्यावात्तारं माश्च लोकातः ४३ इन्द्रियाणां ययोगसमातिष्ठेद्विद्यानिशम् जितेन्द्रि
यो हि शक्नोति वशं स्थापयितुं प्रजाः ४४

इति त्रिवेदो रूपविद्याविद्भ्यः त्रिवेदो मर्थतोऽयं यतश्चाभ्यासेन ब्रह्मचर्यदशा
पर्यागतत्वेन नित्यानां द्विजो ३ धिगच्छेत्तथा आन्याक्षि कीर्तकं विद्याभूतमद्युतिप्रयुक्तसुपयोगिनीं ब्रह्मविद्यां चाभ्युदयव्यसनयो
र्हर्षविषादमशमनहेतुं शिष्टेत् कुषिवाणिज्यपरशुपालनादिवार्त्तातदारं भाभ्यर्नापायार्थान्नदभिक्ष कर्षकादिभ्यः शिष्टेत् ४३
इन्द्रियाणां भित्तादि च क्षुद्रादीनां इन्द्रियाणां विषयासक्तिवारणे सर्वकालं पलं कुर्यात् यस्माज्जितेन्द्रियः प्रजानि यं तु शाक्नोति न

तुविषयोपभोगव्यग्रः ब्रह्मचारिर्भेषुसर्वपुरुषार्थपादेयतया अभिहितोर्षोर्द्वयजयोराजर्भेषुमुख्यत्वज्ञानार्थमनंतरवक्ष्यमा-
णव्यसननिवृत्तिहेतुत्वाच्चपुनरुक्तः ४४ दशोत्यादि दशकामसंभवानिअष्टौक्रोधजानिवस्यमाणव्यसनानिखलतस्त्यजेत्तुर्दुरतानि
दुःखावसानानि आदौस्मरयति अन्तेहुःस्वानि कुर्वति यद्वा दुर्लभो अंतोयेषानानिदुरंतानिनिहिव्यसनिनस्ततो निवर्त्तयितुं शक्यतेव
जनप्रयोजनमाह ४५ कामजेश्चिनि यस्मात्कामजननितेषुव्यसनेषुप्रसक्तोरजाधर्माश्चिंत्वाहीयतेक्रोधजेषुप्रसक्तः प्रकृति कोपादेह
नाशं प्रामोतिता निव्यसनानिनाम तो दर्शयति ४६ मृगयेत्यादि आस्वेदकास्वोमृगवधोमृगया अक्षादिक्रीडासकलकार्यविपातिनो
पिचा निद्रापरदोषकथनंरूपांभोगोमद्यपानजनितोमदः तौर्ध्यं चिकंचल्यगीतचादित्राणि दृष्ट्या भ्रमण एष दशपरिणामोदशकः स्मरेवे

दशकामसमुत्थानितथाष्टौक्रोधजानि च व्यसनानिदुरंतानिप्रयत्नेनविवर्जयेत् ४५ कामजेषु
प्रसक्तो हि व्यसनेषुमहापतिः वियुज्यतेऽर्थधर्माभ्याक्रोधजेष्व्वात्मनवतु ४६ मृगयाक्षादिव
स्वप्नः परिवादः स्त्रियोमदः तौर्ध्यं चिकंचल्यक्रोधजोपिगणाष्टकः ४७ पैशून्यसूत्राहसद्रो
ह ईर्ष्यासूत्रार्थदूषणम् वारदंडजचपारुष्यक्रोधजोपिगणाष्टकः ४८ द्वयोरव्येतथोमूलयसर्व
कवयोविदुः तथैलेन जयेच्छोभितज्जावतावुभोगौ ४९ पानमक्षाः स्त्रियश्चैवमृगयाचय-
श्चाक्रमम् एतत्कष्टतमं विद्याच्चतुर्कं कामजगण ५०

च्छात्रमभोगणः ४७ पैशून्यमिति पैशून्यमविज्ञातदो
षाधिकरणं साहसं सार्धोर्वधनादिनिग्रहः द्रोहश्छद्मबधः ईर्ष्याऽन्यगुणासहिष्णुतापरगुणेषु दोषाविकरणमसूत्रार्थदूष-
णमर्थानामपहरणं देयानामदानं च वाक्पारुष्यमाक्रोशादिदंडपारुष्यताडनदि एषाष्टपरिमाणोव्यसनगणः क्रोधाद्भवति ४८
द्वयोरेति एतयोर्द्वयोरपि कामक्रोधजव्यसनसंययोः कारणं स्मृतिकाराजानं नितं यत्नलोभं त्यजेत् यस्मादेतद्गुह्यं लोभाज्जा
यते कश्चिद्वनलोभतः कंचित्कांसांतरलोभेन प्रवृत्तेः ४९ पानमिति मद्यपानमसैः क्रीडास्त्रोसंभोगोमृगयाचैतिक्रमपठितमेत
च्चतुर्कं कामजव्यसनमध्ये बहुदोषत्वादतिशयेन दुःखहेतुजानीयात् ५० ४९ ४९ ४९

दंडस्येत्यादि दंडपातनं वाक्पाकरूपं अर्थदूषणं चेति क्रोधजे पिव्यसनगणे दोषबहुलत्वादिनिशयितुः स्वसाधनं मन्येत् ५१ स-
प्तकेति अस्यापानादेः कामक्रोधसंप्रत्यसप्त परिमाणस्य व्यसनवर्गस्य सर्वस्मिन्नेव राजमंडलेऽप्येणावस्थितस्य पूर्वपूर्वव्यसनमु-
त्तरोत्तरान्कृष्टतरं प्रशस्तात्मानानीयान्नाथाहिद्यूतात्मानं कष्टतरं मद्यपानेन मनस्य संज्ञाप्रणाशात्तद्यथेष्टचेष्टया देहधनादिविरोध-
त्वादयो दोषाः द्यूतं तु पाक्षिकीधनावाप्तिरप्यस्ति स्त्रीव्यसनात् द्यूतं दुष्टं द्यूते हि वैरोद्धवाद्यो नीतिशास्त्रोक्ता दोषाः मूत्रपुरीषवेग-
धारणाच्च व्यासुतेति स्त्रीव्यसनेषु नः अपत्योत्पत्त्यादिगुणयोगो व्यस्ति मृगया स्त्रीव्यसनयोः स्त्रीव्यसनं दुष्टं तत्रादर्शनं कार्योणां काला-
तिपातेन धर्मलोपादयो दोषाः मृगयायां तु व्यायामेनारोग्यादिगुणयोगो व्यस्तीत्येवं कामजचतुःकस्य पूर्वगुणदोषं क्रोधजे घपि त्रिषु
वाक्पाकरूप्या दंडपाकरूपं दुष्टं अंगच्छेदादेरशक्यसमाधानत्वात् वाक्पाकरूप्ये तु कोपानलोदानमानं पानीयसर्कैः नशक्यः शमयि-
अर्थदूषणाहाक्पाकरूप्यदोषवन्मर्मपीडाकरं वाक्यहारस्य दुश्चिकित्स्यत्वात् तदुक्तम् संरोहयति वाक्कुतं अर्थदूषणं तु प्रचुरतरा-

दंडस्य पातनं चैव वाक्पाकरूप्यार्थदूषणे क्रोधजे पिगणे विद्यात्कष्टमेतन्निकं सदा ५१ सप्तकस्या
स्य वर्गस्य सर्वत्रैवानुषंगिणः पूर्वपूर्वगुणतरं विद्यादासनमात्मवान् ५२ व्यसनस्य च मूलोऽथ
व्यसनकष्टसुच्यते व्यसन्यधो धोजतिस्त्वया त्यव्यसनीमृतः ५३ मौलान् शास्त्रविदः शूरान्-
लब्धलक्ष्मात्कुलोद्गतान् सचिचान्सप्तचाष्टावाप्रकुर्वीत परोक्षितान् ५४

निकस्यापि पूर्वपूर्वदुष्टतरं यत्नतस्सजेत् ५२ व्यसनेति यद्यपि मूलव्यसने हे अपाह्लोके संज्ञाप्रणाशादिदुःखहेतुतया शास्त्रा-
नुष्ठानविरोधिनयाचतुल्ये तथापि व्यसनं कष्टतरं परत्रापि नरकपातहेतुलात् तदाह व्यसन्यधो धोजतिवद्भ्रंशरकान्गच्छति इत्य-
र्थः अव्यसनी तु मृतः शास्त्रानुष्ठानप्रतिपक्षव्यसनाभावात्सर्वगच्छति एतेनाति सक्तिर्यसनेषु निषिध्यते न तु तस्य सेवनमपि-
५३ मौलानिति मौलानपीह पितामहकर्मणसेवकान्तेषामपि द्रोहादिना व्याभिचारान् दुष्टादृष्टार्थशास्त्रज्ञानविक्रान्तान् ल-
ब्धलक्ष्मान् लक्षादमच्युतशरीरशाल्यादीन् आशुभविद इत्यर्थः निषकृच्छमवान् देवतास्य शीतिनियतान् अमात्यान्समा-

शौचमंत्रादौ कुर्वन्ति यस्मान् ५४ अपीत्यादि सस्वेनापि पक्कियते कर्म तदप्येकेन हुंकरं भवति विशेषतो यन्महाफलं तत्कथमसहा-
 येन क्रियते ५५ तैरित्यादि तैः सचिवैः सह सामान्यं मंत्रेषु गोपनीयं शिविग्रहादि तान्निरूपयेत्तथा तिष्ठत्यनेनेति स्थानं दंडकोषपुर-
 णाद्वालकं च लुर्विधं विनयेत् दंड्यतेनेनेति दंडौ हस्यश्चरथपादातयः तेषां पोषणं रक्षणं दितं जित्य कोशोर्थं निचयः तस्यायव्यादि-
 पुरस्पर रक्षणं दिराष्ट्रदेशः तद्वा सिमलुष्यपञ्चादिधारण क्षमत्वादि विंत्तयेत्तथा ससुदयं कल्पयंतं अस्मादर्थं दिति ससुदयो धान्यहि-
 रण्यं द्युत्पत्तिस्थानं तन्निरूपयेत्तथा गुप्तिरक्षा मात्मगतां राष्ट्रगतां च स्वपरीक्षितमन्नाद्यभ्यात्परीक्षिताः स्त्रियश्चैव भित्तादिनात्म-
 रक्षणं राष्ट्रस्य संग्रहे भित्तिभित्तादिना राष्ट्ररक्षां च वक्ष्यति लब्धस्य च धनस्य प्रशमना निमित्ताभ्यां प्रतिपादनादीनि विंत्तयेत्तथा च वक्ष्य-
 ति जित्वा संपूजयेद्देवान् इत्यादि ५६ तेषां भित्ति तेषां सचिवानां रहसि निष्पत्तिपक्षतया द्वादशगत भावज्ञानसंभवात्पत्येकमभि-

अपि पत्सु करं कर्म तदप्येकेन हुंकरम् विशेषतोऽसहायेन किंतुराज्यं महोदयम् ५७ तैः सार्द्धं चिंत-
 येन्नित्यसामान्यसाधिविग्रहम् स्थानं ससुदयगुप्तिं लब्धप्रशमनानि च ५८ तेषां स्वस्वमभिप्रायसु
 पलभ्य पृथक् पृथक् समस्तानां च कार्येषु विदध्याद्विद्वत्मात्मनः ५९ सर्वेषां लुविशिष्टेन ब्राह्मणेन विप्र-
 श्रित्या मन्त्रयत्परममंत्रराजा षड्गुण्यसंयुतम् ५८ नित्यतस्मिन्समाश्रितः सर्वकार्यणि निःक्षिपेत्
 तेन सार्द्धं विनिश्चिद्यतनः कर्मसमां रमेत् ५९ अन्यानपि प्रकुर्वीत शुचीन्याज्ञानवस्थितान् सम्यगर्थ-
 समाहृत्य न मात्यान् स्वरूपरीक्षितान् ६०

प्रायंसमस्तानामपि युगपदभिप्रायं बुत्वा कार्ये यदात्मनो हितं तत्कुर्यात् ५९
 सर्वथा भित्ति एषामेव सर्वेषां सचिवानां मध्यादन्यतमेन धार्मिकं लोदिना विशिष्टेन विदुषा ब्राह्मणेन सह संधि विग्रहादिवक्ष्यमाणगु-
 णपट्कोपे तं प्रकृष्टं मंत्रं निरूपयेत् ५८ नित्यमिति सर्वदा तस्मिन् ब्राह्मणे संजातविश्वासो भूलायानि कुर्यात्तानि सर्वकार्यणि सम-
 पयेत् तेन सह निश्चित्य सर्वकर्म रमेत् ५९ अनित्यादि अन्यानपि अर्थदानादिना सुचोन्मज्ञां शालिनः सम्यग्धनार्जनशीलान्धर्म-
 दिना परीक्षितान् कर्मसचिवान् कुर्यात् ६० निर्वर्त्ततेति अस्मरां शोयस्त्रैव्याकैर्मनुष्यैः कर्मजातं संपद्यते तत्संख्याकान्यनुष्याना-

लस्यभूत्यान्क्रियास्तसोत्साहान्तत्कर्मज्ञान्त्रकुर्वात् ६१ तेषामिति तेषां सविधानां मध्ये विक्तांतां अतुरान् कुलां कुशानियमितां नृमुनीन् अर्थभिः स्पृहान्धनोत्सनिस्थाने नियुजीत अस्यैवोदाहरणं आकरकमिति इति आकरेषु स्रवणां द्रव्यनिस्थानेषु कर्मनिष्ठेषु च दक्षधान्यादिसंयुहस्थानेषु अंतर्निवेशने भोजनशयनगृहांतः पुरादौ भीरुं नियुजीत अत्राहितत्रराजानं प्रायेणैकाकिनं स्त्रीचतुर्तं वाक दाचित्रशत्रूपजापदूयिता हन्युरपि ६२ दूतमिति दूतं च दृष्टा दृष्टार्थशस्त्रज्ञं दंगितज्ञमभिप्रायसूचकं वचनस्वरादि आकारो देहधर्मो दिक्स्वप्नसादवैवर्ण्यादिरूपः प्रीत्यभीतिस्त्वक्ः चैद्याकरास्फालनादिक्रियाकोपादि सूचिका तदीयतत्त्वं अर्थदानस्त्रीव्यसनाद्यभागात्मकं शौचपुष्कंचतुरंकुलीनं कुप्यति यस्मात् ६३ असुरक्त इति जनैषु अनुरागवान्तेन प्रतिराजादेरपि अद्वेषविषयः अर्थस्त्री

निर्वर्त्तेतास्पयावद्भिरितिकर्तव्यतान्दभिः तावतोर्तं द्रितान् दक्षान् प्रकुर्वीत विचक्षणान् ६१ तेषामर्थे नियुजीत अत्रान् दक्षान् कुलोद्गतान् सुचीनाकरकमते भीरून् तन्निवेशने ६२ दूतं चैव प्रकुर्वीत सर्वशस्त्रविशारदम् दंगिताकारचक्षुश्चिदक्षकुलोद्गतम् ६३ असुरक्तः शुचिर्दक्षः स्मृतिमान् नृदेशकालवित् वपुष्मान् वीतभीवाग्भीदूताराज्ञः प्रशस्यते ६४ अमात्ये दंड आयत्तो दंडे वैनधि कोक्रिया नृपती कोशराष्ट्रे च दूतसंधिविपर्ययो ६५ दूत एव हि सधत्ते भिनस्ये वचसं हतान् दूतस्तत्कुरुते कर्मभिद्यते येन वानवा ६६

शौचपुष्कः तेन धनस्त्रीदानादिनाऽ भेद्यः दक्षश्चतुरः तेन कार्यकालन्नातिक्राम देयवचनः विगतभयः तेनाप्रियसंदेशस्यापि वक्ता वाग्भीतेन संस्कृतायुक्तिस्समः एवं विधौ दूताराज्ञः प्रशस्यो भवति ६४ अमात्य इदं दंड आयत्तः नृपतावर्यसंचयस्थानदेशावायत्तौ राज्ञापराधीनकर्तव्यो स्वयमेव चिंतनीयं धनं ग्रामभ्य दूते संधि विग्रहावायत्तौ न दिच्छया तत्सृजेतः ६५ दूत एवेति यस्माद् दूत एव हि भिन्नानां संधिं संपादने क्षमः संहतानां च भेदेनेतथापरदेशे दूतः तत्कर्म करोति

येनसंहताभिद्यतेतस्माद्वृत्तेसंधिविग्रहोविपर्ययावायत्तावितियदुक्ततस्यैवायंपर्यचः दूतस्यकार्योत्तरमाह ६६ सचिद्यादिति
सद्वृत्तोऽस्यप्रतिराजस्यकर्तव्येआकारेगितचेष्टाजानीयात्निगूढाअनुचराः प्रतिपत्सन्तृपस्येवपरिजनाः तस्मिन्नुक्ताः तत्सन्नि
धावपितेवामिगितचेष्टितैः मृत्येषुचक्षुष्यलुब्धपमानितेषुप्रतिराजस्यकर्तुमीप्सितंजानीयात् ६७ बुल्यावेति उक्तलक्षणदू
तहारेणप्रतिपक्षराजस्यकर्तुमिष्टंशर्वतत्त्वतोज्ञात्वातथाप्रयत्नकुर्यात् यथात्मनः पीडानभवति ६८ जागलमिति अत्योदकत्वं
णोयस्तत्रवातः प्रचुरातपः सज्जेयोजागलोदेशोबहुधान्यादिसंयुतः प्रचुरधार्मिकजनंरोगोपसर्गाद्यैरनाकुलंफलपुष्पयतकलता
दिमनोहरंप्रणतसमीपचास्तव्यादविकारादिजनंस्कलभक्राषिवाणिज्याद्याजीविनमाश्रित्यावासंकुर्यात् ६९ धनुर्दुर्गमिति धनुर्दु

सविद्यादस्यकृत्येषुनिगूढं गितचेष्टितैः आकारमिगितचेष्टांमृत्येषुचचिकीर्षितम् ६७ बुल्याच
सर्वतत्त्वेनपरराजचिकीर्षितम् तथाप्रयत्नमातिष्ठेद्यथात्मानंपीडयेत् ६८ जागलमस्यसंपन्न
मायप्रायमन्नाविलम् रम्यमानतसामतस्याजीव्यदेशमावसत् ६९ धनुर्दुर्गमहोदुर्गमब्दुर्गवादमे
ववा नूदुर्गगिरिदुर्गवासमाश्रित्यवसेत्पुरम् ७० सर्वेणतुभूलेनगिरिदुर्गसमाश्रयेत् एवाहिवा
हगुणयेनगिरिदुर्गविशेष्यते ७१ श्रीण्याद्यान्याश्रितास्त्वेषाम्भृगगत्ताश्रयाः प्सराः श्रीण्युत्तराणि
क्रमशः प्लवंगमनरामराः ७२

गर्मकरुष्टितंचक्षुर्दिशंपंचयोजनमनुदंक्रमहादुर्गपाषाणेनदृक्केनवागिस्ताराद्वैगुण्यो
च्छ्रयेणद्वादशहस्ताद्युच्छ्रितेनयुद्धार्थसुपरिष्क्रमणयोगेनसावरणगवाक्षादियुक्तेनमाकारेणचोष्टितंजलदुर्गंअगाधोदकेनसर्व
तःपरिदृत्तंवाष्पदुर्गंनिहिःसर्वतोयोजनमात्रव्याप्यतिष्ठन्महादृष्टकंटाकिगुलात्ताद्याचितंनूदुर्गंचतुर्दिगवस्थाधिहस्त्यश्वरथयुक्त
बहुपादातरक्षितगिरिदुर्गंसर्वतःपृष्ठमतिदुरारोहंसंकौत्रैकमागोपितंअंतर्नदीप्रस्त्रवणाद्युदकपुक्तंबहुसस्योत्पन्नक्षेत्रवृक्षाभितं
एतंपुदुर्गंशुभध्यादन्यतमदुर्गमाश्रित्यपुरंविचरेत् ७० सर्वेणेति यस्मादेवांदुर्गिणांमध्यान्दुर्गगुणबहुलेनगिरिदुर्गमतिरिच्यते
तस्मात्सर्वप्रपक्षेनतदाश्रयेत् गिरिदुर्गेश्वरुदुरारोहलंमहत्सदेशादल्पप्रयत्नमितिशिलादिनाबहुविपक्षसैन्यव्यापादनमित्यादयो
बहवोयुगाः ७१ श्रीणीति एवांदुर्गिणांमध्यात्प्रथमोक्तानिश्रीणिदुर्गिणिभृगादयआश्रिताः तत्रधनुर्दुर्गंभृगैराश्रितंमहीदुर्गं

गतीश्रितैर्मृषिकादिभिः अबुर्गजलचरैर्नकादिभिः इतराणि त्रीणि च दृक्षदुर्गादीनि वानरादय आश्रिताः तत्र दृक्षदुर्गं वानरैराश्रितं नृ
दुर्गं मानुषैः भिरिदुर्गदिवैः ७२ यथेत्यादि यथेतान्दुर्गवासिनो मृगादीन् व्याधादयः शत्रवो न हि संति एवं दुर्गाश्रितं राजानं शत्रवः
७३ एकैति यस्मादेको धानुः फलः प्राकारस्यः शत्रुणाशतं योधयति प्राकारस्य धानुः फलं शतं च शत्रूणां दश सहस्राणि तस्मात् कर्तुं
सुपदिरयते ७४ तमित्यादि तं दुर्गं स्वद्वाद्यासु धूम्रवर्णं दिधनधान्यकस्तिरुगादिवाहनमाह्वणभक्ष्यादि शिल्पि-
मृद्भूकुर्यात् ७५ तस्येत्यादि तस्य दुर्गस्य मध्ये पर्याति पृथक् पृथक् स्त्रीगृहदेवागारायुधागाराग्निशालादियुक्तं परिसर-
सर्वसु कफलपुष्पादियोगेन सर्वसु कफाधवलितं वाय्यादिजलसु तं दृक्षान्यतिमालं नो गृहं कारयेत् ७६ तदित्यादि तद्गृहमाश्रित्य

यथादुर्गाश्रितो नेतान्नोपहिंसंति शत्रवः तथारयो न हि संति नृपं दुर्गसमाश्रितम् ७३ एकः शतं यो
धयति प्राकारस्यो धनुर्द्वरः शतं दश सहस्राणि तस्माद्दुर्गं विधीयते ७४ तस्यादायुधसम्पन्नं यथा
न्यूनवाहनैः ब्राह्मणैः शिल्पिमित्रैश्चैव सेनादकेन च ७५ तस्य मध्ये सुपयासकारयद्गृहमात्मनः
गुप्तं सर्वसु कसु फलपुष्पादिसमाभ्युत्तमं ७६ तदध्यास्योदहेद्वायसि वर्णालक्षणां चित्ताम् कुले मह
तिसां भूताद्दद्यात्स्वर्गुणान्विताम् ७७ पुरोहितं च कुर्वीत दृणुयादेव च त्वजम् तैः स्य गृह्याणिकर्मा
णि कुर्वुवतानि कानि च ७८ यजेत राजा क्रतुभिर्विधैरासदक्षिणैः धर्मैश्चैव विप्रभ्या दद्याद्भोगा
नृयनानि च ७९ सावत्सरिकमासैश्च राश्यादाहारयेद्दालिम् स्याच्चास्नाय परोलोकं वर्तेत पितृवन्भूषु ८०

समानवर्णां शुभसूचकलक्षणोपेतां महाकुलप्रसूतां मनोहारिणीं स्वरूपां गुणवतीं भार्यामुदहेत् ७७ पुरोहितमिति पुरोहितं चाप्या-
थर्वणविधिना कुर्वीत भ्रूलिजं च कर्माणिकसुं दृणुयाते चास्य राजो गृह्योक्तमित्रेतां संपाद्यानिकर्माणि कुर्यात् ७८ यजेतेति राजानाना
मकारान् बहु दक्षिणान् अन्यमेधादिपुत्रान् कुर्यात् ब्राह्मणेभ्यश्च स्त्रीगृहशय्यादीन् भोगान् सुवर्णवस्त्रादीभिधानि दद्यात् ७९
सावत्सरिकमिति राजा सत्केरमासैर्वर्षात्स्वधान्यादिभिरागमानापयेत् लोके च करादिग्रहणे शास्त्रमिच्छः स्यात्स्वदेशावासिपुनरेषु

पितृवत्त्वे ह्यदिनावर्तते ८० अध्यात्ममिति तत्र तत्र हस्त्यश्वरथपदाताद्यर्थो दिस्थानेष्वध्याक्षानवेक्षित्वन्विधिविधान् पृथक् पृथक्
विपश्चितः कर्मकुशलान् कुर्यात् तत्र तत्रेऽस्म्यराज्ञः तैषु हस्त्यश्व्यादिस्थानेषु मनुष्याणां कुर्वतां सर्वाणि कार्याणि सम्यक् कार्याधिभवे क्षेरन् ८१
आवृत्तानामिति गुरुकुलान्निवृत्तानां अधीतवेदानां ब्राह्मणानां गार्हस्थ्यादिनां नियमतो धनधान्येन पूजां कुर्यात् यस्याधो यं ब्राह्मो
ब्राह्मणेऽपुःस्थापित धनधान्यादिभिधिरिव निधिः अक्षय्यं ब्रह्म फललान् अवितनाशीराज्ञां शस्त्रेणोपदिश्यते अतएव ८२ न न भित्ति
तं ब्राह्मणस्थापित निधिं न चौरैर्नापिशत्रवो हरंति अन्य निधियत् पूम्यादिस्थापितः स्थानभ्रांत्वा वा दर्शनमुपेतितस्माधो यमक्ष-
यो अनंत फलो निधिरिव निधिः धनोपः सराज्ञा ब्राह्मणेऽपु निधातव्यः तेष्यो देयमित्यर्थः ८३ नेत्यादि अग्नीयत् हविर्हूयते तत्कदा

अध्यक्षान् विविधान् कुर्यात् तत्र तत्र विपश्चितः तैः स्य सर्वाण्यवेक्षेरन् नृणां कार्याणि कुर्वताम् ८१
आवृत्तानां गुरुकुलादिमाणा पूजको भवेत् नृपाणामक्षयो ह्येव निधिर्ब्राह्मोभिधीयते ८२ नेनेस्ते
नान्वाभिवाहरंति न च नश्यति तस्माद्वाज्ञानिधानं चो ब्राह्मणेष्वक्षयो निधिः ८३ न स्फुटते न व्यथ
तेन विनश्यति किं हि चित् वरिष्ठमग्निहोत्रं स्या ब्राह्मणस्य सुखं हुतम् ८४ समम ब्राह्मणदानं द्विगु-
णं ब्राह्मणं ब्रूवे प्राधीते शतसाहस्रमननं वेदपारग ८५ पात्रस्य हि विषये ण अहं धानतये वच अ-
ल्पं वा बहु वा भित्तदानस्यावाप्यते फलम् ८६

चित्स्फुटते स्तवत्यथः पततिकदा विद्वाथ ते शुव्यतिकदा विद्वाहादिनां
श्यति ब्राह्मणस्य सुखे यत् हुतं पाण्यास्यो हि द्विजः स्मृत इति ब्राह्मणहस्तदन्तोमित्यर्थः तस्य नोक्ता दोषाः तस्मादग्निहोत्रादिभ्यः श्रेष्ठं ब्रा-
ह्मणाय दानमित्यर्थः ८४ सममित्यादि ब्राह्मणेन रक्षत्रादिविषये यद्दानं तत्सम फलं श्रुतं ततो नाधिकं न च न्यूनं भवति यो ब्राह्मणः
क्रियारहित आत्मानं ब्राह्मणं ज्ञोति स ब्राह्मणः श्रुवः तद्विषयदानं पूर्वीपेक्षया द्विगुण फल एव प्राधीते प्रक्रांताध्ययने ब्राह्मणे लक्षशु-
णं फलं समस्त शाखाध्यायिन्यनंत फलं स हस्त्यगुणमाचार्य इति वा तृतीयपदस्य पाठः ८५ पात्रस्येति विधातपो वृत्तियुक्ततया पात्र
स्य तान्न तस्य मपेक्ष्य शास्त्रेन येति मत्पत्यरूपं पात्राभ्यासाद्य दानस्थाल्यं महाफलं परलोकं लभ्यते ८६ ७३ ७४ ७५

समोत्तमाधर्मैरिति समचलेनाधिकचलेन हीनचलेन च राजा सुद्वार्थमाहूतो राजारक्षणं कुर्वन् युद्धान् निवर्त्तेत क्षत्रियेण सुद्धार्थमाहूतेनावश्यं योद्धव्यमिति स्नात्रार्थं स्मरन् यस्मात् ८७ संग्रामो धिति युद्धे खपरां सुरवलं प्रजानां च रक्षणं ब्राह्मणपरिचर्या तद्वाज्ञासमिति स्वर्गदिश्रेयः स्थानं अतएव ८८ आहवे धिति राजानो भियः स्य ईमाना सुद्धे खन्योन्यं हंतुं मिच्छन्तः प्रकृष्टया शान्त्या संसुरगीभूय सुलभानाः स्वर्गगच्छन्ति यद्यपि शत्रुजयधनलाभादिरूपं दृष्टमेव फलनस्वर्गः तथापि युद्धाधिता पराङ्मुखत्वं नियमस्य स्वर्गः फलमिति न दोषः ८९ नैत्यादि कृदान्यासुधानिवहिः काष्ठादिमयानि अंतर्गुप्तिनिधित शस्त्राणि एतेः समरे सुलभानाः शत्रुणा हन्यात्नापिकर्ण्यकारफलकैर्वर्णैः नापि विषाक्तैः नाप्यनिदीप्तफलकैः ९० न चैति स्य परयस्योरथं लयत्कास्थलास्तदं

समोत्तमाधर्मैराजालाहृतः पालयन् प्रजाः न निवर्त्तेत संग्रामात् क्षात्रार्थं ममनुस्मरन् ८७ संग्रामे खनिवर्त्तितं प्रजानां चैव पालनम् सुश्रूषा ब्राह्मणानां च राज्ञा श्रेयस्करपरम् ८८ आहवेषु भियोऽन्योन्यजिघासतो महीक्षितः युध्यमानाः पररात्त्यास्वर्गया त्यापराङ्मुखः ८९ न कूटया सुद्धे हन्यात् युध्यमानो रणरिपून् न कर्णिभिर्नापि दिग्धैर्नाग्निज्वलिततेजसैः ९० न च हन्यात् स्थला रुढन्मङ्कावन् कृतं जलिम् न सुक्तं केशान्नासीनन् नतवास्मीति वादिनम् ९१ न सुतन्म विसन्नाह न्नग्नन्म निरासुधम् नासुध्यमानं पश्यतन्म परेण समागतम् ९२ नासुधव्यसनमासन्मातन्मा तिपरिक्षतम् न भीतन्म परावृत्तसताधर्ममनुस्मरन् ९३

न हन्यात् तथा न सुसंकवद्भजं लिङ्गं सुक्तकेशां उपविष्टं त्वदीयो ह भिलेवं वादिनं हन्यात् ९१ न सप्तमिति न सप्तं सुक्तसन्नाहं विवस्त्रं अनासुधमसुद्धमानं मे क्षकमन्येन सह सुलभमानं च न हन्यात् ९२ नैत्यादि सग्नस्वद्वाद्यासुधं सुवशीकादिना आर्त्तं बहुमदाराकुलं भीतसुद्धपराङ्मुखं शिष्टक्षत्रियाणां धर्मस्मरन् न हन्यात् ९३ यस्त्विति यस्तयो भीतः पराङ्मुखस्मरन् युद्धे राज्ञि हिन्यते स पोषणकर्तुः प्रमोदं कृतं तत्सर्वं प्रामोति शास्त्रप्रमाण-
केव सक्तं दुष्कृतं यथा शास्त्रसंक्रमयोगे एव सित्यतः अत एवोपजीव्य शास्त्रेण बाधनात् न मतिपक्षानुमानोदयोपि एतच्च पक्षे वि

येषु कृतमित्यात्राविष्कृतमस्माभिः पराङ्मुखवहन्तस्यात्पापमेतद्विवाक्षितम् नलत्रप्रकपापस्यादिति गोविंदराजकः मेधातिथिस्त
यथादमात्रमेतन्निरूपयन् मन्येनैतद्द्वयुक्तव्यक्तमन्वर्थवर्जनात् अन्यदीयपुण्यपापे अन्यत्रसंक्रमेते इति शास्त्राभाषणपादे दांतस्
त्रकृतावादायणेन निष्णातियमर्थः इति यथोक्तमेवरमणीयम् ९४ यच्चेत्यादि पराङ्मुखवहन्तस्य यत्किंचित्कृतं परलोकार्थमर्ज
तं अनेनास्ति तत्सर्वमभ्रूलमते ९५ रथाश्वमित्यादि राज्ञः स्वाभिः सर्वधनग्रहोप्राप्तितदपवादार्थमाह रथाश्वहस्ति छत्रवस्त्रा
दिधनधान्यगवादिस्त्रियः सर्वाणि द्रव्याणि शुडलवणादीनि कुप्यं च स्वर्णरजतव्यतिरिक्तान्नादिधनं यः पृथग्विज्ञासन्तमानयति
तस्यैव तद्वृत्तिस्वर्णरजतमूभिरत्साद्यनपक्कृष्टधनं तु राजा एव समर्पणीयं एतदर्थमेवात्र परिगणनोपेतन एवाह ९६ राज्ञ इत्यादि उ-
द्धारं योद्धारो राजेदधुः उद्घियत इत्युद्धारः जितभनाहुकृष्टधनं स्वर्णरजतकुप्यादिराज्ञे समर्पणीयं करितुरगादिवाहनमपिराज्ञेदेय

यस्तुभीतः परावृत्तः संश्रामेहन्यते परैः मर्चयिद्दुष्कृतं किंचित्सर्वप्रतिपद्यते ९४ यच्चास्यस्कृतं किं
विदसुत्रार्थमुपाजितम् मर्चयित्सर्वमादत्तपरावृत्तहतस्य तु ९५ रथाश्वहस्ति न छत्रं धनं धान्यं पशू
न्नित्रयः सर्वद्रव्याणि कुप्यं च योज्यन्ति तस्य तन् ९६ राजाश्वद्वयं रूढधारमित्येवावैदिकाश्रुतिः
राज्ञा च सर्वयोधेभ्यो दातव्यमपृथग्जितम् ९७ एषोऽनुपस्कृतः शोकाद्यो धर्मः सनातनः अस्मान्
मान्मन्व्यवेत क्षत्रियो मन्त्ररणीरिपून् ९८ अलब्धैर्वैवल्लिज्मन्तलब्धैरक्षैस्त्यलतः रक्षितं वन्दयेच्चैव
वृद्धपात्रेषु निःक्षिपेत् ९९

वाहनं च राजा उद्धारं चेति गीतमवचनान् उद्धारदानेन वक्रतिः इन्द्रो वै वृत्रहलेत्स्वपक्रम्य समहा
नभूला देवना अत्र योत्तु उद्धारं समुद्धारतेति राजाचापृथग्विजितं सहजितं सर्वयोधेभ्यो यथापीरुयं विभजनीयम् ९७ एष इत्यादि
अविगर्हित एषोऽनादि सर्गप्रवाहसम्भवतया नित्यो यो धर्म उक्तः युद्धे शत्रून् हिंसन् स्वधिय एतं धर्मं न त्यजेत् युद्धाधिकारित्वा क्षत्रिय
ग्रहणं अन्योपि न स्थानपतिनो न त्यजेत् ९८ अलब्धमिति अजितमूभिर्हिरण्ययादि जेतुमिच्छेत् नृजितप्रयत्नो रक्षेत् रक्षितं
च वा शिफ्यादिना वन्दयेत् वृद्धं च पात्रेभ्यो दद्यात् ९९ एतदिति एतच्चतुः प्रकारसुरूपार्थेयः स्वर्गादिस्तस्य योजनं यस्मादेवं स्तुतं

जानीयान् अतो अनलसं सन्सर्वदा अनुष्ठानं कुर्यात् १०० अलब्धमिति अलब्धं यद्दत्तस्य श्रयपादात्तात्सर्केन दंडेन जेतुमिच्छेत् जितं च प्रत्यवेक्षणैर्न रक्षितं च दल्युपायेन स्थलजलपथवाणिज्यादिना वर्द्धयेत् दंडं शास्त्रियविभागेन पात्रेभ्यो दद्यात् १०१ नित्यमिति नित्यं हस्त्यादियुत्थादिशिक्षाभ्यासो दंडो यस्य स तया स्यात् नित्यं च प्रकाशीकृतमस्त्रविद्यादिना पीरुषं यस्य स तथा स्यात् नित्यं संवत्सरेण यमत्राचारचेष्टादिकं यस्य स तया स्यात् नित्यं च शत्रोर्व्यसनादिरूपछिद्रानुसंधानं तत्परः स्यात् १०२ नित्यमिति यस्मान्नित्योद्यतं दंडस्य जगदुद्दिजेदिति तस्मात्सर्वप्राणिनो दंडेनैवात्समां कुुर्यात् १०३ अमाययेति माययाच्छ्रद्धातया अमात्यादिपुनर्वर्तनं तथा सति सर्वेषामविश्वसनीयः स्यात् धर्मरक्षा र्थं यथा तत्सेनैव व्यवहरेत् यत्नकृतात्मपक्षरक्षाय शत्रु-

एतच्चतुर्विधं विद्यात्पुरुषार्थप्रयोजनम् अस्मिन्नित्यमनुष्ठानं सम्यक् कुर्यादिति दत्तः १०० अलब्धमिति छेदं दंडेन लब्धरक्षोदवैक्षया रक्षितं वर्द्धयेद्दद्यात् दंडदानेन निःक्षिपेत् १०१ नित्यमुद्यतं दंडः स्यान्निर्त्ययिवृत्तपौरुषः नित्यं सद्यतसंवाद्यो नित्यं छिद्रानुसाध्यरेः १०२ नित्यमुद्यतं दंडस्य कृत्स्नमुद्दिजते जगत् तस्मात्सर्वाणि भूतानि दंडेनैव प्रसाधयेत् १०३ अमाययेव वर्त्तनं कथंचन मायया बुद्ध्येता रिप्रयुक्ता च मायान्नित्यं स्वसंवृतः १०४ नास्यच्छिद्रं परो विद्यात् विद्याच्छिद्रं परस्य तु गूहं कुर्मइवा गानिरक्षोद्विरमात्मनः १०५ बकवच्चिंतयेदयान्नसिहवच्च पराक्रमेत् दृक्वच्चावलुपेत शशवच्च विनिथ्यतेत् १०६

कृतां प्रकृतिभेदरूपां मायां चारहारेण जानीयान् १०४ नेत्यादि तथा यत्नं कुर्याद्यथास्य प्रकृतिभेदादि छिद्रं शत्रुर्न जानाति शत्रोस्तु प्रकृतिभेदादिकं चारैर्जानीयात् कुर्मोयथा सुखचरणादीनि आत्मदेहे गोपयत्येवं राज्यांगान्यभासा दो निदानं समादिना आत्मसात्कुर्यात् देवाच्च प्रकृतिभेदादिरूपछिद्रं जेतुं यत्नतः प्रतीकारं कुर्यात् १०५ बकवदिति यथा बणादीनर्थी श्रितयेत्पयान्नसिहः प्रबलमतिस्थूलमपि दंतिबलं हेतुमाक्रमत्येवं अल्पबलो बलवतोपक्रान्तः संश्रयाद्युपायां तस्य

संभवे सर्वान्तर्यामिणं हंतुमाक्रान्तेन यथाचष्टकः पालकृतरक्षणमपि पशुं देवात्पालनवधानमासाद्यव्यापादयत्येवं दुर्गाद्यवस्थि-
 तमभिरितुं कथं विद्मः आदमासाद्यव्यापादयेन् यथाशशः वधोऽशुरविधिव्याधमध्यगतोपिकुटिलगतितरुत्पलपलायने एवं स्वयम-
 बलो बलवदरिपरिचरितोपिकयं चिदरिव्यामोहमाधाय गुणवत्याधिचोत्तरं संश्रियितुमुपसर्पेत् १०६ एवमित्यादि एवमुक्तमका-
 रेण विजयमवृत्तस्य नृपतेः यैविजयविरोधिर्नो भवेयुः तान्सर्वान् सामदानमेदं देहेरुपायैः वशमानयेत् १०७ यदीत्यादि ते च वि-
 जयविरोधि नोपयाद्यैस्त्रिभिरुपायैर्निवर्त्तनेन दावलादेशोपमदीनासु न शनकैस्त्रिभिरुदंडक्रमेण दंडेन वशीकुर्यात् १०८
 सामादीनि चतुर्णामपि सामादीनामुपायानां मध्यात्सामदंडावेव राष्ट्रदुष्टं यथैपंडिताः प्रशसन्ति सामिप्रयासधनव्ययसैन्यक्षया-

एवं विजयमानस्य येऽस्यस्युः परिपुंथिनः तानानयेद्दूशं सर्वान् सामादिभिरुपक्रमैः १०७ यदिते तु न
 मित्रेयुरुपायैः प्रयमैस्त्रिभिः दंडेनैव प्रसह्यतां लनकैर्वशमानयेत् १०८ सामादीनामुपायानां चतु-
 र्णामपि पंडिताः सामदंडौ प्रशसन्ति नित्यराष्ट्राभिरुद्धये १०९ यथाऽद्वरूतिभिर्हृता कक्षाधन्यचरस्सति
 तथारक्षोन्मृपोराष्ट्रहत्याच्च परिपुंथिनः ११० मोहाद्राजास्वराष्ट्रयः कषयत्यनवेक्षया सोचिराद्धुर्य
 ते राज्याज्जीविताच्च संवाधवः १११ शरीरकषणात्प्राणाः क्षीयन्ते प्राणिना यथा तथा राज्ञामपि प्राणाः
 क्षीयन्ते राष्ट्रकषणान् ११२

दिदोषाभावात् दंडे तु न त्साद्भवेपि कार्यमित्यतिशयात् १०९ यथेत्यादि यथाक्षेत्रेधा-
 न्यनृणादिकयोः सहोत्पन्नयोरपि धान्याभिलवनकर्त्तारक्षानि नृणादिकंचोद्धरति एवं नृपतिः राष्ट्रदुष्टान् हन्यात् न बलदुष्टान् तदीय
 सहजान् स्वात्वनपि भिर्हीतुं दृष्टान्तादयसीयने शिष्टसाहितं च राष्ट्रं स्वेत् ११० मोहादित्यादि यो राजा अनवेक्षया दुष्टविष्टा
 शोनेन सर्वानेव स्वराष्ट्रीयजनान् शास्त्राय धनग्रहणभारणादिकष्टेन पीडयति स शीघ्रमेव जनपदवैराग्यामकृति कोपायै रैराजा
 राज्याज्जीविताच्च पुत्रादिसिद्धौ भ्रमयते १११ शरीरकषणेति यथा प्राणाभ्युत्थितामाहारनिरोधादिना शरीरशोषणात् प्राणाः क्षी-
 यन्ते एवं राज्ञामपि राष्ट्रपीडनान् प्रकृति कोपादिना प्राणाभिनश्यन्ति तस्मान् स्वशरीरवद्राज्ञाराष्ट्रं रक्षणाय पितृकृत् ११२ ७३

राष्ट्रस्येत्यादि राष्ट्रस्पर्क्षणेच वस्यमाणमिममुपायमनुमितिहेतुपस्मानुसंरक्षितराष्ट्रो राजा अनायासेन वर्द्धते ११३ ह्योश्रिति
ह्योश्रिमयोर्मध्यत्रयाणां चाग्रामाणां पंचानां वाशानां गुल्मैरक्षितपुरषसमूहं सत्यप्रधानपुरुषाधिष्ठितं राष्ट्रस्य संग्रहं रक्षास्थानं-
कुर्यात् अस्वलाघवगौरवायै सश्रोक्तविकल्पः ११४ ग्रामस्येति एकग्रामदशग्रामाद्याधिपतीन् कुर्यात् ११५ ग्राम इति विंश
तीषा इति ग्रामाधिपतिश्चौरादिदोषान् ग्रामे संजातान् आत्मना प्रति कर्तुं मक्ष्मो अनुत्कृष्टतया स्वयंदशग्रामाधिपतये कथयेत् ए
वं दशग्रामपतयो विंशतिग्रामस्वाभ्यादिभ्यः कथयेयुः तथा च सति सभ्यकुचौरादिकं दकोद्धरो भवति ११६ ग्राम इति एक
ग्रामाधिकृतस्य दृष्टिमाह ग्राम्यन्नपाने धनादीनि ग्रामवासिभिः प्रत्यहं राजे देवान् निवत्तवद् करधान्यानामष्टमो भाग इत्यादिकं तानि

राष्ट्रस्य संग्रहे नित्यं विधानमिदमाचरेत् स संगृहीतराष्ट्रो हि पाश्र्विः स्रवमेधते ११३ ह्योस्त्रयाणां
पंचानामध्यगुल्ममधिष्ठितम् तथा ग्रामशतानां च कुचाद्राष्ट्रस्य संग्रहम् ११४ ग्रामस्वाधिपतिः कुचा
दृशग्रामपतिस्तथा विंशतीशशतेशच स हस्त्रपतिमेव च ११५ ग्रामदोधान् समुत्पन्नान् ग्रामिकः शन
कैः स्वयम् शसद्ग्रामदशशायदशेशो विंशतीशिनम् ११६ विंशतीशस्तत्सर्वशतं शायनि चेदयेत् श
सेद्ग्रामशतेशस्तु स हस्त्रपतये स्वयम् ११७ ग्रामिराजप्रदेयानि प्रत्यहं ग्रामवासिभिः अन्नपानधना
दोनि ग्रामिकस्तान्यवा मुयात् ११८ दशो कुलतु ऋजीतविंशो पञ्चकुलानि च ग्रामग्रामशताध्यक्षः स
हस्त्राधिपतिः पुरम् ११९ तेषां ग्राम्याणिकार्याणि पृथक् कार्याणि च विहि राजान्यः सचिवः स्निग्धस्तानि प
श्येदतदितः १२०

ग्रामाधिपतिर्ह्यस्यै गृणहीयात् ११८ दशो कुलमिति अष्टागवंधर्महलं षड्भुक्जीविताश्रिनाम् चसुर्गविगृ
हस्थानां त्रिगवंध्रह्मशानिनामिति दशो तस्मरणात् षड्भुवं मध्यमहलमिति तथा विधहलं दृश्येन यावतोष्मिर्नित्यतेत कुलमिति वदति त
दि तेषां ग्रामनिवासिभ्यः ऋजीतं पंचकुलानि शताधिपतिर्मध्यमग्रामसहस्त्राधिपतिर्मध्यमपुरम् ११९ तेषां भित्त्या
हस्त्राधिपतिर्ह्यस्यै गृणहीयात् ११८ दशो कुलमिति अष्टागवंधर्महलं षड्भुक्जीविताश्रिनाम् चसुर्गविगृ

तन्मियुक्तोऽनलसः कुर्वति १२० नगरेति प्रतिनगरमेकैकमुच्चैः स्थानं कुलादिनामहांतं प्रधानरूपं घोररूपं हस्त्यर्थादिसामग्र्या
 मयजनकन्मस्रादिमध्यभाग्यादिग्रहमिव तेजस्विनं कार्यद्रुष्टारन्नगराधिपतिकुर्यात् १२१ सदस्यादि सनगराधिकृतस्तान्स
 वीन्त्यामाधिपत्यादीन् असतिमयोजने सर्वदा स्वयं बलेनानुगच्छते पांचनगराधिकृतपयतानां सर्वेषामेव यद्राष्ट्रे स्वचेष्टितं तत्तद्विष-
 यमियुक्तैश्चैतैः सम्यक्प्रजाः परिणयेदवगच्छेत् १२२ राज्ञोहीत्यादि यस्मात्तयेराज्ञोरक्षाधिकृतास्ते बाहुल्येन परस्वग्रहणशीला
 वंचकाश्च भवन्ति तस्मात्तस्य इमाः स्वात्म्याः प्रजाराजस्तु १२३ यदस्यादि येरक्षाधिकृताः कार्याधिभ्य एव वा कुछलादिकमुद्रा
 व्यलोभादशास्त्रावधनग्रहणपापबुद्धयः कुर्वन्ति ते वा सर्वस्वराजागृहीत्यादेशान्निःसारणंकुर्यात् १२४ राजकर्मत्यादि राजोपपु

नगरेनगरैर्चैकंकुर्यात्सर्वार्थंचितकम् उच्चैः स्थानं घोररूपं पन्नस्राणाभिवग्रहम् १२१ सताननुप
 रिक्तामत्सर्वनिवसदास्वयम् तेषां हस्ते परिणयस्त्वमग्राष्ट्रपुतच्चरः १२२ राज्ञोहिरक्षाधिकृताः परस्वादा
 यितुः शत्राः मृत्याभवन्ति प्रायेण तेभ्योरक्षादिमाः प्रजाः १२३ ये कार्थिकेभ्योऽर्थमेव गृणहीयुः पापचेतसः
 ते वा सर्वस्वमादाय राजा कुयात्प्रवासनम् १२४ राजा कर्मसंयुक्तानां रक्षाणां मेध्यजनस्य च प्रत्यहं कल्प
 येदृन्ति स्थानं कर्मानुरूपतः १२५ पणोदयोऽवकृष्टस्य षड्स्कृष्टस्य वेतनम् षाण्मासिकस्तथाच्छादा
 धान्यद्रोणस्तमासिकः १२६

तत्कर्मभियुक्तानां रक्षाणां दास्यादीनां कर्मकरजनस्य च उक्तद्वमध्यमाप कृष्टस्थानयोग्या
 उरूपेण प्रत्यहं कर्मानुरूपेण दृष्टिं कुर्यात्तामिव दर्शयति १२५ पण इति अवकृष्टस्य गृहादिसंभार्जकोदकवाहादेः कर्मकरस्य व-
 ह्यमाणलक्षणः पणो मृतिरूपः प्रत्यहं दातव्यः षाण्मासिकश्चाच्छादो वस्त्रगुदातव्यम् अष्टमुष्टिर्भवेत्किंचिद्विचित्रं च पुष्क
 लम् उक्तलानि तु चत्वारि आदकः परिकर्तितः चतुरादको भवेद्द्रोण इति गणनया धान्यद्रोणश्च प्रतिमासं देयः उक्तद्वस्य तु मृति
 रूपाश्च षड्पणा देयाः अन्यैव कल्पनया षाण्मासिकमिषड् रूपाणि प्रतिमासं षाण्मास्याद्रोणा देयाः अन्यैवातिदिशामध्यम-
 स्य पणत्रयं मृतिरूपं दातव्यं षाण्मासिकं च वस्त्रपुत्रयं मासिकं च धान्यं द्रोणत्रयं देयम् १२६ ७ ७

क्रयविक्रयमित्यादि क्रियानामूयेन क्रीतमितदस्त्रलवणादिद्रव्यविक्रीयमाणं चात्र क्रिय छुप्यते किं नृहरादानीतं किमस्य वणिजो भक्तव्ययेन शाकसूपादिनापरिव्ययेन लभनं किमस्यारण्यदोचौरादिभ्यो रक्षा रूपेण क्षेमप्रतिविधानेन गतं कीदृश्य इदानीं लाभयोग इत्येतद्वेस्य वणिजः करान् दापयेत् १२७ यथेति यथा राजा वै क्षणादिकर्मणः फलेन यथा च वार्षिकवणिगादयः क्षुधिवार्षिक्यादिकर्मणां फलेन संबध्यते तथा निरूप्य राजा सर्वदा राष्ट्रे करान् गृह्णायात् अत्र दृष्टान्तमाह १२८ यथेत्यादि यथा जलोको वत्स भ्रमराः स्तोक्स्तोफानिरक्तक्षीरमधूनि अदले वराज्ञा मूलधनमनु छिंदताः त्योः त्यो राष्ट्रादब्धिकः करोयाद्वाः तमाह १२९ पंचाशद्भाग इत्यादि मूलादधिकयोः पञ्चदशरण्ययोः पंचाशद्भागो राज्ञा यहीतव्यः एवं धान्यानां षष्ठीः छमो द्वादशो वा भागो राज्ञा याह

क्रयविक्रयमध्वानं भक्तं च सपरिव्रियम् योगक्षेमं च संप्रेक्ष्य वणिजो दापयेत् करान् १२७ यथा फलेन युज्येत राजा कर्त्ता च कर्मणाम् तथा वक्ष्यन्तु पौराष्ट्रकल्पयेत् सततं करान् १२८ यथा त्याल्यल्पमदृत्त्याद्यवाभ्यो को वत्स षट्पदाः तथा त्याल्यो ग्रहीतव्यो राष्ट्राद्वाब्धिकः करः १२९ पंचाशद्भाग आदेय राज्ञापञ्चदशरण्ययोः धान्यानामष्टमो भागः षष्ठी द्वादश एव वा १३० आददीताथ षड्भाग दुर्मासमधु सपिषां गंधौषधिरसानां च पुष्पमूलफलस्य च १३१ पञ्चशाकतृणानां च मृणालैर्दलस्य च मृन्मयानां च भाडा नां सर्वस्याश्ममयस्य च १३२ भ्रियमाणो व्याददीत न राजा आत्रिय आत्करम् न च क्षुधाः स्य संसीदं क्षुधा त्रियो विषये वसन् १३३ यस्य राजा रक्तविषये आत्रियः सीदति क्षुधा तस्यापि तत्क्षुधाराष्ट्रमचिरं वसीदति १३४

सूत्रसुक्तवर्षिकपेक्षया कर्षणादि क्लेशालायवर्गो रचापेक्षया यंबदल्पग्रहणविकल्पः १३० आददीतेत्यादि पञ्चशाकतृणानामित्यादि दुर्मासब्दो नृवत्सवाचकः दृक्षादीनां सप्तदशानां अश्ममयानां षष्ठो भागो लाभो दाह्येति १३२ भ्रियमाणेति क्षीणधनोपिराजा आत्रिय आक्षणात्करं न गृह्णायात् न च नदीयदेशे वसन् आत्रियः बुभुक्षया अवसादं गच्छेत् १३३ यस्येत्यादि यस्य राजा दोषो आत्रियः क्षुधा वसन्नो भवति तस्य राज्ञमपि दुर्निष्ठादिभिः क्षुधाशीघ्रमवसादं

च्छितियन्तएवमतः १३४ श्रुतेति शास्त्राज्ञानानुष्ठानेज्ञालाभस्यतदनुक्तं धर्मदिनपेतांजीविकासुपकल्पयेत्तृतीयादिभ्यश्चैनं-
 औपसंपुत्रमिवपितारक्षेत्यस्मात् १३५ संरक्ष्यमाणइत्यादि सचत्रोन्नियोगाज्ञासम्यग्दक्षमाणोपधर्ममल्यहं करोतितेनराज्ञ-
 आयुर्ह्यनराष्ट्राणिर्वर्द्धते १३६ यदिति राजास्वदेशोशाकपणार्णदिसत्वस्तत्रयविक्रयादिनाजीवंतंनिरुद्धजनस्त्व्यकारास्त्ववर्ष-
 णदापयेत् १३७ कारुकांनिति कारुकान्स्वूपकारादीन्शिल्पिभ्यर्षिषुदुल्लभान् शिल्पिनश्चलोहकारादीन्भूद्राभ्यदेहकु-
 शोपजीविनोभारिकादीन्मासिमास्येकांदिनकर्मकारयेत् १३८ नोच्छिद्यादिति प्रजास्मेहात्करशल्कादेरग्रहणमात्मनो
 मूलच्छेदः अतिप्रचुरकरादिग्रहणपरिषामूलोच्छेदः एतदुभयनकुर्यात् आत्मनोमूलमुच्छिद्यकोशक्षयादात्मानपीडयेत्पूर्ववद-
 र्

श्रुतवृत्तेविदित्वास्यवृत्तिधर्म्याप्रकल्पयेत् संरक्षेतत्सर्वतश्चैनं पित्रापुत्रमिवौरसम् १३५ संरक्ष्यमा-
 णोराज्ञायकुरुतेधर्ममन्वहम् तेनायुर्वर्द्धतेराज्ञोद्रविणराष्ट्रमेवच १३६ यत्किंचिदपिवर्षस्यदापयेत्क-
 रसन्निभम् व्यवहारंणजीवतयजाराष्ट्रपृथग्जनम् १३७ कारुकान्शिल्पिनश्चैवभूद्राभ्यात्मोपजीवि-
 नः एकैककारयत्कर्ममासिमासिमहापतिः १३८ नोच्छिद्यादात्मानोमूलपरिषाचितृष्णाया उच्छिद्-
 न्वात्मनोमूलमात्मानतांश्चपीडयेत् १३९ तीक्ष्णश्चैवमुद्रुश्चस्थात्कार्यवोदयमहापतिः तीक्ष्णश्चै-
 वमुद्रुश्चैवराजाभवतिसमतः १४० अमात्यमुख्यधर्मज्ञाज्ञादातकुलोद्गतम् स्थापयेदात्मनेतस्मि-
 न्परिवन्तः कार्यक्षणेनृणाम् १४१ एवंसर्वविधायदमितिकतव्यमात्मनः सुक्तश्चैवाग्रमन्तश्चपरिरक्षे-
 दिमाः प्रजाः १४२

त्परिषांचेत्यपिसंचयते परिषामूलमुच्छिद्यतांश्चपीडयेत् १३९ तीक्ष्णोति विशेषमगम्यक्कचित्कार्यं-
 तीक्ष्णः कृमिन्मुद्रुश्चभवत् नलैकरूपमालंबेत्तस्मादुक्तस्त्योराज्ञासर्वेषामभिमतोभवति १४० अमात्येति स्वयंकार्यदर्शनेस्तिन्नः
 श्रेष्ठामात्यधर्मविदनाज्ञंनितेन्द्रियकुलोन्नतस्मिन्कार्यदर्शनेस्थानेनियुजोत १४१ एवमित्यादि एवमुक्तप्रकारेणसर्वमात्मनः कार्यं
 जातंसंपाद्योसुक्तः प्रमादरहित आत्मीयाः प्रजारक्षेत् १४२ विक्रोशाभिति यस्यराज्ञोअमात्यादिसहितस्यपथ्यताएवराष्ट्रादांक्रोश-

त्यः प्रजाः तत्करादिभिरणिहियंते समृतएव न तु जीवति जीवनकार्यभावात् जीवनमपितस्य मरणमेवैत्यर्थः तस्मादप्रमत्तः प्रजार-
क्षोदिति पूर्वोक्तशेषतदेव दृश्यते १४३ क्षत्रियेति धर्मतिरेक्यः श्रेष्ठक्षत्रियस्य प्रजारक्षणमेव प्रकृत्योर्धर्मः यस्माद्यथोक्तलक्षण
फलकरादिभोक्ता राजार्थमेणसंबध्यते १४४ उत्थयेति समूहः रात्रेः पश्चिमयाम उत्थाय कृतमूत्रपुरीषोत्सर्गादि शौचो न न्यमनाः
कृताग्निहोत्रावसथ्य होमो ब्राह्मणान् पूजयित्वा वाक्कलक्षणाद्यपेतां साममात्यादि दर्शनगृहं प्रविशेत् १४५ तत्रैति तस्यां समाया-
स्थितो दर्शनार्थमागताः प्रजाः सर्वाः समावणदर्शनादिभिः प्रतिनंद्य प्रस्थापयेत् तत्तद्व्यप्रस्थाप्य भद्रिभिः सह संधि विग्रहादि वितयेत्
१४६ गिरिपृष्ठमिति पर्वतपृष्ठमारुह्य निर्जनवनगृहस्थितो अरण्यदेशे वा विविक्ते मंत्रभेदकारिभिरनुपलक्षितः कर्मणा सारं भो-

विक्रोशं लोयस्य राष्ट्राद्रियं ते दत्तकभिः प्रजाः संपश्यतः सप्तस्यस्य मृतः स न तु जीवति १४३ क्षत्रियस्य
परोधर्मः प्रजानामेव पालनम् निर्दिष्टफलभोक्ता हिराजाधर्भणयुज्यते १४४ उत्थाय पश्चिमं यामेक-
तशौचः समाहितः हुताग्निं ब्राह्मणाश्चाव्ययविशोत्सर्गमासमाह् १४५ तत्रस्थितः प्रजाः सर्वाः प्रति-
नंद्य विसर्जयेत् विस्तृत्य च प्रजाः सर्वा भवेत्सहमंत्रिभिः १४६ गिरिपृष्ठं समारुह्य प्रासादवारहो ग-
तः अरण्ये निःशलाकवामंत्रयदं विष्णुमावितः १४७ यस्य मंत्रजनानं तिसमागम्य पृथग्जनाः सक्त-
त्वां पृथिवीभक्ते कोशहीनो पिपाथिवः १४८ जडमूकांधधिरास्तिर्यग्योनान्वर्यातिगान् स्त्रींस्ते-
च्छ्रव्याधितव्यगान् मंत्रकालेऽपसारयेत् १४९ भिंदत्यवमतामंत्रं स्तिर्यग्योनान् स्तथैव च स्त्रियश्चै-
व विशेषेण तस्मात्तत्राहतो भवेत् १५०

पायः पुरुषद्रव्यसंपदेशकालविभागो विनिपातमतीकारः कार्यसिद्धिरित्ये-
वं पंचांगमंत्रं चिंतयेत् १४७ यस्येति यस्य राज्ञो मंत्रिभ्यः पृथगन्येजनाभिलिलास्य मंत्रं न जानंति स क्षीणकोशो पिसर्वापृथि-
वो भजन्ति १४८ जडोऽंधवधिरिति बुद्धिवाक्चक्षुः श्रोत्रविकलान् नितिर्यग्योभिर्भवांश्च यत्कसारिकादीन् अतिरुद्धस्त्रींस्तेच्छुभो-
म्यंगहोनां च मंत्रसमयेऽपसारयेन्नृपस्यात् १४९ भिंदतीत्यादि एतेजडादयो पिपाचीनदुष्कृतवशेन यासजडादिभावाग्रय

भिक्तयेवावमानितामंत्रमेकं कुर्वन्नितायाः शक्रादयोऽतिदृढाश्च स्थिराश्च विशेषेणास्थिरबुद्धितयामंत्रं भिदंति तस्मान्दपसारणे यत्नवान् स्यात् १५० मय्यदिनेति दिनमध्ये रात्रिमध्ये वा विगतचित्तसर्वेदः शरीरकुशरोहितश्च मंत्रिभिः सह एकाकी वा धर्मार्थकामाननुष्ठानं चिन्तयेत् १५१ परस्परं ते तेषां च धर्मार्थकामानां प्रायिकविरोधवत्तां विरोधपरिहारेणार्जनीपायचिन्तयेत् दुहितृणां च दानं स्वकार्यमिदं चिन्तयेत् १५२ दूतानां सगुप्तार्थं चिन्तयेत् कुमाराणां च पुत्राणां विनयाधाननीतिशिक्षार्थं च सगुप्तं चिन्तयेत् १५३ स्वहारित्वादिना पराधुमप्रस्थानं चिन्तयेत् तथा प्रारब्धकार्यशेषं समापयितुं चिन्तयेत् स्त्रीणां चातिविषमचेष्टितत्वात् तथा हि शस्त्रेण वेणीविभ्रगूहितेन विदूश्च वैमहिषीजधान विषमदिग्धेन च नूपुरेण देवीविरक्ता किल काशिराजमित्याद्यवगम्यात्मरक्षार्थं चातःपुरस्त्रीणां नैष्टितं सखीदास्यादिना निरूपयेत् चराणां च प्रभितराजादिषु निपुक्तानां च गंतरेष्वेष्टितमवधारयेत् १५३ क-

मध्यंदिनेऽर्चुरात्रेवाविश्रान्तोविगतकुलुः प्विंतयेद्धर्मकामार्थान्निर्साहर्तैरेकएवया १५१ परस्परवि
रुद्धानातेषाचममुपाज्जेनम् कथ्यानासंपदानचकुमाराणान्चरक्षणम् १५२ दूतसंप्रेषणंचैवका
यशेषतथैवच अतःपुरप्रचारचप्रणिधानाचचेष्टितम् १५३ कल्लनचाष्टिविधकर्मपंचवर्गंचित्तल्ल
तः

तत्त्वमिति अष्टविधं कर्म समग्रं चिंतयेत्तच्चोशनसोक्तम् आदाने च वि सर्गे च तत्ताप्येव निषेधयोः पञ्चमे चार्थवचने व्य
वहारस्य चैष्येणो दंडशुल्योः सदायुक्तस्तेनाष्टगतिकोत्पन्नः अष्टकर्म दिव्यातिराजाशक्ताभिपूजितः तत्रादानं कदादीनां वि सर्गो
भृत्यादिभ्यो धनदानं येषो मालादीना दृष्टा दृष्टानुष्ठानेन निषेधो दृष्टा दृष्टविरुद्धक्रियास्तु अन्यवचनं कार्यसंदेहे रत्नादीनैव तत्र नियमा
त् व्यवहार ईक्षणप्रज्ञाना मृणादि विभक्तिपत्तो दंडः पराजितानां शास्त्रोक्तधनग्रहणं शरुद्धिः पापे कर्मणि जाते तत्र प्राप्यश्चित्तसंपादन
म् मेधातिथिस्तु अकृतारं स कृतानुष्ठानमनुष्ठितविशेषणं कर्म फलसंग्रहः तथा सामदानं दंडभेदा एतदष्टविधं कर्म अथवा वाणि
कूपयउदकसेतुबंधनं दुर्गकरण कृतस्य संस्कारनिर्णयः हस्तिबंधनं रविस्वननं मूत्र्य निवेशनं दारुवनं च्छेदनं चेत्याह तथा कापटि
कौदास्थितगृहपतिवैदिकतापस्यं जनानां कर्मपंचविधं चारवर्गपंचवर्गशब्दवाच्यतत्त्वतश्चिंतयेत् तत्र परमर्मेतः प्रगल्भछात्रः

कपटव्यवहारिलात्कापटिकस्तं वृत्त्यर्थिनिमर्थमानाभ्यामुपगृह्यरहभिराजाभ्यात् यस्य दुर्दुत्तं पश्यसित्तदानीमेवयथियवक्तव्यमिति प्र-
अन्यारुढपतिततदस्थितः तं लोकेषु विरिददोषं प्रज्ञाशौचमुक्तं वृत्त्यर्थिनि कृत्स्नरहभिराजापूर्ववद्भ्यात् बहूत्यतिक्रमेस्थापयेत्क्षुर-
संशोत्पत्तिकं प्रकृतं च न हृत्स्यसुपकल्ययेत्सचायेवामपि प्रमद्विजानानाजचारकर्मकारिणायासाच्छादनादिकंदद्यात् कर्षकः क्षीणा-
दृतिः प्रज्ञाशौचगुप्तोदहपतिः अंजनस्तमपि पूतवदुत्कृत्स्नभूमौ कृषिकर्मकारयेत्वाणिलकः क्षीणवृत्तिः वैदेहिकव्यजनस्तपूर्व-
धनमानाभ्यामात्मीकृत्यवाणिज्यं कारयेत्सुंलोजटिलोवावृत्तिकामस्तापस्यजकः सोपि क्वचिदाश्रमेव सन् बहुसुंलजटिलांतरे कपट-
विधायणवृत्तौ गुरुराजोपकल्पितवृत्तिः तापस्यं कुर्यात्तमासहिमासां नरितं प्रकाशं वदरादिमुष्टिमन्मीयात्वरहसिचराजोपकल्पितं आ-
हारं कल्ययेत् शिष्याभ्यास्पातोनागातज्ञानादिकं स्वापयेयुः तेन बहुलोकवेष्टनमासाद्य सर्वेषां विश्वसनीयत्वात् सर्वकार्यमकार्ष्यचिच्छे-
द

अनुरागापरागौचमचारं मंडलस्य च १५४ मध्यमस्य प्रचारं च विजिगीषोश्चोद्धितम् उदासीनप्रचारं च
शत्रोश्चैव प्रयत्नतः १५५ एताः प्रकृतयो मूलं मंडलस्य समासतः अधौ चान्याः समाख्याता द्वादशैव वृत्ताः
स्मृताः १५६

ति अन्यस्य कुत्रियादिकं कथं यत्वेयं रूपं पंचवर्गं यथावर्चितयेत् एवं पंचवर्गप्रकल्प्यते नैव पंचवर्गहारेण प्रवृत्तिराज-
स्यात्पीयानां चामालादीनां च अनुरागविरागौ ज्ञात्वा तदनुकूलं चिंतयेत् त्वस्य भाणस्य राजमंडलस्य प्रचारं कः संशयार्थिको वा विग्रहार्थ-
स्यादिकं चिंतयेत् त्वं ज्ञात्वा तदनुगुणं चिंतयेत् १५४ मध्यमं चेति अशिविजिगीषोर्वोपस्य नंतरः संहतयोरनुग्रहसमर्थो
संहतयोः समर्थः समर्थमः तस्य प्रचारं चिंतयेत् तत्तथा मज्जालादनुगुणप्रकृतिसमर्थो विजिगीषुस्तस्य चोद्धितं चिंतयेत् तथा चि- १५
मध्यमानां संहतानामनुग्रहे समर्थो भिग्रहे चासंहतानां समर्थः उदासीनः तत्र प्रचारं चिंतयेत् तत्रोद्वात्रि विधिस्यापि संहजस्य अकृत्रि-
मस्य मूल्यनंतरस्य च पूर्वापेक्षायामयत्नतः प्रचारं चिंतयेत् १५५ एतादृश्यादि एतामध्यमाद्याश्च तत्त्वः प्रकृतयः संक्षेपेण मंडलमूल-
अपरासमाभिधास्यमानप्रकृतौ नाभाद्याः प्रकृतता मूलप्रकृत्यते अन्याश्चाधौ समाख्याताः तद्यथा ज्योतीरिभूमीनां मित्रमरि मित्र-
मित्रमित्रं अशिवि मित्रमित्रं चेति एवं च तत्त्वः प्रकृतयोः संचिंतयेत् पञ्चाच्च पाण्डित्यनाह आक्रंदः पार्थिवीया हासारः आक्रंदसार इति च तत्त्वः एव

मयीकृतयोभावेतिपूर्वोक्ताभिश्चमध्यमारिविजिगीषूदासीनशत्रुरूपाभिः मूलप्रकृतिभिः सहहादरीताः प्रकृतयः स्मृताः १५६
अमात्येति आसांमूलप्रकृतीनांचतस्मृणां अष्टानांशास्वामकृतीनांउक्तानांएकैकस्याः प्रकृतेः अमात्यदेशदुर्गकोशदंडारब्धाः पंच-
द्रव्यप्रकृतयोभावंति एतादृशानां प्रत्येकं भवंत्योहादशगुणजाताः षष्ठिरेवद्रव्यप्रकृतयोभावंति तथामूलप्रकृतिभिश्चतस्मृभिः
शास्वामकृतिभिश्चाष्टाभिः सहसंक्षोपतोद्दिप्तसतिप्रकृतयोमुभिभिः कथिताः १५७ अनंतरमिति विजिगीषोर्नृपस्यांतरितं च
तुर्दिशमप्यारप्रकृतिविजानीयात् तथान्तस्योविनमपि अरिमेवविद्यात् अरेरनंतरं विजिगीषोर्नृपस्येकांतं भिन्नप्रकृतिविद्यान
योऽप्यारिमित्रयोः परं विजिगीषोरुदासीनप्रकृतिविद्यात् आसामेवप्रकृतीनामग्रूपआज्ञावभेदेनव्यपदेशभेदः अत्राग्रवर्तिनोअरि
व्यपदेशएवपश्चादूर्तिनस्त्वित्तेपिपाषाणिग्राह्यव्यपदेशाः १५८ तामिति तान्सर्वान्प्रतीत्सामभेददानदंडैरुपायैर्यथासंभवव्यस्तेः
समस्तेर्वशीकुर्यात् अथवागौरुषेणदंडेनैवकेवलेननेयनसाम्भेववाकेवलेनास्त्ववशान्कुर्यात्तथाचोक्तम् सामदंडौप्रशंसंतिनित्यं
अमात्यसराद्दुर्गार्थदंडारब्धाः पंचचापराः प्रत्येककथिताद्व्योताः संक्षेपेणाद्विसप्ततिः १५७

अनंतरमरिषिविद्यादरिसेविनमेवच अरेरनंतरं मित्रसुदासीनतयोः परम् १५८ तान्सर्वानिभिसंद
ध्यात्सामादिभिरुपक्रमैः व्यस्तेऽवसमस्तेऽप्यगौरुषेणनयेनच १५९ संधिचविग्रहचैवयानमास
नमेवच द्वेधाभावंसंश्रयचषड्गुणाश्रितयेत्सदा १६० आसनचैवयानचसंधिविग्रहमेवच काथ्य
वीक्ष्यप्रयुजीतद्वैधसंश्रयमेवच १६१ संधितुद्विविधं विद्याद्राजाविग्रहमेवच उभेयानासनचैवद्वि
विधः संश्रयः स्मृतः १६२

राश्रभिद्वत्ये- १५९ संधिमिति तत्रोभयानुग्रहार्थेहस्त्यस्तरथहिरण्यादिनिबन्धनेनावाप्त्याम-
न्योन्यस्योपकर्तव्यमिति नियमबंधः संधिः वैरं विग्रहान्तरणाद्याधिक्येनयानं शत्रुप्रतिगमनमुपेक्षणमासनं सार्धं सिद्धयेत् बलस्यद्वि-
धाकरणे द्वेधाभावः शत्रुशीडितस्य प्रवलतराजोंतराश्रयणं संश्रयः एतानुगानुपकारकानुसर्वदाचिंतयेत् यद्गुणाश्रयणे सत्यात्मन
उपचयः परस्यापचयः त्रुणमाश्रयेत् १६० आसनमिति संध्यादिगुणान्त्रैरेपेक्ष्येगानुष्ठानमनंतरं मुक्ततदुचितानुष्ठानाश्रय-
मारंभः आत्मसमृद्धिपरहान्यादिकं कार्यं वीक्ष्य संश्रयासनं विगृह्य यानं द्वेधाभावसंश्रयचैव केनचित्संधिकेनचित् विग्रहद्विसादिक
मनुतिष्ठेत् १६१ संधिलिति संध्यादीन्पण्डेवगुणान् द्विप्रकारान्जानीयान्द्वित्यविवक्षार्थम् १६२

समानेति तात्कालिकफललाभार्थमुत्तरकालीनफललाभार्थं वा यत्राज्ञान्तरेण सद्धान्यं प्रतियानादिकर्म क्रियते स समानयान-
कर्मसंधिः यः पुनस्तत्र याहि अहमत्र यास्यामि इति सांप्रतिकोत्तरकालीनफलार्थिनयेव क्रियते सोऽसमानयानकर्मत्वेवं हिः प्र-
कारः संधिर्ज्ञातव्यः १६३ स्वयमित्यादि शत्रुजयरूपप्रयोजनार्थं शत्रोर्व्यसनादिकं आकलित्य वक्ष्यमाणमार्गशीर्षादेकालादन्य-
दायथोक्तकाल एव वा स्वयंकृत इति एकोविग्रहः अपकृतमपकारः भिन्नस्यापकारे राजान्तरेण कृते भिन्नरक्षार्थमपरोविग्रह इत्येवं
द्विविधो विग्रहः गोविंदराजेन तु भिन्नेषु चैवापकृत इति पठितं व्याख्यातं च यः परस्य शत्रुः स विजिगीषोर्मित्रं तेनापकारे क्रियमाणे
व्यसनि भिन्ना विनि तस्माच्छिरिव तपाठा यौ दृग्गोविंदराजतः सौधमिधि प्रमृतिभिर्लिखितो स्वीकृतो मया १६४ एकाकिन इ-
त्यादि आत्यधिकं कार्यं शत्रोर्व्यसनादिकं नास्मिन् अकस्माज्जाते शक्तस्यैकाकिनो यानमशक्तस्य भिन्नसहितस्य इत्येवं यानं शिष्य

समानयानकर्मचि विपरीतस्तथैव च तदात्यायति संसुक्तः संधिर्ज्ञेयो हिलक्षणः १६३ स्वयंकृतं च
कार्यार्थमकाले काल एव वा भिन्नस्य चैवापकृते द्विविधा विग्रहः स्मृतः १६४ एकाकिन आत्यधिकं
कार्यं प्राप्तं यदृच्छया सह तस्य च भिन्नेषु द्विविधं यानमुच्यते १६५ क्षीणस्य चैव क्रमशो द्वे वात्सर्वकृते
न वा भिन्नस्य चानुगोधेन द्विविधं स्मृतमासनम् १६६ बलस्य स्वाभिनश्यैव स्थितिः कार्यार्थमिन्द्रिय-
द्विविधं कोत्स्यते द्वेधा दुग्धगुणवद्विभिः १६७ अर्थसंपादनार्थं च पीड्यमानस्य शत्रुभिः साधुषु व्याप-
देशार्थं द्विविधः स भ्रमयः स्मृतः १६८

मभिधीयते १६५ क्षीणस्येति प्राग्जन्माजितेन दुकृतेन एहि केन वा पूर्वकृतेन क्र-
मशः क्षीणहस्तस्य च कोशादिकस्य सप्तसृद्धस्यापि वा भिन्नानुगोधेन तत्कार्यपरिक्षार्थमित्येवं द्विविधमासनं मुनिभिः स्मृतम् १६६ बलस्ये-
ति साध्यस्वप्रयोजनसिद्ध्यर्थं बलस्य हस्तस्य च आदेः सेनाधिपत्या विधितस्य एकत्र शत्रुषु पोषद्रववारणार्थं भवस्थानमन्यत्र दुर्गदेशे
राज्ञः कतिमिदं लाघिष्ठितस्यावस्थानमेवं संख्यादिगुणषट्कोपकारज्ञैः द्विविधं द्वेधां कोत्स्यते १६७ अर्थेति शत्रुभिः पीड्यमान-
स्य शत्रुपीडानिवृत्ताख्यप्रयोजनसिद्ध्यर्थं मसत्यामपि चान्तकाले पीडायामाविशन्नुपीडनशंकया असुकमयं महाबलं नृपतिमाश्रि

तदतिस्वविव्यपदेशोत्सादनार्थं बलवन्तसु पाश्र्वयणमेवाहं विधः संश्रयः स्मृतः १६८ यदेत्यादि यदोत्तरकालो निश्चितमात्मानाधिक्यं
जानीयात्तदालेतत्काले अल्पधानाद्युपक्षयः तदालल्पसंगीकृत्यापिसंधिमाश्रयेत् १६९ यदेति यदामाह्यादिकाः सर्वाः प्रकृतीः दानसंमा
नाद्यैरतीव तु शमन्येत आत्मानं च हस्त्यश्वकोशाद्यैः शक्तित्रयेण उपचितं तदा विग्रहमाश्रयेत् १७० यदेत्यादि यदात्मीयममात्यादिसैन्यं
हर्षयुक्तं धनादिना पुष्टं तत्त्वतो जानीयात् शत्रोश्चामात्यादि बलं विपरीतं तदा तलस्तीकृत्य यायात् १७१ यदेत्यादि यदा पुनर्वाहनेन हस्त
श्चादिना बलेन चामात्यादि निपत्यादि परिक्षीणो भवेत्तदा सामोपदानादिना शत्रून् प्रसात्वयन् प्रपत्नेना समनाश्रयेत् १७२ मन्ये
तेति यदा यदाराजासर्गभारेण बलीयांसमशक्यसंधानं च शत्रुबल्येततदा कतिचिद्बलमहितः स्वयदुर्गमाश्रयेत् बलैकदेशेन च शत्रु

यदा वगच्छेदायत्यामाधिक्यं भवं मात्मानः तदा त्वेच्छाल्पिकां पीडां तदा संधिं समाश्रयेत् १६९ यदा प्रकृ
ष्टमन्येत सर्वास्तप्रकृतीर्षृशम् अल्फच्छित्तं तथात्मानं तदा कुर्वीत विग्रहम् १७० यदा मन्येत भावेन
हृदयुष्टबलस्वकम् परस्य विपरीतं च तदा यायाद्विप्रुमति १७१ यदा तु स्वात्परिक्षीणो वाहनेन बलेन च
तदा सीतप्रयत्नेन शनैः सात्वयन्शीन् १७२ मन्येता रियदाराजासवश्चावलवन्तरम् तदा हि धाबल
कृत्वा साधयेत्कार्यमात्मानः १७३ यदा परबलानां तु गमनीयतमो भवेत् तदा तु संधेयस्ति प्रधांमिकं व
लिनं नृपम् १७४ निग्रहं प्रकृतीनां च कुयाद्यो रिबलस्य च उपसेवेत तन्नित्य सर्वयत्नेयु रुरुयया १७५
यदितत्रापि संपश्येदोषं संधयकारितम् सधुद्धमेव तत्रापि निर्विशंकः समाचरेत् १७६

विरोधमाचरेत् एवं हि धाबलं
कृत्वा भिन्नसंग्रहादिकं स्वकार्यमाधयेत् १७३ यदेति यदा तु सैन्यानाममात्यादि प्रकृतिदोषादिना ति शयेन ग्राह्यो भवति वलं द्वेधं विधापदु
र्गाश्रयणेनापि नात्तरक्षाक्षमः तदा शीघ्रमेयधा भिकं बलवन्तं च राजानमाश्रयेत्कादृशं तं बलवंतमित्याह १७४ निग्रहमिति यासां दो
षेणासी गमनीयतमो जातस्तासां प्रकृतीनां यस्माच्च शत्रुबलादस्य भयमुत्पन्नं तयोर्द्वयोरपि यः संधितो निग्रहक्षमस्तं पंसर्वयत्नेयु
रुभिवनित्यं सेवेत १७५ यदेति अगतिकाहि गतिः संधययोनामतत्रापि यदि संधयकृतं दोषं पश्येत्तदानीः संशयो भूत्वा शोभनमेव

युद्धं तस्मिन् काले समाचरेत् दुर्बलेनापि बलवतो जयदर्शनात् निहतस्य च स्वर्गप्राप्तिः १७६ सर्वोपायैरेति सर्वे सामादिक्रि-
पायैः नीतिज्ञो राजान् आयेते यथास्य मित्रो दासीनशत्रवोऽभ्यधिकान भवंति अधिक्येहि ते धामसोऽग्राह्यो भवति धनलोभेनाभि-
नस्यापि शत्रवापत्तेः १७७ आयतिरिति सर्वेषां कार्यणा मल्यानामपि आयतिमुत्तरकाले गुणदोषं विचारयेत् वर्त्तमानकालं
च शीघ्रं संपादनाद्यर्थं विचारयेत् अतीतानां च सर्वकृष्णगुणदोषौ किमेषां कृतं विपरितं वा किं वा विशिष्टमित्येवं यथावद्विचारयेत्
यस्मात् १७८ आयेति यः कार्यणां आगामिकगुणदोषज्ञः स गुणवत्कार्यमारभते दोषवत्परित्यजति यश्च वर्त्तमानकालो
वावधार्य कार्यं करोति अतीते कार्येयः कार्यशेषज्ञः स तत्कार्यं समाप्तो तत्फलं भजे यस्मादेवं विधकालत्रयसावधानत्वान्न कदाचिन्

सर्वोपायैस्तथा कुर्यान्नीतिज्ञः पृथिवीपतिः यथास्याभ्यधिकानस्फुर्भिन्नो दासीनशत्रवः १७७ आ-
यति सर्वकार्याणां तदालं च विचारयेत् अतीतानां च सर्वेषां गुणदोषौ च तत्त्वतः १७८ आयत्या-
गुणदोषज्ञस्तदालं क्षिप्रमिच्छयः अतीते कार्यशेषज्ञः शत्रुभिर्नाभिभूयते १७९ यथैनन्माभि-
सं दध्युभिन्नो दासीनशत्रवः तथा सर्वविदध्यादेषां सामासिकानयः १८० यदा तु यानमिति श्वेद-
रिराद्भूमिप्रभङ्गः तदानीं विधानेन याथादरिपुरशर्नैः १८१ मार्गशीर्षेऽप्युभे मासि यायाद्यान्नामहो-
पतिः फाल्गुनवाथ च वैत्रमासौ प्रति यथा बलम् १८२

शत्रुभिरभिभूयते किंच हुना १७९ यथेत्यादि यथे-
नं राजानं मित्रादय उक्तानवाधेरनुत्तथा सर्वसंविधानं कुर्यात् इत्येषां दोषिकेन यो नोतिः १८० यदिति यदा पुनः शक्तः सन् श-
त्रुराद्भूमिपति यात्राभारमेतदा अनेन वस्यमाणप्रकारेण शत्रुदेशमस्तरमाणो गच्छेत् १८१ मार्गशीर्षे इति यच्चतुरंगबलोपेतो यज्ञा-
करि रथादिगामनविलंबेन विलंबितप्रयाणः तथा है मंतिकसस्य बहुलं च परराष्ट्रं जिगमिषुः ससुपगमनाय शोभने मार्गशीर्षे मासि
यात्रां कुर्यात् यः पुनश्चलप्रायोच्यते शीघ्रगतिर्विस्मयस्य बहुलं परराष्ट्रं धियाक्तः स फाल्गुने वैत्रे वा मासे स्वबलयोग्यकालानति-
क्रमेण यायात् अनएवमन्यथापारपरसंसेपेण याज्ञवल्क्यवचनम् यदा सस्यगुणोपेतं परराष्ट्रं तदा क्रजेत् १८२ छ छ

अन्येति उक्तकालव्यतिरिक्तेषु यदात्मनोभिश्चितं जयमवगच्छेत् तदा स्वबलयोग्यकाले त्रीणां द्वावपि हस्तश्चादिव लभ्या यो वि-
 गृह्येव यात्रां कुर्यात् शत्रोश्चाभात्सादिप्रकृतिगोचरं दण्डपरकव्यादिव्यसने जातेऽरिपक्षभूतायां तत्प्रकृताविप्रुक्तकालादस्य त्रिपि-
 यायान् १८३ क्लेशादि संशोधेति मूलस्वायदुर्गाधूरूपेणाख्यिग्राहं संविधानं प्रधानपुरुषाधिष्ठितरक्षार्थं सैन्यैकदेशस्था-
 पनरूपमिति विधानं कृत्वा यात्रोपयोगिनिवाहनासुधर्मयात्राविधानं यथाशास्त्रं कृत्वा परमंडलगतस्य च येनास्यावस्थानं भवति त-
 दुपगृह्यतदद्यान् मृत्युपक्षानात्मसात् कृत्वा चाश्वकापटिकादीन् शत्रुदेशवर्तिज्ञापनार्थं प्रस्थाप्य सम्यक् तत्र यात्रागलान् पादवि-
 कथिपयभेदेन त्रिभिर्धनं पंथानं मार्गं शोधितं तत्तुल्यमादिच्छेदं निम्नोन्नतादिस्समीकरणादिनां संशोधयत्वा हस्तश्चरथपदातिसेना-
 कर्मकरात्मकं ध्विर्धनं बलं यथोपयोगमाहारौषधसत्कारादिनां संशोधयत्वा पुरायिकं संपरायः संग्रामः तदुपचितविधिना शत्रुदेशम्

अन्येषां पितृकालेषु यदापज्येक्षवं जयम् तदा त्रायादिगृह्ये वध्यसने चोत्थिते रिपोः १८३ कृत्वा
 विधानं मूलेषु यात्रिकं च यथाविधि उपगृह्यत्वा स्मदचैव चारात्सम्यग्विधाय च १८४ संशोध्य त्रिवि-
 धमार्गं ध्विर्धनं बलं स्वकम् सांपरायिककल्येन यायादिरिपुरं शनैः १८५ शत्रुसेविनिभिन्ने च गृहेषु
 भूतरो भवेत् गतप्रत्यागतैर्चैव साहिकं दृष्टतरो रिपुः १८६ दंडव्यूहेन तन्मागयायात्तु शकटेन वा व-
 राहमकराभ्यावास्तूया वा गरुडेन वा १८७

लरयागच्छेत् १८४ १८५ शत्रुसेविनीति यन्मित्रं गृहं कृत्वा शत्रु-
 सेपतेयश्च भृत्यादिः पूर्यैविरागाद्गतः पश्चादागतः तयोः सावधानो भवेत् यस्मान्नाविशिषयेन दुर्निग्रहो रिपुः १८६ दंडेति दंडाक-
 तिभ्यूहरचनारिदंडव्यूहः एवं शकदादिव्यूहः अपितत्रागे बलाध्यक्षो मध्यसजापश्चात्सेनापातिः पार्श्वयोर्हस्तिनस्तत्समीपे घोटाकाः
 ततः पदातयः इत्येवं कृतं रचनो दीर्घः सर्वतः समविन्यासो दंडव्यूहस्तेन तद्यातव्यं मार्गं सर्वतोभये सति यायात् सूच्याकाराग्रः पश्चा-
 त्पृथुलः शकदव्यूहस्तेन पृथुतोभये सति गच्छेत् सूक्ष्मसुरवः पश्चाद्वागः पृथुमध्यो वराहव्यूहः एष एव पृथुतरमध्यो गरुडव्यूहः
 ताभ्यां पार्श्वयोर्भये सति वजेत् वराहविपर्ययेण मकरव्यूहः तेनाग्रे पश्चाच्च उभयत्र मये सति गच्छेत् त्रीणि पालिकापंक्तिरिव अग्रप

श्र्वाङ्गवेनसंहतरूपतयायत्रयत्रसैनिकावस्थानसंशोधयोरुपसुखः सूचीव्यूहः तेनाग्रतोभयेसतियायान् १८७ यतइत्यादि यस्यादिशः शत्रुभयमाशंकेततस्यामेवबलंविस्तारयेत्समवितृप्तपरिमंडलोमध्योपविष्टजिगीषुः पद्मव्यूहः तेनपुरान्भिर्गित्यसर्वदाकंपदनिवेनंकुर्यात् १८८ सेनापतीति हंस्त्राभ्यरथपदाल्यात्मकस्यागदशकस्यैकः पतिः कार्यः सचपत्तिकउच्यते पत्तिकदशकस्यैकः पतिः सेनापतिरुच्यते तदशकस्यैकः सेनानायकः सएवचबलाध्यक्षः सेनापतिबलाध्यक्षीसमस्तांस्तद्विस्तारंघर्वयुद्धार्थंनियोजयेत् यस्याश्चदिशोयदाभयमाशंकेनदाताभयोदिरंकुर्यात् १८९ गुलानित्यादि गुल्मान्सेन्यैकदेशान् आतपुरुषाधिपूस्थानापसरणयुल्लार्थकृतमेशपटहंशरवादिसंकेतान् अवस्थानयुद्धयोः प्रवीणान्भिर्भयान् अव्यभिचारिणः सेनापतिवज्जान् नृदूतः सर्वादिकृपास्वप्रवेशवारणाय शत्रुचेष्टापरिज्ञानायचनियोजयेत् १९० संहतेति अल्पान्प्रयोधान् संहतान्कृत्वावहून्तुन-

यतश्चभयभाशंकेततोविस्तारयेद्वलम् प्रयेनचैवव्यूहेननिविशेतसदास्वयम् १८८ सेनापतिबलाध्यक्षीसर्वदिक्निवेशयत् यतश्चभयमाशंकेत्वाचीताकल्पयेद्दिशम् १८९ गुल्माश्चस्थापयेदातान् कृतमज्ञान्समततः स्थानयुद्धेनकुशलानभिस्तुनविक्रारिणः १९० संहतान्प्रयोधयेदल्पान् कामविस्तारयेद्वहन् सूच्यावज्जणचैवतान् व्यूहेनव्यूहार्थाधयेत् १९१ स्पंदनाभ्यैसमयुद्धेदन्तूयैर्द्विपैस्तथा दृष्टगुल्माद्युतैर्चापैरभिनमायुधैःस्थले १९२ कुरुक्षेत्राश्चमत्स्याश्चपंचालान्भूरसेनजान् दीर्घास्तूश्चवृन्तरानग्रानीकषुयोजयेत् १९३ यथेष्टंविस्तारयेत् सूच्यापूर्वोक्तपावज्वाख्येनव्यूहेनत्रिधा

व्यवस्थितवलेनचयित्वाप्रोधान्प्रयोधयेत् १९१ स्पंदनाभ्यैरित्यादि समभूभागैरथार्थेनयुध्येततत्रतेनयुद्धंभामर्थ्यन्तिदाचुगतोदकेनौकाहस्तिभिः तरुगुल्माद्युतैर्धन्विभिर्गन्तिकदकपाषाणादिराहितस्थलेरुद्रफलककुवाद्यैरासुधैर्युध्येत १९२ कुरुक्षेत्राणि कुरुक्षेत्रमवान्यत्स्यान्विश्रादेशनिवासिनः पंचालान् कान्यकुब्जाहिच्छत्राद्रवान्भूरसेनजान्माथुरान्मायेणपृथुशरीरशौर्याहंकारयोगात् सेनाग्रंयोजयेत् तथाप्यदेशोद्भवानपिदीर्घघुदेहान्प्रयुज्यान्सुल्थाभिमानिनः सेनाग्रएवयोजयेत् १९३ महर्षयेदित्यादि बलरचयित्वाजयेधर्मलाभः अभिमुखहन्तस्यस्वर्गमाप्तिः पलायनेतुमश्रुदुरितमहर्णनरकगमनं

च इत्याद्यर्थवादैः युत्थार्यं मोत्साहयेत् तांश्च योधान् क्रैन्नाभिप्रायेण हृष्यति कुप्यति वेति परीक्षयेत् तथा योधानामभिरभिः सहसु
 ध्यमानानामपि सोपध्यनुपधिचेष्टावुध्येत १९४ उपेत्यादि हुर्गोऽयमदुर्गाग्रियगन्तरि पुमद्युध्यमानमभ्यावेष्ट्यासीत अस्य च
 देशमुत्सादयेत् तत्राद्यास्मान्नोदकं धनानि सर्वदाऽस्यापद्रव्यसंभिग्रणादिना दूषयेत् १९५ भिंद्यादित्यादि शत्रोरुपजीव्यानि तडा
 गादग्निनाशयेत् तत्राहुर्गनाकारादीन् भिंद्यात् तत्परिस्वाश्रये देन पूरणं दिना निरुदकाः कुर्यात् एवं च शत्रून् शोकितेषु वसस्य गव-
 स्संदयेन याशक्तिगृहीयान् सत्रौ च दक्षाका हलिकादिशब्देन विज्ञासयेत् तदानीं च १९६ उपेत्यादि उपजापार्हान् रिपुवंशान् राज्या
 धिनः दक्षान् मात्सादोऽश्वमेदयेत् उपजपेनात्मापि कृताचतेषां चेष्टाजानीयान् शक्रमग्नं हृदशादिना शक्रमफलसुक्ते देववगते निभयो
 जयेष्कुर्युध्येत् १९७ साम्नेत्यादि भीत्यादरदर्शनाहितकथनाद्यात्मकेन सास्नाहस्यश्चर्याहिरण्यादीनां च दानेन तत्प्रकृतीनां त

प्रहर्षयेद्भलं व्यूहतांश्च सम्यक्परीक्षयेत् चेष्टाश्चैव विजानीयादरीन् योधयतामपि १९४ उपरु
 ध्यारिमासीत राट्त्रचास्यापपीडयेत् दूषयेच्चैव सुसततपवसास्नादकं धनम् १९५ भिंद्याच्चैव तडा
 गानि प्राकारपरिवास्तथा समवस्कदयेच्चैव नरात्रा विज्ञासयेत् तथा १९६ उपजप्यानुपजपेद्दुह्ययेत् तैव
 च तत्कृतम् युक्ते च देवेषु ध्येत जयप्रप्करयेत् भीः १९७ सास्नादानेन भेदेन समस्ते रथे वा पुथ
 कं विजितुं प्रयत्नं तारीन् सुद्धनकदूचन १९८ अनित्यो विजयायं स्मद्दुश्यत युध्यमानयोः पु-
 रोजयश्च सत्राभेन तस्माद्विषयं विवर्जयेत् १९९ त्रयाणामप्युपायानां पूर्वोक्तानामसंभवे तथा युद्धे
 तस्य पन्मो विजयेन तिरिपून् यथा २०० दनुयायिनां च परज्जार्थिनां भेदेन एतैः समस्ते रथे तैर्विजयथा सामर्थ्यमरीन् जेतुं

यत्नं कुर्यात् तन्पुनः कदाचिद्वन्देन १९८ अनित्येति यस्माद्धृद्भमानयोर्वहुलबलत्वाद्यल्पबलत्वाद्यनपेक्षमेवानियमेन जय
 पराजयोदश्येत तस्मात्सत्क्रपायातरे सुद्धपरिहरेत् १९९ त्रयाणाभित्यादि पूर्वोक्तानां त्रयाणामपि सामादीनामुपायानामसा
 धकत्वे सति जयपराजयसंदेहे पितृप्राप्त्यपलवान् सम्यगपुध्येत यथा शत्रून् जयेत् त्रयोजयेः रथलाभो अभिमुखमरणचत्सर्गप्रा-
 प्तिनिः सांदिग्धे तु पराजये युद्धादपसरणं साधयो यथावदप्यति आत्मा तु सर्वदा रक्ष्य इति मेधातिथिगोविंदराजौ २०० ७

पार्थिव्याहमित्यादि विजिगावोरिरंग्यतिनिर्यातस्ययः पृष्ठवन्नीच्यतिः देशाक्रमणाद्यान्वर्तिसपाखिग्राहः तस्यतथाकुर्वतोयो
नियामकः तस्यानंतरोनृपतिः सआक्रंदः नायपेक्ष्ययतव्यंभित्रीमृतादमित्राद्यात्राफलंगृह्णीयान्नावनपेक्ष्यगृह्णन्कदाचि
नरुतेनदोषेणगृह्णाते २०७ हिरण्यधूमीति सवर्णधूमिभिलोभेनतयाराजानदृष्टिमेतियथेदानींकुशमव्यागाभिकालेदृष्टिसुतं
स्यरंभित्रलब्ध्यावर्द्धते २०८ धर्मज्ञमिति धर्मज्ञंरुतोपकारस्यस्मर्त्तसानुरागमनुरक्तंस्थिरकार्योरंभीतिमत्त्वकृतिकयन्त-
मित्रमतिशयेनशास्यते २०९ ग्रासमित्यादि विद्वांसमहाकुलंविक्रांतचतुरदातारउपकारस्मर्त्तोरंभिरुपकाररूपशत्रुदु
रुच्छेदंपण्डितानवदंतिनेनैवंनिधशत्रुणासहसंधानव्यम् २१० आर्यतेत्यादि साधुत्वंपुरुषविशेषज्ञताविक्रान्तलक्षणाल्पसंबदा

पाणिग्राहं च संस्पृश्य तथा क्रुद्धं च मंडले मित्राद्याव्यभिचाद्यात्राफलमवाप्नुयात् २०७ हिरण्य
सूभिसंयास्यापाथिवो न तथैवति यथा मित्रं प्रवेष्ट्वा कृशमव्यापति क्षमम् २०८ धर्मज्ञं च कृत-
ज्ञं च तुष्टमकृतिमिव च अनुरक्तस्थिरारमं लघुमित्रमश्रूयते २०९ प्राज्ञं कुलीनं शूरं च दक्षं दातारं मे-
व च कृतज्ञं दृष्टिमतं च कष्टमाहुररिबुधाः २१० आर्यतां शूरं ज्ञानं शौच्यं कृष्णवर्हिता स्थूल-
हृदयं सततं प्रसुदासीनं गुणोदयः २११ क्षम्यासं स्पृष्ट्वा नित्यं प्रशस्तं द्विकशमपि परित्यजेत् प्रपौष्ट-
मिमांसाथमविचारयन् २१२ आपदयधनरक्षहारान्नरक्षेद्धनेनपि आत्मानं सततं रक्षेद्दोर-
पिधनेनरपि २१३

नस्यौल्लक्ष्यं बहुमतं अतएवस्वर्चदान्यः स्यूल्लक्ष्यदानशौडाबहुप्रदेइत्याभिधानिकाः स्यौल्लक्ष्यमर्थेअसूक्ष्मदर्शिताभितुमेधातिथिगोविंदराजयोःपदार्थकथनमनोगमं एतदुदासीनगुणसामर्थ्यतस्मादेवविधमुदासीनमाधिसज्जलक्षणेनाप्यरिणासहयोद्धम् २११ क्षेप्यामिति अनाभयादिकल्याणक्षमाभयिनीमातृकतयासर्वदासर्वसास्यमदाभिमपिचतुरदृणादियोगात्यशुद्धिकरीमपिभूमिमात्सरस्यार्थेअविलंबमानोराजानिजरक्षाप्रकारांतराभावात्परित्यजेत्परमात्सर्यविवयोयधर्मःस्मर्यते २१२ आपदर्थमित्यादि आपन्निवारणार्थंधनंरक्षणायंधनपरित्यागेनापिदारान्तरक्षेत्आ

त्मानं पुनः सर्वदा दाराधनपरित्यागेनापिरक्षेत्सर्वत एवात्मानं गोपायीतमिति श्रुत्या शास्त्रायमरणव्यतिरेकेणात्सरसा इत्युप-
देशात् २१३ सहेत्यादि क्रोशस्तपम कृति कोशमित्रस्य व्यसनादिकाः सर्वा आपदो युगपदतिशयेन उत्पन्ना ज्ञात्वा न मोहसुपे-
यात् अपि तु व्यस्तान्स्मृत्वा सामादित्युपायान् शास्त्रज्ञः संप्रयुज्यते २१४ उपेतारमिति उपेतारं आत्मानं उपेयं प्राप्तव्यु-
पायाः सामादयः सर्वे ते च परिपूर्णा एतच्च यमबलं व्ययथासामर्थ्यं प्रयोजनसिद्धये यत्नं कुर्यात् २१५ एवमिति एवमुक्तप्रकारेण
सर्वजगत्तन्मंत्रिभिः सह विचार्य अनंतरमाधुष्यामादिना व्यायामं कृत्वा मध्याह्ने स्नानादिक्रमाध्याह्निकं कृत्यं निर्वह्य भोजनं
तः पुरं विधेत् २१६ तत्रेति तत्रांतःपुरे आत्मघृत्यैर्मोजनकालवैदिभिर्मैद्यैः स्नानकारादिभिः कृतं सुषुचपरीक्षितं च कोरादिद

सहसर्वाः समुत्पन्नाः प्रसमीक्ष्यापदोऽप्यशम् संयुक्तांश्च विमुक्तांश्च सर्वोपायान् स्मृजेद्धुः २१४
उपेतारमुपेयं च सर्वोपायांश्च कृत्वा तत्रांतःपुरं विधेत् २१५ एवमुक्तं भिद-
राजासुहृत्समंश्च मित्रैः व्यायाम्याधुष्यमध्याह्ने भोजनं भूतः पुरं विधेत् २१६ तत्रात्मभूतैः काल-
नैरहारायः परिचारकैः सुपरीक्षितमन्त्राद्यमद्यान्मंत्रैर्विषापहः २१७ विषभैरगद्वैश्चास्यस्वद्व्या-
गियोजयेत् विषमभानि चरत्नानि नियतोधारयत्सदा २१८ परीक्षिताः स्थिरश्चैनं व्यजनोदकधू-
यनैः वेष्मभरणसुसुद्धाः स्पृशयुः ससमाहिताः २१९ एवं प्रयत्नं कुर्यात्तयानशब्दासनाशने स्नाने
प्रसाधने चैव सवालकारकेषु च २२०

मद्यात् २१७ विषभैरिति विषनाशिभिरोषधैः सर्वाणि शोषधैः सर्वाणि शोषधैः सर्वाणि शोषधैः सर्वाणि शोषधैः सर्वाणि शोषधैः सर्वाणि शोषधैः
त २१८ परीक्षिता इति स्थिरश्च गूढचारदारेण कृतं परीक्षागुप्ताधुष्यहणा विषलिताभरणशोक्यानि स्तूपितं वेष्मभरणं अन-
न्यमनसः चाभरणस्थानासुदकधूपनैः एवं राजानं परिचरेयुः २१९ एवमिति एवं विषपराक्षादिप्रयत्नं चाह न शब्दासनाशन-
स्थानासुदकेषु सर्वेषु चालकरणार्थं विदुष्योत् २२०

भक्तवानिति कृतभोजनश्चतत्रैयांतः पुरेभार्याभिः सह क्रीडेत् कालानतिक्रमेण च सप्तमो दिवसस्य भारोतत्र विहृत्याष्टमे भारगु-
नः कार्यणिचिंतयेत् २२१ अलंकृतइति कृतालंकारः सन्नायुजीविनं वाहनानिहस्यम्बादीनि सर्वाणि च शस्त्राणि स्वद्वादी-
नि अलंकाररचनादीनि पश्येत् २२२ संध्येति गत्वेति ततः संध्योपासनं कृत्वा तस्मात् देशात्कक्षांतरं विविक्ष्य कोष्ठावकाशम-
न्यद्रत्वा गृहाभ्यन्तरे धृतशस्त्रो रहस्याभिधायिनां च राणां स्वव्यापारं मृणुयात् तत् स्तंभं समेध्यापरिचारिकस्त्रीवृतः पुनर्भोक्तुमंतः
पुरं विधेत् २२३ तत्रेत्यादि तत्रांतः पुरे वादित्रशब्देः श्रुतिस्मरवैः ग्रहपतिः पुनः किंचिद्भुक्तानां निवृत्तः कालानतिक्रमे
परागतार्द्धग्रहारात्रौ स्वप्यान् ततो रात्रेः पश्चिमयामे च विभ्रातः सन्नुनिष्ठेत् २२४ एतदिति एतद्यथोक्तप्रकारं प्रजारक्षणं

भक्तवान् विहरेच्चैयस्त्रीभिरंतः पुरे सह विहृत्य तु यथा कालं पुनः कार्यणिचिंतयेत् २२१ अलं-
कृतश्च सप्तयुद्धासुधीयि पुनर्जनम् वाहनानि च सर्वाणि शस्त्राण्याभरणानि च २२२ संध्यांचोपा-
स्य मृणुयाद तत्तव शमनि शस्त्रभृत् रहस्याख्यायिनां चैव मृणुयात् तत्तव शमनि चैव २२३ गत्वा कक्षा-
न्तरं त्वन्यत्समनुज्ञाप्य तं जनम् प्रविशेद्भुजनाथं च स्त्रीवृतोऽंतः पुरं पुनः २२४ तत्र भक्त्या पुनः किं-
चित्पूर्यधौषः ग्रहपतिः सर्वशोत्तु यथा कालं मुनिष्ठेच्च गतं कुम्भः २२५ एतद्विधानमिति छद्मरोगः
पृथिवीपतिः अस्वस्थः सर्वमेतत्तु मृत्युषु विनियोजयेत् २२६ इति मानवधर्मशास्त्रभृशु ७
प्रोक्तायां संहिताया राजधर्मानामसप्तमोऽध्यायः ७
व्यवहारान् दिदृक्षुस्तन्माह्वणैः सह पार्थिवः सत्रक्षेमं त्रिभिश्चैव विनोतः प्रविशेत्सभाम् १

दिनीरोगो राजान्वयमनुनिष्ठेत् अस्वस्थः पुनः सर्वमेतद्योग्यं श्रेष्ठमात्येषु समर्पयेत् २२६ इति श्रीकुङ्कुमद्वि-
रचितायां मन्वर्थसुक्तावल्यां सप्तमोऽध्यायः ७ ७ ७ व्यवहारमिति एवं विधिविपक्षमहोदधिः
प्रजानां रक्षणं दद्यात् तद्विवादादजपिडापरिहारार्थम् अणादानाद्यष्टादशविवादे विरुद्धार्थं प्रत्यर्थिवा

भयजनितसंदेहहारीविचारएवव्यवहारः तदाह काल्यायनः विनानार्थेहसंदेहेहरणंहारउच्यते नानासंदेहहरणाद्वावहार
इतिस्मृतः तान्यवहारान्द्रुमिच्छन्द्रुमिच्छन्पृथिवीपतिर्वक्ष्यमाणैरमाल्यैश्चसप्तमाध्यायौक्तपंचांगमंत्रैः सहविनीतोवाच्यमाणपा
दचापलविरहादसुद्धतः अविनीतोहनुपेवादिप्रतिवादिनाप्रतिभासयादसंस्वर्गाभिधानेतत्त्वनिर्णयोनस्यान् तादृशोवक्ष्यमाणो
सप्तमप्रथित् व्यवहारदर्शनेदं यजानामितरेतरपीडायांतत्त्वनिर्णयैरक्षणाथवक्ष्यमाणहृष्टाहृष्टात्मककरणफलेनैवफलवन् १
तत्रेत्यादि तस्याचसप्मायाकार्यगौरवापेक्षायामुपविष्टोलघुनिकार्येऽस्तितोपिचापाणिशब्दोबाहुपरः दक्षिणपाणिउद्यम्यअनुद्ध
तवेपालंक्रूरः पूर्वत्रागेंद्रियानौद्धत्ययुक्ततादृशः कार्यणिगविचारयेन् २ प्रत्यहमित्यादि तानिचक्रणादानादीनिकार्याणि अष्टाद
शसूत्र्यवहारमार्गेषु विषयेषु पदितानि देशजातिकुलव्यवहारगतैः शास्त्रावर्गैः साक्षिद्रव्यादिभिर्हेतुभिः पृथक्पृथक् मत्स्यहविचा
रयेत् तान्येवाष्टादशगणयति ३ तेषामिति वैनस्यैवचेति सीमेति स्थापुंसेति तेषामष्टादशानासंख्येआदाविहक्रणदानविच

तत्रासीनः स्थितोवापिपाणिमुद्यम्यदक्षिणम् विनीतवेषाभरणः पथ्येत्कार्याणिकार्यिणाम् २
प्रत्यहदेशदृष्टैश्चशास्त्रदृष्टैश्चहेतुभिः अष्टादशसुमार्गेषु निबद्धानि पृथक्पृथक् ३ तेषामाद्यमृ
पादानन्निक्षेपोऽस्वामिविक्रयः समूयचसमुत्थानदत्तस्थानपकर्मच ४ वैनस्यैवचादानसंविद
अव्यतिक्रमः क्रयविक्रयानुशयोविवादः स्वामिपालयोः ५ धृति तस्यस्वरूपमुक्तनारदेन अरणदेयमदेयंचयेन

यत्रयथाचरेत् दानग्रहणधर्माभ्यतदृणादानमुच्यते ततश्चस्वधनस्यान्यस्मिन्अर्पणस्तूपोनिःक्षेपः अस्वामिनत्वं कृतोविक्र-
यः समूयचविणिगादीनां क्रियालुब्धानम् दत्तस्यधनस्यापात्रबुद्ध्याक्रोधादिनाग्रहणम् कर्मकरस्यमृतेरदानम् कृतव्यवस्थिति
क्रमः क्रयविक्रयेच कृतेपत्र्यान्तापाद्विप्रतिपत्तिः स्वामिपशुपालयोर्विवादः ग्रामादिस्वामाविप्रतिपत्तिः वाक्पाक्यमाक्रोशनादिदं
उपाख्येतादृणादि स्तेयन्निन्द्वेनधनग्रहणम् साहसंप्रसह्यधनहरणादि स्त्रियाश्चपरपुरुषसंपर्कः स्त्रीसहितस्य
व्यवस्था पैतृकादिधनस्यचविभागः अष्टादिक्कीडाधर्मव्यवस्थापनपूर्वकंपाक्षमेवादिप्राणियोधनम् इत्येवअष्टादशाएतानि
व्यवहारमृतेः स्थानानिसमावृपस्यप्राणिधूतरूपलेन द्यूतावांतरशेषत्वान् अष्टादशसंख्योपपत्तिः ६ ५

६ ७ एषित्यादि एतुःकरणदानादिषु व्यवहारस्थानेषु बाहुल्येन विवादोक्तुर्वतांभुव्याणां अनादिपारंपर्यागतत्वेन नित्यं धर्मसम-
बलव्यकार्यनिर्णयंकुर्यात् स्मृतिषु शाब्देनान्यान्यपि विवादपदानि संतीति स्मृत्ययति तानि च यकार्णिकायाब्देन नारदादृक्ताणि अत-
एव नारदः नट्टयं च पूर्वेषु भवतस्सात्त्विकीर्णकमिति ८ यदेत्यादि यदाकार्यताकुलतयारोगादिना वाराजा स्वयं कार्यदर्शनेन
कुर्यात्तदानदर्शनार्थं कार्यदर्शनाभिज्ञाज्ञाणां नियुज्यते ९ सोऽस्येति सज्जालोदधव्यानि कार्यणिभिर्ब्राह्मणैः स
मायासाधुभिर्धीमिकैः कार्यदर्शनाभिज्ञैर्दृतः तस्मै वसभां प्रविश्य स्थितो चानतु चक्रम्यमाणः तस्य चित्तव्याप्तेः पसंभवत्वात्ता
दृशः करणादानादीनिकार्याणि पश्येत् १० यस्मिन्निति यस्मिन्स्थाने करयजुः सामवो दिनस्त्रयोपि ब्राह्मणा अवतिष्ठते राज्ञाधि-

सीमा विवादधर्मश्च पारुष्ये दंडवाचिके स्तेयं च सहासं चैव स्त्रीसंग्रहमेव च ६ स्त्रीषु धर्मो विष्ठा-
गश्च द्यूतमाहूय एव च पदान्यद्यादशोतानि व्यवहारस्थिता विह ७ एषु स्थानेषु स्मृतिषु विवादं च रता-
नृणाम् धर्मशास्त्रवृत्तमाश्रित्य कुर्यात्कार्यविनिर्णयम् ८ यदास्वयन्मकुयात्तु नृपतिः कार्यदर्शनम्
तदानियुज्यादिह्यसज्जालोदधव्यानि कार्यदर्शने ९ सोऽस्य कार्यणि सपश्येत्साम्यरेवात्रिभिर्दृतः सभाभेवम-
विश्याज्यामासीनः स्थित एव १० यस्मिन्देशे निधीदति विप्रवदविदस्त्रयः राज्ञश्चाधिकृतो विद्वान्
ब्रह्मणस्तासमाविदुः ११ धर्मो विद्वत्स्वधर्मणः सामा यत्रापतिष्ठते शल्यचास्यन कृतं ति विद्वद्वास्तत्र स-
भासदः १२ सभावा न प्रवेष्टव्यं वक्तव्यं वा सभंजसम् अनुवन्विशु वन्वापिनरो भवति किल्बिषी १३

कृतश्च विद्वान् ब्राह्मण एव प्रकृतत्वादवतिष्ठते तां समां चतुर्मुखसभाभिवमन्यते ११ धर्म इति भाः प्रकाशः तया सह वर्तत इति
विद्वत्संहतिरेवात्र सभा शाब्देनाभिमत यत्र देशे सभा विद्वत्संहतिरुत्थान्धर्मः सत्याभिधानजन्यो अनृताभिधानजन्येना धर्मेण
पीडित आगच्छति अर्थि प्रत्यर्थिनोर्मध्ये एकस्य सत्याभिधानादपरस्य मृधावादानेन सभासदो अस्य धर्मस्य पीडाकरत्वात् शल्य
भिवाधर्मो नोद्धरति तदने एव तेना धर्मशल्येन विद्वद्भवति यत एवमतः १२ सभाभिति सभाभगम्य व्यवहारार्थं तत्प्रवेशेन क-

तैव्याः पृष्टयेत्तदासत्यमेवक्तव्यम् अन्यथान्त्व्यामवतिष्ठमानोमृषावदन्उभयथापि सद्यः पापीष्ववेति मेधातिथिनातु स
माचानमवेष्टव्याइतिऋग्वेदपठितम् १३ यत्रेत्यादि यस्यांसभायां अर्थिप्रत्यर्थिभ्यां अर्थमेषमनेदृश्यतेयत्रचसाक्षिभिः
सत्यमनृतेनानाथतेसाभासदोमेक्षमाणानातानादृत्यतेप्रतीकारस्तमानभवतीत्यर्थः वधीचानादरइतिअनेनवधी नत्रतएव
सभासादस्तेनपापेनहताभवति १४ धर्मइत्यादि यस्माद्धर्मएवानिक्तांशानिष्टाभ्यासहनाशयति नाथिप्रत्यर्थ्यादिसएवना
निकांतः ताभ्यांसहरस्सतितस्माद्धर्मेनानितिक्रमणीयः मास्मान्त्वत्सहितान्अनिकांतौधर्मोऽवधीदितिसम्यगनामुत्प
प्राड्ढिवाकस्यसंचोधनमिदम् १५ एषइत्यादि कामान्वर्षतीतिदृषः दृषशब्देनधर्मएवाभिधीयतइति अलंशब्दोवारणार्थः य
स्माद्धर्मस्ययोवारणंक्रोतितंदेवाहवत्लज्जानंतिनजानितिदृषत् तस्माद्धर्मोन्मोच्छिद्यादितिधर्मव्यतिक्रमसंबन्धनार्थेदृषलशब्दार्थ

यत्रधर्मोत्थायर्मेणसत्यंयत्रानुतेनच हन्यतेयेदुपमाणानांहतास्तत्रसभासदः १४ धर्मएवहतोहंति
धर्मोरक्षतिरक्षितः तस्माद्भूमिनहतव्योमानोयमोहतोऽवधीत् १५ द्रुषोहिभगवान्धर्मस्तस्ययःकुरु
तेह्यलम् एवंलतंविदुर्देवास्तस्माद्भूमिनलोपयेत् १६ एकएवसद्द्रुमोनिधनेव्यनुयातियः शरी
रेणसमन्वाशसर्वमन्याद्भृगच्छति १७ पादोधर्मस्यकर्तारपादः साक्षिणमृच्छति पादस्सभासदस्सं
वान्पादोरुजानमृच्छति १८ राजाभवत्यनेनास्तमुच्यतेचसभासदः एनोगच्छतिकर्तारन्निंदाहो
यत्रनिघ्नते १९

निर्वचनम् १६ एक इत्यादि धर्मैकैकोभिचं योमरणेपि अभीष्टफलदानार्थमनुगच्छति यस्मादन्यत्सर्वभार्यापुत्रादिशरीरेणैव समाहृतं न गच्छति तस्मात्पुत्रादिरूपेहापेक्षयापि धर्मो न हातव्यः १७ पाद इत्यादि दुर्यवहारदर्शनादधर्मसंबंधीचतुर्थभागोऽर्थिनसधर्मकत्तारं प्रत्यार्थिनं वागच्छति परन्वतुर्थभागः साक्षिणमसत्यवादिनम् अन्यपादः सभासदस्सर्वान् अधर्ममवृत्त्यनिवारकान् व्याप्नोति पादश्च राजानं व्रजति सर्वेषां पापसंबंधो भवतीत्यत्र विवक्षितम् १८ राजेत्यादि यस्यापुनः सभायामसत्यवादिनिंदाहोऽर्थमित्यथैवासम्यक्न्यायदर्शनेन निर्दयै तत्र राजानिष्यापो भवति सभासदश्च पापेन

नसंनयन्ते अर्थ्यादिकमेवकर्तारमुपैति १९ जातिमात्रेति ब्राह्मणजातिमात्रंयस्यविद्यतेननु ब्राह्मणकर्मन्तु ध्यानं वणिगादिव
 साह्यादिद्वारेणस्फुटन्यायान्यायनिरूपणक्षमो ब्राह्मणजातिरपि वायस्यसोदिरुधार्थानां ब्राह्मणञ्जवीतिसवरञ्ज्योग्यब्राह्मणा
 भावेन कचिक्तार्यदर्शनं नृपतेर्भवेन्नतु धार्मिकोपिव्यवहारज्ञोऽपि भूदः ब्राह्मणो धर्मप्रवर्त्तेति विधानादेव भूदन्निवृत्तिः सिद्धास्तु
 नर्न्तु भूददतिभूदनिषेधयोग्यब्राह्मणभावेक्षत्रियवैश्ययो रभ्यनुज्ञानार्थः अतएव काल्यायनः यत्र विधीनविद्वान्स्यात्सन्नि
 यन्तत्रयोजयेत् वैश्यवाधर्मशास्त्रज्ञं ह्येत्येन वर्जयेत्तस्मात् २० यस्येत्यादि यस्यराशो धर्मविवेचनं भूदः कुरुते तस्य पश्यत
 एवपंकेगौरिवतद्राष्ट्रमयसन्नभवति २१ यदित्यादि यद्राष्ट्रभूदबहुलं बहुलपरलोकाभाववाद्याक्रांतं हि ज्ञान्यन्तस्सर्वेदुभि

जातिमात्रोपजीवीवाकासंस्याद्ब्राह्मणश्रुवः धर्मप्रवक्तानृपतेर्भवेत्तु भूदः कथं न २० यस्य भूदस्तु कुरु
 तेराज्ञो धर्मविवेचनम् तस्यसीदति तद्राष्ट्रपंकेगौरिवप्यतः २१ यद्राष्ट्रभूदभूयिष्ठनास्तिकाक्रांत
 महिजम् विनम्यत्पाशतत्कृत्स्नदुर्भिक्षव्याधिपीडितम् २२ धर्मासनमधिष्ठायसवीतागसमाहितः
 प्रणम्यलोकपालेभ्यः कार्यदर्शनमारभन् २३ अथानया बुभुक्षुर्वाधर्माधर्मोच्चिकेवलौ वर्णक्रमेण
 सर्वाणि पश्येत्कार्याणि कार्याणाम् २४ बाल्दीर्विभावयच्छिगे भावमनगतनृणाम् स्वरवर्णगिताका
 रेभ्यस्त्वेषाचैष्टितेन च २५

क्षरोगपीडितं तन्त्राग्रं विनश्यति अग्नौ प्रास्ताहुतिः सम्यगित्यस्याभावेन दृष्टिविरहात् उ
 पजातदुर्भिक्षरोगाद्युपजातशाल्यार्थकर्मभावाच्च २२ धर्मासनमिति धर्मदर्शनार्थमासन उपविश्य आच्छादितदेहोऽनन्यमना
 लोकपालेभ्यः प्रणामकृत्कार्यदर्शनमनुतिष्ठेत् २३ अर्थीमिति प्रजारक्षणच्छेदाद्यात्मकावैहिका अर्थानर्थैर्बुल्ल्यापरलोका
 र्धधर्माधर्मोकेवलवस्तुभ्यश्चाविरोधान्नभवति तथाकार्यार्थिनां कार्याणि पश्येत् बहुवर्णमेलके ब्राह्मणादिक्रमेण पश्येत् २४
 बाल्दीरेति बाल्यैः सरोदलिनैरित्यभिधानादेवावधारितव्यापारैः अर्थिभ्यस्तर्धिनामतगतमभिप्रायं निरूपयेत् स्वरोगदृष्टादिः य-
 र्णः स्वाभाविक्वर्णादित्याद्यशोमुखकालिमादिः दंशितमथोन्निरासृणादिः आकारोदेहभ्रमस्वेदरोमांचादिः चेष्टाहस्तफलानादिर्पस्या
 त् २५

आकारैरिति आकारादिभिः पूर्वैर्नैः गत्यास्त्वल्सादादिकया अंतर्गतमनोबुद्धिरूपेण परिणतमवधार्यते २६ बालदायेति अना
थबालस्वाभिकंपितृव्यादिभिरन्यायेन गृह्यमाणं तावद्वाजारक्षेतयावदसौषट्त्रिंशद्बद्धादिकं ब्रह्मचर्यमित्यादृक्तेन प्रकारेण गुरुकु
लात्समावृत्तोनभयति तादृशस्यावश्यकबाल्यविगमान् यस्तु शास्त्रादिना बाल एव समावर्त्तते सोऽपि यावदतीव बाल्यो भवति तावत्
स्वधनरक्षेत् बाल्यचर्योऽशवर्षपर्यंतम् बालआषोडशादृषीदितिनारदवचनात् २७ बशेत्यादि वशास्तु वंध्यस्तु कृतदारांतरपरि
ग्रहः स्वाभिमर्त्याहार्योपकल्पितधनोपायास्तनिरपेक्षः अनुवास्तवस्थाषु प्रोषितमर्तृकास्तनिकुलास्तस्य पिंडरहितास्तस्माद्योषु च
स्थापिपिधवास्तरो गिणीषु च यद्गतं तस्यापि बालधनस्येव साक्षारक्षणं कर्तव्यम् अत्र चानेकशब्दोपादाने गोबलीवदन्यायेन पुनरुक्तिः

आकारैर्गितैर्गत्याचेषु याभाषितेन च नेत्रवल्लविकारैश्च गुह्यतैः तर्गतं मनः २६ बालदाया
दिकं रिक्त्यतावदाजानुपालयेत् यावत्सस्यात्समादृत्तो यावच्चार्त्ततया शयः २७ वशाऽपुत्रास्तु
वस्यादक्षणां निःकुलास्तु पतिमृतास्तु स्त्रीषु विधवास्तु रास्तु च २८ जीवन्तीनां तु तासां येन ह
रेषुः स्वबाधवाः तां छिष्याच्चौरदंडेन धार्मिकः पृथिवीपतिः २९ मृणाष्टस्वामिकं रिक्त्य राजाऽन्यब्द
निधापयेत् अर्वाकृत्यब्दाद्दरेत्स्वामी परेण नृपतिर्हरेत् ३० ममेदमितियोज्यात्सो नु योज्यो यथा-
विधि सवाद्यरूपसरव्यादीन् स्वामी तद्व्यमहीति ३१

परिहारः २८ जीवन्तीनामिति वयमत्रानंतराधिकारिणोरस्या
मइदं धनमित्यादिव्याजेनयेचांधवास्तासां जीवन्तीनां तद्भनं गृणहं नितान् वक्ष्यमाणचौरदंडेन धार्मिको राजा दंडयेत् २९ प्रणष्टेति
आसातस्वामिकधनं राजा कस्य किं प्रणष्टमिलेय पटहादिना उद्योग्य राजा दौरोक्षितं वर्षत्रयं स्थापयेत् वर्षत्रयमभ्येयदि धनस्वाम्या
गच्छति तदा स एव गृणहीयात् तदूर्ध्वं तु नृपतिर्विनीयुजोत ३० ममेदमित्यादि मदीयं धनमिति यो वदति सा किं रूपं किं संख्यां कुत्र
णष्टं तद्भनमित्यादिविधानेन प्रशुच्यः ततो यदि रूपं संख्यादीन् संस्थान् वदति तदा स तत्र धनस्वामी तद्भनं ग्रहीतुमर्हति ३१ अवेदयान
इत्यादि नष्टद्रव्यस्य देशकांजो अस्मिन् देशे अस्मिन्काले नष्टमिति तथा वर्षं तु कुर्याद्याकारकटकलादि परिमाणव्ययावद्वजानन् नष्ट

व्यसमदंडमर्हति देशाकालादिसंवादेः पुनः ३२ आददीतीति यदेतद्राजाग्रनष्टद्रव्यं प्राप्तं तस्मात्पञ्चदशमं द्वादशं चारक्ष्यादिनिमित्तं पूर्वेषां साधूनामयं धर्मदिति जानन्नराजागृह्णीयात् धनस्वाभिन्नो निर्गुणत्वापेक्षया येषद्वागादिग्रहणविकल्पः अवशिष्टस्वामिने समर्पयेत् ३३ मनयेति यद्रव्यं कस्यापि प्रनष्टमसूत्रराजपुरुषैः प्राप्तं रक्षासुक्तेः रक्षितं कृत्वा स्वाप्यंतस्मिन् द्रव्ये याश्चैराग्रगृह्णीयास्तान् हस्तिनायातयेत् गोविदराजस्तु शताभ्यधिके वधदतिदर्शनात् अत्रापि शतं कृण्वन्त्यस्य मौल्यादिकत्रयहरणे वधमाह तन्न तत्र संधिकृता यच्चैर्यभि तयत्साम्येऽपि प्रनष्टराजरक्षितद्रव्यहरणे नैव विशेषवधविधानात् शतादभ्यधिके वधद्रव्यस्य विशेषोपदिष्टवधतरविषयत्वात् ३४ ममायमिति योमानुष स्वयन्निधिलब्ध्वा अन्येन चानिधौ पाते ममायन्निधिश्रितिवदति सत्येन प्रमाणे

अवेदयानो नष्टस्य देशं कालं च तत्त्वतः वर्णं रूपं प्रमाणं च तत्समं दंडमर्हति ३२ आददीताथ पञ्चदशमं द्वाधिरात्तुपः दशमं द्वादशं वापि सतां धर्मं समनुस्मरन् ३३ मनश्चाधिगतं द्रव्यं तिष्ठेद्भक्तैरधिष्ठितम् यास्तत्र चौरान् गृह्णीयात्तान् राजेभेन धातयेत् ३४ ममायमिति योऽब्रूयान्निधिसत्येन मानवः तस्याददीत पञ्चदशराजा द्वादशमेव वा ३५ अनृतं तु वृद्धं स्ववित्तस्यांशमष्टमम् तस्यैव वा निधानस्य संख्यायां लीयसी कलाम् ३६ विहास्तु ब्राह्मणो दृष्ट्वा पूज्यं निहितं निधिमम् अशेषतोऽप्याददीत सर्वस्याधिपतिर्हिसः ३७ यतु पृथ्येन्निधिराजापुराणं निहितं क्षितौ तस्मात् हि जम्बोदत्वा इमं द्दकोशेन वैशयेत् ३८

न च स्वसंबंधोपयति तस्य पुरुषस्या निर्गुणत्वापेक्षया ततो निधानात् अष्टभागं द्वादशभागं च राजागृह्णीयात् अवशिष्टं तस्याप्ययेत् ३५ अनृतमिति अस्तीयं स्वीयमिति बुवन्स्वधनस्याष्टभागं दंडयः यद्वा तस्यैव निधेरत्यंताल्पभागं गणयित्वा येनावसादन्गच्छति न विषयश्च लभते तं दंडयः अल्पीयसीमितीयं कृतं निर्देशात् तस्मादन्योऽप्येदंडः विकल्पश्च निर्गुणसगुणापेक्षः ३६ विहास्तित्यादि विहास्तु न ब्राह्मणः पूज्यं निहितं निधिं दृष्ट्वा सर्वं गृह्णीयात् न पञ्चदशत्वात् यस्मात्सर्वस्य धनजातस्य प्रभूः अत एवोक्तम् सर्वस्वं ब्राह्मणस्येदमिति तस्मात्परनिहितविषयमेतद्वचनम् तथा च नारदः परेण निहितं लब्ध्वा राजा ह्यपहरेन्निधिमम् रा

जा स्वाधीनियैः सर्वसर्वपां ब्राह्मणादृते याज्ञवल्क्यो व्याह राजालब्धनिधिं दद्यात् राज्ञेभ्योर्द्धं हिजः पुनः विद्वानशेषमादद्यात् सर्व
स्वप्रकर्ततः अतोयनोधातिथिगोविंदराजाभ्यां भाग्यमिति यो नृपादिफलं राजदेयार्थं निरासार्थं पित्रादिनिहितविषयत्वमेवास्व-
व्याख्यातम् तदनार्पम् नारदादिमुनिरव्याख्याविपरीतं स्वकल्पितम् नमोधातिथिगोविंदराजव्याख्यानमादिष्टे ३७ यंति यंति यंति यंति
स्वाभिकं पुरातनं मृत्युं गतं निधिं राजालभतेन स्माद्वाह्मणैः र्द्धं दत्त्वा ३८ ईमास्तीयधनागारे च प्रवेशयेत् ३८ निधीनामिति निधीनां
पुरातनानां अस्वकीयानां गिहद्वाराणोत्तरलब्धानां सुवर्णाद्युत्पत्तिस्थानानां चार्द्धं होराजायस्मादसौ रक्षति मृत्युं प्रभुः ३९ दातव्य-
मिति पददं चोरेर्छोक्रानामपदं तं ददाज्ञाचोरेभ्य आहत्य धनं स्वाभिप्रोदेयम् तद्धनं राजा स्वयमुपयुजान श्रौरस्य पापं प्राप्नोति ४० जाति
ज्ञानेति धर्मान् ब्राह्मणादिजातिभिरन्याजनादीन् जानपदान् श्रानियतं देशव्यवस्थितान् आत्मीयाविरुत्तान् देशजाति कुलधर्मैश्च

निधीनां तु पुराणानां धातूनामेव च क्षितौ अर्द्धं भाग्यक्षणाद् राजाभूमिरेधिपतिर्हिसः ३९ दातव्यं सर्ववर्णे
भ्यो राज्ञा चोर्द्धं तं धनम् राजा तु दुपयुजान श्रौरस्यामोति कल्पिषम् ४० जातिज्ञानपदान् धर्मान् श्र-
णीधर्माश्च धर्मवित् समीक्ष्य कुलधर्माश्च स्वधर्मं प्रतिपादयेत् ४१ स्वानिकर्माणि कुर्वाणा दूरं संतो
पिमानवाः प्रियाभवतिलोकस्य स्वस्वकर्मण्यवस्थिताः ४२ नोत्सादयेत् स्वयं कार्यं राजानायस्य पूरुषः
नृचमपितमन्वेन ग्रसेदयं कथंचन ४३ यथानयत्यस्तृकृपाते भृगस्य भृगुसुः पदम् नयेत्तथा नुमानेन ध-
र्मस्य नृपतिः पदम् ४४

आन्मार्थैरप्रतिषिद्धाः प्रमाणभित्तितोतमस्मरणान् अणीधर्मैश्च विषाणादिधर्मैर्नृप्रतिनियतकुलव्यव-
स्थितान् ज्ञात्वा तदविरुत्तान् राजाव्ययहारेषु तद्धर्मनव्यवस्थापयेत् नृपस्मात् ४१ स्वानीत्यादि जातिदेशकुलधर्मादीन् यास्तीयकर्मणि
तेष्ठतः स्वैस्तेन नित्यनैर्भित्तिकादौ कर्मणि वर्तमानाः दूरेषु संतः सान्निध्यनिबंधनस्नेहाभावे पिलोकस्य प्रियाभवति प्रासंगिकभि-
दमप्रियापुनः प्रकृतमाह ४२ नोत्सादयेदिति राजारजनिमुक्तो वा धने लोभादिना कार्यमृणादि विवादोत्सादयेत् तदा ह कात्यायनः
राजा तु न क्षितेन धनं लोभेन वा पुनः स्वयं कर्माणि कुर्वीत न गणाम विवादिनाम् न चार्थिना प्रत्यर्थिना वा आवेदितं विवादं धनादिलोभेनो-
पेयेत् ४३ यथेत्यादि यथाभृगुस्य शस्त्रहृतस्य रुधिरपातेः व्याधयं पदं स्थानं प्राप्नोति

सत्यमित्यादि व्यवहारदर्शनमृत्तोरजाच्छलमपहायसत्यं पश्येत् तथार्थं च अर्थोऽतिशयान्मल्यार्थोऽयं च अर्थवन्तं गोहिरण्य-
 दिधनविषयस्थं व्यवहारं पश्येत् न त्वहमनेनाक्षिभिकोचनोपहसित इत्यादिस्त्वल्पापराधं आत्मानं च तत्त्वनिर्णये स्वर्गादि फलभागि-
 नं साक्षिणः सत्यवादिनाः देशकालं च देशकालोचितं स्वरूपं व्यवहारं स्वरूपं गुरुलघुतादिकं पश्येत् ४५ सद्भिरित्यादि विद्वाद्भिर्-
 मथानैर्द्विजातिभिर्वैश्यमानशाल्मसुष्ठितं तद्देशकुलजात्याविरुद्धमादाय व्यवहारनिर्णयं प्रकल्पयेत् एतत्सकलव्यवहारसाधार-
 णं परिभाषात्सकलमुक्तं संमतिः क्रणादानमधिकृत्याह ४६ अधमर्णेति अधमण्यार्थमित्यर्थं प्रयुक्तं धनमित्यादिना राजा-
 नोपधितो वक्ष्यमाणलेख्यादिममाणप्रतिपादितं धनमुत्तममण्यसाधमण्यं प्रदापयेत् अधमणीदुत्तमणीयदापयेदित्यर्थः कथं दापयेद-

सत्यमर्थं च संपश्येदात्मानमयसाक्षिणः देशं रूपं च कालं च व्यवहारविधौ स्थितः ४५ सद्भिरानुवर्तितं
 यत्स्याद्भूमिकैश्च द्विजातिभिः तद्देशकुलजातीनामविरुद्धं प्रकल्पयेत् ४६ अधमण्यार्थमित्यर्थमुत्तम-
 ण्येन चोदितः दापयेदन्निकस्यार्थमधमणीद्विसावितम् ४७ यैर्यैरुपायैर्यैस्वमायुयादुत्तमणिः क-
 तैस्तेरुपायैः संगृह्य दापयेदधमणिकम् ४८ धर्मेण व्यवहारं छलेनाचरितेन च प्रयुक्तं साधयेदर्थं
 पंचमेन बलेन च ४९ यत्सर्वसाधयेदर्थमुत्तमणीधमणिं कात् न स राज्ञाभियोक्तव्यः स्वकसमाधयधनम् ५०

साह ४७ यैर्यैरिति यैर्वक्ष्यमाणैरुपायैः संप्रयुक्तमर्थमुत्तमण्योत्तमते तैस्तेरुपायैर्वशीकृतमर्थं दापयेत् तावुपायानाह ४८ धर्मेणे-
 त्यादि धर्मादिनामयुक्तमर्थं साधयेत् तत्र धर्मानाह दृहस्मतिः कुरुत्वं सर्वं भिसंदिष्टे साम्नाचातुर्गमेन च प्रायेण वाक्त्रणीदाव्यो धर्म एष उदा-
 हृतः देये धने धर्मणस्याभिमतपत्तौ व्यवहारेण न त्याज्यवस्यति अर्थोपव्ययमानं लिखति मेधातिथिस्तु निस्तोयः सज्यवहारं गदापयित-
 व्यः अन्यक्तमोपकरणं धनं दलाकृषिवाणिज्यादिनाव्यवहारयितव्यः तदुत्पन्नं धनं तस्मात्सुगृह्णायादित्याह उल्लादो मित्रिणीयथाह दृहस्म-
 तिः छयनायाचितं चार्थमानीय भूणि का हली अन्यत्वात् तादिसाहस्यदाप्यते तत्र सोपधिः दास्युत्तमपशून् हलाकृत्वा हारोपवेशनम् यत्रा-
 र्थं दाप्यते तर्धं स्तनदन्त्रिन्तमुच्यते बध्नासगृह्मानीयताडनाद्यैरुपक्रमैः ऋणि को दाप्यते यत्र बलात्कारः प्रकीर्तितः ४९ यदित्यादि यउ

नमर्णः संप्रतिपन्नमर्थमधमर्णत्त्वंपबलादिनासाध्यतिसस्तीयंधनंसम्यक्साधयन् अस्मास्वमिवेद्य किमितिबलादिकंकृतवान्
सीतिनराज्ञानिवेद्यः ५० अर्थेदिति नाहमस्मीधारयामीतिधनविषयेअपह्वानंअधमर्णकरणेनलेख्यसाक्षिदिव्यादिनाप्रतिपा
दितमर्थमुत्तमर्णस्वराजाप्रदापयेत् दंडलेशच अपह्वयेतु द्विगुणभितिवस्थमाणदशभागादंडान्यूनमपिदंडपुरुषशक्त्यादापयेत्
५१ अपेति उत्तमर्णस्यधनंदेहीतिसभायाप्रादुर्वाकेनउक्तस्याधर्मणस्यनास्मीधारयामीतिअपलापेसतिअभियोक्ताद्यदिश्यं
नमयोगदेवशर्वमिसाक्षिणांनिर्देशोत् प्रायेणसाक्षिभिरवस्थीसूखीदिसाधारणत्रणनिर्णयात्साक्ष्यपुण्यासः अन्यहाकरण
पत्रादिकथयेत् ५२ अदेश्यमिति अपदिश्येति असंभाव्यइति ब्रूहीत्यादि अदेश्यंयत्रदेशोअधिमणस्यत्रणग्रहणकालेसर्व
दावस्थानन्तसम्भवतीतिनिर्दिश्यन्चादेशादिकन्नेनन्ययानिर्दिष्टमितिअपनयति यच्चपूर्वोक्तानर्थानिस्वार्थान्स्वोक्तान्विरुद्धान्

अर्थःपव्ययमानंतुकरणेनविभावितम् दापयेद्दैनिकस्यार्थंदंडलेशंचशक्तिः ५१ अपह्वयेऽध
मणस्यदेहात्कृतस्यसंसदि अभियोक्तादिशोदेश्यकरणवान्यदुद्दिशत् ५२ अदेश्यंयच्चदिशति
निर्दिश्यापह्वतेचयः यच्चाधरोत्तरानर्थान्विगीतान्नावबुध्यते ५३ अपदिश्यापदेश्यंचपुनर्यस्वप
धावति सम्यक्प्रणिहितंचार्थपृष्टःसन्नाभिनंदति ५४ असंभाव्येसाक्षिभिश्चदेशोसमावर्तेमिथः
निरुच्यमानमर्थंचनेच्छेद्यच्चापिनिष्यतेत् ५५

वावगच्छति यच्चममहस्तात्कवर्णस्यपलमनेनगृहीतमितिनिर्दि
ष्टंनिर्दिश्यमत्युन्नहस्ताद्गृहीतमितिणवमादिनायःपुनरपसरति यच्चसम्यक्प्रतिज्ञातमर्थकस्यात्परात्रावसाक्षिकंद
दिमादुवाकेनपृष्टःसन्नसमाधत्तेयच्चसंभावणानर्हनिर्जनादिदेशोसाक्षिभिः सहान्योन्यंसंभाषतेयच्चभाषार्थस्थि
यनितरासुच्यमानप्रादुर्वाकेनमर्थंनेच्छेत् यच्चनिष्यतेतुक्ताच्चव्यवहारान्पुणः नारव्यायर्थास्थानान्स्थानांत
त् यच्चब्रूहात्कत्तोनाकिंब्रूवीतिउक्तसाध्यनप्रमाणेप्रतिपादयतिपूर्वसाधनंअपरसाध्यंतद्योनजानातिअसाधनमेवसाध
नत्वेननिर्दिशतिअसाध्यमेवमानेनशशयंगतंधनुर्बोधिभित्वादिसाध्यत्वेननिर्दिशतिसतस्मात्साध्यावर्थ्यइत्यते ५३ ५४

५६ साक्षिणः संतीति साक्षिणो मम विद्यंत इत्युक्तत्वात् न निर्दिशोक्तो यो न निर्दिशति तं पूर्वोक्तैरेभिः कारणैर्हिस्यः आहुवाकः पराजितं कथयेत् ज्ञातारः संतिमेत्युक्ता इति वा पाठः अत्र छांदसमिकारस्य परस्त्वम् ५७ अभियोक्तैति योऽर्थसिन् राजस्थाने निवेद्य साक्षात्प्राप्तं दद्यात्तदा विषयगौरवापेक्षया न चोक्त्युक्तिविषये दंड्यश्च धर्मतः स्यात्स्वत्यर्थी पुनर्यदि पक्षत्रयमध्ये न ब्रूयात्तदा धर्मत एव पराजितः स्यात्तत्तु छलेन ५८ यदति यः प्रत्यर्थीयन् परिसाधनमपनयति अर्थी वा यत्परिसाधने भिन्नोऽवदति तावधा भिक्ती अपह्नुतमित्युक्तं न हि गुणं दंडं रूपां दपनीयौ अथर्मज्ञाविति वचनात् तान् पूर्वोक्तपह्नुतमित्युक्तिविषयमिदम् प्रमादादिना पलापमित्याभियोगोपह्नुतैर्द्विगुणमिति शतदशमभागां वदयति ५९ पृष्टइति धनार्थिनोत्तमर्गेण राजपुरुषा पकर्षं कृताद्दानः आहुति

ब्रूहीत्युक्तं न ब्रूयात्तु उक्तं च न विभावयेत् न च पूर्वोपप्रेषिद्व्यात्तस्मादर्थोत्सहयते ५६ साक्षिणः संतिमेत्युक्ता निर्दिशोक्तौ दिशेन्मयः धर्मस्थः कारणैरेतं हीनतमपि निर्दिशेत् ५७ अभियोक्तान् चैद्रयाद्रव्यादंड्यश्च धर्मतः न चैत्रिपक्षात्सम्यग्दानं समतिपराजितः ५८ यो चावन्निह्नुवीनाथं पिश्या याचति नावदूतं तौ नृपेण द्याधर्मज्ञौ दाव्यौ तादृगुणदमम् ५९ पृष्ट इत्यव्ययमानस्तु कृतावस्थो धने विषणा अवरः साक्षिभिर्माल्यो नृपज्ञाह्मणसन्निधौ ६० यादृशाधनिभिः कार्याव्यवहारेषु साक्षिणः ता दशान्संप्रयदयामि यथावाच्यमृतचतः ६१ गृहिणः पुत्रिणो मोक्षाः क्षत्रविद्वद्भूयोनयः अथ्युक्ताः साक्ष्यमर्हति नयेकोचिदनापदि ६२

वाकेन पृष्टः सन्त्यदानधारयामीत्यपह्नुवानो भवति तदानृपस्य अधिकृतज्ञाह्मणसमक्षः अवरैः साक्षिभिः त्रयोवसान्मूनायेषां तैरर्थिनामावनीयः ६० यादृशा इति धनिभिरुत्तमर्णीदिभिः कृणादानादिव्यवहारेषु यथाविधाः साक्षिणः कर्तव्याः तथा विधानपद्विध्यामि यथा च तैरपि वक्तव्यं न भविष्यत्कारं च स्यामि ६१ गृहिण इति कृतदारपरियुहाः पुत्रवतः तद्देशजाः क्षत्रियश्च द्रव्यैश्च जातीयः अर्थिनिर्दिष्टाः संतः साक्षिलयोग्या भवन्ति ते हि कृतपरिकरपुत्रप्रयत्नं देशवासिना विरोधाच्च नान्यथा वदंति न तु ये कैचित् कृणादानादिव्यवहारेषु साक्षिणः स्युः आपदि तु वा दंडपाक्यस्थे संग्रहणादिभूक्त्यतिरिक्ताः साक्षिणो भवंति ६२

आप्तादत्यादि क्षत्रविद्वद्भूदयोग्यइतिउक्तलान्तोब्राह्मणपरिश्रुहायसर्वेषुवर्णेषुदुलभिधानंसर्ववर्णेषुमध्ययेयथार्थाविरातवा-
दिनः सर्वधर्मज्ञानोत्तरसहिताः तैसाक्षिणः कर्तव्याः उक्तविपरीतांश्चवर्जयेत् ६३ नार्थसंबन्धिनत्यादि अरुणाद्यर्थसंबन्धिनोऽ-
मर्णाद्याः आत्मानिभिन्नाणि सहायास्तत्परिचारकाः शत्रवः स्थानांतरायगतकौटसाक्ष्याः रोगपीडितामहापातकादिदूषिताः साक्षि-
णोनकर्तव्याः लोभरागद्वेषस्मृतिभ्रंशादीनामन्यथाभिधानहेतूनांसंभवात् ६४ नसाक्षीति प्रफलात्साक्षिपथेणप्रष्टुमयोग्य-
त्वात्नराजासाक्षीकार्यः फारुः सूपकारादिः कुशीलवोनटादिः तयोः स्वकर्मव्यग्रत्वात् प्रायेणधनलोभवत्वाच्चासाक्षिलम् श्रोत्रियो-
प्यध्ययनाग्निहोत्रादिकर्मव्यग्रतयानसाक्षी लिंगस्थो ब्रह्मचारी संगतिर्गतः परिव्राजकः तयोरपिस्वकर्मव्यग्रत्वात्ब्रह्मा-
च्चासाक्षिलम् श्रोत्रियग्रहणादध्ययनानिहोत्रादित्यग्रेतरब्राह्मणस्यानिषेधः ६५ नाध्यधीनइति अध्यधीनोत्यंतपरंतत्रोग

आप्ताः सर्वेषुवर्णेषुकार्याः कार्येषुसाक्षिणः सर्वधर्मविदोलुब्धाविपरीतांस्तत्कर्जयेत् ६३ नार्थसंब-
न्धिनोनात्मानसहायानवैरिणः नदृष्टदोषाः कर्तव्यानव्याध्यात्तानदूषिताः ६४ नसाक्षीनूपतिः कार्यो-
नकारुककुशीलवी नश्रोत्रियोनलिंगस्थोनसंगेभ्योविनिर्गतः ६५ नाध्यधीनोनवक्तव्यानदस्व-
र्गविकर्मकतु नदृष्टोनशिशुन्मैकोनात्योनविकलेंद्रियः ६६ नार्त्तोनमत्तोनामत्तोनादृक्तृष्णोपपीडि-
तः नअमात्तानकामार्त्तोनिकृद्दोनापितस्करः ६७

दासोनवक्तव्योविहितकर्मत्यागाच्छोकविगर्हितः दस्कः क्रूरकर्मा-
भवान् नबालोऽभ्यासव्यवहारत्वात् नैकोविनाशप्रवासशक्यातस्य अथवैरिनिविधानात् अर्थप्रतिषेधसिद्धौ कस्याचिदव-
स्थायादयोरभ्यनुज्ञानार्थनिषेधवचनम् अंत्यश्राडालादिः कर्मानभिज्ञातत्वात् विकलेंद्रियउपलब्धिवैकल्यात्नसाक्षीका-
र्यः ६६ नार्त्तेश्चि आर्त्तचिंधुविनाशादिना मत्तोमद्यादिना उन्वत्तउल्लेखपशुतावेशादिना स्वध्यापिपासादिनापीडितः अभार्त्त-
वर्त्तगमनादिनाभितन्त्रः कामार्त्तउल्लेखक्रोधः चौरव्यनसाक्षीकार्यइतिसर्वसंबन्धयते तत्रार्त्तादिर्बुद्धिवैकल्यात्चौरस्त्वधार्मिक-
स्यात् ६७

स्त्रीणामित्यादि स्त्रीणामन्योन्यवहारेऽत्रणादानादौ स्त्रियः साक्षिण्यो भवति द्विजानां ब्राह्मणक्षत्रियविशामदृशाः सजातीयः साक्षिणः स्युः एवं शूद्राः साधवः शूद्राणां चांडालादीनां चांडालादयः साक्षिणो भवेयुः एतच्च सजातीयसास्यप्रधानमुक्तलक्षणसजातीयसास्यसंभवे विजातीया अपिसाक्षिणो भवति अतएव याज्ञवल्क्यः यथाजातियथावर्णसर्वे सर्वेषु वा स्मृताः ६८ अनुभावीति गृहाम्यन्तरेऽरण्यादौ वाचोरादि कृतोपद्रवे देहोपधाने वा ताव्यादिकृतेयः कश्चित्तु पलम्यते स चादिनो रवसाक्षी भवति न तु ऋणादा नादिवदुक्तलक्षणोपेतः तदेवोदाहरणात्स्पष्टयति ६९ स्त्रियापीति अंतर्वर्षसादावुक्तसास्यभावे सति स्त्री बालवृद्धशिष्यवंधुदाम कर्मकरा अपिसाक्षिणः स्युः नन्वस्थिरबुद्धलादिना स्त्री बालादीनां कथमप्यत्रापिसाक्षित्वमित्यत्राह ७० बालवृद्धेति बालवृद्ध-

स्त्रीणां सास्यं स्त्रियः कुर्याद्विजानां सदृशा द्विजाः शूद्राश्च संतः शूद्राणामंत्यानां संत्यर्थो नयः ६८ अनुभावीत्युः कश्चिच्छ्रुत्या सास्यविवादिनाम् अंतर्वर्षान्यरण्यवाशरीरस्यापि चात्यय ६९ स्त्रियाप्यसंभवे काव्यबालेन स्थविरैराणां शिष्येण वंधुना वापि दासेन भृतकेन वा ७० बालवृद्धा तु राणांच सास्येषु वदतां मुषा जानीयादस्थिरं वाचमुत्सिक्तमनसा तथा ७१ साहसेषु च भवेषु स्तयसंग्रहणेषु च वारदंडयाश्च पारुष्येन परीक्षेत साक्षिणः ७२ बहुलपरिगृह्णीयात्साक्षिद्वधेन राधिपः स मेधुतुगुणोत्कृष्टान् गुणिद्वेधे द्विजोत्तमान् ७३

व्याधितानां उपप्लुतमनसां चास्येऽनृतं वदतां अस्थिरावाग्भवति अतस्तान्मुमानेन जानीयात् यथोक्तम् वाग्भिर्भावे योऽङ्घ्रिगौरेति ७१ साहसेति गृहदाहादिषु साहसेष्वान्ये स्त्रीसंग्रहणे वारदंडपारुष्ये च गृहिण इत्युक्तसाक्षिपरिक्षानकार्ये स्त्रियाप्यसंभवे कार्यमित्यस्येयाय सुदाहरणप्रपञ्चः ७२ बहुलमित्यादि साक्षिणां परस्परविरुत्थानां बहुभिर्यदुक्तं तदेव निर्णयार्थं लेन राजा गृह्णीयात् समेषु तु निरुत्थायां भिद्यधिषु गुणवतः प्रमाणीकुर्यात् गुणवतामेव विप्रतिपत्तौ द्विजोत्तमान् द्विजेषु च उत्तमाः क्रियावंत इत्यर्थः अतएव बृहस्पतिः गुणिद्वेधे क्रियायुक्ता इति गोविंदराजस्तु गुणवतां विप्रतिपत्तौ द्विजोत्तमान् ब्राह्मणान् प्रमाणीकुर्यादित्याह ७३ ७४ ७५

समदोति चक्षुर्यालोसाक्षादर्शनात् औच्यहोयवणात् साक्ष्यसिध्यति तत्र साक्षी सत्यं वदन् धर्माधीश्यान् सुव्यनसत्यवचनेन-
धर्मोपपत्तेर्दंडाभावे हान्यभावात् ७४ साक्षीत्यादि साक्षी दृष्टयुता दद्याद्दशसाधुसभायां वदन् अधोमुखानरकंगच्छति प-
रलोके च कर्मान्तरजन्यस्वर्गरूपफलादनेन पापेन हीयते ७५ यत्रेत्यादि त्वमस्मिन् विषये साक्षी भव इत्येव मकृतोपियत् किं
तु ऋणादानादिपथ्यतिवाक्यारुप्यादिकं शृणोति तत्रापि साक्षी संपृष्टः सन् यथोपलब्धं कथयेत् अयं लकृतसाक्षी सामान्येन म-
नोक्तः अस्य ग्रामश्च प्रादुर्वाक्यराजाचेत्यादि नाना रदादिभिः प्रादुर्भ्यमुक्तम् ७६ एक इत्यादि एकोऽलुब्ध इत्यत्राकारप्रच्छेपो
दृष्टव्यः एकोपि साक्षी लोभादि रहितः स्यात् अतएव व्यासः सुचिद्विषयधर्मज्ञः साक्षी यत्रालुभूतवाक् प्रमाणमेकोपि भवेत् साह-
स्रेषु विशेषतः मेधातिथिगोविंदराजाभ्यामेको लुब्धस्तसाक्षीत्यादाति पठितम् व्याख्यातं लोभात् एकः साक्षी न भवति एवं-

समक्षदर्शनात् साक्ष्यं यवणाच्चैव सिध्यति तत्र सत्यं श्रुत्वा साक्षी धर्माधीश्यान् वहीयते ७४ साक्षी
दृष्टयुता दन्यद्विभ्रुवन्धार्यसंसदि अवाङ्मरकप्रभयेति प्रत्यस्वगाच्च हीयते ७५ यत्रानिबद्धोऽपी-
क्षेत शृणुयाद्वापि किंचन पृष्टस्तत्रापि तद्व्याख्या दद्याद्दृष्टयथाश्रुतम् ७६ एको लुब्धस्तसाक्षीस्या-
दूह्यः शुच्योपि न स्त्रियः स्त्री बुद्धरस्त्रिरूतुदोषैश्चान्येपियेदृताः ७७ स्वभावेनैव यद्भ्रुस्तद्वा-
द्यव्यावहारिकम् अतो यदन्यद्विभ्रुशुद्धमाधेतदपाथिकम् ७८

पि भवतीति स्त्रियः पुनरात्मशौचादियुक्ता बह्व्यप्यस्थिरबुद्धितान् ऋणादानाद्यैः पर्यालोचनितव्यवहारैः साक्षिणेन भवंति अ-
पर्यालोचने तु स्तेयवाग्दण्डपारुष्यादौ स्त्रियाप्यसमवेकार्थमिति साक्षित्वमुक्तम् अन्येपियेस्तेयादिदोषैश्चात्तास्तेपि पर्यालो-
चनव्यवहारैः साक्षिणेन स्म्युः ७७ स्वभावेनेति यत्साक्षिणोभयादिव्यतिरेकेण स्वभावाद्यद्भ्युः तद्व्यवहारनिर्णयार्थं ग्राह्यं यत्
शूनः स्वाभाविकादन्यत् कुतोपि कारणाद्ददति तद्दर्शने विषयेभिः प्रयोजनेन न भ्याहम् ७८ संभांतरित्यादि सभासंध्यसाक्षि-
णः संभातान् आधिप्रत्यर्थिसमक्षराजाधिकृतो ब्राह्मणः प्रियोक्तिरच्यन्तवक्ष्यमाणप्रकारेण पृच्छेत् ७९ ७९ ७९

यद्वयोरिति यद्वयोरर्थित्यर्थेनोन्नयोः परस्परमस्मिन्कार्ये चोद्धृतं जानीयतस्सर्वसत्येन कथयत यतो युष्माकमत्र साक्षित्वम् ८०
 सत्यमिति साक्षी साक्ष्ये कर्मणि सत्यं वदन्त्यनुष्ठानं ब्रह्मलोकान् भूमौ निपुक्कलानि ह्यल्लोकेषु चात्कृष्टा वयान्ति लभते परमा
 देशसत्यासिकावाक्यं लुप्तुर्वेन पूजिता ८१ साक्ष्य इत्यादि यस्मात्साक्षी मृषावाक्यं यन्मृषावृणुषं बधिभिः पाशैः सर्परज्जुभिः ज
 लोदरेण परन्त्रीकृतः शतजन्मानि यावत् अत्यर्थं पीडयते तस्मात्साक्ष्ये सत्यं ब्रूयात् ८२ सत्येनेत्यादि यस्मात्सत्येन पूर्वाजितानां द-
 पिपापात्साक्षी सुच्यते धर्मश्चास्य सत्याभिधानेन वृद्धिमेति तस्मात्सर्ववर्णविषयसाक्षिभिः सत्यं वक्तव्यम् ८३ आत्येवेति यस्मा
 त्शुक्रमाश्रमकर्म प्रतिष्ठा आत्येवात्मानः शरणं तस्मादेवं स्वमात्मानं नराणां मध्यमादुत्तमं साक्षिणं मृषाभिधानेनावज्ञासीः ८४

सप्तांतः साक्षिणः प्राप्तानर्थित्यर्थे सन्निधौ प्राङ्निवाको नुसुं जीतविधिनानेन सांख्यम् ७९
 यद्वयोरनयो वेत्येकार्यः स्मिन्चेद्वितीतमित्यर्थः तद्वत्सर्वसत्येन युष्माकं ह्यत्र साक्षिता ८० सत्यसाक्ष्ये
 सुवन्त्साक्षीलोकानां मूर्तिपुक्कलान् इह चानुत्तमौ किति वागवाग्ब्रह्मपूजिता ८१ साक्ष्येऽनृतं वदन्-
 पाशैर्वध्यते वारुणो मृशम् विवशः शतमजान्तीस्तस्मात्साक्ष्यं वदहन्तम् ८२ सत्येन पूयते साक्षी ध-
 र्मः सत्यं वदन्ते तस्मात्सत्यं हि वक्तव्यं सर्ववर्णेषु साक्षिभिः ८३ आत्मवत्सात्मानः साक्षी गतिरात्मा
 तथात्मानः मायमस्थ्याः स्वमात्मानं नृणां साक्षिणश्चुत्तमम् ८४ मन्यते वपापकृतो न कश्चित्सत्यं यती
 निनः तोस्तद्वेवाः प्रपश्यति सुखं वातरपूरुषः ८५ द्यौर्भूमिरापो हृदयं च द्राक्कर्त्तिनि यमानिलाः रा
 त्रिः साध्ये च धर्मश्च्युत्तजाः सर्वदेहिनाम् ८६

मन्यंत इति पापकारिण एव मन्यन्ते अस्मान् धर्मप्रवृत्तान् न कश्चित्सत्यं
 तोतितात्पुनर्वस्यमाणा देवाः पश्यन्ति त्वस्यान्तरपूरुषः पश्यति ८५ द्यौरित्यादि सुलोकप्रथिवीजलहृदयस्थजीवचंद्रादित्या-
 ग्निपमवासुरात्रिसंध्या ह्ययधर्माः सर्वशरीराणां शुभाशुभधर्मज्ञाः दिवादीनां चाधिष्ठातृदेवतास्ति सा च शरीरग्यैकत्रावस्थायि
 तातस्सर्वजानातीति आगमप्रमाणयाद्देहांतदर्शनं तदंगो कृत्वेदमुक्तम् ८६ देवब्राह्मणेति प्रतिमादेवता ब्राह्मणसन्निधाने सुवेगः

नृदिजानिप्रभृतीन्माड्युरवानुदस्त्युरवान्वास्ययंयतः प्राड्विवाकः पूर्णहेकालेयाथातथ्यंसादयंपृच्छेत् ७ ब्रूहीत्यादि ब्रूही
 सेवंयाब्दसुच्चार्यब्राह्मणपृच्छेत् सत्यंब्रूहीतिपार्थिवंक्षत्रियपृच्छेत् गोबीजस्तुवर्णापहारयेत्यापंतद्भवतोऽनुत्ताभिधानेस्यादि-
 लेवंयैवयम् श्रुदंयुनः सर्वेवंक्षमाणपार्थिवः संवध्ययदिमृषावदसीतिपृच्छेत् ८ ब्रह्मभदिति ब्राह्मणहंतुः स्त्रीया
 यातिनश्चयेनरकादिलोकाश्चापिभिः स्मृताः येचमित्रद्रोहादिकारिणः येचोपकतुरपकारिणस्तेतवाभित्यावदतोभवेयुः ८९ जन्म
 प्रभृतीत्यादि हेयमाधारयत्तयाजन्मतआरभ्यकिंचित्कृतंकृतंतत्सर्वंत्वेदीयकुक्षुरादिकंसंक्रामतिवदित्वमसत्यंअवीषि ९०
 एकोहमित्यादि हेभद्रएकएवाहमास्मिजीवात्मकइतियदात्मानमन्यसेमैवंमस्थाः यस्मादेवपापानांपुण्यानांचंद्रशमननान्छुनि

देवब्राह्मणसान्निध्यैसास्यंपृच्छेदृतंहिजान् उदङ्मुखान्याङ्मुखान्वापूर्वाणहेवैश्रुचिः शशचीन्
 ८७ ब्रूहीतिब्राह्मणपृच्छेत्सत्यंब्रूहीतिपार्थिवम् गोबीजकाचनेवैश्यश्रुदंसर्वस्तुपातकैः ८८ अ-
 स्मभोर्यैस्मृतालोकायेचस्त्रीबालघातिनः मित्रद्रुहः कृतमस्यतेतस्त्युभुवतोमृषा ८९ जन्मप्रभृति
 यकिंचित्पुण्यभद्रत्ययाकृतम् तत्तेसर्वंयुनोगच्छद्वादिब्रूयात्समन्यथा ९० एकोहमस्मीत्यात्मानं
 यत्वंकल्याणमन्यसे नित्यास्थितस्तद्दोषपुण्यपापैक्षितासुनिः ९१ यमोवैवस्वतोदेवोयस्तवैषदृ-
 दिस्थितः तेनचेदविवादस्तेमागागाभाकुरुनृगमः ९२

सर्वज्ञः तवदृदयेपरमात्मानित्यमवस्थितः तथाचश्रुतिः
 द्वास्तुपर्णासहजासखायासमानंदंक्षंपरिक्लजोते तयोरन्यः पिप्लंस्वाहृत्यनश्चन्नन्योअभिचाकशीति ९१ यमइति सर्वस्य
 मनाघमः परमात्मावैवस्वतइतिदंडधारिलान्देवनादेवः यस्तवैषदृदिमिच्छतिनेनसहयथार्थकथनेनयदितवाविवादः यदालम्ब्य
 नोगतमसावन्यज्जानातित्वंचान्यथाकश्रयसितंदोतयामिनासहविप्रतिपत्तिः स्यात्एवंचासत्याभिधानेनेवनिःपापः कृतकृत्यो
 सिपायनिर्हरणार्थमांगांभाचकुरुक्षेत्रंयासीः मन्त्रकृतेयात्रंगकुरुक्षेत्रयोः साम्यंमत्स्यपुराणेव्यासेनस्फुटीकृतम् कुरुक्षेत्र
 समांगांगापन्नतत्रावगाहितेति मेधातिथिगोविंदराजौतु विवस्ततःपुत्रोपोयमोदक्षिणदिक्पतिलोकतः कर्णगोचरीभू-

तत्र हृदये पिरिस्फुरति तेन सह यादित वा धर्मकारित्वाद्वा दोनास्ति तदा भागगां भाकुलं क्षेत्रं चासीरिति व्याचक्षते १२ नग्न इति यः साक्ष्यं
असत्यं वदेत् स नग्नः कृतं मुण्डनं परिमार्गोऽंधः कर्परेणोपलक्षितः भिक्षार्थं शिशुकुलगच्छेत् १३ अवाक्य इति यो धर्मनिश्चयनिमित्त-
तं पृष्टः सन् असत्यं भूयात् स पापवान् अधोमुखो महांधकारे यो नरकस्तं गच्छति १४ अंध इति यः सभाप्राप्तः तत्त्वार्थस्याप्यर्थस्या
भिप्रायं अनुपलब्ध्या सुल्लोचादिसंस्मरणेन कथयति स नरोऽंधव स कंदकान् गत्स्यान् भक्षयति कस्तव तुल्या प्रवृत्तो दुःस्वमेव महल्लभते
१५ यस्येति यस्य वदतः सर्वज्ञो तयामीक्षी किमयं सत्यं वदस्तान् तं भित्तिं शक्वेत् किं नु सत्यमेवाप्यवदति निर्विशंकः स पद्यते तस्मादन्यं
प्रशस्ततरं पुरुषं देवान् जानंति १६ यावत् इति यस्मिंस्तथा निमित्ते साक्ष्ये यत् सख्या कान् पित्रादि बांधवान् नरके योजयति तत् सख्य

न नो मुंडः कृपालेन भिक्षार्थं क्षुत्सि पासितः अंधः शत्रुकुलगच्छेद्यः साक्ष्यमनृतं वदेत् १३ अवाक्यं शि-
रास्तमस्य धेक्लिषी नरकं व्रजेत् यः प्रत्येवितयं नृयात् पृष्टः सन् धर्मनिश्चये १४ अधोमत्स्यानिवासा
ति स नरः कंदकैः सह यो भापते रथैर्वै कल्पमप्रत्यक्षं स भागिनः १५ यस्य विद्वान्हिवदतः क्षेत्रज्ञो नाभि शं
कते तस्मान्न देवाः श्रेयांसलोकैः न्यपुरुष विदुः १६ यावतो बांधवान् यस्मिन् हंति साक्ष्ये नृतं वदन् ताव
तः संख्यया तस्मिन् नृपुणसोऽस्यानुपूर्वशः १७ पंचपुण्यनृते हंति दशहंति गवानृते शतमभ्यानृते हंति स-
हस्रपुरुषानृते १८ हंति जातान् जाताश्च हिरण्यार्थेऽनृतं वदन् सर्वभूष्यन्तु तं हंति मास्मभूष्यन्तु तं व-
दीः १९

कान् क्रमेण परिगणनयामयोज्यमानान् साधो नृपुण अथवा यावतो बांधवान् यस्मिन् हंति यावतो बांधवानां ह-
नन फलं प्राप्नोति तावत्संख्याकान् नृपुण पञ्चद्वयेष्वनृतं निदार्थं भिदम् १७ पंचेति पञ्चविषयेऽनृते पंच बांधवान् नरके योजयति
पंचानां बांधवानां हनन फलं प्राप्नोति एवं दशगोविषये संख्यागौरवंचेदं प्राप्य अजगौरवार्थम् १८ हंतीति हिरण्यार्थे अनृतं व-
दन् जातान् प्रजाताश्च पुत्रभ्रष्टा नृनरके योजयति एषां हनन फलं प्राप्नोति भूमि विषये चानृतं वदन् सर्वप्राणिनां हनन फलं प्राप्नोति
तस्माद्भूमि विषयेऽनृतं मावदो शि विविधव्याभिधानम् वैदूर्योदिसु अनृतं वदन् भूभिवदोपमाह १९ ७९

अप्सिचि तडागकूपयाहोदकाविषयोऽनृतेस्त्रीणां च भैरुनाख्योपक्रमो विषये अजोषु चरत्सेषु च क्तादिषु पाषाणमयेषु वैदूची
दिषु अनृते भूमिबद्धेषु माह १०० एतानि एतानसत्यपाषाणदोषानधिगम्य दृष्ट्युतानतिक्रमेण सर्वमेवाजसातलतो ब्रूहि १०१
गौरक्षकाभित्यादि गौरक्षणाजीविनोचणित्याजीविनः सूपकारादिकारुक्रमेण जीविनः दासकर्मजीविनः प्रतिषिद्धजीविनो ब्राह्मणान्म
कृतसाक्ष्यदर्शनेन दूदयतपृच्छेत् १०२ तद्वदन्ति तदेतत्साक्ष्यमन्यथापि जानन्मनुष्यो धर्मिणदयादिनाच्यवहारेष्वन्यथावदन्त्य
ग्लोकान्मन्त्रमयित्यस्यायदेतन्निमित्तविशेषेणासत्याभिधानं नादेवं संबन्धिनाचमन्यादयो वदन्ति कपुनस्तदसत्यं वक्तव्यमित्य
त आह १०३ श्रूयते यस्मिन्व्यवहारे सत्याभिधाने सति श्रूयते श्वसत्रिय ब्राह्मणानां बधः संपद्यते तत्रासत्यवक्तव्यरस्यात् य
अप्सु भूमिवादित्याहुः स्त्रीणां भोगे च भैरुने अजोषु चैव रत्नेषु सर्वेष्वभ्यामयेषु च १०० एतान्दो
षानवेक्ष्य तत्संवाचनं नृतभाषणे यथाश्रुतं यथाहृष्टं सर्वमेवाजसावद १०१ गौरक्षकाभित्यादि
सत्याकारकुशीलवान् प्रेष्यान्वात्स्युषिकाश्चैव विमानश्रूदवदन्चरेत् १०२ तद्वदन्धर्मतोऽर्थ
पुजनन्मन्यन्मन्यथानरः नस्वर्गाश्चैव तलकाहृवावाचवदन्ति ताम् १०३ श्रूयते वदन्धर्मतोऽर्थ
अनृतो भवेद्वधः तत्र वक्तव्यमनृतं तद्विषयादिशिष्यते १०४ वाग्देवस्यैव च भिर्यजिरेस्ते सार
स्वतीम् अनृतस्यैनसस्तस्य कुर्वाणानि कृतिपरा १०५

तै एतच्च प्रमादस्त्रलिताधर्मविषयत्वे न त्वलंताधार्मिकसंधिकारस्तेनादिविषये तस्मात्तत्प्राणरक्षणसत्यादिशिष्य
नृतुपापीयसीजनमिति नचनजातु ब्राह्मणहत्यात्सर्वपापेष्वपि स्थितमिति मनुनेव वक्ष्यमाणलातन ब्राह्मणवधप्रसक्तिरिति वाच्य
म् उग्रदंडत्वादासः कथंचित्संभवात् अनृतवचनेन शूद्रादिक्रमेणाभिधानं वधस्यामगलत्वात् १०४ वाग्देवोति तैसाक्षिणोऽनृताभि-
धापिनो वाग्देवताकैश्चरुभिः सरस्वतीयजेन तस्यानृताभिधानजनितपापस्य मरुहंशुर्दि कुर्वाणाः साक्षिबहुलापेक्षं चेदम् नत्वे
कस्येयसाक्षिणः कपिजन्मन्यायेन चरुयम् यद्यपि वाग्देवताकेनैव वाक्शब्देनैव देवतात्वं न सारस्वतीशब्देन विधिवाच्यमत्र त्वेष

स्मिन्विषये अनृतं यत्तत्प्राणरक्षणसत्यादिशिष्य
नृतुपापीयसीजनमिति नचनजातु ब्राह्मणहत्यात्सर्वपापेष्वपि स्थितमिति मनुनेव वक्ष्यमाणलातन ब्राह्मणवधप्रसक्तिरिति वाच्य
म् उग्रदंडत्वादासः कथंचित्संभवात् अनृतवचनेन शूद्रादिक्रमेणाभिधानं वधस्यामगलत्वात् १०४ वाग्देवोति तैसाक्षिणोऽनृताभि-
धापिनो वाग्देवताकैश्चरुभिः सरस्वतीयजेन तस्यानृताभिधानजनितपापस्य मरुहंशुर्दि कुर्वाणाः साक्षिबहुलापेक्षं चेदम् नत्वे
कस्येयसाक्षिणः कपिजन्मन्यायेन चरुयम् यद्यपि वाग्देवताकेनैव वाक्शब्देनैव देवतात्वं न सारस्वतीशब्देन विधिवाच्यमत्र त्वेष

वः स्यादितिन्यायान्थापिवाग्वैसरस्वतीतिश्रुतेर्वाक्सरस्यत्योवेकार्यत्वात्सरस्वतीमित्कपसंहारः अत्रप्रकरणेचेदंप्रायश्चित्ताभिधा
 नंलाघवार्थम् नत्रक्रियमाणेश्चूद्रविट्क्षत्रियत्राह्मणवधविषयान्नतवादिनइत्यपिबन्धव्यस्यात् १०५ कृष्णोडेरिति कृष्णोडम-
 भ्रायजुर्वेदिकार्यद्वादेवहेडनमित्येवमादयः तैर्मित्रदेवतायेष्टतमनोऽङ्गुयात् यथाविधिपरिस्तरणादित्वात्स्वधर्मणस्वगृह्योक्तेन
 उदुत्तमवरुणपाशाभित्येतयावरुणदेवताकया आपोहिष्ठादितिश्रुत्वेनवाब्देवताकेनजुहुयात् द्युतमग्न्यावितिसर्वत्रानुषंगः १०६
 त्रिपस्तादिति अभ्याधितःशास्त्रीन्त्रणादानादित्यवहारेत्रिपक्षपर्यन्तंपदितास्यनवदेत्तादित्वादास्पदं सर्वमृणसुचमणस्यदद्यात्तस्य
 नसर्वसन्त्रणस्यदशमंभांगराजोदंडं दद्यात् १०७ यस्येति यस्यसाक्षिणः उक्तसाक्ष्यस्यसमाहमधेय्याग्निदाहसन्निहितेषु
 त्रादिज्ञातिमरणानामन्यतममवतिदैवमृच्चित्तमित्याभिदोषलाट्ठणसुचमणस्यदंडं च राजादाप्यः १०८ असाक्षिकेति अवि

कृष्णोडैर्वापिष्कहुयाद्युतमग्नौयथाविधि उदित्यूचावावारुण्याश्रुत्वेनाब्देवतेनवा १०६ त्रिपक्षा
 ददुवगन्तास्यमृणादिसुनरोऽगादः तदृणभासुयात्सर्वदशवधचमवतः १०७ यस्यदृश्येतसमाहादुक्त
 यावयस्यसाक्षिणः रोगोऽग्निज्ञातिमृणमृणदाव्योदमन्वसः १०८ असाक्षिकेधुत्वथेषुमित्योविवद
 मानयोः अविदंस्तत्त्वतस्सत्यशपथेनापिलभयेत् १०९ महर्षिभिश्चद्वैश्वक्रायाश्चशपथाः कृ
 ताः वसिष्ठश्चापिशपथशोपेवयचनेनृपे ११० नहृथाशपथकुर्यात्स्वल्पव्यर्थेनरोबुधः दृथाहि
 शपथकुर्यान्मत्स्यचहचनश्चयति १११

द्यमानेषुसाक्षिकेषुव्यवहारेषुपरस्परविद्वमानयोस्तद्वतोर्बलादित्यतिरेकेण
 सत्यमलममानः प्राड्ढिवाकेनवस्यमाणेनशपथेनउच्यतेत् १०९ महर्षिभिश्चैति सप्तर्षिभिर्देवैश्चूद्रादिभिः सांदिग्धकार्यनिर्णया
 र्थशपथाः कृताः वसिष्ठोव्यनेनपुत्रशतंसाक्षितामितिनिश्चामित्रेणाकुष्टः स्वपरिसुद्धयेपियवनापत्येस्तदाग्निराजनिशपथंनकारअ
 नेकार्यत्वाद्भ्रातृनांशपिरपिकरोत्यर्थः ११० नच्येति स्वल्लोपिकार्येनदृथाशपथंपंडितः कुर्यात् दृथाशपथंकुर्वन्परलोकेदहलो
 केननाशंग्रामोति दृथाशपथमतिमसवार्थमाह १११ कामिनोविति बहुभार्यस्यनान्यामहं कामयेत्येवमत्येयसीतिवैविशिशः

सुरतलाभार्थं कामिनीविषये विवाहविषये च मया अन्यानवोदयेत्यादौ गवार्थं यासाद्युपहारे च अग्नौ होमार्थं मिथनाद्युपहारे चो
ह्मणरक्षार्थं मंगीकृतधनादौ च याशपथे यापन्मभवति ११२ सत्येनेति ब्राह्मणसत्यशब्दोच्चारणेन शापयेत् क्षत्रियवाहनासुध
ममनिष्कलस्यादिलेखं वैथ्यं गोजकान्च नानिचममनिष्कलानिष्कः शूद्रं च सर्वाणि मे पातकानि स्युरित्येवं शापयेत्कार्यगौरवला
पयापेक्षया ११३ अग्निमिति अग्निसन्निभं पञ्चाशत्पलिकमष्टांगुलमयः पिण्डं हस्तद्वयविवन्यस्तमसाम्बल्यपत्रं शूद्रादिकं सप्त-
पदानि पितामहाद्युक्तविधानादाहारयेत् जलोकादि राहितजले चैनन्मिज्जयेत् अशेषेति कर्त्तव्यता स्मृत्यन्तरे दोषा पुत्राणां दारा
णाञ्च पृथक् शिरसि एनस्पर्शयेत् ११४ यमिति यमदीप्तोऽग्निर्न दहति आपश्च यन्नोर्ध्वेन यमिनन्नाग्निमिव महती प्रामोति सशप

कामिनीषु विवाहेषु गवां प्रस्येत यंधने ब्राह्मणास्युपपत्तौ च शपथेनास्ति पातकम् ११२ सत्येन शाप
येद्दिप्रक्षत्रियवाहनासुधैः गोबीजकाचने वज्र्यं शूद्रं सर्वैस्तपातकैः ११३ अग्निवाहारयेदेनमप्यत्र
नन्मिज्जयेत् पुत्रदारस्यवाप्येन शिरसि स्पर्शयेत्पृथक् ११४ यमिद्धोन दहत्यग्निरापो नोन्मज्जय-
न्ति न चान्तिमृच्छति क्षिप्रमज्ञेयः शपथेभ्युचिः ११५ वत्सस्य ह्यग्निशस्तस्य पुरात्रात्राय वीचसा न्ना
ग्निर्दूदाहरो मापि सत्येन जगतः स्पृशः ११६ यस्मिन् यस्मिन् विवादतु कोटि सास्यं कृतं भवेत् तत्तत्कार्यं
निवर्त्तनं कृतं चाप्यं कृतं भवेत् ११७ लोभान्मोहाद्व्यान्मैत्रात्कामात्क्रोधात्तथैव च अज्ञानाद्बालभा
वाच्च सास्यविनयमुच्यते ११८

विश्वहोत्रेयः अत्र प्रकृतमर्थवादमाह ११५ वत्सस्येति यस्मात्पूर्वकाले वत्सान्बन्धुर्वेर्न-
लं ब्राह्मणः शूद्रापत्योसीत्येव कनीयसावैमात्रेयेणाभिक्नुष्टस्यैतदेवमिति सपथार्थमग्निप्रविष्ट्वाग्निः सर्वस्य जगतः श्रमार्
कर्त्तव्ये चारुभूतः सत्येन हेतुना रोमैकमपि वह्निर्न दग्धवान् ११६ यस्मिन्निति यस्मिन् यस्मिन् व्यवहारे साक्षिभिरनृतमुक्तमिति-
निश्चितं भवेत्तत्कार्यं समाप्तमादुर्वाकः पुनरापि निवर्त्तयेत् यदपि च दंडसमाप्तपर्यंतं तान्नीतं तदपि पुनः परीक्षेत् ११७ लोभा-
दिति वक्ष्यमाणविशेषार्थं लोभादीन्पृथक् निर्दिशति लोभेन विपरीतज्ञानेन भवेन सत्येन हेनकामेन क्रोधेनाज्ञानेनानवधाने

एषामिति एवंलोभादीनांमध्यादन्यतमस्मिन्निमित्तेसतियोमिथ्यासाक्ष्यंकरयेत्तस्यदंडविशेषाणिक्रमशोबादिष्वभि ११९
लोभादिति लोभेनमिथ्याभिधानेसतिवक्ष्यमाणानांसाहस्रंदंडयः मोहेनप्रथमसाहसंवक्ष्यमाणभ्रमेनचवक्ष्यमाणोमध्यमसाह-
सोर्मेत्रालयमसाहसंचतुर्गुणम् १२० कामादिति स्त्रीसंभोगरूपकामानुरोधेनमिथ्यावदन्प्रथमसाहसदशगुणंदंडयः क्रो-
तुपरमध्यमसाहसंत्रिगुणंवक्ष्यमाणंअज्ञानत्वाद्दूशनेबालिप्रयात्अनवधानात्प्राणशतमेवदंडयइतिसर्वत्रालुषंगः १२१ एतानिति
मत्परूपधर्मस्यापरित्योपायमसत्प्राणधर्मस्यचवारणार्थमेतान्कोटसाक्ष्यविषयेपूर्वैरुक्तिमिरुक्तान्दंडान्मन्वायोआहुःएतच्चसर्व-
कोटसाक्ष्यमूयोभूयः कोटसाक्ष्यकरणेषुच १२२ कोटसाक्ष्यमिति क्षत्रियादीन्त्रैत्यगणान्कोटसाक्ष्यात्पूर्वोक्तेनदंडयित्वाधर्भि

एषामन्यतमेस्थानेयुःसाक्ष्यमनृतंवदेत् तस्यदंडविशेषांस्तत्प्रवक्ष्याम्यनुपूर्वशः ११९ लोभात्सह-
स्रंदंडयस्तमोहत्सूवतुसाहसम् भयाहोमध्यमोदंडोर्मेत्रात्पूर्वंचतुर्गुणम् १२० कामाद्दशगुणपू-
र्वैक्रोधात्तुत्रिगुणपरम् अज्ञानाद्दूशनेपूर्णेबालिप्रयाच्चतुर्मेवतु १२१ एतानाहुःकोटसाक्ष्यमोक्ता
न्दंडान्मनीषिभिः धर्मस्याव्यभिचारार्थमधर्मनियमायच १२२ कोटसाक्ष्यतुक्कुवाणारुन्वियान्धा-
र्मिकोन्नपः प्रवासयेद्दंडयित्वाब्राह्मणतुर्विवासयेत् १२३ दशस्थानानिदंडस्यमनुःस्वायम्भवोअवी-
त् त्रियुगैर्गुणानिस्तुरसूतोब्राह्मणांजनत् १२४ उपस्थमुदरंजिह्वाहस्तोपादांचपचमम् चक्ष-
नोसांचकणोचिधनंदेहलाभयच १२५

राजास्तराष्ट्राद्विवासयेत् ब्राह्मणंतुधनंदंडव्यतिरिक्तेनस्तराष्ट्रान्भिःसारयेत् न-
आतुब्राह्मणादन्त्यात्यवर्षापेनवस्थितम् त्राष्ट्रादेनंबहिःकुर्यात्समग्रधनमदातुर्भातिधनसाहितंनिर्वसिनस्याभिधास्यमानत्वात् गोवि-
दराजस्त पूर्वदंडेनदंडयितानग्नंकुर्यात्तदितिच्यवदे मेधातिथिस्त ब्राह्मणस्यविवासस्तवासोपहरणंगृहभंगोवेत्याचष्ट १२३
दशोति द्वैरप्यगर्भोभनुर्दशदंडस्थानानिउक्तान्यामिक्षत्रियादिवर्णत्रयविषयेभवंतिब्राह्मणःपुनर्महत्सुपराधेअस्वतथारीवोदे-
शान्भिः सार्यते १२४ उपस्थेति लिंगादिन्येतानिदशदंडस्थानानि अनस्तदंगेनापराधेसतिप्रतिषेधगीरवापेक्षयातदंगानाडन

वेदनादिकर्तव्यम् अल्पापराधेयथाश्रुतं धनदंडः देहदंडोभारणं महापातकादौ १२५ अतुबंधमिति पुनः पुनरिच्छातो अपराधकरणमपेक्ष्यग्राह्यदिनाऽवस्थानं श्रयादिकंचापराधस्थापेक्ष्यभारं चापराधकारिणो धनशरीरादिसामर्थ्यमपराधंचरुफलधुमावेन चालोक्य दंडनीयेषु दंडं कुर्यात् एतच्चाभिहिताभिधास्यमानदंडशेषभूतम् १२६ अधर्मेति जीवतः ख्यातिर्यशः मृतस्य ख्यातिः कीर्तिः यस्मादनुबंधाद्यनपेक्ष्य दंडनमिह यशोनाशनं मृतस्य च कीर्तिनाशनं परलोकैकधर्मोत्तिर्गतिं स्वर्गमिति बंधकं तस्मान्त्सरिस्फजेत् १२७ अदह्यामिति राजा दंडानर्हन् धनलोभादिना दंडयन् दंडाहोव्यालुरोधादिना उत्सृजन् महती मर्यातिमाप्नोति १२८ वाग्दंडमिति नसाधु कृतवानसिर्मेघं मयूः काशीः इत्येवं वाङ्मूर्तिर्लनमथ मापराधे गुणवतः कुर्यात् तथापि यदि नोपशास्यति तदाधिकं न्यभाजीव हा निस्ते पापस्य मूयादित्येव मादितस्य कार्यम् तदापि यद्यसन्मार्गीन्मनिवर्तितदाधनदंडमस्य नृतीयकु

अनुबंधं परिज्ञाय देशकालौ च तत्त्वतः सारापराधौ चालोक्य दंडं दंडेभ्युपातयेत् १२९ अधर्मदंडं नलोके यशोभं कीर्तिनाशनम् अस्वर्गच परत्रापितस्मान्त्सरिक्कुर्यात् १२७ अदह्यान् दंडयन् नरा जादह्याश्च वाप्य दंडयन् अयशोभं महाभातिनरकचवगच्छति १२८ वाग्दंडं प्रथमं कुप्याद्भिर्गदं तदूनतरम् नृतीयधनदंडं तु वधदंडमतः परम् १२९ वधेनापि यदात्वेतान्मिह हीतुं न शक्नुयात् तदेषु सर्वमप्येतन् प्रयुज्यते चतुष्टयम् १३० लोकसंख्यवहाराध्याः सज्ञाः प्रथिताः कविः ताम्बररूप्यरूपानां ताः प्रवक्ष्याम्यशेषतः १३१ जालांतरगते भानो यत्सूक्ष्मदृश्यते रजः प्रथमतस्तत्प्रमाणा नात्र्यसरेणुमचक्षते १३२

यत् एवमपि चेन्नावतिष्ठते तदातः परं वधदंडं ताडनाद्यंगच्छेदरूपं तत्स्य कुप्यन्मिभारणम् तो वक्ष्यामि वधेनापि यदात्वेतानि १२९ वधेनेति अस्तेनांगच्छेदेनापि दह्यान् वशो कर्तुं न शक्नुयात् तदा एतेषु सर्ववग्दंडादि चतुष्टयं कुर्यात् १३० लोकैति ताम्बररूप्यरूपानां ताः पणादि सज्ञाः क्रयविक्रयादिलोकव्यवहारायै पृथिव्यां त्रसिद्धास्ता दंडादुपयोगा र्थं साकल्येन कथयिष्यामि १३१ जालांतरेति गवाक्षविबरस्वरक्षिपु यत्सूक्ष्मजो दृश्यते तद्दृश्यमानपरिमाणानां प्रथमं त्र्यसरेणुं व

अष्टौऽयसरेणवोलिद्धौकापरिमाणेन ज्ञेयतास्ति स्त्रोलिद्द्वाराजसर्वपोज्ञेयः तैराजसर्वपारूपायोगैरसर्वपोज्ञेयः १३३
सर्वपादिति गौरिसर्वपाः षट्प्रमाथ्योनस्थूलोनापि सूक्ष्मोपवोभवति त्रिभिर्यवैः कृष्णलंरक्तिकेति प्रसिद्धं पंचभिः कृष्णालैर्मेषः षोड-
शमाषाः स्रवर्णाः स्यात्पुलिङ्गश्चाप्यपरिमाणवचनः १३४ पलमिति चत्वारः स्रवर्णाः पलं स्यात् दशपलानि धरणं कृष्णालद्वयस
मं कृत्वा तुलयाधृतं रूक्षमाषको बोद्धव्यः १३५ तेषोडशेति तेषोडशरूक्षमाषका रोष्यधरणं तु राणा अराजतो रजतसंबंधी स्यात्
कार्षिकः ताम्रमयः कार्षापणः पण इति विज्ञेयः कार्षिकश्च शास्त्रोच्यपलचतुर्थभागो बोद्धव्यः अतएव पलं कर्षचतुष्टयमित्याभिधा-
निकाः १३६ धरणेति दशरूक्षधरणाभिरीष्यशतमानो ज्ञातव्यः चतुर्भिः स्रवर्णैः निष्कः प्रमाणेन बोद्धव्यः १३७ पणेति पंचाशद-

असरेणचोष्ठोविज्ञेयालिङ्गैकापरिमाणतः ताराजसर्षपस्तिरुस्तेत्रयोगैरसर्षपः १३३ सर्षपाः षट्पदयो
मध्यस्त्रियवत्ककुष्णालम् पंचकुकुष्णालकोभाषस्तेस्त्वर्णस्तुषोडश १३४ पलस्तवणाश्रुत्वारः पल
निधरणदश हेकुकुष्णालेभमभुतेविज्ञेयोरौघमाषकः १३५ तेषोडशस्याद्धरणपुराणश्चैवराजतः कार्षी
पणतुविज्ञेयस्ताम्बिकः कार्षिकः पणः १३६ धरणादिदशज्ञेयः शतमानस्तुराजतः चतुःसौवर्णिकोनि
कोविज्ञेयस्तुप्रमाणतः १३७ पणानां देशतसाद्धमथमः साहसः स्मृतः मध्यमः पंचविज्ञेयः सहस्रत्वे
वचोनामः १३८ ऋणदेयप्रतिज्ञातेपंचकशतमहति अपन्हवेतद्विगुणतन्मनोरनुशासनम् १३९ व
सिद्धविहितावृद्धिसृजेद्विनविवर्द्धनीम् अशीतिभागगृह्णीयान्मासा दार्ढुषिकः शत १४०

धिकेष्टेऽतिप्रथम

साहसोमन्वादिभिः स्मृतः पंचशतानिभध्यमः साहसोज्ञेयः पणसहस्रंतुत्तमसाहसोज्ञेयः १३८ ऋणेति मयोत्तमर्णस्यधनंदेय
मिति सभायामधमर्णेनोक्ते सत्यधमर्णः पणशतान्त्वपणादत्येवं दंडमर्हति यदा तु सभायामपिन किंचिदस्मै धारयामीति एवमपल
पतितदापणशनाद्दशपणादत्येवं दंडमर्हति इत्येवं मनुस्मृतौ दंडप्रकारः १३९ वसिष्ठेति वसिष्ठेनोक्ता दृडिंध्यम्यत्वाद्द्वन दृडिकरी
दृडिजीवीगृहयान्तामेव दर्शयति शानेप्रयुक्ते अशोति भागं प्रतिमासं दृडिं गृहयात् १४० ६९ ६९ ६९

द्विकमिति द्विकशतंहिगुणहानौ दृद्धिधनग्रहणैर्कैल्विधीनभवति १४१ द्विकमिति ब्राह्मणादिवर्णानां क्रमेण द्विकं
तु पंचकंशतंसमभितोनाधिकं मासस्य संबन्धिनां दृद्धिगुणहीयात् नन्वशीतिभागोलघुद्विकशतग्रहणगुरुकथमिमौ ब्राह्मण
स्मलघुगुरुकस्यौ विकल्पेताम् अत्रमेधातिथिगोविंदराजौ तु पूर्वदृष्ट्या निर्वाहासंभवो द्विकशतपरिग्रह इति व्याचक्षते इदं
तु वदामः संबंधकेषु शीतिभागग्रहणंबंधकरहितेतु द्विकशतदृष्टिपरिग्रहः तदा हयाज्ञवल्क्यः अशीतिभागो दृष्टिः स्यान्मासि
मासिसंबंधके वर्णकमाच्छन्तं द्वित्रिचतुःपंचकमन्यथा वेदांतोद्गीतमहसो मुनेर्व्याख्यानमादिष्टे तद्विरुद्धं स्वबुद्ध्या च निबद्धमशु
नातनैः १४२ न खेति भूमिगोधनादौ भोगार्थंबंधके दत्ते धनप्रयोगप्रवासनरोक्ता दृष्टिसुत्तमणेनिलभते कालसंशोधश्चिरका
लावस्थानात् हिगुणी भूतमूलधनप्रवेशोपनिमसर्गोऽन्यस्मैदानन्नवान्यतो विक्रयः मेधातिथिगोविंदराजौ तु आधेश्चिरकाला

द्विकंशतं वागृणहीयात्सतांधर्ममनुस्मरन् द्विकंशतंहिगुणहानौ न भवत्यर्थकिल्विधी १४१ द्विकं वि
कंचतुक्चपंचकचशतंसमम् मासस्य दृद्धिगुणहीयाद्गणानामनुपूर्वशः १४२ न त्वेवाधोसोपकारं
कोसो दी दृष्टिमाप्नुयात् न चार्धैः कालसंशोपनिमसर्गोऽस्ति न विक्रयः १४३ न भोक्तव्यो बलादाधिषु
जानो दृष्टिसुत्सृजन् मूल्येन तोषयेच्चैनमाधिसैनो न्यथा भवेत् १४४ आधिष्योपनिधिष्वोभौ न
कालात्ययमर्हतः अवहार्यो भवेतांतौ दीधकालमवस्थितौ १४५

वस्थानेपि निमसर्गो नान्यत्र बंधकेनार्पण
मिति व्याचक्षते अत्र तु सर्वदेशीयशिष्टाचारविरोधः बंधकीकृतमूल्यदेरन्यत्राधिकरणसमाचारात् १४३ न भोक्तव्येति गोव्या-
धिविषयवचनमिदं स्वत्रालंकारादिगोप्याधिबलान्न भोक्तव्यः भ्रजानो दृष्टिसुत्सृजेत् मागमूल्येनात्रेन तोषयेत् यद्वा भोगेनासा
रतामाधौ नीते सारावस्थाधिमूल्यदानेन स्वाभिनंतोषयेत् अन्यत्राबंधकचौरः स्यात् १४४ आधिष्येति आधिबंधकः उपनिधि
यत इत्कपनिधिः प्रीत्या भोगार्थमर्पितं द्रव्यं नारदस्मृतिलक्षितौ च निक्षेपोपनिधिः तावेवात्रोपनिधिष्वब्देन गृह्यते एतावाभ्युपनि-
धौ चिरकालावस्थितव्यपिन कालात्ययमर्हतः यदेव स्वाभिनाप्रार्थितौ तदेव तस्यावहार्योऽसमर्पणीयावित्यर्थः १४५ अ. छ

संभोत्येति यत्किंचिद्दृशवर्षाणीत्यनंतरं भोगेन स्वल्हानिवस्यतितदपवादार्थमिदम् दृश्यमानागौरुश्लेष्मश्च हन्द्मनायैचम् युक्तोबलीवद्दीर्घः एतेमीत्या अन्येनतु फज्यमानाः कदाचिदपिस्वाभिन्नोनन्यतिप्रदर्शनायेंदं प्रीत्योपफज्यमानन्मनश्यतीतिवि वक्षितं सामान्यापक्रमंचेदंविशेषाभिधानामितिनपुंसकालिगता १४६ यत्किंचिदिति यत्किंचिद्दहनजातंसमक्षमेवप्रीत्यादिव्यतिरेके णपरैर्दशवर्षाणिफज्यमानंस्वामीप्रेक्षतेमाफक्षेत्यादिप्रतिषेधोक्तिरन्ययतिनासीतच्छब्दयोग्योभवतितस्यतत्रस्वाम्यनिवर्तनइ तिमायः १४७ अजडेति जडोयुद्धिविकलः न्यूनयोडशवर्षः योगंडः तथाचनारदः बालआघोडशाडूषत्योगंडाश्चापिषाडितः स धनस्नामीयदिजडः योगंडश्चनभवतितदीयदर्शनविषयेचतद्धनंफज्यतेतदास्वाभिन्नोव्यवहारेणनष्टंततोभोक्तुरेवतद्धनंभवति१४८ प्राधिभिनि वंधोयमादिसर्पादाबालधनंभिस्त्रेपोवासनस्थमनात्वायसमुद्रंयन्निधायतइतिनारदोक्तउपनिधिलक्षणः दास्यादि

संमीत्याफज्यमानाभिन्ननयंतिकदाचन धेसुरुरुश्लेवहन्मन्वोयश्चदस्यः प्रसुज्यते १४६ यत्किं निदृशवर्षाणिसन्निधौप्रेक्षतेधनी फज्यमानपरैस्तूष्णीन्नसतस्त्वुमर्हति १४७ अजडश्चेदपो गंडोविषयेचास्यफज्यते भग्नतद्वावहारेणभोक्तातद्व्यमर्हति १४८ आधिःसीमाबालयूननिक्षे पोपनिधिःस्थितः राजस्वोत्रियस्वचनभोगेनप्रणश्यति १४९ यःस्वामिन्नुऽननुज्ञातमाधिभक्ते विचक्षणाः तेनार्द्धद्विर्मात्तकव्यातस्यभोगस्यनिष्कृतिः १५० कुसीददृष्टिर्हरेगुण्यनात्येति सकृदाह ता धान्येसदेल्वेवाह्यनानिकामतिपचताम् १५१ स्त्रियोराजश्रीत्रियधनानिउक्तेनदशवर्षभोगेननस्वामिनोऽन

र्यंतिनमोक्तुःस्वत्वंभजंते १४९ यःस्वामिनेति योस्वत्वादतंबंधंसास्यनुज्ञाव्यतिरेकेणमूर्खेनिन्दयेन फंक्तेतेनतस्यभोगस्य संश्रद्धयैर्मर्हद्विर्भोक्तव्यावलभोगेनतुभोक्तव्येबलाधिकंजानेसतिसर्वदृष्ट्यागएवोक्तः १५० कुसीदिति दृष्ट्याधनप्रयोगः कुसीदंतत्रयादृष्टिः सरुद्रुहीतासाहैरुण्यनानिकामतिमूलदृष्टिर्हिगुणैवभवतिमतिदिनप्रतिमासादिद्यात्यादमितात्यर्थम् धा न्येपुनर्दृष्ट्यादिः प्रसुक्तेसदृष्टाफलेल्लूपतइतिलवः ऊर्णालोमतस्मिन्वाहनीयेचबलीवर्द्दोप्रसुक्तेचिरेणापिकालेनमूल धान्यादिनासहृषंनचरणतांनानिकामेदिति १५१ कृतानुसारादिति कृतायादृष्टिर्हिकोत्रकामितिराश्वेणवर्णक्रमेणोक्तातस्याः शास्त्रा

नुसारं अधिकाव्यतिरिक्ताकृता अनोन्यादृद्धिरकृतेत्यर्थः किंतु कृता अपि दृद्धिः वर्णक्रमेण द्विकत्रिकशतारिरूपैर्यामासेनाद्या त-
थाच विष्णुः दृद्धिर्दधरकृता अपिवत्सारानि क्रमेण द्विकत्रिकादिनेत्यर्थः किंत्व कृतदृद्धावपि विशेषांतरमाह बु-
द्धिनात्सारस्य संप्रयाग्निकुसोदपथः अप्रमथमर्णयितुं दृद्धविषयोक्तं पंचकंशतं द्विजातेरपि गृण्हातीत्येव कुत्सितः पंथाः पूर्वोक्तान्
म्यदृद्धिरादपकृष्टदलेयमन्वादय आहुः इयं चाकृता दृद्धिरुद्धारविषये याचना दृद्धिबोद्धव्यात्तादाह कात्यायनः प्रीतिदत्तेन वर्द्धतयाव
न्मप्रतियाचितम् याच्यमानन्नदने च दृद्धिर्ते पंचकंशतम् १५२ नातीति ममेकस्मिन्मासि मासद्वये मासत्रये वा गतेन स्वदृद्धिं विगण
य्य एकदादातयेत्येवं विधिनियमपूर्वकं दृद्धिग्रहणमुत्तमर्णः संवत्सरपर्यंतं कुर्यात् नाति कृते संवत्सरे नियमस्य दृद्धिगृहीयात् न च श
स्त्राददृष्टा मुक्तधर्म्य द्विकत्रिकशताद्याधिका गृण्हीयात् अधर्मत्वबोधनार्थो निषेधः चकृष्टव्यादि चतुष्टयी चाशास्त्रोपान्यगृणह

कृतानुसारादधिकाव्यतिरिक्तानसिद्ध्यति कुसोदपथमाहुस्तं पंचकंशतमर्हति १५२ नाति सांवत्सरी
दृद्धिर्न चादृष्टा पुनर्हरत् चकृष्टद्विः कालदृद्धिः कारिता कारिका चया १५३ अणदा तु मशक्तोयः क
सुमिच्छेत्पुनः क्रियाम् सदस्वानिर्जिता दृद्धिं करणपरिवर्त्तयेत् १५४ अदर्शीयित्वा तत्र वा हिरण्यपरि
वर्त्तयेत् यावती सप्तमं दृद्धिस्तावती दातुमर्हति १५५

तु तासां स्वरूपमाह बृहस्पतिः कायिका कायसंयुक्ता मासया
धिकाच्चा निवाहोहादि कारितान्मणि केनयाऽनापत्काल एव उत्तमर्णोऽया कृता चतस्रोपि दृद्धिराशास्त्रोपान्यगृण्हीयात् तथाच बृह
स्पतिः भागोयत्तद्विगुणा दृद्धिर्चकृष्टद्विभ्यगृह्यते पूर्णे च सोदपथमात् यदुध्यंतद्दिगर्हितम् कात्यायनः अणि केन कृता दृद्धिरधिका
संप्रकल्पिता आपकाल कृतानित्यं दातव्या कारिता तथा अन्यथा कारिता दृद्धिर्न दातव्या कथंचन १५३ अणं दातुमिति योऽधमर्णो
धनदानासामर्थ्यात्पुनर्नित्यादि क्रियां कर्तुमिच्छेत्सामिर्जिता उत्तमर्णः सत्यतया आत्मासात् कृतां दृद्धिं कृत्वा करणं लेख्यं पुनः कुर्यात्
१५४ अदर्शीयित्वेति यदि देवगत्या दृद्धिर्हिरण्यमपि सप्तमं दातुं न शक्नोति तदा तद्दृहीत्येव तत्रैव पुनः क्रियमाणे लेख्यदौ ब

रण्यादिशेषमोपयेत् यत्प्रमाणं च ऋष्टद्विधनं न दानोऽसंभवति तद्दातुमर्हति १५५ चक्रवृद्धिर्भिति चक्रवृद्धिर्भानात्रचक्रवृद्धि
कटादिभाररूपावृद्धिर्भिति तत्र चक्रवृद्धिर्भाभित उत्तमर्णो देशकालव्यवस्थितः यदि वाराणसीपर्यंतं लवणादिशकटेन वहा भित दाम
मेदं यद्भनं दातव्यमिति वेतनरूपदेशव्यवस्थितिः यदि मासं यावद्वाहा भित दामासं यद्भनं दातव्यमिति कालव्यवस्थितिः एवमभ्युपगते
शकालानियमस्यो देशकालौ देशदपूरयन् शकटादिना वहन् लाभरूपफलं सकलं न प्राप्नोत्यपि तु १५६ समुद्रेति स्थलपथजलप
थयाने निपुणादयद्देशपर्यंतं इत्यलालपर्यंतं ऊह्यमाने सति एतावो ह्युक्त इत्येवं देशलाभन ज्ञावणिगादयोऽप्यवृद्धितया
विषये चावस्थापर्यंतं सेवतव्यवस्थानत्राधिगमं धनप्राप्तिमिति प्रमाणम् १५७ यो यस्येति यो भूव्यो यस्य दर्शनाय प्रतिभूतिष्ठे
तृधनदानकाले ममायमधमर्णोर्दिशनीय इति सतं तस्मिन् काल उत्तमर्णस्यादर्शयन्तं दानं दातुं येत् १५८ प्रातिभाव्यमिति प्र-

चक्रवृद्धिसमारूढो देशकालव्यवस्थितः अतिक्रामन् देशकालौ न तत्फलमवाप्नुयात् १५६ समुद्र-
यानकुशालादेशकालार्थदर्शिनिः स्थापयति तु प्रावृद्धिसातत्राधिगमं प्रति १५७ यो यस्य प्रतिभूतिष्ठे
दर्शनायेहमाननः अदर्शयन् सततस्य प्रयच्छेत्स्वधनादृणम् १५८ प्रातिभाव्यं दद्यादानमाक्षिकं सो
रिक्चयत् दंडयुल्कावशेषचनपुत्रो दातुमर्हति १५९ दर्शनप्रातिभाव्येतु विधिः स्यात्पूर्वचोदितः दा
नमति फविमते दायादानपि दापयेत् १६० अदातरि पुनर्दाना विज्ञातप्रकृतादृणम् पञ्चालाति फविम
ते परीष्मोलेन हेतुना १६१ निरादिष्टधनश्चेत्तु प्रतिभूः स्यादलधनः स्वधनादेव तद्दद्यान्निरादिष्ट इति स्थितिः

१६२ तिभूलेन यद्दयं धनं तत्प्रातिभाव्यं दद्यादानं परिहासमिति पंडादिभ्यो देयत्वेन पित्रांगं कृतं द्यूतमिति संस्तरामिति च
दंडयद्दयं दंडयुल्कं पट्टादिदेयं तदवशेषं च पितृसंबन्धिनां पितरि मृते पुत्रो दातुन्नाहति १५९ दर्शनेति संस्तरामिति संनयद्देयं दंडं
प्रातिभाव्यं पुत्रो दातुमर्हतीति योग्यपूर्वपदेशः सदानीमति फवः पितुर्देयो ज्ञेयः दानमति फवितु पितरि मृते पुत्रं भ्रूणं दापयेत् १६०
अदातरशीति अदातरि दानमति फवो अन्यस्मिन् दर्शनमिति फविमत्ययमिति फविमति विज्ञातमिति भाव्यकारणमूलशोधनोचितधनग्रहण
यस्य प्रतिभूतिष्ठे न हेतुना धनं प्राप्नुमिच्छेत्प्राति फवो मृतत्वात् तत्पुत्रस्य चादानमिति भूलेनादातृत्वादि त्याशां कथाह

निरादिष्टेति असौ दर्शनमतिष्ठः प्रत्ययप्रतिभूर्वायदिनिरादिष्टधनः अधमर्णेन निस्सृष्टधनः यावता धनेनासौ प्रतिभूस्तच्छोधनं
पर्याप्तधनः तदा तस्मिन्नादेव तद्धननिरादिष्टोत्रनिरादिष्टधनपुत्रो लक्षणोच्यते ऋणसुत्तमर्णाय दद्यादिति शास्त्रसंमदायः १६३
मत्तोन्मत्तेति मद्यादिना मत्तञ्जतो व्याध्यादिपिडितोपहृतास्वतंत्रबालवृद्धैरस्वतंत्रस्वेन पितृभ्रातृनियुक्तादिव्यातिरेकेण कृतक
णादानव्यवहारो न सिद्ध्यति १६३ सत्येति इदं मया लुप्येयमित्येवमादिकाया भाषालेरत्यादिना स्थिरीकृतापि यद्विशालम्
त्यारपर्यात्स दद्यावहारश्च बहिर्भाष्यते सा सत्यानमवतितदर्थो नालुप्येयः १६४ योगाधममेति योगयाब्दश्छलवान्
कविक्रयदानप्रतिग्रहाः क्रियते न तत्त्वतोऽन्यत्रापि निःक्षेपादौ यत्र छद्मजानीयात् वस्तुतो निःक्षेपादिन कृतं तत्सर्वं निवर्तते १६५

मत्तोन्मत्तान्नाध्यधीनैर्बालेन स्थविरैरेणवा असंबद्धकृतश्चैव व्यवहारो न सिद्ध्यति १६३ सत्यानमा
यो भवति यद्यपि स्यात्प्रतिष्ठिता बहिर्भाष्यते धर्मान्नियता द्यावहारिकात् १६४ योगाधमनविक्री
तं योगदानप्रतिग्रहम् यत्र वाप्युपधिपश्यत्तत्सर्वं निवर्तयेत् १६५ ग्रहीताय दिनष्टः स्यात् कुटुंबा
र्थं कृतो व्ययः दातव्यबाधैस्तत्स्यात्सा विभक्तैरपि स्वतः १६६ कुटुंबार्थः अध्यधीनोपि व्यवहारयमान
रेत् स्वदेशो वा विदेशो वा तज्यायान्निविचालयेत् १६७ बलादृतं बलाद्भुक्तं बलाद्यच्चापिलेखितम्
सर्वान्वलं कृतानथान कृतान्मनु रम्भात् १६८ अयः परार्थे क्लियति सा क्षिणः प्रतिभूः कुलम् चत्वा
रस्तूपचीयते विप्रआद्यावणिङ्गुपः १६९

ग्रहीतेति ऋणग्रहीतायदिमृतः स्यात्तेन पूर्वविभक्ता तत्कुं
वसं वर्द्धनार्थं नृणां व्ययः कृतः तदा नृणां विभक्तैरविभक्तैश्च स्वधनादातव्यम् १६६ कुटुंबार्थेति
निस्त्राभिसंबंधि कुटुंबव्ययनिमित्तं दासोपिय दृणादानादिकुर्यात्सामीतनथाप्यनुमन्येत १६७

बलादृतं बलाद्भुक्तं बलाद्विचालितं बलाद्विचालितं १६७ बलादृतं बलाद्विचालितं बलाद्विचालितं
प्राप्त्यादि बलाद्भुक्तं बलाद्विचालितं बलाद्विचालितं बलाद्विचालितं बलाद्विचालितं १६८ अयः
परार्थे इति साक्षिणः प्रतिभूः कुलं च धर्माप्यवहारपदश्चात्र यत्ने परार्थे क्लियामनुभवति तत्स्यात्तेन सा स्वंप्रतिभाष्यव्यवहारविक्षेपं

चनंगीकारयितव्याः चत्वारः पुनः ब्राह्मणोत्तमर्णवर्णिश्रजानः पदार्थदानफलोपादानञ्चरणद्वयार्पणविक्रयव्यवहारैस्सणस्वरूपं कु-
 र्वाणाधनोपचयं प्राप्नुवन्ति तस्माद्विप्रोदातारं आढ्योऽत्तमर्णवर्णवर्णिकृतेतारं राजाव्यवहृत्तारं बलेन न प्रवर्तयेत् पूर्वस्थोकाभिहितं
 बलनिषेधस्यैवायमपचः १६९ अनादेयमिति स्वीणधनोपराजानां ब्राह्मणार्थगृहोपात्तसमृद्धौ पिस्त्वल्पमपि द्राह्मधनं न त्यजे-
 त्स्यस्मात् १७० अनादेयस्येति अत्राह द्रहणात् शास्त्राद्यह्यपि रित्यागानुज्ञातः योरेरेसामर्थ्यं व्याप्यते ततश्च समेत्याधर्म-
 णनरकादिभोगादिदाकीर्त्या विनश्यति १७१ स्वादानादिति न्यायधनग्रहणाहृणानां समातीर्ष्यैः शास्त्रीयपरिणयनादिसंब-
 धात्पुनश्चावर्णसंसर्गाहृणसंस्कारादित्यत्रापि रस्सणादितियोजनार्थं प्रजानां दुर्बलानां बलवद्भ्योरस्सणात्सामर्थ्यमुपजायते नृपस्य तन-
 आसाविहलोकपरलोकयोश्च वृद्धेति यन एवम् १७२ तस्माद्यमेति तस्माद्यम इव राजावशीकृतक्रोधोजितोद्भयः स्वकीयेपि भिया

अनादेयन्नाददीतपरिस्वीणोपि पार्थिवः नचादेयं समृद्धौ पिस्त्वल्पमप्यर्थमुत्सृजेत् १७० अनादे-
 यस्य स्वादानादादेयस्य च वर्जनात् दौर्बल्यं रित्याप्यत राज्ञः समेत्येह च न श्यति १७१ स्वादानाहृणसंस-
 र्गात्तु बलानां च रस्सणात् बलं संजायते राज्ञः समेत्येह च वर्द्धते १७२ तस्माद्यम इव स्वामी स्वयं हि त्वापि
 यापि ये वर्त्तन्ति यास्य यादृश्याजितक्रोधोजितोद्भयः १७३ यस्त्वधर्मं णकायाणि मोहात्कुप्यान् नराधिपः
 अचिरात्तदुरात्मानं वशोऽकुर्वीति शत्रवः १७४ कामक्रोधौ तु संयम्य योऽयान् धर्मं णपम्यति प्रजास्तमनु
 वर्त्तन्ते समुद्रमिव सिधयः १७५

प्रियेपरिस्वज्ययमस्य चेष्टया सर्वत्र साम्यरूपया वर्त्तते १७३ यस्त्वधर्मोति यः पुनर्नृपति
 लोभादित्यवहाराधर्मं जवहारादीनि कार्याणि कुरुते तं दुष्टचित्तं प्रकृतिपौरविरागास्त्रिभवेव शत्रवो निगृह्णति १७४ काम-
 क्रोधेति यो राजारागद्वेषौ विहाय धर्मं णकायाणि निरूपयति तं राजानं प्रजाभजंते समुद्रमिव नद्यः नद्यो यथा समुद्रान्न निवर्त्तन्ते तेने-
 वैकृतायां निमजा अपि तस्मान् नृपाद निवर्त्तन्त्यः तदेकतानां भवंतीति साम्यम् १७५ यः साधयन्तमिति योऽधमर्णो राजवच्छभो ह
 गिति गर्वाद्भुतमर्णं स्नेच्छया धनं साधयन्तं नृपे निवेदयेत् सराज्ञाञ्चरन्तु र्थमागं दंडं तस्य तद्धनं दापनीयम् १७६ ५ ५

कर्मणापीति समानजातिरपक्वज्जातिश्चाधमगोधिनाभावेसतिस्वजात्यलु रूप कर्मकरणेनापिसमंकुर्यात् निवृत्तोत्तमर्णाधमर्णा
व्यपदेशतयाधनिकसममात्मानंकुर्यात् समजातिरत्राहणेततरः कर्मणादात्रविदूद्रान्त्समानजातीयान्हीनास्तदापयेत् इतिक्रा-
त्यानेनविशोधितत्वात् श्रेयान्पुनरुत्पक्वज्जातिर्निकर्मकारयितव्यः किंतु शर्मेः यथासंभवंतद्धनं दद्यात् १३७ अनेनेति
अनेनप्रोक्तप्रकारेणपरस्परंविदमानानामर्थिनांसाह्यादिप्रमाणेननिर्णयार्थानिकार्याणिविप्रतिपत्तिरखंडनेनराजासमीकुर्यात् १३८
कुलजइति सत्कुलप्रसूतेसदाचारवर्तिधर्मवादिनिस्तत्याभिधायिनि बहुपुत्रादिपरिजनेऋशुकृतौ मनुष्येच्यभिचाराभावाभिक्षेपस्था
पयेत् १३९ योयथेति योमनुष्योयेनप्रकारेणसुद्रासहितसमुद्रंवाससाक्षिकंयमर्थंस्वर्गादियस्यहस्तेभिक्षयेत्सोऽर्थस्तेननिहं

यःसाधयंतंछंदेनवेदयेद्धनिकंनृपे सराज्ञातच्चतुर्भांगंदाव्यस्तस्यचतद्धनम् १३६ कर्मणापिसमं
कुर्याद्भनिकायाधमर्णिकः समोवक्वज्जातिस्तदूद्याच्छ्रेयस्ततच्छर्मेः १३७ अनेनविधिनाराजामि
थोविवदतानृणाम् साक्षिप्रत्ययसिद्धानिकायाणिसमतान्नयेत् १३८ कुलजेवृत्तसंपन्नेधर्मज्ञेस
त्यवादिनि महापक्षधनित्यार्येर्निसंपन्निक्षिपेदूधः १३९ योयथाभिक्षिपेद्धस्तेयमर्थंयस्यमानवः
सतथेवग्रहीतव्योयथादायस्तथाग्रहः १८० योनिक्षेपंयान्यमानोभिक्षेसुनृप्रयच्छति सयाच्यः प्राडि
वाकेनतन्निःक्षेपसन्निधौ १८१ साक्ष्यभावेप्रणिधिभिर्वैयोरूपसमन्वितैः अपदेशैश्चसन्त्यस्य
हिरण्यतत्स्यतत्स्वतः १८२

तथैवग्राह्योयस्मात्पुनप्रकारेणसमर्पणंतेनैवप्रकारेणग्रहणंन्याय्यंसमुद्रस्थापितरूपवर्णादेन्नि
क्षेप्तास्वयमेवमुद्रांभित्वादावदतिममेदंतुल्यिलासमर्पयेत्यभिधानंदंडाद्यर्थम् १८० योनिक्षेपेति यःपुरुषोदेहिमेभिक्षितं
हिरण्यदिदृश्याभित्तेवनिक्षेप्राप्रार्थ्यमानस्तस्ययदानसमर्पयिततदानिक्षेप्राज्ञापितेप्राडिवाकेनतस्यभिक्षेसुनृसन्निधौयाचनी-
यः किंकुलाकियाननीयइत्याह १८१ साक्ष्येति प्रथमनिक्षेपेसाक्ष्यभावेस्वकीयसस्यैश्वर्यारपुरुषैः अतिक्रातवाल्दैः सौम्यादि
भिमर्त्योपद्रवादिब्याजाभिधायाभिर्हिरण्यानितत्वेनतन्त्रनिक्षेपवित्तातेरेवचारपुरुषैः सनिक्षेपधाराप्राडिवाकेनचारपुरुषनिक्षिप्त

सर्वणयाच्यः १८२ सयदीति सनिक्षेपधारापथान्यस्तंसमुद्रं चापथाकृतं कटकसुकुटाकारेण रचितं यदितथैव भति पद्ये तस्य भस्ति
गृह्यतामिति तदा परेण पूर्वनिक्षेपत्राग्रादियुक्ते वेदिनायान्निक्षिप्तमित्यभिप्राय्यते तत्र न किंचिदस्तीति ज्ञातव्यम् १८३ तेषां भिति तेषां
चारुपुरुषाणां यन्निक्षिप्तं हिरण्यं यथान्यस्तपदितन्मदद्यानदा हावपि निक्षेपो ज्ञापितचारसंघं धिनौ संपीड्य दायनीयः स्यादित्येवं रूपो
धर्मनिश्चयः यो निक्षेपमिल्यादित्योक्तं चतुष्टयस्य नैव दृशयपठक्रमोपेधातिविशेषो ज्ञेयः १८४ निक्षेप इति निक्षिप्यत इति निक्षेपः सुद्रोक्तम
गणितं वायान्निधीयते सुद्रोक्तमिति धिः ब्राह्मणपरिभाषकवदुपदेशमेव दत्तं निक्षेपोपनिधी निक्षेपेऽपि निधातुं निधातुं निधातुं निधातुं
नदीपुत्रादौ नदनं नरेलनधिकारिणिकदा विन्मदेयौ यतस्तस्य पुत्रादेरापि पितुरसमर्पणा विनाशो नो निक्षेपोपनिधीनमर्थः निक्षेप

सयदिप्रतिपद्येत यथान्यस्तं यथाकृतम् नतत्र विद्यते किंचिद्यत्परैरभिसृज्यते १८३ तेषां न्नदद्या
द्यदितु तद्विरुद्धं यथाविधि उभौ निगृह्य दाय्यः स्यादिति धर्मस्वधारणा १८४ निक्षेपोपनिधीनित्य
नदयाप्रत्यनतरे नयतो विनिपाते ताव निपाते त्वनाशिनौ १८५ स्वयमेव लुयोदद्यान्मृतस्य मयनत
नसमराज्ञानि शोक्तव्यो न निक्षेपे तु स्वबंधुभिः १८६ अच्छलेनेव चान्विच्छेत्तमर्थं भ्रानिपूर्वकम् विना
यतस्य वा दत्तं सास्नेव परिमाधयेत् १८७ निक्षेपे चेषु सर्वेषु विधिः स्यात्परिमाधने समुद्रेनामुयात्किं
विद्यदितस्मान्नसंहरेत् १८८

धारिणाचदेयौ स्यातां पुत्रादेः पितृभ्यः पुनरविनाशो कदाचिदविनाशिनौ स्यातां तस्मादनर्थं सं
देहान्नदेयौ १८५ स्वयमेवेति निक्षेपे र्धनस्य निक्षेपधारा तद्वनाधिकारिणपुत्रादौ तदनभ्यर्थितः स्वयमेव यः समर्पयति सराज्ञानि
क्षेपुः पुत्रादिभिर्धनं दत्तं पितृभिः क्षिप्तमस्तीति नास्ते सव्याः यदिकं यं विच्छेतिः स्यात्तदा १८६ अच्छलेनेवेति तत्र स्वयं धनोत्तरसद
वलक्षणवाक्यं सामादिपरिहारेणैव प्रतिपूर्वकं निश्चितं यत्तनुं द्यादिति दद्यादनेन निक्षेपधारिणः शीलमवेत्ययमर्थः किं यमि
ति ज्ञात्वा साममयोगेन निश्चितं यत्तनुं १८७ निक्षेपेति सर्वेषु निक्षेपेषु अपाक्रियमाणेषु एषसाक्ष्यभावेत्यादि पूर्वोक्तविधिनिर्णय

मिक्षोऽस्यात् सुद्रितादौ पुनस्तस्यानिक्षेपधारीयदि श्रममुद्रादिना न किमप्यपहरेत्तदा तस्मिन्पितेन किं दूषणं प्राप्नुयात् १८८ चो
देरिति चौरैर्मुषितं उदकेन देशांतरं प्रापितं अग्निना वा दग्धन्निःक्षेपनिक्षेपधारी न दद्यात् यदि स्वयंतस्मान्मिक्षिचिदप्यपहरति
१८९ निक्षेपस्येति निक्षेपस्यापह्नेतारमनिक्षिप्य याचितारं सर्वैः सामादिभिः उपाये वैदिकैश्चाथैरग्निहरणादिभिर्नृपैर्नि
रूपयेत् १९० यो निक्षेपमिति निक्षिप्तधनं योनसमर्पयति यस्या निक्षिप्तं प्रार्थयितौ द्वौ स्वर्णमुक्तादौ महति विषये चौरवद्दण्डो
स्वल्पविषये तात्रादौ तत्समं दंडनीयौ १९१ निक्षेपेति निक्षेपापह्णारिणं निक्षिप्तसमधनं दंडयेत् समशिष्टत्वात् अनिक्षिप्ययाचि-
तारमपि न च पुनरुक्तिः महत्त्वपराधे ब्राह्मणेतरस्य चौरवदिति पूर्वच्छोकेन शारीरदंडस्यापि प्राप्तौ तन्निवृत्त्यर्थमिदम् दापयेदिति

चौरैर्दत्तं जलेनोदमग्निना दूग्धमेव वा न दद्याद्यादितस्मात्स न संहरंति किंचन १८९ निक्षेपस्यापह
तारमनिक्षेप्तारमेव च सर्वैरुपायैरन्विच्छेच्छपथैश्चैव वैदिकैः १९० यो निक्षेपन्नापूययति यस्या निक्षि
प्ययाचते तावुभौ चौरवच्छास्यौ द्वाव्यौ वा तत्समं दमम् १९१ निक्षेपस्यापह्णारितारं तत्समं दापयेद्दमम् त
थोपनिधिहत्तारमविशेषेण पाथिवः १९२ उपधाभिश्च यः कश्चित्परद्रव्यहरन्तुरः स महायः सह तव्यः
प्रकृशां विविधैर्वर्धैः १९३ निक्षेपोयः कृतो येन यावाश्च कुलसन्निधौ तावानेव स विज्ञेयो विज्ञुवन्द
उमहति १९४ मिथोदायः कृतो येन गृहीतो मिथ एव वा मिथ एव प्रदातव्यो यथादायस्तथाग्रहः १९५

यमात् न चानेन पूर्वच्छोकवैयर्थ्यम् अस्याप्रथमापराधविषयत्वात् पूर्वैर्निष्प्राप्त्ये चोरोक्तमहासाहसादि धनदंडावरोधकत्वात् उप
निधिसुद्रादि विहितं निहितधनम् तस्यापहत्तारं कथितविशेषणं राजा दंडयेत् १९२ उपधेति राजा लयिरुष्टः तस्मात्त्वारक्षाभिभवा
धनदंडे ह्यधनकन्यालाभोपकरणं वाः नृतमतिः यः परद्रव्यगृह्णाति सच्छाधनसहकारि साहितो बहुजनसमक्षं करणशिरश्छेदा
भिर्नाना प्रकारैर्वधोपायैः राजा हंतव्यः १९३ निक्षेपेति यः स्वर्णादियवत्परमभिर्भिनोयेन साक्षिसमक्षं निक्षेपः कृतः तत्र परिमाण
दि विप्रतिपत्तौ साक्षिबचनात्तावानेव विज्ञातव्यः विप्रतिपत्तिकुर्वन् अथेतदुक्तानुसारेण दंडदाव्यः १९४ मिथोदाय इति रहसि

नक्षोप्योर्वितोनिक्षेपधारिणाचरहस्येवप्रत्यर्पणीयः नप्रत्यर्पणोसाक्ष्यपेक्षंप्रस्मात् येनैवप्रकारेणदानंतेनैवप्रकारेणप्रत्यर्पणंदातव्यं-
तिअवणानिक्षेपधारिणोयंनियमविधिः शोयथानिक्षपेक्षस्तदतिवृत्तिस्तेषुनिर्णयमर्थग्रहीतव्यमितिअवणान् अतोर्नयोनरुत्स्यम् १९५
नक्षितस्येति राज्ञानिक्षितस्यधनस्यासमुद्रस्यमुद्रादियुतस्यवाउपनिधिरूपस्यतथागीत्याकतिचित्कालंभोगार्थमपितस्याने
नोक्तप्रकारेणन्यस्तधनधारिणमपौडयन्निर्णयंकुर्यात् १९६ गिञ्जीणीतेइति अस्वासीयः स्वाभिनाचाननुगतः परकीयंदव्यवि
ञ्जीणीतेवस्तुतश्चौरमचौरमस्मानंमन्यमानंतंसाक्षित्वन्कारयेत्तुनकुत्रविदपिप्रमाणिकुर्यादित्यर्थः १९७ अवहार्येति एवंप
रस्वचिक्रुषीयदिस्वामिनोष्वात्रादिपरत्वेनमान्यः संवंधीभवतितदाषट्पणशतानिअवहार्योदंडनीयः यदिपुनः स्वाभिनः सं
वंधीनमवमिअपसरअनस्यात् अपसरत्यनेनास्मात्सकाशाद्धनमित्यपसरः यतिग्रहक्रयादिः सयस्यस्वामिसंवंधिपुत्रादेः सकाशा

निक्षिप्तस्य धनस्यैवं गीत्योपनिहितस्य च राजा विभिर्णयं कुर्थादक्षिणवन्त्या सधारिणम् १९६ विष्क्री
णीते परस्य स्वयोऽस्वामी स्त्यास्य समतः नतन्नयेत सादयतु ज्ञेन मत्तेन मानिनम् १९७ अवहाभ्यामि
वे चैव सान्वयः षट्शतं दमम् निरन्वयोऽनपसरः मातुः स्याच्चौरकिल्यधम् १९८ अस्वामिना कृतो
यस्तु दायो विक्रय एव वा अकृतः स तु विज्ञेयो व्यवहारश्चास्थितिः १९९ संभोगो दृश्यते यत्र न दृश्ये
तागमः क्वचित् आगमः कारणतश्च न संभोग इति स्थितिः २०० विक्रयाद्यो धनं किञ्चिद्गृहया कुलस
न्निधौ क्रयेण स विशुद्धं हि न्यायतो लभते धनम् २०१

भिनेति अस्मिनायत्कृतं यदुत्क्रान्तिं विज्ञातं वा तदकृतमेव चोद्धृत्य भू-
यस्मिन्वस्तुनि संभोगो विद्यते कथादिरूपस्त्वागमो नास्ति तत्रागम एव भाषणं भोग इति शशास्त्रमर्थोदा २०० विक्रयादिति विक्रीय
ते अस्मिन्निति विक्रयदेशो विक्रयः ततोयः केयधनं किंचिद्व्यवहृत्संभूतमस्मिन् विक्रयते कथेति क्रयो भूत्यनेन यस्या दृण्हायत् अ-
तो न्यायनायास्माभिविज्ञेत्सकाशात् क्रयणाद्विशुद्धं धनं भते २०१ अथेति अथ मूलमस्वामी विक्रयतामरणाद्देशात्तरादिगम

नादिना हर्तुं शक्यते प्रकाशक्रयणेचासौ निश्चितः न दादंडानर्ह एव केताराजामुच्यते न पृथनस्वामी च यदस्माभिना विक्रीतं तद्व्यं
केतुर्हस्ताच्छभ्यते अत्र च विषयो र्द्धमूल्यं केतुर्दत्वा स्वधनं स्माभिना ग्राह्यं तदा हर्तुं हस्यतिः बणिग्वीथीपरिगतं विज्ञातं राजपूरुषैः अ
विज्ञाताथ यात्कीर्तिं विक्रेता यत्र बाधृतः स्यामीदला र्द्धमूल्यं तु प्रगृह्णीयात्स्वकधनम् अर्द्धद्वयोरपहतं तत्र स्याद्वावहारतः २०२
न्येति कुंकुमादिद्व्यंकुसुभादिना मिश्रीकृत्यन विक्रेतव्यन्वासारसारमित्यभिधीयन् चतुर्लादिनान्यूनन्मपरोक्षावस्थितान्परीणा
दिनास्थगितरूपं अत्रास्त्रामिविक्रयसाहृष्यादस्त्रामिविक्रयदंड एव स्यात् २०३ अन्यांचेति शक्यदेवाशक्तव्यवस्था काले निरव
द्यां दर्शयित्वा यदिसावद्यावदीयते तदा द्वे अपिकन्येते नैवेकेन शक्येनासौ वरः परिणयत इति मसुराहं शुल्कग्रहणपूर्वककन्या-
यादानस्य विक्रयरूपत्वादर्थक्यविक्रयसाधर्म्येणास्यात्राभिधानम् २०४ नोन्मनेति उन्मत्तायास्तथा कुष्ठवत्याया चानुभूतभैशु

अथमूलमनाहार्यमकाशक्रयशोधितः अदंडयोमुच्यते राजानाष्टिकोलभते धनम् २०२ नान्यद
न्येन सप्त पृष्ठरूपविक्रयमर्हति नचासारनचन्यूनन्मदूरेणतिरोहितम् २०३ अन्यांचेद्दर्शयित्वा न्यायो
दः कन्यामूदीयते उभेते एकशक्लेन त्रहदित्यब्रवीन्मनुः २०४ नोन्मत्तायानकुष्ठिन्या न च यास्तृष्टमेष्टु
ना पूर्वदोषानभिरव्याप्यमदातादंडमर्हति २०५ अस्विगयदिदृष्टो यज्ञस्वकमपरिहापयेत् तस्य क
मानुरूपेण देयौऽशस्स ह कर्तृभिः २०६ दक्षिणास्तु च दत्तास्तस्वकमपरिहापयन् कृत्स्नमेव लभेता-
शमन्यूनवचकारयेत् २०७ यस्मिन्कर्मणि यास्तु स्वरुक्ताः प्रत्यगदक्षिणाः स एव ता आददीत भजे
रन्सव एव वा २०८

नातस्यात्राक्षणादि विवाहात्पूर्वमुन्यादादीन्दोषान्वरस्य कथयित्वा दंडाहेनि भवति तेनाकथने दंडादिग
म्यते यस्तदोषवती कन्या भित्तव स्याति अथ संभूय समुत्थानमाह २०५ अस्ति गति यज्ञोक्ततरण अस्ति कथयदिकिं विलकर्म क-
त्वा व्याध्यादिना कर्मत्यजति तदा तस्येतर अस्तिग्भिः पर्यालोच्य कृतानुसारेण दक्षिणां शोदेयः २०६ दक्षिणेति माध्यंदिन स
दक्षिणा काले दक्षिणास्तदत्तास्तव्याध्यादिना कर्मपरित्यजन्तु शाब्धान् कृत्स्नमेव दक्षिणाभागं लभेत्कर्मशेषं प्रकृतमन्येन
रयेत् २०७ यस्मिन्निति यस्मिन्कर्मण्याधानादौ अंगमंगं यति यादक्षिणा यस्य संवेन श्रुताः स्युः स एव ता आददीत न तन्द्वाग

मात्रं सर्वविप्रत्ययगृह्यन्ति संशयः अत्र मिथ्यातमाह २०८ रथमिति केषांचित् शारिलनामाधानेऽध्वर्यवे रथो देयत्वेनास्मायते
 ब्रह्मणे चाप्यः उद्गात्रे सोमऋचय ह न शक्यते नो व्यवस्थान्नानसामर्थ्याद्यादक्षिणायास्संबधत्वेन श्रूयते रणवतामाददीत संप्रति यन्निवि
 धाने दक्षिणाविभागमाह २०९ सर्वेषामिति तं शतेन दीक्षयतीति श्रूयते तत्र सर्वेषां यो ह शानां क्रल्लिजामध्ये ये सुरव्याक्रल्लिजः होत्रा
 र्युत्रहो द्वातारः समग्रदक्षिणायास्ते अर्द्धराः अष्टचत्वारिंशो भ्राजो भवेति अतएव कात्यायनेन यद्वा दशाद्योऽप्यदतिप्रत्येकं दशराशो
 दानं विहितम् यद्यपि तस्यार्द्धपंचाशद्व्यवहितयापीह न्यूनार्द्धग्रहणेनापि रसे अर्द्धिन उच्यते सामीप्यादपरैर्भोजावरुणयोः प्रतिप्रस्थातृभ्रा
 ह्मणाच्छ्रिभिमस्तोतारस्ते मुख्याल्लिकुट्टोद्गातारदक्षिणार्द्धग्रहणेनार्द्धिन उच्यते तृतीयोऽच्छावाकूने द्याग्नीध्रमिति हर्त्तारः ते सुरव्याल्लिक
 यद्गीतस्य तृतीयमंशं लभन्ते पादिनस्तत्रावहुने तृपोत्तुस्तत्र ह्यणया एते सुरव्याल्लिकुट्टोद्गातारस्य चतुर्थमंशं लभन्ते एतच्च षट्द्वितीयेभ्यः चत

रथं हरेत चाध्वर्युर्ब्रह्माधाने च वाजिनम् होता वापि हरेदथ मुद्रा ताचाप्यनः ऋये २०९ सर्वेषामर्द्धिनो
 सुरव्यास्तदूर्ध्वनार्द्धिनोपरं तृतीयं नस्तृतीयाशाश्रयत्वादिनः २१० सामूयस्वान्निकर्माणि कुर्व
 ङ्ङिरिहमानवः अनेन विधियोगेन कर्तव्याशमकल्पना २११ धर्मार्थयेन दत्तस्यात्कस्मैचिद्याचते धनम्
 पश्चाच्च न तया तस्यान्नदेयतस्य तद्भवेत् २१२ यदि संसाधयेत्तत्सुदपाच्छाभिनवापुनः राजा दाप्यः स
 वर्णस्यान्नस्य स्तोयस्य निष्कृतिः २१३ दत्तस्यैषोदित्ताधर्म्याय यावदन्नपत्रिभ्या अत ऊर्ध्वमेव स्यामि वेत
 न स्यान्नपत्रिभ्याम् २१४

स्वरुतृतीयेभ्यस्तिस्त्रयस्तुर्थेभ्य इति स्वरुपता कात्यायनेन स्फुटीकृतम् २१० संभूयेति मिलित्वा गृहनिर्माण
 दोनिस्त्वकर्माणि लोकेऽस्य पतिस्त्रयार्थो दिभिरभ्यसहृथः कुर्वीदरेनेन यज्ञदक्षिणाविधिना श्रयणेन व्यापाराद्यपेक्षया प्रागकल्पना कार्य
 इदानीं दत्तानपकर्माह २११ धर्मार्थमिति येन यागादिकर्मार्थकस्मैचिद्यान्नमानाय धनं दत्तमिति श्रुतं चापश्चाच्च तद्धनमसौ यागार्थं निधिनि
 युजो न तदा तत्तन्मापि प्राहं प्रतिश्रुतं न च दंयं पदाह गौतमः प्रतिश्रुत्याग्रेऽधर्मसंयुक्ताय न दद्यात् २१२ यदिति यदि दत्तं तत्तस्योद्गातार
 लोभादहंकाराद्वा न लज्जति प्रतिश्रुतं चाधनं बलेन गृह्णाति तदा तत्सर्वो रमायस्य सशब्दार्थे राजास्वर्णदंडं दापनीयो भवति २१३ दत्तस्येति

एतद्वत्स्याप्रतिपादनं धर्मादनपेतंतदुक्तं अतोऽनंतरं भूतेरसमर्पणादिकं वक्ष्यामि २१४ स्मृत इति योऽस्मृतिपरिकृतो व्याख्यापीडि
तो यथा निरूपितं कर्माहंकारान् कुर्वन्तु कर्मनुसूयेण स्रवणार्थादिकृष्यालान्यद्यौ दंडनीयः वेतनं चास्य न देयम् २१५ आर्त्तं इत्यादि य
दाव्याध्यादिपीडया कर्मन करोति यादृक् भाषितं तादृक् कर्मं कुर्यात् वेतनं च चिरकालादपि लभेतैव २१६ यथोक्तमिति यत्कर्म यथाभा-
षितं पीडितोऽन्येन कारयेत् सस्यो वान् कुर्यात् नानापिकारयेत् तस्य किंचित् शेषस्य कृतस्य कर्मणो वेतनं न देयम् २१७ एष धर्म इति
याव्यवस्था वेतनादानास्य कर्मणो निःशेषेणोक्ता अतोऽनंतरं संविद्यतिक्रमकारिणं दंडादिव्यवस्थां विध्यामि २१८ यो ग्रामेति
मदेशाद्यध्यातवाग्निमोलस्य ते संघो वणिगादि समूहः इदमस्माभिः कर्तव्यं परिहार्यतामित्येवं रूपं संकेतं सत्यादिशपथेन कृत्वा त-

स्मृतो नानोर्त्तन कुर्याद्योदपि कर्म यथोदितम् स दंड्यः कृष्यालान्यद्यौ न देयं चास्य वेतनम् २१५ आर्त्तं स्तु
कुर्यात्स्यस्थः सन् यथाभाषितमादितः सदीर्घस्यापि कालस्य तत्त्वमते वेतनम् २१६ यथोक्तमार्त्तः स
स्यो वायस्तत्कर्मन कुर्यात् न तस्य वेतनं न देयमन्योनस्यापि कर्मणः २१७ एष धर्मोऽसि यत्तेनोक्ता वेतना
दान कर्मणः अतः उद्धमयस्यामि धर्मसमयभेदिनाम् २१८ यो ग्रामदेशासंधानां कृत्वा सस्येन संविदम् वि
संवदेन् नरो लोभान् च यद्वा हिम वा सयेत् २१९ निगृह्य दापयेच्चैनसमयव्यभिचारिणम् चतुःस्रवणीन् प
णिनां छतमानं च राजतम् २२० एतद्दंडविधिकुशान्दार्मिकः पृथिवीपतिः ग्रामजानि ससूहृषु संभय
मिचारिणाम् २२१ क्रीत्वा विक्रीय चाकिंचिद्यस्य हानुशयो भवेत् सोऽतदशाहान्त इव्य दद्याच्च वादतीत
च २२२

भार्ये यो नरो लोभादिना निःकामेनं राजाराष्ट्रान् विनर्षयेत् २१९ निगृह्येति अथ वैनं संविद्यतिक्रमकारिणं निवे
चतुरः स्रवर्णान् पणिकान् प्रत्येकं चतुःस्रवर्णपरिभितान् राजतं च शतमानं विशाल्य धि करत्तिका शतत्रयपरिमाणं त्रयमेतद्विषयल्य
द्यवगौरवापेक्षया समन्वितं व्यस्तं राजा दंडं दापयेत् २२० एतदिति ग्रामेषु ग्राह्यण जाति ससूहृषु संविद्यतिक्रमकारिणामे तद्दंडवि
धिं धर्मप्रधानो राजानुमिच्छेत् २२१ क्रीलेति क्रीत्वा विक्रीय चाकिंचिद्यस्य हानुशयो भवेत् सोऽतदशाहान्त इव्य दद्याच्च वादतीत

आयतेनसाधुमयाक्रीतमितिक्रीतंदशाहमध्येमत्यर्पयेत् विक्रीतंवागृणहीयात् २२२ परेणेति दशाहाद्विक्रीतलज्जनेत्
 नापिविक्रीतं विक्रयिकोबलेन दापयेत् विक्रीतं बलेन गृह्ण परिजन्मराज्ञाघशतानि दंडयः २२३ यस्त्विति नोन्मत्तायादतिस्मा
 मान्येनोक्तं दंडविशेषाभिधानार्थमिदमुन्मादादिदोषानकथयित्वा दोषवती कन्या वराययः प्रयच्छति तत्स्वराजास्वयमादरेण यणव
 त्तिपणान् दंडं कुर्यात् अनुशायप्रसंगेनैतलकन्यागतमुच्यते २२४ अकन्येति नैयंकन्याः क्षतयो निरियमिति यो मनुष्यो द्वेषेण क्रुद्धा
 तस्याजक्तदोषमविभाषयन्पणशतं राजा दंडमकल्पयेत् युक्तव्यास्याकन्येति वादिना दंडोयस्मात् २२५ पाणिग्रहेति अयमपणनु
 देवकन्या अग्निमयक्षते सेवमादयौ वैदिकामनुष्याणां मंत्राः कन्याशब्दव्यवणालकन्यास्वेव्यवस्थिताना कन्याविषये क्वचित् शास्त्रे
 र्मिवाहमिदमेव्यवस्थिता असमवेता यस्मिन् अतएवाह ताः क्षतयोनयो वैवाहिकमंत्रैः संस्क्रियमाणा अपियस्मादपगतधर्मविवा

परेण तु दशाहस्थन दद्यान्नापि दापयेत् आदूतानोददत्तैव राजा दंडयः शतानि षट् २२३ यस्तु दोष
 वती कन्या मनारव्यायमयच्छति तस्य कुड्यान्तृपादडस्वयपूणवतिपणान् २२४ अकन्येति तु यः क-
 न्या क्रुद्धा द्वेषेण मानयः स शतं प्राप्नुयाद् दंडतस्या दाषम दशयन् २२५ पाणिग्रहणिका मंत्राः कन्यास्व
 वप्रतिष्ठिताः नाकन्यासकृच्चिन्तूणां लुप्तधर्मक्रियाहिताः २२६ पाणिग्रहणिका मंत्रा नि यतदारल-
 क्षणाम् तेषां निष्ठा तु विज्ञेया विद्विः सप्तमपदे २२७

हादिशालिन्यो भवन्ति नासौ धर्म्यो विवाह इत्यर्थः न तु क्षतयोने
 वैवाहिकमंत्रहोमादिनिषेधकमिदं यागर्भिणा संस्क्रियते तथा चोदुः कन्यासमुद्भवमिति क्षतयोनेरपि मनुनेयविवाहसंस्कारस्य व-
 द्यमाणात् देवलेन तु गंधर्वेषु विवाहेषु पुनर्वैवाहिको विधिः कर्त्तव्यश्चात्रिभिर्वर्णैः समयेनानिस्माक्षिक इति गंधर्वेषु निवाहेषु
 होममंत्रादिविधिरुक्तः गंधर्वेष्वप्येवमनपूर्वकोपि भवति तस्य क्षत्रियविषये सधर्मलं मनुक्तं अतः सामान्यविशेषन्यायात् इतर
 विषयो यं क्षतयो निविवाहस्याधर्मलोपदेशः २२६ पाणिग्रहणिकेति वैवाहिकमंत्रानियतं निश्चितं मंत्रा यत्वे निमित्तं मंत्रैश्चाशा
 स्त्रप्रभुक्तैर्भार्यालेन निष्यतेः तेषां तु मंत्राणां सखासप्तपदी भवेति मंत्रेण कल्पनया सप्तमे दत्ते पदे भार्यात्वनिष्यतेः शास्त्रज्ञैः निष्य

निर्विजेत्र्याएवंचसप्तपदीदानात्प्राप्तार्थात्त्वानिप्यन्तेः सत्यनुशयेजह्यान्नोत्त्वम् २२७ यस्मिन्निति न केवलं क्रयएव अन्यत्रापि
यस्मिन् यस्मिन्संबधिलेनादौ कार्यस्य पश्चात्तापो जायते तमनेन दशाहविधिना धर्मदिनयेते मार्गे नृपः स्थापयेत् २२८ पशुद्वि
ति गवादिपशुद्विषये स्वाभिनां पालानां व्यतिक्रमे जाते गिवादंसस्वधर्म्यं यथा तया व्यवस्थावस्थापि २२९ दिवेति दिवापशूनां
पालहस्तत्पत्नानां योर्धर्मविषये पालस्य गर्हणीयता रात्रौ पुनः पालमत्स्यार्पितानां स्वाभिगृहस्थितानां स्वाभिर्नो दोषोऽन्यथा तु य
दिरात्रापि पालहस्तगता भवन्ति तत्र दोष उत्पन्ने पालएव गर्हणीयतां प्राप्नोति २३० गोपः क्षीरेति योगोपालारव्यो भृत्यः क्षीरेण
न भ्रज्ज्नादिना स्वस्वाम्यनुज्ञया धर्षितो गोम्यः श्रेष्ठामेकां गां मृत्यर्थं दुष्टात्साभक्तादिरहिते गोपाले भृतिः स्यात् एवं चैकगवो क्षीर

यस्मिन् यस्मिन् कृते कार्यस्येहास्तु शयो भवेत् तमनेन विधानेन धर्म्ये पाथिनिवेशयेत् २२८ पशु
पुस्वाभिनां चैव पालानां च व्यतिक्रमे विवादसमवस्थापि यथावद्भूमतस्त्वतः २२९ दिवा यत्कृत्यता
पालरात्रौ स्वाभिनिनद्रूहे योगक्षेमोऽन्यथा चैतु पालो यत्कृत्यतामियात् २३० गोपः क्षीरभृतो यस्तु स
दुष्टाद्विशतो वराम् गोश्याम्यनुभूते भृत्यः सास्यात्सालः भृते भृतिः २३१ नष्टविनष्टं कृमिभिः श्वहत्तं
विषमभृतम् हीनपुरुषकारेण मृदात्साल एव २३२ विपुष्यतु दूतचौरैर्न पालो दालुमर्हति यदि
देशे च काले च स्वाभिनिःसुख्यशमति २३३ कर्णान्वमववाला श्ववस्ति स्नायुचरोचनाम् पशुषु स्वाभि
नो दद्यान्मृतं श्वगानि दशयेत् २३४

दानेन दशगाः पालयेदित्युक्तम् २३१ नष्टमिति नष्टं दृष्टिपयातीतं कृमिभिर्नृनिशि
तं श्वभिः स्वादितं हतं विवरादिपातमृतं मृदश्चिन्तित्वालसंबधिरस्कारव्यपुरुषव्यापाररहितं मृतं पत्न्यायितं गवादिपशुपाल
एव तु स्वाभिने दद्यात् २३२ विपुष्येति चौरैः पुनः पटहादि विपुष्यत् दूतं पालो दातुं नार्हति विपुष्येति चौराणां बहुल्यप्रबल
त्वकथनपरसा निहिते देशे हरणकालानंतरमेवात्सीय स्वाभिनिः कथयति २३३ कर्णान्वमववाला श्ववस्ति स्नायुचरोचनां चर्मलांगूल
प्रवाला न्नाभेरथोभागस्नायुचरोचनाः स्वाभिनां दद्यात् अन्यानि च विन्हा निभृगुरुगदो निदर्शयेत् २३४ छ छ

अजाविकेति अजाव्यअधिकाश्च अजाविकंगवाव्यप्रभृतीनिचेति ढंढं कृद्भावः तस्मिन्जाविकेष्टकैः परिहृते सति पालेनाग
च्छ्रियामजामेडकावावनेष्टकोहन्यात्सपालस्यदोषः स्यात् २३५ तासांचेति तासामजाविकानां पालेन नियमितानां यत्नाद्यदि
कश्चिदुक्तश्चिदुत्तुत्वालाक्षितोयांकांविह्न्यात्नपालस्तत्रदोषभाक् २३६ धनुःशतमिति चतुर्हस्तोधनुः शस्यायष्टिः तस्याः
पातः प्रक्षेपोग्रामसमीपे सर्वास्मिदक्षन्त्वारिहस्तशताभिन्नान्यायष्टि प्रक्षेपान्वावत्पशुप्रचारार्थसंस्वपपनादिसंरोधपरिहारः क
र्तव्यः २३७ तत्रापरमिति तस्मिन्परिहारस्थाने यदि केनविदनाद्यतिक्रान्युपयते तच्चैतत्सशवोभ
र्तुः नगरसमीपे पुनर्यत्रियुणः कर्तव्यः २३८ वृतिमिति तत्रपरिहारस्थाने क्षेत्रेद्यतिक्रान्त्याविधासुच्छ्रिताकुर्यात्तया
क्षेपुः तत्रपशुपालानां नृपोदंडनकुर्यात् २३८ वृतिमिति तत्रपरिहारस्थाने क्षेत्रेद्यतिक्रान्त्याविधासुच्छ्रिताकुर्यात्तया

अजाविकेतुसंरुद्धेष्टकैः पालेत्वनायति यामसत्त्वष्टकोहन्यात्पालेतत्किंल्यवंप्रवेत् २३५ तासांचे
दवक्रान्नाचरतीनामियोयने यामुत्तुत्पष्टकोहन्यान्पालस्तत्रकिंल्यव २३६ धनुःशतपशुहारोग्रा
मस्यात्समततः शस्यापातास्त्रयावापित्रियुणानगरस्थतुः २३७ तत्रापरिहृतधान्यविहिंसुः पशवो
यदि नतत्रप्रणयेद्दंडन्यतिः पशुरक्षिणाम् २३८ वृतेतत्रप्रकुर्वीतासुद्रानविलोकयन् छिद्रन्व
वारयेत्सर्वम्यस्तूरसुरवालुगाम् २३९ पथिक्षेत्रेपरिहृतेग्रामांतयेः थवालुनः सपालः शतदंडाद्दोविपा
लान्चारयेत्पशून् २४० क्षेत्रेष्वन्येषुतुपशुः सपादपणमर्हति सर्वत्रतुसदोदयः क्षेत्रिकस्यतिधारणा
२४१ अनिर्देशाहागांस्तुतुषादिवपशूस्तथा सपालान्चाविपालान्चानदड्यान्मनुरब्रवीत् २४२

मपरपार्थेऽग्रोनविलोकयेत्तस्यांचयत्किंनिच्छिद्रं चस्तूरसुरवर्गवेशयोग्यतस्तर्वमाद्युयात् २३९ पथीति वर्तसमीपग्रामस
मीपवर्तिनिवापरिहारस्येक्षेत्रेदत्तद्युतौसपालः पशुः पालानिवापरितोद्देशादिनाकथंचित्साविधोयदाभक्षयिततदापणशतंदंडयः प
थीत्यदंडासंभवात्पालपवदंडयः विपालान्युनर्भक्षयणपृच्छान्क्षेत्ररक्षकोनिवारयेत् २४० क्षेत्रेक्षिति वर्तग्रामांतव्यतिरिक्तेषु
पशुर्भक्षयन्सपादपणंदंडमर्हति अत्रापिपालएवदंडयः सर्वत्रक्षेत्रेपशुप्रक्षितंफलस्वामिने पालेन स्वाभिनावायथापराधंदातव्य
मितिभिन्ध्ययः २४१ अनिर्देशाहामिति प्रस्तुतामनिर्गतदशाहांतयान्वचक्रमूलं किंतोत्सृष्टवृषाह्रिहरादिप्रतिमासंबंधिपशून्

पालरहितान्वासस्यभक्षणप्रवृत्तान्मसुरदंडयानाहउत्सृष्टवृषाणामपिगर्भाथेगोकुलैर्पालेद्वरिणात्सपालत्वसंभवः २४२ क्षे
त्रियस्येति क्षेत्रकर्त्ताथपशुसस्यभक्षणेअथयाकालवपनादीवापराधेसतिथावतोरजभागस्यतेनहाभिःकृत्तानतोदशगुणदं
डःस्यात्क्षेत्रिकाविदितेभृत्यानामुक्तापराधेक्षेत्रिकस्यैवदशगुणार्द्धदंडःक्षेत्रसस्यप्रसंगाच्चेदमुक्तम् २४३ एनदितिस्त्राभि
नोपालानाचारक्षणादपराधेपशूनाचसस्यभक्षणरूपेधर्मप्रधानोभूपतिरेतत्पूर्वोक्तकर्त्तव्यमनुतिष्ठेत् २४४ सीमामितिद्वयो
ग्रामयोर्मर्यादांप्रतिविप्रतिपन्नास्तुत्यन्नायांज्येष्ठेमासिगोष्वरविनापसशुक्रतृणत्वात्प्रकटोभृत्येषुसीमालिंगेषु राजासीमांनिश्चि
सुयान् २४५ सीमावृक्षाभिति न्यग्रोधादीन्दृक्षान्क्षीरिणजडुंबरादीन्चिरस्थायित्वासीमालिंगमूलान्कुर्वन्ति २४६ गुल्मा

क्षेत्रियस्यात्ययेदंडोसोगादृशगुणोभवेत् ततोऽर्द्धदंडोभूत्यानामज्ञानात्क्षेत्रियस्य तु २४३ ए
तद्विधानमातिष्ठेद्भूमिकः पृथिवीपतिः स्वामिनांचपशूनांचपालानांचव्यतिक्रमे २४४ सीमाप्र
तिपसमुत्पन्नेविवादग्रामयोर्द्वयोः ज्येष्ठेमासिनयेत्सीमासप्तकाशेषुसतुषु २४५ सीमापृक्षाभ्यकु
वीतन्यग्रोधाभ्यथाकिंसुकान् शाल्मलीन्सालतालान्श्चक्षीरणाभ्यवपादपान् २४६ गुल्मान्वेणू-
श्चविविधानूशमीवल्लीस्थलानिच शरान्कुड्मकुगुल्मान्श्चनथासीमाननश्यति २४७ तडागान्यु
दपानानिवाप्यः प्रस्त्ववणानिच सीमासाधिषुकार्याणि देवतायतनानिच २४८ उपच्छन्मानिचान्या
निसीमालिगानिकारयेत् सीमाज्ञानेनृणावीक्ष्यनित्यंलोकेविपथयम् २४९

णं द्युप्रचुरकंदकलात्यकंदकलादिभेदेननामकारान्तीमादृक्षान्वल्लताः स्थानानिहन्निमोन्नतभूभागान् शरान् कूडान् क्रगु
 ल्माश्च प्रचुराः सत्यमोगलेनादराथ्यपृथक् निर्दिष्टान्तीमालिंगभूतान् कुर्यात् एवं कृते सीमाननश्यति २४७ तडागानिति तडा
 गकुपदीर्घिकाजलनिर्गममार्गदेवगृहाणि सीमारूपेण ग्रामद्वयसंधिस्थानेषु कर्तव्यानि एतेषु सीमानिर्णयाय विख्याप्य कृते
 उदकाद्यर्थि जना अपि च्छुतिपरपर्याविरकालेपि साक्षिणो भवन्ति २४८ उपच्छन्नानीत्यादि सीमानिर्णये सर्वदाऽस्मिन् लोके

निति गुल्मान्प्रकांडरहितान्वे

मनुष्याणां विप्रममज्ञानं दृष्ट्वा ३ भिहितव्यतिरिक्तानि गूढानि चक्ष्यमाणानि सीमाविन्धानि कारयेत् २४९ अथमेति यानीति प्रसक्त
स्थिरोवालतुषमस्मकपटिकाशु फगोमयपकेष्टकां गारपाषाणकर्परसिकताअन्यान्यव्येवंभकाराणि कालोजनकार्यसा ३ स्थिम
तीनियानि निरकालेनापि भूभिरात्मसात् न करोति तानि ग्रामयोः संधिषु सीमायां प्रक्षिप्य लुप्तमेवेताभिः सीमां तेषु भिन्नापयति इति बह
स्पतिवचनात् स्थूलपाषाणव्यातिरिक्तानि कुंभेषु कृत्वा प्रच्छन्नाभिः समो निरवायधारेयत् २५० २५१ एतैरिति विवदमानयो-
र्ग्रामयोः प्रसक्तं रतेरुक्तं चिन्ते राजा सीमा मुनयेत् वसतोः पुनरविच्छिन्नया फलत्तया सीमानिर्णयोनतु त्रिपुरुषादिकतया तस्याधिः
सीमेति पशुं दस्तत्वात् ग्रामद्वयसंधिस्थानद्यादि प्रवृत्ते न च पारावारग्रामयोः सीमानिश्चिनुयात् २५२ यदीति यदि प्रच्छन्नमकारा

अशुभनोऽस्य निगोयालां स्तुष्वान्भस्मकपालिकाः करिषभिषु कुंभं गारां च्छर्क गवां लुकास्तथा २५० या
निचैव प्रकाराणि कालाद्भूमिर्न मूक्षयेत् तानि संधिषु सीमायां भूभकाराणि कारयेत् २५१ एते लिपिर्न
ये सीमां राजा विवदमानयोः पूर्वमुत्था च सततमुदकस्यागमेन च २५२ यदि स शय एव स्यात् लिङ्गाना
मपि दर्शने साक्षिप्रत्यय एव स्यात् सीमा वादविनर्णयः २५३ ग्रामीयककुलानां च समक्षसीम्नि सा-
क्षिणः प्रष्टव्याः सीमलिङ्गानि तयोश्चैव विवादिनोः २५४ तेषु शास्तु यथा झुसुः समस्ताः सीम्नि निश्चय
म् निवभीयात् तथा सीमां सर्वस्तांश्चैव नामतः २५५ शिरोभिस्तैर्गृहीत्वो वास्त्रविणो रक्तवाससाः झुह
तैः शापिताः स्वस्वैर्नयेयुस्ते समजसम् २५६

लिङ्गदर्शने पि प्रच्छन्नां गारादितुषा असीस्थानां तं रंगीत्या निस्वात्तानां य-
सीमा तत्तुर्न्यग्रोधः इत्यादि समस्त एव यदि संदेहः स्यात् तदा साक्षिप्रमाण एव सीमा विवादिनिश्चयो भवेत् २५३ ग्रामीति ग्रामिक-
जनसमूहानां ग्रामद्वयस्थानि युक्तयोर्वीदि प्रतिवादिनोश्च समक्षं सीमा विधये सीमां लिङ्गासंदेहे लिङ्गानि साक्षिणः प्रष्टव्याः २५४ तै-
रिति तेषु प्राः साक्षिणः समस्ता द्वे धेनू सीमा विषये न प्रकरणे निश्चयं झुसुः तेन प्रकारेणा विस्मरणार्थं पत्रे सीमां लिखेत् तत्तांश्च स-
र्वानेय साक्षिणो नाम विभागतो लिखेत् २५५ शिरोभिः प्रेरितं तेषां क्षिण इति सामान्यं अवगोपितं रक्तवाससाः सीमानं येयु रिति या

नवत्स्यवचनान्तरक्तपुष्पमालाधारिणोलोहितवाससोमस्तकेष्टुच्छोष्टानिगृहीत्वायदस्माकंस्तुक्रुतंतन्निष्फलंस्थादिति एवमा-
लोयैः स्फुरतैः शापिताः संतः तांसीमांयथाशक्तिनिर्णयेयुः २५६ यथोक्तेति तेसत्यम्रधानाः साक्षिणः शास्त्रोक्तेनविधानेनविषी-
यस्थानिष्ठायाप्राप्तवन्ति अतश्चेनतुनिश्चिन्वन्तः प्रत्येकं पणशतद्वयदंडं दाप्याम्रवेयुः २५७ साक्ष्येति तत्रसंधिविवादसाक्ष्यभावे-
नतुर्दिशंसंभतप्रवाः सामंतास्तत्साभिः चलारोग्यामवासिनः साक्षिधर्मैरणराजसमक्षंसीमानिर्णयंकुसुः २५८ सामंतैति साक्षि-
धर्मैणराजसमक्षमनुभवेननिर्णयमकुर्वतांग्रामवासिनां ग्रामनिर्माणकालादारभ्यमोलानांपुरुषक्रमेणतद्ग्रामस्थानांसीमासाक्षि-
णामभावइमान्वक्ष्यमाणान्स्निग्धं हि नवनचारिणः पृच्छेत् २५९ व्याधेति लुब्धकान्पक्षिवधजीविनः गोपालान्मत्स्यजीविनोमूलं

यथोक्तेननयंतस्तेपूर्यंतैसत्यसाक्षिणः विपरीतंनयंतस्तदाव्याःस्युर्दिशंतंदमम् २५७ साक्ष्यप्रा-
प्तेतुचत्वारोग्रामाःसामंतवासिनः सीमाविनिर्णयंकुसुःप्रयतारजसन्निधौ २५८ सामंतानामप्राप्तेतु
मोलानांसीमनिर्माणम् इमानप्यःसुपुजीतपुरुषान्वनगोचरान् २५९ व्याधांछाकुनिकान्नापा-
क्तेवत्तान्मूलखनकान् व्यालुग्राहास्तुच्छवृत्तीनन्याश्चनचांरिणः २६० तेषुपृष्ठास्तयथाञ्जुसुःसीमा
संधिषुलक्षणम् तत्रथास्थापयद्राजाधर्मैणग्रामयोर्द्वयोः २६१ क्षेत्रकूपतडागानामारामस्यगृहस्य-
च सामंतप्रत्ययोर्ज्ञेयःसीमासेतुविनिर्णयः २६२ सामंताश्चैन्युवाञ्जुसुःसेतोविवदतानृणाम् सर्वेपृथक्
पृथग्दंड्यारानामध्यमसाहसम् २६३

राटनज्जीविनः सर्पग्राहिणः शिलोच्छवृत्तीनन्यांश्चफलपुष्पेंधनाद्यर्थेनव्यवहारिणः
एतेहिस्त्वयोजनार्थेनेनग्रामेणसर्वदावनंगच्छेयुः तद्ग्रामसीमाभिज्ञाःसंभवन्ति २६० तेषुपृष्ठादिति तेष्व्याधादयःपृष्ठास्सीमास्त
पेषुग्रामसंधिषुयेनप्रकारेणचिन्हंभूयुः तत्तेनैवप्रकारेणराजादयोधर्मयोःसीमाव्यवस्थापयेत् २६१ क्षेत्रेति एकग्रामेपि क्षेत्रकूप
तडागान्गृहणानीमासेतुविवादसमस्तदेशवाभिसाक्षिप्रमाणकएवमर्थादाबिहन्म्वयोर्विज्ञेयोनव्याधादिसमाणकः २६२ सामंतो
सीमानिन्हनिमित्तंविषयदमानामनुध्यानांवादि सामंतादेशवासिनोभिर्यथाञ्जुसुस्तदातेसर्वेप्रत्येकंराजामध्यमसाहसंदंडनीचाःए

चासामंतस्त्रुणां पूर्वोक्तद्विशतोदसो ज्ञेयः २६३ गृहमिति गृहतडागोद्यानक्षेत्राणामन्यतमभरणं बंधनादिभयकथनपूर्वमाक्र-
हरणोपचरणशतानिदंडनीयः स्यात्स्वातंत्र्याद्विशतोदमः २६४ सीमेति लिंगसाक्ष्यभावेसीमायां परिच्छेत्तुमशक्यायां राजैवधर्म-
ज्ञः पक्षपातरहितो ग्रामद्वयमध्यवर्तिनीं विवादविषयां भूमिपेधामेव ग्रामवासिनां उपकारातिशयोक्तमवतिरेकेण च महार्हा-
दस्तेषामेव दद्यादिति शास्त्रव्यवस्था २६५ एष इति एषसीमानिश्चयोधर्मो निःशेषेण उक्तः अत ऊर्त्येवास्माकं चक्षुर्वक्ष्यामि दंडया-
रुष्यान्तर्वाक्माकृत्य प्रवृत्तेः पूर्वमभिधानं अनुक्रमशुल्यां तु याकथ्ये दंडवान्चिके इति दंडशब्दस्यान्याथव्यवहारत्वात् पूर्वनिर्देशः २६६
शतमिति द्विजस्य चौरैस्त्याक्षेप रूपं परवस्तुत्वात् क्षत्रियः पणशतं दंडमर्हति एवं सार्द्धशतं द्वे वा शते लाघवगौरवापेक्षया वैश्यः शू-
द्रो व्येवं ब्राह्मणाक्रोशो नादनादिरूपं वधमर्हति २६७ पंचाशदिति ब्राह्मणः क्षत्रियस्योक्तस्त्याक्षेपे कृते पंचाशत्पणान्दंडवः वै

गृहतडागभारामं क्षेत्रं वा सीषया हरन् शतानिपंचदंडयः स्यादज्ञानाद्विशतोदमः २६४ सीमायाम-
विषद्वायास्वयं राजैवधर्मवित् यदि शतद्विभमेतेषां सुपकारादिति स्थितिः २६५ एषोऽखिलेनाभिहि-
तो धर्मः सीमाविनिर्णये अत ऊर्त्येव वक्ष्यामि वाक्माकृत्य विनिर्णयम् २६६ शतं ब्राह्मणमाकृत्य दस-
त्रिया दंडमर्हति वैश्यो व्येवं शतं द्वे वा शतं दसवधमर्हति २६७ पंचाशद्ब्राह्मणो दंड्यः क्षत्रियस्याभिशा-
सने वैश्यस्यादंडपचाशच्छतं दंडादशकोदमः २६८ समवर्णे द्विजातीनां द्वादशौ वध्यति क्रमे वा दस्यव-
चनीपेषु तदेष्टु हि युगं भवेत् २६९ एकजातिर्द्विजातीस्तवाचादाकणया क्षिपन् जिह्वायाः प्रासुयाच्छे-
दजघन्यममवाहिमः २७०

श्येत्सूदेचयथोक्ताक्रोशो कृते पंचविंशतिर्दशपणाः क्रमेण ब्राह्मणस्य दंडः स्यात् २६८
समेति द्विजातीनां समानजातिविषये यथोक्ताक्रोशो कृते द्वादशपणो दंडः अवचनीयेषु पुनराक्रोशवादेषु मातृभगिन्याद्यन्धाल-
रूपेषु तदेवेति न पुंसकानि देशात् शतं ब्राह्मणमाकृत्येत्यादियुक्तं तदेष्टु हि युगं दंडरूपमवेत् २६९ एकैति शूद्रो द्विजातीन् या-
तकादिना वाचाकुशपबिद्धाच्छेदलभेत् यस्मादसीपादारव्यान्निष्कंधां गज्जातः २७० नमेति अभिदोह आक्रोशः ब्राह्मण-
रेखं यजत ब्राह्मणापसद इत्याक्रोशेन नामात्स्यादिग्रहणं कुर्वतो लोहकीलोऽग्निनामदीतो दशांगुलो मुखेषु संभवः २७१

धर्मेति कथंविद्धमेषामवगम्यायेत धर्मोऽनुष्ठेय इति ब्राह्मणस्याहंकारादुपदिशतोऽस्य दृढस्य मुखे कणयोश्च ज्वलन्तौ लं राजा प्रक्षेपयेत् २७२ श्रुतेति समानजातिविषयमिदं दंडाधवात्तनुत्तु दृढस्स हि जात्याक्षेपविषयम् न त्वयैतत् श्रुतम् भवान् न देशजातो न तवैयजातिर्न तव शरीरसंस्कारसुपनयनादिकर्मकृतमित्याह कारणमिथ्या भुवनं हि शतं दंडाव्यः स्यात् वितथेनेति तृतीया विध्या नेम रुत्सादिष्य उपसंख्यानमिति तृतीया २७३ काणमिति एकस्मिन् विकल्पादविकलं अन्यमपि वा तया विधं हस्ताद्यं गविकलं मत्स्येनापिकाणादिशब्देन भुवनं अत्यन्तं लघुत्वात् दंडाव्यः २७४ मातेति आक्षारितः क्षारितोऽभिशात इत्याभिधानिकाः मात्रादीन्यातकादिनाऽभिशापनं गुरोश्च पंथानमत्यजन् दंड्यः अत्राह स्मार्थादीनां गुरुपापाभिशापेन दंडसांख्यसमाधेयम् मेधातिथिस्तु

नामजातिग्रहं त्वेषामभिद्रोहेण कुर्वतः निःक्षेप्योऽयोमयः शंरुर्ज्वलन्नास्येदं शंरुलः २७५ धर्मोपदेशदर्पणविभाणामस्य कुर्वतः तसमासेन च येनैल्लवकेभ्यो नैव पाथिवः २७२ श्रुतं देशं च जातिं च कर्मशाशरीरमेव च वितथेन भुवनं दण्डाव्यः स्याद् हि शतं दमम् २७३ कारणवाप्यथवारवजमन्यवापितथाविधम् तथ्येनापि भुवनं दण्डाव्यं दंडकाषापणावरम् २७४ मातरं पितरं जात्यां स्नातं तनयं गुरुम् आक्षारयच्छतं दण्डाव्यः पथानं चाददुर्गः २७५ ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यामु दंष्ट्रकार्ये विजानता ब्राह्मणे साहसः पूर्वः क्षत्रिये त्वेवमध्यमः २७६ विदुश्च दूदयोरवमवस्त्वजातिप्रति तत्त्वतः छेदवजप्रणयनं दंडस्येति विविनिश्चयः २७७

आक्षारणं भेदनमित्यस्का मातृपुत्राणि नादीनां परस्परभेदनकर्तुरयं दंडमिधिरिति व्याख्यातवान् २७५ ब्राह्मणेति ब्राह्मणक्षत्रियाभ्यां परस्परं पतनीया क्रोशे कृते दंडशास्त्रेन राजा दंडः कार्यः दंडमेव विशेषणाह ब्राह्मणे क्षत्रिया क्रोशिमिथ्यमसाहसः कार्ये ब्राह्मणा क्रोशिन पुनः क्षत्रिये मध्यमसाहसः २७६ विदिति वैश्यश्च दूदयोरन्योन्यजातिप्रतिपत्तनीया क्रोशे ब्राह्मणक्षत्रियवत् वैश्ये च दूदक्रोशिन प्रथमसाहसः भूदे वैश्या क्रोशिन मध्यमसाहस इत्येव रूपं दंडस्य प्रणयनं जिह्वाच्छेदं हरितं यथावत् कर्तव्यमिति शास्त्रमिच्छयः एवं चैकजातिर्हि जातोऽस्ति तन्मागुरुजिह्वाच्छेदो वैश्ये निवारितो ब्राह्मणक्षत्रिया क्रोशविषय एवावर्ति-

एष इति एषोऽन्तर्गतो वाक्पाठ्यस्य यथावदंडविधिरुक्तोऽन्तर्गताडनादंडपाठ्यस्यानिर्णयवक्ष्यामः २७८ येनेति अंत्यजः
 शूद्रोयेन केनचित्करचरणदिनागेन साक्षाद्डादिनाऽव्यवहितेन हिजातिप्रहरते देवांगमस्य छेत्तव्यमित्ययमनोरुपदेशः मनुग्रहण
 मादरार्थे अस्मैवोत्तरः प्रपंचः २७९ पाणिमिति ग्रहं तु पाणिदंडं वोद्यस्य पाणिच्छेदं लभते पादेन कोपात्स हरणे पादच्छेदं भामिति
 २८० सहेति ब्राह्मणेन सहस्रमनोपविष्टः शूद्रः कट्याततलोहकृतचिन्होपदेशो निर्वासनीयः स्मिन् च वास्ययथानम्रियते तया छेदये-
 त् २८१ अवनतिर्य दर्पणच्छेप्यणा ब्राह्मणानपमानयतः शूद्रस्य राजा हावो धीच्छेदयेत् मूलमक्षेपेणापमानयतो मेद्रं शर्द्धनकु-
 पित्तितो गुदशब्दः तेनावमानयतो दर्पणममादात् गुदं छेदयेत् २८२ केशो विधिति दर्पादित्यनुवर्त्तते अहंकारेण केशेषु गृह्यतः

एष दंडविधिः प्रोक्तो वाक्पाठ्यस्य तत्त्वतः अतर्द्धप्रवक्ष्यामि दंडपाठ्यनिर्णयम् २७८ येन कृतेन
 चिदंगेन हिस्स्याच्चेच्छुभमत्यजः छेत्तव्यं तत्तदेवास्य तन्मनोरुशरासनम् २७९ पाणि सुद्यम्य दंडवा
 पाणिच्छेदं नमर्हति पादेन महरन् कोपात्सादच्छेदं नमर्हति २८० सहांसनमभिज्ञेष्करुक्षस्य पक्ष-
 षुजः कट्या कृता कोनिवास्यः स्मिन् च वास्यावकृतयेत् २८१ अवनिष्ठावतो दपा हावो धीच्छेदयेत् मूलम-
 अवमृचयतां मेद्रमवशर्द्धयतो गुदम् २८२ केशेषु गृह्यतः हस्तोच्छेदयेत् दविचारयन् पादयोर्दण्डिका
 यांच ग्रीवायां वृषयां च २८३ स्वर्गमेदुकः शतदंड्यालोहितस्य च दशकः मांसमेत्ता तुषणि कान्यवा
 स्यस्त्वास्थिमेदकः २८४ वनस्पतीनां सवषासुपमागययायथा तथा तस्यादमः कायो हि साया मिति धार-

णा २८५

शूद्रस्य पीडाऽस्य ज्ञातानजानेत्यविचारयन् हस्तोच्छेदयेत् पादयोः अश्लुणि च ग्रीवायां वृषणो हि सार्थं गृह्यतः
 च्छेदमेव कुर्यात् २८३ स्वर्गमेदिति चर्ममात्रमेदकस्तस्मान्जातिर्न शूद्रः ब्राह्मणस्य दंडलाघं वपणशानं दंडनीयः तथा रक्तोत्सादको
 पिरातमेव दंड्यः मांसमेदोषणि फ्रान्देयोऽस्थिमेदकस्तदेगान्निर्वास्यः २८४ वनस्पतीति वृक्षाद्युद्भिदां सर्वेषां येन येन प्रका-
 रेण उपभोगः फलपुष्पपत्रादिना उत्तममध्यमरूपो भवति तथा तथा हि सायाम् व्युत्तमसाहसादिर्दोषविधेय इति निश्चयः न

फलोपभोगदुःखमच्छेदीतृप्तमंसाहंसपुष्पोपभोगच्छेदोमध्यमं वृद्धीगुल्मलतां छेदी कार्षीपणशतं तृणछेदो कंकाषीपणं च पणएव
मनुजान्पुक्तो वेदितव्यः २८५ मनुष्याणां पशूनां पीडोत्सादनार्थं महारं कृते सति यथा यथा पीडा धिक्व्यं तथा तदा दंडमव्यधिकं कु-
र्वीत एवमस्मान्नादौ लवंगभेदनादिपु कृतेषु लवंगभेदकः शतं दंड्य इत्युक्तोप्यधिको दुःस्वगिरो वापेक्षया कर्तव्यः २८६ अंगेति अंगा-
नां कर्त्तरणानां व्रणशोणितयोश्च पीडनायां सत्यां समुत्थानव्यययावता कालेन पूर्वावस्था प्राप्तिः समुत्थानसंबंधो भवति नावत्का-
लेन पशूषोषादिना यावान् व्ययो भवति तमसौ दापनीयः अथ तं व्ययपीडोत्सादको न दातुमिच्छति तदा यः समुत्थानव्ययो यश्च दंड-
स्त्वमेनं दंडत्वेन राजा दाप्यः २८७ द्रव्येति द्रव्याण्युक्तविशेषं दंडानि कटकानि ताश्च यदा दोगिनो यस्य ज्ञानादज्ञानादज्ञानाशये त्सत-
स्य द्रव्यांतरादिना तु द्रिमुत्सादयेत्तराज्ञश्च विनाशितं द्रव्यं समं दंडं दद्यात् २८८ चर्मैति चर्मणि चर्मयदित्तरादौ चर्मकाष्ठमृति

मनुष्याणां पशूनां च दुःस्वगयप्रहृते सति यथा यथा मूहं ह्रस्वं दंडं कुर्वन्ति तथा तथा २८६ अंगावपीडना-
यां च व्रणशोणितयोस्तथा समुत्थानव्ययं दाप्यः सवदंडं मथापि वा २८७ द्रव्याणि हिंसाद्यो यस्य ज्ञा-
नतोऽज्ञानतोऽपि वा सतस्यात्सादयेत्पुष्टिराज्ञो दद्याच्च त्समम् २८८ चर्मचर्मिकं भांडेषु काष्ठलोष्टम-
येषु च मूल्यात्पंचगुणो दंडः पुष्पमूलफलषु च २८९ यानस्य चैव यातुश्च यानस्याभिन एव च दशाति
वत्तनान्याहुः शेषे दंडो विधीयते २९० छिन्ननास्ये भग्नसुरगेति स्व्यं कृमिति सुरागते अस्त्रभंगे च यानं .
स्य च क्रमगतयेव च २९१ कानिर्मितेषु च भांडेषु पुष्पमूलफलषु परस्य नाशितेषु मूल्यात्पंचगुणो दंडो राज्ञो देयः स्व

नश्च तु धिक्सादनीयैव २८९ यानस्येति यानस्य रथादेर्यातुः सारथादेर्यानि स्वाभिनश्च यस्य तद्यानं तेषां छिन्ननास्यो दानि दश
निमित्तानि दंडमतिक्रम्य वर्त्तते एषु निमित्तेषु सत्क्राणि भारणे द्रव्यनाशे च कृते यानस्वामिनां दंडोन भवतीति मन्वादय आहुः एत-
द्यतिरिक्तनिमित्ते च पुनर्दंडोऽनुधीयते २९० छिन्नेति छेदनेति नासायां भवन्नास्यं शरीरावयवत्वाद्यत् सार्चैह बलीवर्द्-
नासासंबंधिनीरज्जुः छिन्ननास्यरज्जौ बलीवर्दीदिक्के भग्नसुराख्ये काष्ठे रथादौ मूत्रमूत्रैषम्यादिनातिरश्चानं वागतेन श्वक्रा-
तः प्रविष्टास्य काष्ठभगे यंत्राणां चर्मबंधनानां छेदने योऽस्त्रपशुग्रीवारज्जीरश्मेः ग्रहरणस्य छेदने अपसरापसरेषु ज्ञेयैः शब्देसा

व्यादिनाकृतं चयनेन प्राणिहिंसाद्रव्यविनाशयोः कृतयोः सारख्यादं दंडोनास्तीति मनुराह २९१ यत्रैति यत्र सारथेरकौश
 लाद्यानमन्यथा ब्रजति तत्र हिंसायामशिक्षितसाराथ्यनियोगस्वामी द्विशतं दाप्यः स्यात् २९२ प्राजकेति यदि सारथिः कुशलः स्या
 नदासारथिरेवोक्तद्विशतं दमवस्यमाणं च मनुष्यमाणं च मनुष्यमाणं इत्यादिकं दंडमर्हति न स्वाामी अकुशलं तु तस्मिन् सारथिस्वाभिव्यतिरिक्ता
 अन्येपियानां रुद्धा अकुशलसाराथिकयानारोहणात्सर्वे मत्स्येकं शतं शतं दंड्याः २९४ सत्वेति सत्वेत्याजकः संसुरवागतैः मत्सुरगवा
 दिन्मीरथांतरेण वा संरुद्धः स्वरथगमनानवधानक्षत्यक् समर्पणा समः संकटे पिस्वरथतुरगान् मेरयन् तुरगैरथेन वारथावयवैर्वि
 प्राणिनो व्यापादयति तत्राविचारितो दंडः कर्त्तव्य एव सकृदपराधे कीदृश इत्याह २९५ मनुष्येति तत्र मनुष्यमारणे प्राजकस्थानय

छेदनेनैव यंत्राणां योत्करश्म्योस्तथैव आक्रंदेचाप्यपेहीति न दंडमसुरब्रवीत् २९३ यत्रापव-
 नैते शुभमवैगुण्यात् प्राजकस्य तु तत्र स्वाामी भवेद्दंड्यो हि साया द्विशतं दमम् २९३ प्राजकश्चैव वेदात्मः
 प्राजको दंडमर्हति सुगमस्थाः प्राजकः नामैसर्वे दंड्याः शतं शतम् २९४ सत्वेत्तु पुथि संरुद्धः पशुभिर्वा
 रथेन वा प्रभापयेत् प्राणभृतस्तत्र दंडो विचारितः २९५ मनुष्यमारणां क्षिप्तं चौरवत् किल्बिषं भव-
 त् प्राणभृत्समहत्सद्वर्गगजोष्ट्रहयादिषु २९६ कद्रकाणां पशूनां तु हि साया द्विशतं दमः पचांश
 सुभवे दंडः शुभेषु मृगपक्षिषु २९७ गर्दभाजां विकानां तु दंडः स्यात् स च माधिकः माषकस्तु भवेद्दंडः
 श्वसूकरनिपातन २९८

धानात् यानेन हत एव चौरदंडो न मसाह संभवेत् न तु भारणरूपः प्राणभृत्समहत्सद्वर्गमिति अ-
 वणात् गोगजादिषु महत्सप्राणिषु भारितेषु उक्तमसाह संस्यार्द्धं पंचशतं दंडो भवेत् २९६ कद्रेति कद्रकाणां पशूनां जातिवि-
 शेषोपदिष्टमवानां वालादीनां वयसाचक्षिशोरादीनां सारणो द्विशतं दंडः स्यात् शुभेषु मृगेषु रुक्मपृषु नादिषु पक्षिषु च शुक्रहंससा
 रसादिषु पक्षिषु हतेषु पंचाशतं दंडो भवेत् २९७ गर्दभेति गर्दभच्छागेडकादीनां पुनमारणे पंचरूप्यमाषकपरिमाणो दंडः स्यात्
 नचात्र हेरप्यमाषग्रहणं छत्रोत्तरलघुदंडाभिधानात् स्वसूकरमारणेषु पुनरौघ्यमाषपरिमाणो दंडः स्यात् २९८ छ ७९

भार्येति भार्यापुत्रादयः कृतापराधारज्ज्वावातिलघुवेणुशलाकयाताड्याभवेयुः शि क्षार्थोताडनविधानादत्र दंडापवादः २९९ पृ
ष्ठतइति रज्जादिभिरपि देहस्य पृष्ठदेशोत्ताडनीयाः न तु शिरसि उक्तव्यतिरेकेण म हरणो वाग्दण्डधनदंडरूपचौरदंडं प्राप्नुयान् ३००
एव इति एष दंडरूपस्य निर्णयो निःशेषोक्तः अत ऊर्ध्वं चौरदंडा विनिर्णये विधानवक्ष्यामि ३०१ परमेति चौराणां नियमने राजा
परममुत्कृष्टयत्नं कुर्यात् यस्माच्चौरनिग्रहाद्वाज्ञः रव्यातिं निरुपद्रवतयाराष्ट्रदृष्टिमेति ३०२ अभयेति हि अवधारणे चौराणां निय
मनेन यो नृपतिः साधूनामभयं ददाति स एव पूज्यः पूर्वेषां स्लाघ्यो भवति स अगवायनादिकृतु विशेषं यत्न्यस्मान् सत्र भिय सत्रं तदभ-
य दानाच्चौरनिग्रहं रूपाभयदक्षिणं सर्वदेवतस्य दृष्टिमेति अन्यद्वि नियतकालीनं नियतदक्षिणं च एतत्सर्वकालीनमभयदक्षिणं

भार्यापुत्रश्च दासश्च प्रेथ्यो भ्राता च सोदरः प्राप्तापराधास्ताड्याः स्यूरज्जावेणुदलेन वा २९९ पृष्ठतस्त
शरीरस्थनोत्तमार्गकथंचन अतो न्यथा तु महरन् प्रातः स्याच्चौरां किल्बिषम् ३०० एषो खिलेनाभिहि
तो दंडपाठ्यनिर्णयः स्तेनस्यातः प्रवक्ष्यामि विधिदंडविनिर्णय ३०१ परमयत्नमातिष्ठेत् स्तेनानान्मि
ग्रहे नृपः स्तेनानान्मिग्रहादस्य यशोराष्ट्रं च वदन्ते ३०२ अभयस्य हि यो दाना स पूज्यः स तत्तन् नृपः स
त्र हि वदन्ते तस्य स देवाभयदक्षिणम् ३०३ स यतो धर्मवद्भ्रातारो भवति रस्ततः अधर्मादिपि षड्भा-
गो भवत्यस्य ह्यरस्ततः ३०४ यदधीत्य धृजते यद्वदति यद्वर्चति तस्य षड्भागमात्रा जासस्य गभवति रस्त
णात् ३०५ रक्षत्रमणभूतानि राजा वदथा अधधानयन् यजते हर हर्यज्ञः स हस्त्राशतदक्षिणः ३०६ चेति वाक्यं

व्यतिरेककल्याणलंकारः ३०३ सर्वत इति मजारस्तोराज्ञः सर्वस्य भृतिदातुर्विणिगादेर्मृत्यदातुश्च औत्रियादेः सकाशात् धर्मेषु
भवति अरक्षत आधर्मादिपिलोकेन कृतात् षड्भागः स्यात् तस्माद्यत्नतः स्तेननिग्रहेण राजारक्षणं कुर्यात् न च भृतिं क्रीतत्वात् रा
र्मवद्भ्रातारो न सुक्त इति वाच्यम् मृत्याधर्मवद्भ्रातारो न च परिक्रीतस्य शास्त्रोपत्त्यात् ३०४ यदेति यः कश्चिज्जपयागदानेन वताच्चिदभिन्नक
रोति तस्य राजापालनेन षड्भागमाप्नोति ३०५ रक्षेति भूतानि सर्वाणि स्थावरजगमादीनि यथाशास्त्रं दंडप्रणयनरूपेण धर्मैर्णय

वयं श्वस्तेनादीन् ताडयन्मस्य हंक्षदक्षिणैर्यज्ञैर्यजेत नज्जन्यं पुण्यं यामोतीति भावः ३०६ योऽरक्षन्मिति यो राजारक्षामकु-
 र्वन्बलिधान्यादेः पद्मांगं आसवा सिन्धुः प्रमिमांसवाः पादौषधिनियमेन आद्यं शल्लं स्थलजलपथादिना वणिज्याकारितेभ्यो नियतस्थ-
 नेषु द्रव्याः शुसारेण आहं दानमिति प्रसिद्धं प्रतिभागां फलकुसुमशाकतृणाद्युपायनं प्रतिदिनं ग्राह्यं दंडव्यवहारशौचगृह्णहानि सप्तमृतः
 सन् सदा एव नरकं याति ३०७ अरक्षितेति यो राजानं रक्षति अथ च धान्यादिषु द्वागं बलिरूपं गृह्णाति तत्सर्वलोकानां सकलपापहा-
 रिणं जानीयात् ३०८ अनपेक्षितमिति लंघितशस्त्रमथार्दं परलोकमावशां लिनमनुचितं दंडादिना धनग्राहिणं रक्षणरहितम्
 करुणान्यादेर्भक्षितारं राजानं नरकगमिनं जानीयात् ३०९ अधार्मिकमिति अधार्मिकं चौरादिकमपराधापेक्षया त्रिभिरुपायैः प्र-
 यत्नेन नियमयेत्तानाह कारागारप्रवेशनेन निगडादिबंधनेन करचरणछेदनादिना नाप्रकारहिंसनेन ३१० निग्रहेणेति पापशा-

योऽरक्षन्बलिमादत्ते करं शल्लं च पार्थिवः प्रतिभागां च दंडं च सप्तमद्यो नरकं व्रजेत् ३०७ अरक्षि-
 तारराजानं बलिषु द्वागं हारिणम् तमाहुः सर्वलोकस्य सप्तमग्रमलहारकम् ३०८ अनपेक्षितमयदिना
 स्तिकं विप्रलुपकम् अरक्षितारमन्तारनृपविद्यादधोगतिम् ३०९ अधार्मिकं त्रिभिर्न्यायेभिर्नृपही-
 यात्यव्युत्ततः निरोधेन न बंधेन विविधेन बंधेन च ३१० निग्रहेण हि पापानां साधूनां सग्रहेण च द्विजा-
 तय इव ज्योतिः पूर्यते स ततं नृपाः ३११ क्षतव्यग्रफणानित्यक्षिपता कायिणान् नृणाम् बालछद्मतु-
 राणां च कुपतां हितमात्मनः ३१२ यः क्षिप्तो मधयत्यात्ते स्तेनस्वर्गमहायते यस्त्वव्यव्यभिन्नसप्तम तनर-
 कं तेन गच्छति ३१३

लिनानिग्रहेण साधूनां संग्रहेण द्विजातय इव महायज्ञादिभिः सर्वकालं नृपतयः पवित्रा कुर्वति तस्या-
 दधार्मिकान् निगृह्णात्यन्तसाधूंश्चानुगृह्णायात् ३११ क्षतव्यमिति कार्याधिप्रत्यर्थिनां दुःखेनाक्षेपोक्तिरचयतां तथा बालछद्-
 व्याधिनानां वक्ष्यमाणमात्मोद्युपकारमिच्छतां प्रफणाक्षमणीयम् ३१२ यः क्षिप्तेति दुःखितैराक्षिप्तः सहते यः तेन स्वर्गलोके पू-
 जां लभते प्रफल्बदर्शनान्नमस हते यः तेन नरकगच्छति ३१३ राजेति स्कंधेति यद्यपि सुवर्णस्तेयकादिप्रदत्यादिना प्राप्य श्रित्तमकर

येवक्ष्यति तथापि स्ववर्णस्तेयं प्रति राजस्वरूपं दण्डप्रकरणे दर्शयितुं पाठः ब्राह्मणस्वरूपं स्वचौरैः णसुक्तके शीनवेगाद्गच्छताम
या ब्राह्मणस्वरूपमपहृतमिति संख्यापयतां सुसत्त्वाव्यमायुधं स्वादिरमयं वा दण्डमुभयतस्तोऽस्मां शक्तिं लोहमयं वा दण्डं स्करधेगृही-
त्वा राजसमीपं गच्छेन्न तो ब्राह्मणस्वरूपं हाव्यं हसतोऽनेन सुसत्तादिनामाव्यापादयत्येवं राजो वक्तव्यम् ३१४ ३१५ शासनेति
कृत्युसत्तादिप्रहारेण प्राणपरित्याजनान्मृतकल्पस्य जीवतोऽपि परित्यागात् वासचौरस्तस्मात्पाद्विमुच्यते अतएव याज्ञवल्क्यः
मृतकल्पः प्रहारेण जीवन्पि विमुह्यतीति पुनस्तेन करुणादिभिरहत्वास्तेन स्यत्पापं तद्राजाप्राप्नोति ३१६ अन्वाद इति अह्ना
हायस्तत्संगं धियोन्ममिति स्मिन्सौ स्वपापं संक्रामयति त्रूणं हान्यमोक्तुः पापं भवतीति एतदत्र विवक्षितं न तु ब्रह्मन्मः पापन्मश्च
तितथाभार्याव्यभिचारिणी जायति क्षममाणे मन्त्री रिपापं संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति
शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति शिव्यश्च संश्लेषयति

राजास्तेनेन गंतव्यो मुक्तके शीनधावता आचक्ष्माणेन तत्स्तेयमेवं कर्मास्मिंशाधिमाम् ३१४ स्क्रंधेमा
द्रायमुसल्लगुडं वापि स्वादिरम् शक्तिचोभयतस्तोऽस्मां मायसं दण्डमेव वा ३१५ शासनाद्वा विमोक्षोद्गा-
स्तेनः स्तेयादिसुच्यते अशासित्वा तु तं राजास्तेन स्यामोति किल्बिषम् ३१६ अन्नादेभ्युणहामाद्विपत्योभा
स्यापचाद्विणी गुरोः शिव्यश्च यज्यश्च स्तेनो राजनि किल्बिषम् ३१७ राजनिर्द्धृतं दण्डास्ते कृत्वा पापानि मा
नवाः निमलाः स्वर्गमायाति संतः स्फुटति नो यथा ३१८ यस्करज्जुषट्कृपादूरं हि द्याच्च यः प्रपाम् सट्
डं प्राप्नुयान्माषन्तश्च तस्मिन्समाहरेत् ३१९ धान्यं दशाभ्यः कुमेभ्यो हरतोऽभ्यधिकवधः शेषेष्वेकादशगु
णां दान्यं स्तस्य च तद्गुणम् ३२०

तियाज्यश्च विधिमिति आभनूयाजके क्षममाणे पापं निःक्षिप्रतिस्तेन च राजन्त्युपेक्ष्य माणे पापं
समर्पयति तस्माद्वा तस्तेनो निगृहीतव्यः ३१७ यजेति, स्ववर्णस्तेयादो निपापानि कृत्वा पञ्चाद्राजभिर्विहितं दण्डमनुव्याः संतः प्रति
बंधकदुरिताभावात् पूर्वोर्ज्जितपुण्यवशेन साधवः स्फुटत करिण इव स्वर्गं गच्छंति एवं प्रायश्चित्तव दण्डस्यापि पापस्य हेतुत्वमुक्तम्
३१८ यस्त्विति कूपसमीपे रज्जुषटयोः जलोर्ध्वधारणाय धृतयोरज्जुषटं वा हरेत् यो वापानीयदानं हविदारयेत्स मौर्वर्णमाषदं दमा
मुयात् यन्निर्दिष्टं तु मौर्वर्णमाषतत्र मकल्ययेदिति कालायापनवचनात् तच्च रज्ज्वादितस्मिन्कूपे समर्पयेत् ३१९ धान्यमिति द्विपञ्चानं

द्रोणो विंशतिद्रोणम् कुंभः दशसंख्येभ्यः कुंभेभ्योऽधिकं धान्यं हरतो वधः स च हर्तृस्त्वाभिगुणवत्तापेक्षया ताडनांगच्छेदमारणो ज्ञे
 शो येषु नरे कस्मादारभ्य दशकुंभपर्यन्तं हरणे निन्दुते तै का दशगुण दाय्यः स्वाभिन्त्या पहतं दाय्यः ३२० तथेति यथा धान्येन वधोक्तं
 स्तथा तुला परिच्छेद्यानां स्तवर्णरजतादीनामुक्तं शानां च वाससां पश्चादीनां पञ्चशताधिके वधः कर्त्तव्य एव विषयसमीकरणं चात्र देश-
 कात्यापहर्तृजातिगुणापेक्षया परिहरणीय एव सुत्तरत्रापि ज्ञेयम् ३२१ पंचेति पूर्वोक्तानां पञ्चाशद्द्वयावदपहारे कृते हस्तच्छेदने
 मन्वादिभिरभिहितं शेषे कपलादारभ्य पञ्चाशत्सप्तपर्यन्तापहारे अपहतगुणादेकादशगुणो दंड दाय्यः ३२२ पुरुषेति महाकुल-
 जातानामनुभ्याणां विशेषणस्त्रीणां महाकुलमस्त्वानां श्रेष्ठानां च त्वानां वज्रवैदूर्यादीनां अपहारे वधमर्हति ३२३ महेति महतां
 पयूनां हस्तस्यादिगोमहिष्यादीनां तथा स्वर्गादीनां शस्त्राणां कल्याणघृतादेश्वोषधस्य च दुर्भिक्षादिरूपं कालं कार्यं प्रयोजनं च सदस्य

तथा धरि ममेयानां शतादस्यधिके वधः स्रवर्णरजतादीनामुत्तमानां च वाससाम् ३२१ पञ्चाशतस्त्वभ्यु-
 धिकं हस्तच्छेदनमिष्यते शेषे तैकादशगुणमूल्या दंडप्रकल्पयेत् ३२२ पुरुषाणां कुलीनानां न्धारिणां
 च विशेषतः सुगन्धानां चैव रत्नानां हरणवधमर्हति ३२३ महापशूनां हरणशस्त्राणामोषधस्य च काल-
 मासाद्यकार्यं च दंडराजप्रकल्पयेत् ३२४ गोषु ज्वालाणसंस्थासु स्तूत्रैश्च धूरिकायाश्च भेदने पशूनां हरणे चैव
 सद्यः कार्योऽर्द्धपादिकः ३२५ सूत्रकार्पासकिण्वानां गोमयस्य गुडस्य च दध्नः क्षीरस्य तक्रस्य पानीयस्य
 तृणस्य च ३२६ वेणुवदलभाडानां लवणानां तथैव च मृन्मयानां च हरणे मृदोभस्मन एव च ३२७

हिमियोगस्तूपं निरुप्य राजा ताडनांगच्छेदरूपं दंडप्रकल्पयेत् ३२४ गोपेति आह्वयसंबन्धिनो नांगवामपहारे वंध्यायाश्च गोर्वाह-
 नार्थेनास्माच्छेदने पशूनां चैकानां दंडमूयस्त्वाद्यागाद्यार्थानां हरणेऽनंतरमेव श्लिन्नाऽर्द्धपादः कार्यः ३२५ सूत्रेति वेणुवैदलेति
 मत्वयेति अन्येति ऊर्णादिस्तूत्रकार्पासिकस्य च किण्वस्य स्तराचीजद्रव्यस्य च स्थूलवेणुवदनिर्मितजलाहरणभाडादीनां पदव्यन्यस्य
 यत्संभवमुपगचर्मसङ्गुगादि अन्येषामप्येव विधानमसारमायाणां मनः शिलादीनां पकानानामोदनव्यातिरिक्तानामप्यपूपमोद-
 कादीनां च कार्पासादिशब्दार्थानां भिन्नानां पहारे कृतमूल्या हि गुणो दंडः कार्यः ३२६ ३२७

३२८ ३२९ पुष्येषु हरिते क्षौत्रस्येधान्येगुल्मलताक्षेषु परिहतेषु अनपावतवृक्षेषु वक्ष्यमाणश्लोकेधान्या-
दिषु निर्देशात्परिवपनसंभवाच्चधान्येषु अन्येषु समर्थपुरुषभारहोर्षेषु हतेषु देशकालाद्यपेक्षया सवर्णस्य रौप्यस्य वापंचक
प्यालमाषपरिमाणोदंडः स्यात् ३३० पशति अपासितेषु वृक्षेषु धान्येषु शाकादिषु चापहतेषु अन्ययोद्रव्यत्वाभिनांसंबंधः ये
न सहकश्चिदपि संबंधो नास्ति एकग्रामवासादिः तत्र शातंदंड्यः सान्ये तु पंचाशत्तणोदयः खलस्थेषु च धान्येषु अयंदंडः तत्र हि
रिपूयते गृहेष्वेकादशगुणोदंडः प्रागुक्तः ३३१ स्यादिति यद्धान्यापहारादिकं कर्मद्रव्यस्याभिसमक्षंबलात् हतं तत्साहसं स्या
त्सहोचलं तद्भवं साहसं अतर्हस्तेयदंडो न कार्यः एतदर्थं स्तेयप्रकरणस्यापठः यदुनः स्वाभिपरोक्षापहंतं तत्स्तेयं भवेत्तयच्च ह

मत्स्यानां पक्षिणांचैव तैलस्य च घृतस्य च मांसस्य मधुन श्वैव यच्चान्यात्पशुसंभावम् ३२८ अन्येषां
च वमादीनामद्यानामोदनस्य च पक्वान्मानांच सर्वेषां तन्मूल्या द्विगुणोदमः ३२९ पुष्येषु हरिते धान्ये गु
ल्मवल्लीनगेषु च अन्येषु परिपूतेषु दंडः स्यात्पंचकृष्णालः ३३० परिपूतेषु धान्येषु शाकमूलफलेषु च
निरन्यये शातंदंडः सान्वयेर्द्धशातंदमः ३३१ स्यात्साहसं न्यवयत्प्रसभकमयत्कृतम् निरन्यय-
मवेत्साहस्यहत्वापव्ययते च यत् ३३२ यस्त्यतान्युपकृता निद्रव्याणि स्तनयेन्भरः तमाद्यदंडयेद्राजाय
श्वग्निचारयेद्गृहात् ३३३ येन येन यथागोनस्तेनोन्नुषु विचष्टते तत्तदेव हरत्तस्य प्रत्यादेशाय पार्थिवः
३३४ पिताचार्यः स्रद्धन्माताभार्यपुत्रः पुरोहितः नादडधानाभराज्ञोऽस्ति यः स्वधर्मं न तिष्ठति ३३५

तेन दक्षिणेऽयमेव ३३२ यस्तेनाति यः पुनरेतामिच्छादिद्रव्याणि उपभोगार्थं कृतं संस्काराणि मनुष्यश्चीरयेत् यश्च त्रेताग्नि
चाग्निगृहाचोरयेत्त राजाप्रथमं साहसंदंडयेत् अग्निस्त्वाभिनां व्याधानोपस्योदातव्यः गोविंदराजस्तल्लौकिकान् विचारयतो दंड-
स्याहंतदंस्तुम् अल्पापराधेषु गुरुदंडस्यान्याप्यत्वात् ३३३ येनेति येन येनागोन हस्तपादादिना येन प्रकरणसंधिच्छेदादिना चो
रो मनुष्येषु विरुद्धनापहारादि कृचष्टते तस्य तदेवांगप्रसंगनिवारणाय राजाच्छेदयेत् तत्र धनस्त्वानुलर्षपेक्षयाऽयमगच्छेदः
३३४ पितेति पिताचार्यमित्रभ्रातृमातृपत्नीपुत्रपुरोहितानां भ्रातृत्वधर्मयो नावतिष्ठते स राजोदंडो नो यो नास्ति अपितु दंडनीया

कार्यंति यत्रापरराजज्यतिरिक्तोजनः कार्षापणं दंडनीयो भवेत्तस्मिन्न पराधेराजापणसहस्रं दंडनीय इति निश्चयः स्वार्थे दंडतु
 पक्रमये शयेत् ब्राह्मणेभ्यो वा दद्यात् ईशो दंडस्वरुण दानि वक्ष्यमाणत्वात् ३३६ अष्टेति ब्राह्मणेति तदोषगुणविभिक्षा इति स
 र्गत्रसं च यते यस्मिन् स्तेये यो दंडोक्तः सस्तेयगुणदोषज्ञस्य दृष्ट्या ह्यभिगपाद्यते गुण्यते इति अष्टगुणः कर्त्तव्यः षोडशगुणो गु-
 णदोषज्ञस्यैवैव्यस्य द्वात्रिंशद्गुणस्तथा विधक्षत्रियस्य चतुः षष्टिगुणो गुणदोषविदुषो ब्राह्मणस्य शतगुणो वा अष्टाविंशत्यधिक
 शतगुणो वा गुणातिशयापेक्षया ब्राह्मणस्यैव ३३७ ३३८ वानसस्य भिति आविरुद्धवनस्पतीनां पुष्पाणि स्ववदाददौ तफला
 निन्वापरिवृतानां दानि गौतमवचनात् अपरिवृतवानस्य त्यादीनां मूलफलं होमीयान्यर्थं च दारुगोत्रासार्थं च तृणपरकीयमस्तेयं

कार्षापणं भवे दंडो यत्रान्यः ग्राकृतो जनः तत्र राजा भवे दंड्यः सहस्रमितिधारणा ३३६ अष्टापाद्य-
 तुम्ह दस्यस्तेयमयति किं स्त्वियम् षोडशो वतुषेयस्य द्वात्रिंशत्स्त्रियस्य च ३३७ ब्राह्मणस्य चतुः षष्टिः
 पूणचापिशतमेव हि गुणावाचतुः षष्टिस्तद्दोषगुणविभिक्षाः ३३८ वानसस्य मूलफलदोषेन्यर्थं तथै
 व च तृणचवगोभ्यां ग्रासार्थमस्तेयमनुरवतीत् ३३९ यो दत्तादायिनो हस्ताद्धिम्भेत ब्राह्मणो धनम् या
 जनाभ्यापनेनापिय ग्रास्तेन स्तथैव सः ३४० हिजोभ्यगः क्षोणशतिर्द्विविस्तु द्वचमूलके आददानः पर
 स्तेनान्न दंडादनुमर्हति ३४१ असंधितानां संध्यानां संधितानां च मोक्षकः दासांभ्यरयह चोत्तचिमांसः स्या

मनुराह तत्तान्न दंडो नाप्यधर्मः ३३९ यो दत्तेति अदत्तादायिनश्चौरस्य हस्तात्तयो ब्राह्मणो या

जनाध्यापनमिति ग्रहैरपि परकीयधनं ज्ञात्वा लब्धुमिच्छेत् स चौरवच्चौरतुल्यो ज्ञेयः अतः स इव दंड्यः ३४० हिजेति द्विजाति-
 पथिकः क्षीणपायेयः ह्यविस्तु दंडो देवा मूलके परकीयक्षेत्रादृणहन् दंडादनयोगेन भवति ३४१ असंधीति अबद्धानामश्व-
 दीनां परकीयानां यो दर्पणवधयिता वद्धानां मधुरादौ मोचयिता यो दासांभ्यरथापहारी स चौर दंडभाष्यास्तत्तुल्यं च परधानु
 सारेण भारणां गच्छेद न धनाद्यप्यहाररूपो यो द्यव्यः ३४२ अनेनेति अनौनोक्तविधानेन राजा चौराणि यमनं कुर्वणिः इह लोके

ख्यातिं परलोके चोत्कृष्टं सुखं प्राप्नुयात् इदानीं साहसमाह ३४३ ऐन्द्रमिति सर्वाधिपत्यलक्षणं पदं रक्ष्यति च विनाशिनी भानुपक्षया
 न विनाशयेन प्राप्तुमिच्छन् राजा बलेन गृहं दाहयन् ग्रहणकारिणं भानुष्यक्ष्णमपि नोपेक्षेत् ३४४ वागिति वाक्यारुष्यकृताच्चौराच्च
 दंडपारुष्यकारिणश्च भानुष्यात्साहसकृन्मनुष्योऽतिशयेन यापकारोद्भव्यः ३४५ साहसदिति योरजासाहसे प्रवर्तमानं क्षमते स पा
 पकृतामुपेक्षणादर्धमर्बुल्या विनश्यति उपक्रमभागे राष्ट्रे तथा सजनविद्वेषं च गच्छति ३४६ नमित्रेति मित्रवाक्येन बहुधनप्राप्त्या
 यासर्वं श्रुतं भयजनकान् साहसिकान् राजानं त्यजेत् ३४७ शस्त्रमिति आत्मनेति ब्राह्मणादिभिस्त्रिभिर्वर्णैः स्वद्राद्यायुधैश्च हीन
 यं यस्मिन् काले वर्णानामप्यभिणां च साहसकारादिभिर्धर्मैः कर्तुं न दीयते तथा त्रैवर्णिकानामरजकेषु राष्ट्रेषु परस्वकारगमनादि

अनेन विधित्वा राजा कुर्वाणस्तेन निग्रहम् यशोऽस्मिन् प्राप्नुयाद्धोके मेत्यच्चतुत्तमं स्वरवम् ३४३ ऐन्द्रं
 स्थानमभिमुपैष्य शश्याक्षयमव्ययम् नोपेक्षेत क्षणमपि राजा साहसिकन्तरम् ३४४ वारदुष्टात्तत्सक
 राज्ये वदते न वचिंसतः साहसस्य नरः कर्त्ता विज्ञेयः पापकृत्तमः ३४५ साहसे वर्तमानं तु यामर्षयति
 पार्थिवः स विनाशं जत्यास्तु विद्वेषचाधिगच्छति ३४६ नमित्रकारुणाद्राजा विपुला द्वाधनागमात् स
 मुत्सृज्येत्साहसिकान्सर्वभूतभयावहान् ३४७ शस्त्रद्विजातिभिर्ग्राह्यन्धर्मो यत्रापकृथ्यते द्विजातीनां
 नृवर्णानां विपुलकालकारिते ३४८ आत्मनश्च परित्राणे दक्षिणानां च सगरे स्त्रीविप्राभ्युपपत्तो च द्रव्य
 मेण न दुष्यति ३४९ गुरुवा बालस्तद्वौवा ब्राह्मणवा बहुकृतम् आततायिनमायात हन्यादवा विचारयन्
 ३५०

कालजनि ते स्त्रीसंगरादौ प्राप्ते तेषां त्वरक्षार्थं दक्षिणाधनगवाद्यपहराभिन्ने च संग्रामे स्त्री ब्राह्मणरक्षार्थं च धर्मसुद्धे-
 न न्यगति कृतया परान् हिंसन् न दोषभागी भवति परभारणे व्यग्रसाहस्रदंडी न कार्यः ३४८ गुरुवेति गुरु बालस्तद्वौवा
 त ब्राह्मणानामन्यतमं वधो द्यतमा गच्छंतं विद्यावितादिभिरुच्छेष्टं पलायनादिभिरपि स्वस्तिस्त्रणाशक्तौ निर्विचारं हन्यात् अने-
 एक उचनाः गृहीतशस्त्रमाततायिनं हलान दोषः कात्यायनश्च गृध्राद्योच्छेदेन मनुक्तः श्लोकमेव व्यक्तं व्याख्यातवान् आतता

विनिवोक्तरेतपः स्वाध्यापजन्तः वधस्तत्रनुनैवस्यात्पापं होनेवथोऽमृतुः मेधातिथिगोवंदराजौतुस्त्रोविमास्युपपत्तौचप्रनृधर्म
 णनदुप्यतीतिपूर्वस्यायमनुवादः गुर्वादिस्मापहन्त्यात्किमुतान्यमपीतिव्याचक्षाते ३५० नाततेति जनसमक्षरहमिवावधोद
 तस्यमारणेहंतुनकाश्चिदपिअथर्मदंडः प्रायश्चित्तारब्धोदोषोभवतियस्माद्धंतुगतोमन्युः क्रोधाभिमानिदेवताहन्यमानगतंक्रोधं
 धिक्कृत्यातिसाहसेनामराधगौरवापेक्षयामारणागच्छेदनेधनग्रहणादयोदंडाः कार्यः इदानींस्त्रोसंग्रहमाह ३५१ परदरेति पर
 दारसंभोगायमृतानामनुप्यगणानुद्वेजनकरेदंडोऽसौष्टुकर्त्तनादिभिरंकथित्वादेशान्निःसारयेत् ३५२ तदिति यस्मात्परदरा
 भिगमनात्संभूतोवर्णस्पसकरः संपद्यतेयेनवर्णसंकरेणविशुद्धपलोकयजमानाभावात् अज्योमास्ताहुतिः सस्यगादित्यमुपनिष्ठ
 त्यस्याभावेसतिरुध्वास्वजगन्मूलाविनाशोऽधर्मजगन्नाशायसंपद्यते ३५३ परस्येति तत्स्त्रोभाथनादिदोषैःपूर्वमुत्पन्नभि

नातताधिवधेदोषोहंतुर्मवतिकश्चन प्रकाशंवाप्रकाशंवामन्युस्तन्मन्युमृच्छति ३५१ परदाराभि
 मर्षेषुमृतान्मृन्महोपतिः उद्वेजनकरेदंडेच्छिन्नयित्वाप्रवासयेत् ३५२ तत्समुत्थोहिलोकस्य
 जायतवर्णसुकरः येनमूलहरोऽधर्मःसर्वनाशायकल्पते ३५३ परस्यपत्न्यापुरुषः सभावायाजय
 नरहः पूर्वमाक्षारितोदोषःआमुयात्पूर्वसाहसम् ३५४ यस्त्वनाक्षारितः पूर्वमभिभाषेतकारणात्
 नदोषश्चाभुयाक्लिविन्वहितस्यव्यतिक्रमः ३५५ परस्त्रियंयोभिवदेत्तीर्थैरुपयेवनेऽपिवा नदीनां
 वापिसंभेदसंमग्नहणमांमुयात् ३५६

रपवादभार्यनाभिशापादिभिः पुरुषउचितकारणव्यतिरेकेणपरभार्ययांसा
 वणंतुर्वनयमसाहसंदंडमांमुयात् ३५४ यस्त्विति यःपुनःपूर्वतत्स्त्रोभार्यनाभिशापरीहतःकेनचित्कारणेनजनसमक्षम
 भिमापणकुर्वान्नसपुनर्दंड्यत्वादिदोषमांमुयात्तस्मान्नाश्वितस्यापराधोस्ति ३५५ परेति तीर्थाद्यरण्यवनादिकनिर्जनेदे
 शोपलक्षणमात्रयःपुरुषः परस्त्रियमुदकप्रणमार्गैरुपयेयामाहिर्युत्पलतांकीर्णोभिर्जनेदेशेवनेबहुदक्षसंततेनदीनांसंग-
 मेपूर्वमनाक्षारितोपिकारणादपिसंभाषेतसंमग्नहणंसहस्रपणंदंडवक्ष्यमाणंआंमुयात् सम्यग्गृह्यतेज्ञायतेयेनपरस्त्रीसंभोगा

भिलाषदतिसंग्रहणम् ३५६ उपचारेति स्वगंधालुलेपनमेषणाद्यपचार करणंकेलिः परिहासालिंगनादिः अलंकारवस्त्राणां
स्पर्शनमेकरद्वयसनाभिलेतत्सर्वसंग्रहणंमन्वादिभिः स्मृतम् ३५७ स्त्रियमिति यः स्यष्टुमनुचितस्तनजघनादिदेशोस्त्रियंस्त्र्यशे
तयावाद्यषलादिकेस्मृष्टः क्षमतेनदाभ्योन्यांगीकरणेसर्वसंग्रहणंमन्वादिभिः स्मृतम् ३५८ अब्राह्मणेति अब्राह्मणोऽत्र
श्रद्धः दंडस्यस्त्रात् ब्राह्मण्यामनिच्छत्सुतमंसंग्रहणयाणातदंभामोत्तित्वतुर्णामपिब्राह्मणादीनावर्णानाधनपुत्रादीना
मतिशयनदाराः सर्वदारक्षणीयाः तेनप्रसंगनिवृत्त्यर्थउक्तसंग्रहणादपिसर्ववर्णेभिर्यत्रक्षणीया ३५९ भिक्ष्विति भिक्षा
जीविनः स्तुतिपाठकाः यज्ञार्थैकतर्दक्षिकाः स्तूपकारादयः भिक्षादिस्वकार्यार्थैरुहिल्लोभिः सहसंभाषणमनिवारिताः कुर्व्युः

उपचारक्रियाकेलिः स्पर्शपूषणवाससाम् सहस्रद्वयमनंचैवसर्वसंग्रहणंस्मृतम् ३५७ स्त्रियं
स्त्र्यशेददेशयः स्मृष्टोवाभमवर्षयन्तया परस्परस्यानुमतेसर्वसंग्रहणंस्मृतम् ३५८ अब्राह्मणः संग्र
हणयाणातदंडमर्हति चतुर्णामपिवर्णानादारारक्ष्यतमाः सदा ३५९ भिक्षुकावदिनश्चैवदक्षि
ताः कारवस्तथा संभाषणसहस्त्रोभिः कुर्व्युरग्रनिवारिताः ३६० नसंभाषापरस्त्रोभिः प्रतिषिद्धः स
माचरेत् निषिद्धोभाषमाणस्तुसर्वणंदंडमर्हति ३६१ नैषचारणदारसुविधिन्नात्सोपजीविषु सज्ज
यतिहिनेनारीन्निगूढाश्चारयन्ति च ३६२ किंचिदेवतु दाप्यः स्यात्संभाषाताभिराचरन् प्रेध्यास्तुचकम
क्तसुरहः ममजितास्तु च ३६३

एवंचैषांसंग्रहणामावः ३६० नसंभाषामिति स्वाभिनाभिषिद्धः स्त्रोभिः संभाषणान्कु
र्यात्प्रतिषिद्धः संभाषणामाचरन्राजः षोडशभाषात्मकसर्वणंदानयोग्योभवति ३६१ नैवदति परस्त्रिययोभिवदेदित्यादिसंभाषण
निषेधविधिर्नदगायनादिदारेषुनास्ति तथाभार्यापुत्रः स्वकातनु रित्कृत्त्वान् भार्येवात्माः नयाउपजीवंतिधनलाभायतस्याला
भंसमनेयेतेषुनटादित्यतिरिक्तेषापियेदारास्तेष्वप्येवंनिषेधविधिर्नास्ति यस्माच्चारणा आत्सोपजीविनश्च परपुरुषानानीयतेः स्व
भार्येसंभ्लेषयतेस्यमागताश्चपरपुरुषान्मच्छन्नाभूत्वास्वज्ञानंविभावयंतोव्यवहारयति ३६२ किंचिदिति निर्वर्जनदेशोच्चारणा

नोपजीविभिस्त्रिभिः संभाषणं कुर्वन् स्वल्पदण्डं शंखाद्वा दाप्यः तासां मापि पददत्तात्तथा दासीभिर्वदद्वाभिर्बोद्धाभिर्ब्रह्मचारि
 णभिः संभाषणं कुर्वन् किमिदं उच्यते तदाप्यः स्यात् ३६३ योका मेति यस्तत्त्वजातिरिति च्छेत्तौ कन्यां गच्छति स तस्मिन्नादेव ब्राह्मणे
 शेलिंगच्छेदनादिकं वधमर्हति दच्छेत्तौ पुनर्गच्छन् वधाहोमिनुष्यो न सवति ३६४ कन्यामिति कन्यां संभोगार्थमुत्कृष्टजातिपुरुषं
 सेवमानां स्वल्पमपि दंडं न दापयेत् हीनजातिपुनः सेवमाना यत्नात्स्यापयेत् यथावा निवृत्तकामास्वात् ३६५ उत्तमा मिति ही
 नजातिरुत्कृष्टाभिच्छेत्तीजात्यपेक्षया गच्छेद न मारणात्मकं वधमर्हति समानजातीयां पुनरिच्छेत्ती गच्छन् यद्विपितामन्यते तदापि
 तुः शुल्कानुरूपमर्थं वा दद्यान्न च दंड्यः सा च कन्या तेनैव वीटव्या ३६६ अप्रीतिर्योमनुष्यः प्रसह्य वलात्कारेण समानजातीयां
 गमनं वर्ज्यमहंकारेणागुलिप्रक्षेपमात्रेणैव नाशयेत् तस्य शीघ्रमेवागुलिद्वयच्छेदः कर्तव्यः घट्टपणशानिचापं दंड्यः स्यात्

योऽकामां दूषयेत्कन्यां स द्योवधमर्हति सकामान्दूषयेत्कन्यो न वधं प्राप्नुयान्वरः ३६४ कन्याभिर्जं
 ती सुत्कृष्टन्ने किंचिदपि दापयेत् जघन्यसेवमाना तु सयता वा सयेद्दहे ३६५ उत्तमा सेवमानस्तज्जघ
 न्यो वधमर्हति शूल्कदद्यात्सेवमानः समाभिच्छेत्सितायदि ३६६ अभिषत्यतुयः कन्या कुयार्दपेणमा
 नवः तस्या शकत्वं अगुल्या दंडचाहं निषट्शतम् ३६७ सकामान्दूषयस्तत्त्यानागुलिच्छेदमाप्नुयान्
 द्विशतं तु दमदाप्यः प्रसंगविनिवृत्तये ३६८ कन्यैव कन्याया कुयार्तस्यः स्याद्विशतोदमः शुल्कचहि
 गुणदद्याच्छिफ्राश्चैवासुयादश ३६९ यातुकन्या प्रकुर्यात्स्त्री सा सद्यो मोड्यमर्हति अगुल्योरववाच्छे

दस्वरेणा दहन्ते तथा ३७० सकामा मिति समानजातिरिच्छेत्तौ कन्यामंगुलिप्रक्षेपमात्रेण नाशयन्नागुलिच्छे
 दमा मति किं त्वऽतिप्रसक्तिनिवारणाय द्विशतं दंडदाप्यः ३६८ कन्यैवेति याकन्यैव परामगुलिप्रक्षेपेण नाशयेत् तस्या द्विश
 तौ दंडः स्यात्कन्या शुल्कं च कन्यापितुर्दद्यात् शिफात्रहाराश्च दशमाप्नुयात् ३६९ यस्मिन्ति यापुनः कन्या अंगुलिप्रक्षेपेण स्त्री
 नाशयेत्सामान्येणा देवशिरोमुंडनं अगुल्याः क्षेपादगुल्योरेव च्छेदनं गर्दमेण त्वराजमार्गे वहनमर्हति ३७० भर्तृति यास्त्री प्रब
 लधनिका पित्रादि बाधिवदपेण शीघ्र्यदि गुणदपेण च पतिपुरुषांतरोपगमनाच्छेदयेत् ता राजा बहुजना कोणे दिशे च भिर्भि-

क्षयेत् ३७१ पुंसांमिति अनंतरोक्तज्जारं पापकारिणं पुरुषमयोमयशयने प्रज्वलितो राजा दाहयेत्तत्र शयनेनैव ध्यातिनः
 ध्यानिनिःक्षिपेयुः यावत्पापकारीदग्धः स्यात् ३७२ संवत्सरोति परस्त्रीगमनेन दुष्टस्य पुंसोऽदंडितस्य च संवत्सरानि क्रमेणा-
 भिशस्तस्य पूर्वदंडाद्विगुणोदमः कार्यः तथा ब्राह्मणजायागमने योदंडः परिकल्पितः चांडाल्यासाहनिदेशात् चांडालीगमनरूपः
 तथा चांडालीगमने योदंडः सहस्रत्वं लज्जस्त्रियमिति संवत्सरे त्वतो ते यदीतामेव ब्राह्मणजायांतामेव चांडालीपुनर्गच्छति तदा
 णः कर्त्तव्यः एतत्सर्वस्यैव दाहरणद्वयब्राह्मणजायागमने पिचांडालीगमनदंडप्रदर्शनार्थं सर्वस्यैव तु पूर्वाभिशास्तदंडितस्य सं-
 रानि क्रमेण पुनस्तामेव गच्छतः पूर्वाद्विगुणोदंडो बोद्धव्यः ३७३ शूद्र इति भर्त्रादिभारक्षिता मरक्षिता वा हिजा निश्चयं यदि शूद्रो
 गच्छेत्तदा उरक्षितारक्षारहिता गच्छन् लिंगमसर्वस्वाभ्यां वियोजनीयः अत्रांगविशेषाश्रयणेऽपि आर्यस्य भिगमने लिंगोद्धारः सर्व

भर्तारं लघयेद्यात्तु स्त्रीज्ञानिगुणदार्पिता तांश्च भिः स्वादयेद्भजा संस्थाने बहु संस्थिते ३७१ पुमांसं दाह
 येत्पापं शयने तस आर्यस्य अप्यादधुश्च क्राष्टानि तत्र दह्येत पापकृत् ३७२ संवत्सराभिशास्तस्य दुष्टस्य
 द्विगुणोदमः ब्राह्मणसहसं गासे चांडाल्यातावदेव तु ३७३ शूद्रो गुप्तमगुप्तं वा हेजातं वर्णमावसान् अ-
 गुप्तमगसर्वस्वे गुप्तसर्वेण हीयते ३७४ वैश्यः सर्वस्वदंडः स्यात्संवत्सरनिरोधतः सहस्रं क्षत्रियोदंडो
 मोड्यभूत्रेण चाहति ३७५ ब्राह्मणीयं द्यगुप्ता तु गच्छेतां वैश्यपाथिवौ वैश्यं पंचशतं कुर्ष्यां क्षत्रियं तु सह
 स्त्रियम् ३७६

स्वहरणं गोप्तांचेद्द्वौ अधिक इति गोतमवचनाद्विगच्छेदः रक्षितायां तु गच्छन् शरीरधनहीनः कर्त्तव्यः
 ३७४ वैश्य इति वैश्यस्य ब्राह्मणीगमने संवत्सरं बंधादनंतरं सर्वस्वग्रहणरूपोदंडः कार्यः क्षत्रियागमने तु वैश्यश्च क्षत्रिया-
 तिव स्यति क्षत्रियो गुप्ता ब्राह्मणीगमने सहस्रदंडनीयः स्वरभूत्रेण चास्य मुंडनकर्त्तव्यम् ३७५ ब्राह्मणीमिति अरक्षिता तु ब्रा-
 ह्मणीयां दिवैश्यस्तत्रियौ गच्छतः तदवैश्यं पंचशतं तु कुर्ष्यात् क्षत्रियं पुनः सहस्रदंडोपेतं वैश्ये चायं पंचशतदंडः शूद्राक्रम-
 दिना निगुणजातिमात्रोपजीवि ब्राह्मणीगमने विषयः तदितरं ब्राह्मणीगमने वैश्यस्यापि सहस्रदंड एव ३७६ ७५

उसीति तावेवोच्चावपि क्षत्रियवैश्यौ ब्राह्मण्यारक्षितया सह कृतमैक्येनौ भूद्रवत्स्वर्णेण होयेते इति दंड्यो यद्वा कठे आचक्ष्य द
 ग्धव्यौ तत्र वैश्यलोहितदर्मेः क्षत्रियं शरपत्रवैश्य इति वभिद्योक्तो विशेषो ग्राह्यः पूर्वसहस्रं क्षत्रियो दंड्यो वैश्यः सर्वस्वमिह
 कृत्वा दयं प्राणान्तिकं दंडो गुणवद्ब्राह्मणीविषयो वैश्यः ३७७ सहस्रमिति रक्षिता विभ्राह्मणो बलेनोपगच्छन्सहस्रं दंड्य
 स्यात् इच्छंत्यापुनः सकृन्मैक्येनैकं पञ्चशतानि दंडनीयो भवेत् ३७८ मौड्यमिति ब्राह्मणस्य भारणवधस्थाने शिरोमुंडनं दंडः
 शास्त्रेणोपदिश्यते क्षत्रियादीनां पुनरुक्तेन घातिनं दंडो भवति ३७९ न जास्त्वित्यादि ब्राह्मणं सर्वपापकारिणमपिकदा विन्नह
 न्यात् अपि पुनर्भवस्तु कृमक्षतशरीरं राश्यान्निर्वासयेत् ३८० न ब्राह्मणेति ब्राह्मणवधानमहान्मृथिव्यामधर्मो नास्ति तस्माद्वा-

उभयपितुनां वैव्राह्मण्या गुतया सह विद्युत्तौ भूद्रवदंड्यौ दग्धव्यौ वा कटाग्निना ३७७ सहस्रं ब्राह्म
 णो दंड्यो गुता विभावलाङ्गुलं शतानि पञ्च दंड्यः स्याद्विच्छत्या सहस्रगतः ३७८ मौड्यं प्राणान्तिकं द
 ङो ब्राह्मणस्य भिधीयते इतरपातुवर्णानां दंडः प्राणान्तिको भवेत् ३७९ न जातु ब्राह्मणं हन्यात् सर्वपापे
 क्षपि स्थितम् राश्यादंनं वहिः कुर्यात्समग्रधनमक्षतम् ३८० न ब्राह्मणवधानं धर्मो विद्यते क्वचि न
 स्मादस्य वधं राजानमसापि न चिंतयेत् ३८१ वैश्यश्चेत्क्षत्रिया सुता वैश्या वा क्षत्रियो व्रजेत् यो ब्राह्म
 ण्यामगुत्साया तासु मौदंडमहतः ३८२ सहस्रं ब्राह्मणो दंडं दाप्योगुते तु ते व्रजन् शूद्रायां क्षत्रियविशोः
 साहस्राचं भवेद्दमः ३८३

जामर्षपापकारिणो ब्राह्मणस्य मनसापि वधमश्नियते ३८१ वैश्यश्चेति रक्षितां क्षत्रिया
 यदिवैश्यो गच्छेत्क्षत्रियो वा यदि रक्षिता वैश्यां तदा तत्रोच्चाह्मण्यामगुतायां गमने यो दंडावुक्तो वैश्यं पञ्चशतं कुर्यात्क्षत्रियं तु सह
 स्रमिति ह्रावे दंडो वैश्यक्षत्रियो भवेत्ततः अयं च वैश्यस्य रक्षितक्षत्रिया गमने पञ्चशतं रक्षो दंडो लघुत्वात् गुणवद् वैश्यस्य भिगु
 गजातिमानोपजीवि क्षत्रियायाः शूद्राश्चात्यादिगमनविषयो नोद्व्यः क्षत्रियस्य रक्षितवैश्यायां ज्ञानतो युक्तः सहस्रदंडः ३८२
 सहस्रमित्यादि क्षत्रिया वैश्ये रक्षिते ब्राह्मणो व्रजन्सहस्रं दंडं दापनीयः शूद्रायां रक्षितायां क्षत्रियवैश्ययोर्गमने सहस्रमेवं दंडः स्यात्

क्षत्रियेति अरक्षितक्षत्रियागमनेवैश्यस्यपंचशताभिदंडः स्यात् क्षत्रियस्य अरक्षितगमनेगर्दिममूत्रेण सुडनं पंचशतं रूपं वा
दंडमाप्नुयात् ३८४ अयुमेति अरक्षितां क्षत्रियां वैश्यां भूद्रां चात्राह्मणो गच्छन्पंचशतानि दंडयः स्यात् अत एवोऽत्यजः यस्मा
दधर्मो नास्ति चांडाच्छास्त्रस्य गच्छन्सहस्रं दंडयः ३८५ यस्येति यस्मिन् राजाष्टौ चौरः परदारगामी परुषवादी गृहदाहादि
साहसकरी दंडपाठ्यकर्त्ता चिनास्ति स राजाशक्रपुरयाति ३८६ एतेषां भिति एतेषां स्तेनादीनां पंचानां स्वराष्ट्रे नियमः समानजा-
तीयपुराजस्रमध्यराजा सामान्यकृत् इह लोके च यशस्करो भवति ३८७ नम्रलिजमिति यो याज्यः ऋत्विजं कर्मानुष्ठानसमर्थं अति
पातकाद्धिदोषरहितमृत्विग्वयाज्यमदुष्टं त्यजति तयोः शतं शतदंडः कार्य इति दंडमसंगादिदशुक्तम् ३८८ नमातेति मातृपितृभ्रा

क्षत्रियायामनुभायां वैश्ये पंचशतं दमः मूत्रेण मौड्यमिच्छेत् क्षत्रियो दंडमेव वा ३८४ अयुमेति क्षत्रि
यां वैश्ये भूद्रावात्राह्मणो म्रजन् शतानि पंच दंडयः स्यात्सहस्रं त्यजस्त्रियम् ३८५ यस्य स्तेनः पुरेना
स्ति नान्यस्त्रीगोन दुष्टवाक् न साहसिक दंडो भ्राजराजाशक्रलोकाभाक् ३८६ एतेषां भियं हाराज्ञः पचा
नां विषये स्वकं साम्राज्यं कृत्सर्जाल्यधुल्योक्तं च यशस्करोः ३८७ नम्रलिजयस्सजे द्याज्यो याज्यचर्त्विस्तय
जेद्यदि शक्तं कर्मण्यदुष्टं च तपो दंडः शतं शतम् ३८८ नमातानपि तान् स्त्रीनि पुत्रस्यागमर्हति त्यज
न्मपि तान् तान् राजा दंडयः शतानि षट् ३८९ आश्रमेषु द्विजातीनां कार्यं विवदतां भियः न विद्वयान् नृ-
पो धर्मं चिकीर्षन् हितमात्मनः ३९० यथा हितेन भयं ब्राह्मणैः सह पाथिवः सात्वेन प्रशमय्या दोस्त्वध
र्मं प्रतिपादयेत् ३९१

यपुत्राः त्यागं योपणसु श्रूषणाद्यं करणात्संकर्नाहंति तस्मादेतान्पातकादिरहितान्परित्यजन् एकै
कपरित्यागो राजा वदूशतानि दंडयः ३८९ आश्रमेति द्विजातीनां गार्हस्थ्याश्रमविषये कार्यं अयं शास्त्राद्यो नान्यं शास्त्रार्थ इति
परस्परं जान विचादानां राजास्वीयहितं विचार्य पुरं शास्त्रार्थ इति स दृशान्विशेषेण न भूयात् ३९० यथाहंति यो यादृशी पूजा
मर्हति तं तथा पूजयित्वा अन्यैर्ब्राह्मणैस्सह मथमं ग्रीत्या अपगतकोपं कृत्वा तत एवायः स्वधर्मः तंबोधयेत् ३९१ ध ४

आतीति निरंतरगृहवासीप्रातिवेश्यः तदंतरगृहवासी अनुवेश्यः यस्मिन्नुत्सवेषि शानिरन्ये ब्राह्मणा भोज्यं ते तत्र प्रातिवेश्यानुवेश्यौ
 प्रातिवेश्य ब्राह्मणातिश्रमकारिचेति विष्णुवचनात् ब्राह्मणौ भोजनाहो वस्त्रो जयन् ब्राह्मण उत्तरत्र हेरण्यादिग्रहणादिहो व्यभाषेदंड
 मर्हति ३९२ ओत्रियेति विद्याचारवान्तथा विधयेयगुणवंतं विमकार्येषु विद्याहादिषु प्रकृतत्वात् प्रातिवेश्यानुवेश्यौ एव भोजय
 तदन्तर्भोजिताद्भिगुणमन्त्राद्यो हि रण्यभाषकंचरान्नः ३९३ अपदति अथोवधिनः पंगुः संपूर्णसप्ततिवर्षः सप्तत्येति प्रकृत्यादिभ्य
 उपसंख्यानमिति नृतीया ओत्रियेषु धनधान्यस्य श्रुद्धादिनोपकारकाः केन विदपि क्षीणकोषेणापि राजा त्वनुग्राह्या करं नादापनीयाः
 ३९४ ओत्रियमिति विद्याचारवंतं ब्राह्मणं रोमिणं पुत्रवियोगादिदुःखितं बालवृद्धदरिद्रमहाकुलमस्तूतोदारचरितान् राजादानमा

प्रातिवेश्यानुवेश्यौ च कल्याणे विंशति हिजे अर्हवभोजयन् विप्रोदंडमर्हति भाषकम् ३९२ ओत्रियः ओ
 त्रियसाधुं भूति कृत्येषु भोजयन् तदन्तर्भिगुणदाप्यो हिरण्येष्वेव भाषकम् ३९३ अधोजडः पाठसर्पीस
 तत्यास्याविरम्यः ओत्रियेषु पक्षुर्वच्यनुदाप्याः केनचित्करम् ३९४ ओत्रियव्याधितो तच्च बालवृद्धावकिं
 चनम् महकुलीनमाय्यचरासासं पूजयेत्सादा ३९५ बाल्मल्लो फलके प्लस्णेने निज्यान्नेजकः शर्नः नच
 वासां भिवासाभिर्निहरेन्नच वासयेत् ३९६ तदुवायोदशफलदद्यादेकपलाधिकम् अतो न्यथा वर्तमानो
 द्राप्यो हादशकंदमम् ३९७ सुल्कस्थानेषु कुशलाः सर्वपण्यविचक्षणाः कुप्युरंधयथापण्यं ततो विंश
 नृपाहरेत् ३९८

नहितकरणैः संपूजयेत्सादा ३९५ बाल्मल्लोति शाल्मल्यादिदृक्षसंबर्धिफलके अपरुषेजकः शर्नः शर्नो
 नो मां भिमक्षानयेत् नृपरकोष्ठेर्वस्त्रैरन्यवस्त्राणि नयेत् न चान्यवासांसि अन्यपरिधानार्थं दद्यात् यद्येयं कुर्यात्तदा सोदंड्यः स्यात्
 ३९६ तदुवाय इति तदुवायो वस्त्रनिर्माणार्थं दशपला निम्नं गृहीत्वा पितृभक्ष्याद्यमवेशादेकादशफलवस्त्रं दद्याद्यदिततो न्यूनं
 दद्यात्तदा दशपलान् दशपलाप्य स्वाभिनम्य तुष्टिं कर्त्तव्येय ३९७ सुल्केति स्थलजलपथव्यवहारतो राजा ब्राह्मणो भागः सुल्कं तस्
 अबस्थानेषु कुशलाः तयामर्गपण्यनां सासासारज्ञाः तेषु पण्येषु यमर्धमूल्यमनु रूपं कुर्युः ततो लाभपनां दिशति भागं राजा गृह्णीयात्

राज्ञ इति राज्ञः संबंधितयायानिविक्रयद्रव्याणि प्रख्याताभिराजोपयोगीनिहस्त्यन्वादीनि च तद्देशोद्भवान्चमृतिषिद्धानि च यथाहुर्भिक्षु-
धान्यदेशान्तरनेयमिति तानि लोभाद्देशान्तरनेयतो वणिजः सर्वहरणं राजां कुर्व्यात् ३९९ शतलकमिति शुल्कमोक्षापत्ययेन गच्छ-
ति अकाले राजादौ चाक्रयक्रयं करोति शतलकसंज्ञार्थं विक्रेयद्रव्यस्य अल्यां सरस्वावक्तिराजदेयमप्लपितमष्टगुणं दंडरूपतया दाय्यः
४०० आगममिति कियतो दूरादागतमिति देशान्तरस्य द्रव्यस्यागमनं कियद्दूरनीयमिति स्वदेशोद्भवस्य निर्गमं कियत्कालस्थितं किय-
न्मूल्यं लभत इति स्थितं न आक्रियतो दृढिरित्यत्र कर्मकाराणां भक्ताच्छादनादिना कियानपस्य यदत्येवं विचार्य तथा वणिजां क्रेतॄणां
यथा पीडानप्रवृत्तिनाथा सर्वपण्यानां क्रयविक्रयौ कारयेत् ४०१ पंचरात्र इति आगमनिर्गमोपाययोगादेः पण्यनाम नियतत्वात्

राज्ञः प्रख्यातभांडानि प्रतिषिद्धानि च तानि निर्हृतौ लोभात्सर्वहारं हरन्मृपः ३९९ शतलकस्था-
नं परित्हरन्मकाले क्रयविक्रयौ भिक्ष्यावादी च सरस्वत्याने दाव्योऽष्टगुणमत्ययम् ४०० आगमं निर्गमं
स्थाननया दृढिद्वयानुमौ विक्रयसर्वपण्यानां कारयेत् क्रयविक्रयौ ४०१ पंचरात्रे पंचरात्रे पक्षे प-
क्षे यागते कुचीतचैवामत्यक्षमर्धसंस्थापनन्मृपः ४०२ तुलामानं प्रतीमानं सर्वचस्यात्कलक्षि-
तम् षट्सप्तदशकमासेषु पुनरेव परीक्षयेत् ४०३ पणं यानतरे दाव्यपौरुषोऽष्टपणं तरे पादपशु-
श्रयो विच्छेपादार्द्धरिक्तकः पुमान् ४०४ भांडपूर्णं नियानानि ताव्यं दाव्यानि सारतः रिक्तभांडानि च
क्वचित्पुमासंस्थापरिच्छदाः ४०५

अस्थिरार्घादीनां पंचरात्रे पंचरात्रे गते स्थिरप्रायार्घाणां पक्षे पक्षे गते वणिजामर्धविद-
मत्यक्षं नृपतिरातपुरुषैर्व्यवस्थां कुर्व्यात् ४०२ तुलैति तुलामानं कवर्णदीनां परिच्छेदार्थं यत्क्रयते तत्सर्वं स्वनिष्क्रयितं यथास्यात्
षट्सप्तदशकमासेषु गतेषु पुनस्तत्सर्वं सप्तपुरुषैर्नृपतिः परीक्षयेत् ४०३ पणमिति भांडपूर्णं नियानानीति वस्यति तेन रिक्तश-
कटादियानं नरविषये पणदाव्यं एव पुरुषप्रायेर्द्वपणं तरे पणं दाय्यः पशुश्रयगादिः पणनतुर्थभागं भारहरिहोमस्तुल्यः पणाष्टभागं
दापनीयः ४०४ भांडेति पण्यद्रव्यपूर्णं निशकटादीनि द्रव्यगतोक्तर्षपेक्षया द्रव्यरहितानि गोनीकं बलादिषु यत्किंचित्ताप्यं दाग

अपरिच्छदादिरिच्छादुक्तपदार्थदानापेक्षयायत्किंचिद्वापनीयाः ४०५ श्चोर्ध्वेति पूर्वपारावारेतरणार्थमुक्तं इदानीं नदीभार्गे दूराध्वानि
 गंतये मवलवेगस्थिरोदकनद्यादिदेशाग्राभ्यवर्षादिकालापेक्षयातरभूत्यकल्पनीयं एतच्च नदीतीरेषां ह्यव्यसमुद्रे तु वाताधीनयोत
 गमनत्वात् स्नायत्तलाभावेतरपण्याविशेषज्ञापकं नदीवाह्योजनादिकं नास्ति तत्तत्तत्रोचितमेव तरपण्यं ग्राह्यम् ४०६ गर्भिणीति
 संजातगर्भास्त्रीमासद्वयादूर्ध्वतथाग्रजितोभिस्सर्पुर्निर्वाणप्रस्थो ब्राह्मणाश्च लिङ्गिनो ब्रह्मचारिणः तरभूत्यंतरेन दाव्याः ४०७
 यन्नावीति नौकारूढानां यत्किंचिन्नाविकापराधेन नष्टद्रव्यं तन्नाविकेरे यमिलित्वा यथाभागं दातव्यम् ४०८ एषनाविति नाविका
 पराधात् पटुदकेनष्टतन्नाविकेरे यदातव्यं पूर्वोक्तमनूदितं देविकेनास्ति मिश्रइति विधातु न्नौयाधिना मेषव्यवहारस्य निर्णय उक्तः
 देवोपजातवातादिनानां संगेन धनादिनाशो नायिकानां दंडः ४०९ वाणिज्यमिति वाणिज्यं कुसीदकृषिपथरक्षणनिवेश्यं कारयेत्

शौर्याभ्यनिययादेशं यथाकालं तरो भवेत् नदीतीरेषु तद्विद्यात्समुद्रेनास्ति लक्षणम् ४०६ गर्भिणी तु
 हिमासादिस्तथाग्रजितोभूनिः ब्राह्मणास्त्रिगिनश्चैव न दाव्यास्ता रिकंतरे ४०७ यन्नाविकिंचिद्वासा
 नौविशीर्येतापराधतः तद्वासां रेव दातव्यं समागम्य स्वतो शतः ४०८ एष नौयायिनामुक्तो व्यवहारस्य नि
 गणयः दासापराधतस्तोयदेविकेनास्ति मिश्रहः ४०९ वाणिज्यं कारयेद्देश्यकुसीदं कृषिमेव च पशूनां
 रक्षणं चैव दास्यं शूद्रहिजन्यनाम् ४१० क्षत्रियं चैव वैश्यं च ब्राह्मिणो दानि कृषितो विभूयादान् श
 स्येन स्यानि कर्माणि कारयन् ४११ दास्यं तु कारयच्छोभाद्वाहाणः संस्कृतान् हिजान् अनिच्छतः प्राप्ता
 वत्साद्राज्ञादुदयः शतानि षट् ४१२

शूद्रं च राजा हिजातीनां दास्यं कारयेत् अकुर्वणो वैश्यश्चूद्रो राज्ञो दंडया वित्येव
 मर्यायाभिहोपदेशः ४१० क्षत्रियमित्यादि ब्राह्मणः क्षत्रियवैश्यौ शूद्रतुल्यभावेन पीडितौ कुरुयात्सानि कर्माणि रक्षणं कृष्यादीनि कार
 यन्नासाच्छादनादिना पोषयेत् एवं च यान् ब्राह्मण तापुगता यद्यिच्छन् राजा दंडनीय इति प्रकरणसामर्थ्याद्भस्यते ४११ दास्यं नि
 ममयतो भावः प्राप्तव्यं ब्राह्मणः कृतोपनयनात् हिजातीनि भिच्छतः प्रभूलेन ह्योभाद्दास्यं कर्मपादावनाटिकारयन् षट् शतानि दंडयः
 ४१२ शूद्रं निति शूद्रं पुनर्भक्तादिभूतमभूतं वा दास्यं कारयेत् यस्मादसौ ब्राह्मणस्तु दास्यायेव मजापतिना सुष्टः ४१३ छ छ

नस्त्वामोति यस्मादसौ ध्वजाहृतलादिना दासत्वं गतः स तेन त्यक्तः स्वदास्याभावोऽपि शूद्रोऽब्राह्मणस्य दास्यान्मविमुच्यते तस्मादास्यं शूद्र-
स्य स हर्जकः शूद्रत्वजातिभिरदास्यमपनयति अहृद्यार्थमप्यवश्यं शूद्रेण ब्राह्मणादि हि जन्तुश्रुधर्वाकर्तव्ये त्वेव परमेन त्वं अन्यथा वदस्य
माणा दास्यं कुरणपरिगणनमनर्थकं स्यात् ४१४ ध्वजेति संग्रामसंकाशाज्जितो भक्तलाभाद्युपगतो भक्तदासः तथा दासीपुत्रः मृत्ये
न क्रीतोऽन्येन दत्तः पित्रादिक्रमागतः दंडादिधनशुद्धार्थे स्त्रीकृतदास्यभावः इत्येतानि सध्वजाहृतलादीनि दासत्वं करणानि ४१५
आर्येति पुत्रभार्यादासास्त्वयोऽमी निर्दूना एव मन्वादिभिः स्मृता यस्मात्त्यक्तनेतेऽर्जयंति यस्य ते भार्यादयस्तत्तद्धनमवति एतच्च-
भार्यादीनां पारतन्त्र्यप्रदर्शनार्थं परं अध्यगन्वादेः षड्विधस्य स्त्रीधनस्य वदस्यमाणत्वात् धनसाध्यादर्थक्यमपि देशार्थनभार्यादीनां
पत्यधिकरणे पत्यर्थे पित्रागाधिकारस्याऽऽक्तत्वात् स्त्रीपुंसयोर्मध्य एकधने चास्तु मतिद्वारेण स्त्रिया अपि कर्तृत्वात् ४१६ विस्वब्ध

शूद्रं तु कारयेद्दास्यं क्रीतमक्रीतमेव वा दास्यायैव हि शूद्रोऽसौ ब्राह्मणस्य स्वयं भक्त्वा ४१३ नस्त्वामिन्नानि
सृष्टापि शूद्रा दास्या हि सुच्यते निसर्गजं हितं तस्य कस्तस्मात्तदपोहति ४१४ ध्वजाहृतो भक्तदासो गृहजः
क्रीतदन्विमो पैत्रिको दंडदासश्च स तेने दास्यो नयः ४१५ भार्यापुत्रश्च दासश्च त्रय एवाधनाः स्मृताः य-
त्ते स माधिगच्छंति यस्य ते तस्य तद्धनम् ४१६ विस्वब्ध ब्राह्मणः शूद्राद्व्योपादानमाचरेत् न हितस्यास्ति
किं नित्यं भर्तृहार्थं धनो हि सः ४१७ वैश्यश्च शूद्रं यत्नेन स्वानि कर्माणि कारयेत् तौ हि च्युतौ स्वकर्मभ्यः
स्नामयेतामिदं जगत् ४१८ अहन्य हन्य वेक्षितकमात्तान् वाहनानि च आर्यस्य योचनियता वाकराचक्रौ
षमेव च ४१९ मिति निर्विचिकित्समेव मरुता दासः शूद्रादहन्य हं कुर्यात् ब्राह्मणो यतस्तस्य किंचिदपि स्वनास्ति यस्माद् शूद्र-
नात्वाधनोऽसौ एवं चापि दत्त्वा दपि दासात् ब्राह्मणो धनं गृहं न राजा दंडनीय इत्येवमर्थमेतदुच्यते ४१७ वैश्येति वैश्यं कृष्यादि
निशूद्रं च क्षिजातिशुश्रूषादीनि कर्माणि यत्नतो राजा कारयेत् यस्मान्नो स्वकर्मभ्यश्च्युता वशास्त्रो यो पार्जितधनं गृहणमिदादिना ज-
गदाकुलीकुर्यान्मम् ४१८ अहनीति प्रत्यहं तदधिकृतद्वारेण प्रारब्ध दंडादर्थकर्मणान्निष्पत्तिं नृपतिर्निर्भरूपे तया हस्त-
श्चादीनि किमद्यप्रविष्टं किं निःसृतमिति कृपणं रत्नोत्पत्तिस्थानानि शूद्रागारं चावेक्ष्य तद्व्यवहारदर्शनासक्तोऽपि राजा धर्मान् परि-

त्यजेदिति दर्शयितुमुक्तस्यापि पुनर्वचनम् ४१९ एवमिति एवमुक्तप्रकारेण एतान् सर्वानुणादानादीन् व्यवहारान् तत्त्वतो निर्णयेनान्न
तन्वयन् पापसर्वमपहाय स्वर्गादिप्राप्तिरूपमुत्कृष्टांगतिलप्रते ४२० इति श्रीकुल्लुकभट्टविरचितायामन्ययसुक्तावल्यामष्ट
मोऽध्यायः ८ ७ ७ पुरुषेति पुरुषस्य पत्न्याश्च धर्मायाहितेऽन्योन्याऽव्यभिचारिलक्षणवर्त्यो निवर्तमानयो
संयुक्तविद्युक्तयोश्च धर्मान् पारंपर्यागतत्वेन नित्यान्वक्ष्यामिदं पत्योः परस्परधर्मव्यतिक्रमे सत्यन्यतरज्ञाने दंडेनापि स्वधर्मव्यवस्थानं
राज्ञाकर्तव्यमिति च्यवहारमध्येऽस्योपदेशः १ अस्तेति स्वैर्यैर्भर्त्रोदाभिः सदास्त्रियः स्वाधीनाः कार्यो अभिषिद्धेष्वपि रूपसादिवि
षयेषु मम सक्ता अपि आत्मवशाः कार्योः २ पिनेति पिता विवाहाद्युर्वल्यपरक्षेत्राद्वर्त्तमानादमावेपुत्राः तस्मान्न स्त्रीकस्यां विदप्य
न स्यायां स्वातंत्र्यं भजेत् भर्तारक्षति यौवनं इत्यादिप्राधिकमभर्तुनायास्सन्निहितायाः पित्रादिभिरपिरक्षणान् ३ कालेदिति प्र

एवं सर्वानिमान् राजा च्यवृहासान्संभापयन् अपोत्थकिल्विषं सर्वं प्राप्नोति परमांगतिम् ४२० ३
तिमानवधमशास्त्रेभ्युग्रोक्तायां साहितायामष्टमोऽध्यायः ८ ७ ७ पुरुषस्य स्त्रियाश्चैव धर्मवृत्तिनिष्ठताः संयोगविप्रयोगोन्मथमान्वक्ष्यामि शान्वतान् १ अस्वतंत्राः
स्त्रियः कार्योः पुरुषैः स्वैर्दिवानिशम् विषयेषु च सज्जत्सः सस्याप्या आत्मनो वशे २ पितारक्षति को
मारं भर्तारक्षति यौवने रक्षति स्थ विरेपुत्रान् स्त्रीस्वान् च्यमर्हति ३ कालेदाता पिता वाच्यो वाच्यश्चा
नुपयन्यतिः मृते भर्तारिपुत्रं सक्तवाच्यीभातुररक्षिता ४ सूक्ष्मं प्योपि प्रसंगेभ्यः स्त्रियोरक्ष्याविशेषतः
दृष्टोर्हि कुलयोः शोकभावहेतुररक्षिताः ५

दानकाले पिता तामददन् गृह्यो भवति प्रदानं प्रागृतो रिति गौतमवचनात्
अतोऽमाकृमदानं कालः पतिश्च अतु काले पत्नी भगच्छन् गृहीणी यो भवति पत्यो मृते मानं रमरक्षन् पुत्रो निधः स्यात् ४ सूक्ष्मेभ्य
इति सत्यं प्योपि दुःसंगेभ्यो दीः शील्यसंपादकेभ्यो विशेषेण स्त्रियोरक्षणयाः किंपुनर्मे ह्यः यस्मादुपेक्षितरक्षणाद्वयोः पितृ
भर्तृगणयोः संतापदापयेसुः ५ इममिति सर्वेषां ब्राह्मणादिवर्णानां प्रायश्चित्तस्य मागं श्लोकरीत्या सर्वधर्मस्य-

उत्कृष्टं जानतोऽंधपंगवादयोपि सार्थं रक्षितुं यतेन च ६ स्वाभिति यस्माद्भयोरक्षतोरक्षणं असंकीर्णविमुद्धापत्योत्पादनेन स्व-
संततिनथाशिष्टसमाचारं पितृपितामहाद्यन्वयं आत्मानं विशुद्धसंतानमिभित्तौ द्वेदेहिकलाभेन स्वधर्मं च विशुद्धभार्यस्याधानादाव-
प्यधिकादास्पदपतितस्मात्त्रियोरक्षितुं यतेति पूर्वस्याविशेषः ७ पतिरिति पतिः शक्ररूपेण सार्थं विप्रविश्वगर्भमापाद्य तस्यां सार्था-
यार्थापुत्ररूपेण जायते तथा च क्षुतिः आत्मा वै पुत्रनामासीति जायायास्तदेव जाया खं यतोऽस्यापतिः पुनर्जायते तथा च बद्धचद्रा-
ह्मणपतिर्जायां प्रविशति गर्भमूलो ह मातरं तस्या पुनर्नवो मूलो दशमे मासि जायते तज्जाया जाया भवति यदस्या जायते पुनः ततश्चा-
सौ रक्षणीयेत्येतदर्थं नाम निर्वचनम् ८ यादृशमिति यस्माद्यादृशं पुरुषं शास्त्रेण गिहितं मतिष्विदं यानादृशं शास्त्रोक्तपुरुषमेव-

इमं हि सर्ववर्णानां पश्यंतो धर्ममुत्तमम् यतं ते रक्षितुं सार्थं भर्तारो दुर्वला अपि ६ स्वां प्रसूतिं च रिञ्चं
कुलमात्मानमेव च स्वधर्मं प्रयत्नेन जायारक्षन् हरि रक्षति ७ पतिं सार्थं विप्रविश्वगर्भमूलं ह जायते
जायायास्तद्विजाया त्वयदस्या जायते पुनः ८ यादृशं भजते हि स्त्री स्मृतं तस्मै तत्तथा विधम् तस्मात्सजाविश्व-
द्यर्थं स्त्रियं रक्षेत्ययत्नतः ९ न कश्चिद्वाधितः शक्तः प्रसद्य परि रक्षितुम् एतैरुपाययोगैस्तथा च व्यास्ताः
परि रक्षितुम् १० अर्थस्य समग्रहचनाव्ययैव नियोजयेत् शौचधर्मं प्रपत्त्या च परिणादस्य च क्षणे
११ अरक्षितो गृहे रुद्धः पुरुषैरासक्तारिभिः आत्मानमात्मनायास्तरक्षितुस्ताः स्मरक्षिताः १२

नेनोत्कृष्टं निषिद्धपुरुषमेव नेन च निरुद्धं पुत्रं जनयति तस्मादपत्यविशुद्धयर्थं पत्नीं यत्नतोरक्षेत्यं रक्षणं यत्नत आह ९ जैति क-
श्चिद्द्वलात्संगोधादिना पि स्त्रियोरक्षितुं न शक्तस्तत्रापि व्याभिचारदर्शनात् किलैतैर्वक्ष्यमाणै रक्षणोपायप्रयोगैस्तारक्षितुं सम-
र्थः तालुपायानाह १० अर्थेति धनस्य संग्रहणे विनियोगे च द्रव्यशरीरशुद्धौ भर्तुं च शुभूषादिकेऽन्वसाधने परिणादस्य गृहोप-
करणस्य शय्यासनकुंडकाहादेरवेक्षणेषु नान्निवर्जयेत् ११ अरक्षितादिति आत्मा स्वतः आज्ञाकारिणश्च तैः पुरुषैर्गृहे
अव्यरक्षितानां भवंति यादुःशीलतपानात्मानं रक्षंतियास्तधर्मज्ञातया आत्मानमात्मनारक्षंतिताना एव स्मरक्षिता भवंति अतो धर्माद्य-

फलस्वर्गनरकप्राप्त्याद्युपदेशेन आसांसंयमः कार्यइति सुखरक्षणोपायकथनपरमिदम् १३ पानमिति मद्यपानं असत्पुरुषसं-
र्गं मन्त्रसिंहविरहः इतस्ततश्च मरणं अकालत्वापः परगृहनिवासइत्येता निषट् स्त्रिया व्यभिचारः पण्यदोषजनकानि तस्मादेते म्यो
एतारक्षणीयाः १३ नैताइति नैताः कर्मयोग्यं रूपं विचारयति न चासां यौवनादिके वयसि आदरो भवति किंतु स्वरूपं कुरूपं वा पुमानि
त्येतावतैव तस्युपभ्रंजते १४ यौअल्येति पुंसो दर्शने संभोगाद्याभिलाषशीलत्वात् चित्तस्थैर्याभावात् स्वभावतः स्नेहरहितत्वाच्च ए
तायलेनापिलोके रक्षिताः सत्यो व्यभिचाराश्रयेण न भर्तृषु भिक्षुयांगच्छति १५ एवमिति एवं श्लोकद्वयोक्तमासां स्वभावविरह
गर्मसृष्टिकालजनितं जालारक्षणार्थं मरुदं यत्नं पुरुषः कुर्यात् १६ शय्येति शयनोपवेशनालंकरणशीलत्वं कामक्रोधानाज्ज

पानंदुर्जनसंसर्गः पत्याच्च विरहोदनम् स्वमोन्यगोहवासश्च नारीसंदूषणानिषट् १३ नैता रूपं परीक्षते ,
नासावयसि संस्थितिः सरूपवा विरूपवा पुमानित्येव भ्रंजते १४ यौअल्यत्वाच्च लचित्ताच्च नैस्मद्व्याच्च स्व
भावतः रक्षिता यत्नतोपीह भर्तृवेता विकुर्वते १५ एवमभावं जालासां भ्रजापतिनिर्गजम् परमयत्न
मातिष्ठेत् पुरुषोरक्षणमिति १६ शय्यासनसुलंकारकामक्रोधमनाजवम् द्रोहभावं कुचयीच स्त्रीभ्यां
ममुरकल्पयन् १७ नास्ति स्त्रीणां क्रिया मन्त्रिणधर्मव्यवस्थितः निरिद्रिया ह्यमन्त्राश्च स्त्रियोऽनृत
मिति स्थितिः १८ तथा च श्रुतयो वक्ष्यो निगीतानि गमेष्वपि स्वालक्षण्यपरीक्षार्थं तासां शृणुत निष्कृताः
१९

व परहिंसाकुसितचारत्वा निर्गसर्गादौ मनुः स्त्रियः कल्पितवान् तस्माद्यत्नतो रक्षणियाः १७ नास्तीति जातकर्मादिक्रिय
स्त्रीणामत्रैर्नोस्ति इत्येषा शास्त्रमर्यादाव्यवस्थितानतश्च मन्त्रवत्सस्कारगणामावाञ्छनिध्यापातः करणा इद्रियं मरणं धर्मप्रमाण
श्रुतिस्मृतिरहितत्वात् न धर्मज्ञा अमन्त्राः पापानोदनं भ्रजपरहितत्वात् जाते पिपायेत न्निर्गजनाक्षमाः अनृतवदशक्ताः स्त्रिय इ
ति शास्त्रमर्यादान्माद्यत्नतो रक्षणीया इत्यत्र तात्पर्यम् १८ तथा चेति व्यभिचारशीलत्वं स्त्रीणां स्वभाव इत्युक्तं तत्र श्रुतिप्रमाणत
योपन्यस्यति तथा वक्ष्यः श्रुतयो वहुं निश्चुति वाक्यानि न चैतद्विद्यो ब्राह्मणास्मोऽब्राह्मणा वेत्येव मादीनि गमेषु स्वालक्षण्यं व्यञ्जि

चारशीलत्वं तत्परिज्ञानार्थं पठितानि तासां श्रुतीनां मध्ये या निष्कृतिरूपाव्यभिचारप्रायश्चित्तं भूतास्ताः श्रुतीः शृणुत एकस्याः श्रुतेर्व
द्वयमाणत्वात् श्रुतिशृणुतेत्यर्थः स्फुपां रूपो भवतीति द्वितीयैकवचने बहुवचनम् १९ यदिति काश्चित्पुत्रो मातुर्मानसव्यभिचारम
वगम्यन्ते मनोवाक्कायकर्मभिः प्रतिय्यतिरिक्तं पुरुषं यानकामयते सापतित्र ताततोऽन्या अपतित्रताममाना अपतित्रतासती परगृ
हान् गच्छतीयत्प्रलुब्धे परपुरुषं प्रति सज्जानलोभा अप्रतत्पुरुषं संकल्प्य हृष्टमातुरजोरूपं रेतोममपिता शोधयत्विष्यस्य स्थिया
व्यभिचारशीलत्वं स्येति दितिकरणान्तं त्रपादत्रयं ज्ञापकं अयं च मंत्रश्चातुर्मास्यादिषु विनियुक्तः संप्रतिमानसव्यभिचारप्रायश्चित्त
रूपतामस्य मंत्रस्याह २० ध्यायेति मत्तुरिभियं यत्किंचित्पुरुषांतरगमनं क्रीमनसांचितयतितस्य मानसस्य व्यभिचारस्य एष मक
तोमंत्रः सम्यक्शोधनो गन्वादिभिरुच्यते भातेति श्रवणात्सुत्रस्यैवायं प्रायश्चित्तरूपो मंत्रो मातुः २१ यादृगुणेनेति यथा रूपेण भग-

यन्मोमाना प्रलुब्धो मे विचरं स्यऽपतित्रता तन्मेरेतः पिता तृक्तामित्यस्यैतन्निदर्शनम् २० ध्यायत्यनि
ष्टयत्किंचित्पाणिग्राहस्य च तसा तस्यैष व्यभिचारस्य निन्दहवः सम्यगुच्यते २१ यादृगुणेन भवत्वा
संयुज्येत यथाविधि तादृगुणा सा भवत्तिसमुद्रणे वनिष्मगा २२ अक्षमालावसिष्ठेन संयुक्ताऽधमयो-
निजा शारंगीमदपालं जगामास्य हणीयताम् २३ एताश्चान्याश्च लोकेऽस्मिन् पुरुषप्रसूतयः उ-
त्कर्षयौ धितः प्राताः स्वैः स्वैर्मर्तुगुणैः शर्मैः २४ एषोदिता लोकाश्चानित्यश्चापुंसयोः शरणा प्रत्येह च
सरसो दकान् प्रजाधर्मान्निबोधत २५

असाधुनाऽसाधुना वत्त्वा विवाहविधिना संयुज्यते सा भर्तृसदृशगुणामवतिय
था समुद्रेण संयुज्यमानानदीस्त्वादुद्रकापि क्षारजला जायते मर्तुराक्षसमाना स्वश्चोरस्वर्णोपायातरोपदेशार्थमिदं अत्रोत्कर्षदृष्टा-
नं माह २२ अक्षेति अक्षमालारव्यो भिरुष्टयो निजावसिष्ठेन परिणीता तथान्वदकामदपालाख्येन चरविणा संगता पूज्यतांगता २३
एता इति यद्यपि द्वे मरुतेन थापि प्रदर्शनार्थं त्वमनयोर्मत्वा एता इति बहुवचनं कृतं एताश्चान्याश्च सस्यवत्या दयौ निरुष्टप्रसूतयः स्व
भर्तृगुणैः पुरुष्टैरस्मिन् लोकेऽल्लक्ष्यतां प्राप्ताः २४ एषेति एष लोकाच्चा राजायापि निविषयः सदाशक्तः उदानीमिह लोके परलो

केचउत्तरकालश्रमस्वरहेतून् किंक्षेत्रिणोऽपत्यसुतवीजिनइत्यादीन्वाजाधर्मान्मृणुत २५ प्रजेति यद्यव्यासारक्षणार्थेदोषा
 उक्तास्तथापि यद्यमतीकारात्तेषां एतास्त्रियोमहोपकारागर्भेत्वादनार्थवहुकल्याणभाजनभूताः वस्त्रालंकारादिदानेनसमानार्हाः
 स्वगृहेगोमाकारिण्यः स्त्रियः श्रियश्चगेहेषु तुल्यरूपानानयोर्विशेषोविद्यतेयथानिःश्रीकंगृहंनराजत्येवनिःस्त्रीकमितिअपिच
 २६ उत्यादेति अपत्यस्यजननंजातस्यपरिपालनंप्रतिदिनंचानिथिभिन्नभोजनादेलोकव्यवहारस्यप्रत्यक्षंभार्येविनिदानम् २७
 अपत्यमिति अपत्योत्पादनमुक्तमप्येतत्अप्यर्हिततत्त्वज्ञापनार्थपुनरभिधानंधर्मकार्याणि अग्निहोत्रादीनिपरिचर्यउत्कृष्टरति.
 पितृणामात्मनश्चापत्यजननादिनास्वर्गइत्येतत्सर्वभार्यधीनम् २८ पतिमिति यास्त्रीमनोचरदेहसंयतासतीतिविशेषणोपादानसा
 मर्थान्मनोवादेहेरेवनव्यभिचरतिस्मात्प्रतिसिद्धिस्तान्स्वर्गादिलोकानामोतिइहलोकैविशिष्टैः साधोस्तुच्यते २९ व्यभिचारेति

प्रजनार्थमहाभाराः पूजाहर्गृहदीप्तयः स्त्रियः श्रियश्चगेहेषुनविशेषोऽस्तिकश्चन २६ उत्यादनमपत्य
 स्यजातस्यपरिपालनम् प्रत्यहलोकयात्रायाः प्रत्यक्षंस्त्रीनिबन्धनम् २७ अपत्यधर्मकार्याणिशुश्रूषा
 रतिरुक्तमा दूराधीनस्तथास्वर्गः पितृणामात्मनश्चह २८ पतियानाभिचरतिमनोवादेहसंयता साभि
 त्तुलोकानामोतिस्मिद्धिः साधोतिचोच्यते २९ व्यभिचारात्तुभर्तुःस्त्रीलोकंप्राप्नोतिनिघ्नताम् सृगाल
 योनिंचामोतिपापरोगश्चापीडयते ३० पुत्रं प्रसूदितं सद्भिः पूर्वजैश्चमहर्षिभिः विश्वजन्यभिमंपुण्यमुप
 न्यासन्निबोधत ३१ भर्तुःपुत्रविजानंतिभ्युतिर्देधतुभर्तुरि आहुस्त्यादककंचिदपरंक्षेत्रिणाविदुः ३२

पुरुषान्तरसंपर्कात्स्त्रीलोकैर्निघ्नतांजन्मान्तरंचसृगालजातिंप्राप्तोतिपापरोगादिभिश्चापीड्यतेपंचमाध्यायेस्त्रीधर्मउक्तम् ३०
 तन्मोहद्वयंतदपत्यत्वेनमहाप्रयोजनतयापुनःपठितम् ३० पुत्रमिति पुत्रमधिकृत्यशिक्षैर्मन्वादिभिः पूर्वसुतस्यैश्वर्यमर्ह
 अभिहितमिमवक्ष्यमाणं सर्वजनहितं विचारंमृणुत ३१ भर्तुरिति भर्तुःपुत्रोभयपतीतिमुनयोमन्यतेभर्तृभिः प्रकाराद्युतिर्वर्त
 तेनेविदुसादक्षबोदारमपिभर्तुरंतनपुत्रेणपुत्रिणमाहुः अन्येतुबोदारमर्त्तारमनुत्पादकमपिअन्यजनितेनपुत्रेणपुत्रिणमाहुः
 ३२ क्षेत्रेति श्रीत्याद्युत्पत्तिस्थानंक्षेत्रतस्तुल्यास्त्रीमुनिभिः स्मृतापुरुषश्चाब्रवीत्त्यादिबोदितुल्यः स्मृतः यद्यपिरेतोबोजंतथापित

दधिकरणत्वात्पुरुषो बीजं भित्तियपदिश्यते क्षेत्रबीजसमायोगात्सर्वप्राणिनामुत्पत्तिः एवंचोभयोः कारणलस्याविशिष्टत्वात्-
 युक्ताविप्रतिपत्तिः कियत्संबंधि क्षेत्रं तस्यापत्यं उत यदीदं बीजं तस्मैति ३३ विशिष्टेति क्षेत्रबीजं प्रधानं जयते यदर्थसु ताया भिति
 न्यायेनोत्पन्नो बीजिनो बुध इव सो भस्य तया व्यासत्रयं मृगादयो बीजिनामैव स्मृताः क्वचित् क्षेत्रस्य प्राधान्यं यथायतं लजः प्रसीत
 स्पृष्टि वस्यति अतएव विचित्रार्थक्षेत्रे सत्रियायां ब्राह्मणोत्पादिता अपि धृतराष्ट्रादयः क्षेत्रियाः क्षत्रिणा एव पुत्रावभूवुः यत्र सु
 नवीजयोग्योः साम्यं तत्र वोदे व जनयितान दपत्यं भवति तत्र बीज प्रधान्यापेक्षं तावदाहुः ३४ क्षेत्रेति बीजक्षेत्रयोर्बीजप्रधानम-
 भिधीयते यस्मात्सर्वेषां मृता रव्यानां उत्पत्तिर्बीजगतवर्णस्वरूपादिविहैः उपलक्षिता दृश्यते ३५ यादृशमिति यज्जातीये बीजं

क्षेत्रं मृता स्मृतानां बीजं मृतः स्मृतः पुमान् क्षेत्रबीजसमायोगात्संभवः सर्वदेहिनाम् ३३ विशि
 ष्टकुत्रचिद्बीजस्त्रीयोनिस्त्वेव कुत्रचित् उपपद्यतु समयत्र सा प्रसूतिः प्रशस्यते ३४ बीजस्य च चयो-
 न्याश्च बीजसु लक्ष्मस्यते सर्वभूतप्रसूतिर्हि बीजलक्षणलक्षिता ३५ यादृशं तूप्यते बीजक्षेत्रे कालो
 पपादिते तादृशो हति तत्तस्मिन् बीजं सैव्यं जितगुणैः ३६ इयं मूर्तिर्हि मृतानां शाश्वती यो निरुच्यते
 न च यानि गुणान्काश्चिद्बीजं पुष्यति पुष्टिषु ३७ मूर्तावप्येकैकदारैकालात्तानि कृषीबलैः नाना रूपा
 णि जायते बीजानीह स्वभावतः ३८ ग्रीहयः शालया सुद्रास्ति लाभा वास्तथायवाः यथा बीजं प्ररोहति
 लघुनानां क्षवस्तथा ३९

ग्रीह्यादिग्रीष्मादिकाले वर्षादिना संस्कृते क्षेत्रे उपपद्यते तज्जातो यमेव तद्बीजमालीये र्वर्णादि
 भिरुपलक्षितं तस्मिन् क्षेत्रे जायते एवमन्यत्र कारणबीजमाधान्यं मदर्थव्यतिरेकसुखेन दर्शयितुमाह ३६ इयमिति हिरव
 रणे इयमेव मूर्तिर्हि मृता रव्यानां तुरुल्लभता दीनान्भित्तायोनिः कारणक्षेत्रात्सर्वलोकैरुच्यते न च मूर्त्या स्वयोनिधर्मा
 श्चिदपि भूत्संस्त्वादीन् बीजं स्वविययेयुकरकाडाद्यवस्थारुमजते मजस्यैव त्वान्पुष्यतेः सकर्मता तस्माद्यो
 भावान् क्षेत्रमाधान्यं अपि ३७ मूर्ताविति मूर्तावैकस्मिन्भित्तियेकदारैकैर्वपनकालोत्तानि ग्रीहि सुद्रादीनि नाना रूपाण्ये
 व बीजस्वभावाज्जायंते न तु मूर्तेरुपलक्षितं तस्मात्तथाहि ३८ ग्रीहीति ग्रीहयः षटिकाः शालयः कलमाद्याः तस्यासु

दयोबीजस्वभावानिक्त्रमेगनानारूपाणि जायन्ते एवं च सति ३९ अन्यदिशि श्रीहिरुस्तोमुद्रादिर्जायते इत्येतन्मससंभवति यस्मा
 द्यदेवर्वाजं उच्यते तदेव जायते एवं बीजगुणानुवर्तनात् क्षोत्रधर्मसिद्धौ मनुष्येऽथ पिबीजभाधान्यम् संप्रतिस्त्रिप्रधान्य
 मोह ४० तदिति तद्बीजं स हजमज्ञावतापि त्रादिवत् शिष्टेन ज्ञानं वेदः एवं विज्ञानमपि तदंगादिशास्त्राणि तद्देविना आसुरिच्छत
 न कदाचित् परजायायां वपनीयम् ४१ अत्रेति अतीतकालज्ञातस्मिन्नर्थे वासुमोक्ता गाथाः ऊदो विषोषसुक्तानि वाक्यानि कथ्य
 नित्यथा परपुरुषेण परपत्न्यां बीजिनवसव्यमिति ४२ नश्यतीति यथान्येन विद्धं मृगकृष्णासारं तस्मिन्नेव च्छिद्रे पश्चादन्यस्य विस्थितः -
 आविद्धः क्षिप्तः शसो निष्कलो भवति पूर्वहं वैवहतत्वात् तस्यैव तन्मूललाभात् एवं परपत्न्या उ संबीजं शीघ्रमेव निष्फलं भवति गर्भमग्रह-

अन्यदुर्मुजातमन्यदित्येतन्नोपपद्यते उच्यते यद्विद्यद्बीजं तत्तदेव प्ररोहति ४० तत्त्वाज्ञेन विनीतेन ज्ञान
 विज्ञानेन विदिना आसुक्तामेन वसव्यन्मजासु परयोषिति ४१ अत्र गाथा वासुगीताः कीर्त्तयति पुराविदः
 यथा बीजन्मवसव्यपुसा परपरिग्रहे ४२ नश्यतीति पुन्यथा विद्धः रेवे विद्धमनु विद्धात् तथानन्याति वैक्षि
 म् बीज परपरिग्रहे ४३ पृथोरपीमापृथिवीमायां पूर्वविदो विद्धः स्थापुच्छदुस्त्यके द्वारमाहुः शल्यवतो
 मृगम् ४४ एतावानेव पुरुषाय ज्ञायात्मा प्रजतिह विमाः प्राहुस्तथा च तद्योभक्तौ सास्मृता गना ४५

णानंतरं क्षेत्रिणः सद्यः फललाभात् ४३ पृथो भिति इमा मपि पृथ्वीपृथुना पूर्वपरिग्रहीतत्वात् अने क राजसंबंधे पि पृथो भर्षा
 भित्यनीनज्ञानं तितस्मात् स्थापुच्छिद्रेति स्थापुच्छेदः कर्मण्यपयेन स्थापुमुत्पद्यक्षेत्रं कृतं तस्यैव तत्क्षेत्रं वेदति तया शरादि
 शल्ययेन पूर्वमृगोक्षितं तस्यैव तं मृगमाहुः एवं च पूर्वपरिग्रहीतुः स्वाभिलाहो दुर्वापत्यं भवति न जनयितुः ४४ एतावानिति नैकः
 पुरुषो भवति अपितु भार्यास्वदेहमपनीया प्रत्यानीत्येतत् परिमाण एकपुरुषः तथान्त्राजसनेय ब्राह्मणम् अर्द्धे ह वा एव आत्मनस्त
 स्मात् यज्ज्ञायानं विदते नैतावत्यजायते असौ गोहितावद्भवति अथ ये देवजायां विदतेऽथ प्रजायते तर्हि सर्वे भवति तन्मन्त्रेन देवि
 दो विभावदो भियो भक्तौ मैव सार्थास्मृतेति एवं च तस्यामुत्पादितं भर्तुर्वापत्यं भवतीति यतश्च दंपत्यो रैक्यमतः ४५ ४६ ४७

नेति निष्क्रयविक्रयः विसर्गस्त्यागः ननाभ्यांश्चाभस्तुभार्यात्वादपेत्येवंपूर्वप्रजापतिनास्मृतं नित्यंधर्ममन्यामहे एवं चक्रादिना
पिपरस्त्रियमात्मसात् कृतान्तदुत्पादितापत्यंक्षेत्रिणएव भवति नवीजिनः ४६ सकृदित्यादि पित्रादिधनविभागोभ्यात्पुत्राधर्मितः
कृतः सकृदेव भवति न पुनरन्यथा क्रियत इति तथा कन्यापित्रादिना सकृदेकस्मै दत्तान पुनरन्यस्मै दीयते एवं च अन्ये न पूर्वमन्यस्मै
दत्तार्थापञ्चासिन्नादिभिः प्राप्तायामपि जनिनमपत्यं नवीजिनो भवतीत्येतदर्थमस्योपन्यासः तथा कन्यातो न्यसिन्नपिगवादि
द्रव्ये सकृदेव ददानीत्याहननुनस्तदन्यस्मै दीयत इति त्रीण्येताभिन्माधूनां सकृद्वेति यद्यपि कन्यादानस्य सकृत्करणं प्रकृतोपसु
क्तं तथापि प्रसंगादेशदानयोरपि सकृत्ताभिधानं सकृदाह ददानीत्यनेनैव कन्यादानस्यापि सकृत्करणसिद्धौ प्रकृतोपयोगित्वादेव
पृथगभिधानम् ४७ यथेति यथागवादिषु परकीये भ्यात्पृषभादिकन्निधुज्यवत्सोत्पादकोनतद्वागीतथा परकीयभार्यास्वपि

न निष्क्रयविसर्गभ्यामस्तुभार्याविमुच्यते एवं धर्मविजानीमः प्राक् प्रजापतिनिर्मितम् ४६ स-
कृदशो निपतति सकृत्कन्याप्रदीयते सकृदाह ददानीति त्रीण्येता निस्तसकृत् ४७ यथागोश्चो
ष्टुद्रासीषु महिष्यजाविकासु च नोत्पादकः प्रजाभागीतथैवान्यांगनास्वपि ४८ योऽक्षेत्रिणोवा
जं वतः परक्षेत्रप्रवापिणः तैर्वैभस्यस्यजातस्य नलभतैः फलकृत्षित् ४९ यदन्वगोषु पृषभोवत्सा
नाजनयेच्छतम् गोभिनामेव ते वत्सामाधस्कादित साधमम् ५०

नोत्पादकः प्रजाभागीभवति ४८ येइति
क्षेत्रस्वाभिनीयेन भवंति अथ बीजस्वाभिन्ः संतः परक्षेत्रे बीजं वपंति तेन त्रक्षेत्रजातस्य धान्यादेः फलं क्वचिदपि देशे न लभंत
इति प्रकृतस्य द्वांतः ४९ यदन्येति यदन्यदीयगवीषु पृषभोवत्सशतानि पिजनयेत्सर्वे ते वत्साः स्त्रीगवीस्त्राभिनीभवंत्येव न
पृषभस्वाभिन्ः पृषभस्य यत्सु क्रसेचनंतदृषभस्त्राभिनीमिथ फलमेव भवति यथागोश्चोष्टैत्यनेनोत्पादकस्य प्रजाभागिलम्भ
भवतीत्येतत्परत्वेन द्वात उक्तः अप्यंतु क्षेत्रस्वाभिन्ः प्रजाभागित्वेन भवतीत्येतत्परत्वेन अतो ननु नरुक्तिः ५० तथैवेति यथा
गवादिगर्भेषु तथापत्यरहिताः संतः परकीयभार्यायां यैर्बीजं वपंति ते क्षेत्रस्वाभिनामेवापत्यलक्षणमर्थं कुर्वंति बीजसेन.

सुपत्तारस्य फलजनलभते ५१ फलमिति यदस्यासुप्तस्यतेऽपत्यंतदायोरुभयोरैवैवंयत्रनियमोनकृतस्तत्रभिः संदिग्धमेवक्षेत्रे
णोऽपत्यंउक्तरीत्याबीजास्त्रैंबलवत् ५२ क्रियेति यदत्रापत्यं भागित्यतितदायोरैवेतिनियम्येतत्क्षेत्रस्याभिनाबीजपपनार्थंय
द्वाजिनोदायतेतस्यापत्यस्यलोकेवाभिस्त्रिणोद्वावपिभागिनौदृष्टौ ५३ ओघेति यद्वाजंजलवेगवाताभ्यांअन्यदीयक्षेत्रादानो
तंयस्यक्षेत्रजायतेतत्क्षेत्रस्याभिनाएवतद्वाजंभवतिनतुयेनबीजसुप्तसतत् फललभतेएवंचस्वभार्यापित्रमेणापरभार्यागमनेममा
यंपुत्रोभागितेत्येवागमेपिस्त्रिणाएवापत्यमित्यनेनदर्शितम् ५४ एवेति एषैवव्यवस्थागवाभ्यादीनांसंततिं प्रतिज्ञातव्यायत्
क्षेत्रस्याभ्येवगवाभ्यादेः संततिस्वाभीनतुदृषभादिस्वाभी नियमेतु कृतेसत्येतयोरैवसंततिस्वास्यम् ५५ एतेति एतद्वाजयो-

तथैवाक्षेत्रिणोर्बीजं परस्मै च प्रवापिणः कुर्वन्ति स्मै च विणामर्थं नवीजीलभते फलम् ५१ फलं त्वनभि
संधाय स्मै च विणा बीजिना तथा प्रत्यक्षं स्मै च विणामर्थो बीजाद्यो निर्गशयसी ५२ क्रियास्तु पगमात्वे
तद्बीजाय यत्सदीयते तस्य ह मागिनौ हृद्यो बीजास्ते त्रिक एव च ५३ ओघवाताहृतबीजयस्य क्षेत्रे प्रगो
हन्ति स्मै च त्रिकस्यैव तद्बीजनवसालभते फलम् ५४ एषधर्मागायाश्च स्य दास्तु द्वजाविकस्य च विह
गमहिषीणां च विज्ञेयः यस्य वप्रति ५५ एतद्दः साह फल्युत्त्वबीजयोन्योः प्रकीर्तितम् अतः परं प्रवक्ष्या
मियो धिताना धर्मभाषादि ५६ भ्रातृज्यैष्ठस्य भ्रायायाशुरुपत्यसुजस्य सा यवीयसस्तथाभायास्तुषा
ज्यैष्ठस्य सा स्मृता ५७ ज्यैष्ठाय वीयसा भ्रायाय वीयान्वाग्रजस्त्रियम् पतिती भवतो गत्वा निसुक्तावय
नापादि ५८

न्योः प्राधान्या प्राधान्यं युष्माकमुक्तं अतोऽन्तरं स्त्रीणां संतानाभावे यत्कृत्तव्यं तद्दस्याभि ५६ भ्रातृरिति ज्येष्ठस्य भ्रातुर्व्याभार्यासाकनिष्ठस्य भ्रातुर्युरुपत्ती भवति कनिष्ठस्य च भ्रातुर्वाभार्यासाज्येष्ठभ्रातुः स्नुषासुनिभिः स्नुषा ५७ ज्येष्ठइति ज्येष्ठकनिष्ठभ्रातरावितरेतरं सार्यगत्या संतानाभावं विनानियुक्तावपि पतिनौ स्याताम् ५८ देवरेति संतानाभावे स्त्रियापत्यादि सुरनि युक्त्या देवरादन्यस्माद्वा सपिंडाद्दस्य भाणधृता क्तादि नियमवत्सुरुषगमनेनेष्टाप्रजडत्वाद

धितव्या ईप्सिते स्वभिधानमर्थाल्लार्थाक्षमपुत्रोत्पत्तौ पुनर्गमनार्थम् ५९ विधवेति विधवाया भित्तपत्न्योत्पादनयोग्यपत्न्यभाव
परमिदं जीवत्सपित्तौ अयोग्यपत्न्यादियुरुनिवृत्तौ धृताक्तसर्वत्रासौ नो रात्रावेकपुत्रं जनयेत्तत्कथं चिद् द्वितीयम् ६० द्वितीये
ति अन्ये पुनराचार्यनियोगात्सुत्रोत्पादनविधिज्ञात्वा पुत्र एकपुत्र इति शिष्टप्रवादादभिव्यक्त्यन्ययोगप्रयोजनमन्यमानाः स्त्रीषु पु-
त्रोत्पादनं द्वितीयधर्मतो भव्यते ६१ विधवेति विधवादि कात्यान्ययोगप्रयोजने गार्मधारणे यथाशाल्मसं पत्ने सति ज्येष्ठे भ्राता क
निष्ठमातृभार्या च परस्परगुरुवत्सुषावच्च व्यवहरेताम् ६२ नियुक्ताविति ज्येष्ठकनिष्ठभ्रातरौ यौ परभार्यायान्नियुक्तौ धृताक्तादि
विधानं सत्कस्वेच्छातो वत्तेयातातोऽस्तु यागशुरुदारगौ पतितौ भवेता एव न्ययोगमविधाय दूषयितुमाह ६३ नान्येति ब्राह्मणादि

देवरादासपिंडाहास्त्रियासम्यङ्नियुक्त्या प्रजेष्मिताधिगंतव्या संतानस्य परिसरे ५९ विधवायान्नि
युक्तस्तु धृताक्तो वाग्यतो निशि एकमुत्पादयेत्पुत्रं न द्वितीयं कथंचन ६० द्वितीयमेकं प्रजनमन्यते स्त्री
षुतद्विदः अनिवृत्तान्नियोगार्थं पश्यतो धर्मतस्तयोः ६१ विधवायान्नियोगार्थं निवृत्ते तु यथाविधि
गुरुवच्चत्सुषावच्च वत्तेयाता परस्परम् ६२ नियुक्तौ यौ विधिहत्वा वत्तेयाता तु कामतः तावुभौ पतितौ
स्यातां स्तुषागशुरुतल्पगौ ६३ नान्यस्मिन्विधवानां शीनियोक्तव्या द्विजातिभिः अन्यस्मिन् हि नियुजा-
ना धर्महन्तुः सनातनम् ६४ नो द्वाहि के पुमत्रेषु नियोगः कीर्त्यते क्वचित् न विवाहविधावुक्तविधवावेद
नंपुनः ६५ अयद्विजैर्हिविहद्विः पशुधर्मा विगर्हितः मनुष्याणामपि प्रोक्तावनराज्यप्रशासति ६६

भिर्विधवास्त्रीभर्तुरन्यस्मिन् देवरादौ न नियोजनीया स्त्रियमन्यस्मिन् नियुजानाः तैस्त्रीणामेकपतित्वधर्ममनादि सिद्धन्नाशयेयुः
६७ नो द्वाहिकेति अयमणस्तु देवमित्येवमादिषु विवाहमयोजनकेषु मंत्रेषु क्वचिदपिशारवायान्ननियोगः कथ्यते न च विवाहवि
धायकशाल्मस्येन पुनरुपेण सपुनर्विवाह उक्तः ६५ अयमिति यस्मादयपशुसंबंधी मनुष्याणामपि व्यवहारो विहद्विर्निर्दिष्टः
योग्यमर्थमिदं केवेनेराक्षरज्वं कुर्वाणेतेन कर्तव्यतया प्रोक्तः अतो वेनादारभ्य प्रवृत्तौ यमादिमानि निर्दिष्टे ६६ ७

समहीमिति सवेनोमहोसमग्रां पूर्वालयन् अतएवराजपिअधोनतुधार्मिकत्वात्कामोपहतबुद्धिर्भ्रातृभार्यागमनरूपवर्णसंक
 रंभाकर्तयत् ६७ ततरति वेनकालात्प्रभृतियोग्यभूतभर्तृकारिदस्त्रियशास्त्रार्थज्ञानादपत्यनिमित्तदेवरादौनियोजयतितसाधवो
 नियतंगहृत्यते अयंचस्वोक्तनियोगनिषेधः कलिसुगविषयः तदाह दृहस्पतिः उक्ताभियोगासुनिनानिषद्गः स्वयमेवतु युगक्रमा
 दशाव्योयकर्तुमन्यैर्विधानतः तपोज्ञानसमायुक्ताः कृतत्रेतायुगेनराः द्वापरचकलीनृणांशक्तिहाभिर्हिनिर्मिता अनेकथाकृताः
 पुत्राश्चपिभित्यपुरतनैः नशक्यतेधुनाकर्तुंशक्तिहीनैरिदंतनैः अतोपद्मोविंदरजेनयुगविशेषव्यवस्थाभज्ञात्वासर्वदेवर
 भावेनियोगादनियोगापक्षः अथानितस्वमनोषयाकल्पिततन्मुनिव्याख्याविशोधान्नादियामहे प्रायशोमनुवाक्येषुसुनिव्याख्य
 नमेयहि नापराध्योस्मिचदुष्काहंसर्वविदः कुशः नियोगप्रकरणत्वात्कन्यागतविशेषमाह ६८ यस्यादिति यस्याः कन्याया

समहीमखिलांमंजूनराजर्षिप्रवरःपुरा वर्णानांसंकरचूक्रेकामोपहतचेतनः ६७ ततःप्रभृतियो
 मोहात्प्रमीतपतिकारिभ्यम् नियोजयत्यपत्यार्थतविगर्हनिसाधवः ६८ यस्याश्चियेतकन्यायावा
 चासत्यकृतेपतिः तामनेनविधानेननिजोविदूतदेवरः ६९ यथाविध्यधिगम्येनशकुवस्त्रासुचित्र
 ताम् भियोभजेतामसवाल कृतकृतादृती ७० नदत्ताकस्यचिकन्यापुनर्दद्याहिचक्षणः दत्त्वा
 पुनःप्रयच्छन्निहिभ्राभोतिपुरुषानृतम् ७१ विधिवत्प्रतिगृह्यापित्यजेत्कन्याविगाहिताम् व्याधितान्
 विप्रदुष्टावाच्छन्नान्त्वोपपादिताम् ७२

वाग्दानेकृतेसतिभर्ताश्चियतेतामनेनवस्वमाणेनानुष्ठानेनभर्तुः सोदरभ्रा
 तापरिणयेत् ६९ यथेति सदेवोविवाहविधिनाएनांस्वीकृत्यशकुवस्त्रांकायवाङ्मनः शौचशालिनीभागभयहणान्तरहस्मिन्
 तादृतावैकगारंगच्छेत् एवंकन्यायानियोगप्रकारत्वात्विवाहस्याग्रहाच्चगमनोपदेशाद्यसौवाग्दत्तातस्यैवतदपत्यंभवति ७०
 नदत्तेति कस्मैविद्वाचाकन्यांदत्तातस्मिन्मृतेदानमुणदोषशस्तामन्यस्मैनदद्यात् यस्मादेकस्मैदत्तान्यस्मैददत्तुरुषानृतंसहस्र
 स्कृत्तदोपमानोतिसापदीकरणस्याजातत्वात्भार्यान्विनियत्तेः पुनर्दनाशंकायाभिदंक्वचनम् ७१ विधिवदिति अङ्गिरेवाहिजाग्रा

याभिलेखमादिविधानमतिगृह्यापिकन्यायैवेधव्यलक्षणोपेतोरोपिणीक्षतयोनित्वाद्यभिशापवतीमाधिकांगादिगोपनच्छ
मोपपादितांसप्तपदीकरणात्माकृजातोत्यजेततत्रतत्यागोदोषाभावइत्येतदर्थेननुत्यागार्थम् ७२ यस्त्विति यःपुनर्दोषव
तोऽकन्यादोषाननभिधायददति तस्य कन्यादातुर्दुरात्मनोदानंतस्यपणनव्यर्थकुर्व्यात् एतदपित्यागोदोषाभावकथनार्थम्
७३ विधायेति कार्येसतिमनुष्यः पत्न्याग्रासाच्छादनादिप्रकल्यदेशांतरंगच्छेत् यस्माद्ग्रासाद्यभावपीडितास्त्रोशीलवत्यपि
पुरुषानंतरसंपर्कभजेत् ७४ विधायेति भक्ताच्छादनादिदत्त्वाप्योदेशांतरंगतेदेहप्रसाधनपरगृहगमनरहिततजोवेत् अद
ल्लापुनर्गतेस्त्रनिर्माणादिभिरभिदिताशिलेनजीवेत् ७५ मोषितइति शुचिज्ञासपादनादिधर्मकार्यनिमित्तमोषितः पतिर-
ष्टौवर्षणिपत्न्याप्रतीक्षणीयः ऊर्ध्वपतिसन्निधिगच्छेत् तदाहवसिष्ठः मोषितपत्नीपंचवर्षण्युपासीतऊर्ध्वपतिसकाशांग

यस्तदोषवतीकन्यामनारब्धायोपपादयेत् तस्यतद्वितथंकुर्यात्कन्यादातुर्दुरात्मनः ७३ विधायतु
निष्कार्यायाःप्रवसेत्कायवान्नरः अहत्तिकर्षिताहिरुत्रीप्रदुष्येत्स्थितिमत्यपि ७४ विधायमोषित
वृत्तिजीवेन्नियममास्थिता मोषितेत्त्वविधायैवृजोविच्छित्यैरगर्हितैः ७५ मोषितोधर्मकार्यार्थमती
द्व्याष्टौनरःसमाः विद्याथयदयशाश्रवाकामार्थत्रिस्तवत्सरान् ७६ संवत्सरमतीक्षेत्द्विवर्तीयोषि
तपतिः ऊर्ध्वसंवत्सरास्तेनादायहत्वानसवसेत् ७७ अतिक्रमेत्प्रसक्त्यामत्तरोगार्तमेववा सान्नि
मासान्परित्याज्याविभूषणपरिच्छदा ७८ उन्मत्तपतितक्लेशमबीजपापरागिणम् नत्यागास्तिद्विष
त्याश्चनचदापवर्त्तनम् ७९

च्छेदितिविद्यार्थमोषितः षड्वर्षणिप्रतीक्ष्यः भिजविद्याविभाजनेनयशोर्थमपिमोषितः
पतिः षडेवमार्थतिरोपमोगार्थगतस्त्रीणिवर्षणि ७६ संवत्सरमिति पतिर्विषयसंजातहोषास्त्रियंवधायवत्यतीक्षेत्तत्ऊर्ध्वम
पिद्विवर्तीस्वदत्तमलकारादिधनहत्वानोपगच्छेत् ग्रासाच्छादनमात्रं तु देयमेव ७७ अतीति यास्त्रोद्धृतादिप्रमादवनतमदन
कपानादिनामन्तव्याधितं वा सुश्रूणाद्यकरणेनावजानातिसाविगतालंकारशय्यादिपरिच्छदात्रीन्मासान्नोपगतव्या ७८ उन्मत्त
मिति यातादिलोभादप्रकृतिस्त्यपतितमेकादशाध्यायेवत्समाणन्पुंसकमबीजवाच्यरेतस्त्वादिनाबीजरहितंकुष्ठाद्युपेतंच

लप्रदर्शनपरन्तु नियमार्थं प्रायेणैतावता कालेन गृहीतवेदो भवति त्रिभागवयस्कान् कन्याचोदुर्गो योग्येति गृहीतवेदश्च भुक्
 वर्णको गृहस्थाश्रमस्ति निगलं वेतेति सत्तर इत्यस्यार्थः ९४ देवेति भगोर्यमासवित्तापुरंधिर्मह्यत्वादुर्गहंपत्याय देवा इत्यादिम
 अलिं गात्रादेवेदं नामार्थापत्तिर्छप्रतेन तु स्मृच्छया तोसती देवानां प्रियं कुर्वन् आसाच्छादनादिना सदा देवाद्युत्पन्नामपि योषयेत्
 ९५ प्रजनेति यस्माद्गर्भग्रहणार्थं स्त्रियः स्त्रयागर्भाधानार्थं च भनुव्याः तस्माद्गर्भोत्सादनमेवानयोरभ्याधानादिरपि धर्मः पत्यासह
 साधारणः क्षीमेव सानावनोनादधीयात्ताभित्यादि वेदेऽभिहितः तस्माद्गर्भार्थं विष्मयादिति त्रिवर्त्तकस्म्यशेषः ९६ कन्येति कन्या
 योदत्तश्रुत्वायासत्यामसंजान विवाहायादि सुल्लक्ष्णोद्योगोऽस्त्रियतेतददेवराय पित्रादिभिर्चाऽसौ कन्यादातव्यायदिसास्वीकरोति
 यस्यावियत इति भायुक्तं नियोगरूपं इदं तु श्रुत्कथं हणविषयम् ९७ आददीतेति शास्त्रानभिज्ञः शूद्रोऽपि पुत्रोददन् सुल्लेखगृ

देवदत्तापत्तिर्भायि विंदतेनेच्छयात्मनः तांसाध्वीं विष्मया न्नित्यं देवानां प्रियमाचरन् ९५ प्रजनार्थं
 क्रियः स्त्रयाः संतानार्थं च मानवाः तस्मात्साधारणार्थः श्रुतोऽप्यस्यासहोदितः ९६ कन्यायादत्त
 शुल्कायां स्त्रियतयदि श्रुत्कदः देवराय प्रदातव्यायदि कन्यानुमन्यते ९७ आददीत न शूद्रोऽपि शु
 ल्लक्ष्णोददन् श्रुत्कहि गृणहन्कुरुते छन्मदुहित्वविक्रयम् ९८ एतत्पुनरपरचकुन्नापरजातु
 माधवः यदन्यस्य मतिज्ञाय पुनरन्यस्य दीयते ९९ नानुशुभमजावेतत्पूर्वेष्वपि हि जन्मसु श्रुत्क
 सत्तो नमूल्येन छन्मदुहित्वविक्रयम् १००

यदीयात् किंतु नः शास्त्रविद्विजातिः यस्मान् श्रुत्कगृहच्युतं दुहित्वविक्रयं
 कुरुतेन कन्यायाः पितेत्यनेन निषिद्धमपि श्रुत्कग्रहणं कन्यायामपि गृहीतश्रुत्काया शास्त्रोपनिषमदर्शनात् श्रुत्कग्रहणेशास्त्रो
 यत्वं कायापुनस्तन्निषिध्यते ९८ एतदिति यतत्पुनः पूर्वशिशानकदाचित्कृतवन्तो नाव्यपरेवर्त्तमानकालाः कुर्वन्ति यदन्यस्य क
 न्यामंगीकृत्य पुनरन्यस्मै दीयत इति एतच्च गृहीतश्रुत्ककन्यामदत्त्वा कस्यचि कन्यायां भित्तु गृहीतश्रुत्कविषयम् ९९ नैति पूर्व
 कल्पेऽप्येतद्वत्तमिति कदाचित्कृतवन्त्युतवतो यत्सुल्लक्षाभिधानेन मूल्येन कश्चित्साधुर्दुहित्वविक्रयमकाधीदिति श्रुत्कमि
 वेधार्थवादिः १००

अन्योन्येति भार्यापत्योर्भरणांतयावत्तुधर्मार्थकोमेषु परस्परव्यभिचारः स्यादित्येव संक्षेपतः स्त्रीपुंसयोः प्रकृष्टो धर्मो ज्ञात-
व्यः तथा च सति १०१ नयेति स्त्रीपुंसौ कृते विवाहो न था सदा यत्कृतं यथा धर्माधिक्यमविषये विपुक्तौ परस्परान्नव्यभिचरे-
ताम् १०२ एष इति एष भार्यापत्यो रन्योन्यासुरागयुक्तो धर्मो युष्माकमुक्तः संतानाभावे चापत्यप्राप्तिरुक्ता इदानीं दीयत इति
दायः पित्रादि धनतस्य विभागव्यवस्थानुष्ठुत १०३ ऊर्त्यमिति स्नातरो मिलित्वा पितृभरणार्द्धं विभागहेतुमाह यस्मान्ते
पुत्राजीवतोः पित्रोस्तदायधने स्वाभिमानं भवति तालुरपि प्रकृतत्वात्पेत्तु कमित्यनेन मातृकस्यापि ग्रहणं अयं च पितृभर-
णं विभागो जायतः पितुरिच्छाभावे दृष्टव्यः पितु रिच्छया जीवत्यपि तस्मिन् विभागः तदा ह याज्ञवल्क्यः विभागं चेत्सिन्नाकुर्यादि

अन्योन्यस्याव्यभिचारो भवेदामरणांतिकः एष धर्मः सुभासेन ज्ञेयः स्त्रीपुंसयोः परः १०१ तथ्यानि
त्ययते याता स्त्रीपुंसौ तु कृतक्रियौ यथानाभिचरेतातो विपुक्तावितरेतरम् १०२ एष स्त्रीपुंसयो
रुक्तो धर्मो चोरतिसंहितः आपृद्यपत्यप्राप्तिश्च दायभागान्निबोधत १०३ ऊर्त्यपि तु अयमातुश्च स
मस्य भ्रातरः समम् भर्जनं पत्न्यैः कुर्यात्सुमनीशास्ते हि जीवतोः १०४ ज्येष्ठ एव तु गृह्यात् पि-
त्र्यधनमशायतः शोभास्तमुपजीवयुष्ये च पितरतथा १०५ ज्येष्ठेन जातमात्रेण पुत्रो भवति मान-
वुः पितृणामनृणश्चैव स तस्मात्सर्वमर्हति १०६ यस्मिन् नृणां सन्धयति येन चानत्यमश्नुते स एव ध-
र्मजः पुत्रः कामजानितरां विदुः १०७

छया विभजेत्तु फलानिति यदा पुनर्ज्येष्ठो धार्मिको भवति तदा १०४ ज्येष्ठेति
१०५ ज्येष्ठेति उत्पन्नमात्रेण ज्येष्ठेन संस्कारराहितेनापि मनुष्यः पुत्रवान् भवति ततश्च नानुचस्य लोकोक्तोति श्रुतेः तथा मज्जया
पितृभ्यदति श्रुतेः पुत्रेण जातमात्रेण पितृणामनृणश्च सति अतो ज्येष्ठ एव धनमर्हति पूर्वस्य अनुजास्तेन सास्त्रावर्तेरन्-
१०६ यस्मिन् भिति यस्मिन् जाते ऋणशोधयति येन जातेनामृतं लभामोति तथा च श्रुतिः ऋणमस्मिन्समुन्नयत्यमृतं तत्त्वचग

पतिमपरिचरं स्या गोन करणी यो न च न च हणं करणीयम् ७९ मद्येति निमित्तमद्यपानरता असाध्याचारा मर्तुः प्रति कू
लाचरणशीला कुम्भद्राधियुक्ता घृत्यादिताडनशीला मततमतिव्ययकारिणीया भार्या भवेत्सा धिवेत्तव्या तस्या सत्या मन्यो विवा
हः कार्यः ८० वंथेति प्रथमं क्रतुमारम्भा विद्यमानमस्तुता अष्टमे वर्षे ३ धिवेदनीया मृता पत्या दशमे वर्षे स्त्रीजनन्ये कादशे ३ धियया
दिनीसद्य एव पद्यपुत्रा भवति पुत्रवृत्त्या तु तस्या धर्ममजा सपन्ने दारे नान्या कुर्वती न्यतरा पायेतु कुर्वती त्यापस्तं बनिषेधादधि वेद
नन्न कार्यम् ८१ येति यापुनर्व्या धिता सती पत्युः सुकूला भवति शीलवती च स्यात्तामनुज्ञा व्यान्यो विवाहः कार्यः क्रदा चिच्चा-
सौनावमाननीया ८२ अर्थाति यापुनः कृतवेदना स्त्री कुपिता निर्गच्छति सा तदहरे वरज्ज्वादिना बद्धा स्यापनीया आक्रोप-

मद्यपासाधुष्टुत्ताच प्रति कूलाचया भवेत् व्याधिता वा धिवेत्तव्या हिंसा ३ र्थमीच सर्वदा ८० वंथ्याष्ट
मे ३ धिवेद्याब्ददशमे तु मृते भजा एकादशे स्त्रीजननी सद्यस्त्वभियवादिनी ८१ यारोगिणी स्यात्तुहिता
सपन्ताचैवशीलतः सा नुज्ञा व्याधिवेत्तव्या नावमान्या च कर्हि चित् ८२ अधिविन्ना तु यानाशे निर्गच्छे
दुषिता गृहात् सा सद्यः सन्निरोद्धव्या त्याज्या वा कुलमन्निधौ ८३ प्रतिषिद्धा पिचेद्या तु मद्यमभ्युदय
क्षिपि मेक्षा समजगच्छेद्दासादड्या कृष्णालानिषद् ८४ यदि स्वाश्र्यापराश्रये विदेरन्यो धितो हिजाः
तासावर्णक्रमेण स्याज्यै स्त्र्यपूजाचवेश्मच ८५ मर्तुः शरीरसुश्रूषा धर्मकार्यचनेत्यकम् स्वाचैव कु-
यात्सर्वेषां न्नास्वजातिः कथंचन ८६

निवृत्तैः पित्रादि कुलसन्निधौ वा त्याज्या ८३ प्रतीति यापुनः क्षत्रियादिका स्त्री
भर्त्रादि निवारिता विवाहाद्युत्सवेद्यपि निषिद्धमद्यपि वेत्तृ त्यादि स्थानजनसमूहो वागच्छेत् सा भवर्ण कृष्णालानिषद्व्यव
हारभकरगा दाज्ञादडनीया ८४ यदेति यदि हिंजातयः स्वजातो या विजातो याश्रय उद्देह्युस्तदा तासां हिजाति क्रमेण वा कुस
मानदाय विभ्रागो लक्ष्मी र्थज्यै श्रुत्यपूजाच वस्त्रालंकारादिदानेन गृहं च प्रधानं स्यात् ८५ मर्तुः शरीरं भर्तुर्देहपरिचर्यामन्तना
दि स्वरूपान्वयमर्थकार्यचिन्तादानातिथिपरिवेशनहोमीयद्रव्योपकल्पनादिना स्या हिंकरं सर्वेषां हिजातो नां सजाति सा र्थैव कुयात्तनुकदा

चिद्विजातीयेति ८६ यस्त्विति यः पुनः स्वजातीयया सन्निहितया देहमुश्रूषादिकं कर्तव्यं विजातीययोर्मौल्यीत्कारयेत्स यथा-
 ब्राह्मण्याः भूद्विजातो ब्राह्मणचण्डालः तथैव पूर्वैर्ऋषिभिर्दृष्टमिति पूर्वोक्तचादः ८७ उत्कृष्टेति कुलत्वारोदिभिर्कृत्स्नश्चायस्मरू-
 पाय समानजातीयाय वराग्रामासकालासपि विवाहयेदष्टवर्षमिव धर्मो न हीयते इति दक्षस्मरणात् तस्मादपि कालात्मागपिकन्या
 ब्राह्मणविवाहविधिना दद्यात् ८८ काममिति संजातार्त्तवर्षिकन्यावरमरणपर्यन्तं पितृगृहे तिष्ठेत् न पुनरेनां विद्यागुणरहिताय
 कदाचिन् पित्रादिर्दद्यात् ८९ श्रौणीति पित्रादिगुणवन्तरया दीयमाना कन्या संजातार्त्तवर्षाणि वर्षाणि मतीक्ष्णतवर्षत्रया
 त्वपुनरुच्येमाधिकगुणवरा लाभे समानजातिगुणं वरस्वयं वृणीत ९० अदीयेति पित्रादिभिर्दीयमाना कुमारीयथोक्तकाले यदि

यस्मत्तत्कारयेन्मोहात्स जात्या स्थितयान्यया यथा ब्राह्मणचण्डालः पूर्वदृष्टस्तथैव सः ८७ उत्कृष्टाया
 भिक्षुपायवराय सुदृशाय च अग्रामासपिता तस्मै कन्या दद्याद्यविधि ८८ कामसामरणातिषेद्धे ह कृ-
 न्यत्तुमस्यपि न चैव नान्प्रच्छेत्सुगुणहीनाय कर्हि चित् ८९ श्रौणि वर्षाण्युदाक्षेत् कुमारी तु मतीक्ष्णी
 ऊर्ध्वतु कालादे तस्मादिदं तस्मै दद्यात् ९० अदीयमाना भक्तारमाधिगच्छेद्वादिस्वयम् नूनः किं
 विदवा मीति न च यमाधिगच्छति ९१ अलंकारनाददोतपित्र्यं कन्या स्वयवरा मातृकभ्रातृदत्तव्राते
 नास्माद्यदि तदहरेत् ९२ पित्रे न दद्याच्छुल्लसु कन्या मृतमतीहरन् सहिस्वाभ्यादति क्रामेदत्तनाम्
 तिरोधनात् ९३ त्रिंशद्वर्षादहत्कन्या दद्याद्वा दशवर्षिकाम् अष्टवर्षाऽष्टवर्षावाधर्मसौदति सत्व
 रः ९४

भक्तारिस्वयं वृणुते तदा समानं किं नित्यं पत्राद्यौ तिन च तत्पत्तिः पापं यामोति ९१ अलमिति स्वयं वृत्तपति का कन्या वरसं-
 करणात् पूर्वपितृभ्रातृभिरिदं तमलं कारतेभ्यः समर्पयेत् यदानार्पयेत्तदा चोरी स्यात् ९२ पित्रे नेति भूतु पुत्रो कन्या वरः परि-
 णयन् पित्रेशु कुन दद्यात् यस्मात्पिता ऋतु कार्यापत्योत्पत्तिनिरोधात् कन्यायाः स्वाभित्वादीयते ९३ त्रिंशदिति त्रिंशद्वर्षः पु-
 मान् द्वादशवर्षवयस्कामनोहारिणी कन्या स हत्तवत्तं विंशति वर्षावाऽष्टवर्षागाहं स्थयर्थमिव सादृगच्छति लरावान् एतच्च योग्यका

अतिपितापुत्रस्यजातस्यपरयेच्छजीवतोसुखमिति स एव पितुर्द्धर्मण देतुनाजातः पुत्रो भवति ते नैकेन एव अणुणापनयनाद्युपकारस्य
 नालात् इतरेस्तन्नामजान्मुनयो जनिता तन्मयसर्वधनं गृणहीयादित्येवायमपि विशेषः १०७ पितृवेति ज्येष्ठो भ्राता विभागाभावे
 अनुजान् दत्तुं नक्तच्छादनादिभिः पितेव पिष्टयात् अनुजा अन्नातरः पुत्रादवज्येष्ठे भ्रातरि धर्माय वर्तेरन् १०८ ज्येष्ठ इति अकृत
 विभागो ज्येष्ठो यदि धर्मिको भवति तदा अनुजानामपि तदनुयायित्वेन धर्मिकत्वात् ज्येष्ठः कुलं दृढिन् नयति यद्य धार्मिको भवति तदाऽनु
 जानामपि तदनुयायित्वात् ज्येष्ठः कुलं न्नाशयति तया गुणवान् ज्येष्ठो लोकं पूज्यतमः साधुभिश्चागर्हितो भवति १०९ योज्येष्ठ इति
 योज्येष्ठोऽनुजेषु भ्रातृषु पितृवर्द्धनं सपितेव मानेन गार्हणायो भवति यः पुनस्तथा न वर्तेत समा तुलादि बंधुवदन् नीयः ११० एवमिति
 एवमपि भ्राता भ्रातरः सह संवर्मेसुः यदि वा धर्मकामनया कृत विभागाः पृथग्वर्मेसुः यस्मात्पृथग्वस्थाने सति पृथक्पृथक् पंचमहाय-

पितेव पालयेत्पुत्रान् ज्येष्ठो भ्रातृन् यवीयसः पुत्रवृत्त्या पितरैर्न ज्येष्ठे भ्रातरि धर्मतः १०८ ज्येष्ठः कु
 लं वर्द्धयति विनाशायति वा पुनः ज्येष्ठः पूज्यतमो लोकं ज्येष्ठः सद्भिर्गर्हितः १०९ योज्येष्ठो ज्येष्ठवृत्तिः
 स्यान्मातृवसपितृवसः अन्येष्ठवृत्तियस्तस्यात्सप्तपूज्यस्तु बंधुवृत् ११० एवं सहवसेषु वा पृथग्वा ध
 र्मकाम्यया पृथग्विवर्द्धते धर्मस्तस्माद्भ्या पृथक् क्रिया १११ ज्येष्ठस्य विंश उद्धारः सर्वद्रव्याच्च यद्वरम्
 ततोऽर्द्धमध्यमस्य स्यात्तुरीयतु यवीयसः ११२ ज्येष्ठश्चैव कनिष्ठश्च सहरता यथोदितम् योज्येष्ठश्च
 निष्ठाभ्याते पास्यान्मध्यमधनम् ११३

ताद्यनुष्ठानधर्मः तेषां वर्द्धते तस्माद्दिभागा क्रिया धर्मार्थी तथा च बृहस्पतिः ९-
 न. पाकेन वसनां पितृदेवा हि जार्चनम् एकं सर्वदेहि भक्तानां देवस्याद्देहगृहे १११ ज्येष्ठस्येति उद्भिन्न इत्युक्तं ज्येष्ठस्यापि भक्त
 साधारण धना दुःखं विंशति तमो भागः सर्वद्रव्येभ्यश्च यत्त्रयेष्ठं तदा तव्यम् मध्यमस्य त्वारिंशत्तमो भागो देयः कनिष्ठस्य पुनर-
 शीति तमो भागो दातव्यः अवशिष्टं त्रयं स मंजुला विभजनीयम् ११२ ज्येष्ठश्चेति ज्येष्ठकनिष्ठौ पूर्वस्त्रोके यथोक्तसु उद्धारगृह्या
 नां ज्येष्ठकनिष्ठव्यतिरिक्तापे मध्यमास्ते पात्रे वा नां त्रयेष्ठकनिष्ठतामनपेक्ष्य मध्यमस्योक्तं चत्वारिंशद्भागः प्रत्येकदा तव्यः मध्य-
 माना मनां त्रयेष्ठकनिष्ठदेयभागे वैषम्यवारणार्थमिदम् ११३ सर्वेषां भिति सर्वेषां धनप्रकाराणां मध्यात् यत्त्रयेष्ठं न ज्येष्ठः

तद्गुणहीयात्सर्वद्रव्याच्चद्वयस्वरूपमनूदितं स मुच्यते यो धनार्थयच्चैकमपि प्रकृतद्रव्यं विधत्ते तदपि ज्येष्ठ एव गुणहीयान् तथा द-
शान्तः पञ्चानभिगोतमस्मरणान् दशम्योगवादिपक्षस्य एकैकेष्वज्येष्ठो लभ्यते इदं च यदि ज्येष्ठो गुणवान् नितरे निर्गुणास्तादृशं यं स
वैपासमगुणत्वे तु ११४ उद्धर इति दशान्तः प्राप्नुयाद्हरमिति यो यमुद्धारुक्तः सो यमार्थयनादिकर्मसंभूदान्नाप्नोति यो ज्येष्ठस्य नास्ति
तनापि यत्किंचिदस्य देयमिति द्रव्यं पूजाद्यदिकरज्येष्ठाय देय एवं च समगुणेष्वुद्धारमतिविधदर्शनात्पूर्वत्र गुणोत्कर्षविशेषापेक्षयोदा-
रं वैपम्यबोद्धव्यम् ११५ एवमिति एवमुक्तमकारेण समुद्धृतं विशाङ्गगाधिकेनेभमान् प्रागान् प्रादुर्गांकल्पयेत् विशति तमभा-
गादौ पुनरुद्धृतं इयं वक्ष्यमाणभागकल्पनामवेत् ११६ एकैति एकोधिकमंशं द्वावशाविति यावत् ज्येष्ठपुत्रो गुणहीयान् अधिक
मर्द्धयत्राशो साहसं शज्येष्ठादनं नरजातो गुणहीयात्कनिष्ठाः पुनरैकैकमंशं गुणहीयुरिति व्यवस्थितो धर्मः इदं तु ज्येष्ठतदनुजयोर्वि-

सर्वेषां धनजातानां मादृतीता ज्यमयजः यच्च सानि शयं किंचिद्दशान्तं प्राप्नुयाद्हरम् ११४ उद्धरानुदशा
स्वस्तिसप्तपञ्चानां स्वकर्मस्तु यत्किंचिदेव देयं तु ज्ययायसेमानवद्धनम् ११५ एवमसमुद्धृतोद्धारममानशा
न्यकल्पयेत् उद्धरानुद्धृतत्वेषामियं स्यादशाकल्पना ११६ एकाधिकं हरज्येष्ठः पुत्रो ध्येद्धततोऽनुजः अं
शमशयवीयांस इति धर्मोऽप्यवस्थितः ११७ स्वैर्म्योशोऽप्यस्तुकन्यास्यः प्रदद्युष्मातिरः पृथक् स्यात्त्वादशा
चतुर्भागपतिताः स्फुरदिस्त्वः ११८

द्वादशगुणवत्त्वापेक्षया कनिष्ठानां च निर्गुणत्वे बोद्धव्यं ज्येष्ठतदनुजयोरधिक
दानदर्शनात् ११७ स्वैर्म्य इति ब्राह्मणद्वानियवैश्यभूद्राक्षत्वारीप्तातरः स्वजात्यपेक्षया स्वैर्म्यश्चतुरोऽशान् हरेशुः विप्र इत्या-
दिना वक्ष्यमाणैर्म्योभागैर्म्य आत्मीयात्मीयाद्भागचतुर्भागपृथक्कन्यास्योऽनूदाभ्योऽभिगिनीम्यः यायस्य सो दध्यभिगिनी
सन्तस्या एव संस्कारार्थमिति एवं दद्युः तथा च याज्ञवल्क्यः असंस्कृतास्तं संस्कारार्थमितिभिः पूर्वमंस्कृतैः भगिन्यश्च निजादं
दद्यात्तु तुरीयकम् यदि भगिनी संस्कारार्थं चतुर्भागं दातुं नेच्छति तदापतितामवेयुः एतेनैकजातीयवैमान्ये भगिनी सद्गवे
पिसौ दयमभिगिनीम्यश्चतुर्भागदानमवगतव्यम् ११८ अजेति एकशफा अभ्यादयः छागमेयादि एकशफसहितं विभागका

लेसमं कृत्वा विभक्तुमशक्यं नन्विभजोक्तिं तु ज्येष्ठस्यैव तत्स्यात् न तु तत्तुल्यद्रव्यांतरदानेन समोक्तस्य विधीयवा तन्मूल्यविभजे
 त् अजाविकामिति पशुहं ह्रादिस्त्रायेकवद्भावः ११९ यवीति कनिष्ठोऽथ दिज्येष्ठभ्रातृभार्यायां नियोगेन पुत्रजनयेत्तदा तेन पि-
 तृपितृव्येन सह तस्य दोत्रजस्य समो विभागः स्यान्न तु पितृवत्सोऽन्धरो भवति इति विभागव्यवस्थानियता अनियोगो त्यन्मस्यानें शि-
 लवस्याभिवद्यपि समेत्य भ्रातरः सममित्युक्तं तथा व्यवस्मादेवलिंगात्सोत्रस्यापि स्मृतपितृकस्य पितृव्यविभागोऽस्तीति गम्यते १२०
 उपैति ज्येष्ठभ्रातुः दोत्रजः पुत्रोऽपि पितृवत्सोऽन्धरविभागीत्युक्तं इमांशं कानिराकृत्य पूर्वोक्तमेव ददयति अग्रधानं दोत्रजः पुत्रः अथा
 नस्य दोत्रिणः पितुर्दोत्रेण सोऽन्धरविभागग्रहणरूपेण संबध्यते दोत्र्यपि पितातद्वारेणापत्योत्सादने प्रधानं तस्मात्पूर्वोक्तेनैव धर्मेण
 विभागव्यवस्था रूपेण पितृव्येन सह तं दोत्रजं विभजोदिति पूर्वस्यैव शेषः १२१ पुत्र इति यदि प्रथमो दायां कनीयात्पुत्रो जातः प-

अजाविकं सैकशाफन्मजातु विषमं भजेत् अजाविकं तु विषमं ज्येष्ठस्यैव विधीयते ११९ यवीयान्ज्ये
 ष्टभार्यायां पुत्रमुत्सादयेद्यदि समस्तत्र विभागाः स्यादिति धर्मो व्यवस्थितः १२० उपसर्जनं प्रधानस्य
 धर्मतो नोपपद्यत पिता प्रधानं भजेतस्माद्धर्मेण तं भजेत् १२१ पुत्रः कनिष्ठो ज्येष्ठार्यां कनिष्ठार्याच्च
 पूर्वजः कथं तत्र विभागः स्यादिति चेत्संशयो भवेत् १२२ एकदृषमसुद्धरसहरतसपूर्वजः ततोऽपरः
 ज्येष्ठदृषास्तदूनास्वभात्ततः १२३ ज्येष्ठस्तु जातज्येष्ठार्याहरहृषमर्षाडश ततः स्वभात्ततः शेषाभ
 जेरन्मिति धारणा १२४

आदूदायां च ज्येष्ठः तदा तत्र कथं विभागो भवेदिति संशयो यदि स्यात्किं मातुरुदाहक्रमेण पुत्र-
 स्य न्येष्ठलघुतत्त्वजन्यक्रमेणेति तदाह १२२ एकमिति पूर्वस्यां जातः पूर्वजः ऋषोः संज्ञाछंदसोर्वहुलमिति हस्तत्वं सक्रानिद्योष्येकं
 नृपमसुद्धरगृणहीयान्ततः श्रेष्ठदृषमादन्ये ये संत्यज्याः श्रेष्ठदृषमाः ते तस्माज्ज्येष्ठिने यात्मात्तत ऊनानां कनिष्ठेयानां प्रत्येक ए
 कैकशो भवतीति मातुर्दाहक्रमेण ज्येष्ठाम् १२३ ज्येष्ठ इति प्रथमो दायां पुनर्यो जातश्च नाच भ्रातृभ्यो ज्येष्ठः स दृषमः षोडशो या
 सांगवांता गृणहीयात् पंचदशगा एकदृषमभित्यर्थः ततो नंतरं ये अन्ये च व्धाभ्यो जातानां स्तेस्य भाग त ऊदज्येष्ठार्ये द्वायोषाभागा

दिविमजेरन्ध्रिनिनिश्चयः १२४ सदृशोति समानजातीयस्त्रीषुजातानांपुत्राणांजातिगतविशेषाभावेसतिनमातृक्रमेणज्यैष्ठ्या
मृषिभिरुच्यतेजन्मज्यैष्ठ्यानांतु पूर्वोक्तएवविशतिभागादिरुद्धारोचोद्ध्यः एवंचमातृज्यैष्ठ्यस्यविहितप्रतिषिद्धत्वात्षोडशीग्रहणा
ग्रहणवद्विकल्पः सचगुणवन्निगुणतयाप्यातृणांगुरुलघुत्वावगमाद्यवस्थितः अतएवजन्मविद्यागुणज्यैष्ठ्योऽप्यंशदायादवाभुवा
त्तदतिदृहस्यत्यादिभिर्जन्मज्यैष्ठ्यविद्याद्युक्तवर्णोद्धारोक्तवर्षोक्तः निगुणस्यैकवधमभिमितिर्भद्रगुणस्यद्वधमषोडशादतिमातृज्यै
ष्ठ्यात्रयणनरुद्धारोचोद्ध्यः मातृज्यैष्ठ्यविधित्वनुवादमेधातिशिरवदतूगोविदराजस्तन्यतमजगीनकेवलविभागजन्मज्यैष्ठ्यं किं
तु १२५ जन्मेति स्वब्राह्मण्यारव्योमंत्रज्योतिष्टोमइतिद्रष्टव्याहोनाथप्रत्युत्तेतत्रमथमपुत्रेणपितरसुपविश्याव्दानंक्रियतेअ
मुकापितायजतइत्येवमृषिभिः स्मृतंतथायमयोगिर्भिएककालनिधित्तयोरपिजन्मक्रमेणएकज्यैष्ठ्यतास्मृतागर्भविधित्वहुवचनरूपं

सदृशस्त्रीषुजातानांपुत्राणामविशेषतः नमातृतो ज्यैष्ठ्यामस्तिजन्मतो ज्यैष्ठ्यसुच्यते १२५ जन्म
ज्यैष्ठ्येनचाव्दानंस्वब्राह्मण्यास्वपिस्मृतम् यमयोश्चैवगर्भेषुजन्मतो ज्यैष्ठ्यतास्मृता १२६ अपुत्रोऽनेन
विधिनासूताकुर्वीतपुत्रिकां यदपत्यमवेदस्यातन्ममस्यात्स्वधाकरम् १२७ अनेनतुविधानेनपु
त्राचक्रेयपुत्रिकाः विदुस्त्यथस्ववशस्यस्वयंदक्षः प्रजापतिः १२८ ददौसदृशधर्मायकन्यपयत्रयोद
रा सोमायराज्ञेसत्कृत्यभीतात्सासतविशतिम् १२९

पत्यंजायतेतन्ममआद्याद्यौर्देहिहकरंस्यादितिकन्यादानकालेजामात्रासहसंप्रतिपत्तिरूपेणविधानेनदुहितरपुत्रिकाकु
र्यात् अत्रपरंप्रतिपत्तिरूपमनुवादमाह १२७ अनेनेति दक्षः प्रजापतिः पुत्रोत्पादनविषयज्ञः स्ववशवृद्धयमनेनोक्तविधा
नेनकृत्स्नादुहितरः पूर्वपुत्रिकाः सयकृतवान्कालेऽप्यशब्दः १२८ ददाविति सदक्षोभाविपुत्रिकापुत्रलभेनप्रीता
अलक्षारादिनासन्कृत्यदृशपुत्रिकाधर्मायत्रयोदशकश्यपायसतविशतिंचद्रायक्षिजानामोषधीनांचराज्ञेदत्तवान्मम
न्येयामपिपुत्रिकाकरणलिङ्गदृशत्यादिवद्दीनानामपिपुत्रिकाकरणाज्ञापकम् १२९

ययौवेति अन्वस्थानीयः पुत्र आत्मावैपुत्रनामासीतिमंत्रलिङ्गान्तत्समाचदुहितातस्याऽप्यंगोभ्यउत्सादनात् अतस्तस्यापुत्रिका
यांपितुरात्मस्वरूपायांविद्यमानायामपुत्रस्यमृतस्यपितुर्दत्तपुत्रिकाव्यतिरिक्तः कथमन्योहरेत् १३० मातुर्भिति मातुर्धनंनतत्तस्यामृता
यांकुमारीमाएवस्यात्तन्पुत्राणांतत्रभागःकुमारीचानूदाभिप्रेतातथागौतमः स्त्रोधनंदुहितृणामदत्तानामप्रतिष्ठितानांचअपुत्र-
स्यान्वमातामहस्यदौहित्रएवमकृतत्वात्सौत्रिकेयःसमग्रधनगृणहोयात् १३१ दौहित्रेति दौहित्रःप्रकृतत्वात्सौत्रिकेयएवतस्यमातामह
धनग्रहणंअनंतरोक्तंजनकधनग्रहणपिंडदानार्थोयमारंभःपितृशब्दस्यतत्रैवप्रसिद्धत्वात्अन्यस्यपौत्रिकेयःपुत्रांतररहितस्यजन
कस्यसमग्रधनगृणहोयात्साएवपितृमातामहस्यादौपिंडोदद्यात्पिंडदानंआत्सोपलक्षणार्थपौत्रिकेयत्वेनजनकधनग्रहणपिंडदानया

ययौचात्मातथापुत्रःपुत्रेणदुहितासमा तस्यामात्स्यनितिपुंत्वांकथमन्योधनंहरेत् १३० मातुस्तुयो
तकथत्स्यात्कुमारीभागाएवमः दौहित्रएवचहरदपुत्रस्याखिलधनम् १३१ दौहित्रोह्वाखिलचक्रस्थ
मपुत्रस्यपितुर्हरेत् सएवदद्याद्दौपिंडोपित्रमातामहायच १३२ पौत्रदौहित्रयोर्लोकैकनविशयोऽस्ति
धर्मतः तयोहिमातापितरौसमूतौतस्यदेहतः १३३ पुत्रिकायांकृतायातुमुदपुत्रोऽनुजायते समस्त
त्रविभागःस्यज्येष्ठतानास्तिहिरियाः १३४ अपुत्रायांमृतायातुपुत्रिकायाकथंचन धनतत्पुत्रिका
मन्नाहरेतेयाविचारयन् १३५

मोहमिरासार्थवचनम् १३२ पौत्रेति पौत्रपौत्रिकेययोर्लोकैकमकृत्वेनकश्चिद्दिशे
षोऽस्तियस्मान्नयोर्मातापितरौतस्यदेहादुल्लान्नापितिपूर्वस्यैवानुवादः १३३ पुत्रिकेति कृतायांपुत्रिकायांपदितलर्तुःपुत्रोऽनंतरजा
यतेतदातयोर्विभागफालेसमोविभागोभवेत् नोऽकारःपुत्रिकायैदेयःयस्माज्येष्ठायाअपितस्याउद्धारविषयेज्येष्ठतानादरणीया
१३४ अपुत्रेति अपुत्रायांपुत्रिकायांकथंचनमृतायांतदधधनंदत्तैवाविचारयन्गृणहोयात्पुत्रिकायाःपुत्रसमत्वेनानपत्यस्यपा
त्तोरहितस्यभूतपुत्रस्यपितुर्धनग्रहणप्रसक्तौतन्निवारणार्थमिदंवचनम् १३५ अकृतेति अकृतावाकृतावेतिपुत्रिकायाएवैदं
विधयन्त्रयदपत्यमवेत्स्यातन्ममस्यात्सधाकरमित्यभिधायकन्यादानफालेवननुमत्यायाक्रियतेसाकृताभिर्सांधिमात्रकृतावागव्य

ययौनेति अन्मस्थानीयः पुत्र आत्मा वै पुत्रनामासीति मंत्रालिङ्गान्तत्समाचदुहितातस्याअप्यंगेऽप्यउत्पादनात् अतस्तस्यापुत्रिका
यां पितुरात्मस्वरूपायां विद्यमानायामपुत्रस्य मृतस्य पितुर्दन्तपुत्रिकाव्यतिरिक्तः कथमन्यो हरेत् १३० मातुरिति मातुर्यदन्तत्तस्यामृता
यां कुमारीमागएवस्यात्पुत्राणां तत्र भागः कुमारीचानूदाभिप्रेतातथागतमः स्त्रीधनं दुहिनुषामदत्तानामप्रतिष्ठितानां च अपुत्र-
स्यन्मातामहस्यदौहित्रएवमकृतव्याप्तौत्रिकेयः समग्रधनगृणहोयात् १३१ दौहित्रेति दौहित्रः प्रकृतत्वात्त्रौत्रिकेयएवतस्यमातामह
धनग्रहणं अनंतरोक्तजनकधनग्रहणपिंडदानार्थोयमारमः पितृशब्दस्य तत्रैव भिक्षुत्वात् अन्यस्य पौत्रिकेयः पुत्रांतररहितस्य जन
कस्य समग्रधनगृणहोयात्साएव पितृमातामहाभ्यां दौहित्रोदद्यात् पिंडदानं आत्मा पौत्रिकेयत्वेन जनकधनग्रहणपिंडदानया

ययौवात्मातथापुत्रः पुत्रेण दुहितासमा तस्यामात्मनिति श्रुत्यां कथमन्यो धनं हरेत् १३० मातुस्तु यौ
तकं यत्स्यात्कुमारीभागएवमः दौहित्रएवच हरेदपुत्रस्याखिलधनम् १३१ दौहित्रोह्यखिलधनश्च
मपुत्रस्य पितुर्हरेत् स एव दद्याद्दौहित्रोपि त्रेमातामहायच १३२ पौत्रदौहित्रयोर्लौकिकेन विशेषोऽस्ति
धर्मतः तयोर्हिमातापितरौ समृतातस्य देहतः १३३ पुत्रिकायां कृताया तु यदपुत्रोऽनुजायते समस्त
त्रविभागः स्याज्ज्येष्ठतानास्ति हि स्त्रियाः १३४ अपुत्रायां मृताया तु पुत्रिकाया कथंचन धनं तत्पुत्रिका
भक्ता हरेत्तया विचारयन् १३५

मोह निरासार्थवचनम् १३२ पौत्रेति पौत्रपौत्रिकेययोर्लौकिकधर्मकृत्येन कश्चिद्दिशे
योऽन्यस्मान्नयोर्मातापितरौ तस्य देहादुत्पन्नाविति पूर्वस्यैवानुवादः १३३ पुत्रिकेति कृतायां पुत्रिकायां यदितकर्तुः पुत्रोऽनंतरजा
यते तदा तयोर्विभागफालेऽप्येव विभागो भवेत् नोऽक्षः पुत्रिकार्ये देयः यस्मान्ज्येष्ठया अपितस्याऽऽक्षरविषये ज्येष्ठतानादरणीया
१३४ अपुत्रेति अपुत्रायां पुत्रिकायां कथंचन मृतायां तदीयधनं तद्दत्तैवा विचारयन् गृह्णीयात्पुत्रिकायाः पुत्रसमत्वेनानपत्यस्य पा
त्नोऽहितस्य मृतपुत्रस्य पितुर्न ग्रहणप्रसक्तौ तन्निवारणार्थमिदं वचनम् १३५ अकृतेति अकृताया कृतानेति पुत्रिकाया एव द्वे
विधं तत्र यदपन्यमनेदस्या तन्ममस्यात्संभारमिदं विधाय कन्यादानकाले वरानुमत्यायाक्रियते सा कृताभि संधिमात्रकृताया गव्य

वहारेणनकृता तथागोतमः अभिसंधिमात्रात्पुत्रिकामेकेषामिति आतएवपुत्रिकार्थं यंक्येति मारग्विर्थाद्यैग्यमुक्तम् पुत्रिकेयकृ
ताभ्रकृतापुत्रसमाजगतीयाद्दुरुत्पादयेनैतदौहित्रेण पौत्रकार्यकुरणात्पौत्रिकेयवान्मातामहः पौत्रेति याचासीतसौ पिंडं दद्यात्
गोविंदराजस्लकृतावेत्युत्रिकेव दुहितान्तुत्रोपिमातामहधने पौत्रिकेय इव मातामह्यादिसले व्यधिकारीत्याह तन्नपुत्रिकायाः पु
त्रतुल्यत्वादपुत्रिकपुत्रिकार्योरेतुल्यत्वेन तत्पुत्रोक्तस्तुल्यत्वायोग्यत्वादिति १३६ पुत्रेणेति पुत्रेण जातेन स्वर्गादिलोकान्प्राप्नोती-
ति पौत्रेण ते वैवचिरकालमवतिष्ठते तदनंतरपुत्रस्य पौत्रेणादियलोकं प्राप्नोति अस्म्यच दायभागमकरणे अभिधानं पितुर्दनेप-
ल्यादिसद्भावेपि पुत्रस्य तदभावे पौत्रस्य दत्तं पुत्रसंतानाधिकारयोधनार्थम् १३७ पुन्नाम्नेति यस्मात्पुन्नामयेयनरकात्कृतः पि
तरत्रायते तस्मात् त्राणात् आत्मनैव ब्रह्मणा पुत्र इति प्रोक्तः तस्मान्महोपकारकत्वात् पुत्रस्य युक्तं तदीयपुंसंतानस्य दायभागिल्लभि

अकृतावाकृतावापि पूर्णं विदेत्सहशात्कृतम् पौत्रिमातामहस्तेन दद्यात्सिडं हरेद्धनम् १३६ पुत्रेण लो
कान्प्रजयति पौत्रेणानत्यमश्नुते अथपुत्रस्य पौत्रेण ब्रह्मस्याप्नोति विष्टयम् १३७ पुन्नाम्नानरकृ
द्यस्मात्त्रायते पितरं कृतः तस्यात्पुत्र इति प्रोक्तः स्वयमेव स्वयं कृत्वा १३८ पौत्रेदौ हि त्रयोऽष्टौ केविंश
षोडशोपपद्यते दौहित्रोपि त्वसुत्रेन सतारयति पौत्रवत् १३९ मातुः प्रथमतः पिंडं निवपत्युत्रिकास्तः
द्वितीयतुष्टुपितुस्तस्यास्तृतीयतस्तितुः १४० उपपन्नो गुणैः सर्वैः पुत्रो यस्य तु दत्तमिदं स हरेत्
वत्तद्विषयसंप्राप्ताव्यव्यगोचरतः १४१ निपूर्वदादर्थार्थमिदम् १३८ पौत्रेति दौहित्रः पुत्रिकापुत्रः पुत्रदौहित्रयोर्लोकैक

श्चिद्विद्योचोनसंभाव्यते यस्माद्दौहित्रोपिमातामहंपरलोकैः पौत्रवन्निस्तारयति एतच्च पौत्रिकेयस्य पौत्रेण सास्यप्रतिपादनार्थं पुत्रिका
करणानंतरजातपुत्रेण सहधने तुल्यभागबोधनार्थम् १३९ मातुरित्यादि पौत्रिकेयः प्रथममात्रे पिंडं द्वितीयमातुः पित्रे तृतीयमातुः
पितामहाय दद्यात् पित्रादीनां तु पित्रे मातामहाय चैककल्लासितृक्रमेणैव पिंडदानम् १४० उपपन्नेति पुत्रस्तस्य हयाः पितु-
रेवेति द्वादशपुत्राणामेकस्य हरत्वं स्यति दशापरितुक्रमश इति औरसस्यैव जाभावे दत्तस्य पितुर्नैव हरत्वं स्यात् अतः सत्य-
व्योपसपुत्रे दत्तकस्य सर्वगुणोपपन्नस्य पितृकस्य भागप्राप्त्यर्थं मिदं वचनं यस्य दत्तकः पुत्रोऽप्ययनादिसर्वगुणोपपन्नो भवति

मोर न्यगोत्रादागतोपि सत्यव्यसिरेषिद्वारिक्थभांगगृहयात् अतएवऔरसः पुत्रः पित्र्यस्य वस्त्रनः प्रफरिति औरसस्य सर्वोक्त
 योभिधानात्तेन नास्य समभागित्वं किंतु क्षेत्रज्ञोक्तवधभागित्वमेवास्त्वन्याय्यम् गोविंदराजस्तऔरसक्षेत्रज्ञाभावे सर्वगुणोपपन्न
 स्येव दत्तकस्य पितृभ्रूथभागित्वार्थमिदं यन्मभिस्योचतन्न कृत्रिमादोनाभिर्युगानां पितृभ्रूथभागित्वं दत्तकस्य तु तत्पूर्वप्रदि
 तस्यापि सर्वगुणोपपन्नस्यैवेत्यन्याय्यत्वात् १४१ गोत्रेति गोत्रधने जनकसंबंधिना दत्तकोन कदाचिदाहुयात् पिंडश्च गोत्रभ्रूथ
 तु गाभीयस्य गोत्रभ्रूथे प्रजते तस्यैव सापिंडो दीयते तस्मात्सुत्रं दत्तो जनकस्य स्य पापिंडश्चाद्धादितत्पुत्रकृत्कृन्निवर्त्तते १४२ अमि
 पुक्तेति योरुर्वीक्षितियोगं विना जातोपश्च सपुत्रायानियोगेनापि देवपादे कामादुत्पादितस्ताहुर्मोक्तमेव जातोत्यन्वकामाभिलाषजो
 धनभागान्नादितः १४३ निसुक्तेति निसुक्तायामपि स्थिरं धृताम्यक्तत्वादिति योगेति कर्त्तव्यतां विना पुत्रो जातः सक्षेत्रिकस्य पितुर्द्धनं

गोत्ररिक्थे जनयितुर्न हरेद्विभक्तं क्वचित् गोत्रभ्रूथानुगः पिंडोऽप्यपेति ददतः स्वधा १४२ अनियु
 क्तास्तत्रैव पुत्रिण्यात्तद्वत् हरेद्वत् ३ भौतौ नाहौ भागजारजात्तकामजौ १४३ नियुक्तायामपि
 पुमान्नाय्यजातोऽविधानतः नैवाहः पितृकभ्रूथपतितोत्पादितो हि सः १४४ हरेत्तत्र नियुक्तायां
 जातः पुत्रोऽप्यौरसः क्षेत्रिकस्य तु तद्गोत्रधर्मतः प्रसवश्च सः १४५ धनयोर्विभृत्पाद्भ्रातुर्भृतस्य स्थिर
 मेव च सोऽपत्यं भ्रातुर्गृहसाधदद्यात्तस्यैव तद्धनम् १४६

लक्ष्यन्नाहं नित्यस्मादसौ पतितेनोत्पादितः निसुक्तौ यो
 विधिं हिलेत्तेन पतितस्योक्तत्वात् १४६ हरेदिति तत्र निसुक्तायां योजानः क्षेत्रज्ञः पुत्रऔरस इव धनं हरेत् यस्मात्तत्तस्य कार
 णमृतं वीजं तत्क्षेत्रस्तामिन एव तत्कार्यं फलत्वात् अपत्यमपि च धर्मनस्तदीयं तत्परीयान्न्येष्टभायां यापुत्रस्य तादृशे दद्यात्
 नेन क्षेत्रज्ञस्य पितामहधने पितृव्येन सह समभागस्य मोक्तत्वात् गुणवतः क्षेत्रज्ञस्य औरस वत् सोऽहं भागप्राप्त्यर्थमिदं औरस
 तु न्यत्वाभिधानम् १४५ धनमिति योऽमृतस्य भ्रातुः स्यात्वरजंगमं धनं पत्न्या रक्षणं क्षमया समर्पितं रक्षेत तं च पुष्पोऽयान्द्र
 भियोगपभेण तस्यासुखादितस्य भ्रातुर्पत्यस्य दद्यात् एतच्च धनयोर्विभृत्पात् भ्रातुर्विलाभिधानात्तद्विभक्तत्वात् विषयं यवीयान्

ज्येष्ठभार्यामिति सभागाभिधानात् १४६ येति यास्त्रीगुर्वीदिभिरनुज्ञानादेवराहाऽन्यतोवासापिडात्सुत्रमुत्यादयेत्सुयदिक-
मजो भवति तदा तमन्वयमजमन्वाद्योदति अकामज एवन्वयभागीसचव्याहृतो नारदेन सुखात्सुखपरिहरन् गार्गात्रा
ण्यसंस्थुयन् कुले तदवशेषे च संतानार्थेन कामत इति १४७ एतदिति सम्भज्जातीयास्तुभार्यास्तु एकेन भज्जातानामेष विभागवि-
धिर्चोद्वयः इदानीं नानातीयास्तुत्रेषु बद्धेषु उत्पन्नानां पुत्राणां विभागं शृणुत १४८ ब्राह्मणेति ब्राह्मणस्य यदि क्रमेण ब्राह्म-
ण्याद्यान्वत्यो भार्या भवेयुः तदा तासां त्रिषूत्यन्वसु अथ वद्व्यमागो विधिर्मन्वादिभिरुक्तः १४९ कीनाशेति कीनाशः कर्ष-
कः गवांसक्तो यो यानमभ्यादि जलं करो अगुरीयकादि वेशमृहं च प्रधानं यावत् आशास्तेष्वेकः प्रधानस्तौ शा इत्येतद्ब्राह्मणी-
पुत्रस्योद्धारार्थं देयं अथ शिष्टं वद्व्यमागरीत्या विभजनीयम् १५० अंशमित्यादि त्रीनेशान् ब्राह्मणो धनाद्गृह्णीयात् द्वास्त्रि

यानि सुक्ता न्युतः पुत्रं देवराहाय्यवासुयात् तृकामजमन्वयार्थं च योत्पन्नं च सते १४७ एत-
दिधुन विज्ञेय विभागस्यैकयोनिषु बद्धेषु च कज्जातानां नानास्त्रीषु निबोधत १४८ ब्राह्मणस्यानु-
पुष्यण च तत्सक्तयदित्स्त्रियः तासां पुत्रेषु जातेषु विभागेऽयविधिः स्मृतः १४९ कीनाशो गोचुषो यान-
मलकारश्च वेशमन्त्र विभस्योद्धारिकदयमकाशश्च प्रधानतः १५० अंशं दायाद्गृह्णीयाद्द्वौ द्वावशास्त्रि-
यास्तुतः त्र्यय्याजः सार्द्धमेवाशमशमृदास्तो हरेत् १५१ सर्ववाक्त्रस्थजानतद्दशधापरिकल्प्य च ध-
र्म्यं विभागं कुर्वीत विधिनानेन धर्मेति १५२ चतुरोशान् हरद्विप्रस्त्रीनिशान् स्त्रियास्तुतः वैश्यापुत्रो
हरद्विशमशमृदास्तो हरेत् १५३

या सुत्रः सार्द्धं वैश्यापुत्रः अंशं श्रूदास्तुतः एवं च यत्र ब्राह्मणी स्त्रिया पुत्री द्वावेव विद्येते
तत्र पंचधा कृते धने त्रयोभागा ब्राह्मणस्य द्वौ स्त्रिया पुत्रस्य अन्ये वै दिशा ब्राह्मणी वै श्यापुत्रादौ च कल्पना कार्या १५१ सर्वमिति
यद्वासवमन्वयप्रकारमनुद्भूतोद्धारदशधा कृत्वा विभागधर्मोद्धारमादनपेति विभागजनेन वद्व्यमाग विधिना कुर्वति १५२ चतुर इति
चतुरो भागान् ब्राह्मणो गृह्णीयात् त्रीन् स्त्रिया पुत्री द्वौ वै श्यापुत्रः एकं श्रूदाजः अत्रापि ब्राह्मणी स्त्रिया पुत्रसद्भावे सप्तधा धने कृते
चत्वारो भागा ब्राह्मणस्य त्रयः स्त्रिया पुत्रस्य एवं ब्राह्मणी वै श्यापुत्रादौ द्विचतुष्टये च कल्पना कार्या १५३ छ छ छ

यद्यपीति यदिचाह्यगोद्विजाद्विजासर्वस्वविद्यमानपुत्रः स्यात् अविद्यमानपुत्रोचातयापिभूदापुत्राधानंतगाधिकारियः तन्महे
सदशमभागादधिकं धर्मतो न द्यात् अयं च भूदापुत्रप्रतिषेधेभियंथादविद्यमानसजातिपुत्रस्यक्षत्रियावैभ्यापुत्रोसर्वस्वस्यहरी-
स्याताम् १५४ ब्राह्मणेति ब्राह्मणक्षत्रियैषयानाभूदापुत्रोपनमाकूनभवति किंतु यदवधनमस्मैपितादद्यात्तदेव तस्य भवेत् ए
नं च पूर्वोक्तविभागनिषेधात् विकल्पः सच गुणवदगुणापेक्षः अथवा अहूदभूदापुत्रविषयोयं दशमभागानिवेधः १५५ संभवर्णेति
द्विजातीनां सामानजातिभार्यासूयेपुत्राजानास्ते सर्वे ल्येष्टाभ्योद्धारं दत्वा अचक्षिष्टसमभागं कृत्वा ज्येष्ठे न स हान्ये विभजेतन् १५६ भूदेति
भूदस्यपुनः समानजातीयैषभार्योपदिरयतेनोक्तृष्टा अवकृष्टावानस्यान्वयेजानास्तेयिद्विपुत्रशतमपित दशमभागाएव भवेयुः तेनोद्धार

यद्यपि स्यात्तु सत्पुत्रोप्यसत्पुत्रोपि वा भवेत् नाधिकं दशमाह द्याच्छूदापुत्राया धर्मतः १५४ ब्राह्मणा
सन्त्रियविशाभूदापुत्रो न च स्वभाक् यदेवास्वपितादद्यात्तदेवास्वधनं भवेत् १५५ सूत्रवर्णोक्तयजा
ताः सर्वे पुत्राद्विजनानाम् उद्धारं ज्यायसे दत्वा भजेरन्वितं रसमम् १५६ भूदस्य तु सवर्णवधनान्याभा
र्याविधीयते तस्याजानाः समाशाः सुयिद्विपुत्रशतं भवेत् १५७ पुत्रान् हूदशयानाह नृणां स्वायं भू
वोमनुः तेषां षड्गुदायादाः षड्गुदायादवाधवाः १५८ औरसः क्षेत्रजश्च वदत्तः कृत्रिम एव च गु
दोत्पन्नोऽपि यद्भूदश्च दायादावाधवाश्च षट् १५९ कानीनश्च महाद्व्यक्रीतः पानं भवस्तथा सयंद
नश्च शोद्रश्च षड्गुदायादवाधवाः १६०

रुः कस्यचिन्मदेयः १५७ पुत्रानिति यान् हूदशयानान् हरेरप्यगर्भो मसुराद्वेष्टां
मथादायाः षड्गुदायादाश्च तस्मादंघ्रवलेन सपिंडसमानो दकानां पिंडो दकदानादिकुवत्यनंतराभावे च गोत्रदायं गृहं
मिति पितृ रुस्यभाक्तस्य पुत्र रुस्यहराः पितुरिति दादशविधपुत्राणां सेवस्वमाणलात् उत्तरं षट् न गोत्रधनं हराभवेति बाधयास्त-
भवेति तत्र च बहु कार्यसु दकक्रियादिकुर्वेति मेधातिथिस्तु षड्गुदायादवाधवा इत्यादि उत्तरं षट्गुदायादा यत्नमाधवलं चान्नन्मो
धायनेन चंभुलस्याभिहितत्वान् तदाह कानीनं च सहोदं च क्रीतं योनं भवंतथा सयंदत्तं निपादं च गोत्रभाजः प्रचक्षते १५८ औरसद
ति औरसादयो वस्यमाणाः षट् रुस्यभाजो बाधवाश्च भवंति १५९ कानीनश्चेति कानीनादयो वस्यमाण लक्षणः षट् गोत्र रुस्यह

गानमवन्ति शोधेचाश्रमवन्तीतिव्याख्यातं औरमेनसहस्रेत्रजोदीनापाठालुल्यत्वाशंकायातन्निर्वासाथेमाह १६० यादृशमिति तृणादिनिर्भितकुलितोद्गुपादिभिरुदकतरुनर्यागिधंफलेभामोतितयाविधमेवकुपुत्रैः क्षेत्रजादिभिः पारलोकिर्कुन्दुः खंदुरुत्तरंभामोति इत्यनेनक्षेत्रजादीनां सुरज्योरेसपुत्रवत्संपूर्णकार्यकरणक्षमत्वेनभवतीतिदशितम् १६१ यदीति अपुत्रेणपरक्षेत्रेनियोगोत्पादितः सक्तः उपयोरव्यसौत्रस्थोपिउदात्तचर्म्मनदन्तियाज्ञवल्क्योक्तविषयेयदा क्षेत्रजनंतरमोरसः पुत्रोभवति तदातायोरसक्षेत्रजोएकम्विधनोएकस्यापितुर्घघपित्रस्तथाहोभक्तः तथापियद्यस्यजनकसंबधितदेवसगृहयातूनसंक्रजः क्षेत्रजकपितुः यत्तुगस्यतिपशुतुक्षेत्रजस्यांशंमदद्यात्तेतृकान् इतान् औरसोविभजन्तदयमितिस्तुत्रबहुलस्य मनुयाज्ञवल्क्यः उपयसंबधित्रस्त्यहर्त्तुमुक्तं तत्क्षेत्रजिकपितुरोरसपुत्राभावेबोद्धव्यम्-मेयान्तिथिगोविंदराजौतुऔरसमनियुक्तापुत्रचविषयी-

[illegible]

प्रथमकाल्यतम् १६६ कृत्यैर्मन्त्रोक्त्याचक्षते तन्मभिसुक्तापुत्रस्याक्षेत्रजत्वादिभिसुक्ताकृत्येत्यनेन तत्स्यक्त्यर्थम् ह-
णानियेषात्पदोक्तम् स्थिनां गित्यनन्याच्च १६२ एकदति व्याध्यादिनामथमौरससुत्राभावेक्षेत्रजादिषु कृतेषु पुत्रादौ षष्ठादिना विग-
तव्याधेरौरससत्त्वेनेसतीदमुच्यते औरसएवैकः पुत्रः पितृधनस्माभिवोषाणां क्षेत्रजव्यतिरिक्तानां तस्य षष्ठांशादवश्यमाणात्वात्पाप
संबंधपरिहाराय ग्राप्ताच्छादनं दद्यात् १६३ षष्ठमिति औरसः पुत्रः पितृसंबन्धिदायं विभजन् क्षेत्रजस्य षष्ठमंशं पंचमं वा दद्यात् निर-
णसपुणापेक्षश्चायं विकल्पः १६४ औरसेति औरसक्षेत्रजौ पुत्रावुक्तप्रकरणे पितृधनं हरौ स्थाता अन्येषु न दंशदत्तकादयः
त्रभाजो भवति पूर्वमावेपरः परदत्त्येवंक्रमेण धनं शाहराश्च १६५ स्वदति स्वभार्यायां कन्यावस्थायामेव कृतविवाहं संस्कारायोच्य-

स्वयमुत्पादेयत्तु पुत्रोऽपि संसृत्य विद्यात्सवर्णायां संस्कृतायां सुखादित मोरसपुत्रं विद्यादिति बोधायनदर्शनात् सज्जानीयाया मेव
 सयसुत्पादितं औपसौज्ञेयः १६६ यदिति यो मृतस्त्वपुत्रस्तस्य मयविविधो धिव्याध्युपेतस्य भार्यायां द्यूताक्तत्वादि नियोगार्थेण गुरु
 नियुक्तायां जातं सौत्रेण पुत्रो मन्वादिभिः स्मृतः १६७ मातेति शुक्रशोणितसंभवः पुरुषो मातापितृभिर्मित्तकः तस्य मदानिविक्रय
 प्रित्यागेऽपुमातापितरौ मयवदन्ति विसृज्य स्मरणात् मातापितावापरस्परानुज्ञायां पुत्रं प रिग्रहीतुः समानजातीयं तस्यैव पुत्रास्मा
 वभिभिन्नाया मापदिशीति युक्तं न तु भयादिना उदकपूर्वदद्यात् सदा त्रिभारव्यः पुत्रो विज्ञेयः १६८ सदृशमिति यं पुनः समानजातीयं पि
 नोः पारलौकिक आर्द्धादिकरणाकरणाभ्यामुपणदोषो भवत इत्येव मादि ज्ञपुत्रगुणैश्च मातापित्रोराशयनादियुक्तपुत्रं कुर्वन्तु सस्रत्रि-

यस्तत्पुत्रः प्रमीतस्य ह्यविवस्य व्याधितस्य वा स्वधर्मेषु निर्युक्तायां सपुत्रः सौत्रजः स्मृतः १६७ मातापि
 तो वा दद्यात्तायमग्निः पुत्रमापदि सदृशपीति सस्युक्तसदोयादत्रिमः स्रुतः १६८ सदृशतुमुकुर्याद्यगुण-
 दोषविवक्षणां पुत्रपुत्रगुणयुक्तसविज्ञेयश्च त्रिमः १६९ उत्पद्यतु गृह्यस्य न च ज्ञापितं कस्यसः स
 गृहगृहउत्पन्नस्तस्य स्वाद्यस्य तत्पुत्रः १७० मातापितृभ्यामुत्पद्यतयोरन्यतरणावा यपुत्रपरिगृहो
 यादपविद्धः स उच्यते १७१ पुत्रवैशमनिकन्यातु यपुत्रजनयद्रहः तं कानीनं वदेन्नाम्ना बोद्धुः कन्या
 समुद्भवम् १७२ यागर्भिणी संस्क्रियते ज्ञाता ज्ञातापि वासती बोद्धुः सगर्भो भवति स होढ इति चो-
 व्यते १७३

भारव्यः पुत्रो बोध्यः १६९ उत्पद्य इति यस्य गृहे अवस्थिताया भार्या यापुत्रमुत्पद्यते सज्जानीयो यं भवतीति ज्ञा-
 नेऽपि कस्तात्पुरुषविशेषाज्जातो सा विनिर्ज्ञायते स गृहे अभिकाश सुत्पन्नस्तस्य पुत्र स्यादोयाया भार्याया जातः १७० मातेति मा
 तापितृभ्यां स्रुतयो रन्यतरं मरणेन अन्यतरं रेणवात्यक्तपुत्रस्वीकुर्यात्सोपविद्धाख्य पुत्र उच्यते १७१ पित्रेति पितृगृहे कन्या
 यं पुत्रं अभिकाशेन येतु तं कन्या परिणेतुः पुत्रेन्नाम्ना कानीनं वदेत् १७२ येति यागर्भवती अज्ञातगर्भाचा परिणीयते सगर्भस्त-
 स्या जातः परिणेतु पुत्रो भवति स होढ इति व्यपदिश्यते १७३ श्रीणीयेति यः पुत्रार्थमातापित्रो सकाशात् यं क्रीणीयात् स क्रीत

कस्तस्यपुत्रो भवति केतुर्गुणैस्तल्लोहीनोवाभवेननतत्रजातितः सादृश्यवैसादृश्ये सजातीयेष्वप्यत्रोक्तस्तानयेषुभूयाविधिशिष्टियाद्व
वृत्त्येनमवेषामेषपुत्राणासजातीयलाभिधानस्तेनमनाविक्तीतव्यतिरिक्ताः सर्वपुत्राः सजातीयबोद्धव्याः १७४ येति याभत्रापरि
त्यक्तामृतभर्तृकावासेच्छया अन्यस्यापुनर्भायाभूत्यायमुत्पादयेत्सउत्पादकस्यपौनर्भवः पुत्रव्यत्यते १७५ साचेदिति मास्त्रीयद्यह
तयोनिः सत्यन्यमाश्रयेत्तदातेनपौनर्भवेनभत्रापुनर्विवाहास्त्वसंस्कारमर्हति यद्वा कौमार्यपतिमुत्सृज्यान्यमाश्रित्यपुनस्तमेवप्रत्या
गता भवति तदातेन कौमारेणभत्रापुनर्विवाहास्त्वसंस्कारमर्हति १७६ मानेति योमृतमातापितृकस्त्यागोन्वितकारणंविनाहोवादि
भानाभ्यास्यत्वाच्चा आत्मानंयस्मैददातिसस्येयदत्तास्वः तस्यपुत्रोभान्चादिभिः स्मृतः १७७ यमिति विन्वास्वेवविधिः स्मृतदतिया

कीर्णयाद्यस्त्वपत्यार्थमातापित्रोर्यमंतिकान् सक्रीतकः कृतस्तस्यसदृशोऽसदृशोपिवा १७४ या
पत्यावापरित्यक्ताविधवावास्वर्यच्छया उत्पादयेत्पुनर्भूत्वास्यपौनर्भवउच्यते १७५ साचेदस्ततयोनिः
स्याद्वतप्रत्यागतापिवा पौनर्भवेनभत्रोभापुनः संस्कारमर्हति १७६ मातापितृविहीनोयस्त्यक्तोवा
स्मादकारणान् आत्मानस्यशयेद्यस्मैस्वयदत्तस्तसः स्मृतः १७७ यद्वाह्यणस्तद्भूदायाकामादुत्पा
दयेत्स्ततम् सपार्यन्नेवशवस्तस्मात्पारशवः स्मृतः १७८ दास्यावादासदास्यावायः भूद्रस्यस्ततम
वेत् सोऽनुज्ञातोहरदशमितिधर्मव्यवस्थितः १७९ क्षेत्रज्ञादीन्स्फतानेतानेकादशयथादितान् पु
त्रमतिनिधीनाहुः क्रियालोपान्यनीषिणः १८०

स्तवल्स्यदर्शनात्परिणीतायामेवभूदायां ब्राह्मणः कामार्थपुत्रजनये
स्तजीवन्नेवशवतुल्य इति पारशवः स्मृतः यद्यप्ययं पितृपकारार्थं आत्मादिक्रोत्येवतथाप्यसंपूर्णपकारकत्वान्शवव्यपदेशाः
१७८ दास्यामिति धजाहता हुं क्तलक्षणयां दास्यां दाससंबन्धिन्यां वा दास्यां भूद्रस्ययः पुत्रो जायते सपित्रापरिणीतापुत्रैः समा
शभागो भवान्भवति अनुज्ञातस्तुल्यभागलभत इति शास्त्रव्यवस्थानियता १७९ क्षेत्रज्ञेति एतान्क्षेत्रज्ञादीन् एकादश
पुत्रान्पुत्रोत्पादनविधिलोपः पुत्रकर्तव्यब्राह्मणदिलोपश्च ब्राह्मणदित्येवमर्थपुत्रप्रतिच्छंदाश्चानुनयआहुः १८० ७

यदिति यएतेक्षेत्रजादयोऽन्यबीजोत्पन्नाः पुत्रा औरसपुत्रप्रसंगेनोक्ताः तेयहबीजोत्पन्नास्तस्यैवपुत्राप्रवृत्तिनक्षेत्रिकादेरितिसत्ये
रमेपुत्रेषुत्रिकायांचसत्याननेकर्त्तव्या इत्येवंपरमिद अन्यबीजजा इत्येकादशपुत्रोपलक्षणाथस्त्वबीजजातावपिपौनर्भवशौद्रोक्त
नैव्यौअतएवदृढहस्यतिः आज्यंविनायथातेलंसद्भिः प्रतिभिधिः स्मृतः तथैकादशपुत्रास्तपुत्रिकोरसयोर्विना १८१ भ्रातृणा
गति भ्रातृणामेकमातपितृकाणामधेयद्येकः पुत्रवान्स्यात् अन्येषुत्ररहितस्तदातेनैकपुत्रेणसर्वान्भ्रातृन्सपुत्रान्भलु
गहनतश्चतस्मिन्सतिअन्येषुत्रप्रतिभिधयोनकर्त्तव्याः स एवपिदोशहरश्चप्रवतीत्यनेनोक्तंएगच्चपत्नीदुहितरश्चैवपितयौभ्रात
रस्तथा तत्कृतादितियाज्ञवल्क्यवृचनश्चातृप्येताभावेबोद्धव्यः १८२ सर्वासामिति एकपत्निकानांसांसारुणीणामध्ययद्येका
पुत्रवतीस्यात् तदनेनपुत्रेणसर्वास्ताः पुत्रसुक्तामनुराह १८३ अयमिति औरसादीनांसर्वेषांपुत्राणांप्रकृतत्वात् औरसादि

यएतेऽभिहिताः पुत्राः प्रसंगादन्यबीजजाः यस्यतेबीजतोजातास्तस्यतेनेतरस्यतु १८१ भ्रातृणा
मेकजातानामेकश्चपुत्रवान्भवत् सर्वास्तास्तेनपुत्रेणपुत्रिणामनुरव्वीत् १८२ सर्वासामेकप
त्नीनामकाचेत्पुत्रिणिभवेत् सर्वास्तास्तेनपुत्रेणमाहपुत्रवतीमनुः १८३ अयमस्यः अयसोलाभया
पीयानृक्थमहति बहवश्चैत्सुसदृशाः सर्वेऽन्यस्यभागिनः १८४ नभ्रातरोनपितरः पुत्रात्रक्थह
राःपितुः पिताहरदपुत्रस्यऽन्यभ्रातरएवच १८५

तुपक्रम्यतेषांपूर्वः पूर्वः अयान्मएवदायहरः सचान्यान्विभृया
दितिविष्णुवचनात् औरसादीनांपुत्राणांपूर्वपूर्वाभावेपरः परः क्रम्यमहतिपूर्वभाद्भावेपरसर्वेनस एवकुर्यात् एवंचसिद्धेऽमृदा-
पुत्रस्यद्वादशपुत्रमध्यपाठः क्षेत्रजादिसद्भावेधनानहलक्षापनार्थत्वेनसाधकः अन्यथातुक्षात्रियावैय्यापुत्रवदीरसत्वात् क्षेत्रजादि
सद्भावेपिधनंलभेत्पूर्वस्यपरसर्वेनमात्रंजापवादतरविषयद्रष्टव्यक्षेत्रजगुणवदुत्तकपुत्रयोः पंचमंषट्वाभागे औरसोदद्यादिति
विहितत्वात् यदिदुसमानरूपाः पौनर्मेवादयोबहवः पुत्रास्तदासर्वेवविभज्यन्तव्यगुणहीनुः १८४ नैति नसोदरभ्रातरोन-
पितरः किंतु औरसाभावेक्षेत्रजादयोगेणपुत्राः पितृक्रमस्यहराभवंतीतिअनेनोच्यते औरसस्यतु एकएवौरसः पुत्रइत्यनेनैवमि

दुल्यान् अविद्यमानसुख्यसुख्यपत्नीदुहितरहितस्त्वचपिताधनं गृह्णीतुः एतच्चान्तरं प्रपंच
विध्यामः इदानीं क्षेत्रज्ञानामप्युत्तपितामहादिधनेष्वधिकारं दर्शयितुमाह १८५ त्रयाणां भिति त्रयाणां पित्रादिनां उदकदानं का
र्थं त्रिभ्य एव च तेभ्यः पिंडो देयः चतुर्थ्यपिंडो द्रुक् यो दाता पंचमस्या च संवंधो नास्ति तस्माद्युक्तोऽपुत्रपितामहादिधने गौणपौत्राणाम-
धिकारः औरसपुत्रपौत्रयोश्च पुत्रेण लोकान् जयतीत्यनेनैवात्र पितामहादिधनभागिलमुक्तम् १८६ अनंतर इति अस्य सामान्यव-
चनस्योक्तौ रसादिसापिंडमात्रविषयत्वे वैयर्थ्यं नित्यं आनुक्तपत्न्यादिदायप्राप्त्यर्थमिदम् सपिंडमध्यात्मनिकृष्टतरोयः सपिंडः पु-
मान् स्त्रीवातस्य मृतधनं भवति तत्रैक एवौरसः पुत्र इत्युक्तत्वात् एवमृतधने स्वाधिकारी क्षेत्रज्ञयुगवं दत्तकयोस्तु यद्योक्तं पंचमं पृष्ठ
वा भागं दद्यात् क्षेत्रज्ञादिपुत्राणां संवर्द्धनमात्रं कुर्यात् औरसामावे पुत्रिकान्तु च त्र्यदौ हि त्र एव च हरेदपुत्रस्याखिलधनमित्युक्तत्वात्
दौरसपुत्ररहित एव तत्रा पुत्रो विवक्षितः तदभावे क्षेत्रज्ञादय एकादशपुत्राः क्रमेण पितृभ्रूनाधिकारिणः परिणीतस्य द्वादशपुत्रस्तदशा
मभागमात्राधिकरीनाधिकदशमाह द्यान् द्वादशपुत्रायेत्याद्युक्तत्वात् दशमभागावशिष्टं सपिंडो गृह्णीतुः दशवि

त्रयाणां सुदं कं कार्यं त्रिषु पिंडः प्रवर्तते चतुर्थः संप्रदातेषां पंचमो नोपपद्यते १८६ अनंतरः सपिंडा
द्यस्तस्य तस्य धनं भवेत् अत ऊर्ध्वं सकुल्यः स्यादाचार्यः शिष्य एव वा १८७

गिणी यदाह्याजं वल्लयः पत्नीदुहितरश्चैव पितरौ भ्रातरस्तथा तत्कृतो गोत्रजो बंधुः शिष्यस्स ब्रह्मचारिणः एवामभावे पूर्वस्य
धनभागुत्तरांतरः स्वपितृस्य द्वादशपुत्रस्य सर्ववर्णेष्वयं विधिः बृहस्पतिरप्याह आभ्यायस्मृतिं तत्रैव लोकाचारैश्च स्मृतिभिः शरीरादस्मृ
तजायापुण्यापुण्यफले समा यस्य नोपरता भार्या देहं हतस्य जीवति जीवत्यहं शरीरे तु कथमन्यः समायात् सकुल्ये विद्यमाने स्तु-
पित्मातृसनाभिभिः अपुत्रस्य प्रमीतस्य पत्नी तद्गृहहारिणी पूर्वप्रणीता भि होत्र भूते भर्त्तरित हनम् विदेत्यतिव्रतानां शोधमण
यसना तनः जंगमं स्थावरं हेमकुल्यं धान्यमथांबरम् आदाय दापयेच्छ्रद्धं मासधान्मासिकादिकम् पितृव्यशुद्धौ हि त्रान् भर्त्तृस्व
स्त्रीयमातुलान् पूजयेत्कथं पूताभ्यां च दानायातिथौ ह्ययः तत्सपिंडा बांधवावायेतस्याः परिपंथिनः हिंस्युर्धना भितान् राजा
चौरैरद्वेन शासयेत् बृहस्पतुः अपुत्राशयनं भर्तुः पालयतीति त्रते स्थिता पत्येव दद्यात्तत्सिद्धं कृत्स्नमर्थं लभेत च यदुक्तम् स्त्रीणां

तुजीवनं दद्यादिति संवर्द्धनमात्रवचनं तत्त्वशालाधार्मिकसविकारयोर्वनस्थपत्नीविषयं अतो यन्मैधातिथिना फलोनामंशभागित्वं
निषिद्धमुक्तं तदसंभ्रम् पत्नीनामंशभागित्वं हस्त्यादि संभ्रतम् मैधातिथिनिर्धारकुर्वन् न ग्रीणाति संभ्रतं भनः पत्युभावे व्युत्क्रिफा
दुहितान्तदभावे पितामाता च तयो रभावे सोदर्यभ्राता तदभावे तत्सुतः मातर्यपि च दत्तायां पितु र्भाता हरेद्धनं इति वक्ष्यमाणत्वात्
पितृमाता तदभावे अन्योपि सन्निकृष्टसंपिंडो मृतधनं गृह्णीयात् तद्यथा पितामह संताने ३ विद्यमाने अपि तामह संतान एव तद-
प्युक्तम् अत ऊर्ध्वसंपिंड संतानाभावे समानो दक आचार्यः शिष्यश्च क्रमेण धनं गृह्णीयात् १८७ सर्वेषां भिति एषामेव भाव इति
वक्तव्ये संप्रथमभावे इति युक्तं तत्सब्रह्मचार्यादेरपि धनं हारित्वार्थं सर्वेषामभावे ब्राह्मणावेदत्रयाध्ययिनो वा ह्यांतरशौचयुक्ता
भित्तेन्द्रियाधनहारिणो भवन्ति एव च पिंडदाः तथा समिधनिनो मृतस्य आन्धादिर्महाभिन्नं भवति १८८ अहाव्यं भिति ब्राह्म-
णसंबंधिधनं राजा कदाचिद्वाद्यं भित्तिशास्त्रमर्यादा किं तु क्लृप्तं क्षणाभावे ब्राह्मणमात्रेभ्योऽपि देयं क्षमियादि धनं पुनः पूर्वोक्तं त्र्य

सर्वेषामप्यभावे तु ब्राह्मणात्र्यभ्यभागिनः त्रैविद्याः शूत्रयोर्दत्तास्तथा धर्मे निहायते १८८ अ-
हार्यं ब्राह्मणद्रव्यराज्ञानित्यमिति स्थितिः इतरेषां तु वर्णानां सवाभावे हरेन्मृपः १८९ सस्थितस्या-
नपत्यस्य सगोत्रात्सुत्रमाहरेत् तत्र यदृक्ष्यं जातं स्यात्तत्तस्मिन्नातिपादयेत् १९० दौतृयो विवेद्या-
तां ह्यभ्याजातो स्त्रियाधने तयो र्यद्यस्य पित्र्यस्थान्तत्सगृह्णीतनेतरः १९१ हराभावे राजा गृह्णीयात् १८९ सं-

स्थितेति अनपत्यस्य मृतस्य भार्या समानगोत्रात्पुंसोऽपुरुषमिच्छुक्ता सती नियोगधर्मेण पुत्रमुत्पादयेत् तत्तस्मिन् मृतविषये यत्
धनं जातं भवेत्तत्तस्मिन् पुत्रे समर्पयेत् देवराक्षसपिंडाहो इत्कत्तत्वात् सगोत्राभिनियोगमास्यर्थं तज्जन्यं त्र्यभ्यभागित्वा र्थं मिदम्
१९० द्याविति यद्येकत्र्यभ्येनो स्यातां मित्योरसद्वे त्रयोरुक्तमिदं त्वोरसपो न भव विषयं यदोत्यन्योरसमस्तु मृतत्वात् बालाप-
त्यतया स्वाभिधनं स्वीकृत्य पौनर्भवमर्तुः सकाशात्पुत्रांतरं जनयेत् तत्स्थापि च पौनर्भवस्य मर्तुर्मृतत्वात् त्र्यभ्यहाराभावात् पुनर्गृह-
तवती पश्चात्तौ ह्यभ्याजातौ यदि विवेद्यातां स्त्रीहस्तगतधनं तया तयो र्यस्य यज्जनकस्य धनं संतदे व गृह्णीयात् न त्वन्यं गितृजोभ्यज-
नकस्य १९१ जनन्या भिति मातरि मृतायां सोदर्यभ्रातरौ भगिन्यश्च सोदर्या अनूढा मातृधनं समं कृत्वा गृह्णीयुः ऊढास्तु धनानु-

स्त्रियाभिः ब्राह्मणस्य नानाजानीयास्तस्मात्पुंस्त्रियादिस्त्रियामनपत्यपतिकार्यामृतायांतस्याः पितृदत्तं धनं सजातिविजातिसापत्यं
 कन्यापुत्रसद्भावे विप्रब्राह्मणीसापत्येयी कन्यागृणहीयतदभावे तदपत्यस्य तद्वनं भवेत् १९८ नैति श्वात्रादिबहुसाधारणान् कुटुंबाद्य
 नात् भार्यादिभिः स्त्रीभीरत्नालंकाराद्यर्थे धनसंयनन् कर्तव्यन्वापि च प्रत्युगाज्ञां विना भर्तृधनादपिकार्यं न तश्चनेदं स्त्रीधनम् १९९
 पत्यावित्यादि भर्तृर्जीवति तत्समताभिर्योऽलंकारः स्त्रीभिर्दत्तः तस्मिन् मृते विभागकाले तेषु त्रादयो न भजेरन् भजमानाः पापिनो
 वेति २०० अनंशाविति नपुंसकपतिनजात्यं श्रौत्रिकलोन्मत्तजडमूकाश्च ये च कुणिपरादयो विकलेन्द्रियास्ते पित्रादि धनहरान्
 भवंति किन्तु ग्रासाच्छादनभागिनस्तदेवाह २०१ सर्वेषां भित्ति सर्वेषां पांक्तावादीनां शास्त्रज्ञेन च स्वयं हारिणां यावज्ज

स्त्रियांतु यद्भवेद्विजितं पित्रा दत्तं कथंचन ब्राह्मणीतद्धरे लकन्या तदपत्यस्य वा भवेत् १९८ न निर्हारं स्त्रि
 यः कुसुः कुटुंबाहुमध्यगात् स्वकादपि च विना हि स्वस्य भर्तुरनाज्ञया १९९ पत्यो जीवति यः स्त्रीभि
 रलंकारो धृतो भवेत् न तं भजेरन् दयादा भजमानाः पतति २०० अनंशो कूबावपतिर्न जात्यधवधि
 रेतथा उन्मत्तजडमूकाश्च ये च केचिन्निरिद्रियाः २०१ सर्वेषां भित्ति तु न्याय्यदा तु शक्त्या भर्तृधिया
 ग्रासाच्छादनमत्यंतं पतितो द्युदद्वयेत् २०२ यद्यर्थिता तु दारुः स्यात् कूबादीनां कथंचन तेषां
 मुत्पन्नानां मपत्यं दायमहति २०३ यत्किंचित्पतिरिप्रते धनं ज्यैष्ठ्याधिगच्छति भागो यवीयसात
 त्रयादिविद्यानुपालिनः २०४ अविद्यानां तु सर्वेषां भीहातश्चेद्वनं भवेत् समस्तत्र विभागः स्यादपि
 त्र्यदतिधारणा २०५

ग्रासाच्छादनं देयं अदत्तापी स्यात् २०२ यदिति कथंचनेत्यभिधानात् कूबादयो विवाहानहोद
 म्भूतिंतयदिकथंचिदेषां विवाहे च्छा भवेत् तदा कूबावस्य क्षेत्रज उत्पन्ने अन्येषां मुत्पन्नापत्यानां मपत्यं धनं भाग भवति २०३ यत्किं
 दिति पितरिमृते सति स्त्रान्त्रिभिः महाविभक्तो ज्यैष्ठ्यः किंचित्स्वेन पौरुषे पाधनं लभते ततो धनान् विद्याभ्यासवतां कनिष्ठभ्रातृणां
 भागो भवति नेतरेषाम् २०४ अविद्यानां भित्ति सर्वेषां भ्रातृणां कृषिवाणिज्यादि चैष्ट्याय दिधनं स्यात् तदापि च्यवर्जिते तस्मिन्

धनेस्ताजितेसमोविभागः स्यात्तन्तद्दारः अपिच्यदितिच्ययः २०५ विद्योति विद्यामैत्रिविवाहाजितंमाधुपर्किकंमधुपर्क-
लेपूज्यतयायच्छब्धंतस्यैवतत्स्यात्तयत्किंचित्पितरोत्सृक्कार्यमपवादः विद्याधनंचव्याहृतकालायेनेन परभक्तप्रदानेनप्राप्ता
विद्यायदान्यतः तयाप्राप्तंचविधिनाविद्याप्राप्तंतदुच्यते उपन्यस्तेचयच्छब्धंविद्यायापणपूर्वकम् विद्याधनंतुतद्दिद्यात्विभागो
नविभज्यते शिष्यादालिज्यतःप्रश्नात्सदिरधप्रभ्यभिर्णयात् अज्ञानशंसनाहादास्तृथ्यप्राज्यधनाच्चयत् विद्याधनंतुतत्साहु
विभागोनविभज्यते अतोयन्येधातिथिगोविंदराजाभ्यामाधुपर्किकमालिज्यधनंव्याख्यातंतदयुक्तम् विद्याधनत्वात् २०६ ह्या
तृणाभिनि राजानुगमनादिकर्मणायोधनमर्जितुंशक्तोभ्रातृणांसाधारणधनंनेच्छतिसस्वीयादंशात्किंचिदुपजीवनंदत्वाभ्रा-
तृभिः पृथक्कार्यःतैर्नतत्तुत्रास्तत्रधनेकालंतरेनविबदंते २०७ अनुपमन्निति पितृधनानुपधानेनयत्तृक्यादिक्लेशादजयेत्

विद्याधनंतुयदास्यतत्तस्यैवधनंभवेत् मैत्र्यमौद्वाहिकंचैवमाधुपर्किकमेवच २०६ भ्रातृणांय-
स्तर्जनेहतयनुशक्तःस्वकर्मणा सनिभाज्यःस्वकादशात्किंचिद्वत्पजीवनम् २०७ अनुपमन्न-
पितृद्रव्यश्रमणयदुपाज्जितम् स्वयमीहितलब्धतन्नाकामौदातुमर्हति २०८ पैतृकतुपिताद्
व्यसनवातयद्रासुयात् नतत्तुत्रभजेत्साम्कामःस्वयमज्जितम् २०९ विभक्ताःसहजीवितो-
विभज्जेरन्युनयदि समस्तत्रविभागःस्याज्यैश्चतत्रनविद्यते २१० येषांज्यैष्ठःकृनिष्टोवादीयेताश
प्रदानतः त्रियेतान्यतरोवापितस्यभागानलुप्यते २११ सोदर्याविभज्जेरस्तसमेत्यसहिताःसमम्
भ्रातरोयंचसंसृष्टाभगिन्यश्चसनाभयः २१२

तत्सर्वेद्यायासमनिच्छन्भ्रातृभ्योदातुन्मार्हति २०८ पैतृकमिति य-
लुनःपितृसंबंधिनंतेनासामर्थ्येनोपेक्षितत्वादनर्वातंपुत्रः शक्त्यामासुयात्तस्यमजितमनिच्छन्तुवैःसहनयिभज्जेत् २०९ विभ-
क्तादिति पूर्वसोत्थारंनिरुद्धारंवाविभक्ताभ्रातरः पश्चादेकीकृत्यधनंसहजीवितोयदिपुनर्विभागकुर्वतितदानत्रसमोविभागःज्ये-
ष्ठस्योद्धारोर्नदेयः २१० येषामिति येषांभ्रातृणामध्येकश्चिद्विभागकालेप्रव्रज्यादिनास्वाशादीयेन्मृतोवाभवेनस्य भागोनलुप्येत्
किंतु २११ सोदर्याइत्यादि सोदर्याभ्रातरःसमागम्यसहिताःभगिन्यश्चसोदर्यास्तमेषांसमकृत्वाविभज्जेरन्तोदर्याणांसांप्रत्या

नामपिमध्यात्त्वमिच्छीकृतधनत्वेनैकयोगक्षेमास्तेष्विभजेषुः समं सर्वेसोदर्याः सपत्न्यावाएतच्च पुत्रपत्नीपितृमात्रभावेद्ब्रह्मम्
 २१२ योज्येषुदति योज्येषुधोष्मातालोभात्कनोयसोष्मातृवंचयत्सज्येषुष्मातृपूजाभ्युत्थः सोद्धारभागरहितश्चराजदंड्यश्चस्यात्
 २१३ सर्वेष्वेति अपतिनाऽपियेष्वानरोधूतचेषयासेवादिविकर्मसक्तास्तेऽस्त्येनाहतिनचकनिष्ठेभ्योऽनलुकल्यज्येषुः
 धनादात्सार्थमसाधारणधनं कुर्यात् २१४ स्मातृणामिति स्मातृणां पित्रासहावस्थितानां अविभक्तानां पदिसहधनार्जनार्थमुत्थानं
 भवेत्तदीविभागकालेन कस्यचित्पुत्रस्याधिकं पिताकदाचिद्दद्यात् २१५ ऊर्ध्वमिति यदाजोवर्तेचपित्रापुत्राणां मिच्छया विभागः कृ-
 तः तदा विभागादूर्ध्वजानः पुत्रः पितरि स्मृतेऽपितृऽऽस्त्यभेचगृह्णीयात् येकृतविभागाः पित्रासहपुनर्मिच्छीकृतधनास्तेः सहासौभितरि

योज्येषुधोविनि कुर्वन्ति लोभाद्भातृनृनयवीचसः सोज्येषुः स्यादभागश्च नियंतव्यश्चराजभिः २१३ स
 र्वेष्वविकर्मस्थानाहतिस्मातरोधनम् नचादत्त्वाकनिष्ठेभ्योज्येषुः कुर्वन्तियौतकम् २१४ स्मातृणां
 मविभक्तानां यद्युत्थानं भवेत्सह नपुत्रभागं विषमं पितादद्यात्कथंचन २१५ ऊर्ध्वं विभागाज्जान-
 स्तपित्र्यभेचहरद्भनम् भस्मृष्टास्तेन वार्येस्तु विभजेतमर्तः सह २१६ अनपत्यस्य पुत्रस्य मातादायम
 वासुयात् मातर्भ्यपि च दृत्तायाऽपितुमाताद्वरद्भनम् २१७ अरणेधनेच सर्वस्मिन् प्रविभक्त्येयथावि-
 धि पश्चादृष्येत यत्किंचित्सर्वसमतानयेत् २१८ वस्त्रंपत्रमलंकारं कृतान्भसुदकस्त्रियः योग-
 क्षेमंपचारचनविभाज्यमचक्षते २१९

मृते विभजेत् २१६ अनपत्येति अनपत्यस्य पुत्रस्य धनं मातागृह्णीयात्पूर्वपिता-
 हरैर्दत्तुं तस्य अन्वयमिल्लक्तत्वात् इह माताहरेदित्यादिज्ञावल्क्येन पितरावित्येकशेषकरणात् विष्णुनाचअपुत्रस्य धनं पत्यभिगा-
 भितदभावेदुहितृगाभितदभावेपितृगामित्येकशेषस्यैव कृतत्वात् मातापितरौ विभज्यगृह्णीयाताम् मातरि मृतायां पत्नीपितृश्च
 नृष्मातृजाभावेपितुर्मातानं गृह्णीयात् २१७ अण इति अरणे पित्रादिधार्यमाणे धने च देयं सर्वस्मिन् यथाशास्त्रविभक्तेः सति प-
 द्यत्किंचित्येतत्कं अरणं न वा विभागकालेऽभातसु पलभ्येत तत्सर्वसमं कृत्वा विभजनीयेन तु शोध्यात्स्वन्वाज्येषुस्थोद्धारो देयः २१८
 वस्त्रमिति वस्त्रं बाहनमाभरणं अविभागकाले यद्येनोपभक्तं तत्तस्यैव न विभाज्यं एतच्च नातिन्यूनाधिकमूल्यविषयं यत्तु बहुमूल्य

एतदिति एतौकितवादयो गूढचौराज्ञोराष्ट्रेयसंतोभित्स्यंचनार्थकक्रिययासज्जनान्पीडयति २२६ द्यूतमिति नैदानाभिवपरं किंतु पूर्वस्थित्यन्वपिकल्पे द्यूतमेतदतिशयेन वेरकरं दृष्टं अतः प्राज्ञः परिहासार्थमपितन्मसेवेत २२७ मच्छन्ममिति योमनुष्याः तत् द्यूतं गूढमकंदवाक्यलासेचनस्य यथानुपतेरिच्छामवतितयाविधोदंशोभवति इदानींपराजितानांधनाभावेसतीदमाह २२८ क्षत्रेति क्षत्रवैश्यमूद्रजातीयोर्निर्द्धनलेन दंडं दातुमसमर्थः तदुचितकर्मकरणेन दंडशोधनं कुर्यात् ब्राह्मणः पुनः यथा लाभं क्रमेण दद्यात् नैककर्मकारयितव्यः २२९ स्त्रीति स्त्रीबालादीनां पुनः शिफावेषु दलमहारंज्जुबंधनादिभिर्हर्मनं राजा कुर्यात् २३० येनियुक्तास्ति इति येव्यवहारावे क्षणादिषु कार्येषु राज्ञानियुक्ताः उल्लेखधनतेजसाधिकारं लभंतः स्यास्यादीनां कार्यन्नाशयेयुः तान् गृहीतसर्वस्वा

एतेराष्ट्रेवृत्तमानाराज्ञः मच्छन्मनस्कराः विक्रमैक्रिययानित्यंबाधंते मद्रिकाः प्रजाः २२६ द्यूतमेत-
 ल्युराकल्पे दृष्टवैरकरमहत् तस्माद्यूतन्मसुवेत हास्यार्थमपि बुद्धिमान् २२७ मच्छन्मवाप्रकाशं वा
 तन्निषेवतयानरः तस्य दंडविकल्पः स्याद्यथैधुनूपतेस्तथा २२८ क्षत्रविद्यूद्रयोर्निस्तदंडं दातुम
 शक्नुवन् आनुण्यं कमणागच्छद्भिर्गोदद्याच्छूनः शनैः २२९ स्त्रीबालान्मनस्वानादरिद्राणां चरा-
 गिणाम् शिफाविदलरज्ज्याद्यैर्विदध्यान्पतिर्दमम् २३० येनियुक्तास्तु कार्येषु हन्तुः कार्याणि का-
 र्यिणाम् धनोष्माणापच्यमानास्तान्निस्वान्कारयेन्मृपः २३१ कूटशासनकृतं प्रकृतीनां च दूषकान्
 स्त्रीबालब्राह्मणान् द्यूतं हन्याद्द्विदंसे विनस्तथा २३२ तीरितचोनुशिष्टञ्च यत्रैकचनयद्भवेत् कृतं त-
 द्दमेतौ विद्यान्मनस्त्रूयोनिवत्तयेत् २३३

नृराजाकारयेत् २३१ कूटेति कूटराजाज्ञालेखकान् अमात्यानां च भेदकान्
 स्त्रीबालब्राह्मणयातिनाः शत्रुसेविनश्च राजा हन्यात् २३२ तीरितमिति यत्रैकमिदृणादानादिव्यवहारे यत्कार्यमर्थास्तत्तीरितं पार-
 तीरकर्म समाप्ता धितिलुषादौ पठ्यते शास्त्रव्यवस्थामिणीयते अनुशिष्टं दंडं पर्यंतं च नानां तस्यात् तत्कृतमंगीकुर्यात् न पुनर्निवर्तये
 त् एतच्चाकारणान् अतः कारणकृतं निवर्तयेदेव २३३ अमात्या इति राजा मात्याः प्राद्विवाको वा व्यवहारे क्षणेनियुक्तो यदसं

गव्यवहारनिर्णयंकुसुम्भिः तत्संपराजाकुर्वन्पणसहस्रं तान्दंडयेत् इदंचोत्कोचधनग्रहणंतरविषयं उत्कोचग्रहणे येनिसुक्तास्त्वित्युक्तत्वात् २३४ ब्रह्महति योमनुष्योवाह्मणं हनवान् स ब्रह्माहंस्मरणोद्दिजातिः पैश्याः पाता आह्मणश्च पैश्यामाध्वगौडीनांतस्फरो आह्मणस्त्ववर्णहरिमनुष्यः कश्चिद्रूपत्वीगामीत्येते सर्वे अत्येकमहापातकिनो बौद्धव्याः २३५ चतुर्णां भिति चतुर्णां भिव्येवांमहापातकिनां मायश्चित्तमकुर्वतां शरीरं धनग्रहणेन च धनसंबंधं अपराधानुसारेण धर्मदिनयेतं वक्ष्यमाणं दंडं कुर्यात् २३६ गुरुतल्प इति नां क्यपाराज्ञा ललाटे स्फुटः इति वक्ष्यमाणत्वात् ललाटे मंत्रं क्लृप्त्वा स्थानमवगम्य तेतत्र गुरुपत्नी गमने यावज्जीवस्थायिना तलोहेन ललाटे भगा कृत्वा तिरुगुरुपत्नी गमनचिन्हं कार्यं एवं स्मरणाने कृते पातुर्हर्षिस्मार्ध्वजाकारं स्तवर्णापहारं सत्यपहर्तुः कुक्षुरपा

अमात्याः प्राद्विवाको वायुः कार्यमन्यथा तत्स्वयं नृपतिः कुर्यान्तात्सहस्रं च दंडयेत् २३४ ब्र
ह्महाचक्षरा पश्य स्तेदी च गुरुतल्लगाः एते सर्वे प्रष्टुं कुर्वन्त्या महापात किन्नो नराः २३५ चतुर्णां सवित्रे
तेषां प्रायश्चित्तमकुर्वताम् शरीरधनसमुक्तदण्डधर्म्यप्रकल्पयेत् २३६ गुरुतल्लगे भगः कार्यः क्षरा
पाने सप्ताब्धजः स्तिरेचश्च पदकार्षी ब्रह्महृष्यशिराः पुमान् २३७ असंभोज्या ह्यसंयाज्या असांप्रा-
क्या विवाहितः चरद्भूः प्रथिवी दीनाः सर्वधर्मबहिष्कृताः २३८ ज्ञाति संबंधिभिस्त्येतत्त्यक्त्व्याः कृत
लक्षणैः निर्दयानिष्ठमस्कारस्तन्मनोरनुशासनम् २३९ प्रायश्चित्तंतु कुर्वाणाः सर्ववर्णायित्योदि
तम् नाक्याराज्ञाललाटस्युदीच्यास्तूतमसाहसम् २४०

मोज्यादिति अन्नादिकर्नेतेमोजयितव्याः नचैतेयाजनीयाः नाप्येतेअध्यापनीयानाप्येतेः कन्यादानसंबंधः कर्तव्यः एतेचनिर्द्दने
त्वान्याचनादिस्पोष्यपुक्ताः सर्वश्रीतादिकर्मवर्जिताः पृथिवीपयंदेयुः २३८ ज्ञातोति ज्ञातिभिः संबंधिभिर्मातुलाद्यैरेतेकृता
कास्त्यजनीयाः नचैषां दयाकार्यानाप्येतेनमस्कार्यादतीयमनोराज्ञा २३९ प्रायश्चित्तमिति शास्त्रविहितंप्रायश्चित्तपुनः कुर्वी
णा ब्राह्मणादयस्त्रयोवर्णसिद्धालाटे अकनीयानमचेयुः उत्तमसाहसपुनर्दंडनीयाः २४० छ छ छ

आगइति इतरे कृतवन्तस्त्रिस्तुतारुख्लोके श्रूयमाणमकामतदतिचात्रापियोजनीयं तेनाकामतदतिरषपराधेषुगुणवतो ब्राह्मणस्य
मध्यमसाहसोदंडः कार्यः पूर्वोक्तस्तूतमसाहसो निर्गुणस्य दृष्टव्यः कामतस्तेष्वपराधेषु धनधान्यादिपरिच्छदसाहितो ब्राह्मणो देशान्ति
वर्षस्यः २४१ इतरइति ब्राह्मणादन्येषुनः क्षत्रियादयः एतानि पापानि अनिच्छतः कृतवन्तः सर्वस्वहरणमर्हति इदं च सर्वस्वहरणं पूर्वो
क्तोक्तमसाहसं नृपस्यैव स्यात्पनीयं दृच्छया पुनरेषामेतेष्वपराधेषु प्रवासनं वधोर्हति प्रवासनं परासनं निस्सूदनं हिंसनमि
ति वधपर्यायं प्रवासनशब्दपठत्वाभिधानिकाः २४२ नाददोतेति धार्मिको राजा महापातकसंबन्धिधनं न गुणहीयान् लोभात्पुनः
संगृह्णन् महापातकदोषेण संसृज्यते कान्तर्हि दत्तधनस्य प्रतिपत्तिरित्येतदर्थमाह २४३ अजिस्विति तद्दण्डधनं न दद्यादिति लक्ष्ये प्रक्षि

आगः सुब्राह्मणस्यैव कार्यो मध्यमसाहसः विवास्यो वा भवेद्वा द्वात्सद्व्यः सपरिच्छदः २४१ इतरे
कृतवन्तस्तपापान्येतान्यकामतः सर्वस्वहारमर्हति कामतस्तु प्रवासनम् २४२ नाददोतनृपः साधु-
महापातकिनो धनम् आदूदानस्तु तस्मै भान्तेन दोषेण लिप्यते २४३ अप्सु प्रवेशयतं दंडवरुणाग्नौ
पपादूयेत् सुतृप्तोपपुन्यवा ब्राह्मण प्रतिपादयेत् २४४ ईशो दंडस्य वरुणो राजा पापकुब्जो धनारामम् तत्र कालेन जाय
शः सर्वस्य जगतो ब्राह्मणा वेदपारगाः २४५ यत्र वज्रयुते राजा पापकुब्जो धनारामम् तत्र कालेन जाय
ते मानवा दीर्घजीविनः २४६ निष्यद्यते च सस्यानियथा तानि विशापृथक् बालाश्च न प्रमीयते विहृ-
तन् न च जायते २४७

पेद्वरुणापदद्यात् श्रुतं संपन्नं ब्राह्मणापवादद्यात् २४४ ईश इति महापातकिं दंडधनस्य वरुणः
स्यामीयस्माद्वाज्ञाभिपिण्डधारित्वात् प्रभुः तथा ब्राह्मणः समस्तवेदाध्यायी सर्वस्य जगतः प्रभुः अतः प्रभुत्वात्तो दंडधनमर्हति
२४५ यत्रेति निष्यद्यत इति यत्र देशे प्रकृतं महापातकिनं राजानं गुणहीनं तत्र परिपूर्णं कालेन मनुष्या उल्लेख्यते दीर्घासुषुष्यमाव
ति वैश्यानां च येष्वधान्यादिसस्यान्श्रुतं येष्वयं पृथक् पृथक् जायते अकालेन बालाश्चि यते दीर्घजीविन इत्येके व्यादृशं यं बालानां पु
नर्वचनं व्यंगं न किंचित् स्मृतमुत्पद्यते २४६ २४७ ब्राह्मणानिति शरीरपाडाधनग्रहणादिना श्रुद्भिच्छातो ब्राह्मणान् बाधमान-

नंछेवादिभिरुद्देशैर्वर्धोपायैर्नृपोहन्यात् ३४८ यावानिति अवध्यस्यवधेयावानधर्मोन्वृणतेः शास्त्रेणज्ञातः तावानेववध्यस्य
सागोपियथाशास्त्रं दंडतु कुर्वतो धर्मः स्यात्तस्मात्तुः कुर्यात् ३४९ उदितइति अष्टादंशक्रणादानादिषु व्यवहारपदेषु परस्परं विवदमा
नपोरर्थिमत्सार्थिनोः फापनिर्णयोयं विस्तरेणोक्तः ३५० एवमिति अनेनोक्तप्रकारेण धर्मादनपेताच् निर्णयं कुर्वन् राजानानुरा
गात् देशान् लब्धुमिच्छेत्तलब्ध्याऽयसस्य कृया लयेत् एवं सम्यग्यवहारं लब्धमदेशास्यार्थमुक्तम् ३५१ सम्यगिति जागलसस्यसू
पन् इत्युक्तीत्यासम्यगाग्निर्देशस्तत्र सतमाध्यायोक्तप्रकारेण कृतदुर्गश्चौरसाहसिकादिकृतकनिराकरणे प्रकृत्यलंसदा कुर्यात्

आक्षणा न्याधमानं तु कृमादवरवर्णजम् हन्याच्चित्रैर्वर्धोपायैरुद्देशनकरैर्नृपः ३४८ यावानवध्य
स्यवधेतावान्वध्यस्यमोक्षणे अधर्मोन्वृणतेर्दण्डधर्मस्तविनियच्छतः ३४९ उदितोयं विस्तरशोभियो
विवदमानयोः अष्टादंशक्रमागेषु व्यवहारस्य निर्णयः ३५० एवमस्याणिकायाणि सम्यकुवन्महीप
तिः देशान् लब्ध्वा क्षिप्सतलब्ध्याऽयपरिपालयेत् ३५१ सम्यङ्निर्विघ्नदेशास्तकृतदुर्गश्चौरास्तः कट
कोद्दरणे नित्यमातिष्ठेद्यत्नमुत्तमम् ३५२ रक्षणादायं वृत्तानां कटकानां च शोधनात् नरद्रास्त्रादिव्या
तिप्रजापालनतत्पराः ३५३ अशासस्तस्करान्यस्तु बलिगृह्णहानिपार्थिवः तस्य प्रक्षम्यते राष्ट्रस्वर्गा
च्चपरिहीयते ३५४ निर्भयतु भवेद्यस्य राष्ट्रबाहुबलमिति तम् तस्य तद्वृत्तेर्मित्यसिद्ध्यमान इव दुःमः
३५५ द्विविधास्तस्कराश्च विद्यात्परद्रव्यापहारकान् प्रकाशाध्याप्रकाशाश्च चारचक्षुर्महीपतिः ३५६

३५२ रक्षणादिति यस्मात्साध्याचाराणारक्षणाच्चौरादीनां शासनात् प्रजापालनमुत्तमज्ञानः स्वर्गगच्छति तस्मात्कटकौद्दरणेय
दंडकुर्यात् ३५३ अशासन्निति यथा पुनर्नृपतिश्चौरादीनामिनाकुर्वन् वद्वागाद्युक्तं करं गृह्णाति तस्मै राष्ट्रवासिजनाः कुप्यंतिक
मात्तराजिनाप्यस्य स्वर्गप्राप्तिरनेन दुष्कृतेन प्रतिबध्यते ३५४ निर्भयमिति यस्य राजा बाहुवीर्याश्च येण राष्ट्रचौरादिभयरहितं भ
यतितस्य नित्यं तद्वृत्तिगच्छति तदकसे केनेव वृक्षः ३५५ द्विविधेति चार एव चौरज्ञाने हेतुत्वात् चक्षुर्विषयस्यासौ राजाना रेरेव

दनयादिप्रकारान्ययेनपरधनग्राहिणोजानीयात् २५६ प्रकाशेति तेषांपुनश्चोरादीनांमध्याद्येतुलामतिमानल्लोष्टवचादिनाहि
 रणपादिपणयविक्रयिणः परधनमनुचितेनगृह्णन्ति तेमकाशवंचकास्तेनाः चौराः सदिच्छेदादिनागुमाऽटव्या अथाश्वपरधनं गृह्णन्ति ते
 प्रच्छन्वंचकाः किंच २५७ उल्लोचका इति असम्यगिति एवमिति उल्लोचकायेकार्यिम्योधनं गृहीत्वा कार्यमयुक्तं कुर्याति औपाधि-
 काभयदर्शनात् ये धनमुपजीवंति वंचका ये सवर्णादिद्रव्यगृहीत्वाऽपद्रव्यमस्तेपेण वंचयंति कितचाद्युतसमाद्धये देविनः धनपुत्र-
 लाभादिमंगलममलमादिरययेवंतं ते मंगलदेशवृत्ताः भद्राः कल्याणाकारप्रच्छन्नपापायेधनग्राहिणः ईक्षणि काहस्तरैराद्यवल-
 कनेन शुभाशुभफलप्रयनजीविनः महामात्राहस्तिशिखाजीविनः चिकित्सकाः चिकित्साजीविनः असम्यक्कारिण इति महाभात्रि-
 कित्सकविशेषां शिल्पयुक्ताश्चित्रलेखाद्युपायजीविनः तेप्यनुपजीव्यमानशिल्योपायमोत्साहनेन धनं गृह्णन्ति पणपस्त्रियश्चपर-

प्रकाशवंचकास्तेषां नानापण्योपजीविनः प्रच्छन्वंचकास्ते ते ये स्तेनादविकादयः २५७ उल्लोच-
 काश्चोपधिकावंचकाः कितवास्तथा मंगलादेशवृत्ताश्च भद्राश्चेक्षणिक्कैः सह २५८ असम्यक्का-
 रिणश्चैव महामात्राश्चिकित्सकाः शिल्योपचारयुक्ताश्च नियुगाः पण्ययाधितः २५९ एवमादी-
 न्निजानीयात्प्रकाशांल्लोककटकान् निर्गुद्वारिणश्चान्याननार्यान्पार्यलिगिनः २६० तान्विदित्वा
 सत्त्वरितैर्गूढैस्तत्कर्मकारिभिः चारिश्चानेकसंस्थानैः प्रोत्साद्यवशमानयेत् २६१ तेषां दोधानभि-
 रव्याप्यस्वेस्वकर्मणितत्त्वतः कुर्वन्ति शासनराजासम्यक्सारपराधतः २६२

वशीकरणकुशलादित्येवमादीन्प्रा-
 काशांल्लोकवंचकान् चारिणीनीयात् अन्यानपिप्रच्छन्वंचारिणः मूद्रादीन् ब्राह्मणादिवेषधारिणो धनग्राहिणोजानीयात् २५८
 २५९ २६० तानिति तानुक्तान्वंचकान्संभवेः प्रच्छन्नेस्तत्कर्मकारिभिर्विनिर्वाणैर्विनिर्वाणैः पुरुषैरेतद्व्यतिरिक्तैः सप्तमाध्या-
 योपदिष्टकापटिकादिभिश्चारिरेनेकस्थानस्थैर्जीत्वा मोत्साद्यस्ववशान्कुर्यात् २६१ तेषांमिति तेषां प्रकाशाप्रकाशतत्स्तराणां स्वक-
 र्मणिचौर्योदीयेपारमार्थिकादोषाः संधिच्छेदादयः तान् लोके प्रव्याप्य तद्गतधनशरीरादिसामर्थ्यपेक्षया च राजा दंडं कुर्यात् २६२

नहति यस्माच्चौराणां पापाचरणबुद्धीनां विनीतवेषेणापृथिव्यां चरतां दंडव्यतिरेकेण पापक्रियायां नियमं कर्तुमशक्यं अनोपादंडं
कुर्यात् २६३ समेति जीर्णेति एवमिति सभाग्रामगरादौ नियतजनसमूहस्थानं नृपाजलदानगृहं अपूपविक्रयवेशमपण्यरूपीगृहं
हमयान्नविक्रयस्थानानि चतुष्पथाः नृपस्यातृप्तसमूहस्थानानि जीर्णवाटिका अटव्यः शिल्पगृहाणि शून्यगृहाणि आ-
भ्यादिवनाभिरुग्निमोद्यानानि एवं प्रकारान्मेन्यैः पदानि समूहैः स्थावरजगमैः एकस्थानस्थितैः प्रचारिभिश्चान्यैश्चारेस्तस्करुनिवार-
णार्थं चारयेत्सायेणैव विधेः नृपानस्थीसंज्ञोगस्वप्रहर्षादृच्छेपणार्थं तस्करा अवतिष्ठते २६४ २६५ २६६ तदिति तेषां साहा-
य्यं प्रतिपादयमानैस्तच्चरितानुदृतिभिः संधिच्छेदादिकमात्रिधानवैशिभिः पूर्वचौरैश्चाररूपैश्चौरमायाभिपुणैः तस्करान्जानीयाद्बु-

नहि दंडादृते शक्यः कर्तुं पापविनिग्रहः स्तेनानां पापबुद्धीनां निष्पतंचरतां क्षितौ २६३ सभाप्रपा-
पूपशालावेशमद्यान्नविक्रयाः चतुष्पथाश्चैत्यदृक्षाः समाजाः प्रेक्षणानि च २६४ जीर्णोद्यानान्य-
रूपयानिकारुकावेशानामि च शून्यानि चाप्यगाराणि च नान्युपवनानि च २६५ एवं विधात्तृपोदेशान्
लभेः स्थावरजगमैः तस्करप्रतिषेधार्थं चारैश्चैव्यनुचारयत् २६६ तस्माद्धारयैरनुगतैर्नानाकर्मप्रव-
दिभिः विद्यादुस्सादयैश्चैव निपुणैः पूर्वतस्करैः २६७ भस्वमोज्यापदेशैश्चैव ह्यणानां च दर्शनैः
शौर्यकमापदेशैश्चैव कुस्तवासमागमम् २६८ येन च नोपसर्पेयु मूलप्रणिहिताश्च ये तांश्च सस्यन्
पोहन्त्यात्समिचज्ञानिवाधवान् २६९

सादयेच्च २६७ भक्ष्येति ते पूर्वचौराश्चरन्तु आगच्छतां स्मद्गृहं गच्छामः तत्र
मोदकपायं सादन्यन्मीमः इत्येवं प्रस्यमोज्यव्याजेनास्माकंदेये ब्राह्मणोस्ति सो भिक्षार्थं सिद्धिजानाति तं पश्याम इत्येवं ब्राह्मणा-
नां दर्शनैः क्रुद्धिरेक एव बहुभिः सह योत्सने तं पश्याम इत्येवं शौर्यकर्मव्याजेन तेषां चौराणां राज्ञो दण्डधारकपुरुषैः समागमं कुर्या-
हयेयुश्च २६८ येदिति ये चौरास्तत्र भस्वमोज्यादौ निग्रहणं शक्यमनोपसर्पेयि ते च मूलराजनिपुक्तपुसाणचौरवधेप्रणिहिताः सा-
वधानमृताः न संगतिं मजंतेनां चौरांस्तैश्चैव एव ज्ञात्वा तं देकतापन्नमित्रपित्रादिज्ञातिस्तजनसहितान् वलादाक्रम्य राजा हन्यान्

नहोदनेति धार्मिकोराजाहृतद्रव्यसंधिच्छेदोपकरणव्यतिरेकेणानिश्चितचौरभावंनघातयेत्किंतुद्रव्येणचौर्योपकरणेनचनिश्चि-
तचौरभावमविचारयन्घातयेत् २७० ग्रामेति ग्रामादिष्वपिपेकेचिच्चौराणांचौरलज्जालाभक्तदाः चौर्योपसुक्तभाडादिगृहाव-
स्थानयेददितानपिनैरतयोद्यपराधगोचरापेक्षयाघातयेत् २७१ राश्ट्रेति योराश्ट्रेपुरस्नानियुक्ताः येचसीमांतवासिनोऽङ्गाराःसं-
तः चौर्योपदेशमध्यस्थाभवतितान्चौरवस्त्रिमंदडयेत् २७२ यश्चापीति याजनमतिग्रहादिनापरस्वयागदानादिधर्ममुत्पाद्यो-
जीयतिसधर्मजीवनोब्राह्मणः सोपियोधर्ममयाद्याश्रुतोभवतितसपिस्वधर्मस्यरिभ्रष्टदंडेनोपतापयेत् २७३ ग्रामेति
दमेनस्करादिक्रियमाणेहितामंगेजलसेतुमंगेजाने क्षेत्रोपपन्नसंस्थानाशने क्षुत्तिमंगेचेतिमोधातिथिः पथिचौरदर्शनेननि-
कट

नहोदनेनविनाचौरघातयेद्धारमिकोनृपः सहोदंसोपकरणघातयेदविचारयन् २७० ग्रामेष्वपिचये-
केचिच्चौराणाभक्तदायकाः भाडावकाशदाश्चैवसर्वास्तानपिघातयेत् २७१ राश्ट्रेपुरस्साधिकृतान्
सामन्ताश्चैवचौदितान् अप्पाघातेषुमध्यस्थान्शिष्याच्चौरानिवदुतम् २७२ यश्चापिधर्मसमयात्स-
युतोधर्मजीवनः दंडेनैवतमव्योषित्वकान्दमीद्धिविच्युतम् २७३ ग्रामघातेहितामंगोपथिभाषाभि-
दर्शने शक्तिनानाभिधावर्तनिर्वास्याः सपरिच्छदाः २७४ राज्ञः कोपापहृत्स्वप्रतिकूलेषुचस्थिता-
न् घातयेद्विविधैर्दंडैरराणाचोपजापकान् २७५ संधिच्छित्तानुयेचोध्यरात्रौकुर्वतितस्कराः तेषांछि-
त्वाणृपोहस्तोतीक्ष्णशूलनिवेशयेत् २७६

वर्त्तिनियथाशक्तितोयेरस्नानकुर्वतितेशव्यागवाञ्चादिपरिच्छदसाहितादे-
शान्निर्वसनीयाः २७४ राज्ञ इति राज्ञोधनगृहात्पुनपहारिणस्तथातदाज्ञाव्याघातकारिणः शत्रूणांचिशज्ञासहवैरिष्टादिकारि-
णोअपराधापेक्षयाकरचरणजिह्वाछेदनादिभिर्नानाप्रकारंदेधतयेत् २७५ संधिभिनि योरात्रौसंधिच्छेदंकृत्वापरधनतस्क-
रासुव्यतिषेवांराजाहस्तद्वयंछित्वातीक्ष्णशूलेआरोपयेत् २७६ अंगुलीमिति पटभ्रान्तादिस्थितंस्ववर्णादिकंयाथिसोसणेनयश्चो-
रयतिसंयथिमेदः तस्यमथमेद्व्यग्रहणेअंगुलीच्छेदयेत् तेषांगुष्ठतर्ज्ज्यौ उत्क्षेपकंयाथिमेदोकरसंदंशहीनकावितिया

वचनात् द्वितीयेग्रहणे हस्तपादौ छेदयेत्तृतीयेग्रहणे वार्धोमिवति २७७ अग्निदानमिति ग्रंथिभेदादिकारिणो विज्ञाय अग्निभक्त
शस्त्रावस्थानप्रदानमुप्यत इति भोषश्चौरधनं तस्यावस्थापकान् चौरवद्रजानि गृह्णीयात् २७८ तडागोति यः स्नानं दानादिना ज
लोपकारकं प्रागंसेतुं भेदादिना विनाशयति तमप्यमज्जनेन मुकापंतरेण वा हन्यात् यद्वा यदि तडागं पुनः संस्क्रुयान्न दोत्तमं साहसं द
इयः २७९ को छेति राजसंबंध्यादिषु धनागारायुग्रहयोर्देवप्रतिमाग्रहस्य बहु धनव्ययसाध्यस्य विनाशकान् हस्त्यश्चरथस्य चाप
हर्तृन् शीघ्रमेव हन्यात् यत्तु संक्रम्य जयं प्रतिमाभे दिनः पंचशतदंडं वक्ष्यति सोऽस्मादेव देवतागारभेदकस्य वधविधानान्मृन्मयं पू
जितो दिनदेवताप्रतिमा विषयीत्रद्रष्टव्यः २८० यस्तिति यः पुनः प्रजार्थं पूर्वकेन चिह्नितस्य तडागस्य उदकमेव गृह्णाति हस्ततडा

अंगुलीर्ग्रंथिभेदस्य छेदयेत्प्रथमेग्रहे द्वितीये हस्तचरणौ तृतीये वधुमर्हति २७७ अग्निदानं भ
क्तदात्रैव तथा शस्त्रावकाशदानं सन्निधात्तत्र्यमाषस्य हन्याच्चौरमिवैश्वरुः २७८ तडागभेदकं ह
न्यादुष्कशब्दवधेन वा यद्वा यिप्रति संस्क्रुयाद्वाप्यस्तूतमं साहसम् २७९ को छेदागारायुधागाराद्वता
गारभेदकान् हस्त्यश्चरथहर्तृश्च हन्यादवा विचारयन् २८० यस्तु पूर्वनिविष्टस्य तडागस्योदकं ह
रेत् आगमवाप्यपाभिद्यास्तदाप्यः पूवसाहसम् २८१ समुत्सृजेद्राजमार्गयस्तमध्यमनापदि स
द्वो कार्षापणोदद्यादमेध्यचासुशोधयेत् २८२ आपद्रतोऽश्ववातुद्गर्गभिणी बाल एव वा परिभा
षणमहति तच्च शाब्दमिति स्थितिः २८३ चिकित्सकानां सर्वेषां मिथ्याप्रचरता दमः अमानुषेषु म
थमोमानुषेषु तु मध्यमः २८४

गोदकनाशने वधदंडः प्रागुक्तः तथोदकगमनमार्गं सेतुं बंधादिना योनाशयति सप्रथम-
साहसं दंड्यः २८१ समुत्सृजेति अनार्तः सन् यो राजपथेषु पुष्पकुंयात्सपण हयं दंडं दद्यात्सचामेध्यं शीघ्रमेवापसारयेत् २८२
आपद्रन इति व्याधितदुर्गभिणी बालानंदन्याः किंतु तेषु नः किंकुतमिति परिभाषणीयाः तच्चांमेध्यशोधीया इति शास्त्रमर्या
दा २८३ चिकित्सकेति सर्वेषां कायशाल्यादिभिषज्जानां दुश्चिकित्सां कुर्वता दंडः कर्त्तव्यः तत्र गवांश्चादिविषये दुश्चिकित्सायां प्रथम

हसदंडोमानुषविषयेपुनर्मध्यमसाहसः २८४ संक्रमेति संक्रमोजलोपरिगमनार्थकाष्ठशिलादिरूपः ध्वजः चिन्हं राजद्वारादौ यष्टि
पुष्करिण्यादीं प्रतिमांश्च द्रुमं च व्यादयस्तां विनाशकः पंचशतपणान्दद्यात् तच्च विनाशितं द्रव्यं पुनर्नवकुर्यात् २८५ अदूषिते
ति अदुष्टद्रव्याणां अपद्रव्यप्रक्षेपेण दूषणे मणीनां च माणव्यादीनां अपेद्यानां विद्रावणे वेद्यानां अपि मुक्तादीनां भवनवस्थानवधेनेत्र
थमसाहसोदंडः कार्यः सर्वत्र परकीयद्रव्यनाशो द्रव्यांतरदानादिना स्वाभितुष्टिः कार्य २८६ समैरिति समैः सममूल्यदातृभिः सहोत्कृ
ष्टापकृष्टद्रव्यदानेन यो विषयमव्यहरति तस्मिन् मूल्यद्रव्यदत्तायः कस्यचिद्दुःसूल्यं कस्यचिद्दुःसूल्यं गृह्णाति सोऽर्थबंधविशेषापेक्षया
प्रथमसाहसं दंडं प्राप्नुयात् २८७ बंधं नैति याकारेति बंधनगृहाणि सर्वजनदृश्ये राजगृहपुत्रादिसंबंधिनः आकारस्य भेदकं तदीया

संक्रममध्यजयदीनां प्रतिमाभां च भेदकः प्रतिकुर्याच्च तत्सर्वं पंच दद्याच्छतानि च २८४ अदूषिता
ना द्रव्याणां दूषणे भेदनेन या मणीनामपवधे च दंडः प्रथमसाहसः २८६ समैर्हि विषयं यस्तु च रेह
मूल्यतोपि वा स प्राप्नुयाद्दमपूर्वत्नरो मध्यममववा २८७ बंधनानि च सर्वाणि राजाभारगे निवेशयेत्तु दुः
खितं यत्र हृत्प्रेरन् विहृताः पापकारिणः २८८ याकारस्य च भेत्तारपरिखाणां च पूरकम् द्वा राणां च
वभक्तारं क्षिप्रमवमवासयेत् २८९ अभिचारेषु सर्वेषु कृतव्योदितो दमः मूलकर्मणि चानासः कृ
त्यास्तु विविधास्तु च २९० अबीजविक्रयो चैव बीजास्तु हतयेव च मया दाभेदकैश्चैव विकृतप्राप्त्या
दूधम् २९१

नामेव परिसखाणां पुरगितारं तद्गतानां द्वा राणां भंजकं शीघ्रमेव देशान्निर्वसयेत् २८८ २८९ अभिचार इति आ
भिचार होमादिषु शास्त्रोपेक्षु भारणोपायेषु लौकिकेषु च मूलनिरसनपदप्राप्त्या हणादिषु कृतेषु अनुत्पन्नमरणफलेषु दिशतपण
ग्रहणरूपोदंडः कर्त्तव्यः मरणेतुमानुषमारणदंडः एव मातृपितृभार्यादिव्यतिरिक्तैः असत्यैर्वीमोक्षधनग्रहणाद्यर्थवशाकरणेन
यांकृत्या सूच्चाटना पादवादिहेतुषु क्रियमाणास्तनानामकारासु दिशतपणदंड एव कर्त्तव्यः २९० अबीजेति अबीजं बीजमगोहास
मर्थवीत्यादिभरोहसमर्थमिति कृत्वा यो विक्रीणोतेन याति यमेव कतिचित्तु उत्कृष्टमक्षेपेण सर्वमिदं सोक्तमिति कृत्वा यो विक्रीणी

तेयश्चामनगरादिसीमांविनाशयित्सविहृतनासाकरचरणकण्ठादिरूपवंधमासुयान् २९१ सर्वेति सर्वकंटकानांमध्येअतिशयेनपापतमंभूवर्णकारंतुलान्दमकषपरिवर्त्तयिद्व्यप्रक्षेपादिनाहे मादिचौख्यमवर्त्तमानंअनुबंधापेक्षयागाविशेषणसर्वदेहवारवंडशःच्छेदयेत् २९२ सीतेति हृद्यमाणभूमिद्वयाणां हलकुहालादीनामपहरगोरवद्वादीनांचशस्त्राणां औषधस्यचकल्याणशुतादेः चोख्यसकृपयोगकालंतरफालापेक्षायामयोजनापेक्षयाचराजादंडकुयान् २९३ स्वास्येति स्वाभीराजाअमालोमंत्र्यादिःपुरराज्ञः कृतदुर्गनियासनगराष्ट्रदेशः क्रीषोवित्तनिचयः दंडोहस्यश्चरथागादातं मित्रं विधिसतमाध्यायोक्तमित्येताः सप्तमकृतयोऽंगानिसतांगमिंदराज्यमित्कच्यतेततः किमित्याह २९४ सतेति आसाराज्यप्रकृतीनांसामानांकमे

सर्वकंटकपापिष्टहेमकारंतुपार्थिवः प्रवर्त्तमानमन्यायेच्छेदयेत्क्षवशः क्षरैः २९२ सीताद्व्यापहरणेशस्त्राणामौषधस्यच कालमासाद्यक्राधचराजादंडपकल्पयेत् २९३ स्वास्यमालोपुरराष्ट्रक्राषदंडोक्तद्व्यया सप्तमकृतयोर्द्व्यताः सप्तागराज्यमुच्यते २९४ सप्तानांप्रकृतीनातुराज्यस्यासायथाक्रमम् पूर्वपूर्वरुतरजानीयाद्वासनमहन् २९५ सप्तागस्यहराज्यस्यविष्टब्धस्यत्रिदंडवन् अन्योन्यगुणवैशेष्यान्नाकिंचिदतिरिच्यते २९६

रस्यविनाशमपेक्ष्यपूर्वस्याऽपूर्वस्याविनाशविषयेगरीयोव्यसनंजानीयान् तथाहिभिन्नव्यसनान्त्वबलव्यसनंगरीयः संपन्नचलस्यैवानुग्रहेभामर्थ्यात् एवंबलात्क्रोयोगरीयान्क्रोधनाशेवलस्यापिनाशान् क्रोपादाष्टगरीयः राष्ट्रनाशोक्तः क्रोधोत्पत्तिः एवंराष्ट्राहुर्गनाशोपिदुर्गादेवयवसंधानादिसंपन्नाद्राज्यरक्षासिद्धिः दुर्गादमालोगरयान्मथनानामात्यनाशेसर्वांगैकल्यात् अमात्यादपिआत्मासर्वस्यात्थत्वात्तस्मादुत्तरापेक्षयापूर्वयत्नतोरक्षेत् २९५ सतेति उक्तसामागचतोलोकेराष्ट्रस्यत्रिदंडवदन्योन्यसंबंधस्यपरस्परविलक्षणोपकारणान्नाकिंचिदगमधिकप्रवतियद्यपिपूर्वम्भोजकेपूर्वपूर्वीगस्याधिनयमुक्तं तथाप्येयामंगानांमर्यादन्यस्यांगसंबंधिनमपकारमन्यदंगकुत्तुनशक्नोतितस्मादुत्तरोत्तरंगमव्यपेक्षणीयमित्येवपरोपमाधिक्यनिषेधः अत्रमसिद्धयतित्रिदंडमेवदृश्यातः तद्विचतुरसुलगोवालयेष्टनादन्योन्यसंबधन्नचतन्वाध्येत्रिदंड

धारणशास्त्रार्थकश्चिद्विद्वोऽधिकोभवति २९६ तौष्टिनि यस्मान्नेषुतेषुसंपाद्येषुकार्येषुतत्तदंगस्यातिशयोभवतितत्कार्यमन्येनकत्तुम
शक्तैः एवंचयोगेनयत्कार्यसंपाद्यतेतस्मिन्कार्येतेतदेवप्रधानमुच्यते ततश्चान्योन्यगुणविशेषादियदुक्तंतेदेवावेनस्फुटीकृतम्
२९७ चारेणोति सप्तमाध्यायैककापटिकादिनावलस्योत्साहयोगेनकर्मणांचहस्तिबंधवणिक्यथादिनामनुष्ठानेनजाताशत्रोरात्म
नश्चशक्तिराजासदाजानीयान् २९८ पीडनेति पीडनानिभारकादीनिक्रमकोधोद्भवानिदुःखानिचस्पपरचक्रगतानिनेषांचगुरुल
घुभावंपयलोच्यसंधिविग्रहादिकार्यभारभेत् २९९ आरभेतेति राजास्वराज्यदृष्टिपरापचयमिभित्तानिकार्याणि कथंचिदिदं सजा
तमितिच्छलान्यपि आरभ्यात्सनाखिन्मः पुनस्तान्यारभेतैवयस्मात्कर्माणिस्तृज्यमानेषुरुषश्रीन्निर्गरोसेवतेतथानाब्राह्मणेनाना
श्रयेश्वरस्तीतिप्ररोहितापिशेषमैतिनचगुलुरुपेणकर्माणिफलतीतिराजोदासितव्यंयतः ३०० कृतमिति कृतत्रेताद्यापरकलयोरा

तेषुतेषुतुंकृत्येषुतत्तदंगंविशिष्यते येनयत्साध्यतेकार्यतत्तस्मिन्श्रेष्ठमुच्यते २९७ चारेणोत्साह
योगनक्रिययवचकर्मणाम् स्वशक्तिंपरशक्तिचनित्यविद्यान्महीपतिः २९८ पीडनानिचक्रवाणिव्य
सनानितशैवच आरभेतततः कार्यसंचित्यगुरुलाघवम् २९९ आरभेतैवकर्मणिआतः आतः पुनः
पुनः कर्माण्यारभमाणहिंपुरुषश्रीन्निषेवते ३०० कृतत्रेतायुगचैवहापरकलिरवच रामोवृत्तानि
सर्वाणिराजाहियुगमुच्यते ३०१ कलिः प्रसूतोभवतिसजाग्रहापरयुगम् कर्मस्वप्सुद्यतंस्त्रतावि
चरंस्फुल्लतयुगम् ३०२ इन्द्रस्यार्कस्यवायोअयमस्थवरुणस्यच चन्द्रस्याग्नेः पृथिव्याअतोजोवृत्तंनृ
पश्चरत् ३०३ नृएवचेष्टितविशेषाः तैरेवसत्यादिविशेषप्रवृत्तैः तस्माद्रजैवकृतादियुगमभिधायतेकीदृचेष्टितः कृता

दियुगमित्यतआह ३०१ कलिरिति अज्ञानालस्यादिनायदानिरुद्यमोराजाभवतितदाकलिः स्यात् यदाज्ञानन्यपिनानुतिष्ठति
नदाहापरम् यदाकर्मानुष्ठानेअवस्थितस्तदात्रेता यथाशास्त्रपुनः कर्माण्यनुतिष्ठन्स्त्रिचरतितादाकृतयुगं तस्माद्राजाकर्मानु-
ष्ठानपरेणभाव्यमितिअत्रतात्पर्यन्ननुवास्तव्यकृतयुगाद्यपलापे ३०२ इन्द्रस्येति इन्द्रादिवीर्यसंबन्धिनोऽस्यानुरुत्पचरितंराजा
सुतिष्ठेत्तथाचराजाकंदकोन्द्रपरेणप्रतापातुरागाभ्यामयुज्येद्रस्यचरितमनुतिष्ठेदित्याह ३०३ वार्षिकेति ऋतुसंवत्सरपक्षाअय-

णेन ददसुच्यते यथा आवणादींश्चतुरोमासानिन्द्र सस्मादस्मिद्वेवर्षति एवमिन्द्रचरितं अलुतिष्ठन राजास्व देशायातमाधूनभिल
पितार्यैः पूरयेत् ३०४ अष्टाविति यथासूर्यो मासार्गशीर्षाद्यैश्च मासान् शशिभिस्तो कंस्तो कंरसमीपचापेमादत्ते तथारज्जाशास्त्री
यकरानपीड्यासदाशद्रादृणीयात् यस्मादेतदस्या कं व्रतम् ३०५ प्रविष्येति यथा प्राणाण्यो वायुः सर्वजंतु वंतः प्रविष्य विचरति
एवं चारहरेण स्वपरमंडलजालेषु चिकीर्षितार्थं मानार्थं मंतः प्रवेष्टव्यम् यस्मादेतन्मारुतं चरितम् ३०६ यमेति यद्यपियमस्य शा
नुभिर्जनस्तथापि तन्निदं कर्त्तव्योः शत्रुभिन्नचोर्यथापनः शत्रुभिन्नचरणकालेतुल्यवन्विधमयति एवमाज्ञाऽपराधकाले प्रजाः
पणीयाः यस्मादेतदस्य यास्य व्रतम् ३०७ वरुणेनेति यो वरुणस्य रज्जुभिर्विधायितुमिष्टः स यथानेना विधिकितः पार्थोर्वद्ध एव लक्ष्य

वार्षिकांश्चतुरोमासान् यथेंद्रोऽभिप्रवर्षति तथा भिवर्षेत्स्वराष्ट्रकामैरिन्द्रमृतं चरन् ३०४ अष्टौ
मासान् यथादित्यस्तोयहरति रश्मिभिः तथा हरेत् कुरराष्ट्रान्नित्यमकं व्रतं हितत् ३०५ प्रविष्य सर्व
भूतानि यथा चरति मारुतैः तथा चारैः प्रवेष्टव्यं व्रतम तद्विमारुतम् ३०६ यथा यमः प्रियदुहो व्याप्नोति
काले नियच्छति तथा राजानि यतव्याः प्रजास्तद्वियम व्रतम् ३०७ वरुणेन यथा पार्थोर्वद्ध एवापि
दृश्यते तथा पापानि गृहीयाद् व्रतमेतद्विवारुणम् ३०८ परिपूर्णं यथा चंद्रहस्ताद्व्यतिमानवाः
तथा प्रकृतयो यस्मिन्संचाद्रवति कोनृपः ३०९ व्रतापयुक्तस्ते जस्वीनित्यस्य तापकर्मसू दुष्टसाम
तद्विस्वश्च तदा गते यं व्रतं स्मृतम् ३१० यथा सर्वाणि भूतानि धराधारयते समम् तथा सर्वाणि भूता
नि विप्रतः पार्थिव व्रतम् ३११

ते तथा पापकारिणोऽविरां कितनेन यावन् यथा रयं तेतावच्छासयेत् यस्मादेतदस्य वारुणं
व्रतम् ३०८ परिपूर्णं भिति यथा पूर्णं दुर्दर्शनेन मनुष्याहर्ष सुत्सादयं त्येवममात्सादयो यस्मिन् दृष्टे तुष्टिमुपगच्छंति संचाचारचारी
नरेंद्रः ३०९ व्रतापयुक्त इत्यादि पापकारिषु सदा दंडपातेन प्रचंडोऽनलसः स्यात्तथा भ्रति कुलाभाल्या हिंसनशीलो भवेत्तदस्याग्नि
संबधि व्रतं स्मृतम् ३१० यथेति यथा प्रथिवी सर्वाणि उज्जावचाभिस्थावरजंगमानि उरुक्षापकृष्टानि समं कृत्वाधारयते तद्वत् विहृद्

निकरुणवद्वुतानि तदितराणि च दोनाना आदिसर्वं स्तुता निरक्षणा धनदानादिना सामान्येन धारयतः प्रथिवी संबंधि व्रतं भवति ३११
एतैरिति एतैरुक्तोपायैरन्यैश्चालुक्तेरपि स्वबुद्धिप्रयुक्तो राजाऽनलसः सन् स्वराष्ट्रे येनैव चौरावसंति ये च परराष्ट्रे संतस्तद्देशमागत्य सुखां
तिता ननु उभयप्रकारान्निगृह्णान् सौमिनिर्भवति चायुश्चेत्यादिना पूर्वसिद्धवदुक्तमग्न्यादिरूपत्वं इह तु तद्गुणत्वागेन स्फुटीकृतमि-
त्यनुमतिः ३१२ परमिति कोषक्षयादिना प्रकृष्टाभ्यापदभासो राजा ब्राह्मणान्नमकोपयेत् यस्मान्नेरुष्टाः सबलवाहनं सद्य ए
वशापाभिचारान्त्याहृत्यः तथाहि ३१३ यैरिति यैर्ब्राह्मणैरभिशापेन सर्वभक्ष्योग्निः कृतः समुद्रायापेयजलं अद्भ्यक्षयुक्तः प
श्चात्पूरितः तान्कोपयित्वा कोननयेत् किंच ३१४ लोकानामिति ये स्वर्गादिलोकान् परानन्यांश्च लोकपालान् स्मृजंतीति सं-

एतैरुपायैरन्यैश्च युक्तो नित्यमर्तं द्रितः स्तेनान्नाजानिगृह्णीयात्स्वराष्ट्रे पर एव च ३१२ परमव्याप
दभासो ब्राह्मणान्नमकोपयेत् तैस्तेन कुपितो हन्तुः सद्यः सबलवाहनम् ३१३ यैः कृतः सर्वभक्ष्योग्नि
रपयश्चमत्तादधिः क्षयीचाव्यायितः सामः कोननयेत् लोकपालान् ३१४ लोकानन्यान् स्मृजंतीत्युक्तं
पालाश्च कोपिताः देवान् कुपुर्दवाश्च कुक्षिपवस्तान्समृध्यात् ३१५ यानुपाश्रित्य तेषु तिला-
कृादेवाश्च सवदा ब्रह्मवधनयपाका हिंस्यान्तान् जिजीविषुः ३१६ अविहाश्चैव विहाश्च ब्राह्मणो
देवतमहत् प्रणीतश्चाप्रणीतश्च यथाग्निर्देवतमहत् ३१७ श्मशाने घपिते जस्वी पावकाने वदु
ष्यति ह्यमानश्च येनेषु भूय एवाभिवर्द्धते ३१८

भाव्यते देवाश्च मानुषादीन् कुर्वंतीतान् पीडयन् कः समृद्धिमासु
यान् अर्पित ३१५ यानित्यादि यान् ब्राह्मणान् यजन् यजनकर्तृकान्नाश्रित्यान्नोमास्ताहुर्ति श्रितिन्यायेन प्रथिव्यादिलोकादेवाश्च-
स्थितं लभंते वेदेष्वेव येषां आशुदयसाधनतया याजनाध्यापनादिना धनोपायत्वाच्च तान् जीवितुं भिच्छन् को हिंस्यात् एवं तर्हि
विहासं ब्राह्मणसेवेत्यनज्जह ३१६ अविहाश्चो यथा हि तोभाहितोपाग्निर्महती देवता एव मुखो विहाश्चमकृष्टा देवतेति ३१७
श्मशाने चित्यादि एव यथाप्यभिष्टवंतीते सर्वकर्मस्तथापि ब्राह्मणाः पूज्याः परमं देवतं हितं तस्य आग्निर्महते जाः श्मशाने यावदहन् कार्ये

पिनेवदुष्टो भवति किंतु पुनरपि यज्ञेषु हूयमानोऽभिवर्द्धते ३१८ एवं यद्यपीति एवं कुस्मितकर्मस्त्वपि सर्वेषु यद्यपि ब्राह्मणाः प्रवर्तन्ते
तथापि सर्वप्रकारेण पूज्याः तथा प्रकुरुत इव तं स्तुत्यार्थत्वाच्च। स्थनयथाश्रुतार्थविरोधः शंकरनीयः ३१९ क्षत्रस्येति क्षत्रियस्य
णान्ममति सर्वथा पीडा तु दृष्टस्तस्य ब्राह्मणा एव शापाभिचारादिना सम्यग्गिनयतारः यस्मात्क्षत्रियो ब्राह्मणास्तं भूतः ब्राह्मणबाहुप्रसूत
त्वान्नाथान् ३२० अद्वा इति जलब्राह्मणपाषाणेभ्योऽग्निक्षत्रियशस्त्राणि जातानि तेषां धितैजः सर्वत्र दहनाभिभवच्छेदना
र्थं कार्पिकरोति स्वकारणे तु जलब्राह्मणपाषाणाख्येषु दहनाभिभवच्छेदनरूपं कार्यान्न करोति ३२१ नेति ब्राह्मणरहितस्त-
त्रियो रुदित्वाति शान्तिकर्तृष्वेकवहारे क्षणादिधर्मविरहान् एवं क्षत्रियरहितोऽपि ब्राह्मणो न वर्तते रक्षाविना यागादिकर्मः-

एवं यद्यप्यभिष्टेषु वर्तते सर्वकर्मसु सर्वथा ब्राह्मणाः पूज्याः परमं देवतं हितम् ३१९ क्षत्रस्य प्रतिप्रष्टु-
म्य ब्राह्मणा च्यति सर्वशः ब्रह्मवसन्तियत्तु स्यात्क्षत्रहि ब्रह्मसमवम् ३२० अद्वाग्निक्षत्रस्यतः क्षत्रम-
रमनो लोहमुत्थितम् तेषां सर्वत्रगतजः स्तुत्योऽभिषु शास्यति ३२१ नाब्रह्मक्षत्रमृद्धोतिना क्षत्रब्रह्म
वर्द्धते ब्रह्मक्षत्रचमृत्कर्मिह चामुत्र वर्द्धते ३२२ दत्ताधनं तु विप्रेभ्यः सर्वदंडमुत्थितम् पुत्रराज्य
समाप्त्युत्तुर्वीतमायणरणे ३२३ एवं चरसदा तु त्त्तो राजधर्मेषु पार्थिवः हितेषु चैव लोकस्य सुवर्त्तु-
त्याभिप्राजयत् ३२४ एषोऽखिलः कर्मविधिकारः सनातनः इमं कर्मविधिविद्यात्क्रमशो वक्ष्यम्यद्
योः ३२५

नियतेः किंतु ब्राह्मणः क्षत्रियश्च परस्परसंबद्ध एव ह लोके परलोके च धर्मार्थकाममोक्षावाप्त्या दृष्टिमेति दंडमक-
रणे चैवं ब्राह्मणस्तुतिः ब्राह्मणानामेवाधिपानामपि लघुदंडप्रयोगनियमार्थीयदा तु विशिष्टदर्शनेनाधिकित्वाधिनाना आसन्नमृ-
त्कर्मवर्तितदा ३२२ दत्तेति महापातकव्यतिरिक्तविभिक्षावशिष्टसर्वदंडधनब्राह्मणेभ्यो दत्ता पुत्रराज्यं समर्प्य सन्मृतः फला
तिशयमाप्तये संग्रामे प्राणत्यागं कुर्यात् संग्रामासम्भवे त्वनशनादिनापि ३२३ एवमिति एवमध्यायत्रयोत्तराजधर्मेऽप्युच्यवहाव्यभाषो
राजा सर्वदा यत्नवान्मजाहिनेषु सर्वाभ्युत्थानानि परंपर्यागततया नित्यं समग्रमुत्तं द

दानीर्वैश्यश्च द्रुममेणवक्ष्यमाणं ददं कर्मादुष्ठानं जानीयात् ३२५ वैश्यस्त्विति वैश्यः कृतोपनयनपर्यंतं संस्कारः विवाहादिकं कृतं लार्जी
पिकायां वक्ष्यमाणायामां कृष्यादिकार्यपशुपालनेन च सदा समायुक्तः स्यात् पशुरक्षणास्य वात्तले पित्राधान्यस्यापनाथे पृथग्विधानं न
भावोत्तरं लोकाभ्यामाधान्यं दर्शयति ३२६ प्रजापतिरिति यस्माद्वृक्षापमृच्छ्वारक्षणाथं वैश्याय दत्तवान् अतो वैश्येन रक्षणी
यादतिपूर्वानुवादः प्रजाभ्यसर्वाः सृष्ट्वा ब्राह्मणा यशने च दत्तवानिति मसादेतदुक्तम् ३२७ न चेति पशुरक्षणा न करोमीति वैश्येन
इच्छानकार्या अतः कृष्यादिरुत्तिसंभवेपि वैश्येन पशुरक्षणा भवत्यर्थं कर्णाय वैश्येन पशुरक्षणा कुर्वत्यन्यः पशुरक्षणा न्नकारयितव्याः
किंच ३२८ मणीति मणिमुक्ताविद्रुमलोहवस्त्राणां गंधानां कर्पूरादीनां रसानां लवणादीनां उत्तममध्यमानां देशकालापेक्षया मू-

वैश्यस्तु कृतं संस्कारः कृत्वादारपरिग्रहम् धर्त्तयामित्युक्तः स्यात्पशूनां चैवरक्षणे ३२६ प्रजापति
र्हि वैश्याय सृष्ट्वा परिददपशून् ब्राह्मणा यचराज्ञे च सर्वाः परिददे प्रजाः ३२७ न च वैश्यस्य कामः स्या
न्न रक्षेयपशूनि वैश्ये चेच्छतिनान्येन रक्षितव्याः कथंचन ३२८ मणिमुक्ताप्रवालानां लोहानां तां
तवस्य च गंधानां च रसानां च विद्यादधुबलावलम् ३२९ बीजानां सुप्तिविच्छेत्स्यात्क्षेत्रदोषगुणस्य च
मानयोग्यं च जानीयात्तुलायोग्यं च सर्वाः ३३० सारांसारचर्माडानां देशानां च गुणानुगुणान् लभामास्ता
मं च पण्यानां पशूनां परिवर्द्धनम् ३३१

ल्लोक्तर्षापकर्षवैश्यः जानीयात् ३२९ बीजेति बीजानां सर्वेषां वपनविधिज्ञः
स्यात् इदं बीजमस्मिन् काले तत्र संहन्तं चोषं प्रयोहनीत्येवं तथेदं सूक्ष्मं भिदं सस्यमदमित्यादि क्षेत्रे च दोषगुणज्ञं च स्यात् मानोपा-
यां च मस्थद्रोणादीन् तुलोपायां च स्यान्तु तल्लो जानीयात् यथान्योन्यं च यति ३३० सारेति इदं सुल्क्ष्मे तदपकृष्टमित्येकजा-
तीनामपि द्रव्याणां विशेषं जानीयात्तथा देशानां भास्मश्चिमादीनां कृषिद्रुमस्य चेत्यादि देशगुणदोषो बुल्येति विज्ञेयद्रव्याणां च
यता कालेन इयानपचय उपचयो वेति विधानं तथाऽस्मिन् देशे काले अनेन च तृणोदकपवादिना पशवो वर्द्धन्ते अनेन क्षीयन्ति इति एतदपि
जानीयात् ३३१ मृत्येति गोपालमहीपालनामितीदमस्य देशमिति देशकालकर्मांस्तुल्यं वैतनं जानीयात् गौडदाक्षिणात्यादीनां च

मनुष्याणाम्नानाप्रकाराभावाविक्रयाद्यर्थविद्यान्तथादृढद्रव्यमेवंस्थाप्यतेअनेनचसंयुक्तचिरंतिष्ठतीतिबुद्ध्येततयेदंद्रव्य
मस्मिन्देशकालेनचयताविक्रीयतइतिगतदपिजानीयान् ३३२ धर्मेणेति धर्मेणविक्रयादिनाउक्तप्रकारेणधनवृद्धौप्रकृष्टय
त्संयुक्तत्वाहिरण्यादिदानमपेक्षान्ममेवमणिष्योविशेषेणदद्यात् ३३३ विमेति दृढद्रव्यपुनर्वेदविदागृहस्थानांस्वधर्मोपस्था
नेनयशोयुक्तानांयापरिचर्यासैवमकृष्टस्वर्गादिश्रेयोहेतुर्दर्मः ३३४ श्रुतिरिति ब्राह्मण्यन्तर्गोचोपेतःस्वजात्यपेक्षयाउत्कृष्ट
हिजातिपरिचरणशीलोऽपुरुषभाषीनिरहंकारःप्राधान्येनब्राह्मणादयःतदभावेक्षत्रियवैश्यास्त्रयोपिस्वजातिउत्कृष्टास्तदाश्र
यउत्कृष्टजातिर्ग्रामोति ३३५ एषइति एषवर्णनिमानापदिचतुर्णामपिकर्मविधिर्दर्मोक्तः आपद्यपियस्तेषांधर्मःसंकीर्णव्यद-

मृत्यानांचमृतिंचिद्याद्वाषाश्चविधानृणाम् दुव्याणांस्थानयोगांश्चकयविक्रयमेवच ३३२ ध
र्मेणचद्रव्यदृढावातिष्ठद्यालसुत्तमम् दद्याच्चसर्वसुत्तानामन्ममेवप्रयत्नतः ३३३ विप्राणावेदवि-
दुवागृहस्थानायशस्त्रिणाम् सुश्रुषैवतुदृढद्रव्यधर्मानैःश्रेयसःपरः ३३४ श्रुचिरुत्कृष्टशुश्रूषुम्
दुवागनहकृतः ब्राह्मणायश्रय्यानित्यसुत्कृष्टज्जातिमश्नुते ३३५ एवोऽनापदिवर्णानामुक्तःकर्म
विधिःश्रुमः आपद्यपिहियस्तेषाकर्मशस्त्रान्निबोधत ३३६ इतिमानवेधमंशास्त्रेभृगुप्रो
क्तायामहितायानवमोऽध्यायः ९ ७ अधीयारस्वयोवर्णोःस्वकमस्था
हिजातयः प्रब्रूयाद्ब्राह्मणस्तेषान्नेतरावितिनिश्चयः १

विरचितायामन्वर्थसुक्तावल्यानवमोऽध्यायः ९ ७ अधीयारस्वयोवर्णोःस्वकमस्था
संभवमिति तस्मिन्वाच्येवर्णेभ्यएवंसंकीर्णानामुत्पत्तेः वर्णानुवादाथेत्रियणिकस्यप्रधानधर्ममध्ययनं ब्राह्मणस्य चाध्यापन
मनुवदति ब्राह्मणादयस्त्रयोवर्णाः अध्ययनात् सतस्वकमस्तुष्टातारोवेदपठेयुः एषां पुनर्मध्ये ब्राह्मण एवाध्यापनं कुर्यात् पुनस्त-
त्रियवैश्या नित्ययान्निश्चयः प्रब्रूयाद्ब्राह्मणः पुनस्तेषामित्यनेनैव क्षत्रियवैश्या र आपन निषेधमिहोनेतराविति पुनर्निषेधव

दन्वक्रमेणशृणुते ३३६ इति श्रीकुल्लुकभट्ट

७ अधीयारस्मिति वैश्वश्रुद्रधर्मनितरं संकीर्णानां च

चनंप्रायश्चित्तगौरवार्यं किंच १ सर्वेति सर्वेषां वर्णानां जीव नोपायं यथा शास्त्रं ब्राह्मणं ज्ञानी यात्तेभ्यश्चोपदिशेत्स्वयं च यथोक्तवन्नि
यममनुतिथेन अत्रानुवादः २ वैश्येव्यादिति जातकृषीह्यकृतिः कारणं हि रूप्यगर्भानि मां गच्छन् एकारणोत्कर्षा न्नियम्यते ३ नेनेति तथा
वेदाध्ययनाध्यापनव्याख्यानादितुल्यतां शिष्यवेदधारणात् अतएव ब्राह्मणश्चैवधारणादिति सा निशयवेदधारणेनैव ब्राह्मणोत्कर्ष
पुजक्तः गोविंदराजस्तस्मात्तत्कर्मनानाधारणादिति व्याख्यातवान् तन्मक्षात्रियादिसाधारणादिस्थिरस्योपनयनस्य स्यात्क्षत्रियाद्यपेक्ष
याधानस्यैव विधाने विरोधान् वर्णानामध्यापनगृह्यपदेशयोर्ब्राह्मण एवेत्थ्वरः ३ ब्राह्मण इति ब्राह्मणादयस्त्रयो वर्णा हि ज्ञास्तेषां सुपन
यनविधानात् शूद्रः पुनश्चतुर्थो वर्णः एकजातिरुपनयनाभावात् संचमः पुनर्वर्णो नास्ति संकीर्णजातीनां तत्त्वतश्चतुर्वर्तमाना पितृजातिव्य
तिरिक्तज्जात्यनरत्यं यंच वर्णलोपदेशः शास्त्रसंख्यवहरणार्थः ४ सर्वेति ब्राह्मणादिषु वर्णेषु चतुर्धं पि समानजातीयास्तथ शास्त्राप

सर्वेषां ब्राह्मणो विद्यादृष्टकपायान्यथाविधि प्रब्रूयादितरेभ्यश्च स्वयंचैव तथा भवेत् २ वैशेष्यात्स
कृतिश्चेष्ट्यान् नियमस्य च धारणात् संस्कारस्य विधौ याच्यवर्णानां ब्राह्मणः प्रकृतः ३ ब्राह्मणः क्षत्रियो वै
श्वरूप्यो वर्णो हि ज्ञातयः चतुर्थो एकजातिस्तु शूद्रा नास्ति तु पंचमः ४ सर्ववर्णेषु तु ल्यारूपत्वात् पक्ष
तयोर्निषु आनुलोम्येन संभूता ज्ञात्याज्ञेयस्त एव ५

रिणो तासु अक्षतयोर्निषु आनुलोम्येन ब्राह्मणेन ब्राह्मण
क्षत्रियेण क्षत्रियायां दस्युनेनानुक्रमेण ये ज्ञातास्ते मातापित्रोर्जात्यानुक्तास्तज्जातीया एव ज्ञातव्याः आनुलोम्यं ग्रहणचात्रमदोपयुक्त
मुत्तरस्त्र्योर्केतव्योदस्यते गवाभ्यादिदवयवविशेषस्य ब्राह्मणजस्य भिव्यंजकाभावादेतद्ब्राह्मणादिलक्षणमुक्तम् अत्र च पत्नीया
हणादन्यपत्नीजनितानां ब्राह्मणादिजातिलभं तथा च देवलः द्वितीयेन तु यः पित्रास वर्णायाम् प्रजायते अवावदति रथातः शूद्र
धर्मास्ति ज्ञातिः अतर्हीनसंस्कार्यः स्तत्रास्त्रापि ये कृताः उत्थादिताः स वर्णेन ब्राह्मणादवबहिर्भूताः व्यासः ये तु ज्ञाताः समानास्तसं
स्कार्यस्तु रतो न्यथा यातवल्न्योपि सर्वर्णस्यः स वर्णोऽस्ति ज्ञातयः इत्याभियाय विन्नास्तेषां विधिः स्मृत इति ब्रूवाणः परस्
त्सादितस्यैव ब्राह्मणादिजातिलभ्यश्चिक्राय ५ स्त्रीति आनुलोम्येनाव्यवहितवर्णजातीयास्तमायस्मिहि जातिभिर्केतव्यादिताः

पुत्राः यथाब्राह्मणेनक्षत्रियायांक्षत्रियेणवैश्यायांताम्नातुर्हीनज्जातीयत्वदोषान्गर्हितान्पितृसदृशान्पुत्रपितृसज्जातीयान्
मन्वादयआहुः पितृसदृशग्रहणान्मातृजातेरुक्तृष्टाः पितृजातितो निरुक्तृष्टाः एतेषां च नामानि मूर्द्धाभिषिक्तमाहिष्यकरणा-
रव्याभिराजवल्ग्यादिभिरुक्ताणि दत्तयश्चैषां लक्षणोक्ताः हस्त्यम्बरयशिक्षा अस्त्रधारणं च मूर्द्धाभिषिक्तानाम् चतुर्गतीनस्तत्र
जीविनसंस्कारश्चात्रमाहिष्याणां हि जातिस्तुष्टुपाथनधान्यायश्च ता राजसंवागतः पुरस्ताच्च पारशयोयं करणानामिति ६ अनंतरेति
एवं पारंपर्यगतनयानित्यो विधिरनंतरभायैस्तिन्नानामुक्तः एकेन ह्यस्त्रां च व्यवहितस्तत्पन्नानां यथा ब्राह्मणेन वैश्यायास्तत्रियेण
शूद्रायां ब्राह्मणेन शूद्रायां मिमंस्वभाषणं धर्मादनपेतं विधिजानीयात् ७ ब्राह्मणादिति कन्याग्रहणादत्र कृतायामित्यध्याहार्ये विन्ना
स्वेयविधिः स्मृतदत्तियाज्ञवल्क्येन स्फुटोक्तत्वाच्च ब्राह्मणाद्वैश्यकन्यायां ऊढायां मवधारव्यो जायते शूद्रकन्याया मूढायां निषादउत्स

स्त्रीषणंतं रजातास्त्रिहजैरुत्पादितान् स्फुटान् सदृशानेव तानाहुर्मनुदोषविगर्हितान् ६ अनंतरा
स्फुटानां विधिरेषमनातनः द्वौ कातरास्फुटानां धर्म्यविद्यादिभ्यो विधिम् ७ ब्राह्मणाद्वैश्यकन्या
यामवस्थानामजायते निषादः शूद्रकन्यायायः पारशवउच्यते ८ क्षत्रियाच्छूद्रकन्यायाः क्रूरचार
विहारवान् क्षत्रशूद्रवपुजतुरुज्यानामभजायते ९ विप्रस्य त्रिषु वणेषु नृपते वरणयोर्द्वयोः वैश्य
स्य वृणचक्रस्मिन् षडेतः पुंसदाः स्मृताः १० क्षत्रियाद्विप्रकन्यायां स्मृतो भवति जातिनः वैश्यान्मागश्च
वैदहो राजविभागनास्फुटो ११

द्यतेयतः संज्ञांतरेण पारशवश्चोच्यते ८ क्षत्रियादिति क्षत्रियाच्छूद्रकन्याया मूढायां क्रूर
चैष्टः क्रूरकर्म्मरजिम्ब क्षत्रशूद्रस्य भावउधारव्यः पुत्रो जायते ९ विप्रस्येति ब्राह्मणस्य क्षत्रियादियस्त्रीषु क्षत्रियस्य वैश्यादिवर्ग
स्त्रियोः वैश्यस्य च द्राणां वर्गत्रयाणां एतेषु षट्पुत्राः सवर्णपुत्रकारपि क्षया अपसदा अवसन्ना निरुष्टाः स्युः एवमनुलोमानुक्ता
ग्रन्थिलोमानाह १० क्षत्रियादिति अत्र विवाहासंभवात् कन्याग्रहणं स्त्रीमात्रमदर्शनार्थम् ब्राह्मण्याक्षत्रियाज्जात्यास्तु तनामांसं
जायते वैश्याद्यश्चक्रम क्षत्रिया ब्राह्मण्योमागधवैदहारव्योपुत्रो भवतः एषांच दत्तयो मनुनैवाभिधास्यते ११ ७ ८ ९

शूद्रादिति शूद्राद्वैश्यास्त्रिभ्राह्मणपुत्रक्रमेणयोगवः क्षत्तानृणामधमश्चालश्चवर्णानांसंक्रोषेयुजनयितव्येषुतेवर्णसंक्रा-
यते १२ एकांतर इति एकांतरेपिवर्णेब्राह्मणाद्वैश्यकन्यायामवधः क्षत्रियाच्छूद्रकन्यायासुत्रः एतावालुलोभ्येनयथास्पर्शाद्यहोतृद्वेका-
तरेप्रतिलोभजननेपिशूद्रास्त्रिभ्राह्मणसन्तावैश्याद्वाहण्यावैदहः एतावपिस्पर्शादियोगयोगविज्ञेयौ एकांतरोत्पन्नयोः स्पर्शाद्यनुज्ञाना-
दन्तरोत्पन्नानांस्पर्शादियोगपत्यमिदं प्रवर्ति अतश्चालएवैकः प्रतिलोभतः स्पर्शादौ निरस्यते १३ पुत्रादिति मातृदोषादितितूपन्य-
सेत् अनंतरग्रहणमनंतरवच्चैकांतरद्वयंतरजातिस्त्राषु आलुलोभ्येनउत्पन्नाः पूर्वसुक्ताः पुत्रास्तान्हीनजातिमान्दोषान्मातृदोष-
व्यपदेशानाचक्षते मातृपितृव्यतिरिक्तसंकीर्णजातिलेपि एषामातृजातिव्यपदेशकथनमातृजातिसंस्कारादिधर्ममास्वयम् १४

शूद्रादायोगवः क्षत्तांचडालश्चाधमो नृणाम् वैश्यराजन्यविभ्राह्मजायंतेवर्णसंक्राः १२ एकांतरेत्या-
लुलोभ्यादवधोयोग्यथास्मृतौ क्षत्र्येदेहकौतृह्यतिलोभ्ये पिजन्मनि १३ पुत्रार्थेनंतरस्त्रीज्जाः क्रमे-
णाक्ताद्विजन्मनाम् ताननंतरनाम्नस्मृतातृदोषास्त्वस्मृते १४ ब्राह्मणादुभयकन्यायामातृतानामजाय-
ते आभीरौऽवधकन्यायामायोगव्यातुधिगणाः १५ आयोगवश्चक्षत्तचंचडालश्चाधमो नृणाम् प्राति-
लोभ्येनजायते शूद्रादुपसदास्त्रयः १६ वैश्यान्मागधवैदेहोक्षत्रियास्तूतएवतु मतीपमत्तेजायंते परेष्वप-
सदास्त्रयः १७ जातनिषादाच्छूद्रायाजास्यामवतिपुक्कसः शूद्राज्जातो निषाद्यालुसवैकुण्ठकः स्मृ-
तः १८

ब्राह्मणादिति क्षत्रियेणशूद्रायासुत्पन्नाऽग्राउग्रान्वासौ कन्याचेतिउभयकन्यातस्यांब्राह्मणादाहृतनामाजायते ब्राह्मणेन-
वैश्यायासुत्पन्ना अचरानस्याब्राह्मणादाभीरास्त्वोजायते शूद्रेणवैश्यायासुत्पन्ना आयोगवीतस्याब्राह्मणाद्विगणोजायते १५
आयोगोति आयोगवः क्षत्तांचडालश्चमनुष्याणामधमइत्येतत्रयोव्युक्त्रमेणवैश्यास्त्रिभ्राह्मणपुत्रकार्योदपगतास्त्रयः शू-
द्राजायंते पुत्रकार्षीक्षमलंप्रतिगादनांथसुक्तानामप्येवांपुनर्वचनंएवसुत्तरन्मोकेउक्तानामपि १६ वैश्यादिति क्षत्रियाब्राह्मणयोर्मा-
गधवैदेहोक्षत्रियाद्वाहण्यास्तृतरत्येवमतिलोभ्येनापदेपित्रयः पुत्रकार्योदपजायंते १७ जातइति निषादाच्छूद्रायाजातोजात्या-

लुक् सोमवति निषाद्योऽपुनः भूदाघोजातः सकुटुकदकनामास्मृतः १८ क्षंतु रिति भूद्रेण वैश्यायंजातः क्षत्ताक्षत्रियेण भूदायांजा-
ताऽत्रातेन तस्यांजातः श्वपाक इत्यच्यते वैदेहकेन अबध्यां ब्राह्मणेन वैश्याजातायां वेण इति कथ्यते १९ हिजातय इति हिजातयः
सवर्णास्मरूषुयानुब्रानुसादयते चेदुपनयनारथ्यत्र तहीना भवेति तदा तान कृतोपनयनान् ब्राह्म्या इत्यनया संज्ञा व्यापदिशेद
त ऊर्ध्वत्रयोप्येते इत्युक्तमपि ब्राह्मणत्वावर्णास्त्वित्यनुव्रवदस्यापि उपकाराक्षममुत्रलभदर्शनायैमस्मिन्संकीर्णप्रकरणे अनूदितम्
२० ब्राह्म्यादिति ब्राह्म्या ब्राह्मणात्सवर्णास्त्वित्यनुव्रतेः ब्राह्मण्योपापस्वभावे भूज्जकंदकोजायते तथा आवंत्यवातधानपुष्यधशैरिवा
जायते एकस्मै चैतानि देशभेदप्रसिद्धानि नामानि २१ स ह्येवमहम्बवेति क्षत्रियाद्ब्राह्म्यात्सवर्णायां स ह्यमहम्बु निच्छि विनत करणसमद-
न

क्षत्तुर्जातस्तथोग्रायां श्वपाक इति कीर्त्यते वैदेहकेन खं बध्या सुसन्धो वेण उच्यते १९ हिजातयः
सवर्णास्मजनयत्सूत्रतोस्तथान् तान्सावित्रीपरिभ्रष्टान् ब्राह्म्यानि तिविनिर्दिशेत् २० ब्राह्म्यात्तुजायते
विप्रात्पापात्मा भूजकंदकः आवंत्यवातधानोचपुष्यधः शैरवच २१ स ह्येवमहम्बु अराजन्याद्ब्राह्म्यान्नि
च्छिविरवच नटश्च करणश्चैव रवसो द्रविड एव च २२ वैश्यात्तुजायते ब्राह्म्यात्सधन्वाचाथ्य एव च कफ
षश्च विजन्मा च भैत्रः सार्वत एव च २३ व्यभिचारेण वपाना भवेद्वा वेदनेन च स्वकमणा च त्यागेन
जायते वर्णसंकराः २४ संकीर्णयोनयो ये तु भ्रति लोमानुलोमजाः अन्योन्यव्यतिषुक्ताश्च तान्मवस्था
म्यशेषतः २५ सूतौ वैदेहकश्चैव च डालश्च नराधमः माराधः क्षत्तुजातिश्च तथाऽयोगव एव च २६

विदारव्याजायते एतान्यव्येकस्यैव नामानि २२ वैश्यालिति वैश्यात्सुनर्मास्यात्सवर्णायां सधन्वाचार्यकार्षकासु विजन्मभैत्रसात्साराख्या
यंते एकस्य चैतान्यपि नामानि २३ व्यभिचारेणेति ब्राह्मणादिवर्णानामन्योन्यस्त्रीगमनेन संगोत्रादिविवाहेन उपनयनरूपस्वकर्मत्या
गेन वर्णसंकरो नाभजायते अतो युक्तमस्मिन् प्रकरणे ब्राह्मणानामभिधानम् २४ संकीर्णमिति ये संकीर्णयोनयः भ्रति लोमैरनुलोमैश्च
परस्परसंबंधात् जायंते तान् विशेषेण वस्थाभि २५ सूत इति एते च दुक्तलक्षणाः सूतादयः उत्तरार्यमनूयंते २६ छ ७

एते इति एते पूर्वोक्ताः षट्प्रतिलोमजाः स्वयोनिसुक्ततोस्तत्कुर्वन्ति यथाशूद्रेण वैश्यायां जात आयोगवः आयोगव्यामेव मातृजातो वैश्यायां प्रवरास्तद्वान्या ब्राह्मणयोनिषु च कारादपक्रुष्टा यामागि शूद्रजातो सर्वत्र सहशान् वर्णान्जनयंति सदृशत्वं च न पित्रपेक्षया किंतु मातृजात्यादिषु चातुर्वर्ण्यस्त्रीष्वेव पतुतो अधिकगर्हितसु चोत्तरेर्वस्यमाणत्वात् तत्सदृशान् पितृतोऽधिकगर्हितान् स्वजातावपि जनयंतीत्येतावदेवाग्रामत्वात् अनेन विधीयते किंतु जनधन्यवर्णेनोत्तमवर्णस्त्रीषु जनितत्वात् क्रियादुष्टा आयोगवाद्याः प्रतिलोमजाः क्रियादुष्टाभ्यां च मातापितृभ्यां तुल्याभ्यामपि जनिते आयोगवादिषु त्रैहृदहं च नंतरजनितो ब्रह्महं च मातापितृजनितवत् अधिकदुष्ट एव न्याय्यः शुद्धब्राह्मणादिजातीयेन शुद्धब्राह्मण्यदि सजातीयया जनिताः न तु क्रियादुष्टो भयजनि तोपि २७ यथेति यथात्रयाणां वर्णानां क्षत्रियवैश्यशूद्राणामध्याह्नोर्वर्णयोः क्षत्रियवैश्ययोर्गमने ब्राह्मणस्यानुलोभ्याह्नुजउत्पद्यते सजातीययांच

एते षट्सदृशान्वर्णान्जनयंति स्वयोनिसु एतन्मातृजात्यां प्रसूयते प्रवरास्तु च योनिषु २७ यथात्रयाणां वर्णानां ह्यथारत्नास्य जायते आनतर्यात्स्वयोन्या तु तया बाह्येषु पि क्रमात् २८ तेषां पि बाह्यान् स्फुटं हस्ततो व्यधिकदूषितान् परस्परस्पर्शदूरेषु जनयन्ति विगर्हितान् २९ यथैव शूद्रो ब्राह्मण्यावाह्यज सुप्रसूयते तथा बाह्यतरबाह्यश्र्यातुर्वैश्यप्रसूयते ३०

ह्रिजो जायते एवं बाह्येषु पि क्षत्रियवैश्याभ्यां वैश्यद्वित्रियाभ्यां क्षत्रिया ब्राह्मण्योर्जातेषु लक्षणपक्रमो प्रवर्तितशूद्रजातप्रतिलोभापेक्षया हि जाद्युत्पन्नप्रतिलोमभाषास्त्यार्थमिदम् मेधातिथिस्तु हि जलप्रतिपादकमेतत् एषावचनसुपनयनार्थमिच्छाद् तन्मप्रतिलोमजास्तु धर्महीना इति गौतमेन संस्कारनिषेधात् २८ तेषां पति तेषां योगवादयः षट्परस्परजातीयास्तु भार्यास्तु च हून् आनुलोम्ये व्यधिकदुष्टान् सल्लियावर्हिस्तु न्जनयति तद्यथा आयोगवः क्षत्तृजाभ्यामात्मनो हीनतरं जनयति तथा स्त्रियाभ्यां योगव्यामात्मनो हीनतरं सुत्यादयति एवमन्येषु पि प्रतिलोमेषु दुष्टव्यम् २९ यथैवेति यथा ब्राह्मण्यां शूद्रोऽपक्रुष्टं चंडालास्वभाणि नं प्रसूयते जनयति एव बाह्यं चंडालादिभ्यो व्यपक्रुष्टेषु च प्रसूयते

एतदेव विस्तारयति ३० प्रति कूलमिति अत्रमेधातिथिगोविंदराजयोर्व्याख्यानंचातुर्वर्ण्यबाह्यश्रृङ्गालक्षत्रायोगवाः श्रृङ्गप्रभवा
स्त्रयश्चातुर्वर्ण्यगच्छन्त आत्मनो हीनतरान्परस्परार्थेक्षया पक्षोत्कृष्टपंचदशप्रभवत्वात् वर्णान्संपादयति तद्यथा चंडालः शूद्रा
या मात्मनो हीनतरं वै श्याक्षत्रिया ब्राह्मणजातेभ्य उत्कृष्टजनयति एवं वै श्यायांततो व्यपसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणजाता दुत्कृष्टज
नयति ततो पसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणजाता दुत्कृष्टततो पि हीनं ब्राह्मणजनयति एवं क्षत्रायोगवापि चातुर्वर्ण्यंचितुरश्रुतुरोऽजन
यत इत्येते श्रृङ्गेतरंभ्य श्रृङ्गालक्षत्रायोगवैभ्यः चातुर्वर्ण्यं द्वादशप्रभेदात्संपादयते आत्मना च चंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं श्रृङ्गप्र
भवाः पंचदश उत्सृज्यते एवं वै श्यक्षत्रिय ब्राह्मणप्रभवाः अत्येकपंचदशसंभवति एवैषा हि आतुर्वर्ण्येन सहचतुःषष्टिप्रभेदाप्रवर्तितेतु
परस्परगमनेन नावर्णान्जनयतीति नैतन्मनो हरं पूर्वश्लोकेषुणां मतिलोमजानां प्रकृतत्वात् हिंस्तारकथनत्वाच्चास्य अत्रापि श्लो
के प्रति कूलवर्तमाना इत्युपादानात्स तिलोमत्राविषययोग्यश्लोको नानुलोमजविषयः तथा च वैश्यक्षत्रिय ब्राह्मणप्रभवाश्च पंचदश

प्रति कूलवर्तमानां बाह्या ब्राह्मतरान्पुनः हीना हीनान्यसूयंते वर्णान्यपंचदशौ चतु ३१

सर्वेष्वेवं षष्टिरिति संगच्छते न च संभवमानेणैव द्रव्यं यक्षिरुक्ता न दुष्टतया श्रृङ्गप्रभवायोगवस्तु चंडाला एव चातुर्वर्ण्यसंनानोपेताः
पंचदशगर्हिता इति वाच्यं यतो वैश्यक्षत्रियाभ्यामपि मतिलोमतस्तस्यादि तानां त्रयाणां हीनत्वात्तैरपि चातुर्वर्ण्ये जनितांगहिंस्तस्य तथा
बाह्यतरं बाह्यश्चातुर्वर्ण्यं प्रसूयत इति मनुने चानंतरं सुकृदनुत्कृतात् सुवाभ्यामपि तथैव व्याख्यातत्वात् चातुर्वर्ण्येन सहचतुःषष्टिरिति
सर्वेष्वेव मकृतम् न हि संकीर्णप्रकरणे शूद्रा चातुर्वर्ण्यगणनो विता किं वार्णान्पंचदशप्रसूयंते इति श्रूयमाणं द्वादशजनानुत्कृतां च आ
ना चंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं श्रृङ्गप्रभवाः पंचदशोतिनियुक्तम् अपि चात्मना सह पंचदशसंपादयतीति न संगच्छते असंपाद्य द
शात्मनः पंचदशसंपादयतीति च व्याख्यानेऽध्याहार एव दोषः तस्मादेवं व्याख्यायते प्रति कूलवर्तमानाः मतिलोमजाः बाह्या हि जप्रति
लोमजेभ्यो निरुद्धत्वात् श्रृङ्गप्रभवायोगवस्तु चंडालास्त्रयः पूर्वश्लोकादनुवर्तमाने चातुर्वर्ण्ये स्त्रजाती एते षट्सहस्रानित्यत्र स-

जातस्तन्मस्य पितृनो गृहीतल्लाभिधानान् आत्मापेक्षया बाह्यतान् प्रत्येकं पंचदशपुत्रान् जनयति तद्यथा आयोगवश्चातुर्वर्ण्य-
 स्त्रीषु चायोगव्या आत्मनो निरुद्धान् पंचपुत्रान् जनयति एवं सप्तृचांडालावपि प्रत्येकं पंचपुत्रान् जनयति इत्येवाह्यास्त्यपः पंचदशपुत्रान्
 जनयति तथा सुलोमने स्म्योहीना वैश्यश्चात्रियप्रभागाधवैदेहसूता आत्मापेक्षया हीनान् पूर्ववच्चातुर्वर्ण्यस्त्रीषु समातो प्रत्येकं पंच
 पुत्रान् जनयतीति होना अपित्रयः पंचदशैव पुत्रान् जनयति एवं त्रिशदेते भवति अथवा ब्राह्मणशब्दो हीनशब्दश्च भ्रष्टे वप्रतिलोमजाना
 ह अथवा ह्या अंडालक्षत्रायोगववैदेहमागमधसूताः षट्पत्योक्तमुत्कर्षान् आतिलोम्येन स्त्रीषु वनमाना बाह्यतान् पंचदशैव पुत्रा
 न् जनयति तद्यथा चंडालाः क्षत्रियादिषु पंचसूत्राषु क्षत्रायोगव्यादिषु चतसृषु आयोगवो वैदेह्यादिनिस्तृषु वैदेहो मागधीसू-
 त्र्योः मागधः सूत्रांस्तृप्तस्तप्रतिलोमाभावात् आतिलोम्येन पंचदशैव पुत्रान् जनयति पुनरिति निदेशान् होनाः सूतादयश्चांडालजनाः

प्रसाधनोपचारं मदासं दासजीवनम् सैरिंअं वागुराद्यं तिस्रूते दस्युरयोगवे ३२ मैत्रेयकंतु वैदेहो
 माधूकसं प्रमूयते नृन् प्रशसलजस्त्रयाद्यदाताडोरुगोदये ३३ निषादो मार्गं विसृते दासन्मो कर्मजी
 विनसे क्वेव न मितिय प्राहुरायावर्तनिवासिनः ३४ मृतवस्त्रमृत्स्तनरागिर्हि तान्नाशनास्तुच भवत्या
 योगवीध्वेतेजानिहीनाः पृथक्त्रयः ३५

षट्पत्योत्तरमपकर्षान् आतिलोम्येनापि प्रतिलोमोक्तरीत्या स्वापेक्षया हीनान्
 पंचदशैव पुत्रान् जनयति एवं त्रिशदेते भवति ३१ प्रसाधनेति केशचरणादिप्रसाधनांगसंवाहनादि दासकर्मजीवनं पाशाबंधनेन मृ-
 गादिव धारस्य वृत्त्यंतरजीवनं सैरिंअं नामानं सुखबाहूरुपज्जाना मिति श्लोके वस्यमाणो दस्युरायोगवस्त्रीजातो मृद्मेण वैश्याया सुपु-
 त्राया जनयति तच्चास्य मृगादि मार्गं देवपित्रौषधार्थे दिनव्यंम् ३२ मैत्रेयेति वैश्याद्वाह्यण्याजातो वैदेहः प्रकृतायामायोगव्यामित्रेया
 रव्यं मृपुरसाधिजनयति यः प्रानर्धदा माह्यराजममृती त्सततं वृत्त्यर्थं स्तोति ३३ निषाद इति ब्राह्मणेन नृदायां जातो निषादः प्रागु-
 क्तायामायोगव्यां मार्गं दासापरनामान्मो व्यवहारजीविन जनयति आप्यवर्तं देशाया मिनः केवर्तं शब्देन कीर्तयति ३४ मृतेति सैरि-
 धर्मैत्रेयमार्गवाहीनजातीयास्त्रयः मृतवस्त्रपरिधानास्तूरास्तुच्छिद्यदि मक्तान्नाशनायोगवाधुषितृप्ते दाद्रिन्ना भवति ३५ ६२

एतदेव विस्तारयति ३० प्रति कूलमिति अत्र मेधातिथिगोविंदराजयोर्व्याख्यानंचातुर्वर्ण्यं ब्राह्मणं चंडालक्षत्रायोगवाः शूद्रप्रभवा
 रूपश्चातुर्वर्ण्ये गच्छंत आत्मनो हीनतरात्परस्परपेक्षया पुरुषोत्कृष्टपंचदशमप्रभवत्वात् वर्णान्स्पादयति तद्यथा चंडालः शूद्रा
 यामात्मनो हीनतरं वैश्यापेक्षया ब्राह्मणजातेभ्य उत्कृष्टजनयति एवं वैश्यायां ततोऽप्यपसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणीजाता दुःकृष्टज
 नयति ततोऽपसदं क्षत्रियायां ब्राह्मणजाता दुःकृष्टततोऽपि हीनं ब्राह्मणयजनयति एवं क्षत्रायोगवापि चातुर्वर्ण्यं चतुरभ्यतुराजन
 यत इत्येते शूद्रेतरं भ्यश्चंडालक्षत्रायोगवैभ्यः चातुर्वर्ण्यं ह्यदशमप्रभेदात्सद्यं ते आत्मना चंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं शूद्रप्र
 भवाः पंचदश उत्सद्यं ते एवं वैश्यपेक्षया ब्राह्मणप्रभवाः प्रत्येकं पंचदशसंभवेति एवं षष्ठिश्चातुर्वर्ण्ये न स ह चतुः षष्ठिप्रभेदाभवेति तेषु
 परस्परगमनेनानावर्णान्जनयतीति नैतन्मनो हरं पूर्वोक्तोपपत्त्यां प्रति लोभजानां प्रकृतत्वात् हिंसा रक्तयनत्वाच्चास्य अत्रापि शब्दो
 के प्रति कूलं वर्त्तमाना इत्कथादानात्प्रति लोभमात्रविषयो यं श्लोको नानुलोभज विषयः तथा च वैश्यपेक्षया ब्राह्मणप्रभवाश्च पंचदश

प्रति कूलं वर्त्तमानां ब्राह्मणा ब्राह्मणान् पुनः हीना हीनान् ससूयं ते वर्णान् पंचदशैव तु ३१

संभवंत्येवं षष्ठिरिति संगच्छते न च संभवमात्रेणैव इयं षष्ठिरुक्तान्दुष्टतया शूद्रप्रभवायोगवस्तत्तु चंडाला एव चातुर्वर्ण्यं संतानोपेताः
 पंचदशगर्हिता इति वाच्यं यतो वैश्यपेक्षया ब्राह्मणप्रभवाः पितृलोभतउत्सादितानां त्रयाणां हीनत्वात् तैरेपि चातुर्वर्ण्ये जनिता नां गर्हितस्य तथा
 ब्राह्मणतरं ब्राह्मणश्चातुर्वर्ण्ये प्रसूयत इति मन्युर्नैवानंतरं स्फुटमुक्तत्वात् युवाभ्यामपि तथैव व्याख्यातत्वात् चातुर्वर्ण्ये न स ह चतुः षष्ठिरिति
 सर्वे नैव प्रकृतम् न हि संकीर्णप्रकरणे शब्दचातुर्वर्ण्यगणनो विता किंच वर्णान् पंचदश प्रसूयंते इति श्रूयमाणं ह्यदशजनं तु रक्ताते चाल
 ना चंडालक्षत्रायोगवास्त्रय इत्येवं शूद्रप्रभवाः पंचदशो जिनसुक्तम् अपि चात्मना स ह पंचदशसंपादयतीति न संगच्छते अत्र पाद्यदाद
 शात्मनः पंचदशसंपादयति च व्याख्यानेऽध्याहार एव दोषः तस्मादेवं व्याख्यायते प्रति कूलं वर्त्तमानाः प्रति लोभजः ब्राह्मणजयति
 लोभजेष्वपि निरुहत्वात् शूद्रप्रभवायोगवस्तत्तु चंडालास्त्रयः पूर्वोक्तोकादनुवर्त्तमाने चातुर्वर्ण्ये स्वजातौ एते षट् सप्तशानित्यत्र स-

तादयः प्रतिभोजनस्तोऽद्भुतधर्माणो नैषासुपनयनमस्ति ४१ तप इति सज्जानिजानंतजस्तपः प्रभावेण विस्वाभिन्नवद्भोजनप्रभावे
 णाऽन्यथं गदि वक्तव्येतादौ मनुष्यमध्ये जातकृषिगच्छति अपकर्षच वक्ष्यमाणहेतुनायाति ४२ शनकैरिति इमावक्ष्यमाणः
 क्षत्रियजातयः उपनयनादिक्रियालोपेन ब्राह्मणानां च याजनाध्यापनभ्याश्चिन्ताद्यर्थे दर्शनाभावेन शनैः शनैर्लोकैश्च दूततायासाः ४३
 पौत्रेति पौंड्रदिदेशोद्भवाः क्षत्रियाः संतः क्रियालोपादिनाऽद्भुतत्वमाप्नुयाः ४४ सुखेति ब्राह्मणस्त्रिष्वेव शयश्च द्राणाक्रियालोपादि
 नायाजातयोबाह्याजातास्तेऽष्टमाषासुक्ता आर्यभाषोपेता वाते दस्यवः सर्वे स्मृताः ४५ येदति ये हि ज्ञानासां तु लोभ्येन उत्पन्नाः पडे
 ते उपसदाः स्मृता इति तेषामपि पितृतो जयन्यलेनापसदशब्देन भागभिधानादप्यध्वंसजास्ते हि जात्युपकारकैरेव निर्दिते वक्ष्यमाणैः

तपोबीजप्रभावेऽस्ते गच्छन्ति युगोयुगे उत्कर्षचापकर्षे च मनुष्ये विहजन्मतः ४२ शनकैस्तु क्रियालो
 पादिमाः क्षत्रियजातयः सुषलत्वं गता लोके ब्राह्मणादर्शनेन च ४३ पौंड्रकाश्चोद्भूतविदाः काबीजायव
 नाः शकाः पारदापल्हवाश्चीनाः किराता दरदारवशाः ४४ सुखबाहू रूपा ज्ञानाया लोकजातयो बहिः स्ते
 च्छत्राच आर्यवाचः संवते दस्यवः स्मृताः ४५ ये हि ज्ञानाभ्युपसदाय चाप्यभ्युजाः स्मृताः ते निर्दिते वन्त
 युहि ज्ञानाभ्युपसदाय चाप्यभ्युजाः स्मृताः ४६ स्मृतानाभ्युपसदाय चाप्यभ्युजाः स्मृताः ४७ स्मृतानाभ्युपसदाय चाप्यभ्युजाः स्मृताः ४८
 वणिक्पथः ४९ मत्स्यपथात्तानि धादनात्त्वष्टिस्त्वायोगवस्त्यसूतदोऽद्भुतत्वमुद्भूता मारपथपशुहिंसनम्
 ४८ क्षत्रियपुक्कसानानु विलोकाबधवधनम् धिग्वणानाचर्मकायवपणानाभिडवादनम् ४९

कर्मभिर्जीवि

युः ४६ स्मृतेति स्मृतानाभ्युपसदाय चाप्यभ्युजावर्धनार्थं अंबधानासाकायशल्यादिनि किंत्सावैदेहकानाभंतः पुरमागधाना
 स्यलपथवणिज्या ४७ मत्स्येति निषादानां सुक्तानां मत्स्यवधः आयोगवस्त्यकाष्ठतक्षणमेदां भुञ्जुमद्भूना आरण्यपशुमारणम्
 भुञ्जुमद्भूना वैदेहकवंदिस्त्रियो ब्राह्मणेन जातो वीधायनेनोक्तो बोद्धव्यो ब्रह्मविदोऽप्येव द्रायाजातो सोमैव ग्राह्या ४८ क्ष-
 त्रियेति क्षत्रादीनां विलनिवासिगोधादिवधवंधनं धिग्वणानां तद्विक्रयजीवनं च धिग्वणानां मिल्योशनसदर्शनात् अनएव कारव

कारावर इति वैदेत्यामेजायत इति उत्तरत्र अत्राणात् अत्रायाशां कायां सैव बध्यते निषादाद् वैदेत्याजातः कारावरस्य अश्वमच्छेदन
कथं जायते अतएव औशनसे कारावाराणां चर्मच्छेदनाचरणमेव दृष्टित्वेनोक्तम् वैदेहकस्यैवं धिमेदारव्यौ ग्रामबाहिर्वसिनो अंत
रानिर्देशाद् वैदेहकेन च वैदेत्याजातस्य गार्हितवैदेहकस्याप्युनितत्वात् कारावरनिषादजाल्यो अश्वमच्छो के सन्निधानात् कारावरनि
षादस्थितयोरेव क्रमेण जायते ३६ चंडालादिति वैदेत्यां चंडालात् पांडुसोपाकारव्यो वेणुव्यवहारजीवी जायते निषादेन च वैदेत्या
मेवो हिंडिकारव्यो जायते अस्वच बधनस्थानेषु बाह्यसरस्य णादो हिंडिकानाभिल्यौ शनसे दृष्टिरित्युक्ता समानगता पितृकलोपिका
रावरा हिंडिकयो रृत्तिभिर्दसं अत्राणात् व्यपदेशभेदः ३७ चंडालेनेति शूद्रायां निषादेन जातयां पुङ्गव्यां चंडालेन जातः सोपाका
स्वः पापात्मसर्वदासाधुभिर्निर्दितो मारणो वितापराधस्य भूलभूतस्य व्यसनं राजा देशेन मारणं तेन दृष्टिर्यस्य स जायते ३८ निष

कारावरो निषादात्तु चर्मकारः प्रसूयते वैदेहिकां दं धमेदौ बाहिर्याभिप्रतिश्रयो ३६ चंडालात् पांडु
सोपाकस्त्वक्सारव्यवहारवान् आहिंडिको निषादेन वैदेत्यामेव जायते ३७ चंडालेन तु सोपाका
मूलव्यसनं दृष्टिमान् पुङ्गव्या जायते यापः स दासज्जन गार्हितः ३८ निषादस्थी तु चंडालात् पुत्रम्
त्योवसायिनम् श्मशानगोचरं सुते बाह्यानामपि गार्हितम् ३९ संकरजातयस्त्वताः पितृमातृमुद-
शिताः प्रच्छन्ना विप्रकाशावावेदितव्याः स्वकर्मभिः ४० सजातिजानंतरजाः षट्सृक्ता हि जयभिर्णः
शूद्राणां तु सधर्माणाः सर्वेऽप्यध्वंसजाः स्मृताः ४१

निषादी चंडालात् अंतावसायिसंगं चंडालादिस्थोऽपि दुष्टतमं श्मशान
वासिनां दृष्टिं च जनयति ३९ संकर इति वर्णसंकरविषये गताजातयो यस्य संयोजनयित्री अयं जनकः स एव जातीयः पितृमातृकथनपूर्व
कं दर्शिताः तथा गूढाः प्रकटा वा तज्जात्सु दितकर्मानुष्ठानेन ज्ञातव्याः ४० सजातीति हिजातिसमानजातीया स्मृताः तथानुलो-
म्येनोत्पन्नाः ब्राह्मणेन क्षत्रिया वैश्ययोः क्षत्रियेण वैश्यायामेवं षट्पुत्रा हि जयभिर्ण उपनेयाः तानं नंतरजास्त्विति यदुक्तं तज्जा
तिव्यपदेशार्थं संस्कारार्थं भित्तिकस्य चिद्धमः स्यात् अतएवा हिजातिसंस्कारार्थं भिदंस्वनम् येषु नरन्ये हिजात्सु लज्जा अपि स्त-

तादयः प्रतिबोधास्तो द्वादशमार्गो नैषा सुपुनयनमस्ति ४१ तप इति सज्जति जानन्तरजास्तपः प्रभावेण विस्वाभिन्नवद्वाजप्रभावे
 गान्ध्यायुगादिवत्कतत्रेतादौ मनुष्यमध्ये जातकल्पर्गच्छन्ति अपकर्षच वक्ष्यमाणहेतुनायाति ४२ शनकैरिति इमावक्ष्यमाणाः
 क्षत्रियजातयः उपनयनादिक्रियालोपेन त्राहणानां च यजनाध्यापनप्रायश्चित्ताद्यर्थदर्शनाभावेन शनैः शनैर्लोकैश्च दूततो प्राप्ताः ४३
 पौंड्रैति पौंड्रदिदेशोद्भवाः क्षत्रियाः संतः क्रियालोपादिना मृदू लमापन्नाः ४४ सुरवेति ब्राह्मणसन्निवेषयद्ब्रह्मणा क्रियालोपादि
 नायाजातयोवाद्याजातास्ते च क्षमाधासुक्ता आर्यभाषोपेतायाति दस्यवः सर्वस्मृताः ४५ येदिति ये हि जानामानुलोम्येन उत्पन्नाः षडे
 तैः पसदाः स्मृता इति ते पामपि पितृजन्तु जन्तुलोपापसदशब्देन प्रागभिधानादप्यंशजास्ते हि जात्युपकारकैरेव निर्दिते वैक्ष्यमाणैः

तपोचीनप्रभावे स्तुते गच्छन्ति युगो युगे उत्कर्षचापकर्षचूचमनुष्ये धिहृजन्मतः ४२ शनकैस्तु क्रियालो
 पादिमाः क्षत्रियजातयः चक्षुषलत्वं गतालोके ब्राह्मणादशनेन च ४३ पौंड्रकाश्चोद्भूतविडाः कौबोजायव
 नाः शकाः पारुदापल्हवाश्चीनाः किराता द्रदाः यशाः ४४ सुरववाहुंरुपज्ञानां चालोके जातयो बहिः स्ते
 च्छवान् च आर्यापचातुः सवर्तदस्यवः स्मृताः ४५ ये हि जानामपसदायचापधूसूजाः स्मृताः ते निर्दिते वर्तये
 युर्हि जानामेव कर्मभिः ४६ सूतानामभ्यस्यारथ्यमश्वानां चिकित्सनम् वेदहकानां स्त्रीकार्यमागधाना
 वणिक्पथः ४७ मत्स्ययाता नृयादानां लूटिस्त्रायागवत्स्यन् मेदाश्चूचुम इनामारण्यपशुहिसनम्
 ४८ क्षत्रुग्रपुक्रंसानां तु विलोकाचयवधनम् धिग्वणानां चर्मकार्यवणानां भोडवादनम् ४९

कर्मभिर्जीवि
 युः ४६ सूतेति सूतानामभ्यस्यारथ्यजीवनार्थं अश्वशाना माकायशल्यादि चिकित्सावैदेहकानामंतःपुरमागधानां
 स्पलपयचणित्वा ४७ मत्स्येति निषादानां मुक्तानां मत्स्यवधः आयोगवस्य काष्ठतक्षणमेदाश्चूचुम इनामारण्यपशुमारणम्
 चूचुम इत्यनेन देहकृत्यदि स्थिरी ब्राह्मणेन जातो वीधापनेनोक्तो बौद्धज्योचंदी स्त्रीचक्षत्रियेण ब्रूद्रायाजातो सोमैव ग्राह्या ४८ क्ष-
 त्रुमेति क्षत्रादीनां विन्ननिवाभिगोधादिबन्धवन्धनं धिग्वणानां तद्विक्रयजीवनं च धिग्वणानां मिल्योशनसदर्शनात् अतएव कारत्वा

रेभ्यः एषां च निच्छेदः वेणानां कांस्त्यसुरजादिवाद्यभांडवादनम् ४९ चैत्येति ग्रामादिसमीपे स्यात्तदक्षयैत्यद्रुमः तन्मूलं भृशं
न पर्वतवनसमीपेषु चामीप्रकाशकाः स्वकर्मभिर्निर्वृतो वसेयुः ५० चंडालेति वासांसीति प्रतिश्रयोनिवासः चंडालश्च पाकानां तु
ग्रामाद्बहिर्निवासः स्यात् पात्ररहिताः कर्तव्यायत्रलोद्वादिपात्रेनैर्मत्तं तत्संस्कृत्यापिन व्यवहृत्य जंघनैश्चाकुक्षुरस्वरनट्टधमादि
वासामिच्छाववस्थापिभिन्मशासवादिषु च भोजनं लोहं वलयदिचालं करणं सर्गदात्र भ्रमणशीलं तम् ५१ नतैरिति ध-
र्मानुष्ठानसमये चंडालश्च पात्रैः सह दर्शनादिव्यवहारं न कुर्यात् तेषां च क्रणदानग्रहणादिव्यवहारं विवाहश्च समाजान्तीयैः स-
हान्यान्त्ये स्यात् ५२ अन्नमेवाभिः अन्नमेवा परायत्तकार्यसाक्षादेभ्यो न देयं किंतु ये व्यैर्भिन्नपात्रे दातव्यम् तेषां रात्रौ ग्रामनगरयो

चैत्यद्रुमशमशानेषु शैलेषु पवनेषु च वसेयुरेते विज्ञानावर्तयंतः स्वकर्मभिः ५० चंडालश्च पचानां तु
बहिर्ग्रामात्प्रतिश्रयः अपुपात्राश्च कर्तव्याधनमेवाभ्यर्गदं भ्रमम् ५१ वासांसि मृतचेलानि भिन्मभांडेषु
भोजनम् कांक्षायिसमलकारः परिज्याचनित्यशः ५२ नतैः समयमन्विच्छेत्पुरुषो धर्ममाचरन् व्यव-
हारमिश्रस्तेषां विवाहः सहशैः सह ५३ अन्नमेवा पराधीनं देयं स्याद्भिन्नमाजने रात्रौ न विचरैस्त-
ग्रामेषु न गरेषु च ५४ दिवा चरयुः कार्यार्थं चिह्नितारजशासनैः अवाधवशवच्च निहरेयुरिति स्थि-
तिः ५५ वर्थाश्च हन्तुः सततयथाशास्त्रं नृपज्ञया वध्यवासांसि गृहहस्तुः शय्याश्चाभिरणानि च ५६
वर्णापित्तमविज्ञानं चरकलुषयो निजम् आर्यरूपमिवानार्यकर्मभिः स्वैर्विभावयेत् ५७

न पर्वतयुः ५४ दिवेति दिवा ग्रामादौ कयविक्रयार्थं राजाज्ञया चिह्नं कृताः संतः पर्वतयुः अनाथं च शवं ग्रामान्निहरेयुरिति शा-
स्त्रमयीदा ५५ वर्थाश्चेति वर्थाश्च शास्त्रानतिक्रमेण मूलारोपणादिना सर्वदा राजाज्ञया हस्तुः तद्गुरुशय्यालंकारांश्च गृहहस्तुः
५६ वर्णेति वर्णत्वादेयं तन्मुष्यं सकरजातं लोकतस्तथा लोनाविज्ञातं अतएवार्थसदृशवस्तुतः पुनरनार्यं निर्दिष्टानुसूपाभिश्च-
ष्टाभिर्वक्ष्यमाणाभिर्निश्चिनुयात् ५७ अनार्येति निष्ठुरलपुरुषमाधिलिङ्गित्वविहिताः ननु स्यात्त्वानिस्करजातित्वं प्रसि

नृलोके प्रकटीकृतं नित्यस्मात् ५८ पित्र्यं वेति असौ संकरजातो दुष्टयोनिः पितृसंबंधिदुष्टस्मावत्संसेवते मातृसंबंधिबोभयसंबंधि-
 धिवान कदाचिदसावालाकारणं गोपयितुं शक्नोति ५९ कुलेति महाकुलप्रभूतस्यापियस्य योनि संकरः प्रच्छन्नो भवति समनुष्योजन-
 कृत्स्नभावस्तो कंभृतुराशेव त एव ६० यत्रेति यस्मिन्नाद्वै एते वंशसंकरावणानां दूषका ज्ञायते तद्वाङ्मनः स ह शीघ्रमेव जा-
 यामति तस्मादज्ञावर्णानां संकरो निरसनीयः ६१ ब्राह्मणेति गोब्राह्मणस्त्रीबालानामन्यतरस्यापि प्रवित्राणार्थं दुष्टप्रयोजनानपे-
 क्षाः प्राणत्यागः यतिनो भजानां स्वर्गप्राप्तिकारणम् ६२ अहिंसेत्यादि हिंसात्यागोपयथार्थो भिधानम् अन्यायेन परधनस्याचरणं मु-
 च्छादिना विशुद्धिर्द्विषयसंप्रभम इत्येवं धर्मसंक्षेपत आतुर्वर्ण्यानुष्ठेयं मुग्धाह प्रकरणसामर्थ्यत्संकाणानामप्यऽयं धर्मो चिदितव्यः

अनार्युना निधुरता दूरतानि क्रियात्सता पुरुषं व्यंजयंती ह लोके कलुषयो निजम् ५८ पित्र्यं वा भज-
 ने शीलमातुर्वा भयमेव वा न कथंचन दुर्योनिः प्रकृतिस्त्वान्वियच्छति ५९ कुले मुखेऽपि जातस्य य-
 स्य स्याद्यो नि संकरः स अयस्यैव तच्छीलं न शील्यमपि वा बहु ६० यत्र खेते परिध्वंसाज्जायते वर्णदूषकाः
 राट्टिकैः सह तद्वा दूषिममेव विनश्यति ६१ ब्राह्मणार्थं वा अवाद्दहत्यागो नु प्रकृतः स्त्रीबालास्त्युप-
 तौ च वात्सानां सिद्धिकारणम् ६२ अहिंसा सत्यमस्तेयशौचमिन्द्रियनिग्रहः एतस्मात्प्राप्तिक्रमं चानुव-
 र्ण्यऽब्रवीन्मनुः ६३ शूद्राया ब्राह्मणाज्जातः श्रेयसा चेत्यजायते अथ यान्त्र्ययसीजानि गच्छत्यासम-
 माद्युगात् ६४

इदानीं सर्ववर्णेषु तुल्यास्त्विक्तकलक्षणव्यतिरेकेणापि ब्राह्मण्यादिदर्शयितुमाह ६३ अद्वेति शूद्रायां ब्रा-
 ह्मणाज्जातः पारश्वारव्यो नर्णः प्रजायत इति सामर्थ्यतुल्यः स्यात् सायदि स्त्रीब्राह्मणेनोदासतो यस्म्युत्तसा दुहितरमेव ज-
 नयति साप्यनेन ब्राह्मणेनोदासतो दुहितरमेव जनयति साप्येवमेव स तमेव गेजन्मनि पारश्वारव्यो वंशोच्चैजग्राधान्यान् ब्रा-
 ह्मण्ययानोति आसतमा युगादित्यभिधानात्सामेजन्मनि ब्राह्मणः संपद्यत इत्यर्थः ६४ शूद्रइति एवं पूर्वोक्तोक्तरीत्या शूद्रो-
 ब्राह्मणतां याति ब्राह्मण शूद्रतामिति ब्राह्मणो च ब्राह्मणान् शूद्राया सुत्यन्तः पारश्वो ज्ञेयः स यादिषु भान्केवलं शूद्रोद्वाहेन तस्यापुमा

समेव जनयति सोऽपि केचन शूद्रोद्वाहेनापरं पुमांसं मेव मेजनयति सोऽप्येवं तदा ब्राह्मणः सप्तमे जनयति मातः केवलं शूद्रजातं क्रमेण माभो
मि एवं क्षत्रियादौ श्याञ्च शूद्रायां जातस्योत्कर्षापकर्षो जानीयात् किंतु जातेरपकर्षात् जात्युत्कर्षोऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेऽपि बाइति याज्ञ
वल्क्यदर्शनाच्च क्षत्रियाज्जातस्य पंचमेव जनमभिनित्कर्षापकर्षोऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेव जनमभिनित्कर्षापकर्षोऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेव
नरस्य सगृहीतत्वात् दुःश्रव्यास्त्यानुगोधाच्चतृतीयेऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेव जनमभिनित्कर्षापकर्षोऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेव जनमभिनित्कर्षापकर्षोऽपि
नमभिनित्कर्षापकर्षोऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेव जनमभिनित्कर्षापकर्षोऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेव जनमभिनित्कर्षापकर्षोऽपि गोत्रेयः सप्तमे पंचमेव
दायामपि ब्राह्मणादुत्पन्नोऽन्यच्च ब्राह्मण्यां शूद्राज्जातः द्वयोर्मध्ये कचोत्पन्नस्य ऋष्यस्तमिति चेत्संशयः स्यात् संशयबीजं च य
या बीजोत्कर्षात् ब्राह्मणान् शूद्रायां जातः साधुः शूद्रः एवं क्षेत्रोत्कर्षाद्वा ह्यप्यामपि शूद्रेण जातः किमिति साधुः शूद्रेण स्यात् तत्र
शूद्रोद्वाहं यतामेति ब्राह्मणश्चैति शूद्रताम् क्षत्रियाज्जातमेवं तु विद्यादौ श्यान्तथैव च ६५ अनार्या
यांसु सुतन्त्रोद्वाहं यतामेति शूद्रताम् क्षत्रियाज्जातमेवं तु विद्यादौ श्यान्तथैव च ६५ अनार्या
श्यामायां दायामपि वदुर्णः जातोऽप्यनार्यादयायामनाय इति निश्चयः ६७ तालुभावावप्यसंस्कार्या वि
निधमोऽप्यवस्थितः वैगुण्याज्जनमनः पूर्वोत्तरः प्रतिलोमतः ६८ सुबीजं वैवस्वक्षेत्रे जातं स पद्यते यथा
तथाऽप्यज्जात आर्यायां सर्वसंस्कारमहति ६९ निर्णयमाह ६६ जात इति शूद्रायां स्त्रियां ब्राह्मणाज्जातः स्मृत्यु
क्तैः पाकयज्ञादिभिर्गुणैरनुधीयमानैर्बुक्तः प्रशस्योऽभवति शूद्रेण पुनर्ब्राह्मण्याज्जातः प्रतिलोमत उत्पन्नतया शूद्रधर्मेष्वप्य-
नधिकारादप्रशस्य इति निश्चयः न्यायप्राप्तौ व्यर्थोऽवचनप्रामाण्यादत्र बोध्यते ६७ तालुभावावपि पारशवचंडालौ दावप्यनुपनेया
धिति व्यवस्थितानां शास्त्रमर्यादापूर्वः पारशवः शूद्राज्जातत्वेन जातिवैगुण्यादनुपनेयः प्रतिलोम्येन शूद्रेण ब्राह्मण्याज्जातत्वात्
इत्तत्तरत्वेनानुपनेयः ६८ सुबीजमिति यथाशोभनबीजं शोभनक्षेत्रे जातं समुद्रमवति एवं हि जाते हि जातिस्त्रियां सवर्णाया
मानुलोम्येन च क्षत्रियावैश्ययोर्जातः सवर्णसंस्कारं क्षत्रियवैश्यसंस्कारं च सर्वोत्तस्मार्त्तत्वात् हितं न च पारशवचंडाला वि
क्तदादर्थ्यमेतत् दर्शनात् रागयुक्तस्यैवाथस्यैवार्थमाह ६९ बीजमिति केचित्सोऽदिता बीजं स्तुवंति हरण्या दुस्त्यन्मर्थं भुं

१८५

गादेर्वहसुनिलदर्शनात् अपरेपुनः क्षेत्रंस्तवंतिक्षेत्रस्तामिपुत्रलदर्शनात् अन्येपुनर्बीजक्षेत्रेष्वपि अस्त्विति स्तब्धो जस्य सुक्षेत्रे
समृद्धिदर्शनात् एतास्मिन्भूमे देवद्वयमाणेर्याव्यवस्थाज्ञेया ७० अक्षेत्र इति ऊषरप्रदेशो बीजमुत्फलमददत्तरालएव विनश्यति
शोभन्नमपि क्षेत्रं बीजरहितस्थंडिलमेव कवलस्यान्नुसम्पद्यते तस्मात्प्रत्येकं न्यंदया स्तब्धो जस्य क्षेत्रं इति पागुरुक्तं भयमा
धान्यमेवाभिहितम् इदानीं बीजमाधान्यपक्षे दृष्टांतमाह ७१ यस्मादिति यस्माद्द्वोजमाहात्येन निर्यग्जाति हरिण्यादिजाता अपि
अथान्यंगादयो मुनिवंपासाः पूजिताश्च अभिवाद्या दिनावेदज्ञानादिना प्रशास्ता वाचा संस्तुताः तस्माद्बीजं प्रस्तूयते तच्च बीजमा
धान्यनिगमनं बीजयोग्योर्मध्ये चीजोत्क्रष्टा जातिः प्रधानमित्येव परतया बोद्धव्यम् ७२ अनार्यमिति श्रुद्धिजातिकर्मकारिणं ह्जिए

बीजमेकेप्रशंसंतिक्षेत्रमन्येमनीषिणः बीजक्षेत्रेतथैवान्येतत्रेयंतुव्यवस्थितिः ७० अक्षेत्रेबीजसु
 त्सृष्टमंतरेवविनय्याति अबीजकमपिक्षेत्रैकैवलस्यंडिलमवन् ७१ यस्माद्बीजप्रभावेणनियमजात्रः
 षयोऽभवन् पूजिताश्चप्रशस्ताश्चतस्माद्बीजप्रशस्यते ७२ अनाथ्यमार्यकभाणमार्यचानार्यकर्मिण
 संप्रधार्यात्रवीहृतानसमौनासमाविति ७३ ब्राह्मणाब्रह्मयोनिसंस्थायस्वकमण्यवस्थिताः तसम्यगु
 पजीवैयुःषट्कर्माणिपयथाक्रमम् ७४ अध्यापनमध्ययन्यजननथा दानप्रतिग्रहश्चैवषट्क
 माण्यगुजन्मनः ७५ षण्णालोकमणामस्यत्राणिकमणिजीविका याजनाध्यापनचैवविशुक्लस्याच्यप्रतिग्र
 हः ७६

६०. ७६. निचमृदूकर्मकारिणं ब्रह्माविचार्य न समीनासमावित्यवोचन् यतः श्रुद्गोहिजातिकर्मापि न हिजातिसमः तस्यानाधिकारि
गोहिजातिकर्माचरणे पितृत्वाभ्यामावात् एवं मृदूकर्मपि हिजातिः न मृदूकर्मसमः निषिद्धसेवेन न जात्युत्कर्षस्यानपायात् नाप्यसमी
निषिद्धाचरणेनोभयोः साम्यात् तस्माद्यद्यस्य विग्रहितं तत्तेन न कर्तव्यमिति सकरणं यत वर्णधर्मोपदेशः इदानीं ब्राह्मणानामापद्ध
र्मप्रतिपादयिष्यन्मिदमाह ७३ ब्राह्मणादिति ये ब्राह्मणा ब्रह्मभूमिकावर्णब्रह्मध्याननिष्ठाः स्वकर्मानुष्ठाननिरताश्च ते षट्कर्मणि
वक्ष्यमाणान्यध्यापनादीनि क्रमेण सम्यगनुतिष्ठेयुः तानि कर्माण्याह ७४ अथेति अध्यापनाध्ययने सांगस्य वेदस्य तथायजन
याजने दानप्रतिग्रहौ चेति एतानि षट्कर्मणि ब्राह्मणस्य वेदितव्यानि ७५ यपणाभिति अस्य ब्राह्मणस्य एवामध्यापनादीनां च

पणां कर्मणां मध्याद्याजनमध्यापनं द्विजातिभ्यो धनं लिखेत् प्रशस्तेभ्यो द्विज दत्तिवचननिर्देशाद्भुजार्तेः प्रतिग्रह इत्येतानि त्रिणिशिकर्माणि त्रीणि जीवनार्थो निज्ञेयानि ७६ त्रयोधर्मादिति ब्राह्मणापेक्षया क्षत्रियस्याध्यापनयाजनमतिग्रह इत्यादि त्रिणिशिकर्माणि निवर्तते अध्ययनयागदानाभितु तस्यापि भवन्ति ७७ वैश्यप्रतीतिः यथा क्षत्रियस्याध्यापनयाजनमतिग्रहानिवर्तते तथा वैश्यस्यापि तति शास्त्रव्यवस्था यस्मान्मनुः प्रजापतिः तौ क्षत्रियवैश्यौ प्रतितामि दृष्ट्यर्थानि कर्माणि कर्तव्यत्वेनोक्तवान् एवं वैश्यस्याध्ययनयागदानानि भवन्ति ७८ शास्त्रास्त्रेति शास्त्रं यज्ञादिः अस्त्रं बाणादिः एतद्भरणं प्रजारक्षणाय क्षत्रियस्य च दृष्ट्यर्थम् वाणिज्यपशुरक्षणे कर्माणि वैश्यस्य जीवनार्थानि धर्मार्थाः पुनरनयो दीनाध्ययनयागा भवन्ति ७९ वेदेति वेदाभ्यासोऽध्यापन दृष्ट्यर्थो भ्यासो होप

त्रयोधर्मानिवर्तते ब्राह्मणास्तत्रियं प्रति अध्यापनं याजनं च तृतीयं च प्रतिग्रहः ७७ वैश्यं प्रति तथैवैते निवर्तन्ति स्थितिः न तौ प्रतिहिता न धर्मान्मनुराह प्रजापतिः ७८ शास्त्रास्त्राभ्युत्पत्तयश्च वणिक्पशुकृषिर्विशः आजीवनार्थं धर्मस्तदानमध्ययनयजिः ७९ वेदाभ्यासो ब्राह्मणस्य क्षत्रियस्य च रक्षणम् वार्त्ता कर्मैव वैश्यस्य विशिष्टानि स्वकर्मसु ८० अजीवंस्तयथोक्तेन ब्राह्मणः स्वेन कर्माणा जीवेत् क्षत्रियधर्मेण सहस्य प्रत्यनतः ८१ उभ्याभ्यामप्यजीवंस्तं कथं स्यादिति चेद्भवेत् कृषिगोरक्षमास्थाय जीवेद्दृश्यस्य जीविकां ८२

देवात्तद्ब्राह्मणस्य प्रजारक्षणं क्षत्रियस्य वाणिज्यं पशुराल्यं वैश्यस्य एतान्येतेषां दृष्ट्यर्थं कर्मसु त्रयेष्वपि अधुना आपद्धममाह ८० अजीवन्ति यथोक्तेनाध्यापनादित्युक्तं कर्मणा ब्राह्मणो नित्यकर्मो नृश्वानकुटुम्बसर्वद्वन्द्वपूर्वकमजीवनं क्षत्रियकर्मणा ग्रामनगररक्षणं दिनान्जीवेत् यस्मात्क्षत्रियधर्मोऽस्य सन्निहृष्टादृष्टिः ८१ उभ्याभ्यामिति ब्राह्मण उभ्याभ्यां स्वदृष्टिभ्यामजीवन्केन प्रकारेण वर्तेते तिर्यदिसंशयः स्यात्तदा कृषिपशुरक्षणोऽपि नित्यवैश्यस्य दृष्टिमा नुतिष्ठेत् कृषिगोरक्षं वाणिज्यदर्शनार्थं तथाच विज्ञेयाणि वक्ष्यन्ति स्वयं कृतं चेदेकव्यादि ब्राह्मणापहृतिः अस्वयंकृतस्य त्रतामृताभ्यां जीवेत् तदस्यादिना पद्ये विगृहीतत्वात् संभ्रमति कृष्यादेर्वलावलमाह ८२ वैश्येति ब्राह्मणः क्षत्रियोऽपि वा वैश्यदृष्ट्यापि जी

वन्ममिष्टजंतुहिंसाबहुलांबलीवद्दीपगुधीनां कृषिंयत्नस्त्यजेत् अतः पराणालनाद्यभावे कृषिः कार्येति दृष्टव्यम् क्षत्रियोपि
 वेत्कपादानाः क्षत्रियस्यायत्मीयवृत्त्यभावे वैश्यवृत्तिरस्तीत्यभिगम्यते ८३ कृषिमिति साध्विदंजीवनमिति कृषिकेचिन्मन्यते-
 सासुनर्ज्जविकासाधुभिर्निर्देितायस्माद्धलकुहालादिलोहमातंकाष्ठमृमिष्टमिष्टजंतुश्च हति ८४ इदं तु दृष्टीति ब्राह्मणस्य क्षत्रि-
 यस्य चालीयवृत्तेरसंभवेधर्मप्रतिययोक्तनिष्ठातत्त्वजनतो वैश्येनयदि कृतव्यद्रव्यजाततद्भजितवस्त्यमाणवर्जनीयं यथन दृष्टिकर-
 विक्रेयं तानिवर्जनीयान्वाह ८५ सर्वेति सर्वान् चोद्यमानानधर्मान् यथासिद्ध्यति तलपाषाणलवणपशुमनुव्यान्नविक्रीणीत
 रसत्तेनैवलवणस्यानिषेधसिद्धौ विशेषेण निषेधो दोषगौरवज्ञापनार्थः तच्च मायश्चित्तगौरवार्थमेव मन्यस्यापि पृथग्भिनवेधोव्या-

वैश्यवृत्त्यापि जीवंस्तब्राह्मणः क्षत्रियोपि वा हिंसाप्रायां पराधीनां कृषिंयत्नेन वर्जयेत् ८३ कृषिंसा-
 ध्विति मन्यते सावृत्तिः सद्दिगहिता मृमिष्टमिष्टयाश्चैव हतिकाष्ठमयासुखम् ८४ इदं तु दृष्टीति वैकल्या-
 स्यजनो धर्मनेपुणम् विदपण्यमुद्धतोद्धारविक्रेयवित्तवृद्धनम् ८५ सर्वान् रसानपीहतं कृतान्नं च तिलः
 सह अशमनो लवणचैव पशवो यन्मानुषाः ८६ सर्वत्र तात वरं कृशाणस्तीमाविकानि च अपि चैत्सु
 ररक्तानि फलमूलैतयोषधीः ८७ अपः शरून् विषमांससोमगन्धाश्च सर्वशः क्षीरस्सोदं दुधियुततल-
 मधुगुडकुशान् ८८ आरण्याश्च पशून् सर्वान्दद्विणश्च वयांसि च मदनो लिवलाक्षा च सर्वाश्च कशाफा-
 स्तथा ८९

रथेयः ८६ सर्वमिति सर्वं तंतुनिर्मितं वस्त्रं कुशुभादिरक्तं वर्जयेत् शणाक्षमातंतुमयान्याविकलो भगवानि-
 चयद्यलोहितान्यपि भवेयुः तथापि न विक्रीणीत तथा फलमूलगुडव्यादीनि वर्जयेत् ८७ अपदति जललोहविषमांससोम-
 क्षीरदधिद्युतः तैलगुडदमांस्तथागंधं वनिसर्वाणि कूपूरादीनि क्षौद्रमाक्षिकं मधुच्छिष्टं सप्ताभरसधृच्छिष्टेति याज्ञवल्क्येन प-
 षितं वर्जयेत् ८८ आरण्यामिति आरण्यान् सर्वां नृहृत्स्सादीन्दद्विणः सिंहदीनृतथापक्षिजलजंतून् मद्यादीन् एकशफान्वाश्वादी-
 न् नृनविक्रीणीत ८९ काममिति कर्षकः स्वयमेव कवणेन नितलानुत्साद्य द्रव्यान् तरेण भिन्नान् जल्यत्यनंतरमेव न तु लाभार्थं कालांतरं प्र-

तद्विषयमभिप्रेतमिच्छतो विक्रीणीतानि पिबद्दस्य तिला विक्रयस्य धर्मार्थमयं प्रतिप्रसवः ९० भोजनेति भोजनाभ्युदाग्नव्यतिरिक्तं यदन्यन्निषिद्धं विव्रयादि तिलानां कुरुते तेन पितृभिः सह कृमिलं यातः कुक्कुरपुरीषे मज्जति ९१ सद्य इति मांसलो क्षालवणविश्रयैर्नास्ति गणस्तत् दण्डादेव पततीति दोषगौरवव्याख्यानाय मेतत् पञ्चानामेव महापातकिनां पातित्य हेतूनां वक्ष्यमाणत्वात् क्षीरविश्रयात् व्यहेण नृदत्ताभ्योऽपि तदपि दोषगौरवात्स्यायश्चिन्नगौरवव्यापनार्थम् ९२ इतरेषामिति ब्राह्मणउक्तेभ्यो मांसादिभ्योऽप्यभिप्रेतं हि दानां पण्यानां दच्छातो न तु ममादात् द्रव्यान्तरं संस्त्रिधानां सप्तसत्रविक्रयणेन वैश्यत्वंगच्छति ९३ रसेति रसागुडादयो रसेर्भूतादिभिः परिवर्त्तनीयाः लवणपुनः रसांतरेण न परिवर्त्तनीयं सिद्धान्तं नामान्तेन परिवर्त्तनीयं तिलाधान्येन धान्यप्रसव्येनेत्येवंत-

कामसुत्याद्य कृष्यातु स्वयमेव कृषीबलः विक्रीणीत तिलान् शूद्रान् धर्मार्थमन्विरस्थितान् ९० भोजनाभ्यजनादानाद्यदन्य कुरुते तिलैः कृमिभूतः श्वविष्यायां पितृभिः सह मज्जति ९१ सद्यः पतति मांसं न लाक्षया लवणेन च व्यहेण शूद्राभ्यवति ब्राह्मणः क्षीरविक्रयात् ९२ इतरेषां तु पण्यानां विक्रयादि हक्काभ्यः ब्राह्मणः सप्तसत्रेण वैश्यभावन्यिच्छति ९३ रसारसे निर्मातव्यानले वलवणं रसेः कृतान्तेन कृतान्तेन तिलाधान्येन तत्समाः ९४ जीवेदं तेन राजन्यः सर्वेणाप्यनयगतूः न त्ववज्यायसीदृत्तिमभिमानेन कर्हिचित् ९५ योलोभादधर्मो जात्याजीवेदुःकृष्टकर्मभिः तराजानिधेन कृत्वा क्षिप्रमेव प्रवासयेत् ९६ वरस्वधर्मो विगुणो न परावयः स्वलुब्धितः परधर्मण जीवद्वि सद्यः पतति जातिनः ९७

इति क्षत्रियः आपदं प्राप्तः एतेनेत्याभिधाय सर्वेणेत्याभिधानात् ब्राह्मणोऽपि तया निषिद्धेनापिरसादि विक्रयणेन वैश्यवज्जोत्तमपुनः फदानि द्वाह्मणजीविकाभावाद्येत् न केवलं क्षत्रियः क्षत्रियवदन्योपि ९५ योलोभादिति योनि कृष्टजातिः सन् लोभादुन्मूल्यं न परकोपं संपूर्णमपि प्रस्माज्जात्यात्तरं विहितकर्मणा जीवन्तं क्षणादेव स्वजातिनः पततीति दोषो कर्त्तव्यः ९७ जीवेदिति तस्माः परिवर्त्तनीयाः ९४ जीवे

वैश्यदिति वैश्यः स्ववृत्त्याजीवितुमशक्नुवन् शूद्रवृत्त्यापि हिजानित्युशूषयाउच्छिष्टभोजनादीन्यकुर्वन् वर्त्तते न निस्तीर्णापलम्भशः शूद्रवृत्तिनो निवर्त्तते ९८ अशक्तुवन्निति शूद्रः हिजानित्युशूषांकुत्तुमक्षमः क्षुद्रवसन् पुत्रकलत्रः सूपकारादि कर्मभिर्जीवेत् ९९ यैरिति पूर्वोक्तकारुकर्मविशेषाभिधानार्थं दयैः कर्मभिः कृते हि जातयः पारिचर्येते नानिच कर्माणि तद्गुणादीनि शिल्पानि च चित्रालिखितनादीनि नाप्रकाराणि कुर्यात् १०० वैश्येति ब्राह्मणोद्यत्समावपीडितो अवसादं गच्छन् सन्नियवैश्यवृत्तिमनुनिष्ठेत् स्वधर्मो विगुणइत्युक्तत्वात् स्ववृत्तावेव वर्त्तमान इमांश्च्यमाणाद्युत्तिमनुनिष्ठेत् अतश्च विगुणमतिग्रहादिस्ववृत्त्यसंभवे परवृत्त्याश्रयणज्ञेयम् १०१ सर्वेति इति ब्राह्मणआपदंशतः सर्वेभ्योपि निर्दिशतमेभ्यः क्रमेण मतिग्रहं कुर्यात् अत्रार्थान्तरन्यासो नामालंकारः यस्मात्पवित्र

वैश्यो जीवन् स्वधर्मेण शूद्रवृत्त्यापि वर्त्तयेत् अनाचरन् न कार्योपि निवर्त्तते च शक्तिमान् ९८ अशक्तुवन्स्तु शुशूषां शूद्रः कर्तुं हि जन्मनाम् पुत्रदारात्ययं मातो जीवेत् कारुकर्मभिः ९९ यैः कर्मभिः प्रचरितैः शुशूष्यते हि जातयः तानि कारुकर्मोपि शिल्पानि विविधानि च १०० वैश्यवृत्तिमनातिष्ठन् ब्राह्मणः स्वपथि स्थितः अवृत्ति कर्षितः सीदन्निमं धर्मं समाचरेत् १०१ सर्वतः प्रतिगृह्णीयाद्ब्राह्मणस्त्वनयगतः पवित्रद्रव्यतीरयेत् न धर्मतो नोपपद्यते १०२ नाध्यापनाद्याजनाद्वागर्हिताद्वा मतिग्रहात् दोषा भवति विग्राणाज्वलना बुसमाहिते १०३ जीवितात्ययमापन्नो योऽन्ममति यतस्ततः आकाशमिव पकेन स पापेन लिप्यते १०४ अजीगर्तः सुतं हतुमुपासय्य हतुमुक्षितः न चालिप्यत पापेन क्षत्स्यतीकारमाचरेत् १०५

गंगारथोदकादिना हतुप्यतीत्येतन् शस्त्रस्थितानोपपद्यते यस्मात् १०२ नाध्यापनादिति ब्राह्मणानामापदिगर्हिताध्यापनयाजनमतिग्रहेरधर्मो न भवति यस्मात् स्वभावतः पवित्रलोनाग्न्युदकतुल्यास्ते १०३ जीवितेति यः प्राणात्ययमाप्तः प्रतिलोभादन्ममत्याति सोऽत रिक्षमिव कर्दमेन पापेन संबध्यते अत्र परकृतिरूपोऽर्थवादः १०४ अजीगर्त इति अक्षिरजीगर्तारव्यो बुष्कक्षितः सत्पुत्रं शनः शोफनामानं संपवित्रीतं यत्तदगोशतत्प्रभाषा विशाभिनामृत्वा हतुं मन्त्रक्रमेन च क्षत्स्यतीकारार्थं तथा कुर्वन् पापेन लिप्तः एतच्च वक्ष्ये ब्राह्मणेन नः शोफाख्यानैषु व्यक्तमुक्तम् १०५

श्वभांसाभिनि वामदेवाख्यऋषिर्दमीधर्मज्ञः स्फुधार्त्तः प्राणत्राणार्थंश्चभांसांस्त्रादितु मिच्छन्द्दोषेणानलितवान् १०६ प्ररद्वाजः
इति प्ररद्वाजख्यीमुनिः महातपस्वीपुत्रसाहितो निर्जनेवने अरण्येऽवित्वा क्लृप्तिं तौ वृधनाम्भस्तस्थो बद्धोर्गाः प्रतिगृहीतवान् १०७
१०७ स्फुधार्त्तइति ऋषिर्विश्वामित्रो धर्मार्थमर्शः क्लृप्तिं दिनः चंडालहस्ताद्गृहीत्वा कुक्कुरजघनमांसं भक्षितुमध्यवसितवान् १०८
प्रतिग्रह्यादिति गृहीतानामप्यध्यापनयजनप्रतिग्रहाणामध्यात्वा ह्युणस्यासत्प्रतिग्रहो निष्कृष्टः परलोके नरकहेतुः ततश्चापदि
प्रथमन्निदिताध्यापनयजनयोः प्रवर्तितव्यतदसंभवे त्वसत्प्रतिग्रह इत्येव परमेतत् अत्र हेतुमाह १०९ याजनेति याजनाध्यापने
आपयनापदि च उपनयनसंस्कृतात्मनां हिजातीनामेव क्रियते प्रतिग्रहो न निर्दिष्टजातेः श्रुत्वा दण्डक्रियते तस्मादसौ ताभ्यां गार्हितः ११

श्वभांसां मिच्छन्त्वा तौऽतुं धर्मार्थमिविचक्षणः प्राणानां परिरक्षार्थं वामदेवो नलितवान् १०६ प्ररद्वाजः स्फु
धार्त्तस्तप्तपुत्रो विजनेवने बद्धोर्गाः प्रतिग्रह्याहृद्वांस्तस्थो महातपाः १०७ स्फुधार्त्तश्चात्तुमुभ्यां गार्हिष्वा
भिः श्वजाघनीम् चंडालहस्तादाय धर्मार्थमिविचक्षणः १०८ प्रतिग्रहाद्याजनाद्वा तथैवाध्यापनादपि
प्रतिग्रहः प्रत्यवरः प्रत्यविप्रस्य गार्हितः १०९ याजनाध्यापनमित्युक्रियेते संस्कृतात्मनाम् प्रतिग्रहस्तु किं
यते श्रुत्वा दद्यात्सजन्मनः ११० अपहो मे रपैत्येनो याजनाध्यापनैः कृतम् प्रतिग्रहं निमित्तं तु त्यागं न तप
सैव च १११ शिलोच्छ्रमं व्याददीत किंमो जीवन्त्यतस्ततः प्रतिग्रहाच्छिलः श्रयास्ततो व्युच्छः प्रशस्यते ११२
सीदद्भिः कुप्यमिच्छद्भिर्दूनवा पृथिवीपतिः याव्यः स्यात्स्नातके विप्रैरदितस्तस्यागमहति ११३

णादसत्प्रतिग्रहं याजनाध्यापनैर्यदुपपन्नं तस्याचश्रितप्रकरणे वक्ष्यमाणक्रमेण जपहोमैर्नश्यति असत्प्रतिग्रहजनिं पुनः प्रतिग्रह
हीनद्रव्यत्यागेन मांसगोष्ठेयः पीतयेवमादिवस्यमाणतपसाऽपगच्छति १११ शिलोच्छेति ब्राह्मणः स्वहृत्या जीवन्त्यतस्ततो
पिशिलोच्छ्रं गृणहीयात् ननु तत्संभवे भूत्यातिग्रहं कुर्यात्प्रस्नात् प्रतिग्रहं हात् शिलः प्रशस्तः संजयति कानेकधान्यो न्ययनं शि-
लस्ततो व्युच्छः श्रेष्ठः एकैकधान्यादिगुडकोच्चयनमुच्छः ११२ सीदेति स्नातके ब्राह्मणे पनामां वातृमार्थं कुटुंबावसादगच्छद्भिः

स्रवणरिजतव्यतिरिक्तं धान्यवस्त्रादिकुप्यधनं यागाद्युपयुक्तं हिरण्याद्यापि आपत्यकरणास्त्रत्रियोप्युत् शस्त्रवर्तनोयाचितव्यः स्यात्
 पुन्यदानुं नेच्छति क्लृपणलेनावधारितः सत्याज्यो न यावन्नीप इत्यर्थः मेधातिथिगोविंदराजौ तु त्यागमहतीति तत्स्य त्यागो न वस्तव्यमिति
 व्याचक्षते ११३ अरुणं वेति अरुणमनुससस्यं क्षेत्रं तत्कृता दुससस्यात्यातिग्रहे दोषरहितं तथा गोछागमेषादिरण्यधान्यसिद्धार्थं
 नोमध्यात्पूर्वपूर्वं अदुष्टम् ततश्चैषां पूर्वपूर्वपूतारसमवेपरः परोक्षेयः ११४ सतेति दयाद्याः सप्तधनं गमाः यथाधनाधिकारं धर्मं दत्तं पतास्त
 त्रदायो न च यागतपनलाभो निध्यादेः मेध्यादिलब्धस्य च ऋयः प्रसिद्धः एते त्रयश्चैतुर्गामिपि वर्णानां धर्म्याः जयधनं विजयत्वेन क्षत्रि
 यस्मपमर्मा प्रयोगो वृत्त्यादिपनस्य कर्मयोगश्च क्लृपिवाणिज्ये तौ प्रयोगौ वैश्यधर्म्याः सत्यतिग्रहो ब्राह्मणस्य धर्म्यः एवं चैतेषां धर्मत्ववच
 नादेतदभावे अन्येषां नापक्षिहेतुपुत्रनिर्कर्मकमवर्तितव्यं तदभावे चापक्षिहेतुपुत्रकृते धिसेतदर्थमेतदित्युच्यते ११५ विद्येति आ

अरुणं च कृतास्त्रे त्रादौ राजाधिकमेव च हिरण्यं धान्यमन्मन्च पूर्वपूर्वमदोषवत् ११४ सप्तवित्तागमाध
 म्यादरायालाभः ऋयोज्ञयः प्रयोगः कर्मयोगश्च सत्यतिग्रह एव च ११५ विद्याशिल्पं मृतिः सेवागोरक्ष्यवि
 पणिः क्लृपिः धृतिर्भक्ष्यकुसीदं च दशजीवनहेतवः ११६ ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वृद्धिर्नैव प्रयोजयेत्
 कामतुल्यनुभवार्यं दद्यात्सापीयसे ११७ चतुर्थमाददानोपि क्षत्रियो भागमापदि प्रजारक्षन्
 परशम्यया किल्बिषात्मनि मुच्यते ११८

पक्षकरणाज्जीवनहेतव इति निर्देशात् एषां मध्ये यया वृत्त्याय स्यानापदि न जीवन्तया
 तस्यापद्यभ्यनुज्ञायते यथा ब्राह्मणस्य मृतिसेवादिगंधशिल्पादावपि ज्ञेयं विद्यावेदविद्याव्यतिरिक्ता वेदातर्कविषापनयनादिविद्या
 सर्वेषामापदि जागर्तयन्नुच्यति शिल्पगंधपुस्त्यादिकरणं मृतिः प्रैव्यभावेन चेतनग्रहणं सेवापरात्ता संपादनं गोरक्ष्यं पशूपाल्यं
 विपिणिर्विग्न्या क्लृपिः संप्रकृता मृतिः संतोषः तस्मिन्सति अल्पकेनापि जीव्यते मैक्ष्यं भिक्षासमूहः कुसीदं वृत्त्याधनमयोगः स्वयं
 कृतोपि इत्येभिर्दशभिरापदि जावनीयम् ११६ ब्राह्मण इति ब्राह्मणः क्षत्रियो वापि वृद्ध्यादि धनमापद्यपि न प्रयुजीत किंतु निरुद्ध
 कर्मणा परमार्थमनुकल्पितपाटस्यामयुजीत इदानीं राजा मापद्धममाह ११७ चतुर्थमिति राज्ञो धान्यादानां मष्टम इत्याद्युक्तं स

आपदिधान्यादेश्वलुयमपि भागं करार्थं गृणहन् परयाशक्त्या मजारक्षणा अधिककरग्रहणपापेन न संबध्यते कस्मात्सुनरापद्यपिरा-
शोपिरक्षणा मुच्यते यस्मात् ११८ स्वधर्म इति राज्ञः शत्रुविजयः स्वधर्मो विजयफलं युद्धमित्यर्थः मजारक्षणा ममुक्तः यदिकुतश्चिद्भयं
स्यात्तत्तदानसुद्धपरादनुसोमवेत्त एव च शस्त्रेण वैश्यान् दस्तुभ्योरक्षित्वान्तेभ्यो धर्मादनपेतमाप्तपुरुषैर्बलिमाहारयेत्कोसौ बलिस्त-
माह ११९ धान्यदनि धान्ये विशउपचये वैश्यानामष्टमभागं सुल्कमाहारयेत् धान्यानां द्वादशोपि भागउक्तः आपद्यमष्टमउच्य-
ते अत्यन्तापदि प्रागुक्तं चतुर्थो वेदितव्यः तत्रापि विशं ग्राह्यं तथा हि बल्यादीनां कार्पापिणस्थानानां विंशतितमं भागं सुल्कं गृहणीया-
न्नापि पचाशदग आदेशो राज्ञाप्यशहिरण्ययोरित्यापदि पचाशद्भागउक्तः आपद्यं विंशउच्यते तथा मूद्राः कारवः सूपकारादयः
शिलिनः तस्मादयः कर्मणो बोधोपकुर्वीते न तु तेभ्य आपद्यपि करो ग्राह्यः १२० मूद्रस्त्विति मूद्रो ब्राह्मणसु मूषयाऽजीवन्त्यादि दृष्टिनि

स्वधर्मो विजयस्तस्य नाहवे स्यात्पराङ्मुखः शस्त्रेण वैश्यान् रक्षित्वा धर्म्यमाहारयेद्वलिम् ११९ धान्ये
ष्टमं विशां सुल्कं विशां कार्पापणावरम् कर्मपिकरणाः मूद्राः कारवः शिलिनस्तथा १२० मूद्रस्तु दृष्टि-
माकाक्षन् क्षत्रमाराधयेद्यदि धनिनवाप्युपाशब्धवैश्यमूद्रोजिजीविषेत् १२१ स्वर्गाद्यसुभयार्थं
वाग्मिनाराधयेत्तुभः जातब्राह्मणशब्दस्य साहस्यकृतकृत्यता १२२ विप्रसर्वे व मूद्रस्य विशिष्टं कर्म
कीर्त्यते यदतोऽन्यद्विदुर्कुरुते तद्भवत्यस्य निष्फलम् १२३ प्रकल्यातस्य ते दृष्टिः स्य कुरु बाधथा हतः श-
क्तिचावेक्ष्य दास्य च भृत्यानां च परिग्रहम् १२४

माकांक्षेत्तदा क्षत्रियं परिचर्य न दप्तावेधनिनवैश्यं परिचर्य न विजिगीवितुमिच्छेत्
हि ज्ञातिषु मूषणासामर्थ्यं तु भारुक्तानि कर्मणि कुर्यात् १२१ स्वर्गार्थमिति स्वर्गप्राप्त्यर्थं सवृत्तिलिप्सा र्थं वा ब्राह्मणानेव मूद्रः परिचरे-
त्तस्माज्जातो ब्राह्मणाश्रितो यमिति शब्दो यस्य शाकपादिविदित्वात्समासः सास्यमूद्रस्य कृतकृत्यतां द्यपदेशतया असौ कृतकृत्यो
भवति यत एवमतः १२२ विप्रेति ब्राह्मणपरिचर्ये व मूद्रस्य कर्मतरेभ्यः प्रकृतं कर्म शास्त्रेऽभिधीयते यस्मादेतद् दृष्टिरिक्तं यदसौ कर्म-
कुरुते तदस्य निष्फलं भवतीति पूर्वस्तस्यार्थं न स्वल्पनिवृत्तये पाकयद्वादीनामपि तत्तस्य विहितत्वात् १२३ प्रकल्येति तस्य परिचार .

द्रस्यपरिचर्यासामर्थ्यं कर्मोत्साहेयुत्रादिति भर्तव्यपरिमाणं चावेक्ष्यते ब्राह्मणेः स्वगृहादनुस्फुल्लजीविकाकल्पनीया १२४ उच्छिष्ट-
 भितिर्नैसर्गिकताश्चित्तशूद्राय प्रकृताश्चित्तशूद्राण्येवं च न शूद्राय गतिं दद्यात् न किञ्छिष्टमित्यनाश्रितशूद्रविषयमवतिष्ठ-
 तेतस्माज्जीविविस्त्रासारधान्जनीवण्यपरिच्छदोस्मै देयः १२५ न शूद्र इति लक्षणादिप्रक्षणेन शूद्रेन किं चित्यातकं सवतिनतु ब्र-
 ह्मवधादावपि अहिंसासत्यमित्यादेः श्रुतवर्ण्यसाधारणत्वेन विहितत्वात् न चाप्युपनयनादिसंस्कारमर्हति नास्याग्निहोत्रादिधर्मैश्च
 धिकारोस्ति अविहितत्वात् न च शूद्रविहितत्वात्साक्यज्ञादिधर्मादित्यनिषेधः एव चास्य सर्वस्य सिद्धाद्यत्वात् अयं श्लोक उक्तस्तथा वादः
 १२६ धर्मेति ये पुन शूद्राः स्वधर्मैर्वेदिनो धर्ममात्मैव णिकानामाचारमभिषिद्धमाश्रिताः ते नमस्कारेण मंत्रेण पंचयज्ञान्म
 हापयेदिति याज्ञवल्क्यवचनात् नमस्कारमंत्रेण तत्रांतररहितं पंचयज्ञादिधर्मास्तु कुर्याणानमस्य वयं तिरव्याति च लोके लभंते १२७

उच्छिष्टमन्नं दातव्यं जीर्णाभिवसनानि च पुलकाश्चैव धान्यानां जीर्णाश्चैव परिरिच्छद्दोः १२५ न शूद्रे पा-
 तं कं किंचिन्न च संस्कारमर्हति नास्याधिकारो धर्मस्ति न धर्मास्तानि विषयानम् १२६ धर्मैस्सि वस्तु धर्मज्ञाः
 सतावृतमनुष्ठिताः मंत्रवर्जान्भद्रव्यतिप्रशसामासुवति च १२७ यथा यथा हि स हृतमातिष्ठत्यनस्तू-
 यकः तया तयैव च सुचलोकं प्राप्नोत्यनिर्दिष्टः १२८ शक्तेनापि हि शूद्रेण न कुर्या धनसंचयः शूद्रो हि ध-
 नमासाद्य ब्राह्मणानववाधते १२९ एतच्चतुर्णां विष्णोनामा पद्धमाः प्रकीर्त्तिताः यान्सम्यगनुतिष्ठता
 व्रजन्ति परमार्गतिम् १३०

यथेति परगुणानिंदकः शूद्रो यथा यथा हि जात्याचारमभिषिद्धमनुतिष्ठति तथा तथानैरे-
 निर्दिष्टरहलोके उत्कृष्टः स्मृतः स्वर्गादिलोकं च प्राप्नोति १२८ शक्तेनापीति धनार्जनसमर्थेनापि शूद्रेण पोष्यवर्गसंबन्धनपंचय-
 ज्ञाद्विचितादधिकबहुधनसंचयोनकर्त्तव्यः यस्मात् शूद्रो धनं माप्यशास्त्रानभिज्ञत्वेन धनमदात् शूद्रायाश्चाकरणात् ब्राह्म-
 णानेव पीडयतीत्युक्तस्यानुवादः १३१ एते इति अस्मिन् चतुर्णां विष्णोनां आपद्यलुष्टेषां धर्मा उक्ता यान्सम्यगचरंतो विहितानुष्ठाना-
 त् तन्निषिद्धा नानरणाच्च निष्पापतया ब्रह्मज्ञानलाभेन परमार्गतिं मोक्षलक्षणालभंते १३० ७७ ७७

एवधर्मेति 'अयंचतुर्णावर्णानामाचारः समग्रतः कथितः अंतर्जल्येवंप्रायश्चित्तालुधानं श्रममभिधास्यामि १३१ इति श्रीकुल्लुक
 ऋषिर्विरचितायामन्यथे सुक्तावल्यां दशमोऽध्यायः १० ४१ ४२ ४३ सांत्तानिकमिति नवैतामिति नन्वतः परमं प्रवक्ष्यामि
 प्रायश्चित्तविधिं श्रममिति प्रायश्चित्तस्य प्रकल्पतया प्रतिज्ञातत्वात् सांत्तानिकादिभ्यो देयमित्यादेः कः प्रस्ताव उच्यते दानेनाकार्यकारिण
 इति प्रागुक्तत्वात् दानेन वधभिर्जोक्तं सर्पादीनामशकुवन्नित्यादेभ्य वक्ष्यमाणत्वात् प्रकृतप्रायश्चित्तार्थकदानपत्रोपन्यासः प्रकृतोपपुक्त
 एववर्णोपमधर्मादिव्यतिरिक्तप्रायश्चित्तादिनैमित्तिकधर्मकथनार्थत्वाच्चाध्यायस्य अन्यस्यापिनैमित्तिकधर्मस्यात्रोपन्यासोपुक्तः २
 प्रयोजनत्वादिवाहस्य सांत्तानिको विवाहार्थीयस्यमाणो अवश्यकर्तव्यम्योतिष्ठोमादियागं चिकीर्षुः अव्यगः पांथाः सर्ववेदसः कृतसर्वस्व
 दक्षिणं निश्चयित्वा रा विद्यागुरोर्ग्रासाच्छादनादर्थः एवं पितृमात्रार्थवपि स्वाध्यायाध्ययनकालीना छादनाद्यर्थं ब्रह्मन्वा

एवधर्मविधिः कृत्स्नश्चातुर्वर्ण्यस्य कर्तितः अतः परं प्रवक्ष्यामि प्रायश्चित्तविधिं शुभम् १३१ इति-
 मानवेधर्मशास्त्रे ऋगुगोक्तायां साहित्यायां दशमोऽध्यायः १० ४१ ४२ सांत्तानिकं चक्ष्यमाण
 मध्यगं सर्ववेदसम् गुर्वध्यापितुमात्रं स्वाध्यायाद्ध्युपतापिनः १ नवैतान् रूपातकान्विद्याद्वा ह्यह्यणान्धर्म
 भिक्षुकान् निःस्वेभ्यो देयमेतैभ्यो दानं विद्याविशेषतः २ एतेभ्यो हि हिजांश्चेभ्यो देयमन्नसदक्षिणम् इ
 तरेभ्यो बाहिर्वेदिः कृतान्नं देयमुच्यते ३ सर्वरत्नानि राजा तु यथाहमतिपादयेत् ब्राह्मणान् वेदविदुषो य
 शार्थं च वेदक्षिणाम् ४ कृतदारोऽपराधान् भिक्षित्वा योधिगच्छति रतिमात्रं फलतस्य द्रव्यं दातुं स्तु-
 तं सतिः ५ शिउपतापरो गीएलान्नव ब्राह्मणान्धर्मभिक्षाशीलान् रूपातकान् जनीयात् एतेभ्यो निर्दनेभ्यो गोहिरण्यादिदय

तद्विदानं विद्याविशेषानुरूपेण दद्यात् १ २ एतेभ्य इति एतेभ्यो नव ब्राह्मणान् येषु भ्यो अंतर्वेदिसदक्षिणामन्नं दातव्यम् एत
 द्यातिरिक्तेभ्यः पुनः भिक्षुन बाहिर्वेदिदेयलोपो दिश्यते धनदाने त्वनियमः ३ सर्वेति राजापुनः सर्वरत्नानि मणिमुक्तादीनि यागोपयो
 ग्यानि च दक्षिणार्धधनं विद्यानुरूपेण वेदविदो ब्राह्मणान् स्वीकारयेत् ४ कृतेति यः सभार्यः संतत्यर्थो दिनिभित्तं तरेणापरान् दान-
 रान् भिक्षित्वा करोति तस्य रतिमात्रं फलं धनदातुः पुनस्तदुत्सन्नान्यपत्याभिप्रवंतीति निंदाति शयः नैव विधेयं न धनं यावत् तान्यो विवाहः

कर्त्तव्यं नाप्येवंविधाय नियमतो धनं देयमिति ५ धनानीति धन्तानि गोभूहि रण्यादीनि शान्त्यनक्तिभेण ब्राह्मणे बुवेदो बहुविविक्तेषु पुत्रकलत्राद्यवसक्तेषु प्रतिपादयेत् न दृशच्च स्वर्गप्राप्तिर्भवतीति ६ यस्येति यस्यावश्यप्योष्यभ्रणार्थं वर्षत्रयपर्यन्तं तदधिकं वा भक्तदिस्वात्सुक्याम्यसौभयागं कर्तुमर्हति नित्यस्य पुनर्यथा कथं चिदवश्यकर्त्तव्यत्वात् नार्थानिषेधः अतएव समांते सौभिकैर्मन्त्रैरिति नि-
लविषयत्वमुक्तवान् ७ अतइति त्रैवार्धिक्यनादल्यधने सति यः सौभयागं करोति तस्य प्रथमसौभयागो नित्योपिन संपन्नो भवति स तरोहितीययागं काम्यः ८ शक्तइति यो बहुधनत्वाद् हन शक्तः सन् अवश्यभ्रणरीयेपितृमात्रादिज्ञातिजनैर्दोर्गत्यात् दुःस्वोपेते स नित्यशोर्थमन्येभ्यो ददाति स तस्य दानविशेषो धर्ममतिरूपको ननु धर्म एव मध्यापातो मधुरोपक्रमः प्रथमं यथा शक्तरत्नात् विषास्वादभ्या

धनानितुं यथाशक्ति विप्रेषु प्रतिपादयेत् वेदवित्कं विविक्तेषु भृत्यस्वर्गसमभ्युते ६ यस्य त्रैवार्धिकं भक्तं पयसि मृत्युचतुष्टये अधिकव्यापि विद्येत स सौभयात्तुमर्हति ७ अतः स्वर्गीयसिद्ध्ययः सामपि ब्रति हि जः सपीतसौमपूवापिन न स्याभातिरूपलम् ८ शक्तः पूजने दानात्पुजने दुःस्वजीविनि मध्यापातो विषास्वादः सधर्मप्रतिरूपकः ९ मृत्यानासु परोधेन यत्करोत्यौर्ध्वदहिकम् तद्भूत्वत्सखोदकजीवतश्च मृतस्य च १० यज्ञश्चेत्यतिरुद्धः स्यादकेनागेन यज्वनः ब्राह्मणस्य विशेषपाधार्थमिके सति राजनि ११ यो वैश्यः स्याद्बहुप शूहीनिकतुरसौभयः कुटुंबात्तस्य तद्भ्यमाहरेद्यज्ञसिद्धये १२

तेन रक्तफलत्वात्तस्मादेतन्नकार्यम् ९ मृत्यानां भि-
ति पुत्रदाराद्यवश्यमर्त्तव्यपाडेनेन यत्पारलौकिकधर्ममुद्घादनादिकरोति तस्य दातुर्जीविनो मृतस्य च तद्दानं दुःस्वफलं भवतीति प्र-
वर्त्तनीत्यौर्ध्वार्थदानप्रतिषेधः अयं तद्दृष्टार्थदानप्रतिषेधः १० यज्ञश्चेति यो वैश्य इति क्षत्रियादेर्धनसामस्य विशेषतो ब्राह्मण-
स्य यदि यज्ञ इतं रागसंपत्तौ सत्यामेकेनागेनासंपूर्णः स्यात् तदा यो वैश्यो बहुपञ्चादिधनः पाकयज्ञादिरहितो असौभयाजीतस्य गृहा-
नदंगोचितं द्रव्यं बलेन चौर्येण वाहरेत् एतच्च धर्मप्रधाने सति राजनिकार्यं स हि शास्त्रार्थमद्युतिष्ठंतं निगृह्णाति ११ १२ आहरे-
दिति यज्ञस्य द्विधांगवैकल्ये सति तानि त्रीणि चांगानि द्वे वांगे वैश्यादलाभे सति निर्विशकं शूद्रस्य गृहात् बलेन चौर्येण वाहरेत् य

स्माच्छूद्रस्य कृत्विदापियज्ञसंबंधो नास्ति न यज्ञार्थं धनं शूद्रा हि मोक्षे तेति वक्ष्यमाण प्रतिषेधः शूद्राद्यान् न स्य न तु बलं यद्वा ह्येतादः
 १३ यदिति योनाहिताग्निः गोशतपरिमाणधन आहिताग्निर्वाऽसौ मया जीगोसहस्रपरिभितधनः द्वयोरपि गृहाभ्यां प्रकृतमंगद
 यंत्रयं वाशीघ्रं ब्राह्मणं द्वाभ्यामाहरणोयं ब्राह्मणस्त्रिभ्यामपि ब्राह्मण आहरेत् स्वत्रियस्य तु अदस्तु स्विहर
 णं निर्योधयिष्यति १४ आदानेति प्रतिग्रहादिना आदानं धनग्रहणं नित्यस्य सासौ आदानं नित्यः ब्राह्मणः तस्मादिष्टाहृतं दानर-
 हितात् यज्ञांगदूयत्रयार्थं याचनाया कृताया अदतो बलेन चौर्येण वा हरेत् तथा कृते अपहर्तुः स्यातिः प्रकाशते
 ष्टुमेति १५ तथैवेति सायं यातर्भोजनोपदेशात् त्रिरात्रोपवासं च तेन चतुर्थेऽहनि प्रातः सप्तमे भक्ते दानादि धर्मरा
 मयं चौर्यादिना हर्तव्यम् १६ खलादिति धान्यादिर्मर्दनस्थानास्तेत्राद्वा गृहादायतो वा अन्यस्मात्स्य देशात् धान्यं हीनकर्मसंबधि

आहरेत्त्रीणि वा हेवाकामं शूद्रस्य वेभ्यः न हि शूद्रस्य यज्ञेषु कश्चिदस्ति परिग्रहः १३ योनाहिताग्निः
 शतशुरयज्याचमहस्रगुः तयोरपि कुटुंबाभ्यामाहरद्विचारयन् १४ आदानं नित्याच्चादातुराहरदम
 यच्छतः तया यशोस्य प्रथमे धर्मश्चैव प्रवर्कते १५ तथैव सप्तमे भक्ते भक्तानि षडनभता अभ्यस्तन-
 विधानेन हर्तव्यं हीनकर्मणः १६ खलास्तेत्राद्गारादायतो वाप्युपलभ्यते आख्यातव्यं तु तत्तस्मै पृच्छ
 नेयादि पृच्छति १७ ब्राह्मणस्त्वन हर्तव्यं क्षत्रियेण कदाचन दस्तु निश्चि योस्तु स्वमजीवन् हर्तुमर्ह-
 ति १८ योऽसाधुभ्योऽर्थमादाय साधुभ्यः संप्रयच्छति सकृत्वा ह्युवमात्मानं स तारयति तावुभा १९

लभ्यते ततो हर्तव्यं यदि वा सौ धनं स्वामी पृच्छति किं निमित्तं कृतं इति पृच्छते निमित्तं चौर्यादेर्वक्तव्यम् १७ ब्राह्मणेति
 पिभिभिन्नेषु क्षत्रियेण ब्राह्मणस्य धनं ततो पृच्छत्वा तत्र हर्तव्यं समानन्यायतया तु वैश्वशूद्राभ्यां उत्क

दकृद्दिहिताननुष्ठापिनोः पुनर्ब्राह्मणस्त्रि ययोरत्यंतापादि क्षत्रियो हर्तुमर्हति १८ योऽसाधुभ्य इति यो हीनकर्मोदिस्यः उ-
 त्कृष्टेभ्योऽभिहिते क्षत्रिभिन्नेषु उत्कृष्टं यज्ञागादि साधनं कृत्वा साधुभ्य उक्तेभ्य अत्रिगादि स्मो धनं ददाति स यस्याप
 हरति तद्दुरितं नाशयति यस्मै तद्ददाति तद्दौर्गत्याभिधातादित्येव ह्यवद्यात्मानमुदुप कृत्वा दुःखान्मोचयति १९ छ. छ.

यद्भजमिति यज्ञशीलानां यद्भजन्तं द्यागादौ विनियोगात् देवस्वविदांसो मन्यन्ते यागादिभ्यून्यानां तु यद्व्युत्पन्नं तदर्थं विनियोगाभावादास्तरस्य
मुच्यते अतस्तदप्यपहृत्यागसंयादनात्तदेकस्वकर्तव्यम् २० नतस्मिन्निति तस्मिन्नुक्तमिति चेत्तर्थावकाशं कुर्वणे धर्ममधुनोरा
जादं दन्नुक्त्यात् यस्माद्भोजो मुदलाद्वा ह्यणः क्षुधावसादमाप्नोति ततश्च २१ तस्येति तस्य ब्राह्मणस्यावश्यमपरायणाय पुत्रादिवगंशाला
श्रुताचारोचिततदनुकूपावृत्तिकल्पयेत् २२ कल्पयित्वेति अस्य ब्राह्मणस्य जीविकाविधाय शत्रुचौरादोः सर्वतोरक्षयेत् यस्माद्ब्रा
ह्मणाद्रक्षितानस्य धर्मपङ्गुगंगाभोति २३ नयज्ञार्थमिति यज्ञसिद्धये धनं ब्राह्मणः कदाचिन्मूद्राद्याचेत् यस्माच्छूद्राद्यानि
त्यायज्ञं कुर्वणो भूतश्च डालाभवति अतो याचनमिषे धान्मूद्रादयान्चितोपस्थितयज्ञार्थमप्यविरुद्धम् २४ यज्ञार्थमिति यज्ञसिद्धय

यद्भुनयज्ञशीलानां देवस्वतद्दिदुर्बुधाः अयज्वन्तानुयद्दिनमास्तरसं तदुच्यते २० नतस्मिन्धारयेदं
धार्मिकः प्रथिवोपतिः क्षत्रियस्य हि बालिभ्याद्ब्राह्मणः सीदति क्षुधा २१ तस्य मृत्युजनज्ञात्वा स्वकुटु
बान्महापतिः श्रुतशीले च विज्ञायवृत्तिधर्म्याग्रकल्पयेत् २२ कल्पयित्वाऽस्य वृत्तिचरसं देन समततः श
जाहि धर्मपङ्गुगतस्मात्सामोतिरक्षितत् २३ नयज्ञार्थं धनं मूद्रादिप्रोभिस्तेतकहिंचित् यजमानो हि भि
क्षितान्च डालः प्रयजायते २४ यज्ञार्थमर्थं भिक्षित्वा यानसं वयच्छति स्याति मासतो विप्रः काकतावा
शतं समाः २५ देवस्वब्राह्मणस्वबालो भनोपहिं नस्ति यः स पापात्मा परलोके गृध्रोच्छिद्येन जीवति २६
इष्टिर्वैश्वानरी नित्यन्निर्वपेदब्दपूर्य्ये कृतानां पशुसोमानान् निष्कृत्य धर्मसंभवे २७ आपत्कल्पेन या
धर्मं कुरुते नापदिह ज्ञः सनाभोति फलं तस्य परत्रेति विचारितम् २८ धंधनं याचित्वा योज्ञे सर्वन् विनियुक्ते

सशतं वर्षाणि भासत्वं काष्ठत्वं वा माभोति २९ देवस्वमिति प्रतिमादिदेवतार्थमुत्सृष्टं धनं देवस्वंब्राह्मणस्वच यो लोभादपहरति स पा
पस्वभावो जन्तान्तरे गृध्रोच्छिद्येन जीवति २६ इष्टमिति समासे वर्षे हिताय वर्षस्य मृत्तिरशब्दपर्ययचैत्रमुद्रादिवर्षमृत्तिः तत्र सं
स्ये वैश्वानरी भिक्षिं विहितसोभयागासं भवेत्तदकरणदोषनिर्हरणार्थं सर्वदा मूद्रादित उक्तं यत्र ग्रहणरूप्या भिक्षुकुर्यात् २७ आपदि
ति आपदिहिति न विधिनारोऽनापदि धर्मस्तु धानं हि ज्ञः कुरुते तस्य तत्परलोके निष्फलं भवतीति मन्यादिभिर्विचारितम् २८ ७९

विद्येति विद्येदेवात्येदेयैः साधैश्चतथाहर्षिभिर्ब्राह्मणैर्मरणाद्भौतैरापत्कमुख्यस्य विधेः सोमादेवैश्चानर्यादिः प्रतिनिधिर-
नुष्ठितोऽसौमुख्यासंभवेकार्यः ननुमुख्यसंभवे २९ प्रभुरिति योमुख्यानुष्ठानसंपन्नः सन् आपद्दिहितेन प्रतिनिधिना अनुष्ठानं-
करोति तस्य दुर्बुद्धेः पारलौकिकं अप्सु दुर्बुद्धं प्रत्युवाय परिहारार्थं फलं च न भवति आपत्कल्येन यो धर्ममित्यनेनोक्तमप्येतत् शास्त्रा-
दराधनुनरुच्यते ३० नेति धर्मज्ञो ब्राह्मणः किंचिदप्यपकृतन्नराज्ञः कथयेत् अपितु स्वशक्त्यैव वक्ष्यमाणभिचारादिनापका-
रिणोभ्युत्थान् निगृणहीयान् ततश्च स्वकीयधर्मविरोधादपकृष्टापकृष्टणेरस्य भिचारादिन दोषायेत्येवं परमतमेतत् न त्वभि-
नारो विधीयते राजनिवेदनं वा निषिध्यते ३१ स्ववीर्यादीति यस्मात्त्वसामर्थ्याद्वाजसामर्थ्याच्च परार्थानराजसामर्थ्यापेक्षया

विद्येदेवैः साधैश्च ब्राह्मणैश्च महर्षिभिः आपत्कमरणाद्भौतैर्विधेः प्रतिनिधिः कृतः २९ प्रभुः प्रथम-
कल्पस्यार्थः नुकल्येन वृत्तते न सांपरायिकतस्य दुर्भते विद्यते फलम् ३० न ब्राह्मणो वेदयुतं किंचिद्वाज-
निधर्मवित् स्ववीर्येण वतान् शिष्यान् आनवानपकारिणः ३१ स्ववीर्याद्वाजवीर्याच्च स्ववीर्यबलवत्तरम्
तस्मात्त्वेनैव वीर्येण निगृणहीयादरीन् हिजः ३२ श्रुतीरर्थवीरि रसीः कुयादित्यविचारयन् वाक्शस्त्र-
कैर्ब्राह्मणस्य तेन हन्यादरीन् हिजः ३३ क्षत्रियो बाहुवीर्येण तरेदुपदमात्मनः धनेन वैश्यश्च द्रोतुजपहो-
मो हिजोत्तमः ३४ विधाता शासितावकाभौ ब्राह्मण उच्यते तस्मै नाकुशलं ब्रूयान्नसु फागिरमीरयेत् ३५

मर्थमेव स्वाधीनत्वाद्दलीयः तस्मात्त्वेन वीर्येणैव शत्रून् ब्राह्मणो निगृणहीयात् तत्किं स्ववीर्यमित्याह ३२ श्रुतीरिति अथर्ववेदेऽं-
गिरसीर्दुष्टाभिचारश्रुतीरविचारयत्कुर्यात् तदर्थमभिचारमनुतिष्ठेत् इत्यर्थः यस्मादभिचारमत्रोच्चारणात्मिका ब्राह्मणस्य वागेव
शस्त्रकार्यकरणात् शस्त्रेन ब्राह्मणः शत्रून् हन्यात् ३३ क्षत्रिय इति क्षत्रियः स्वपौरुषेण शत्रुतः परिभ्रवत् क्षणात्मात्मन आपदन्नि-
स्तरेत् वैश्यश्च द्रोतुनः प्रतिकर्त्रे धनदानेन ब्राह्मणस्त्वभिचारात्पक्षेर्जपहोमैः ३४ विधातेति विहितकर्मणामनुष्ठानावुचिष्या-
दनाशास्ताप्राप्यज्जिज्ञादिधर्माणां वत्सासर्वभूतभैश्रीमथानो ब्राह्मण उच्यते तस्मै निगृह्यतामयमित्येवं अनिष्टं न ब्रूयात् न व्याक्रो-

शंवाचं चारुदं धिदं डरुपांतस्योच्चारयेत् ३५ नवैदंति कन्या अनुदापितरुणीतथा अल्पाध्यायि मूर्खव्याध्यादिपीडितापुनीताः
 श्रोतान्मायं मातर्होमान्भुङ्क्षुः हावयेदिति प्रसक्तवयं कन्यादीनां प्रतिषेधः ३६ नरक इति एते कन्यादयो हो भुङ्क्षु वणिगानरक गच्छति
 यस्य तदग्निहोत्रं मतिभि र्हीनैः पुण्येण कुर्वन्ति सोऽपि नरक गच्छति तस्मात् त्र्योत कर्म प्रवीणः समस्त वेदाध्यायी होतार्यः ३७ राज्ञाप
 स्यमिति आधाने राजापत्यमभ्युज्जापति देवना कं धन संपत्तौ सत्यां ब्राह्मणो दक्षिणामदत्त्वा कृते व्याधाने अनाहिताग्नि भवति आधा
 नफलं न लभते तस्मादाधाने अभ्यदक्षिणा दद्यात् ३८ पुण्यानीति अस्थायान् शी कृतेन्द्रियः यज्ञव्यतिरिक्ता नितीर्यथात्रादौ निक
 र्सीणि पुण्या भि कुर्वन्ति न तु शास्त्रोक्त दक्षिणातोऽल्प दक्षिणैर्यजेत यज्ञोपकारार्थत्वा दक्षिणायाः स्वल्पेनाप्युद्देगादिदोषानिवधार्थ

नवैकन्या नयुवतिर्नोल्पविधौ न बालिशः होता स्यादग्निहोत्रस्य नार्त्तना संस्कृतस्तथा ३६ नरके हि पतं त्येते
 जुहुतः स च यस्य तत् तस्माद्दत्तान् कुशलो होता स्याद्देदपारगः ३७ राज्ञापत्यमदत्त्वा भुङ्क्षु मग्न्याधेयस्य दक्षिणा
 म् अनाहिताग्नि भवति ब्राह्मणो विभवे सति ३८ पुण्यान्यन्या भि कुर्वन्ति अदधानो जितेन्द्रियः न लप्य दक्षिणै
 र्यज्ञैर्यजेते ह कथंचन ३९ इन्द्रियाणि यशः स्वर्गमाप्तुः कीर्तिं प्रजाः पशून् हं लप्य दक्षिणो यज्ञस्तस्यान्वा ल्यध
 नो यजेत् ४० अग्निहोत्र्यपविद्याग्नीन् ब्राह्मणः कामकारतः चाद्रायण चरेन्मासवीरहत्या समं हितत् ४१
 येऽमूद्रा दधिगम्यार्थमग्निहोत्रमुपासते ऋत्विजस्तो हि मूद्राणां ब्रह्मवादिसुगर्हिताः ४२

भिदं वचनम् ३९ इन्द्रि
 याणीति ऋक्षरादीनि द्रियाणि जीवतः स्याति रूपं यशः स्वर्गयुषी मृतस्य स्याति रूपां कीर्तिमपत्या निपशून् आल्य दक्षिणो य-
 ज्ञः नाशयति तस्मादल्प दक्षिणा दानेन यागं न कुर्यात् ४० अग्निहोत्रेति अग्निहोत्रे ब्राह्मणः दृच्छातोऽग्निषु सायमातर्होमान् कृत्वा
 मासं चाद्रायणं चरेत् यस्माद्दीर्युजः तस्याहत्याहननं तत्तुल्यमेतत्तथा च श्रुतिः वीरहवा एष देवानां भवति योऽग्निमुद्रासथेत अन्येतुमा
 समपविध्यैति समर्थयेति ४१ येऽमूद्रादिति येऽमूद्रा दधिगम्यार्थं याप्य सामान्या भिधानेन याचनेन वा अर्थस्वी कृत्य दृषलाग्न्युपसेविना
 भित्तियस्यमाण लिखा दधानपूर्वकमग्निहोत्रमनुतिष्ठन्ति तेऽमूद्राणां भवयाजकाः न तु ते पातकलं भवति अतस्ते वेदादिषु निर्दिताः ४२

तेषामिति तेषां भूदधनाहिताग्निपरिचरिणां मूल्येणां मूल्येणां ददलाभूद्रः तेन दानेन सततं परलोकोदुःखेभ्यो निस्तरति ननु यज-
मानानां फलं भवति ४३ अकुर्वन्मिति नित्यं यद्विहितं संध्यापसजादिभ्यो भिन्नं कच शिवस्पर्शदोस्मानादितदकुर्वन्तु यामिति विद्वद्भि-
साधनुति शब्दविहितनिधिदेवेषु अत्यन्तासक्तिं कुर्वन् नरो भुव्यं जातिमात्रं प्रायश्चित्तमर्हति न निद्रियार्थेषु सर्वेषु न प्रसज्येत कामतद-
तिनिषेधान् निर्दिष्टपदेनैव प्रसक्तश्चेदियार्थेषु पिसंगृहीतं अतः पृथक् कनक्तव्यं उच्यते अस्थिस्नातकमतेषु पाठात्तत्र त्रतानीमानि
धारयदिल्लपक्रमान्नायप्रतिषेधः किंतु व्रतविधिः तद्वत्कुर्वन्मिति न कर्मत्वेनेव शासलात्पृथक् कनक्तव्यमिति चेन्न स्नातकेतरविषय-
त्वेनास्य साविषयत्वान् ४४ अकामतदिति अनुवृत्तिरुक्तेषु पापेभ्यश्चित्तं भवतीत्याहुः पंडिताः एके पुनराचार्याः कामतैः कृते पापेभ्यश्चि-
तं भवतीत्याहुः एतच्च पृथक् श्रुत्याभिधानं प्रायश्चित्तगौरवार्थं श्रुतिनिदर्शनादिति इन्द्रो यतो नृसालादृक्कस्यः प्रायच्छत् तमस्मीला

तेषां सततमज्ञानां वृषलागस्तु पसो विनाम् पदामस्तकमाकम्य दानादुर्गाणि सततं रत्नं ४३ अकुर्वन्मिति
कर्मनिर्दिष्टं च समाचरन् प्रसक्तश्चेदियार्थेषु प्रायश्चित्तीयतेनरः ४४ अकामतः कृते पापे प्रायश्चित्तवि-
दुषुधाः कामकारकृतव्याहुरकृत्स्निति निर्देशानात् ४५ अकामतः कृतं पापं पदेष्वप्यासेन सुहृयति काम-
तस्तकृतं मोहान् प्रायश्चित्तैः पृथग्विधैः ४६ प्रायश्चित्तीयता प्राप्य देवात्सूवेकृतं नवा न स संगव्रजेत्सद्भिः
प्रायश्चित्तेऽकृते हि जः ४७

वागेत्यवदत्तसमजायति मुपाधावत्तस्मान्नामुपह्वं प्रायच्छादिति अस्थार्थः इन्द्रो यतो नृबुद्धि-
दत्तवान् स प्रायश्चित्तार्थं प्रजापतिस्मिप मरुमतत्तस्मै प्रजापतिरुपह्वारस्यं कर्म प्रायश्चित्तं दत्तवान् अतः कामकारकृतं प्य-
तम् ४५ अकामतदिति अनिच्छातः कृतं पापं पदेष्वप्यासेन रक्ष्यति नश्यति वेदाभ्यासेनेति कामकृतविषयमायश्चित्तापेक्षया लघु-
प्रायश्चित्तोपलक्षणार्थं प्रायश्चित्तांतरेणापि विधानात्सारादेषादिव्यासूदतया पुनरनिच्छातः कृतं नानामकारैः प्रायश्चित्तैर्विद्याधनत-
योभिः श्रुत्यतीति गुरुप्रायश्चित्तपरं अतः पूर्वोक्तस्यैवायमव्याहारः यद्यपि अधिकारनिरूपणं प्रकृतं प्रायश्चित्तं तत्तनं रवक्ष्यति तथा-
प्यज्ञानात्तत्प्रायश्चित्ताधिकारी ज्ञानात्तत्प्रायश्चित्तेऽधिक्रियत इति अधिकारि निरूपणमेवेदम् ४६ प्रायश्चित्तीयतामिति

देवात्प्रमादादन्यशरीरकृतेन पूर्वजन्माजितदुष्टेन क्षयरोगादिभिः सृष्टितेन प्रापश्चित्तीयतां प्राप्य अकृतेन प्रापश्चित्तेन साधुभिः सह-
याजनादिना संसर्गनिगच्छेत् ४७ इहेति इहजन्मानिनिषिद्वाचरणैः केचित्सर्वजन्मकृतैः दुष्टस्वभावामनुव्याः कौनरव्यादिकरूपविप-
र्ययं प्रामुख्यंति ४८ स्वर्गंति पिश्रुनश्चि अन्वहर्तेति एवं कर्मति ब्राह्मणसुवर्णचौरैः कुत्सितनरत्वं प्रामोति निषिद्वाचरापः श्यावदंत-
तां ब्रह्मक्षयरीगित्ययुक्तमायामाविकोपमेहनत्वं पिश्रुनो विद्यमानदोषाभिधायी दुर्गंधिनासत्वं अविद्यमानदोषाभिधायको दुर्ग-
धिसुरवत्त्वधान्यचौरौ गृहीनत्वं धान्यादेरपद्रव्येण मिश्रणकर्त्ता अतिरिक्तागलं अन्वचौरौ मेहनत्वं अनुज्ञाताध्यायी मूकत्ववत्त्व-
चौरैः श्वेतकुष्ठलम्बुअश्वचौरैः खलत्वं एवं बुद्धिवाक्चक्षुश्श्रोत्रविकलाविकृतरूपाः साधुविगर्हिताश्च भारजन्माज्जितोपभक्तदुष्कृत-
दीपहर्त्तासर्वदंष्ट्रः काणो निर्वापकस्तथा हिंसारुन्धिः सदा रोगीवातांगः पारदारिकः

दोषहाममवदयः कृष्णानि वापकस्तथा । हिसाकृत्तवः सदारगायातागः चारदारकः ।
इह दुश्चरितैः केचिकेचित्सूचकतैस्तथा । प्राप्तुपुतिदुरात्मानो नरारूपविपर्ययम् ४८ स्मरणचौरः कौन
रव्यस्मरापः श्यावदन्तताम् । ब्रह्महाक्षयरागित्वदोश्चम्यगुरुतल्पगः ४९ पिशूनः पौतिनासिक्वसूचकः
पुतिवल्कताम् । धान्यचौरादंगहो नत्वमातिरेक्यतुभिश्चकः ५० अल्हन्तोभयाविलम्बोव्यवागपहारकः
वैश्चापहारकः । श्वेत्प्रपगुतामभहारकः ५१ एकर्मविशेषणजायतेसद्दिगहिताः जडमूकाश्चबधिरवि-
कृताकृतपस्तथा ५२ चरितव्यमतो नित्यप्रायश्चित्तविशुद्ध्यये । निदोहिलक्षणैर्युक्ताजायतेऽनिष्कृतेन
सः ५३

शोधेणोत्पद्यंते ४९ ५० ५१ ५२ चरितेति यस्मादनिष्ठतमनाशितमेनोयेस्ते अनिष्ठतेनसः अकृतमायश्चि
त्ताः परलोकोपपन्नदुष्कृतशेषेणनिर्दोऽस्मणैः कुनखित्वादिभिर्जायंतेतस्माद्विशुध्ययेपापनिर्हरणार्थमायश्चित्तंसदाकर्तव्यंएवंभि
न्नेसुहोतोतिवर्तनंमैतिकभात्रमायश्चित्तंकिंत्वनिष्ठतेनसदुष्कृतादानात्तथाविशुद्ध्यैचरितव्यमित्युपदेशात्पापक्षयार्थिनए-
वाधिकारः तथाहिमायश्चित्तोहिचरितव्यमितिविधावधिकायायेस्यायांफलभात्रेनिर्देशादितिराजिसत्रन्यायेनमूयमाणमेवविशुद्ध्य
इतिफलमधिकारिविशेषणंयुक्तदममेवार्थस्फुटयतिथाज्ञवल्क्यः विहितस्याननुष्ठानान्निहितस्यचसेवनात् अनिग्रहाच्चैद्रियाणा
नरःपतनमृच्छति तस्मात्तेनेहकर्तव्यमायश्चित्तंविशुद्ध्यये पतनमृच्छतिपापंप्रामोतीत्यर्थः विशुद्ध्ययेपापविनाशाय बहुन्ववर्ग

गान्धोराचनरुक्माप्यव्यतल्लयात् संसाराभ्यतिपद्यन्ते महापातकिनस्त्विमानित्यादिनामहापातक्यादीनान्बरकादिभ्रातिवैश्यतिनन्त-
नैमिषितिकभानलं भाष्यश्रितानां संगच्छते तस्माद्ब्रह्मवधादिजितपापक्षयार्थिनश्च भ्रातृभिराश्रितविधावधिकारइतिज्ञेयम् ५३ ब्रह्महत्सेति
ब्राह्मणभ्राणवियोगफलकोव्यापारो ब्रह्महत्या न च साक्षादन्यस्वामिभिरुज्यते तथा गौहिरण्यग्रहणादिभित्तकार्यकस्यापितदुद्देशेन-
ब्राह्मणभरणे ब्रह्महत्यानन्वेवमिषुकारस्यापीषूत्यादनद्वारेण तत्रावध्यस्यापि हतुगतमन्यूत्यादनद्वारा ब्रह्महत्यास्यात् उच्यते शास्त्रानो-
यस्य ब्राह्मणहंतृत्वप्रतीयते स एव ब्रह्महता अत एव शातातपः गोभूहिरेण्यग्रहणे स्त्रीसंबंधकृतेऽपि वा यमुहिरेण्यलज्ज्याणां स्तमाहुर्ब्र-
ह्मपातकृष्वेचान्यान्यपि शास्त्रायाण्येव ब्रह्मवधमभिभूतानि ज्ञेयानि तथारागात्तद्ब्रह्मत्यामादाद्दास्यतः परत एव वा ब्राह्मणयातये द्यस्त-
तमाहुर्ब्रह्मघातकइति प्रयोजकस्यापि हंतृत्वशाल्प्यम् तथानिषिद्धस्तरापानं ब्राह्मणस्तृणहरणं गुरुभार्यागमन एतेऽप्यसहसं सगः

ब्रह्महत्यां स्तरापानं स्तेयं गुरुवर्गनागमः महांति पातकान्याहुः संसर्गश्चापितैः सहः ५४ अनृतं च स मुक्त-
चैराजगाभिवृषैरुक्तम् गुरोश्चालोकनिबधः समानि ब्रह्महत्या ५५ ब्रह्माइक्ष्वाते वेदनिंदाकोटसाक्ष्य-
स्तद्दूषः गार्हतानाद्ययोजधिः स्तरापानसमानिषट् ५६ निक्षेपस्यापहरणनराश्वरजतस्य च षड्भि-
वज्रमणीनां च रुक्मस्तेयसमस्मृतम् ५७ रेतः सैकः स्वयोनीषु कुमारिष्वत्यजास्तु च सरस्युः पुत्रस्य च-
स्त्रीषु गुरुतल्पसमविदुः ५८ संवत्सरेण पत्नीदित्येतानि महापातकान्याहुः महापातकं सञ्ज्ञाच्यं वक्ष्यमाणस्योपपातका-

दि संज्ञालाघवार्थम् ५४ अनृतमिति जात्युत्कर्षमिति सत्सु कर्षभाषणं यथा ब्राह्मणो ह भिति अ ब्राह्मणो ब्रवीति राजनिवास्तेनादीनां-
परंपराभरणफलकं दोषाभिधानं गुरोश्चालोकनिबधः समानि ब्रह्महत्या ५५ ब्रह्माइक्ष्वाते वेदनिंदाकोटसाक्ष्य-
समानमिति ५५ ब्रह्माइक्ष्वाते वेदनिंदाकोटसाक्ष्य-समानमिति ५५ ब्रह्माइक्ष्वाते वेदनिंदाकोटसाक्ष्य-समानमिति ५५ ब्रह्माइक्ष्वाते वेदनिंदाकोटसाक्ष्य-
ब्राह्मणस्य वधः निषिद्धस्य लक्षणादेर्मक्ष्ण अनाद्यस्य गुरोरादेरदनम् मेधातिथिस्तन्मोक्ष्यत इति संकल्य यदुच्यते तदनाद्यमित्या-
चष्टे एतानि स्तरापानसमानि ५६ निक्षेप इति ब्राह्मणस्य वर्णव्यतिरिक्तनिःक्षेपस्य हरणं तथा मनुष्यतुरगरूप्यभूभिर्हारकमणीनां ह-
रणं सत्तर्पस्तेपसुत्यम् ५७ रेतः सैक इति सौंदर्यमग्निचंडालासिखिषु च भार्यास्तृणहरणं गुरुभार्यागमनसमानमाहुः एतेषा

भेदेनसमीकरणयोगेनसमीकरणंतस्यतेनमायश्चित्तार्थयत्कोदसाद्व्यसहृद्दयोः सम्रापानसमीकरणं ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तंवस्यति
 द्विकृत्यार्थयत्पुनर्योगेरीलीकनिर्वैधस्य ब्रह्महत्यासमीकृतस्यपुनरुपरिष्टाद्ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तनिर्देशः समीकृतानान्यूनप्रायश्चित्तंभव
 तीतिज्ञापनार्थथाचलोकेराजसमःसविषइत्सकैसविवस्यन्यूनतैवगम्यतेअत्रौपदेशिकप्रायश्चित्तेअतिदिश्यातांप्रायश्चित्तंतन्यूनं
 प्रायश्चित्तंसमीकृतानांच इदानीसुपपातकान्याह ५८ गोवधइत्यादि परिवितितानुजेनेदइति कन्यायादूषणमिति ज्ञायतेति स
 र्वेति इधनेति अनाहितेति धान्येति गोहननंजानिकर्मदुष्टानांयाजनंपरपत्नीगमनंआत्मविक्रयःमातृपितृगुरूणांचसुश्रूषाद्यकरणं
 सर्वदाब्रह्मपक्ष्यागःनवेदगिस्मरणंब्रह्मोद्भूतैत्यनेनोक्तत्वात् अनेनैवस्मार्तस्यत्यागःश्रौतानामग्निहोत्र्यपविद्यागोनित्कत्तत्वा-
 त्सतस्यन्यसंस्कारभरणाद्यकरणकनोपसाआदौविवाहेकृतेनैवष्यपरिवितित्वंभवतिदाराग्निहोत्रसंयोगइत्यादिनाप्राप्तुंकनिष्ठ
 स्यपरिवेत्तुलंतयौश्चकन्यायादानंतयोरेवविवाहोमादियगेवास्तिज्यंकन्यायामैयनवर्जमंयुलीमस्तेपादिनःदूषणैरतःसेकपर्वत
 मैयुनेषुसुरतःसेकःस्वयोनीषुकुमारीचंसजासुचइत्कत्तत्वात्यतिविदंष्टद्विजीवनंब्रह्मचारिणोभैथुनंतडागोद्यानभार्यापत्यानांविक्र

गोवधोऽयाज्यसंयाज्यपारदार्यात्मविक्रयाः गुरुमातृपितृत्यागःस्वाध्यायान्योःसुतस्यच ५९

यः यथाकालमुपनयनंजायता तथान्चोक्तंअतउल्लंघयत्येतेयथाकालमसंस्कृताःइति बांधवानांपितृव्यादीनांअननुद्यतिःप्रतिनि
 यतवेतनग्रहणपूर्वकमध्यापनंमतिनियतवेतनग्रहणपूर्वकमध्ययनंचअविकृत्यादीनांतिलादीनांविक्रयःसूचर्णाद्युत्पत्तिस्थानेशुरज्जा
 शयाअधिकारःमहतांमवारुप्रतिबंधहेतूनांसेतुबंधादीनामवर्तनंऔषधीनांजातिमात्रादीनांहिसनंएतच्चज्ञानपूर्वकाभ्यासक्रियायां-
 प्रायश्चित्तगौरवात्पचूळजानांऔषधीनांभित्तादित्वावस्थानितत्सकृद्विंसायांप्रायश्चित्तलाघवाद्वाग्यार्थिदत्त्वाणावेथ्यात्वंकृतातदुप-
 जीवनंयेनादियज्ञेनानपराद्धस्यमारणंमंत्रौषधिवानवशीकरणंपाकादिदृष्टप्रयोजनार्थमात्रमेवदृक्षच्छेदनेअनातुरस्यदेवपित्रासुहृश
 मंतरेणपाकाद्यनुष्ठाननिर्दितान्नस्यलशनादेःसकृदनिच्छयाभक्षणंइच्छापूर्वकाभ्यासमक्षणेपुनर्गर्हितानाद्यर्जगिधिरित्कत्तत्वात्
 सत्यधिकारेअन्यथापानंसूचर्णादन्यस्यसारद्रव्यस्यापहारणंऊणानांचऊर्णेश्चिभिर्रूपावान्नरोजायतेतदनंपकरणंश्रुतिस्मृतिविरुद्धशा
 स्त्रशिक्षणंनृत्यगीतवादित्रोपसेवमंधान्यताम्रलोहादेःपशूनांचचौर्योर्हजातीनांपीनमद्यापाःस्त्रियागमनंरूपोद्भवैषयस्त्रयहननंअ

दृष्टार्थकर्मोपावसृष्टिः एतत्सत्येकमुपपातकं बांधवत्याग इत्यनेनैवमात्रादीनां त्यागाप्तौ पृथक्पचनमिदं धीर्घितृव्यादि बांधवत्यागेनाव-
श्यमेवमायश्चित्तं भवति किंतु मात्रादित्यागमायश्चित्तात्तद्वन्ममपि भवति ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ब्राह्मणस्ये
ति ब्राह्मणस्य देहं हस्तादिना पीडा क्रियायदतिशयदुर्गंधितयाऽग्नेयं लशज्जपुषिषादितस्य मद्यस्य चाग्नाणं कुण्डिलं लवकतापुंसि च मुखा
दीर्घैश्चुनं दत्येतत्सत्यं कंजातिभ्रंशकरं स्मृतम् ६७ स्मरति गर्दभतुरगोऽश्मृगहस्ति छागमेधमस्तस्य सर्पमहिषाणां प्रत्येकं वधः संकरीकर-

परिवृत्तिना जुनेनोदोपरिवेदनमेव च तयोर्द्वानि च कन्यायास्तयोरेव च याजनम् ६० कन्याया दूषणं चै
व वात्सुर्घ्यं तत्प्रपन्नम् तडागारा मदारानामपत्यस्य च विक्रयः ६१ ब्राह्मता बांधवत्यागो मृत्याध्यापन-
मेव च मृताच्चाध्ययनादानमपणयान्च विक्रयः ६२ सर्वाकरे षष्ठीकारा महायज्ञप्रवर्तनम् हिंसोर्वर्था
नास्त्र्याजीवी गोभित्तिरोमूलकर्म च ६३ इधनार्थमसुकाणां दुर्भाणां मवापनम् आत्मारथं च क्रियारंभो
निदितान्नादन तथा ६४ अनाहिताग्नितास्तथ मृणानामनपक्रिया असञ्छास्त्रोधिगमनकोशील
व्यस्य च क्रिया ६५ धान्यकुल्यपशुस्तेयमद्यपस्त्रानि धेवनम् स्त्रीभूद्विदुस्तत्र वधो नास्ति वयचोप-
पातकम् ६६ ब्राह्मणस्य रुजः कृत्याग्नातिरघेयमद्ययोः जैस्त्यचमैश्चुनपुंसि जातिभ्रंशकरं स्मृतम् ६७
खराश्चोऽश्मृगभानामजाविकवधस्तथा संकरीकरणं ज्ञेयमनाहिमहिषस्य च ६८ निर्दितभ्यो धना-
दानवाणिज्यं भूदुसवनम् अपात्रीकरणं ज्ञेयमसत्यस्य च भाषणम् ६९ कृमिकीटवयो हत्यामद्यालु
गतं भोजनम् फलार्धः कुकर्मस्तेयमधेयं च मलावहम् ७० एतान्येनांसि सर्वाणि यथोक्ता निपुथक्पृथक्
ज्ञेयं मत्तं रपाद्वातेतानि सम्यङ्निबोधत ७१ गं ज्ञेयम् ६८ निर्दित इति अग्रतिग्राह्यधनेभ्यः प्रतिग्रहो वाणिज्यं भूदस्य परिच-

र्यं अन्तुताभिधानं इत्येतत्सत्येकमपात्रीकरणं ज्ञेयम् ६९ कृमिर्नाति रुमयः कृद्वजंतवः तेभ्य इषत्स्थूलाः कीटाः तेषां वधः पक्षिणां
गतय इत्येवमपि शाकाद्यैर्काण्डिकैर्दोः कृत्वा मधेन सहानीतं तस्य भोजनम् मेधातिथिस्तु मद्यालुगतमद्य संस्पृष्टमाह तन्मत्तत्र प्राय
रवात्फलकाष्ठपुष्पाणां चैवैष्यैः अन्यैः पचयेदपि अत्यंतं वै कुर्यात् एतत्सत्येकमलिनीकरणम् ७० एतानीति एतानि ब्रह्माह त्यादीनि पापानि भे-

देनपयोक्ता निययैः प्रत्यक्षितरूपेर्नाशयेत्तानि शृणुत ७१ ब्रह्महेति यो ब्राह्मणं हंत वान्धवने कुटीं कृत्वा हतस्य शिरः कपालं तदभ्रावे अन्यस्यापि निहंत कृत्वा अरण्ये भेषा सुगाढानः पापनिर्हरणाय द्वादश वर्षाणि वसेत् तत्र कुर्व्यात् अत्रापि कृतवपनो निवसेदिति वदन्त्यतिअनंतरोक्ता अपिविशेषाया ह्याः तथाच यमः सप्तागाराण्यपूर्वाणियान्यसंकल्पिता निच संविशेत्ता निशन के विधूमे शुक्तकज्जन ने हू
ण म्ने दोहि मे भिक्षामे नो विस्वाप्यमंचरेत् एक कालं च रे द्वे स्थानं दलब्धो दं कृषिवेत् अयं च द्वादशवार्षिक विधिः ब्राह्मणस्थाज्ञान कृतम् ब्रा
ह्मणवधे इयं विशदिरुदिता ममा व्याकामतो हि ज्ञमिति वक्ष्यमाणत्वात् स्वनिय वैश्य द्यूद्राणां तु क्रमेणैतद्वादशवार्षिकं दिग्गुणं त्रिगुणं
चतुरंगुणं च दृष्टव्यम् यथोक्तं भविष्यपुराणे दिग्गुणाः क्षत्रियानां तु वैश्यानां त्रिगुणाः स्मृताः चतुरगुणास्तश्च द्यूद्राणां पर्वदुक्ता म हस्त्यनाम्
पर्वदुच्य व्रतं मोक्तं गन्दूपापकर्मणाम् यावद्ब्रिहस्पतेर्ब्राह्मणानां स भान्तो दिग्गुणैः क्षत्रियाणां द्रष्टव्यवहार दर्शनाद्यथासि प्राप्त
वे त्रिगुणे चेन्नैवं वैश्यानां चतुर्भिः द्यूद्रैः द्यूद्राणां भित्सम वाच्च क्षत्रियादीनां त्रयाणां व्रतमपि दिग्गुणं त्रिगुणं चतुरगुणमित्यर्थः एतानि च म-

अहम् हाहादशसमाः कुटींकृत्वावनेवसेत् भैसाध्यात्माविशुद्ध्यर्थे कृत्वाशवशिरोध्वजम् ७२ लक्ष्यंशस्त्व
भृतावास्थाद्विदुषामिच्छयात्मनः प्रास्यदात्मानमनोवासाभिन्देन्निरवाक्शिराः ७३

मृतावास्याः हृदुषा भच्छयात्पतः आस्थदात्मानमग्नावासा भद्रात्रवाक् शराः ७३
मृत्तत्र ह्यवधाय श्रितवचना
निगुणवत्कृतनिगुणब्राह्मणहननविषयत्वेन भविष्यपुराणे व्याख्याताभि हन्तायेत्तु गुणवन्वीर अकामान्निगुणो हतः कर्तव्यानिमनूक्त
निकृतावै आप्तमेधिकम् ब्रह्महादादशाब्दिनिकृताकृत्वा वनेवसेत् गच्छेदयमृथवापि अकामाग्निगुणे हते जातिशक्तिगुणापेक्षस-
कृद्दुःकृतं तथा अनुबध्नादिविज्ञाप्रप्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत् इति विश्वामित्रवचनान् प्रायश्चित्ताधिस्य मूहनीयम् कामकृते तु ब्राह्मणव-
धेर्द्विगुणब्रह्मवधप्रायश्चित्तं चतुर्विंशतिवर्षं तथा हागिराः अकामतः कृते पापे प्रायश्चित्तं न कामतः स्यात्कामकृतं यस्तु द्विगुणबुद्धिपूर्व-
कं ७२ लक्ष्यमिति धनुः शराद्यायुधधारिणा ब्रह्मवधपापक्षयार्थं मयलक्षीभूत इत्येवं जानतां स्वेच्छया बाणलक्ष्यभूतो वावतिष्ठेत् याव
न्मृती मृतकल्पो वा विशब्दो न दहयाजवल्क्यः संग्रामे वा होलस्य भूतः शक्तिमवाभुयात् मृतकल्पः ग्रहाणैर्जीवन्नपि विश्रुत्यति अ-
र्गोऽप्रदो सैवाऽभोऽसुखस्त्रीन्वारान् शरीरं मक्षिपेत् तथा प्रास्मेतयथा श्रियेतोत्थापसं बचन्नात् एवं मक्षिपेत् एतत्प्रायश्चित्तहयमन्नं तरे-
यस्य भाणं च यजेत वाग्म्यमेधेनेत्येव प्रायश्चित्तत्रयमिदं कामतः क्षत्रियस्य ब्राह्मणवधविषयं मनुष्योऽकमेवल्लिखितार्थश्चाव्यारब्धानं भविष्य

पुराणे लक्ष्यं शस्त्रभृतां वास्यान् विदुषाभिच्छयात्मनः प्रास्येदात्मानमनौवासमिद्धे त्रिरवाक्शिराः यजेत वाञ्छमेधेन क्षत्रियो विप्रया-
तकः प्रायश्चित्तत्रयं ह्येतत्सात्रियस्य प्रकीर्तितम् क्षत्रियो भिरुणो धीरं ब्राह्मणं वेदपारगम् निहृत्य कामतो धीरं लक्ष्यः शस्त्रभृतो भवेत्
न तु वेदविदं धीरं ब्राह्मणचाग्निहोत्रिणम् निहृत्य कामादात्मानं क्षिपेदन्नाववाक्शिराः निरुण ब्राह्मणं हृत्वा कामतो गुणवान्गृहं यद्वा
वाञ्छमेधेन क्षत्रियो योमहीपतिः ७३ यजेतेति यजेत वाञ्छमेधेनेत्यनंतरं व्याख्यातं स्वर्जितायाग विशेषेण गोसमेन वा अभिजितायि-
श्वजिता वा त्रितो अग्निमुतावायाजयेत् एतां निचाज्ञानतो ब्रह्मवधे प्रायश्चित्ताभिजैवर्णिकस्य विकल्पिनाति तदुक्तं भविष्यपुराणे स्वर्जि-
तादेव्यद्वीरकर्मणां पृथनापत्ते अनुष्ठानं द्विजातीनां वधेऽस्मात्पूर्वके ७४ अषन्ति वेदानां मध्यादेकं वेदं जपन् स्वल्पाहारः संयतो द्वि-
यो ब्रह्म हत्यापापनिर्हरणायोजनाशतं गच्छेत् एतदप्यज्ञानकृते जातिमात्र ब्राह्मणवधे त्रैवर्णिकस्य प्रायश्चित्ततया च भविष्यपुरा-

यजेत वाञ्छमेधेन स्वर्जिता गोसमेन वा अभिजिह्वजिह्वावा त्रितारिण्युतां पिवा ७४ जपन्वान्यत
मं वेदु योजनानाशतं मजेत् ब्रह्म हत्यापनोदायमित्तमुद्दिश्यते द्वियः ७५ सर्वं स्ववेदविदुषे ब्राह्मणा योप
पादयेत् धनवाजीवनायालगृहवासपरिच्छदम् ७६ हविष्यभूवाग्नुसरन् प्रतिस्वातः सरस्वतीम् ज
पेद्वा निपयाहारश्चिरेव दस्यसंहिताम् ७७

गोअयमेव स्त्रोकः पठितो व्याख्यातश्च जातिमात्रं यदा विप्रहन्त्या दमतिपूर्व-
कम् वेदं विच्चाग्निहोत्रं च तदा तस्य भवेदिदम् ७५ सर्वस्तिमिति सर्वस्ववावेदविदे ब्राह्मणा यदा त्वायावदूर्जं जीवनाय समर्थं गृहं वा गृ-
होपयोगिपथनान्यादियुत अतः सर्वस्ववागृहवासपरिच्छदं दद्यात् जीवनायालमिति वचनात् जीवनपर्याम सर्वस्वगृहं वा दद्यात् न ततो
ऽप्यनतं च जातिमात्र ब्राह्मणवधे ब्राह्मणस्य प्रायश्चित्तम् तथा च भविष्यपुराणम् जातिमात्रं यदा हन्त्यान् ब्राह्मणं ब्राह्मणो गृहं वेदा-
न्यासविहीनो वै धनवान्निवर्जितः प्रायश्चित्तं न दाकुर्यादिदं पापविशरस्ये धनवाजीवनायालगृहवासपरिच्छदम् ७६ हविष्येति
नीचारादिह विष्यान्यमोजीविख्यातप्रसरणादारभ्य पश्चिमादवस्त्रोतः प्रतिसरस्वतीयायात् एतच्छ्रुतिमात्र ब्राह्मणवधे ज्ञानपूर्वके
तथा भविष्यपुराणे जातिमात्रे हेतुविभेदे वेदमतिपूर्वकम् हंतायदा वेदहीनो धनेन च भवेद्दतः तदेतत्कल्ययेन तस्य प्रायश्चित्तं निबो-
धमे हविष्यसुक्तेरहापि प्रतिस्वातः सरस्वतीम् अथवा परिभिताहारस्थान्नामन् वेदसंहिताम् संहिताग्रहणान् पदक्रमव्युदासः

अत्रापिमाविष्यपुराणीयोविशेषः जातिमानंतुयोहन्थात्विमंत्वमतिपूर्वकम् ब्राह्मणोत्यंतगुणवान्तेनेदंपरिकल्पयेत् अथैवा
नियनाहार स्त्रिवेदस्यसांहिताम् ऋचोयजुर्विषामानिजैविधारव्यस्रोतम् ७७ कतेति इदानींसमाप्ते द्वादशेवर्षे इत्कपदेशात् द्वाद
शवार्षिकस्यविशेषमाह लूनकेशनक्षत्रस्यगोब्राह्मणहितैरतः गोब्राह्मणोपकारान् कुर्वन् ग्रामसमीपे गोष्ठपुण्यदेशाद्युत्सृज्यमान्यतम
निबसेत्तुवनेकुटीरुत्तेत्यस्यविकल्पार्थमिदम् ७८ ब्राह्मणार्थइति प्रकृते द्वादशवार्षिकेऽतरान्युदकाहंसकाद्याक्रान्ता ब्राह्मणस्यगो
वीपरित्राणार्थमाणान्परित्यजन् ब्रह्महत्यामुच्यते गोब्राह्मणानांतत परित्राणायामृतोपिमुच्यते ७९ अथइति स्तेनादिभिर्ब्रा
ह्मणसर्वस्तेऽपह्नियमाणेतदानयनार्थनिर्व्याजयथाशक्तिप्रयत्नं कुर्वन्तत्रत्रिवारान् युद्धं प्रवर्त्तमानो नानोतेपि सर्वस्वे ब्रह्महत्यापापात्

कृतवापनोनिवसेद्ग्रामांतोगोब्रजेपिवा आश्रमेचक्षुस्मूलेवागोब्राह्मणहितैरतः ७८ ब्राह्मणार्थेगवार्थे
वासधः प्राणान्परित्यजेत् मुच्यते ब्रह्महत्यागोसागोब्राह्मणस्यच ७९ त्रिवारंप्रतिरोद्वावासर्वस्व
मवभित्यवा विमस्यतन्निमित्तेवाप्राणालाभेविमुच्यते ८० एवंइदव्रतो नित्यंब्रह्मचारीसमाहितः स
माप्तेद्वादशेवर्षे ब्रह्महत्याव्यपीहति ८१ शिष्टावाभूभिर्देवानां नरदवसमागमे स्वर्गनाडवभूथस्नातो
हयमेधेविमुच्यते ८२

मुच्यते अथप्रथमप्रकारेणैवविमसर्वस्वंप्रहृतंजित्वाअर्पयतितापिसुच्यते यद्वा धनापहारक
स्तेनः स्तेनैवब्राह्मणसंवर्द्धनमरणेप्रकर्त्तेनथादायाद्यप्रहृतं धनदानेनतंजीवयतितापिसुच्यते यद्वा धनापहारा
मुच्यते एतदितरप्रकारांतरेणतुरदागोसागोब्राह्मणस्यचेत्युत्तरुक्तिः ८० एवमिति एवमुक्तप्रकारेणसर्वदानियमोपहितः स्त्रीसं
योगादिभूत्यसंयतमनाः समाप्ते द्वादशेवर्षे ब्रह्महत्यापापनाशयति एवं ब्राह्मणार्थ इत्यादिसर्वप्रकृते द्वादशवार्षिकस्यबोद्धव्यम् ८१
प्राञ्छेति अथमेधे ब्राह्मणानामृत्तिनां सात्रियस्ययजमानस्यसमागमेषु ब्रह्महत्यापापशिष्टानिवेद्यं ब्रह्महत्यागोब्रह्महत्यापा-
पान्मुच्यते द्वादशवार्षिकस्योपसंस्कृतत्वात् अंतर्जमेवेदंप्रायश्चित्तं तथाच भविष्यपुराणे यदातुगुणवान्निमोहत्वाभिप्रयंतु निर्युणम्
अकामास्तदागच्छेत्तानं चैवाश्वमेधिकम् गोविंदराजस्तुअश्वमेधेविबल्लितसकलप्रायश्चित्तं प्रोपत अस्यप्रकृतं द्वादशवार्षिकं

प्रायश्चित्तस्यानरागवृत्त्युत्पत्तिरित्याह तदुक्तं म विध्यसुरागवचनविरोधात् ८३ धर्मेति यस्माद्ब्राह्मणो धर्मस्य कारणं
ब्राह्मणेन धर्मोपदेशोक्तते धर्मादुत्पत्तिरिति श्रुत्यन्ते तांस्माद्ब्राह्मणस्तत्रियास्यां स मूलाग्रधर्मतरुनिधत्ते तस्मान्नेषा
समागमे अन्धमेधेपापनिवेद्यावृत्त्युत्पत्तिः श्रुत्यन्तेति अस्मै विरोधः ८३ ब्राह्मण इति ब्राह्मण उत्पत्तिमात्रेणैव किंपुनः श्रुतादिभिर्देवा
नामपि पूज्यः स्मरतामनुष्याणां लोकस्य प्रत्यक्षवत् प्रमाणं तदुपदेशस्य प्रामाण्यात् यस्मात्तत्र वेद एव कारणं वेदमूलकलादुपदेशस्य यत एवम
तः ८४ तेषामिति तेषां विदुषां ब्राह्मणानां मध्ये वेदज्ञास्त्रयो वि किं मुताधिकाः यत्पापनिर्हरणाय प्रायश्चित्तं ब्रूतुः तस्यापि नाविश्रुत्यैव भवति
यस्माद्विदुषां चास्मावधिज्ञानतश्च प्रकाशप्रायश्चित्तार्थविदुषामपि परिदवस्यं कार्यरहस्य प्रायश्चित्ते पुनरेतन्नास्ति रहस्यत्वं विरोधात् ८५

धर्मस्य ब्राह्मणो मूलमंगरजन्य उच्यते तस्मात्समागमे तेषामेनो विख्याय श्रुत्युति ८३ ब्राह्मणः संप्रवे
नेव देवानामपि देवतम् प्रमाणं चैव लोकस्य ब्रह्मज्ञेव हिकारणम् ८४ तेषां वेदविदो ब्रह्मयुक्तयोऽप्येनः
स्फुरिष्कृतिम् सातेषां पावनारयस्यात्यवित्रविदुषां हि वाक् ८५ अतो न्यतममास्थाय विधि विप्रः स
माहितः ब्रह्महत्याकृतपापव्यपाहत्यात्मवत्तयो ८६

अत इति अस्मात्प्रायश्चित्तगणादन्यतमं प्रायश्चित्तं ब्राह्मणादिः
संयतमना आश्रित्य प्रशस्तार्थतया ब्रह्महत्याकृतपापमप्रलुदति एतच्च ब्रह्मवधादिप्रायश्चित्तविधानं सकृत्पापकरणविषयपापारुत्तो-
त्तावर्त्तनीयं न भिरुक्तं गुरुणि गुरुणि लघूनि इति गीतमस्मरणान् पूर्णचानस्य न स्मृतात् ब्रह्महत्याव्रतचरेत् इति बहुभारणे प्रायश्चि
तबहुलस्य वस्यमागत्वाच्च विधेः प्राथमिकादस्माद्विदो हि गुरुं स्मृतम् तृतीयेत्रिगुणभोक्तं इति गीतमस्मरणान् गृहदाहादिनासु
गपदनकं ब्राह्मणहनने तु प्रविध्यपुराणो यो विशेषः ब्राह्मणो ब्राह्मणवीर ब्राह्मणो वा बहून्गृह निहत्यासु गपदीर एकं प्राणांतिकं
रेत् कामतस्तर्पदाहेन्याद्ब्राह्मणान् स्मरसतम् तदात्यानंदहेदनौ विधिना येन तच्छृणु एतच्चाज्ञानविषयसर्वमेवेतत् तथा अका
मनो यदा हन्यान् ब्राह्मणान् ब्राह्मणो गृह चरेदने तयाधोरेयावत्याण परिशयम् एतच्चाज्ञानवधे प्रकृततासु गपन्यारणविषयं क्रम
मारणेतु विधेः प्राथमिकादस्मादित्यादि विधायकवेदवचनात् ८६

हवेति प्रकृतत्वाद्ब्राह्मणगर्भविषयं स्त्रीपुंनपुंसकलेनाविज्ञातं सत्रियवैश्यं च यागप्रवृत्तं हत्वा आत्रेयान्च स्त्रियं ब्राह्मणान् तथा त्रैयीच
 ब्राह्मणीभित्तियमस्मरणात् हत्वा ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तं कुर्यात् आत्रेयीचरजस्वलाञ्जलुस्त्रातोच्यते रजस्वलाञ्जलुस्त्रातामत्रेयीभिति
 वसिष्ठस्मरणात् एवं चानात्रेयी ब्राह्मणीवधे त्रैयीविकउपपातकं ययोक्तं स्त्रीभ्युद्विष्टक्षत्रवध इति यत्तत्तरश्लोके कृत्वा च स्त्रीसद्वद
 धमिति तदोहिताग्निब्राह्मणस्य ब्राह्मणीभार्याविषयम् तथा च गिराः आहिताग्ने ब्राह्मणस्य हत्वा पत्नीमर्निदिताम् ब्रह्महत्याव्रतं
 कुर्यात् आत्रेयीभ्यस्तथैव च ८७ उक्तेति हिरण्यभूम्नादियुक्तसाक्ष्ये अनृतसुक्तायुरोश्च भित्त्वा भिषा पसुत्याद्यनिक्षेपं च ब्राह्मणस्य
 वणीदन्यदजनादिद्व्यंक्षत्रियादेः सवर्णमपि चापहृत्य स्त्रीवधं च यथा व्याख्यातं कृत्वा भिन्नं च ब्राह्मणहत्वा ब्रह्महत्याप्रायश्चित्तं कुर्या
 त् ८८ इयमिति एतत्सुप्रायश्चित्तविशेष उपदेशमन्तरेणाकामनो ब्राह्मणवधेऽभिहितं कामतस्तु ब्राह्मणवधेन यन्मि कृतिः नैतल्या

हत्वा गर्भमविज्ञातमेतदेव व्रतं चरेत् राजन्यवैश्यौ चैजानावात्रेयीमेव च स्त्रियम् ८७ उक्तं चैवानृतं
 साक्ष्ये प्रतिक्रियारुतथा अपहृत्य च निक्षेपकृत्वा च स्त्रीसद्वद्वधम् ८८ इयं विशुद्धिरुदिताम-
 माध्याकामतो ह्यजम् कामतो ब्राह्मणवधे निष्कृतिन विधीयते ८९ स्ररापीत्वा हि जोमो हादग्निवर्णा
 स्ररापिबेत् तथा सकारे निदग्धमुच्यते किल्बिषात्ततः ९०

यश्चित्तो किल तो हि गुणादिक्रमरणात् सकामिति प्रायश्चित्त-
 गौरवार्थं न तु प्रायश्चित्ता भावार्थम् कामतस्तत्कृतं मोहान् प्रायश्चित्तैः पृथग्विधैः इति पूर्वोक्तविरोधात् ८९ स्ररापिबि स्रराशब्दः यैश्च
 मात्रेमुख्यो न तु गौडो माध्याखुत्रितयानुगतैरुत्प्राप्तावात्सल्यकं च शक्तिक्लेशे शक्तित्रय कल्यणो रयप्रसंगात् गौड्यादिमदिरास्यगुण
 हत्वा पिस्रराशब्दप्रयोगोपपत्तेः अतएव सविष्यपुराणे स्ररापैधौ सुख्योक्तानतस्यास्तितरे समे यैश्चाः पानेन नैतासा प्रायश्चित्तं निबो
 धत यमेनोक्तम् महाबाहो समाः सर्वमिदिरामदयोगतः एतासाधितिभिर्द्विरणेष धी एतासां गौडो माध्यापैधीनां प्रकृतानां मध्ये यैश्च
 पानेन नैतासा प्रायश्चित्तं स्ररापीत्वा हि जोमो हादिति निबोधनेत्यर्थः स्ररापैधौ रागादिव्यामूढतया हि जो ब्राह्मणादिभ्यः पत्न्या अभि
 वर्णस्ररापिबेत् तथा स्रराशरीरे निदग्धे सति हि जस्तस्मात्स्यापान्मुच्यते एतच्च गुरुत्वात् कामकारकतस्तस्मिन् विषयम् तथा च दृढस्यतिः

सस्तराणेकामकृतेज्जलंतीतांविभिःक्षिपेत् सुरवेतयासानिर्दयोमृतः शक्रदिभवाभुयात् ९० गोमूत्रमिति गोमूत्रजगोक्षीरगव्यहृ
तगोभयरसानामन्यतममग्निस्पर्शकृत्वापावन्मरणं पिबेत् ९१ कणान्वेति अथवाविहृतवासाजटावान्मृगस्राभाजनचिह्नः स्फुट
वयवान् आकुरुतेतिलंवाप्रात्रावेकवारं संवत्सरं पर्यन्तं स्रापानपापनाशनार्थं भक्षयेत् इदमबुद्धिपूर्वकं असुरव्यसरापाने दृष्टव्यम् न
तु गुणान्तरवैकल्यिकलपुत्वान् ९२ मरेति यस्मात्तदुलपिष्टमाध्यत्वात्स्रा अन्धमलमलशब्देन स्रापपमुच्यते तस्माद्वाह्येण क्षत्रियैश्वा
पेक्षींस्त्रांनपिवेयुः इत्यनेन प्रतिषेधेऽस्ति एतदन्तिक्रमे स्रापिलेति श्रायश्चित्तं अन्धमलानुवादश्चपेक्षीविषय एव स्फुटः त्रैवर्णिकस्य मनुने
वोक्तः ९३ गोदीति यागुडेन कृतासागौडी एवं पिष्टेन कृतापेक्षीमधुकक्षीमधुः तत्तत्तुल्यैः कृतासामाध्यो एवं त्रिः प्रकराकराजः

गोमूत्रमग्निवर्णवापिवेदुदकमेव वा पयोधृतं वा मरणाद्गोशक्नुदसमेव वा ९१ कृणान्वाभक्षयेदब्दपिण्या
कवासाकृन्निशि सुरापानापनुत्यथैवालवासाजटीध्वजी ९२ स्रावेमलमन्त्रानापापान्चमलमुच्यते त
स्माद्वाह्येण रजन्यौ वैश्यश्चन स्रापिवेत् ९३ गोदीपेक्षीचमाध्यचिज्ञेयात्रिविधा स्रा यथैवैकतथा
सर्वानपातव्याह्रिजोत्तमैः ९४ यक्षरक्षः पिशाचान्धमद्यं मांसं स्रासवम् तद्वाह्येण न नान्न व्यं देवानाम-
भ्रताहविः ९५

रासास्मिन्निबोधनमितरस्रापेक्षया ब्राह्मणस्य गोडीमाध्योपापाने श्रापश्चित्त गोस्वार्थम् यथावैकापेक्षीसु
स्रापूर्ववाक्यनिषिद्धत्वात् त्रैवर्णिकस्यापेक्षया तथा पूर्वगौडीमाध्योच हिजोत्तमैर्नपातव्या ९४ यक्षेति मद्यमत्रनिषिद्धपेक्षीगौडीमा
ध्योचितिर्निकृन्तनविधयोऽन्यतान्याहसुलस्तः पांनसद्राक्षमाध्यो कखाजूरतालमैक्षवम् माध्यो कटांकमादीकमैरेयन्नाभिकेरजम्
सामान्यानि हिजोत्तमानां दान्येकादशैव च द्वादशतुल्यस्राभद्यं सर्वेषामभयमस्तुतम् मांसं च मनिषिद्धस्राचन्निष्काशप्रोक्ता अस्त्युत इ
ति श्रासवोभेदानामवस्थान्तिविशेषः मद्यः कृतसंसाधनो संज्ञातमद्यस्वभावः यमधिकूल इदं सुलस्त्योक्तमायश्चित्तम् द्राक्षेत्कटकं रज्जूरपन
सादेय्यो रसः सद्योजातं तु पीत्वा तु व्यहृन्धुद्गो हिजोत्तमः एवं मद्यादि चतुष्टयं यक्षरक्षः संबन्धेन न तस्तद्वाह्येण देवानां हविर्भक्षय
तानाशितव्यम् निषिद्धायाः स्राया इहोपादानं यक्षरक्षः पिशाचान्नतया निदार्थम् अत्र केचिद्देवानामभ्यताहविर्भित्तिसुलिंगनिर्देशा-

ब्राह्मणस्य पुंसां यमधम्यति येषो न स्त्रिया इत्याहुः तदसत् पतिलोकं न सायाति ब्राह्मणो यासु सं पिबेत् इहैव साश्रुनी गृध्रां मूकरी चो
 पनायते इति याज्ञवल्क्यादिस्मृतिविरोधात् ९५ अमेध्य इति ब्राह्मणो मधपानमदमूदबुद्धिः सन् अशुचौ वापते तवेदवाम्यं वा उच्चार
 येत् ब्रह्महत्याधकार्ययुक्त्यात् अतस्तेन मधपानं न कार्या भिति पूर्वस्यैवानुवादः ९६ यस्येति यस्य ब्राह्मणस्य कायगतं ब्रह्मजीवात्प्राप्तं क
 वारमपि मधोनाशु व्यनेत याचैकवारमपि यो ब्राह्मणो मधं पिबति तस्य ब्राह्मण्यव्यपेति मूदगं समाभोति तस्मान्मधं सर्वथैव न पातव्यं ९७
 एवेति इदं स्त्रापानं नितपापस्य नानामकारमायश्चित्तमभिहितं तस्मात्परं ब्राह्मणं सर्वगृहणपापस्य निष्कृतिवक्ष्यामि ९८ सुवर्णेति
 अपद्वलं सर्वर्णं तु ब्राह्मणस्य यतः स्वयमिति शातातपस्मरणान् ब्राह्मणं सर्वर्णं चौर्यो ब्राह्मणो राजानं गत्वा ब्राह्मणं सर्वर्णं पहरं स्वीयं क
 मेकययन्मम निग्रहं करोति त्रिधा त् ब्राह्मणग्रहणं मनुष्यमात्रमदर्शनार्थम् आयश्चित्तो यतेन रदिति प्रकृतत्वात् क्षत्रियादीनां च प्रायः

अमेध्येनापतेन्मत्तो वैदिकं वाप्युदाहरेत् अकार्यमन्यकुर्वाद्वा ब्राह्मणो मदमोहितः ९६ यस्य काय
 गतं ब्रह्म मधोनाशु व्यते सकृत् तस्य व्यपेति ब्राह्मण्यं मूदत्वचसागच्छति ९७ एषा विचित्राभिहित्ता
 म्सापानमन्यनिष्कृतिः अतः कृत्वैव प्रवक्ष्यामि सर्वर्णस्तेयनिष्कृतिम् ९८ सर्वर्णस्तेयकृद्दिग्यो राजानं म
 भिराम्यतु स्वकर्मत्वापयन्मूयान्माभयानुशास्ति ९९ गृहीत्वा सुसलराजा सहस्रन्यानुतस्य
 यम् वधेन शक्यति स्तेनो ब्राह्मणस्तपसवतु १०० श्रित्ताभिधानात् ९९ गृहीलेति स्तंथेनादापय सुसलमित्यादौ

कृत्वा ततो नापि तु मुसलादिकं गृहीत्वा स्तेपकारिणं मनुष्यमेकवारं राजा स्वपुं हन्यात् स च स्तेनो वधेन सुसलाभिधानेन हतो मुक्तो पिवास्तु
 निरिति याज्ञवल्क्यस्मरणान् मृतो वा मृतकलो वा जीवन्तस्मात्पापान्मुच्यते ब्राह्मणः पुनस्तपसैव वेलेव कारदर्शनात् तथा च न जानु ब्रा
 ह्मणं हन्यात्सर्वपापेष्वस्थिना भित्तपसैव सुल्यति अतएव मन्यर्थव्याख्यानपरं भविष्यपुराणे यदेतद्वचनं वीर ब्राह्मणस्तपसैव वा न
 नैनं स्मरणादिहृद् ब्राह्मणस्य स्मराधिप तपसैव तेनेने ह्यतिषेधो वधस्य तु वाशब्दश्च क्षत्रियादीनामपि तपो विकल्पार्थः ब्राह्मणस्य तु
 तपापेति नियमो न तु ब्राह्मणस्यैव तपः अतएव भविष्यपुराणे इतरेषामपि विभोतपो न मतिरपि पृथक् इति तदेव तप आह १०० तपसेति
 तपसा स्मरणां स्तेयेत्यन्यपापं हि जौनिर्हन्तुं इच्छन् अपरपदं हणात्प्रायम्याच ब्रह्महणि पद्ममुक्तं त्रिपुरान् एतच्च द्वादशवार्धिक

हृशगौरवात् क्षत्रियादीनां मरणेन विकल्पितत्वाच्च ब्राह्मणसंघिन्नः स्रवणीपहरणे पंचरुघालकोमाधस्ते स्रवणस्फोडोति
स्रवणपरिमाणदृष्टव्यन्मनतोन्यूनस्य परिमाणपेक्षयामनूक्तपरिमाणस्य द्वाहो न्याय्यत्वात् यत्प्राधिक्यपरिमाणं भविष्यपुराणे श्रु-
यते तत्तथा नुबधविशिष्टापहारे त आविधमायश्चित्तविषयमेव तथा भविष्यपुराणे क्षत्रियाद्यास्त्योवर्णाभिर्गुणाद्वायतत्पराः गुणा
द्वयस्य तु विषयपंचभिरुक्तपहारे त निष्कानेकादशतया द्रव्यात्मानं तु पावके सुन्दर्युर्मरणादोरचरे द्रव्यात्माशुत्यये १०१ ए
तेरिति ब्राह्मणस्रवणस्तेयजनितपापमेभिर्द्विर्नैर्हजो निर्हरेत् त्र्यम्बतपसो ह्योक्तत्वात् एतैरिति च ह्रस्वचनसंबधा
मपि मायश्चित्तं कल्सानीयमिति ज्ञापनार्थम् गुरुस्त्रीगमनं निमित्तमुनः पापमेभिर्वस्यमाणैः प्रायश्चित्ते निर्हरेत् १०२ शुा ति

तपसाऽपृष्टुत्सक्तस्रवणस्तेयजं मलम् चीरवासाद्दिजोऽरण्ये चरे द्रव्यहृणो ज्ञतम् १०१ एतैर्ब्रह्मे
पाहेतपापस्तेयकृपुं हिजः गुरुस्त्रीगमनोयतु ज्ञतं रभिरयानुदेत् १०२ गुरुतल्यभिभाष्येनस्तमस्व
प्यादयो मयः सुमीज्वलती स्वास्थिष्वन्यृत्कनासविस्तृथ्यति १०३ स्वयवाशिम्भस्रवणावुल्लत्सायाय
चांजलो नैर्भतीन्द्रिमातिष्ठदानिपातादजिह्वागः १०४ खट्वांगीचीरवासावाप्तमनुलो विजनेवने आ
जापत्यचरेत्कृच्छ्रमब्दमेकसमाहितः १०५ चाद्रायणवात्रीन्मासानभ्यस्य न्नियतं द्वियः हविष्येण यवा
ग्वावा गुरुतल्यापनुत्तये १०६

दो निष्कर्माणी न्यक्तत्वात् गुरुः पिता तल्यं भार्या गुरुतल्यं गुरुभार्या तद्गामी गुरुभार्या गम्
विख्याप्यलो ह मयेतमशयने स्वप्यात्लो ह मयी स्त्रीमकृतिं कृत्वा न्यलती मासि ग्यमृत्कनात्माविशुद्धो भवति १०३ स्वयंचेति
ववालिगद्यषणो छित्वा अंजलो कृत्वा यावत् शरीरपातमवकातिः सन्तदक्षिणपश्चिमादिशंगच्छेत् एवं उक्तमायश्चित्तद्वयं गुरुत्मा
त्सवर्णगुरुभार्या विषयज्ञानतो रेतो विसर्गपथं ते मैशुन विषयम् १०४ खट्वांगीति खट्वांगपृष्टस्रवधलाच्छुनः केशनस्वलोम
धारिसंयतमन्नाभिर्जनेवने वर्षमेकं प्राजापत्यं ज्ञतं चरेत् एवं च वस्यमाणमायश्चित्तं चल्युत्वा त्वभार्यादिष्वभेगा ज्ञानविषयं बोद्धव्यम्
१०५ चाद्रायणमित्यादि यद्वा गुरुभार्या पापनिर्हरणाय सयतं द्विय फलमूलादिना हविष्येण नीवारादिकृतयवाग्वावात्रीन्मासान् चोद्वा

यणान्याचरेत् एतच्च पूर्वोक्तादपिलघुत्वात् असाध्वीमसवर्णाचारुकृपायिच्छतोद्दष्टव्यम् १०६ एतैरित्यादि एभिः कृत्तवर्तैर्बन्धाहल
दिमहापातककारिणः पापं निर्हरेयुः गोवधाद्युपपातककारिणः पुनर्वक्ष्यमाणप्रकारेणानेकरूपव्रतैः पापानि निर्हरेयुः १०७ उपैति अ
नेन विधिन्यायस्ति तियावलुलक उपपातकयुक्ताग्रेयातो विधिलयवागुरूपेण प्रथममासं यवाभिवेत्स शिरसमुडित शिराल्लून आश्रुः तेन
हतगोचर्मणाच्छादितं देहमासत्रयमेव गोशेवसेत्तु गोमूत्रेणाचरेत्स्नानं सयते द्विपः कृन्निमलवणवर्जितं हविष्यमन्नमेकाहं सुत्कादितोय
न्निहसायदितोय तृतीयमासावधीयात् मासद्वयमेव दिवाभानस्तामनुराच्छेत्तासात्र गवांश्चुरमहाराट्स्त्वसुथितं रजस्तिष्ठन्नास्वादयेत्क-
दयनादिनाताः परित्यज्यप्रणम्य चराचौ भिन्यादिकमनुष्येव उपविष्ट आसीत तथा शनिर्विगतकाथः उत्थिताः सगोषु पश्यादुतिष्ठेत् त्वनेच

एतैर्वर्तितैः पोहेयुर्महापातकिनोमलम् उपपातकिनस्त्वमेभिर्न्नानाविधैर्ब्रूतैः १०७ उपपातकसंयुक्तो
गोभ्रोमासययान्पिबेत् कृतवापोवसद्गोष्टेचर्मणानेनसदृतः १०८ चतुर्थकालमभ्यादक्षारलवणमि
तम् गोमूत्रेणान्तरुन्धानं मांसो नियतद्वयः १०९ दिवानुगच्छेद्ग्रास्तास्ततिष्ठन्मूर्ध्वैरुजः पिबेत् शुश्रू
षितानमस्कृत्य रात्रौ वीरासनं वसेत् ११० तिष्ठतीष्यनुतिष्ठत्तु ब्रजं तीष्यनु ब्रजं तीष्यनु ब्रजं तीष्यनु आसीनास्तथासी-
नो नियतो वातमत्सरः १११ आतुरामभिशस्तावाचैरव्याम्रादिभिर्मर्यैः पतितोपकलनावासवोपायैर्वि-
मोचयेत् ११२ उष्णैर्वर्षतिशीतत्रामारुतेवातिवाप्तुशाम् नकुर्वीतात्सनस्थायगोरकृत्वा तु शक्तितः ११३
आत्मनो यदि वान्येषां गृहे स्तेत्रेथुवासले प्रक्षेप्यतीन्जकूथयेत्पिबन्तं च वत्सकम् ११४ अनेन विधिना
यस्कगोभ्रोमासुगच्छति सगोहत्याकृतपापत्रिभिर्मासेष्वपि हति ११५ एतैर्वर्तितैः पोहेयुर्महापातकिनोमलम् उपपातकिनस्त्वमेभिर्न्नानाविधैर्ब्रूतैः ११६

परिचमंतीषु पद्यान्ततः परिचमैन्तु
यस्तुक्काद्भागो मसुगच्छात् सगा हल्युक्तयवात्रा मस व्यपाहत् ११७
पनिशक्तगोपुपगिरौत्प्याधित्वाचौरव्याघ्रादिभयहेतुभिराक्रांतां पतितां कर्मलङ्घनां वायथाशक्तिमोचयेन् तद्यत्तुब्धो आदित्ये
तपतिमयेनवर्पति शीतोच्चोपस्थिते मारुते चाल्ययेवातिगौर्यथाशक्तिरस्माभक्तला आत्मानं स्थाणं नकुर्वन्ति था आत्मनो अन्येषां वागे
हे दोत्रैरवनेषु मस्मादिमक्ष्णं कुर्वन्तां वत्सक्षीरं पिबन्तन्मकथयेन् अनेनोक्तविधानेन योगोद्भागः परिचरति सगोवधजनितपा
पं त्रिभिर्मर्त्तिरपनुदति १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१

वृषभेति वृषएकादशोयासांताः सम्यगलुक्षितप्रायश्चित्तोद्घातः अविद्यमानेतावतिधनेसर्वस्ववेदशेष्यो ब्राह्मणेष्योदघातः
११६ एतदेवेति अपरेतूपपातक्रिनोचस्यभाणानकीर्णवर्जिताः पापनिर्हरणार्थमेतदेवगोवधप्रायश्चित्तं चाद्रायणवालपुलाकुपुःचा
द्रायणतुल्यपुनप्रातर्केनातिशक्तिगुणाद्यपेक्ष्यवायोजनीयम् ११७ अवेति अवकीर्णविद्वसाणः काणेनगर्दभेनरात्रौच
यत्नेनतत्रेणानिर्ग्लारव्यादेवतायजेत् ११८ हुलेति ततोभिर्नित्यैर्गर्दभैरपदिहोमान्द्रयथावच्चतुष्यथैकृतातदन्तेसमासिंचितुमारुत
इत्येतयान्त्वामारुतं द्रुहस्यत्यग्नीनाद्युतेनाहुतीर्ब्रूयादप्रसिद्धलादवकीर्णवतो लक्षणमाह ११९ कामतइति इच्छातो द्विजः अव
कीर्णीभवद्द्वलात्रहन्त्राचीन्चयोषितमिति वक्नान्त्वाथानीशुक्रोत्सर्गमह्मचर्यस्यातिक्रममनकीर्णरूपं सर्वज्ञायेदविदः ग्रहः १२० मारुत

वृषभैकादशागाश्च दद्यात्सत्त्वरितं व्रतः अविद्यमाने सर्वस्ववेदविद्भ्यो निवेदयेत् ११६ एतदेव व्रतं कुपु
रूपपातकिनो द्विजाः अवकीर्णवर्जं सुहृद्यं चाद्रायणमथापि वा ११७ अवकीर्णानि तु काणेन गर्दभेन च
तुष्यथे पाकयन्त विधानेन यजेत निम्नमिति ११८ हुलाग्नौ विधिवद्भोमानततश्च समेत्युचा व्रतं द्रु
रुवन्हीना जुहुयात्सपिषाहुतीः ११९ कामतो रेतसः सेकव्रतस्य स्यद्भिज्जन्मनः अतिक्रमव्रतस्याहुद्भमज्ञा
त्रह्मवादिनः १२० मारुतपुरुहूतचरुगुपावकमेव च तुरो व्रतिनोऽभ्यति ब्राह्मणेनोऽवकीर्णिनः १२१ एत
स्मिन्नेन सिमा मे वसित्वा गर्दभाजिनम् सप्तागारांश्चरेद्भक्षस्वकमपरिकीर्तयेत् १२२ तैष्यो लब्धेन भैक्षेण
वर्तयन्नेककालिकम् उपस्पृशस्त्रिषवणत्वं बदेन सपिशकृत्यति १२३

अः तदवकीर्णिनः सतोमरुदिन्द्रसुहस्यतिपावकांश्चतुरः संक्रामति अतस्तेष्वहुतीर्जहुपातइत्याज्याहुतेरयमनुवादः १२१ एतस्मि
न्नि १ एतस्मिन् अवकीर्णव्येपापउत्पन्ने पूर्वोक्तं गर्दभयागादिहृत्लागर्दभचर्मपरिधायति हारीतस्पर्णात्सर्गदर्भसंबन्धित्वमिष्टाव
गुहैष्यो लब्धेन भैक्षेण एककालमाहारं कुर्यात्प्रातर्मध्यह्निषु च स्नानमाचरन् संवत्सरेणैव विशकृत्यति १२३

जातीति ब्राह्मणस्यरुजः कृत्येत्यादिजातिप्रशङ्कर्मोक्तं तन्व्याध्यादन्यतमं कर्मविशेषं दृच्छ्यातः कृत्वा वक्ष्यमाणं सातपथं समाहसाध्यं कुर्वेत्
तु अमिच्छातः पुनः कृत्वा माजापत्यं वक्ष्यमाणं चरेत् १२४ संकरेति स्वराश्वोष्ट्रेत्यादिना संकरं करणान्मुक्ता निनिदिष्टे प्रयोधनादानमि
त्यादिना चापात्री कस्य नान्युक्तानि ते वामध्यादन्यतममिच्छातः कृत्वा चाद्रायणमासं शस्त्रये कुर्वीत कृमिकोटवयो हस्तेत्यादिना मालिनिक
रणान्युक्तानि तन्व्याध्यादेकमिच्छातः कृत्वा त्रिरात्रं वा गूक्ष्यतामभ्यधीयात् १२५ तुरीय इति ब्रह्महत्यातुरीयो भागः त्रैवार्षिकरूपः द्वा
दशवार्षिकस्य चतुर्थो भागः एतच्च भाष्यं चित्ते स्मृद्भद्रविट् सत्रवध इति उपपातकलेनोपादिष्टं त्रैवार्षिकत्वापेक्षया गुरुत्वात् वृत्तस्य सस्मि
यस्य कामतो वधे दृष्ट्यं वैशेष्याच्चाचारे कामतो हने अष्टमो भागः सार्द्धं त्रैवार्षिकं व्रतं न्यूदे वृत्तस्यै हते कामतो द्रष्टव्यं न वमासिकम् १२६
अकामत इति अबुद्धिपूर्वकं पुनः क्षत्रियं निहत्स्य वृषभेनाधिकं सहस्रं यासां गवां ता आत्समुत्थयेत्त्राक्षणे श्मोदद्यात् १२७ अयद्भिति

जातिप्रशङ्कं कर्म कृत्वा न्यतममिच्छया चरेत्सातपथं कृच्छ्रं प्राजापत्यमभिच्छया १२८ संकरापात्र कृ
त्या सुमासं शोधनमैदमम् मलिनो करणीयेषु ततः स्याद्वाव करुभ्यहम् १२९ तुरीयो ब्रह्महत्यायाः क्षत्रि
यस्य वधैः स्मृतः वैश्ये पुमांशो वृत्तस्यै न्यूदे न्यस्तु षोडशः १२६ अकामतस्तुराजन्यविनिपात्य हि ज्ञान
मः वृषभैकसहस्रागा दद्यात्सचरितव्रतः १२७ अयद्भ्रवरहानियतो जटी ब्रह्महृणो व्रतम् वसं दूरतरेया
माहृक्षमूलनिकेतनः १२८ एतदेव चरेदब्दभाष्यं चित्ते हि ज्ञानमः प्रमाप्य वैश्व वृत्तस्य दद्याच्चै कशत
गवाम् १२९ एतदेव व्रतं कृत्स्नं वृषभमासान् न्यूद्दहत्वरत् वृषभैकादशावापि दद्याद्दिप्रायगाः सिताः १३०

यद्वासं यतो जटावान् ग्रामादिम कृष्ट वृक्षमूले कृतनिवासो ब्रह्महृणियदुक्तं ब्रह्महाहा दशसमा इत्यादित दूर्ध्वत्रयं कुर्वन् तननुतुरीयो-
ब्रह्महत्याया इत्यनेन पुनरुक्तिर्विच्यजटी दूरतरेया मात् वृक्षमूलनिकेतन इति वचनात् व्यतिरिक्त शवशिरोध्वजधारणादिसकल
धर्म निवृत्त्यर्थत्वा दस्य यथस्य अकामाधिका माधिका च ददमकामतः अतएवांगलाधवा द्युनितम् १२८ एतादिति एतदेव द्वादशावधि
कव्रतमकामतः साध्याचारं वैश्यं निहत्स्य वर्षमेकं ब्राह्मणादिः कुर्वीत एकाधिकं वा गां शतं दद्यात् १२९ एतदिति एतदप्यकामतः
इदमेव व्रतं न्यूद्दहा वृषभमासं चरेत् वृषभमपकादशो यासां गवां ताः सुक्लवर्णा ब्राह्मणाय दद्यात् १३० मार्जरीति विडालनकुलचाप

मे कुरु कुरु गोपीपंचकाकागमे कैंकह्लाभूद्रह्लाभ्रतं स्त्रीभूद्रवध इत्युपातकमायश्चित्तं गोचधव्रतं चोद्रायणं चरेत् न तु भूद्रो ज्ञेयस्तु
 मो उच्येतादिभ्याश्चिन्तपपास्यलधुलात् चोद्रायणमभ्येतत्कामतो अस्यासादिविषये द्रष्टव्यम् १३१ पयंदेति अबुद्धिपूर्वकमार्जा-
 रादीनां वधे निरात्रं क्षीरं पिबेत् अयमं दानं ललाटि नानुसमर्थः निरात्रं प्रतियोजनमभ्यनोजनेत् अत्राशक्तस्त्रिरात्रं दद्यात् आत्मा यान् तत्रा
 न्यक्षमास्त्रिरात्रं आपो ही घृते लादिस्तृजपेत् यो जपेत् लघुलात् पूर्वपूर्वासे मे उच्येत् तत्र परिग्रहः न तु वैकल्पिकः १३२ अस्त्रिमिति संपूर्ण-
 लाभ्यास्त्रिणाथी स्त्रिणाथी हं उद दद्यात् न पुंसकं हलापलात् भारं सीसकं च माषकं ब्राह्मणाय दद्यात् १३३ द्युतेति सूकरे हते द्युतपूणे
 भट्टनाह्मणाय दद्यात् सिन्धुक्षिणि हते च तु राटकपरिमाणं निलं दद्यात् शुके हते द्विवर्षं वत्सं त्रौचाख्यपक्षिणां हलात्रिवर्षं वत्स
 ब्राह्मणाय दद्यात् १३४ हलेति हंसबलाकामधूरवानरश्येन मासाख्यपक्षिणामन्यतं महत्वा ब्राह्मणाय गां दद्यात् १३५ नासदिति अ

भार्जापि न कुलौ हलान्नापंभंडुकमेव च श्वगोधोल्लूककांश्च भूद्रह्लाभ्रतं चरेत् १३१ पयः पिबेन्निरात्रं
 वा योजनं वा उध्वनो व्रजेत् उपस्पृशेत् सवत्यावाप्तुं क्त्वा बद्धे वतं जपेत् १३२ अस्त्रिकाश्चायि सी दद्यात् सप्यं
 हत्वा हि जनिम् पलालभारकं षडंशं सक्चकमाषकम् १३३ द्युतकुंभं वराहे तु तिलद्रोणं तु तित्तिरी शुके
 द्विहायन वत्सको च हत्वा त्रिहायनम् १३४ हत्वा हंसबलाकं च कर्बुहिणं मेव च वानरश्येन मासौ च स्य
 शीयं ब्राह्मणाय गाम् १३५ वासी दद्याद्भूय हलापचनीलान् पथान् जम् अजमे धावनं डूहा हरहर हलं कहाय
 नम् १३६ कव्यादां रक्तमृगान् हत्वा धेनुं दद्यात् स्यस्विनीम् अत्रव्यादान् वत्सतरीं सुभ्रहत्वा तु रुधालम् १३७
 जीनकामुं कवस्तावन्युथं दद्याद्द्विभूद्वयं च तुर्णामपि पिषाणान् च नारीं हत्वा उन्नवस्थिताः १३८

न्यं हत्वा वत्सं दद्यात् हस्तिनं हलापं च नीलान् पथमान् दद्यात् सत्येकं छागमेधौ हत्वा दृष्टं भं दद्यात् गर्भं महत्वा एकवर्षं वत्सं दद्यात् १३६
 कव्यादां भिति आम मासं माक्षिणो मृगान् वत्याद्यादीन् हत्वा बहुक्षीयं धेनुं दद्यात् आम मासां भक्षकान् दहरिणादीन् हत्वा भौटवत्सिकां दद्या
 त् १३७ हत्वा स्तवर्णं रुधालं रक्तिकां दद्यात् १३७ जीनेति ब्राह्मणादि वर्गस्त्रियो लोभा दुल्लथाप रुधु रुध्वभिचारिणो हत्वा ब्राह्म-
 णादि क्रमेण चर्मपुटधनुः छागमेधान् पुत्यर्थं दद्यात् १३८ दानेति अभिममृतीनामभावाद्दानेन सर्वपापनिर्हरणं कर्तुमसमर्थो ब्रा

गादिः मत्वेकं वधेच्छुं प्राथम्यात् भजा पत्यां हिजः पापमिह रणार्थं चरेत्सर्पादयश्चाहिंसाकाष्ठायासीदध्मादिदेवमारभ्यैतत्पर्यं तागृहाने
 १३९ अस्थितिः अनस्थिमाह नय्यात् अस्थिमतां प्राणिनां कृत्वा सादीनां सहस्रस्य वधेऽद्भुतं प्रमायश्चित्तमोपदेशिकं कुर्यान् अस्थिरहि
 तानां च शकटपरिमितानां वधे तदेव प्रमायश्चित्तं कुर्यात् १४० किंविदिति अस्थिमतां कृत्वा जन्तूनां कृत्वा मादीनां प्रत्येकं वधे किंविदेव द
 द्यात् अस्थिमतां वधे पणो देयः स्वर्णस्यैति स्मरणं किंविदेवेति पणो बोद्धव्यः अनास्थिमतां तु भूत्वा मक्षुणा दीनां प्रत्येकं वधे प्राणायामेन
 शक्यो भवति प्राणायामस्य सव्याहृतिकोऽसंभरणं चास्मिन् विभ्रां शिरसा सद्भिः परेदायतं प्राणाः प्राणायामः स उच्यते इति यमिष्टमोक्तं क्षणोत्रा
 द्याः १४१ फलेति फलदानं मान्वादीनां वृक्षाणां गुल्मानां कुञ्जकादीनां वल्लीनां युद्ध्यादीनां लतानां वृक्षाशाखासक्तानां पुष्पितानां च वी
 रूपां कुत्रां डादीनां प्रत्येकं छेदने पापप्रमोचनार्थं सावित्र्या दिवस्क्रान्तं जपनीयं इधनाय मधुकाणां दुःसाणामवपातनं भित्त्यादेरुपपातक

दानेन वधनिर्णयकं सर्पादीनामशकुवन् एकैकशस्त्रैरेच्छच्छृङ्गिजः पापापनुत्तये १३९ अस्थिमतां तु सखा
 नां सहस्रस्य ममापणं पूर्णं चानस्य नस्त्रा तु तद्ग्रहत्याग्नतचरेत् १४० किंविदवतु विप्राय दद्यादस्थिमता वधे
 अनस्त्रा चैव हिंसायां प्राणायामेन सुच्छति १४१ फलदानं तु वृक्षाणां छेदने जप्यं मुकूशतम् गुल्मवल्लीलता
 नां च पुष्पितानां च वीरुधाम् १४२ अन्नाद्यजानां सत्यानां रसजानां च भवशाः फलपुष्पाः इवानां च घृतमाशो वि
 शो धूतम् १४३ कुरुजानां मोषधीनां जानातानां च स्वयं वने दृश्यालभोऽनुगच्छेद्गोदिनमैकं पयो जतः १४४ ए
 तैर्धनैरप्यात्स्य देनो हिंसासमुद्भवम् ज्ञानाज्ञानकृतं कृत्स्नं शृणुतानां धर्मक्षणे १४५ मध्येषठितस्य गुरुभयश्चि

न्ताभिधानात् इदं फलवद् वृक्षादि छेदने लघुभयभयश्चित्तं सकृदबुद्धिपूर्वकं विषयवैदितव्यम् १४२ अन्नाद्येति अन्नादिषु जानां गुडा
 दिरसजानां च उदुं वरादिफलसंभवानामधूकादिपुष्पाः इवानां च सर्वप्राणिनां वधे घृतमाशनं पापशोधनम् १४३ कुरुतेति कर्षणपूर्व
 कजानां मोषधीनां वधे किं विदितं जानातानां च स्वयं वने दृश्यालभोऽनुगच्छेद्गोदिनमैकं पयो जतः १४४ एतैरेति
 एभिर्भुक्तयैर्हिंसाजनिता पापं ज्ञानाज्ञानकृतं मिह रणीयं ददानीमभस्य भक्षणं प्रायश्चित्तं वस्य भागं शृणुत १४५ अज्ञानादिति म
 हापातकप्रकरणव्यवधानेनास्यान्नानात्नेदं मुख्यपैथीसुराविषयं वचनम् किंतु तदितरविषयं तत्र यथाचैकातथा सर्वगोडीमाध्योसु

रयमद्यमस्तुष्टं भक्तादिरसंवापरादिजातयस्त्रयोवर्णा पुनरुपनयनमर्हति १५० वपनमिति शिशोमुंडनमेखलाधामणंद
 दुधारणमौष्ठाणिअतानिचमधुमांसस्त्रीवर्जनयुतानिआयश्चित्तानिपुनरुपनयनंदिजातीनान्भवति १५१ अभोज्यादिति अभोज्या
 भानाकाओत्रियकृतयेनोदयाद्युक्तानामन्मभक्ताजलमिश्रितसंस्तुरूपेणवायवाण्यानयोग्यान्कुत्वांसतरात्रपिबेत् अ
 मुचिन्नेवविषयेमत्स्याभक्ताचरेत्कच्छ्रमितिर्त्तुथोधायेमायाश्चिनमुक्तेनसहवैकल्यतविकल्पश्चकर्तुंशक्त्यपेक्षः तथाहिजातिस्त्री
 णायुच्छिष्टमूद्रोच्छिष्टंवाभक्ताएतदेवकुर्यात्तथाकथ्यादयूक्तरोष्ट्राणाभिर्भत्यादिनायद्विशेषप्रायश्चित्तंननिषिद्धमांसंभक्ताइदमेवकुप्या
 त् १५२ युक्तेति यानिस्त्रिधावतोमधुरादिरसानिकान्जयोगेनोदकपरिणामादिनास्त्वभावमजंजितानिभुक्तानिकवायान्यविभीतकादीन्
 कथितानिअप्रमतिविस्थान्यपिपत्त्यायावन्नजोर्णानिभवंतितावदशक्तिःपुरुषोभवति १५३ विदुराहेति ग्राम्यस्तूररसवरो दृष्टगुलिवानर

वपनंमेखलादंडोभौक्ष्यचर्याअतानिच निवर्ततेदिजातीनांपुनःसंस्कारकर्मणि १५१ अभोज्यानांतुसु
 त्कान्स्त्रीयूद्रोच्छिष्टमवच अभ्यामांसमभक्ष्यचसमप्रात्रयवाल्पिबेत् १५२ शुक्लानिचकषायांअप्यी-
 लामेध्यान्यपिहिजः तावद्भवत्यप्रयतोपावत्तन्मजजलधः १५३ विदुराहसरोष्ट्राणागोमायोः कपिकाकयोः
 प्राय्यमूत्रपुरीषाणिहिजंश्चाद्राघणचरेत् १५४ सुकृणिमुत्कामासानिभोमानिकवकानिच अज्ञानं-
 चैवसूनास्यमेतदेवअतंचरेत् १५५ कथ्यादस्तूराष्ट्राणाकुक्कुटानांचभक्षणं नरकाकरवराणांचतप्त-
 कच्छ्रविशोधनम् १५६

काकानांभूतपुरीषंवादिजातिभक्तांचाद्राघणकुर्व्यात्तुर्याधनंयत्तुच्छत्राकंविदुराहंचेत्यनेनविदुरा
 हग्रामकुक्कुटयोर्बुद्धिपूर्वकभक्षणेपचमाध्योप्रायश्चित्तमुक्तंतदस्यासविषयेव्याख्यातंदूलनभ्यासाविषयेतप्तकच्छ्रमित्यविरोधः
 १५४ सुकाणीति वाय्वादिनाशोधितानिमांसानिमुक्ताभूत्यादिमप्रवानिच्छत्राकानिभक्ताभूजंयादृक्षजवाच्छत्राकंभक्षयंतिये
 अस्यभक्षान्निविजानीयात्इतिपमेनसस्यस्यापिनिषेधात्हरिणमांसंवाऽमस्यमांसमितिप्रक्ष्याभक्ष्यतपायन्नज्ञांतंथाहिमास्थानं-
 स्नानंतोयदानीतनहुत्वाचाद्राघणमेवकुर्यात् १५५ कथ्यादिति आममांसमक्षिणांग्राम्यस्तूक्रोष्ट्रग्राम्यकुक्कुटानांतथाभानुषका-
 क्राइमानामत्येकंशुद्धिपूर्वकंमांसमक्षणेवक्ष्यमाणंतत्कच्छ्रेणायश्चित्तम् १५६ मांसिकेति योअस्यचारीब्राह्मणोभामिगकथाहसंवे

शयमद्यसंस्तुष्टं भक्तादिरसंवाप्य हिजातयस्योवर्णा पुनरुपनयनमर्हति १५० वपनमिति शिमोमुंडनमेवत्याधानं
 उधापणमैस्त्राणि व्रतानि च मधुमांसस्त्रीवर्जनयुता निमायाश्चिन्ता निपुनरुपनयने हिजातीनान्भवति १५१ अमो ज्ञ्या इति अमो ज्ञ्या
 नानात्मा श्रोत्रिय कृते यज्ञे इत्याद्युक्ता नामन्ना भक्ता जलभिश्चित्समुद्ररूपेण वायुगूरूपेण वायवान्यानयो ग्यान्कृत्वा सततगर्वा विवेत्त अ
 सुयित्नेव विषये मत्स्या भक्ता चरेत्कच्छुभित्तिवर्था आयेयायश्चिनमुक्तेन सह वै कलितं विकल्पश्च कर्तृवात्स्यैक्षः तत्वा हि ज्ञानि स्त्रा
 णा सुच्छिद्रमुद्रोच्छिद्रा भक्ता एतदेव कुर्यात्तथा क्रव्यादसूकरो द्राणा भित्त्यादिनायद्विशेषमायश्चित्तं निषिद्धमांसं भक्ता इदमेव कुर्या
 त् १५२ युक्तेति यानि स्वभावात्तोमपुत्रादिरसानि कालयोगेनोदकपरिणामादिना स्तुभावनमजं जितं तानि शुक्ता नि कवायान् विभीतकादीन्
 कथितानि अग्रमतिविस्थान्यपि पोलायावन्नजीर्णा नि भवंति तावदशुक्लः पुरुषो भवति १५३ विद्वद्गो हेति ग्राम्यसूकरसरोष्ट्रमुग्दालवजस

वपनमेवलादंडोभैस्त्यचर्था व्रतानि च निवर्तते हिजातीनां पुनः संस्कारकर्मणि १५१ अमो ज्ञ्यानां तु मु
 त्कान् स्त्रीयूद्रोच्छिद्रमेव च जगध्यामांसमभक्ष्य च सततगर्वा भवति १५२ शुक्ता नि च कवायां श्वयी
 स्वामेध्यान्यपि हिजः तावद्भवत्यप्रयतो यावन्नन्नं जलस्थः १५३ विद्वद्गो हेत्येव द्राणा गोमायोः कृषिकाकयोः
 ग्राम्यसूकरो वराणि हिजं श्वा द्रायणं चरेत् १५४ सु कृणि मुक्ता मांसानि भोमानि नः वकानि च अज्ञानं
 चैव सुनास्यमेतदेव व्रतं चरेत् १५५ क्रव्यादसूकरा द्राणा कुक्कुटानां च भक्षणं नरका कवराणां च तप्तं
 कच्छुविशोधनम् १५६

काकानां मूत्रपुंषीषं वा हिजातिं भक्त्या च द्रायणं कुर्यात् शोधनं यत्तुच्छाकं विद्वद्गो हेत्येव त्वनेन विद्वद्गो
 हेत्यामकुक्कुटयोर्बुद्धिपूर्वकभाक्षणे पचमाध्यये प्रायश्चित्तमुक्तं तदभ्यासविषये व्याख्यातं इदं लनभ्यासविषये तप्तं कच्छुभित्तिविरोधः
 १५४ शुक्राणांति वा व्यादिना शोषितानि मांसानि मुक्ताभूत्यादिमभवा निच्छाकानि भक्ताभूतिं जया दृक्षजं वा छत्राकं भक्षयति ये
 ब्रह्मास्त्रान् विजानीयात् इति यमेन रुद्रास्त्राणि विषेधात् हरिणमांसं वाऽभक्ष्य मांसमिति भिक्ष्या भक्ष्यत पापं ज्ञातं तथा हि सास्थाने
 मृगततो यदानीत तद्रुक्ता च द्रायणमेव कुर्यात् १५५ क्रव्यादेति आममांसं भिक्षिणा ग्राम्यसूकरोष्ट्रग्राम्य कुक्कुटानां तथा मानुषका
 कर्गदमानां मये कबुद्धिपूर्वकं मांसं भक्षणं वस्यमाणं तप्तं कच्छुमायश्चित्तम् १५६ मांसिकेति यो ब्रह्मचारी ब्राह्मणो भक्षितः आहृतं देव

धन्यमभ्याति एतच्च सापिंडी करणात्पूर्वैर्कोटिद्वयास्त्यर्थोपलक्षणं सन्निवृत्तमुपवसेत् त्रिरात्रमध्यैकस्मिन्नेह निजलभावे सेत्
१५७ अह्नवरीति यो ब्रह्मन्वरीयादिकं मांसं वा अभिच्छातः आपदि वाऽद्यात् समाजापत्यं कृत्वा मारब्धं ब्रह्मचर्यं तत्र शेषं समापये
त् १५८ विडालेति विडालका कम्बूधिका कुक्कुर्नकुलानामुच्छिष्टं केशकोटं रूपं संसर्गिदं वा अकृतं मृत्सेप विद्युद्विकृतालाभकृत्वा
ब्रह्मस्ववर्चला कथितमुदकं पिबेत् १५९ अभोज्यमिति आत्मनः शक्तिं कामेन प्रतिषिद्धमन्नेनादनीयं यमादानुभूतं वमितव्यत
दसं भवेत्तत्रैतैः क्षिप्रशोधनीयं वसनपक्षे तु लघुभावाच्चित्तं भवत्येव ज्ञानतः पुनः पूर्वोक्तं मायाश्चित्तम् १६० एष इति अभ्यस्य भक्ष
णे या निमायाश्चित्तानि ते या मेतन्नानाप्रकारमुक्तं ते य पापकारिणां विधानमधुना श्रूयताम् १६१ धान्येति ब्राह्मणो ब्राह्मण

माभिकान्नंतु योऽश्वीयादसमावर्त्तको हिजः सन्नाप्य हातुः पवसे देकाहं चोदके वसेत् १५७ अह्नवरी
तु योऽश्वीयान्मधुमांसं कथंचन सकृत्वा प्राकृतं कृच्छ्रं तत्र शेषं समापयेत् १५८ विडालका कारवृच्छिष्टं ज
ग्धम्वनकुलस्य च केशकीटं तु पुनश्च पिबेद्ब्रह्मस्ववर्चलाम् १५९ अभोज्यमन्नेनात्तव्यमात्मनः शुद्धि
मिच्छता अज्ञानं भूतं तत्तत्तयशोधय व्याशोधने १६० एषो नाद्यादनस्योक्तो व्रतानां विविधो विधिः
स्ते यदोषापहर्तृणां व्रतानां श्रूयतां विधिः १६१ धान्यान्नधनचौर्याणि कृत्वा कामाहूजोत्तमः स्वजातीयगृ
हादेव कृच्छ्राब्देन विसृज्यति १६२ मनुष्याणां तु हरणं स्त्रीणां क्षेत्रं गृहस्य च कूपं वा पीजलानां च शक्तिश्चा
द्रायणं स्मृतम् १६३ द्रव्याणामल्पसाराणां स्तेभ्य कृत्वाऽन्यवेभ्यतः चरत्सातपनं कृच्छ्रं तन्निर्वात्यात्मसु-
दये १६४

भक्ताद्यन्नरूपाणि धनचौर्याणि दृच्छतः नत्वा त्सायं प्रात्यानीला संवत्सरं प्राजापत्यं व्रताचरणेन शक्यं तिर एतच्च दे
वा कालद्रव्यपरिमाणं स्त्रीणां घापे स्यात् महत्वादि बौद्धव्यं एव मनुष्याणि १६२ मनुष्याणां भितिः पुरुषस्तोक्षेत्रं गृहाणामन्यत
हरणे कूपजलं स्वर्वापीजलस्य वा स भक्तस्य वा हरणे चाद्रायणमायाश्चित्तं मन्त्रादिभिः स्मृतम् १६४ द्रव्याणां भितिः द्रव्याण
णामल्पं प्रयोजनानां चानुक्तमायाश्चित्तं विशेषाणां त्रयुसो स कादीनां परगृहाच्चौर्यं कृत्वा तदपहृतं द्रव्यं स्वाभिनेदत्वा संसातपनं कृच्छ्रं-

प्रायश्चित्तवक्ष्यमाणं चात्समुदये कुयत्नाभिने ३ पृष्ठतं द्रव्यं निर्यात्योति सर्वस्मै यथाप्राप्य त्रिशोषः १६४ तस्येति त्रिशोषस्य मोदकादेः भोज्यस्य
पायसादेः यानस्य शक्रादेः शय्याया आसनस्य च पुण्यमूलफलानां च प्रत्येकमपहरणे पंचगव्यपानं विशोधनम् १६५ तृणेति तृणकाष्ठवृक्षा
णां तु फलान्स्य च तंडुलादेः वस्त्रचर्ममांसानां मध्ये एकस्याप्यपहरणे त्रिपत्रसुपवासचरेत् १६६ मणीति मणिमुक्ताविद्रुमताम्ररुच्यलो
हकांस्योपलानां प्रत्येकमपहरणे द्वादशाहं तंडुलकणमक्षणकुप्यसर्वत्र स कृदभ्यासदेशकालद्रव्यस्वामिगुणादौ शक्त्यपेक्षया उत्त
रापकृष्टद्रव्यापहो रिषियसमीकरणसमाधयम् १६७ कापसिति कार्पासकमिकोषणानि वस्त्राणां द्विशफैकशफस्य गौरव्यादेः पक्षि
णां मुकादीनां गंधानां च दनप्रभृतीनां रुज्जाश्च प्रत्येकं हरणे च्यहं क्षीराहारः स्यात् अत्रापि पूर्ववद्विषयसमीकरणपरिहारः स्वाभिनयो

भक्ष्यभोज्यापहरणे यानशय्यासनस्य च पुष्पमूलफलानां च पंचगव्यं विशोधनम् १६५ तृणकाष्ठद्रुमाणां
च शक्रकान्नस्य गुडस्य च चैलचर्ममिषाणां च त्रिपत्रस्य मोदनम् १६६ मणिमुक्ताप्रवालानां ताम्रस्य रज
तस्य च अयः कांस्योपलानां च द्वादशाहं कणान्नता १६७ कार्पासक्रीडजोणानां द्विशफैकशफस्य च पक्षि
गंधोषधीनां च रुज्जाश्चैव च्यहपयः १६८ एतैर्वर्तयेत् पापं पापं स्तप्यं कृतं द्विजः अगम्यागमनीयं तु वर्तयेत्
भिरपानुदेत् १६९ गुरुतल्पव्रतकुयाद्रेतः सिक्तास्य योनिषु सरस्युः सुत्रस्य च स्त्रीषु कुमारीषु त्र्यजासु च
१७० पैतृषस्यो भगिनोस्वस्थीयामातुरवुच मातुश्चातुस्तनयागलाचाद्रायणचरत् १७१

लक्षणापकृष्टद्रव्यं

समर्पणादपि वचनादेकं रूपमायश्चित्ताविरोधः १६८ एतौ भिति एतैर्कृतेः स्तेयजनितापहं हिजातिरपानुदेत् अगम्यागमननिमित्तं पुन
एषिर्वक्ष्यमाणोर्भते निर्हरेत् १६९ गुरुतल्येति स्वयोनिषु सोदर्यं भगिनीषु तथा भिन्नभार्य्यासु च पुत्रपत्नीषु कुमारीषु चोडालीषु मल्ये करे
तः सिक्ता गुरुदारगमनमायश्चित्तं कुर्यात् अत्रापि ज्ञानाभ्यासाद्यनुबंधापेक्षया मरणान्तिक अतएव ततः सिक्ता कुमारीषु चोडालीषु च
जासुच सपिंडापत्यदारेषु प्राणत्यागो विधीयते इति यमेममरणांतिकसु पदिष्टं ज्ञानान् च द्रुतम् १७० पैतृस्वसेयी भिति पितृषु कृमा
तृषु च सुअहुद्विगं भगिनीमातुश्च सोदर्यं मातुर्द्विहितं रंसोदर्यं भगिनीभिव निषिद्धं गमनागलाचाद्रायणं कुर्यात् १७१

एतादृशं निष्पन्नाः पौन्यसेष्याद्याः भार्यार्यभ्राज्ञोनोदहेतृज्ञातित्वेन बांधवत्वेन तान्नोपेतव्याः यस्मादेतानुपयन्य उपगच्छन् नरकं याति
असंपिंडाच्च यामातुरित्वेन निषेधमिदोदाक्षिणात्वाचारदर्शनिनिषेधदाद्व्यर्थं पुनर्वचनम् १७२ अमेति अमानुषीषु बुडवाद्यामु-
नगधि तय्यगोषवकीर्णसंवत्सरं ग्रापत्यं चरेत् इति शंखालिखितादिभिरगुरुप्रायश्चित्ताभिधानात् तय्यारजस्वलायां योमितश्चान्य-
त्र स्त्रियां जलेरेत सैकं कृत्वा पुरुषः सातपथं कृच्छ्रं कुर्यात् १७३ मैथुनमिति यत्र देशोक्तापि पुरुषे मैथुनं सेवित्वा स्त्रियां गोयाने शक-
दादौ जले दिवा काले मैथुनं च विलासवस्त्रश्च स्नायात् १७४ चंडालेति चंडालस्यात्यजानां च म्लेच्छशरीरादीनां अज्ञानतो ब्राह्म-
णः स्त्रियोगत्वात्तेषां चान्ध्रभक्तातेभ्यः प्रतिगृह्य पतनितस्य प्रायश्चित्तं कुर्यात् एतच्च गुरुत्वाच्चाभ्यासतो भोजनमिति ग्रहविषयम्

एतास्मिन् स्तुभार्यार्ये नोपयच्छेत्तु बुद्धिमान् शान्तिस्वेनानुपेयास्ताः पतति स्तुभयन्यथः १७२ अमानु-
षीषु पुरुषसदव्यायामयो निष्ठुरैतः सिक्ताजले चैव कृच्छ्रं सातपथं चरेत् १७३ मैथुनं तु समासे व्यपु-
सिया धितिवाहजः गोयानेष्कदिवा चैव सवासाः स्नानमाचरेत् १७४ चंडालास्तु स्त्रियां गलापुष्का-
चमतिगृह्य च पतत्यज्ञानतो विग्रहो शान्तात्साम्यं तु गच्छति १७५ विप्रदुष्टां स्त्रियभक्तानि रूढ्या दैकं वेष्मनि
यत्पुंसः परदारेषु तच्चैनाचारयेद्भूतम् १७६ साच्यतुनः प्रदुष्येत्पुंसदृशोपयन्तिता कृच्छ्रं चाद्रायणं चैव
तदस्याः पावनं स्मृतम् १७७ यत्करोत्येक रात्रेण वृषलीसेवनाद्भुजः तद्भैक्षभजनपन्नित्यं त्रिभिर्वर्षे व्यप-
हति १७८

शान्ताच्युतेषां गमनं कृत्वा समानतां गच्छति एतच्च प्रायश्चित्तगौरवार्थम् १७५ विप्रदुष्टाभिति विशेषणमुद्राभिच्छ्रया
व्यभिचारिणाभित्यर्थः मर्त्तानि रूढ्या तत्त्वोकाव्येष्मो निवर्त्य नियतबन्धाभिव एकगृहे धारयेत् यच्च पुरुषस्य सजातीयपरदारगमने प्राय-
श्चित्तं देवैर्नाकारयेत्तच्च स्त्रीणामर्द्धमदातव्याभित्यद्यस्मिन्नादिभिरुक्तं तदभिच्छ्रया व्यभिचारेण कर्तव्यम् १७६ साच्येति सा-
स्त्रीसजातीयगमने सकृद्दुष्टाकृतं प्रायश्चित्ताय दिपुनः सजातो येनाभ्यर्थिता सतीतं नृगमनं कुर्यात्तदास्याः प्रायश्चित्तं प्राज्ञाप-
द्रायणं च मन्यादिभिः स्मृतम् १७७ यदिति वृषल्यत्र चंडालो प्रायश्चित्तगौरवान् चंडालो गमने यदेक रात्रेण ब्राह्मणः प्रायश्च-

इत्याशमित्यसाधिव्यादिकं जपन् त्रिभिर्वर्षैरेतदुति तथाचापस्तंबः यदेकरात्रेण करोति पापं कृत्वा वर्णब्राह्मणः सेवमानः चतुर्थका-
 लउदकआत्मजापीत्रिभिर्वर्षैस्तद्योहति पापम् मेधातिथिस्तदस्थमेव व्याख्यातवान् गोविंदराजस्त अक्रमपरिणीतश्रुद्गगमनमा-
 यश्चित्तमिदमाह १७८ एवेति इयं हि साः भक्ष्यभक्षणस्तेयागम्यागमनकारिणांचतुर्णामपि पापकृतां विशदिरुक्ता इदानीं साक्षा-
 त्यापकृद्भिः सहस्रसर्गिणाभिमावक्ष्यमाणाः संसृद्धोऽशृणुत १७९ संवत्सरेणेति पतितेन सहस्रसर्गमाचरन् एकयानगमन एकसासनोपव-
 शन एकपंक्तिभोजनरूपांस्सर्गानाचरन्संवत्सरेण पतितं तु याजनाध्यापना द्योनात्संवत्सरेण पतति किंतु सद्य एवेत्यर्थः अध्यापनम-
 त्रोपनयनपूर्वकं सावित्रीयावर्णयाजनादीनांच सद्यः पातित्यमाह देवलः याजनं यो निंबुधं स्वाध्यायं सहभोजनम् कृत्वा सद्यः पतंत्येते
 पतितेन न संशयः विष्णुः आसंवत्सरात्यतः पतितेन सहचरन् सहयानासनाभ्यासं यो नात्तु सद्य एवाहि बोधायनः संवत्सरेण पतति

एषांपापपकृतामुक्ताचतुर्णामपि निश्कृतिः पतितैः संप्रयुक्तानाभिमाः शृणुत निश्कृतीः १७९ संवत्सरेण प-
 तति पतितेन सहचरन् याज्ञनाध्यापना द्योनान्तु यानासनाशनात् १८० यो येन पतितेनैवांससर्गया-
 तिमानवः सतस्यैव व्रतं कुर्यात् तत्सर्गविशुद्ध्य १८१ पतितस्योदककार्यसमिद्धेर्बोधिवैर्वाहिः निर्दिते ह-
 नि सायान्हेरात्युलिगुरुसन्निधौ १८२ दासीघटमपापूर्णपर्यस्येत्येतवत्पदा अहोरात्रमुपासीरन्वशोच-
 बोधवैः सह १८३ पतितेन सहचरन् याजनाध्यापना द्योनात्सद्यो न शयनासनादिति गोविंदराजस्त याजनादीनां त्रयाणां संव-

त्सरेण पातित्यहेतुलसंसासनादीनां लघुत्वात्संवत्सरेण किंतु तस्मादूर्ध्वमपतिव्याचष्टे अस्मदीयमनुव्याख्यासु निव्याख्यानुसारिणी-
 नैनांगोविंदराजस्य कल्पनामनुक्रमहे १८० यो येनेति पतितशब्दोऽयं पापकारिवचनः सकलपापिनामविशेषपादान् एषांपतितानां मध्ये
 यो येन पापकारिणां सह पूर्वोक्तसंस्मरणं करोति सतस्यैव व्रतं कुर्यात्तनुमरणांतिकभित्तिभिश्चाभिहितं तदपि व्रतं संस्मरिणां क्रियमा-
 णं ब्रह्महादादशमा इत्यादिकंपादहीनं कर्तव्यम् तथाच व्यासः यो येन संसृजे हर्षसोपितत्समतामियात् पादन्यूनं चरेत्सोपितस्य तस्य
 व्रतं द्विजः १८१ पतितस्येति महापातं किं नो जीवत एव मे तस्योदकक्रियावक्ष्यमाणरीत्या सांपदैः समानोदकैश्च ग्रामादृहिः कृत्वा ज्ञातिभ्र-
 लिकुरु रुसन्निधानैरिक्तायां नवम्यां तिथौ दिनांतं कर्तव्यम् १८२ दासीति सपिंडसमानोदकप्रयुक्ता दासी उदकपूर्णं घटमेतव प्रतिदत्ति

णाभिमुखीभूय पादेन क्षिपेत् पृथ्वांसि नरुदको भवति तदनु ते सपिंडास्मानो दकैस्स हा होरात्रमशौचमाचरेयुः १८३ नियन्ते रन्मिति त
स्मात्पतितास्सपिंडादीनां संभाषणमेकासमो पवेशनं च तस्यै च स्वधर्मदानं सा बत्सारिकादौ निमंत्राणादिरूपोलोकव्यवहार एतानि निवर्ते
रन् १८४ ज्येष्ठेति ज्येष्ठस्य यत्प्रत्यक्षलानादि कंकार्यं तत्तत्पुनः कार्यज्येष्ठलप्यं च तस्य विशालकद्वारादिकं धनं न देयं यद्यपि च स्वधर्मदानम
तिषेधा देवायुद्धारप्रतिषेधः सिद्धः तथापि यवीयसस्तस्यात्यर्थमनूद्यते तस्यैव ज्येष्ठस्य संबंधि धनं सोद्धारो शंतदनुजोगुणाधिको लभते
१८५ प्रायश्चित्त इति कृते पुनः पतिते प्रायश्चित्ते सपिंडसमानो दकास्तेनैव कृतं प्रायश्चित्तेन सह पवित्रे जलाधारे स्नात्वा जलपूर्णं न्व
यंटं मक्षिपेत् इह न वधटग्रहाणां हासी घटः कृतोपयोगि घटः प्रतीयते १८६ सति सति सकृन्मायश्चित्तः तं पूर्वोक्तयटं जलमध्ये क्षिप्तततः
सर्वाय भवनं विशययथा पूर्वसर्वाणि ज्ञाति कर्माणि कुर्यात् १८७ एतदिति स्त्रीष्वपि पतितास्स एव मेव पतितस्यो दकं कार्यमित्यादि

निवर्ते रन्मिति तस्मात्संभाषणसंहासने दायाद्यस्य मदानं च यात्रा चैव हि लौकिका १८४ ज्येष्ठता च निव
र्तेत ज्येष्ठा वायं च पूर्वस्य ज्येष्ठांशमासु याश्चास्य यवीयान् गुणतो अधिकः १८५ प्रायश्चित्ते तु चरिते पूणकु
प्रमृपान्नवम् तेनैव सारुद्रमास्ययुः स्नात्वा पुण्ये जलाशये १८६ सत्त्वस्फुटं घटमास्यमविश्य भवनं स्वकम्
सर्वाणि ज्ञाति कार्याणि यथा पूर्वसमाचरेत् १८७ एतदेव विधिकुर्याद्योषिषु पतितास्वपि वस्त्रान्नपान
देयं तु वसुसुखगृहातिके १८८ एनस्मिभिर्निमित्ते नार्थी किंचित्सहाचरेत् कृतं निर्णेजनांश्चैव न
युयुप्सत कर्हि चित् १८९ बालघ्नान्श्च कृतं माश्च विशद्वानपि धर्मतः शरणागतं हतुश्च स्त्री हतुश्च
न सवसेत् १९० विधिं सत्रादिसपिंडसमानो कवर्गः कुर्यात् आसाच्छादना निपुनराभ्यो देयानि पुनराभ्यो देयानि गृहसमीपे चासां वा सार्थकु

दीर्घयुः १८८ एनस्मिभि रिति पापकारिभि रकृतं प्रायश्चित्तेः सह दानमिति ग्रहादिकमर्थं किंचिन्नानु निष्ठेत् कृतं प्रायश्चित्तान्नैव कदापि
दपि पूर्वकृतपापत्वेन निंदेत् किंतु पूर्ववद्वावहरेत् अस्यापवादमाह १८९ बालघ्नान् इति बालयो हतवान् कृतोपकारं अपकाराच्चर
णेन यो विनाशितवान् प्राणरक्षार्थमागतं यो हतवान् स्त्रियं च यो व्यापादितवान् एतान् यथावकुतं प्रायश्चित्तानपि संसर्गितयानपरेव
सेत् १९० येषां भिति येषां ब्राह्मणस्त्रियविशां आनुकल्यं काले उपनयनयथाशास्त्रं कृतवान् तान् आजापत्य त्रयं काराधित्वा यथा

शरणागतमिति शरणागतं परिग्राणार्थमुपगतं शक्तः सन्नपे सते हिजातिरनध्याप्यं च वेदमध्याप्यतज्जनिनं पापं संवत्सरं यवाहारो
 १५ तदति १९८ श्रुत्यादिरवच नरास्वोषु वराहैश्च ग्राणायामेन शक्यति १९९ घष्ठान्न कालतामासमंहिताजपएव
 १९९ पष्ठान्मेति अपांक्त्यायेयतिताः स्तेनक्रीबा इत्यादिनोक्तास्तेषां विशेषतोऽनुपदिष्टग्रायश्चित्तानां मासं स्य हं म फल्कात्तृतीयोऽदि
 सापं भोजनं वेदसाहितजपो देव कृतस्यैनसौ अवयजनमसीत्यादिना उद्गात्राः शुभिमन्त्रैर्होमः प्रत्येकं कार्यः एतत्समुद्दिष्टपापशोधनम्
 २०० उष्ट्रयानमिति उष्ट्रपुक्तयानं शकटदिगंबरयानमपितत्कामत आरुह्य अव्यवधान उष्ट्रवरयाभ्यां याने ग्राणायाम बहुल्यन्म
 ग्रश्वकामतः स्नानं कृत्वा ग्राणायामेन सुखो भवति २०१ विनोति अस्मिन्निहितजलजलमध्ये वा मूत्रं पुरीषं वा कृत्वा स वासा बहिर्गा-
 मातनघादौ स्नात्वा गां च स्पृष्ट्वा विमुक्षो भवति २०२ वेदेति वेदविहितानां कर्मणा भग्निहोत्रादीनां अनुपदिष्टग्रायश्चित्तविशेषाणां

शरणागतं परित्यज्य वेदं विष्ठाप्य च हिजः संवत्सरं यवाहारस्तस्यापमपसेधति १९८ श्रुत्यागालरवरे देशे
 ग्रास्यैः कृत्यादिरवच नरास्वोषु वराहैश्च ग्राणायामेन शक्यति १९९ घष्ठान्न कालतामासमंहिताजपएव
 वा होमाश्च स कलानित्यमयात्तम्यानां विशेषधनम् २०० उष्ट्रयानमसारुह्य वरयानतुकाभतः स्नात्वा तु विप्रो
 दिग्वासाः ग्राणायामेन शक्यति २०१ विनाद्भिरपूकवाप्यार्तः शरीरं सन्निवेश्य च सचेलो बहिराहुत्सगा
 मालभ्य विशुस्यति २०२ वेदोदितानां नित्यानां कर्मणा स भक्तिं क्रमे स्नातकं तलापे च ग्रायश्चित्तमभोजनम्
 २०३ हुंकारं ब्राह्मणस्योक्तात्स्वकारं च गरीयसः स्नात्वा नश्च न्न हः शेषमभिविवाद्य प्रसादयेत् २०४ ताडयित्वा
 तृणैर्नोपिकठे वा बध्य वा ससा विवादे वा विनिर्जित्य गणिपत्य प्रसादयेत् २०५ अवगूस्थत्सब्दशतं स हस्व-
 मभिहृत्य च निर्धांसया ब्राह्मणस्य नरकं प्रतिपद्यते २०६ चपरिलोपे स्नातकं तानां चतुर्थाध्यायोक्तानामति क्रमे सत्ये

का होप वासं प्रापश्चित्तं कुर्यात् २०३ हुंकारमिति हूं तृण्यां स्थीयतामित्याक्षेपं ब्राह्मणस्य कृत्वा स्वकारं च विवाद्यधिकृत्य उक्ता अभिवाद
 नं कालादारभ्याहः शेषं यावत्स्नात्वा भोजनं निवृत्तः पादोपग्रहणेनापगतकोप कुर्यात् २०४ ताडयित्वेति प्रकृतं ब्राह्मणं तृणेनापिताडयित्वा
 कंठे वा बध्य वा ससा वा क्लेशेन जिला गणिपतेन मसादयेत् २०५ अवेति ब्राह्मणस्य हनेनेच्छया दंडमुद्यम्य च वर्षशतं नरकं प्राप्नोति दंडा

दिनापुनः प्रहृत्य वर्षमहस्त्रं नरकं प्राप्नोति २०६ शोणितमिति प्रहृतस्य आह्लाणस्य रुधिरं यावत् संख्यकान् रजः कणान् मूत्रं पित्तं कुर्यात्
 तितावत् संख्यकानि वर्षमहस्त्रं शोणितं तत् शोणितोत्पादको नरकं वसेत् २०७ अवेति आह्लाणस्य हननेच्छया दण्डादुद्यमाने कृच्छ्रं कुर्यात्
 जादिमहारेदते अतिकृच्छ्रं यदयमापन्नं च तत् रुधिरमुत्पाद्य कृच्छ्रं कुर्यात् २०८ अनुक्तेति अनुक्तप्रायश्चित्तानां प्रायश्चित्तो
 मवधादिकृतानां निहरणार्थं कर्तुः शरीरथानि सामर्थ्यमवेक्ष्य पापचक्रात्तादृशानां ज्ञानसकृदाद्यस्तनुबन्धादिरूपेण प्रायश्चित्तं प्रकल्पयेत्
 २०९ यैरिति यैर्हेतुभिर्मनुष्यैः पापान्यपत्तुदतितान् पापनाशहेतून् देवर्षिपितृभिरनुष्ठितान् युष्माकं वद्व्यामि २१० अहमिति प्राजाप
 त्यास्य कृच्छ्रमान् रज्जिजातिराद्यदि न त्रयं मातं फलं जीतं मातः शब्दोयं भोजनानामौचित्यमासादित्वा कालपरः अनएव वसिष्ठः अहंदि

शोणितं यावतः पांभून् संगृह्णाति महीतले तावत्संख्यकं सह स्थाणितं तत् कर्त्तान्नरकं वसेत् २०७ अवगृह्य
 चरेत् कृच्छ्रमति कृच्छ्रं निपातने कृच्छ्रं कुर्यात् २०८ अनुक्तमिति कृतानां
 तु पापानामपत्तये शक्तिं चावेक्ष्य पापचक्रायाश्चित्तं प्रकल्पयेत् २०९ यैरस्युपायैरेनां सिमानवोव्यपकष
 ति तान्वोभ्युपायान्यदद्यामि देवर्षिपितृभिरनुष्ठितान् २१० अहं मातस्त्वहं सायं अहं मातस्त्वहं सायं अहं
 परं च नान्भो यात्मा जापत्य च न रज्जिजः २११ गोभूत्रगोमयं क्षीरं दधिसर्पिः कुशोदकं एकं रात्रौ पवासं च कृ
 च्छुः सातपथं स्मृतम् २१२

वाक्फलेन कर्त्तव्यं अहं अहं अयाचितं तत् अहं न फलं कर्त्तव्यं इति कृच्छ्रः आपस्तंबो व्याह अहं न कर्त्तव्यं
 दिवाशीतं तत् अहं अहं अयाचितं तत् अहं न फलं कर्त्तव्यं इति कृच्छ्रः आपस्तंबो व्याह अहं न कर्त्तव्यं
 अन्धादि न त्रयं मया नितं तावत् न संजितं शेषं च दिनत्रयं न किंचिदभोयात् अत्रात्रासंस्था परिभाषायां पराशरः सायं द्वात्रिंशति-
 ग्र्यासाः मातः षड्विंशतिस्तथा अयाचितं चतुर्विंशत् परं चानशनं स्मृतम् कुक्कुटांडमभाषणं च यावांश्च यमिषो न्युत्तमम् एतं प्राप्नोति शान्ति-
 तं सुखं यथासौ गोपनम् हविष्यं चान्नमन्भीयाद्यथारात्रौ तथादिवा श्रीरूपं हविषां शास्त्रायां नृशास्त्रं स्यात् कृतान्पथा अयाचि
 तं तथैवाद्यादुपवासस्याहं मवेत् २११ गोभूत्रमिति गोभूत्रादि एकीकृत्य एकैकस्मिन् न हनिमस्येत नान्यत्किंचिदद्यात् अपरदिने चै

पवासदत्येतत्सांतपनं कृच्छ्रं भूतं यदा तु गोमूत्रादिषट्प्रत्येकं षट्दिनान्युपसन्न्यसतमोदनेचोपवासः तदामहासांतपनं भवति तथाच
याज्ञवल्क्यः कुशोदकं च गोक्षीरं दधि सूत्रं शकृदहृतम् अग्रापरं ह्युपवसेत् कृच्छ्रं सांतपनं च नृ- पृथक् सांतपनं द्वयैः षडहः सोपवासि-
कः सप्ताहं न तु कृच्छ्रोऽयं महासांतपनं स्मृतम् २१२ एकैकमिति आति कृच्छ्रं हि ज्ञातिरनुतिष्ठन् प्रातः सायमयाचित्तादिरूपेण व्यह्राणि
त्रीणि त्रीणि पूर्ववत् अन्यच्च अहं न किंचिदुज्जीत २१३ तमेति तत् कृच्छ्रं च नृहि जातिः अहमुज्जीतं कृच्छ्रं ह्यहमुज्जीतं अहमुज्जीतं
अहमुज्जीतं वायुराकवारं स्नानं कुर्वन् संयतवान् पिबेत् अत्र पराशरोक्तो विशेषः षट्पलं तु पिबेत् पश्चिमं पलं तु पयः पिबेत् पलमेकं पिबे-
त् सापिस्तत् कृच्छ्रं विधीयते २१४ यत्तात्न इति विगता न वधानस्य संयतेन्द्रियस्य षड्दशाहं भोजनमेव पराकारव्यः कृच्छ्रः सकृदाद्यतिता-
रतम्येन गुरुलघुसमफलपापानोदनः २१५ एकैकमिति सायं प्रातर्मध्याह्नेषु स्नानं कुर्वाणः त्रीणि मास्यां पचदशग्रासान् शित्वा ततः ।

एकैकं ग्रासमस्मीयात् व्यह्राणि त्रीणि पूर्ववत् अहं चोपवसेदत्यमति कृच्छ्रं च नृहिजः २१६ तत् कृच्छ्रं च
स्त्रियोजलक्षीरघृतानिलान् प्रतिअहं पिबेदुष्णान्सकृत् नारीसमाहितः २१७ यत्तात्नोऽग्रमत्तस्य षड्दशा-
हं भोजनम् पराकोनाम कृच्छ्रं यस्वपापानोदनः २१८ एकैकं द्वांसय सिद्धं कृच्छ्रं युक्कुचवर्द्धयेत् उपस्पृश-
स्त्रिषवणमेतच्चाद्रायणं स्मृतम् २१९ एतमेव विधिकृत्स्नमाचरेद्यवमध्यमे युक्कुपक्षादिनियतं अरश्वाद्राय-
णघृतम् २२० अष्टावैशेषमस्मीयात् सिडान् मध्यं दिने स्थिते नियतात्मा हविष्याशीयति चाद्रायणं च नृ २२१

प्रतिप्लुमेणैकं ग्रासं हासयेत् तथा चतुर्दशमे को ग्रासः संपद्यते ततोऽमावास्यायां युष्यत्युक्तमिति पत्तममृतिभिरेकैकं च द्विंशयेन
एवं त्रीणि मास्यां पचदशग्रासाः संपद्यन्ते एतत्सिपालिको मध्याह्न्यं चाद्रायणं स्मृतम् २२२ एतमिति एतमेव पिडं हासयति त्रिषवणं स्ना-
नात्सकपवमध्याह्न्यं चाद्रायणं युक्कुपक्षादिनः कृत्वा संयतेन्द्रियश्चाद्रायणमनुतिष्ठन् आचरेत् ततश्च युक्तमिति पदमारभ्य एकैकं
पिडं वर्द्धयेत् यथा त्रीणि मास्यां पचदशग्रासाः संपद्यन्ते ततः कृष्णमिति पदमारभ्य एकैकं पिडं द्वासेयेत् यथा अमावस्यायां सुपवासो भ-
वति २२३ अष्टादिति यति चाद्रायणमनुतिष्ठन् युक्कुपक्षाद्रायणं स्मृतम् आचारं स्नादौ आरभ्य मासमेकं संयतेन्द्रियः प्रत्यहं धावद्यौ ग्रासान् च-
ध्यं दिने भञ्जीत मध्यं दिनं दशगृहस्थं ब्रह्मचारिणोः सायं भोजनं निवृत्त्यर्थम् २२४

चतुरः श्रुतिरिति श्रुतं चतुरोरासान्भयात् अस्तमिते च सूर्ये चतुरोरासान् प्रक्रीत एतच्छिश्नां द्रायणं सुनिभिः स्मृतम् २१९ यथे
 ति नीवासादिद्विविधसंवाधिनां ग्रामानां देशे शते चत्वारिंशदधिके कदाचित् सोऽश कदाचिदुपवास इत्येवमाद्यनियमेन यथा कश्चां चिद्विडाब्दा
 सेन सप्ततन्त्रसु जानन्त्यं दसलोकतां यति एवं पापक्षयार्थमभ्युदयार्थं च दसमुक्तं अतएव याज्ञवल्क्यः धर्मायं यथैरे देतं च द्रस्यैति सलो
 कताम् ६० च्छेदतु शर्म कामस्तुमहती श्रियमांभुयात् अतः प्राजापत्यादिकृच्छ्रमपि आभ्युदयफलमिति याज्ञवल्क्येनोक्तम् २२० एतदि
 ति एतच्चाद्राण्याव्यव्रतं रुद्रादित्यवसमरुतं अमहर्षिभिः सह सर्वपापनाशाय गुरुधुपापापेक्षया सकृदावृत्तिप्रकारेण कृतवतः २२१
 महेति महाव्याहृतिभिर्मूर्खैः स्वरेताभिः आज्यहविरनादेशो जुहोतिषु विधीयते इति परिशिष्टवचनात् आज्येन मत्स्यं ह्येभकुयात्
 चतुरः श्रुतं चतुरोरासान्भयात् अस्तमिते सूर्ये शिशुचां द्रायणं स्मृतम् २१९ यथा क
 यचित्सिडानां तिस्रोऽशीतोऽसमाहितः मासेनाभ्यन्तहविष्यस्य च द्रस्यैति सलोकताम् २२० एतद्रुद्रास्त
 यादित्यावसवश्चाचरन्व्रतम् सवाकुशलमोक्षाय मरुतं अमहर्षिभिः २२१ महाव्याहृतिभिर्होमः कृत
 यः स्वयमन्तहम् अहिंसासत्यमक्रोधमार्जवमचरन् २२२ त्रिरहस्त्रिन्निशायाच सवाससाजलमा
 विशन् स्त्रीमूद्रपतितांश्ववनाभिर्माषतर्कहन्ति २२३ स्थानां सनाभ्यां विहरदशक्तोऽधः शयीत वा
 व्रतचारी व्रती च स्याद्गुरुदेवहिजाचर्कः २२४ सावित्री च जपेन्मिस्यपवित्राणि च शक्तिजः सर्वेष्वेव व्रतेष्वेवं
 प्राप्य श्रितार्थमादृतः २२५ अहिंसासत्याक्रोधोदित्याभिचातुतिष्ठेत्तद्यप्येतां निरुधार्थतया विहितानि तथा पित्रांग
 तयाप्यसुपदेशः २२२ त्रिरिति अहनि यत्रावादिमथावसानेषु स्थानार्थसंचलनेन द्वादजलं प्रविशत् एतच्च पिपीलिकामध्यवमध्यचा
 द्रापुणेतरे चाद्राण्यावियग्रम् तयो रूपस्य शशिश्रवणमित्युक्तत्वात् स्त्रीमूद्रपतितांश्ववनां कदाचित्संभाषणं न कुयात् २२३ स्वा
 नेति अहनि रात्रौ कुरु स्थित आसीनः स्यात् न तु शयीत असामर्थ्ये तु स्थंडिले शयीत न रवद्वौ ब्रह्मचारी स्त्रीसंयोगारहितव्रतः व्रती मो
 जीरुडादिसुक्तः पालाशधारयै रूद्रसुविमोक्षोचमेखलाभितयमचन स्मरणान् गुरुदेवब्राह्मणानां च पूजको भवेत् २२४ सावित्री
 मिति सावित्री च सदा जपेत्पवित्राणि चाप्यमर्षणादीनि यथा शक्तिजपेत् एतच्च यथा चाद्रायेण तत्रा प्राजापत्यादिकृच्छ्रेषु पितृवन्प्राप्य
 श्रितार्थमनुतिष्ठेत् २२५

एतौ हिजातयः शोऽध्याम्रतैराविष्कृतैः नसः अनाविष्कृतपापांस्तमंत्रैर्होमैश्च शोधयेत् २२६ स्वापनेनानुना
पेनतपसाध्ययनेनच पापकृत्स्नच्यते पापात्तथादानेनचापदि २२७ यथायथा नरोऽधर्मस्वयंकृत्वा लुभाष
ते तद्द्यातथा त्वेवाहिस्तेनाधर्मेणमुच्यते २२८ यथायथा मनस्तस्य दुष्कृतकर्मगर्हति तथातथाशरीरतने
नाधर्मणमुच्यते २२९ कृत्वा पापहिंसतप्यतस्मात्पापात्समुच्यते नैव कुप्यापुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः २३०
एवमंचित्यमनसा प्रेत्य कर्म फलोदयम् मनोवाङ्मूर्तिभिर्नित्यं शमकर्म समाचरेत् २३१ अज्ञानाद्यादिवाज्ञा
नात्कृत्वा कर्मविगर्हितम् तस्मादिमुक्तिमन्विच्छन् द्वितीयन्मसमाचरेत् २३२

एतौ हिजातयः शोऽध्याम्रतैराविष्कृतैः नसः अनाविष्कृतपापांस्तमंत्रैर्होमैश्च शोधयेत् २२६ स्वापनेनानुना
पेनतपसाध्ययनेनच पापकृत्स्नच्यते पापात्तथादानेनचापदि २२७ यथायथा नरोऽधर्मस्वयंकृत्वा लुभाष
ते तद्द्यातथा त्वेवाहिस्तेनाधर्मेणमुच्यते २२८ यथायथा मनस्तस्य दुष्कृतकर्मगर्हति तथातथाशरीरतने
नाधर्मणमुच्यते २२९ कृत्वा पापहिंसतप्यतस्मात्पापात्समुच्यते नैव कुप्यापुनरिति निवृत्त्या पूयते तु सः २३०
एवमंचित्यमनसा प्रेत्य कर्म फलोदयम् मनोवाङ्मूर्तिभिर्नित्यं शमकर्म समाचरेत् २३१ अज्ञानाद्यादिवाज्ञा
नात्कृत्वा कर्मविगर्हितम् तस्मादिमुक्तिमन्विच्छन् द्वितीयन्मसमाचरेत् २३२

जीवात्मानेनाधर्मेणमुक्तो भवति अयम
नुतापात्रवाद इति २३९ कृत्वेति पापं कृत्वा पश्चात्संतप्यतस्मात्पापान्मुच्यते इत्कृत्कमपि नैव कुप्यापुनरित्येव मनूदितं यदा तु पश्चात्तापो
नैव पुनः करिष्यामीति एवं कृत्स्नं निवृत्तिरूपं संकल्प फलकः स्यात् दास्यत रातस्मात्पापत्पूतो भवतीति एतच्च निवृत्ति संकल्पस्य प्रकाशप्रका
शमायश्चित्तानां विधानार्थम् २३० एवमिति एवंमुष्मासु भानां कर्मणां परलोकोदद्यानिष्ट फलं मनसा विचार्य मनोवाङ्मूर्तेः शममेव
सर्वं कर्म कुर्यात् इष्ट फलत्वात् नानुमनंरकादिदुःखहेतुत्वात् २३१ अज्ञानादिति प्रमादादिच्छानोवा निषिद्धं कर्म कृत्वा तस्मात्पा
नुक्तिमिच्छत्सु नस्तन्न कुर्यात् एतच्च पुनः करणे भयायश्चित्तगौरवार्थम् अतएव देवलः विधेः प्राथमिकादस्माद् द्वितीये हि युगं प्रवेदिति

यास्मिन्निति अस्यपापफारिणोयस्मिन्प्राप्यश्चिन्ताख्येऽशुक्षितेनचिन्तस्यसंतोषःस्यात्तस्मिन्नुत्तरेवप्राप्यश्चिन्ततावदावर्तयेत्तथावन्तान
सः संतोषः प्रसादश्चास्यात् २३३ तप इति यदेतत्सर्वदेवानामनुष्ठानां फलवन्तस्तपः कारणतपसैव तस्यास्थितिः तपोऽन्तर्बुद्धेः प्रति
नियतदेवादिसरपस्यतपसाजननादादिद्वेदार्थैर्कृत्तुञ्जभाजापल्यादिप्राप्यश्चिन्तात्सकंतपः प्रसंगेनचेद्वदस्यभागं च सर्वतपोमाहात्म्य
कथनम् २३४ ब्राह्मणल्येति ब्राह्मणस्य ब्रह्मचर्यत्विक्वेदांतावबोधनंतपो राजन्यस्य सरक्षणंतपः वैश्यस्य कृषिवाणिज्यपाशुपाल्या-
दिकंतपः शूद्रस्य ब्राह्मणपरित्यातप इति वर्णविशेषणोत्कर्षबोधनार्थम् २३५ अमुष्य इति अमुष्योवाङ्मनः कायभियमोपेताः फ-
लमूलबाधुमक्षाः तपसैव जगत्स्थावरसाहितं पृथिव्यंत रिक्षास्पर्गात्संकलोकत्रयमेकदेशस्थाः संतोभियापांतः करणाः नृकर्षेण पश्यन्ति

यस्मिन्कुर्मण्यस्य कृतमेनसः स्यादल्लायवम् तस्मिंस्तु वत्तपः कुर्याद्यावत्तुष्टिकं रभवेत् २३३ तपोमूल
मिदमवदेवमानुषकं सरवम् तपोमध्यबुधैः प्रोक्ततपोतवेददर्शिभिः २३४ ब्राह्मणस्य तपोज्ञानतपः क्ष
त्रस्य रक्षणम् वश्यस्य तु तपोधातुतपः शूद्रस्य सेवनम् २३५ ऋषयः संयतात्मानः फलमूलानि लाशनाः
तपसेवमप्युत्तित्रलोक्य सत्त्वरम् २३६ औषधान्यगदो विद्यादेवौ च विविधा स्थितिः तपसेवमसि
द्धानि तपस्तेषां हिमाधनम् २३७ यद्गुस्तरयद्गुशपयद्गुयच्च दुष्करम् सर्वतु तपसा साध्यं तपो हि दुरणि
कं गम् २३८ महापातं किञ्चिद्विशेषोऽप्युपाकारिणः तपसेवसु तमेन मुच्यते किल्बिषान्ततः २३९
कीटाश्चाहिपतंगाश्च पृषावश्च वयसि च स्थावराणि च भूतानि दिव्यानि तपो बलान् २४० २३६ औष्माण्यं

अपिपानिग्याधुपशमनहेतुकाभिः अगदोगदाभावोर्नैरुज्यमिति यावत् विद्याब्रह्मधर्मचर्यात्मिकवेदांतज्ञानं वेदसंबन्धिनीचनानां रूपावर्गदावस्थितिः इत्येतामिदं पसेवमाप्यते यस्मात्तपपंचांगमिति भिन्नाम् २३७ यदिपि यद्दुःखेन तीर्यते अहदोषस्तु चितपदानि यद्दुःखेन भाप्यते सात्रियादिनातेनैयशरीरेण बलब्राह्मणयादि यद्दुःखेन गम्यते मेरुपृष्ठादि यद्दुःखेन क्रियते गोः प्रचुरदत्तादितस्तर्जितपसासापितुं शक्यते यस्मादतिदुष्करकार्यकरणं सर्वतपसासाध्यते न पीकृद्नशक्ति २३८ मेहेति ब्रह्महत्यादि महापातककारिणोऽन्वेष्टपपात्रकाद्यक्रुपकारिणः तपसे क्लृप्तस्वरूपेणानुष्ठितेन तस्मात्सापान्मुच्यते उक्तस्यापि पुनर्वचनं प्रायाश्चित्तस्तुत्यर्थम् २३९ भिदाइति कीदृशसंप्रश्ल

भूपमुपक्षिणः स्यात्पराणि च दृक्ष्यगुल्मादीनि मृताभितो माहात्येन स्पर्शं याति इति ह्यस्मादौ कपोतो प्राख्यानाद्रिषुपक्षिणो व्यग्निमने
 शादिरुज्जुपुस्तपत्तीति श्रुत्युत्ते फीदाज्ञां फज्जातिमहं हुरुवंतस्तमर्तपः तेन च दीणकल्मषा अविकारिकजन्मांतरं कृतेन सकृतेन दिव्ययो
 २४० यत्किंचिदिति यत्किंचित्सापमनोवारदेहेमानवाः कुर्वन्ति तत्सर्वं पापन्निर्दहन्ति तपसे च तपोधनादन्ति तप एव धनमिव रक्षणं यथेवं
 तपोपनाः २४१ तपसे वेति प्राप्य श्रित्ततपसा दीणपापस्य ब्राह्मणस्य योगो हवीर्विदेयाः प्रतिगृणहन्ति अभिलषिता योश्च मयच्छन्ति २४२
 मनापतिरिति हि दुष्यगार्भः सकललोकोत्पत्तिश्चिन्ति प्रलयमुत्सुः तपः करणपूर्वकमेवैवमथ मकरोत् तथैव भूषयो वसिष्ठादयस्तपसैव म
 वन्तः संपन्नाः २४३ इत्येतदिति सर्वस्यास्य जतोर्बहुलं भग्न्यतपसः प्रकाशात् इत्येवं देयाः प्रपश्यन्तः तपोमूलमिदं सर्वमभिलाहितपोमाहा
 त्यं प्रवदन्ति २४४ वेदंति यथाशक्ति भृत्ये वेदाध्ययनपचमहायज्ञानमपराधसाहिष्णुत्वमित्येता निमहापातकजन्मिता न्यपि पापा-

यत्किंचिदेनः कुर्वन्ति मनोवाङ्मूर्तिभिर्जन्नाः तत्सर्वं निर्दुहत्या श्रुतपसैव तपोधनाः २४१ तपसैव विभुदस्य
 ब्राह्मणस्य दिवोक्तसः इज्याश्च प्रतिगृणहन्ति कामान्सर्वदयति च २४२ प्रजापतिरिदं शास्त्रं तपसैवास्तृजत्स
 सुः तथैव वदानुषयस्तपसा प्रतिपेदिरे २४३ इत्येतत्तपसो देवामहाभाग्यमचक्षते सर्वस्यास्य प्रपश्यन्तस्त
 पसः पुष्यमुत्तमम् २४४ वेदाभ्यासां न्वहं शक्त्या महायज्ञं क्रियाक्षमां नाशयत्याश्रुपापानि महापातक
 ज्ञान्यपि २४५ यथैधस्तेजसावन्तिः प्रातर्निर्दहति क्षणात् तद्वाज्ञानाग्निना पापसर्वदहति वेदविन्
 २४६ इत्येतदेन सासुक्तं भायश्चिन्तयथाविधि अत ऊर्ध्वरेह स्यान्नाभायश्चित्तं निबोधत २४७ सव्याह-

तिमणवकाः प्राणायामास्तपोदश अपि पूणा हणमासात्पुनस्त्यहरहः कृताः २४८ निशामनाशयंति किमुतान्यानि
 २४५ यथेति यथाग्निः काष्ठान्यासज्जालनिक्षणैर्नैव तेजसाग्निः शेषको तितथाज्ञानाग्निना पापसर्ववेदार्थज्ञो ब्राह्मणो नाशयति इत्येत
 न्पुरमादृशान् स्तेजत्प्राणस्योक्तं तपानार्थमेतत् २४६ इत्येतदिति इत्येतद्ब्रह्म हत्यादीनां पापानां मकारानां प्रायश्चित्तं यथावि
 ध्यं भिहितं अत ऊर्ध्वमपराशानां प्राणानां भायश्चित्तं मृणुत अयं स्तोको गोविंदराजेनाल्लिखितः मेधातिथिना लुलिखित एव २४७
 सव्याहर्तृति सव्याहर्तृति मृगणवाः सावित्रो गिरो युक्ताः पूरककुंभकरचक्रादि विधिना मत्सहोदशमाणाया माः कृताः आसात् ब्रह्म

मपि निष्पापं कुर्वन्ति अपिशब्दादातिदेशिकब्रह्महालायायाश्चित्ताधिकृतसमपि एतच्च प्रायश्चित्तोद्दिष्टानामेव न स्वीकृत्य दादेर्मात्रानधिकारात् २४८ कौत्साभिति कौत्सेन ऋषिणा अपनः शोभ्य च दधमिति एतत् सूक्तं वसिष्ठेन ऋषिणा दृष्टं च प्रतिस्तोमेति रुषमनुशिष्य इत्येवं च माहित्रं माहित्रीणामवोस्तित्येतत् सूक्तं श्रुद्वय एतौ न्विदं स्तवाभ्युद्धमित्येतास्ति रुषः अकृतं भासमहरहः षोडशकृत्योपि जपित्वा सुरापोपि विसृज्यति अपिशब्दात् आतिदेशिकस्मरणानप्रायश्चित्ताधिकृतोपि २४९ सकृदिति ब्राह्मणसूत्रेण सप्तदशस्य बाभस्य पलितस्य एतत् सूक्तं प्रकृतत्वात् भासमेकं प्रत्यहमेकं चारं जपित्वा शिवसंकल्पं च यज्ज्ञात्रो दूरं भित्येतद्वाजसनेयके यत् पठितं तज्जपित्वा सुवर्णमपहृत्या क्षिपयेव निष्पापो भवति २५० हवीति हविष्यांगमजरं स्तर्विदामे को न विशति ऋत्वं न तं महो न दुरितं भित्यष्टौ इति वा

कौत्सं जप्त्वा पदस्येतद्वासिष्ठं च प्रतीत्युच्यम् माहित्रं श्रुद्धृत्य अस्मरापोपि विसृज्यति २४९ सकृज्जप्त्वा स्वर्गमीय शिवसंकल्पमेव च अपहृत्य सूत्रेण तु क्षणाद्भवति निर्मलः २५० हविष्यं तोयमभ्यस्य न तमे ह इतीति च जपित्वा पौरुषं सूक्तं सूच्यते गुरुतल्पगः २५१ एनसास्युल्लसूक्ष्माणान् चिक्वीर्षन्मपनोदनम् अवैत्युज्जपेदब्धयस्त्रिंशदमीति वा २५२ प्रतिगृह्या प्रतिगृह्या प्रतिकृत्वा चान्नविग्रहितम् जपेत्तरत्समदीयपूयतमानवरुह्य हात् २५३ सोमारोदं तु ब्रह्मना भासमभ्यस्य शक्यमिति स्ववैत्यामाचरन् स्नानमर्थ्यस्याभिति च त्वुचम् २५४

इति मेमनः शिवसंकल्प इति च सूक्तं महत्प्रशंसितुं इति एतच्च षोडशं सूक्तं भासमेकं प्रत्यहमभ्यस्येति अत्र यात् प्रकृतत्वात् षोडशाभ्यासात् जपित्वा गुरुदारुगः तस्मात्पापान्मुच्यते २५१ एनसाभिति स्थूलानां पापानां महापातकानां सूक्ष्माणान् उपपातकादीनां निर्हरणं कर्तुं भिच्छन् अवर्तेह्योवरुणनमो भिरित्येतामृचयस्त्रिंशदं वरुणदेव्ये जने देव्येतां च ऋत्वं इति वा इति मेमन इत्येतत् सूक्तं संवत्सरमेकवारप्रत्यहं जपेत् २५२ प्रतिगृह्येति ससृप्यतो महापातकिधनलादिना वा प्रित्याह्यमिति गृह्यचान्नस्मावकालमभिति गृहसंसर्गदुष्टं कृत्वा तत्तरत्समं दिधा यतीत्येतां च अत्र भ्यतस्त्रो जपित्वा च हनस्मात्पापान्मुच्यः पूतो भवति स्नानमर्थ्यस्याभिति ऋत्वं वा २५३ सोमैति सोमारुद्राधारये श्यामस्वयमिति च नः अर्यमावरुणं

भिन्नचेतिऋद्धपुनर्धातुस्थानं कृत्वा मासमेकं मलेकमभ्यस्य बहुधा पापेषु तत्रैकं प्रायश्चित्तं कार्यमिति ज्ञापकः
भिदग् २५४ अद्भर्द्भमिति एनस्तीत्याविशोयात्सर्वेष्वेव पापेषु दद्रुमित्रवरुणमग्नित्रयदति एताः सप्तभूषणमासं जपेत् अभशस्तं सूत्र
पुरीयोत्सर्गादिकं जलकृत्वा मासं भैक्षमोजीषवेत् २५५ मंत्रैरिति देवकृतस्येत्यादिभिः शाकलहोमैः संवत्सरं घृतहोमं कृत्वा नमस्कृत्य
अदले तां वाऋत्वं संवत्सरं जपित्वा महोपातकमपि पापं हि जातिरपहंति २५६ महापातकेति ब्रह्महत्यादिमहापातकयुक्तो भिक्षाल
भ्याहारो वर्षमेकं संसर्पेत् द्रियोगवाप्तुगमं कुर्वन् यः पावमानो विद्यादिऋत्वेन अन्वहमभ्यासेन जपित्वा तस्मात्पापादि शूद्रो भवति
२५७ अरण्यदति त्रिभिः पराकैः दूतो भद्राक्षणात्मिका वेदसंहिता अरण्ये वा त्रयं अभ्यस्य वा प्रयतो ब्राह्मण्यंतरशौचं युक्तं सर्वे

अद्भर्द्भमिदं भित्तयेत देनस्थी सप्तकं जपेत् अभशस्तं तु कृत्वा शुभमासमासीत भैक्षमकृ २५५ मंत्रैः शा
कलहोमीयेरद्भुत्वा घृतं हिजः ससुवप्यपहृत्येन जप्त्वा नमस्कृत्य चम् २५६ महापातकं संसृक्तोऽनु
गच्छेद्भद्राः समाहितः अस्य स्याद्भद्रपावमानो भिक्षुहारो विसृज्यति २५७ अरण्ये वा त्रिरभ्यस्य प्रयतो वेद
साहिताम् सुच्यते पातकैः सर्वैः पराकैः शोधितस्त्रिभिः २५८ अहतुपवसेद्धक्तस्त्रिहोऽस्युपयन्म
गः सुच्यते पातकैः सर्वैस्त्रिजपित्वाऽघमवर्णम् २५९ यथाऽयमेधः क्रतुरादसर्वपापापनोदनः तथाऽय
मवर्णस्तुक्तसर्वपापापनोदनम् २६० हत्वा लोकानपीमास्त्रिभ्यश्चिन्मन्त्रपियतंस्ततः ऋग्वेदधारयन्विमो
ननः प्रामाति किंचन २६१ ऋक्संहितां त्रिरभ्यस्य यजुषा वा समाहितः साम्ना वा सरहस्थानां सर्वपापैः प्रमु
च्यते २६२ महापातकैर्मुच्यते २५८ अहमिति त्रिरात्रमुपवसन्मन्यतः मत्संहं मानमध्याङ्कसायं कालेषु स्थानं कुर्वन् त्रिषण्णस्था-

न काल एव जले निमज्ज्य ऋतं च सत्यं चेति सूक्तमघमवर्णं त्रिराहृतं जपित्वा सर्वैः पापैर्मुच्यते तत्र गुरुलघुपापापेक्षया लघुषण्यस्तथा यपेक्ष
या चावर्तनीयम् २५९ यथेति यथाऽयमेधयागः सर्वयागश्रेष्ठः सर्वपापक्षयहेतुस्तथाऽघमवर्णस्तुक्तमपि सर्वपापक्षयहेतुरिति अथमव
र्णस्तुक्तोत्कर्षः २६० हत्वेति सृष्टादिलोकत्रयमपि हत्वा महापातक्यादीनामप्यन्ममन् ऋग्वेदस्यारयन्विमादिः न किंचित्पापं प्राप्नोति ऋ
ग्वेदं हत्वा यन्विताप्युत्तरं हस्य पापे कृते ऋक्संहितां भद्राक्षणात्मिकां मम्यसेत्तदाह २६१ ऋगिति ऋक्संहितां भद्राक्षणात्मिकां

कान्तुमंत्रासिकां अनंतरं वेदे त्रिवृत्तीति त्वत्त्वमर्धात् यजुषां वा मंत्राद्वा हाणानां संहितां साम्नां वा ब्राह्मणोपनिषत्संहितां वारत्रयमस्य
स्य सर्वपापैः प्रमुक्तो भवति २६२ यथेति अरगाद्यात्सनात्रिरावर्त्तत इति त्रिवृत्तूयथामहाह्दं प्रविश्य लोष्टं विशीर्य तेन था सर्वदुश्चरिभेदं
शृतिवेदे विनश्यति त्रिवृत्त्वमोवाह २६३ अत्रेदिति अन्वत्रन्ध्रमंत्राः यजूर्धियजुर्मंत्राः सामानिष्टहृदयतरादीनि नाना प्रकाराणि अन्यान्ये-
षां त्रयाणां पृथक् पृथक् मंत्राद्वा हाणानि एष त्रिवृद्देदो ज्ञानव्योय एनं वेदसवेद विद्भवति २६४ आद्यमिति सर्ववेदानामाद्यं यद्ब्रह्म वेद
सारं अकारोकारमकारात्स क्लेनन्यक्षरं यत्र यो वेदाः स्थिताः सोऽन्यस्त्रिवृद्देः प्रणवाव्यो गृह्यो गोपनीयः वेदमंत्रमेषु त्वात् परमा-
र्थोभिधायकत्वात् परमार्थकलेनधारणजपाभ्यामोदाहेतुत्वाच्च परस्त्वेत्स्वरूपतोऽर्थतश्च ज्ञानाति सवेदवित् प्रायश्चित्ते च ह्यमुनिमतलो

यथामहाह्दं प्राप्य क्षितं लोष्टं विनश्यति तस्यादुश्चरितं सर्ववेदे त्रिवृत्तिमज्जति २६३ अन्वोयजुषिचा-
न्याभिभामानिविधानि च एष ज्ञेयस्त्रिवृद्देदो या वेदनं सवेदवित् २६४ आद्यमन्यक्षरमक्षरमक्षरमक्षरमक्षर-
स्मिन्नतिष्ठिताः सगृह्योऽन्यस्त्रिवृद्देदो यस्तवेदसवेदवित् २६५ इति मानवे धर्मशास्त्रे मृगश-
क्तायामंहिताया एकादशाऽध्यायः ११ ७२ चातुर्वर्ण्यस्य कृत्स्नाय मुक्तो धर्मस्तथान
य कर्मणा फलनिर्मुक्तिश्च स नस्तत्ततः पराम् १ सत्तानुवाच धर्मोऽस्मात्सहर्षं निमानवो मृगुः अस्य सवस्य मृ-
णुत कर्मयोगस्य निर्णयम् २ सुभाशुभफलकर्ममनोवाग्देहसंभवम् कर्मजागतयो नृणां सुतमाधमम
धर्माः ३ ननाधमयोक्तं सद्धारव्यानं स्वस्तु निगिरांत इजधं गुणज्ञाः नैतन्मेधातिथिरभिदधेनापि गोविंदराजो व्याख्यातारो न

जगुरपरैर्यन्यतो दुर्लभैः २६५ इति श्रीकुच्छूकभट्टविरचितायामन्वर्थमुक्तावल्यां भट्टवृत्तावेकादशोऽध्यायः ११ ७२ ७३ ७४
चातुर्वर्ण्येति हे पापरहित ब्राह्मणादिवर्णचतुष्टयस्य सांतरमभवस्यायधर्मः त्वयोक्तः इदानीं कर्मणां शक्रास्तु भवफलमाप्तिं परां ज-
न्मातरमभवापरमार्थरूपां मस्माकं ह्रीतिमहर्षयो मृगुमवोचन् १ संतानिति सधर्ममर्थानो भनोरपत्यात्सा मृगुरस्य सर्वस्य कर्म
संबंधस्य फलनिश्चयं मृणुतेति तान् महर्षिनिब्रवीत् २ शक्रमिति मनोवाग्देहहेतुकं कर्म विहितनिषिद्धरूपं सुखदुःखफलकं तज्ज-
न्या एवमनुव्यतिर्यगादिभावेनोत्कृष्टमध्यमाधमापेक्षया मनुष्याणां गतयोजन्मातरं प्राप्तयो भवति कर्मशब्दश्चात्र न कायचेष्टाया-

वागिति दमनंदः वाङ्मनः कायानांदः निषिद्धाभिधानासत्संकल्पप्रतिषिद्धव्यापारत्यागेन बुद्धावस्थिताः सत्रिदंडोत्कच्यतेन
 नुदंडत्रयमात्रेण इत्याभ्यन्तरदंडत्रयप्रशसा १० त्रिदंडमिति एवन्निषिद्धवागादीनां सर्वभूतगोचरतयादमनं कृत्वा एतदमनात्मक
 मेव कामक्रोधौ नुनियम्यतमोसावातिलक्षणं सिद्धं भुव्योलभते कोसौ सिद्धिमाप्नोतीत्यत आह ११ यदिति अस्य लोका सिद्ध
 स्यात्प्रापकारकत्वादात्मनः शरीराख्यस्य यः कर्मसम्पन्नोऽर्थितानं स्वेच्छं पंडितावदतिथः पुनरेष व्यापारानुक्रमोति शरीराख्यः स पृथि
 व्यादिभूतारब्धत्वात् भूतात्सौ चैति पंडितैरुच्यते १२ जीवेति जीवशब्दोऽयं महत्परः येनेतिकरणविभक्तिनिर्देशात् उच्यते च तत्तु
 भीभूतसंपृक्तौ महान्क्षेत्रज्ञ एव चेति तत्तु शब्देन प्रत्यक्षमर्षात् शरीरक्षेत्रज्ञातिरिक्तोऽंतः शरीर आत्माख्यत्वादात्माजीवाख्यः

वाग्दंडोऽथ मनोदंडः कायदंडस्तथैव च यस्यैते निहिता बुद्धौ त्रिदंडाति स उच्यते १० त्रिदंडमेतन्निक्षि-
 प्य सर्वभूतेषु मानवः कामक्रोधौ तु संयम्यततः सिद्धिर्नियच्छति ११ योऽस्यात्मनः कुर्यात्तानं स्वेच्छं ज्ञप्रच-
 क्षते यः कुर्यात्तु कर्माणि स भूतात्सौ च्यते बुद्धेः १२ जीवसंज्ञोऽंतरात्मान्यः सहजः सर्वदेहिनाम् येन वेदय-
 त सर्वस्वरुदुःखं च जन्मरु १३ तेषु भूतसंपृक्तौ महान्क्षेत्रज्ञ एव च उच्चावचेषु भूतेषु स्थितं तं व्याप्यति
 भूतः १४ असंख्यमूर्त्यस्तस्य निष्यतति शरीरतः उच्चावचानि भूतानि सततं च दृश्यति याः १५ पंचभ्य ए-
 वमात्राभ्यः प्रत्यदु कृतिनान्भूताम् शरीरयातनार्थीयमन्यदुत्पद्यतेऽत्र वम् १६

सर्वक्षेत्रज्ञानां सहज आत्मा तस्या
 मेः तस्य विनियोगात् येनाहंकारेन्द्रियरूपतया परिणतेन कारणभूतेन क्षेत्रज्ञः प्रतिजन्म स्वरुदुःखं चानुभवति १३ ताविति तौ द्वौ मह-
 स्तौ क्षेत्रज्ञौ पृथिव्यादियं च भूतं संपृक्तौ वस्थभाणं सर्वलोके वेदस्मृतिपुराणादिप्रसिद्धतया तमिति निर्दिष्टं परमात्मानमुत्कृष्टपक्षसत्त्वे बु-
 द्धवस्थितमाश्रित्यतिष्ठतः १४ असंख्येति अस्य परमात्मनः शरीरादसंख्यमूर्त्युत्पत्त्यो जीवाः क्षेत्रज्ञशब्देनोत्तरमुक्ता लिङ्गशरीरावच्छि-
 न्नावेदांत उत्क्रमकारेणान्नेरिव स्फुलिङ्गाणिः संप्रतियामूर्त्युत्कृष्टपक्षभूताग्निदेवरूपतया परिणतानि सर्वदा कर्मसुमेरयेति १५
 पंचभ्य इति पंचभ्य एव पृथिव्यादिभूतैस्पादु कृतकारिणां भूतव्याणां पादानुभवप्रयोजकं जरायुजादेरुच्यति रिक्तं हुं वसादिष्ट्युशरी-
 रं परलोके जायते १६ छ

तेनेति तेन निर्गतिं शरीरेण ता यमकारिता या तनादुच्छतिर्नो जीवाः स्मृत्सानुभूतस्थूलशरीरनाशेते घेवारं भ्रुकभूतभागेषु यथा
स्मृत्प्रलीयते तत्संयोगिनो मूल्या अवतिष्ठत इत्यर्थः १७ सोऽनुभूयति शरीरि मृतसूक्ष्मादिलिङ्गशरीरावच्छिन्नो निषिद्धशब्दस्पर्शरू
परसर्गधारव्यविषयो पभोगजनि तयमलो कदुःखाद्यनुभूयानंतरं भोगादपहतपाप्मभावेन महत्परमात्मनो महर्वावर्षो द्वावाभ्ययति १
ताविति तैश्च हत्परमात्मनो अनलसौतस्पृजिवस्य धर्मेषु कशेषं च पापं सह विचारयतः याभ्यां धर्माधर्मिभ्यां युक्तो जीवः परलोके हलो
कयोः स्मृत्यदुःखे प्राप्नोति १९ यदीति स यदि जीवो मानुषदशाया बह्वल्येन धर्ममनुतिष्ठति अल्येन धर्ममनुतिष्ठति तैरेव वृथिव्यादिभूतैः
स्थूलशरीररूपतया परिणतैर्लुक्तैः स्वर्गस्तरमनुभवति २० यदीति यदि पुनः स जीवो मानुषदशाया बह्वल्येन पापमनुतिष्ठति अल्पच

तेनानुभूयतायामीः शरीरेणेह या तनाः तास्वेव भूतमात्रास्मृत्प्रलीयते विभागशः १७ सोऽनुभूयास्वरवोद
कान्दोषान्विषयसंगजान् व्यपेतकल्मषोभ्येति तावोभौ महोजसौ १८ तौ धर्मपश्यतस्तस्य पापचार्तं दि
तौ सह याभ्यां प्राप्नोति स पृक्तः सत्येह च सुखासुखम् १९ यद्याचरति धर्मं स प्रायशोऽधर्ममल्यशः तैरेव
चावृता भूतैः स्वर्गस्तरमुपाप्नुते २० यदि तु मायशोधर्मं सेवते धर्ममल्यशः तैर्भूतैः स परित्यक्तो यामीः प्रा
प्नोति यातनाः २१ यामीस्तायातनाः प्राप्य स जीवो विधीतकल्मषः तान्येव पच भूतानि पुनरप्यति भागशः
२२ एता ह स्वास्य जीवस्य गतैः स्वेनैव चेत्तस्मा धर्मतोधर्मसंश्रयधर्मैर्दध्यात्स दामनः २३ सत्त्वरजस्तमश्चैव
त्रीन्विद्यादात्मनो गुणान् येन विद्यामान् स्थितो भावाच्महान्सर्वानशेषतः २४ पुण्यतदा तैरेव भूतैर्मानुषदेहरूपत

या परिणतैस्त्यक्तो भूतः सन्तरं पंचम्यएव मात्राभ्य इत्युक्तश्रोत्यायातनानुभवोचितसंपातकठिनदेहो यामीः पीडाभ्यनुभवति २१
यामीरिति स जीवो यमकारितास्ताः पीडास्तेन कठिनदेहेनानुभूयततो भोगेनापहतपाप्मात्तान्यचरासुजादिशरीरारभकान्पृथि
व्यादिभूतभागानधिनिष्ठिमानुषशरीरं गृह्णातीत्यर्थः २२ एतादिति अस्य जीवस्य एताधर्माधर्मैर्हेतुकाः स्वर्गनरकादुपभोगोचित
प्रियाप्रियदेहप्राप्तिरंतःकरणे ज्ञात्वा धर्मानुष्ठाने मनः सदा संगतं कुर्यात् २३ सत्त्वमिति सत्त्वरजस्तमोसिन्नाणि वस्त्वभाणगुणलस
णानि आत्सोपकारकत्वादात्मनो महती गुणान् जननीया त्वैव्यामो महानिमान् स्थावरजंगमरूपान्यदार्थान्निःशेषेण व्याप्य स्थितः २४

यदिति यद्यपि सर्वमेवेदं त्रिगुणं तथापि यत्र देहे एषां गुणानां मध्ये यो गुणो यदा सा कल्पेनाधिको भवति तदा तद्गुणलक्षणबहुलं तदे-
हि नं करोति संप्रति सत्त्वादीनालक्षणमाह २५ सत्त्वमिति यथा यथा विभासो ज्ञानं तत्सत्त्वस्थलक्षणं एतद्विपरीतमज्ञानं तन्मोलक्षणवि-
षादाभिलाषमानसकार्पेयजोलक्षणस्वरूपं तु मत्स्वरजस्तमसाभीत्यभीतिविषादात्मकतथाच भवंति भीत्यभीतिविषादात्मका प्रका-
शशृणुभिर्नियमार्था अन्योन्याभिभवजननभिद्युनष्टतश्च गुणा एतच्चैषां स्वरूपमनंतरम्लोके त्रयेण वक्ष्यति एतेषां सत्त्वादिगुणानामेत-
त्तु ज्ञानादिसर्वभाषिण्यपेक्षलक्षणम् २६ तन्नृति तंस्मिन्नात्मनियत्सवेदनमपीति युक्तं मत्सत्त्वमितिकुशप्रकाशरूपमंतर्भवितुं तत्सत्त्व-
ज्ञानीयात् २७ यस्ति यत्पुन संवेदनं दुःखार्थवृत्तमतएव सत्त्वमुद्धात्मभीतेरजनकसर्वदा च शरीरेणाविषयस्य ह्येसादकतत्त्वनि-
वारकत्वात्प्रतिपक्षरजोजानीयात् २८ यस्ति यत्पुनः सदसद्विवेकसूत्रं अस्तुदविषयाकारस्वभावमतुर्कणीयस्वरूपमंतर्करण

यो यदैषां गुणो देहे सा कल्पेनातिरिच्यते सतदा तद्गुणमायं करोति शरीरिणम् २५ सत्त्वं ज्ञानं तमोऽ-
ज्ञानं रागाद्वैरमः स्मृतम् एतद्व्याप्तिमदेतेषां सर्वभूताश्रितं वपुः २६ तत्र यत्प्रीतिसंयुक्तं किंचिदात्मनि-
लक्षणं तत्र शान्तं भवितुं युद्धाभिसत्त्वतदुपधारयेत् २७ यत्तु दुःखमभासुक्तमभीतिकरमात्मनः तद्द्रव्यो-
प्रतिपविद्यात्मतत्तं हारिदेहिनाम् २८ यत्तु स्यान्मोहसंयुक्तमव्यक्तविषयात्मकम् अमृतं कर्म विज्ञेयं
तमस्तदुपधारयेत् २९ त्रयाणामपि चैतेषां गुणानां यः फलोदयः अग्न्यो मध्यो जघन्यश्च तमवस्थस्य
शेषतः ३० वेदाभ्यासस्तपो ज्ञानं शौचमिन्द्रियनिग्रहः धर्मक्रियात्मानि तानवसात्सिक्कगुणलक्षणम् ३१

बहिःकरणस्यादुर्ज्ञातं तन्मोजानीयात् एषा च गुणानां स्वरूपकथनं सत्त्ववृत्त्यवस्थितौ यद्भुताभावितव्यमित्येतत्प्रयोजनक-
म् २९ नयाणां भिति एतेषां सत्त्वादीनां त्रयाणामपि गुणानां यथाक्रममुत्तममध्यमाधमरूपोयः फलोत्पादकः तद्विशेषेण वक्ष्या-
मि ३० वेदेति वेदाभ्यासमाजापल्यानुष्ठानं शास्त्रार्थवबोधमृदायीं दिशोचिभिर्द्रियसयमोदानादिधर्मानुष्ठानमात्मध्यानपर-
तापतत्सत्त्वात्त्रयगुणस्पर्कार्यम् ३१ आरंभेति फलार्थं किमनुष्ठानशीलता अत्येवथैवेकव्यभिचिद्रकमचिरं अजरं शब्दा-
दिविषयोपभोगदत्तं तद्भोजोभिधानगुणस्पर्कार्यम् ३२ लोमदत्त्यादि अधिकाधिकथनस्य हानिद्रात्मताकार्पण्यं येभ्यः पर-

लोकप्रावृत्तिरान्तरपरिलोपः याचनशीलत्वधर्मीदिवनवधानं इत्येतत्तामसाभिधानस्य गुणस्य लक्षणम् ३३ त्रयाणामपीति ए
षां सत्त्वादीनां त्रयाणामपि गुणानां त्रिषु कालेषु भूतमविव्यहर्तमानेषु विधमानानां भिदवद्व्यभाषासाक्षेपिकक्रमेण गुणलक्षणज्ञात
व्यम् ३४ यदिनि यत्कर्मकृत्वा कुत्रैकं रिष्यन्त्यलज्जान्मान्मावतिकालत्रये हयोरन्यत्र चेति विवक्षितं तत्सर्वतमः कार्यत्वान्नमोभिधानं-
गुणलक्षणं शास्त्रविदा बोद्धव्यम् ३५ येनेति इह लोके महतीं श्रियं मामोतीत्येतदर्थमेव यो यत्कर्म करोति न परलोकार्थं न च तत्कर्म फ
लासंपत्तौ दुःखी भवति तद्भजः कार्यत्वाद्गुणगुणलक्षणं विज्ञेयम् ३६ यदिनि यत्कर्म वेदार्थं ज्ञातुं भिच्छति यच्च कर्म चिरन्तकालत्रयेपि
न लज्जति यनयेन कर्मणा स्मृत्यनुष्ठिजो यनेतत्सत्त्वात्प्यगुणस्य लक्षणं विज्ञेयम् ३७ तमस इति कामप्रधानता तमसोलक्षणं अर्थः

आरंभरूचिता धैर्यमसत्कार्यपरिग्रहः विषयोपसेवाचाजस्वराजसंगुणलक्षणम् ३२ लोभः स्वमोऽध
तिः क्रौर्यन्नास्तिक्यमिन्नवृत्तिता याचिष्युनामदश्चतामसगुणलक्षणम् ३३ त्रयाणामपि चैतेषां गु
णानां त्रिषु निष्ठताम् इदं सामासिकं ज्ञेयं क्रमशः गुणलक्षणम् ३४ यत्कर्म कृत्वा कुर्वन्त्यकारिष्यन्त्यैवल-
ज्जति तज्ज्ञेयविदुषा सर्वतामसगुणलक्षणम् ३५ येनास्मिन्कर्मणा लोके रव्यातिभिच्छति पुष्कलाम् न
च शोचत्यसपन्नोति द्विज्ञेयतुराजसम् ३६ यत्सर्वेणोच्छति ज्ञातुं यन्न लज्जति च चिरन् येन तु ध्याति चात्मास्य
तत्सत्त्वगुणलक्षणम् ३७ तमसोलक्षणं कामो राजसस्तत्त्व उच्यते सत्त्वस्य लक्षणं धर्मः श्रेष्ठमेवायं यो-
भारम् ३८ येन यस्तु गुणैर्नेषां ससारान्मतिपद्यते तान्समासेन वदस्याभिसर्वस्यास्य यथाक्रमम् ३९ देवत्व
सात्त्विकायां तिमनुष्यत्वं च राजसाः रतिर्यत्कृतामसानित्यमित्येषां त्रिविधा गतिः ४० निष्ठतारजसः धर्मप्रधानता

सत्त्वस्य एषा च कामादीनां उत्तरोत्तरस्वश्रेष्ठत्वं कामादर्थः श्रेयान् अर्थभूला कामस्य ताभ्यां च धर्मः तन्मूलत्वात्तयोः ३८ येनेत्या
दि एषां सत्त्वादीनां गुणानां मध्ये येन गुणेन सर्वकर्षणं यागतीर्ज्जिविः प्राप्नोति ताः सर्वस्यास्य जगतः क्रमेण वदस्याभि ३९ देवत्वमि
ति ये सत्त्वत्तावयस्थिताः ते देवत्वं याति ये तुराजो हृत्त्ववस्थिताः ते मनुष्यत्वं ये तमो हृन्तिस्थाः ते तिर्यक्तत्वं इत्येषां त्रिविधा जन्मा
प्राप्तिः ४० त्रिविधेति या सत्त्वादिगुणत्रयानि भिन्ना त्रिविधा जन्मांतरमाप्तिरुक्ता सा देशकालादिभेदेन ससारभूतकर्मभेदाच्चा

धममध्यमोत्तमभेदेन पुनस्त्रिविधा बोद्धव्या ४१ स्थावरादिति स्थावराष्टकादयः कृमयः सूक्ष्माः प्राणिनः तेष्वर्धषट्स्थूलाः कीटाः न
 यामत्यसर्पकूर्मप्रमुग्राश्चैत्येषां तमो निमित्ता जघन्या गतिः ४२ हस्तिनश्चेति हस्त्यश्च बृहदस्लेच्छाभिर्द्व्याग्रसूकराः तमोऽपुण निमित्ता
 मय्यमा गतिः गर्हिता इति स्लेच्छानां स्वरूपानुवादः ४३ चारणाश्चेति चारणानदादयः स्रपर्णाः पक्षिणः छद्मनाकर्मकारिणः पुरुषाराक्ष
 साः पिशान्नाश्चैत्येषां तमोऽपुण निमित्ता गतिः ४४ झच्छादिति झच्छामल्लाः क्षत्रियावृत्रात्यात्सवर्णायां सुत्यन्ना दशमाध्याये क्तज्ञेयाः तत्र झ-
 क्षायश्चिह्नहरणाः मल्लाबाहुयोधिनाः रंगावतारकानदाः शस्त्रजो विद्युत्पानमसक्ताश्च पुरुषा अथ माराजसी गतिर्ज्ञेया ४५ राजान इति
 राजानो अभिषिक्तजनपदेऽवसः तथा क्षत्रियाराजपुरोहिताश्च शास्त्रार्थकलहप्रियाश्च एषानराजसी गतिर्मध्यमा बोद्धव्या ४६ गंधर्वा

त्रिविधा त्रिविधेषां पुन विज्ञेया गौणिकी गतिः अथ सामाध्यमा उपात्तकर्मविद्या विशेषतः ४१ स्थावराः कृमिका
 दाश्च मत्स्याः स्रपर्णाः सकच्छपाः पशवश्च मृगाश्चैव जघन्यातामसी गतिः ४२ हस्तिनश्च तुरगाश्च बृहदस्लेच्छा
 श्वगहिताः सिंहाव्याघ्रावराहाश्च मध्यमातामसी गतिः ४३ चारणाश्च सुपर्णाश्च पुरुषाश्चैव दाक्षिकाः रक्षा
 भिचरिषाश्च तामसीषूतमा गतिः ४४ झच्छामल्लानदाश्चैव पुरुषाः शस्त्रवृत्तयः द्यूतपानमसक्ताश्च जघ
 न्याराजसी गतिः ४५ राजानः क्षत्रियाश्चैव राजांचैव पुरोहिताः वादयुद्धप्रधानाश्च मध्यमाराजसी गतिः ४६
 गंधर्वागुह्यकायक्षाविबुधानुचराश्चैव तथैवाप्सरसः सर्वाराजसीषूतमा गतिः ४७ तापसायनयो विप्रार्ये
 च वैमानिकारूणाः नक्षत्राणि च देत्याश्च मथमा सात्त्विकी गतिः ४८ यज्वानश्च यो देवा वेदाज्योतीषिव
 त्सराः पितरश्चैव साध्याश्च द्वितीया सात्त्विकी गतिः ४९

इति गंधर्वागुह्यकाराक्षसाजानि विशेषाः पुराणादिप्रसिद्धाः येन
 देवानुयापिनो विद्याधरादयः अप्सरश्च देवगणिकाः सर्वा इत्येवाराजसीमथैव उक्तं प्रागिति ४७ तापसा इति वानमस्थाभिश्च यो ब्राह्मणा
 च अप्सरसोऽप्यतिरिक्तापुष्पादि विमानचारिणो नक्षत्राणि देत्याश्चैत्येषां सात्त्विकी गतिः ४८ यज्वान इति यागशीलाः
 तथर्पणो देवा वेदाभिमानिन्यश्च देवता विग्रहवत्यः इति हासमसिद्धाः ज्योतीषि भवादीनि वत्सरा इति हासदृष्ट्या विग्रहवतः पितरः सो

तृणोति तृणानां दूर्वादीनां गुल्मानाममकांढादीनां लतानां गुडव्यादीनां आमसमक्षिणां गुग्गुलादीनां क्षुण्णानि हांजां कुरकर्मशा-
लिनां वधशीलानां च व्याघ्रादीनां जातिं शतवारान्यामोति गुरुदारगामी ५८ हिंसा इति ये प्राणि वधशीत्यास्ते आमसां सांशिनो भोज-
नादयो भवंति अभक्ष्य भक्षिणो ये ते कृमयो जायंते महापातकव्यतिरिक्ता आरास्ते परस्परमांसस्य आदिनो भवंति ये चांढालादि रूपाणां
भिन्नैर्म्रेताख्याः प्राणि विषोपाजायते ये नान्य रूपाणि विषे विण इति छंदः समानत्वात् स्मृतीनां सर्वविधयश्छंदसि वि कल्यंते इति वि
सर्गलोपे च हायलोपे च सर्वाण्यदोषः ५९ संयोगमिति यावत् कालीन पतितसंयोगेन पतितो भवति तावत् कालं ब्रह्महादिभिश्चतु
र्भिः सह संसर्गकृत्वा परेषां च स्त्रियगत्या ब्राह्मणसूतवर्णादित्यदपहृत्य एकैकपापकारेण ब्रह्मराक्षसो भूतविषयो भवति ६० मणीति
मणीन्माणि कथादीनि सुक्तापि दुर्मौचनानि धिभान्चिरत्ना निर्वडूर्यहारकादीनि लोभेन हत्वा त्सीय भ्रमादिनां सूतवर्णकारयेनो जायते

तृणगुल्मलतानां च क्रव्यादां क्षुण्णामपि कुरकर्मकृतां चैव शतशो गुरुतल्पगः ५८ हिंसा भवति
क्रव्यादाः कृमयोऽभक्ष्य भक्षिणः परस्परान्दिनस्तेनाग्नेनाऽत्यरूपा निषेविणः ५९ संयोगपतितैर्गत्या
परस्यैव च यो धितम् अपहृत्य च विप्रश्च भवति ब्रह्मराक्षसः ६० मणिमुक्ताप्रवाला निहत्वा लाभन
मानवः विविधा निष्कृतानि जायते हेमकर्तृषु ६१ धान्यं हत्वा भवत्याखुः कांस्यं हं सो जलप्लवः मधु
दंशः पयः काकारसुखानकुलोद्यतम् ६२ मांसगृध्रो वपा मद्रुस्तेलं तेलपकः खगः चौरिव कस्तल
वणबलाकाशकुनिर्दधि ६३ कौशेयमिति निर्दत्वा क्षीमहत्वा तु ददुरः काय्या सतातवर्कचोगोधागां
वाग्गुदो गुडम् ६४ केचित्तु हेमकारपक्षिणमात्रस्य ते ६१ धान्यमिति धान्यमपहृत्य मूषिको भवति कांस्यं हत्वा हंसः ज

लं हत्वा तु खारव्यः पक्षीमाक्षि कं हत्वा दंशः क्षीरं हत्वा काकः विषोषोपदिष्टगुडलवणादिव्यातिरिक्तमिक्षादिरसं हत्वा न्याभ्रवति घृतं
हत्वा नकुलो भवति ६२ मांसमिति मांसं हत्वा गृध्रो भवति वपां हत्वा महुना माजलचरो भवति तैलं हत्वा तैलपायिकारव्यः पक्षील
वणहत्वा चारव्यऽचैः स्तरः कीटः दधिहत्वा बलाकारव्यः पक्षी जायते ६३ कौशेयमिति कीटकोषनिर्मितं वस्त्रं हत्वा निस्तिरिनामा
पक्षी भवति क्षीमकृतं वस्त्रं हत्वा मद्रुकः कापसमपपदं हत्वा कौशारव्यः माणी गुडं हत्वा वाग्गुदनामाशकुनिर्भवति ६४ ७

खुच्छुंदभिषितिः सगंधिद्रव्याणिकस्तूर्यादीनिहृत्वा लुच्छुंदभिषवति वास्तूकादिपत्रशाकं हृत्वा मधूरः सिद्ध्यन्मोदनसत्कादिना
नामफारकं हृत्वा म्हाविधारव्यः प्राणी अकृतान्नं तु मीहियवादि कं हृत्वा शाल्यकसंशो जायते ६५ बकइति अग्निं हृत्वा वकारव्यः पक्षी
जापनेयुहोपयोगिभूषुससलादिहृत्वा भित्त्यादिषु मृत्तिकादिगृहकारिभूषुः कीटो भवति कुसंम्रादिरक्ता निवासं सिंहत्वाचकोरा
रव्यः पक्षी जायते ६६ टकइति मृगहृत्तिनं वा हृत्वा टकारव्यो हस्तपक्ष भवति घोटकं हृत्वा व्याघ्रो भवति फलमूलं हृत्वा मर्कटो भ
वति स्त्रिय हृत्वा भालूको भवति पाणायमुदकं हृत्वा नानाकारव्यः पक्षीयानां निशकटादीनि हृत्वा उष्ट्रो भवति यश्च नृपुक्त
गो भवति ६७ यदेति यत्किंचिदसारमपि परद्रव्यं भिच्छातो मानुषो अपहृत्य पुरोडाशादिकं तु हविरहुतं भृक्ता लिखति ॥ ॥

खुच्छुंदरिः शुभान्द्राधान् पत्रशाकं तु बर्हिणः श्र्याविकृतान्नं विविधमकृतान्नं तु शाल्यकः ६५ बको भव
ति हृत्वा निगृहकरीत्युपस्करमूरक्ता निहृत्वा वासांसि जायते जीवजीवकः ६६ टको मृगे भव्याघ्रोऽथ फल
मूलं तु मर्कटः रून्निगृहकः स्तोककावारियानां न्युष्टुः पशुनृजः ६७ यद्वातद्वा परद्रव्यमपहृत्य बलान्तरः अव
श्यं याति त्विच्छुं कलजगन्वाचैवाहुतं हविः ६८ स्त्रियाप्येतेन कल्पेन हृत्वा दोषमवाप्नुयुः एते धामे वज्रतुना
भायालमुपयातिताः ६९ स्वैभ्यः स्वैभ्यस्तु कर्मभ्यश्च्युता वर्णास्तुनापि पापान्सहृत्वा ससारान् मेव्यतां याति श
तुषु ७० वाताः श्रुत्वा सुखः प्रेतो विप्रो धर्मात्सवकाच्युतः अमध्यकुणपाशी च क्षत्रियः कटपूतनः ७१ मैत्रा
क्षज्योतिफः प्रेतो वैभ्यो भवति पूयफक् चल्याशकश्च भवति शूद्रो धर्मात्सवकाच्युतः ७२

प्येतेन प्रकारेण इच्छातः परस्वमपहृत्य पापं प्राप्नुवंति तेन पापेन उक्तं जंतूनां भार्यात्वं प्रतिपाद्यते एवं निषिद्धाचरणफलान्यभि
धाय अयुना विहिता करणफलविपाकमाह ६९ स्वैभ्य इति ब्राह्मणादयश्च लोरो वर्णा आपदविनापंचयज्ञादिकर्मत्यागिनी वस्यभागा
कुस्मितापीनीः प्राप्यतोजन्मान्तरे शत्रुदासत्वं प्राप्नुवन्ति ७० वाताशीति ब्राह्मणः स्वकर्मभ्रष्टश्छद्दि तं भ्रष्टृज्वालासुखः प्रेतविप्रो
या जायते क्षत्रियः पुनर्नष्टकर्मपुत्रिषयश्च भोजी कटपूतनास्थः प्रेतविशेषो भवति ७१ मैत्रेति वैभ्यो भ्रष्टकर्ममित्रा क्षज्योतिफना

मापूयमस्तः मेतोजन्मातरं भवति मित्रदेवता कलान्मेत्रः पायुस्तदेवास्तु कर्मैन्द्रियं तज्ज्योतिर्यस्य समैत्राक्षज्योतिकः पृथोदरादिलान्
ज्योतिषः षकारलोपः श्रुद्रः पुनर्भृष्टकर्मचैलाशाकारव्यः प्रेता भवति चैलं वस्त्रं तत्संबंधिनीयूकामभ्यातीति चैलाशकः गोविंदराजस्तु
चैलाशाकारव्यः कीटश्चैल इत्युच्यते तद्भक्षश्च भवतीत्याह तदक्षुक्तं मेतारव्यग्राणि विशेषभरणान् ७२ यद्येति यथा यथाशब्दा
दि विषयान्विषयलोपुपातितांतं सेवंते तथा विषये सेवते चावीण्य भवतीति ततः ७३ तदति तेऽप्यधि यस्तेषां निबद्ध विषयो
पमोगानां सभ्यासतारं तम्यान्ता सुता सुगर्हितं तत मासुतिर्यगादियो निषुदुः स्वमनुभवंति ७४ तामिस्त्रादि स्थिति सं
भ्रासुवंति इति पूर्वश्लोकस्थमिहोत्तरानुवर्तते तामिस्त्रादिषु च तु यथा योक्तेषु योरेशु नरकेषु दुःखानुभवं भ्रासुवंति तथाऽसिपत्र-
वनादीनि वधनच्छेदनास्मिन् नरकान्मासुवंति ७५ विविधा इति विविधपीडनं कादौर्मक्षणात्थातमवालुकादौ नृकुम्भीपाका-

यथा यथा निषेवंते विषयान्विषयात्मकाः तथा तथा कुशलतातेषां तेषु प्रजायते ७३ तेऽभ्यासात्कर्मणांते
षोपापानामल्पबुद्धयः संभ्रासुवंति दुःखान्निता सुतास्विहयोनिषु ७४ तामिस्त्रादिषु चोद्येषु नरकेषु विवर्त-
नम् असिपत्रवनादीनि वधनच्छेदना निच ७५ विविधाश्चैव संपीडाः काकोलूकेऽप्यमक्षणम् करं भवा
लुकात्पापान्कुम्भीपाकाश्चदारुणान् ७६ संभवाश्च वियोनीषु दुःखमायास्तु नित्यशः शीतातपाभिघातांश्च
विविधानि भयानि च ७७ असह्यं संभवांसुषु वासजन्मचदारुणम् बंधनानि च कष्टानि परमेष्वत्यलमेव च
७८ बंधुप्रियविधागांश्च संवासं च दुर्जनैः द्रव्याज्जननं वा शत्रुमित्रा मित्रस्य चाज्जननम् ७९ जराश्चैव प्र-
तीकारा व्याधिभिश्चोपपीडनम् क्लेशाश्च विविधास्तास्तांस्तृप्त्युभवे च दुर्जनयम् ८० क्षोभनरकान्दारुणान्मासुव-

ति ७६ संभवांश्चेति संभवान्तिर्यगादिजातिषु नित्यं दुःखबहुलास्तृप्तिं प्राप्नुवंति तत्र शीतातपादि पीडनादिना नाम प्राशान्तिं प्राप्नु-
वंति ७७ असह्य इति पुनः पुनर्गर्भस्थानेषु वासः समुत्पत्तिं च योनिं यन्त्रादिभिर्दुःखावहांपत्यन्माश्च मृत्खलादिभिर्बन्धनादि पीडामनु-
भवंति परदासत्वं प्राप्नुवति ७८ बंधुप्रियेति बंधवैः सह हिः सह वियोगान् दुर्जनैश्च सह एकत्रावस्थानं धनार्जनं प्रयासं धनविना-
शं कष्टेन मित्रार्जनं शत्रुपादुर्भावं प्राप्नुवति च ७९ जरा भिति जरांश्च विद्यमानप्रतीकारां व्याधिभिश्चोपपीडनं क्षयिपासादिना च नाना-

नैव व्याख्या इदानीमैहिकामुष्मिकश्रेयःसाधनत्वमेवात्मज्ञानस्य स्पष्टयति ८६ वैदिकेति वैदिकेषुनः कर्मयोगपरमात्मौपा-
सनाख्येसर्वाण्येतानिपूर्वम्लोकोक्तानिर्हिकामुष्मिकश्रेयसिस्तस्मिन्उपासनाविधौक्रमशःसंप्रयति अथवासर्वाण्येताना-
नीतिवेदाभ्यासादन्येवपरामृष्यतेपरमात्मज्ञानेवेदाभ्यासादितिमेतंवेदानुवचनेनविधिवितियज्ञेनदानेनतपसानाशकेने-
तिश्रुतिविहितांगत्वेनांतर्भवति ८७ सुवेति वैदिकं कर्मत्रिज्योतिष्टोमादिप्रतीकोपासनादिचतुष्टयतेस्वर्गादिस्तत्प्राप्तिकरंसे-
सारप्रवृत्तिहेतुत्वाद्युक्तारख्यवैदिकं कर्मतथाभिःश्रेयसंमोक्षस्तदर्थं कर्मनैःश्रेयसिकंसंसारनिवृत्तिहेतुत्वात्निवृत्ताख्यमित्येवं
वैदिकं कर्महिमकारकंवेदितव्यंप्रतदेवस्पष्टयति ८८ इहेति इहकात्म्यसाधनंयष्टिहेतुकारिथागादिरत्रस्वर्गादिफलसाधनं-

वैदिकेकर्मयोगेतुसर्वाण्येतान्यधोषतः अंतर्भवतिक्रमशस्तस्मिंस्तस्मिन्क्रियाविधौ ८९ सत्त्वास्तुद-
यिकं चैवनेऽश्रेयसिकमेवैव प्रवृत्तं च निवृत्तं च द्विविधं कर्म वैदिकम् ८८ इहचासुत्रवाकात्म्यप्रवृत्तकर्म
क्रांत्यति निष्कामज्ञानपूर्वतु निवृत्तमुपदिश्यते ८९ प्रवृत्तं कर्मसंख्यदेवानामोतिसात्म्यताम् निवृत्तं
सर्वमानस्तप्नुतान्येतानिपच ९० सर्वभूतेषुचात्मानं सर्वभूतानिचात्मानि समपश्यन्नात्मथोजीस्वा
राज्यमधिगच्छति ९१

ज्योतिष्टोमादियत्कामतथाक्रियतेतत्संसारप्रवृत्तमित्युच्यतेइष्टादृष्टफलकामनारहितेषु
नर्ब्रह्मज्ञानाभ्यासपूर्वकंसंसारनिवृत्तिहेतुत्वात्निवृत्तमित्युच्यते ८९ प्रवृत्तमिति प्रवृत्तकर्मभ्यासेनदेवसमानगतिस्तत्फलं
कर्मणामाभोतिरतच्चजडदर्शनार्थमन्यफलकैकर्मणाप्रवृत्तेनफलांतरमपिप्रामोतिनिवृत्तकर्मभ्यासेनपुनःशरीरारंभकानि-
पंचभूतानिअतिक्रामतिमोक्षंमामोतीत्यर्थः ९० सर्वेति सर्वभूतेषुस्थावरजंगमात्सकेषुअहमेवात्सरूपेणास्मिसर्वाणिभूता
निपरमाणुपरिमाणसिद्धनिमित्येवपरमात्सन्वासतइतिसामान्येनयोयावज्जीवंब्रह्मापणन्यायेनज्योतिष्टोमादिकुर्वन्स्वेनया
जतेमकाशतदतिस्वाद्ब्रह्मतत्स्यभावःस्वाराज्यं ब्रह्मत्वंलभ्यतेमोक्षमामोतीत्यर्थः तथाचश्रुतिःसर्वस्वत्वदंब्रह्मपुजनादिभिः
शांतउपासीत तथाचपशुर्वेदमंत्रः यस्तुसर्वाणिभूतानिआत्मन्येवापुपश्यति सर्वभूतेषुचात्मानंतोनिविशुगुप्सते ९१ ७१

यथेति शारूप्योदितान्यपि अग्निहोत्रादीनिकर्माणि परित्यज्य ब्रह्मार्थानेन्द्रियजप्रपणवोपनिषदादिवेदाभ्यासेषु ब्राह्मणोयत्नं कु-
र्यात् एतच्चैषां भोक्तोपायांतरंगोपायत्वमदर्शिनार्थनिवृत्तिमिहोत्रादिपरित्यागपरत्वमुक्तम् १२ एतदिति एतदत्सन्तानवेदाभ्यासादि-
हिजातेजन्मफलत्वापादकत्वात् जन्मनस्त्याफल्यं विशेषणब्राह्मणस्य समादेतस्याप्यहिजातिः कृतकत्वो भवति न प्रकारादौ इदानीं
वेदादेव ब्रह्मज्ञानात् यमिति प्रदर्शयितुं वेदभूतमाह १३ पितृदेवोति पितृदेवमनुष्याणां हव्यकल्याणदानेषु वेद एव च कुप्रिवच-
स्करनश्वरतत्प्रमाणत्वादसन्निष्ठफलकं व्यवदानादौ प्रमाणांतरानवकाशान् अशक्यं च वेदशास्त्रं कर्तुमनेनापौरुषेयतोक्ता अ-
प्रमेयं च मीमांसादिन्यायनिरपेक्षतया अनवगम्यमानतया अप्रमेयमेवं व्यवस्था ततश्च मीमांसया व्याकरणाद्यैश्च सर्वत्र ह्यात्मकं

यथोक्तान्यपि कर्माणि परिहाय हिजोत्तमः आत्मज्ञाने शमे च स्यादेदाभ्यासे च यत्सवान् १२ एतद्भिजन्म
साफल्यं ब्राह्मणस्य विशेषतः प्राप्य न तु कृतकृत्यो हि हिजो भवति नान्यथा १३ पितृदेवमनुष्याणां वेदश्च
क्षः सनातनम् अशक्यं चाप्रमेयं च वेदशास्त्रमिति स्थितिः १४ यावेदं ब्राह्म्याः स्मृतया चाश्वकाश्वकुह
ष्टयः सर्वास्मानि फलाः प्रत्यतमो निष्ठाहिताः स्मृताः १५ उत्पद्यन्ते च्यवन्ते च यान्यतो न्यानि कानि चित्
नान्यर्वाक् कालिकृतयानि फलान्यनृताति च १६ चातुर्वर्ण्यत्रया लोकाश्च त्वारश्चाश्रमाः पृथक् भूतम
व्यस्य विध्यन्त सर्ववेदास्त्यसिद्ध्यति १७

वेदार्थजानीयादिति व्यवस्थितम् १४ यावेदं ब्राह्म्या इति याः स्मृतयः वेदमूलान्
भवन्ति दृष्टार्थान्यानि चैतत्सर्वं दन्तात्सर्गो भवतीत्यादौ निया निचासत्तर्कमूलानि देवतापूर्वादिभिराकरणात्मकानि वेदिकृत्स्थानि चा-
र्वादिदर्शानि सर्वाणि परलोकैर्केनिय फलानि यस्मान्नरकफलानि तानिमन्वादिक्षिः स्मृतानि एतदेव स्पष्टयति १५ उत्पद्यन्ते इति या-
न्यतो वेदादन्त्यमूलानि च कानि चित् शास्त्राणि पौरुषेयत्वात् उत्पद्यन्ते एवमाशुविनश्यति तानि च इदानीं तनत्वा न्निष्फला नि अस-
त्यस्तृणाणि च स्मृत्यादीनां तु वेदमूलत्वादेव प्रमाण्यम् १६ चातुर्वर्ण्यमिति ब्राह्मणोऽस्य सुखमासीदित्यादिवेदादेव चातुर्वर्ण्यमि-
थ्यति ब्राह्मणाभूतमाता पितृजनितत्वं भित्तदुपजीवितया स्वर्गादिलोकोपिवेदादेव प्रसिद्धः एवं ब्रह्मचर्याद्याश्रमा अपि च त्वारो

वेदमूलकत्वाद्देवादिवप्रसिद्धयंति किंबहुनायत् किंचिदतीतं वर्तमानं भविष्यं च सर्वमग्नौ ग्रास्याहुतिः सम्यगित्यादिन्यायेन वेदादे-
वप्रसिद्धाति ९७ शब्द इति यद्दहलोके परलोके च शब्दादयो विषयाः प्रयुज्यन्ते प्रसूयन्ते तैरिति प्रसूतयः प्रसूतयश्च गुणाश्चेति
सत्त्वरजस्तमोरूपाः तन्निबन्धनवैदिककर्महेतुत्वात् वेदादेव प्रसिद्धोति ९८ विभर्त्ताति वेदशास्त्रं नित्यं सर्वभूतानि धारयति-
तथा च हविरग्नौ हूयते सोऽग्निरादित्यसु प्रसर्पति वेदः तत्सूर्यरश्मिभिर्वर्षितेनान्धं भवति अथेह भूतानां सुत्यन्ति स्थितिश्चेति-
ह किर्जयति इति ब्राह्मणतस्माद्देदशास्त्रमस्य जंतोर्वैदिककर्मधिकारिपुरुषस्य प्रकृष्टं पुरुषार्थसाधनं जानंति ९९ सेनापत्यमि-
ति सेनापत्यराज्यदण्डप्रणेतृत्वं सर्वभूत्याधिपत्यादीन्येतत्सर्वं उक्तं प्रयोजनं वेदात्मकशास्त्रज्ञ एवाहंति १०० यथेति यथाह

शब्दस्पर्शश्चिरूपं चरसो गंधश्च पंचमः वेदादेव प्रसूयन्ते प्रसूतिगुणकर्मतः ९८ विभर्त्तासर्वभूता-
नि वेदशास्त्रसनातनम् तस्मादेतत्परमन्येयजन्तोरस्य साधनम् ९९ सेनापत्यं च राज्यं च दण्डेन नृत्वं
मेव च सर्वलोकाधिपत्यं च वेदशास्त्रविदूहंति १०० यथाजातबलो वद्भिर्दूहत्याद्रानपि दुमान् तथा
दहति वेदज्ञः कर्मजं दोषमात्मनः १०१ वेदशास्त्रार्थतत्त्वशो यत्र तत्राश्रमवसनं इहैव लोके तिष्ठ-
न्मन्त्रहस्तभूयाय कल्पते १०२ अज्ञेभ्योऽग्निः अज्ञेभ्योऽग्निः धारिभ्योऽज्ञानिनः अ-
ज्ञानानिभ्योऽव्यवसायिनः १०३ तपो विद्या च विप्रस्य निःश्रेयसकरं परम् तपसा किल्बिषहंति विद्या
याऽमृतमश्नुते १०४

द्वौ निराद्रानपि दुमान् दहत्येवं यतोऽर्थतश्च वेदज्ञः प्रतिषिद्धाद्याचरणदिकर्मजनितापाप-
मात्मनो नाशयति एवं च न केवलं स्वर्गापवर्गादिहेतुः किंतु निवृत्तिहेतुरिति दर्शितः १०१ वेदशास्त्रार्थेति यस्तत्त्वतो वेदं त-
दर्थं च कर्म वेदात्मकजानां तिसानित्यनैमित्तिककमानुगृहीतमह्यज्ञानेन ब्रह्मचर्याद्याश्च भावस्थितोऽस्मिन्नेव लोके तिष्ठन् ब्र-
ह्मत्वाय कल्पते १०२ अज्ञेभ्य इति उभयोः प्रशस्यत्वे सति अन्यतरातिशयविशिष्टायां अष्टदतींष्ठिनो विधानादीषदध्ययनाश-
नाः तेष्वोऽग्राध्येतारः अज्ञाः तेष्वोऽधीतगंधधारणसमर्थः अज्ञाः तेन गंधिनः पठितविस्मृतं यथा बोद्धव्याः अथैविद्योऽअ-

धीतग्रंथार्यज्ञाः भूकृष्टाः तेभ्योऽनुष्ठातारः १०३ तपइति तपः स्वधर्मवृत्तित्वमिति नावदर्शनात् आश्रमविहितं कर्म आत्म-
ज्ञानं च ब्राह्मणस्य मोक्षसाधनं तत्र तपसोऽवांतरव्यापारमाह तपसा पापमपहंति ब्रह्मज्ञानेन मोक्षमाप्नोति तथा च श्रुतिः वि-
द्यां च विद्योच्चयस्तीर्त्वा भयं सह अविद्यायां मृत्योर्त्वा विद्यायां मृत्युमश्नुते विद्यातोऽन्यदविद्या कर्म मृत्युदुःखसाधनत्वात् नृत्कः
पापं मृत्युस्यैव वायं मनुना व्याख्यायोक्तः १०४ प्रत्यक्षमिति धर्मस्य तत्त्वावबोधमिच्छतामत्यक्षमनुमानं च धर्मसाधनमूतं द-
व्यगुणजाति तत्त्वज्ञानाय आशास्त्रं च वेदमूलं स्मृत्यादिरूपज्ञानाप्रकारधर्मस्वरूपविज्ञानाय स्रगिदितं कर्तव्यं तदेव च प्रमाण
अयं मनोरभिमतं उपमानार्थापित्यादेऽन्यनुमानान्तर्भावः १०५ आर्षमिति ऋषिदृष्टत्वात् आर्षवेदं धर्मोपदेशं च तन्मूलत्वं

प्रत्यक्षं चानुमानं च शास्त्रं च विविधागमसूत्रं ययं स्रविदितं कार्यधर्मसुद्धिमभीप्सता १०५ आर्षध-
र्मोपदेशं च वेदशास्त्राऽविरोधिना यस्तकेणानुसंधत्ते सधर्मवेदनेतरः १०६ नैः श्रेयसमिदं कर्म य-
द्योदितमशेषतः मानवस्यास्य शास्त्रस्य रहस्यसुपदिश्यते १०७ अनाम्नातेषु धर्मेषु कथं स्यादिति
चेद्भवत् यशिशाम्नाह्मणाद्भूयुः सधर्मः स्यादशकितः १०८ धर्मेणाधिगतो येऽस्तु वेदः सपरिवृहणः
तेशिष्टाद्ब्राह्मणादोच्यः श्रुतिप्रत्यक्षहेतवः १०९

त्यादिकं यस्तदविरुद्धेन भीमांसादिन्यायेन विचारयति स धर्मज्ञाना-
णात्मना दितिकर्तव्यता प्राग्भीमांसापूरयिष्यति १०६ नैः श्रेयसमिति एतन्भिः श्रेयससाधनं कर्मभिः शेषेण यथावदुदितम् अ-
तज्जर्मस्य मानवशास्त्रस्य रहस्यं गोपनीयमिदं वक्ष्यमाणं श्रूयुत १०७ अनाम्नातेष्विति अस्य शास्त्रस्य सप्तधर्माभिः
सारांशव्यबोधयति सामान्यविधिमात्रेषु विशेषेणानुपदिष्टेषु कथं कर्तव्यं स्यादिति यदि संशयो भवेत्तदा यं धर्मं वक्ष्यमाणत्वं क्षणाः
शिष्टाद्ब्राह्मणाद्भूयुः सतत्र निश्चितो धर्मः स्यात् १०८ धर्मेणेति ब्रह्मचर्याद्युक्तधर्मेण यैरंगमीमांसाधर्मशास्त्रपुराणाद्युपल्लेखेनो

वेदोऽधिरातः ते ब्राह्मणाः श्रुतेः प्रत्यक्षीकरणे हेतवो ये श्रुतिं पठित्वा तदर्थं सुपादशं चित्ते शिष्टा विज्ञेयाः १०९ दशेति यदि बहवः
संतोऽवहितान भवंति दादशा वराच्यवराच्येति वृक्षमाणलक्षणाय स्याः साप रिषत्त दमावेत्रयोऽवराय स्याः सा वासदाचराय प
र्म निश्चिनुयात्तं धर्मत्वेन स्वीकुर्यात्तन्निविसेपदेत् ११० त्रैविद्य इति वेदत्रयसंबंधशास्त्रात्राध्येतारः श्रुतिस्मृत्यविरुद्धन्यायशा
स्त्रज्ञो भीमासात्सकत केचित् भिरुक्तज्ञो मानवादि धर्मशास्त्रवेदी ब्रह्मचारिगृहस्थवानप्रस्थारुत्येवा दशावरापरिषत्स्यात् १११ अ
त्रेदविदिति अरुणयुः सामवेदशास्त्रांयोऽध्येतारः तदर्थं शास्त्रत्रयः साधर्मसंदेह निरासार्थं च्यवरापरिषद्बोद्धव्यात दमावे ११२
एकोपीति एकोपिवेदार्थयर्म होयं धर्मं निश्चिनुयात् प्रकटो धर्मः स बोद्धव्यो न वेदानभिज्ञानां दशभिः सहस्रैरप्युक्तः वेदो विदुः

दशावरावापरिषदंधर्मपरिकल्पयेत् अथवा वापि दत्तस्थातंधर्मनिश्चालयेत् ११० त्रैविद्यो हेतुक
स्तु कीर्तिरुक्तो धर्मपाठकः त्रयश्चात्रभिणः पूर्वपरिषत्स्याद्दशावरा १११ अत्र वेदविद्यकृतिचक्षुः सामवेद
विदवच अथवा परिषज्ज्ञेया धर्मसंशयनिर्णये ११२ एकोपिवेदविद्भूमयवस्य हि ज्ञात्तमः स विज्ञेयः
परो धर्मो नाज्ञात्तमुदितोऽयुतैः ११३ अत्र तानाममत्राणां जातिमात्रोपजीविनाम् सहस्रशः समेता
नापरिषत्संनविद्यन्ते ११४

ब्रह्मोऽयं वेदार्थधर्मज्ञपरः एतच्च त्रैलोक्योपलक्षणम् स्मृतिपुराणमीमांसा न्यायशास्त्रज्ञोपि गुरुप्रपरोप
देशविद्यापि तथा केवलं शास्त्रमाश्रित्य न कर्तव्यो निर्णयः सुक्तिहीनविचारे तु धर्महानिः प्रजायते तेन बहु स्मृतिज्ञोपि यदि सस्य
क्षमायाश्चिन्तादि धर्मं जानाति तदन्तेनाप्येकैव धर्मोऽयुक्तः प्रकटो धर्मो ज्ञेयः अतएव यमः एको हीनात्रयोवापि यद्भूयुर्धर्मपाठकाः स
धर्म इति विज्ञेयो नेतरेषां सहस्रशः ११३ अत्र तानामिति सावित्र्यादि ब्रह्मचारिभ्यस्तद्विज्ञानां भवंच वेदाध्ययनरहितानां ब्राह्मणजानि

मात्रधारिणां च हूनामपि भिलितानां परिषत्वंनास्ति धर्मनिर्णयसामर्थ्याभावात् ११४ यं वदंतीति तस्योगुणबहुलां भूर्वाः
धर्मप्रमाणवेदार्थेन भिन्ना अतएव प्रश्नविषयधर्माविदः प्रायश्चित्तादिधर्मयोरुपमत्प्रतिपत्तिरित्येव पापशतयुगं भूत्वा च
चक्रान्वहन् भूजते ११५ एतद्वदति एतन्निःश्रेयससाधकं प्रकृष्टधर्मादिकं सर्वयुष्माकमभिहितं एतदनुतिष्ठन् ब्राह्मणादिः पर
मार्गातिस्वर्गापवर्गरूपा भ्रामोति ११६ एवमिति सप्तगवान् ऐश्वर्यादिसंयुक्तोद्योतनाद्देवो मनुक्तप्रकारेण इदं सर्वधर्मस्य परमा
र्थं सुश्रुषुष्विष्येभ्यः आगोपनीयं लोकाहितेच्छयाममेदं सर्वमुक्तवानिति श्रुगुर्महर्षिनाह एवमुपसंहृत्य महर्षिणां हिताय उक्तम
पि आत्मज्ञानं प्रकृष्टमोक्षोपकारकतया पृथक्कृत्याह ११७ सर्वमिति सद्भावमसद्भाववचैयसव ब्राह्मणेजानन् ब्रह्मस्वरूपमात्म

यं वदंतीति तमोभूतामूर्खधर्ममतद्विदः तत्पापं शतधा भूत्वा तद्वक्तृन्नुगच्छति ११५ एतद्वोऽभिहितं स
र्वन्निःश्रेयसकरपरम् अस्मादज्ञान्युतो विप्रः प्राप्नोति परमार्गं तम् ११६ एवं सप्तगवान् देवो लोकाणां
हितकाम्यया धर्मस्य परमगुह्यममेदं सर्वमुक्तवान् ११७ सर्वमात्मानि सुपश्येत्स चासञ्चसमाहि
तः सर्वस्थात्मानि संपश्यन्नाधर्मं कुरुते मनः ११८ आत्मैव देवताः सर्वाः सर्वमात्मन्यवस्थितम् आ
त्मा हि जनयत्येषां कर्मयोगशरीरिणाम् ११९

तत्सर्वमात्मत्वेन पश्यन् शरीरादेवोपाभावात् अधर्मे मनो न कुरुते एतदेव स्पष्टयति ११८ आत्मैवेति इन्द्राद्याः सर्वदेवताः परमात्मे
व सर्वोत्पत्त्यात्परमात्मनः सर्वजगदात्मन्येवावस्थितं परमात्मपरिणामत्वात् हिरण्यधारणार्थं परमात्मैवैषां संवेद्यज्ञादोनां कर्म
संबंधजनयति तथाच स्तुतिः एष ह्येव साधु कर्मकारयति यमूर्खं निनीषति एष ह्येव साधु कर्मकारयति यमधो निनीषतीति इ-
दानीं वक्ष्यमाण ब्रह्मध्यानविशेषोपयोगिताया देहिहिकाकाशादिषु वा व्याकाशादीनां लयमाह ११९ खमिति मनसो भिति बाह्या-
काशासु दराधवच्छिन्नशरीराकाशेषु छिन्ने कलेन धारयेत् तथाचेष्टास्पर्शकारणभूतैर्देहिकवायौ बाह्यवासु औदर्यचाक्षुषतेज-
स

रग्निसूर्ययोः प्रकृष्टतेजः दैहिकास्तः प्लुक्वाद्याजपः वात्याः शुधिव्यादयः शरीरपार्थिवभागेषु भग्नसिचंद्रश्रोत्रेदिशाः पादोद्वेगे-
विष्णुम् बलेहरं वागिद्विदे अग्निम् पाथिद्विदे भिन्नमुपस्थेद्विदे प्रजापतिं लीनमेकत्वेन भावयेत् एवमाध्यात्मिकमूलादिकं लीन-
मेकत्वेन भावयित्वा यो यमन्यादीनां दैहिकादिभ्यो यच्च कर्मणां फलं प्रतिनियतं तत्सर्वं परमात्मानं तथा चैतस्य चक्षुरस्य प्रशासने
गीताप्ययति तथा प्रवादस्यानिस्तपति भयान्तपति स्मूर्यः भयादिद्व्यवायुश्च मृत्कृद्वायवति पंचम इति १२० १२१ प्रशासितार-
मिति प्रशासितारन्वितारं ब्रह्मादिस्तं वयं नित्यं चेतना चेतनस्य जातेः यो यमन्यादीनामौष्ण्यादिभ्यो यश्चादित्यादीनां भि-
मणादिभ्यो यश्च कर्मणां फलं प्रतिनियतमेतत्सर्वं परमात्माधीनं तथा चैतस्य वाक्षरस्य प्रशासनोद्वायुपनिषदः तथा भयाद-
स्यानिस्तपति भयान्तपति स्मूर्यः भयादिद्व्यवायुश्च मृत्कृद्वायवति पंचम इति तथा अणोरणीयांसं सर्वास्ति तान् तथा च श्रुतिः बाला

स्वं सन्निवेशयेत्स्वेषु चैष्टनस्पृशनिः ११८ पक्तिदृष्ट्योः परं तेजः स्नेहेऽप्योगान्च मूर्तिषु १२० मनसो-
द्विदिशाः श्रोत्रैः क्रांतिविष्णुबले हरम् वाच्यं निमिन्नमुत्सर्गं प्रजने च प्रजापतिम् १२१ प्रशासितारसर्वे-
षां मणीयांसमगारणि रुक्माप्रस्वमधीगम्य विद्यान्तपुरुषपरम् १२२ एतमेकैव दत्वाग्निमनुमन्य य-
जापतिम् इन्द्रमेकै परे प्राणमपरं ब्रह्मशाश्वतम् १२३

ग्रशतभागस्य शतधा कल्पितस्य च भागोजीवोति विद्वेषः सत्वा
नं त्यागकृत्य ते रुक्माप्रेयद्यप्यशब्दस्य र्थमस्त्वयमव्ययमित्याद्युपनिषदां रूपं परमात्मनो निधिरुम् तथाप्युपासनाविशेषेऽप्यु-
दसवर्णाभिम् अतएव यएषोऽनया दिलो हिरण्मय इत्यादि द्वाद्वाग्योपनिषत्समधीगम्य दृष्टान्तो यम् स्वमधीसदृशज्ञानाद्वा
यथास्वमधीः चक्षुरादिद्याहोद्विद्योपरमे मनोभाजे प्रजन्यते एवमात्मधीरपि अतएव व्यासः नैवासीच्चक्षुराद्वाहो न च शिष्टैर-
पीद्विदैः मनसा तु मन्त्रेन गृह्यते स्म दक्षिभिः एवं विधंपरात्मानमनुचितयेत् १२३ एतमिति एतंच परमात्मानं अग्नित्वेन
यात्रिकाचपासते तं यातमेकमग्निं उत्पारिधर्मं उपपासते अन्येषु नः स्तुष्टुलातुस्तद्वाख्यमजापतिरूपं या उपपासते एकैपुनरेव

र्य्ययोगादिद्रुत्पत्तयउपासते अपरेषुनः प्राणत्वेनोपासतेसर्वाणिभूरादिद्रुमानिभूतानिप्राणमेवाभिसंशंसिप्रतिप्राणमूर्तिनद्रुत्पत्तयुतिदर्शनात् अपरेषुनरपगतप्रपंचात्सर्वदा आनंदस्वरूपपरमात्मानमुपासतेमूर्त्तामूर्त्तस्वरूपेच ब्रह्मणिसर्वाएवोपासनाद्युतिप्रसिद्धाभवन्ति १२३ एषइति एषआत्मासर्वान्प्राणिनः पंचभिर्भूषिष्यदिति सिद्धाभूतैः शरीरारंभकैः परिगृह्यपूरुषेणान्भितर्कमापेक्षयापस्थितिर्विनाशोऽथादिचक्रवत्असकृदुपावर्त्तमानैः आभोक्षात्संसारिणः कुर्वन्ति इदानींमोक्षत्वेनोक्तसर्वधर्मश्रेष्ठतयासर्वत्रपरमात्मादर्शनमनुष्ठेयत्वेनोपसंहरति १२४ एवंयःसर्वभूतेष्विति एवंसर्वभूतेषुचात्मानमित्याद्यक्तप्रकारेणयः सर्वेषुभूतेषु अवस्थितमात्मानमात्मनापश्यन्ति सं ब्रह्मसाक्षात्कारत्वरं श्रेष्ठपदंस्थानं ब्रह्मप्राप्नोति तत्रात्यंतलीयतेसु

एषसर्वाणिभूतानिपंचाभिर्व्याप्यमूर्तिभिः जन्मवृद्धिक्षयैर्नित्यं संसारयति चक्रवत् १२४ एवंयः सर्वभूतेषु पश्यत्यात्मानमात्मना सम सर्वसमाभूत्य ब्रह्माप्नोति परंपदम् १२५ इत्येतन्मानवशास्त्रं भूतुमीकं पठन् ह्रिजः भवत्याचारवान् नित्ययथाप्राप्तुयादितिम् १२६ इतिमानवेधमशारब्धभूतुमीकायां साहिताया द्वादशोऽध्यायः १२ समाप्तं धामनुसाहिता ७ ७ ७

क्तोभवतीत्यर्थः १२५ इत्येतदिति समाप्त्यर्थ इति शब्दः एतत्स्थितिशारब्धभूतुगुणप्रकर्षणोक्तं हि जातिः पठन् विहितानुष्ठाननिषिद्धवर्जनात्सदाचारयान् भवति तत्राऽपेक्षितं च स्वर्गापवर्गादिरूपांगतिप्राप्तुयादिति १२६ साशसारवचः प्रपंचनविधौ मेधातिथेऽश्वत्थीस्तोकं वक्तुं निगूढमव्यवचनाद्गोविंदराजो जगौ ग्रंथेऽस्मिं धरणीधरस्य बहूशः स्वातंत्र्यमेतावतास्पृष्टमानवमर्थं तत्त्वमखिलं वक्तुं कृतोयं श्रमः १ प्रायोसुनिभिर्विद्युतं कथयत्येधामनुस्मृतेरर्थम् दशभिर्ग्रंथसहस्रैः सप्तदशयुता कृतावृत्तिः २ सेयं मया मानवधर्मशारब्धे व्यथा विद्युतिर्विदुषां हिताय दुर्बोधजाते दुरितक्षयाय भूयान्तो मेजगतामधीयाः ३ इति वारो दिन्दनावासीयदिवाकासजश्रीमत्कुञ्जकभट्टविरचितायामन्वर्थमुक्तावल्यामनुवृत्तौ द्वादशोऽध्यायः समाप्तः इति श्रीकुञ्जकभट्टविरचितामन्वर्थमुक्तावली समाप्ता ७ ७ ७ श्रीकृष्णार्पणमस्तु श्रीरस्तु शुभमस्तु ७ ७ ७

श्रीमुलेसरजीकेनजीक श्रीम हाराजरणछोडजीकामंदरमेंम हंतमथुरादासजीरामदासजीजीसकीपोथीसूं

छापखानामें छपाई.

हेंपुस्तक बापूसदाशिवशेटहेगिष्टेशेद्वे श्रीवर्धनकरयाणीं आपले छापखान्यांत छापिलें मुकाम सुंबई.
शके १७८० कालसुक्तनामसंवत्सर वैशाखमासे शुक्लपक्षे तृतीयांतिथौ मृगुवासरेतद्दिने समाप्तः ४१

इति सटीकमनुस्मृतिः समाप्ता.